

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ανδρίτσαινας

ΕΥΧΟΛΟΓΙΟΝ

Τ Ο Μ Ε Γ Α

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

ΤΑΣ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ,

τάς τῶν χειροτονιῶν τάξεις, κατὰ τὴν ἐν τῷ ἀρχιερατικῷ ἱερμηνεῖαν· τὴν τε τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ ἀκολουθίαν, κατὰ τὴν ἐν Βουκορεστῶ ἔκδοσιν· τὰς τε ἄλλας ἀκολουθίας καὶ τύχας, καὶ τὰ Ἀποστολευάγγελα τῶν ἐπισημοτέρων ἱερτῶν.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΣΠΟΥΔΗ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΖΕΡΒΟΥ.

Ἀρχιμανδρίτου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ ΦΘΙΝΙΚΟΣ

1862

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ανδρίτσαινας

26.4.0
2

359

1739

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ΕΥΧΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟ ΜΕΓΑ

ΝΟΥΤΟΥΛΟΥ

Ἀδελφοί, στήκετε, καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις, ἃς ἐδίδαχθητε
εἴτε διὰ λόγου, εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν. Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος ἡμῶν...
παρακαλέσαι ὑμῶν τὰς καρδίας, καὶ στηρίξαι ὑμᾶς ἐν παντὶ λόγῳ,
καὶ ἔργῳ ἀγαθῶ.

Β'. Θεσσαλον. Β'. 15. 17.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ανδρίτσαινας

ΒΑΠΤΙΣΜΑ

ΧΡΙΣΜΑ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

ΜΕΤΑΝΟΙΑ

ΙΕΡΩΣΤΗ

ΓΑΜΟΣ

ΕΤΧΕΛΑΙΟΝ

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΤΗΣ ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΗΤΟΙ

Πῶς ὑπηρετεῖ ὁ Διάκονος μετὰ τοῦ Ἱερέως,
ἐν τε τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, τῷ Ὁρθρῷ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ.

Συντεθεῖσα παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ Οἰκουμηνικοῦ
Πατριάρχου, Κυρίου Κυρίου Φιλοθίου.

Ἰστέον, ὅτι ὁ Διάκονος οὐδέποτε ἄλλοτε ἐνδύεται ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὁρθρῷ, εἰμὴ ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς τῶν Σαββάτων, καὶ τοῖς Ὁρθροῖς τῶν Κυριακῶν τοῦ ὄλου ἑνιαυτοῦ, Ὁμοίως ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς, καὶ τοῖς Ὁρθροῖς τῶν Δεσποτικῶν Ἑορτῶν, καὶ Θεομητορικῶν. Ὡσαύτως ἐνδύεται καὶ ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς, καὶ ταῖς Προηγιασμέναις τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Ἑσσαρακοστῆς καὶ ἐν τῇ Ἑορτῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, καὶ ἐν τῇ Ἀγρυπνίᾳ τῶν ἀγίων Παθῶν, καὶ ἀπαξ ἀπλῶς, εἰς πάντας τοὺς Ἑσπερινοὺς τὸς ἔχοντας Εἴσοδον. Ὁμοίως καὶ εἰς τοὺς Ὁρθροὺς, καθ' ὅς ψάλλεται μεγάλη Δοξολογία, καὶ εἰς πάσας τὰς Λειτουργίας τοῦ ὄλου ἑνιαυτοῦ, εἴπερ βούληται λειτουργεῖν.

Διάταξις τῆς Ἀγρυπνίας.

Τοῦ καιροῦ ἐπιστάντος, τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ δηλονότι, ἀπέρχεται ὁ Ἱερεὺς σὺν τῷ Διακόνῳ, καὶ ποιῆσι Μετανοίας γ' εἰς τὴν Εἰκόνα τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ, πάντων τῶν Ἀδελφῶν καθημένων ὁμοίως ποιῆσι καὶ εἰς τὴν τῆς Θεοτόκου Εἰκόνα Μετανοίας γ', εἰς τὴν μέσσην μίαν, καὶ εἰς τοὺς Χοροὺς πρὸς μίαν. Ἐἶτα εἰσερχονται εἰς τὸ

Ἱερατεῖον. Καὶ λαβὼν τὸ Στοχάριον αὐτοῦ ὁ Διάκονος,
 καὶ τὸ Ὠραρίον, καὶ προσκυνήσας κατὰ ἀνατολαίς γ',
 προσέρχεται τῷ Ἰσραεὶ, καὶ φησιν· **Εὐλόγησον, Δέσποτα,**
 τὸ Στοχάριον σὺν τῷ Ὠραρίῳ. Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ αὐ-
 τὰ, λέγων· **Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν, καὶ**
αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Εἶτα ἐνδύεται ἐ-
 κατέρως τὰς οἰκείας στολάς. Τοῦτο νῦν ἔχ οὕτω γίνεται,
 ἀλλ' ὁ Ἱερεὺς μόνος προσκυνεῖ, καὶ μόνος ἐνδύεται Ἐπι-
 τραχήλιον, καὶ Φελόνιον, καὶ ἄρχεται θυμιᾶν, Ἀναγνώ-
 στου, ἢ Εὐταξίου τὴν λαμπάδα κατέχοντας, καὶ τὸ, **Κε-**
λεύσατε, ἐκφωνήσαντος. Καὶ προπορευομένου αὐτοῦ με-
 τὰ λαμπάδος, θυμιᾶ ὁ Ἱερεὺς τὸν Ναὸν ἅπαντα, ὡς
 σύνηθες, ἐκ τῶν θυρῶν ἐξερχόμενος· καὶ ἐκφωνήσαντος
 τοῦ Εὐταξίου ἔμπροσθεν τῶν ἀγίων θυρῶν τὸ, **Κελεύσατε,**
 πάντες ἀνίστανται. Θυμιᾶσας δὲ ὁ Ἱερεὺς τὸν Ναὸν ἅ-
 παντα, ἐξέρχεται καὶ εἰς τὸν Νάρθηκα· καὶ θυμιᾶσας
 κἀκείσε, εἰσέρχεται διὰ τῶν ὠραίων πυλῶν, καὶ ἐκφω-
 νεῖ μετὰ μέλους τὸ, **Κύριε εὐλόγησον.** Καὶ θυμιᾶσας
 πάλιν τὰς ἀγίας εἰκόνας, εἰσέρχεται διὰ τῶν ἀγίων θυ-
 ρῶν, καὶ θυμιᾶν τὴν ἀγίαν Τράπεζαν, ἐκφωνεῖ· **Δόξα**
τῇ ἀγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ
Τριάδι, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, ὁ Προστωὴς, ἢ ὁ ταχθεὶς
 Μοναχός, ψάλλει τὸν Προσιμακόν. Ὁ δὲ Ἱερεὺς κλείσας
 τὰ ἀγία θύρια, ἵσταται ἐντὸς τῆ ἀγίας Βήματος. Ὅταν δὲ
 ἄρξωνται ψάλλειν τὸ, **Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, ἐξέρχε-**
ται μετὰ τοῦ Κανονάρχου, καὶ ποιῶσι μετάνοιαν εἰς τὴν
μέσσην μίαν, καὶ οὕτως ἀπέρχεται ὁ Ἱερεὺς εἰς τὸν ἴδιον
τόπον· ὁ δὲ Κανονάρχης λέγει τοὺς Στίχους, ἱστάμενος
ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ. Ὅταν δὲ ψάλλωσι τὸ, **Πάντα ἐν**
σοφίᾳ ἐποίησας, ἀπέρχεται ὁ Ἱερεὺς, καὶ λέγει τὰς εὐ-
χὰς τοῦ Λυχνικοῦ, ἱστάμενος ἀσκεπῆς ἔμπροσθεν τῶν ἀ-
γίων θυρῶν· καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν, λέγει τὴν μεγά-
λην Συναπτὴν. Ὁ δὲ Διάκονος ἐνδύεται εἰς τὸ γ'. Ἀντί-
 φωνον τοῦ Ψαλμοῦ, καὶ λέγει τὴν μικρὰν Συναπτὴν·

εἶδε μὴ ἔστι Στιχολογία, ἐνδύεται, τοῦ Προοιμιακοῦ λεγομένου, καὶ λέγει τὴν μεγάλην Συναπτὴν. Ταῦτα μὲν οὕτω γίνεται, Ἀγρυπνίας ἕσης· εἰ δὲ μὴ ἔστιν Ἀγρυπνία, ἐδὲν τοιοῦτο γίνεται· οὔτε μετανοίας ποιῶσιν, οὔτε θυμιά· πρῶτον ὁ Ἱερεὺς, οὔτε τὰ ἅγια Θύρια ἀνοίγονται· ἀλλ' ἰστάμενος ἐμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν ἀσκεπής, ἐνδεδυμένος Ἐπιτραχήλιον, ἐκφωνεῖ τὸ, **Εὐλογητός ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.** Καὶ ὁ Προεστῶς, ἢ ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς, λέγει τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, χύμα· καὶ λέγει ὁ Ἱερεὺς τὰς εὐχὰς τοῦ Λυχνικοῦ. Μετὰ δὲ τὴν συμπληρώσιν, λέγει ὁ Ἱερεὺς, ἢ ὁ Διάκονος, ἰστάμενος ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, τὴν μεγάλην Συναπτὴν, τὸ, **Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν·** καὶ τὰ λοιπὰ. Ἰστέον, ὅτι τὰ ἅγια Θύρια οὐδέποτε ἀνοίγονται, εἰμὴ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ μεγάλου Ἑσπερινῆ, ὅτε θυμιά· μόνον ὁ Ἱερεὺς, εἰς τὰς Εἰσόδους πάσας, ἤγουν τῶν Ἑσπερινῶν, τῆς Λειτουργίας, καὶ τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Ὁσαύτως ἀνοίγεται καὶ ἀπὸ τοῦ, **Οἱ Κατηχούμενοι προέλθετε,** μέχρι συμπληρώσεως τῆς Θείας Λειτουργίας. Ἰστέον ὅτι, εἰμὴ φορῆσι ὁ Διάκονος εἰς τὴν ἀρχὴν τῆ Ἑσπερινῆ, ἐνδύεται ψαλλομένου τοῦ γ'. Ἀντιφώνου τοῦ Ψαλτηρίου, εἰ ἔστι Στιχολογία· εἰ δὲ μὴ, τοῦ Προοιμιακοῦ ψαλλομένου, ὡς εἴρηται· ἐνδύεται δὲ οὕτω. Ποιεῖ μετάνοιαν τῷ Προεστῶτι, καὶ εἰσέρχεται διὰ τῆς πλαγίας εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα, ἐνθα εὐρίσκει τὸν Ἱερέα ἰστάμενον· προέρχεται γὰρ οὗτος. Καὶ λαθὼν τὸ Στοιχάριον αὐτοῦ ὁ Διάκονος, προσέρχεται τῷ Ἱερεῖ, καὶ φησιν· **Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὸ Στοιχάριον σὺν τῷ Ὁραρίῳ.** Ὁ δὲ Ἱερεὺς εὐλογεῖ αὐτὰ, λέγων· **Εὐλογητός ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.** Καὶ οὕτως ἐνδυσάμενος αὐτὰ ὁ Διάκονος, πληρωθείσης τῆς Στιχολογίας, ἐξέρχεται, καὶ ἰσταται ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, καὶ λέγει τὴν μικρὰν Συναπτὴν, τὸ, **Ε"τι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν·** καὶ τὰ λοιπὰ· καὶ ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς· **Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πα-**

τρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ
 αἰεὶ, καὶ εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Καὶ οὕτω ψάλλεται
 τὸ, Κύριε ἐπέκραξα· οὐ ψαλλομένου, λαβὼν ὁ Διάκονος
 τὸν Θυματὸν, καὶ θυμίαμα βαλὼν, πρόσσει τῷ Ἱερεῖ,
 ἐντὸς ὄντι καὶ αὐτῷ τοῦ ἁγίου Βήματος, καὶ φησιν· Εὐ-
 λόγησον, Δέσποτα, τὸ θυμίαμα. Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ αὐ-
 τὸ, λέγων· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε· νῦν, καὶ
 αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Καὶ θυμιατῶν ὁ Διά-
 κονος τό, τε Ἱερατεῖον, καὶ τὸν Ναὸν ἅπαντα· καὶ ὑπο-
 στρέψας, τίθησι τὸν Θυματὸν, καὶ περιμένει ἐκεῖσε· Ὅ-
 ταν δὲ ψάλλωσι τὸ, Δόξα, καὶ νῦν, εἰσέρχεται ὁ Ἱερεὺς,
 καὶ ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον, καὶ Φελόνιον, καὶ γίνεται Εἰ-
 σοδος· ὅτε, λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν Θυματὸν, καὶ θυμίαμα
 βαλὼν, καὶ αἰτήσας εὐλογίαν, ὡς εἶπομεν, ἐξέρχεται ἅμα
 τῷ Ἱερεῖ διὰ τοῦ βορείου κλίτους· καὶ ἀνοικτομένων τῶν
 ἁγίων θυρῶν, καὶ προπροσκειμένων Ἀναγνωστῶν δύο μετὰ
 λαμπάδων, καὶ μετ' αὐτοὺς τοῦ Διακόνου μετὰ τοῦ Θυμα-
 τοῦ, ἐξέρχεται ὀπίσθεν καὶ ὁ Ἱερεὺς, κεχαλασμένον ἔχων
 τὸ Φελόνιον, καὶ ἀπέρχονται εἰς τὸν συνήθη τόπον· ἐνθα
 οἱ μὲν Ἀναγνωσταὶ τίθεσσι τὰ Μανουάλια εἰς τὸ μέσον
 τοῦ Ναοῦ παρ' ἐκάτερα τὰ μέρη· ὁ δὲ Ἱερεὺς ἵσταται κα-
 ταντικρῦ τῶν ἁγίων θυρῶν· ἵσταται δὲ καὶ ὁ Διάκονος
 ἐκ δεξιῶν τοῦ Ἱερέως μικρὸν ἐκ πλαγίου· καὶ κύψας μι-
 κρὸν, κρατῶν καὶ τὸ Ὠρᾶριον αὐτοῦ τοῖς τρισὶ δακτύλοις
 τῆς δεξιᾶς χειρὸς, λέγει μυστικῶς, ὅσον μόνον ἀκούειν τὸν
 Ἱερέα· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς
 τὴν Εὐχὴν· Ἐσπέρας, καὶ πρωῒ, καὶ μεσημβρίας, κτλ. καὶ
 μετὰ τὴν Εὐχὴν, ἀνίστανται, καὶ λέγει ὁ Διάκονος πρὸς
 τὸν Ἱερέα, δεικνύων ἅμα καὶ πρὸς ἀνατολὰς μετὰ τοῦ
 Ὠρᾶριου, κρατῶν αὐτὸ τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς
 χειρὸς· Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὴν ἁγίαν Εἴσοδον· καὶ
 ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ κατὰ ἀνατολὰς, λέγων· Εὐλογημένη ἡ
 Εἴσοδος τῶν ἁγίων σε, Κύριε. Εἶτα ὁ Διάκονος ἀπέρχεται,
 καὶ θυμιατῶν τὴν ἁγίαν Εἰκόνα, τὴν εἰς τὸ στασειδίον τοῦ
 Προστώτου, καὶ αὐτὸν τὸν Προστώτα, καὶ πάλιν ἵσταται

ἐν ᾧ τόπω πρότερον ἴστατο, περιμένων τὴν τοῦ Στίχου
 ἐκπλήρωσιν. Πληρωθέντος δέ, ἔρχεται ὁ Διάκονος εἰς τὸ
 μέσον, καὶ γαράξας Σταυρὸν μετὰ τοῦ Θυμιατῆ, ἐκφωνεῖ
 Σοφία, ὀρθοί. Καὶ εὐθύς ὁ μὲν Προεστώς, ἢ ὁ ταχθεὶς
 Μοναχὸς ψάλλει τὸ Φῶς ἰλαρόν. Οἱ δὲ Ἀναγνώσται, ἀι-
 ροντες πάλιν τὰς λαμπάδας, προπορεύονται μέχρι τῶν
 ἀγίων Θυρῶν. Ὁ δὲ Διάκονος εἰσελθὼν ἐντὸς τοῦ ἀγίου
 Βήματος, θυμιά τὴν ἀγίαν Τράπεζαν. Ὁ δὲ Ἱερεὺς, προσ-
 κυνήσας ἔμπροσθεν τῶν ἀγίων Θυρῶν, καὶ ἀσπασάμενος
 αὐτάς, εἰσέρχεται, καὶ κλείονται τὰ ἁγία Θύρια· μετὰ δὲ
 τὰ τέλος τοῦ Φῶς ἰλαρόν, ψάλλεται τὸ Προκείμενον τῆς
 ἡμέρας· οὐ πληρωθέντος, εἰ ἔστιν Ἀναγνώσματα λέγει
 ὁ Διάκονος Πρόσχωμεν· καὶ πάλιν ὁ αὐτός· Σοφία, πρόσ-
 χωμεν· καὶ ἐξῆς τὰ Ἀναγνώσματα· εἰ δὲ οὐκ ἔστιν, εὐθύς
 μετὰ τὸ Προκείμενον, ὁ Διάκονος ἐξελθὼν, καὶ σταθεὶς
 ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει· Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς
 ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν, καὶ τὰ
 λοιπὰ· καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, λέγει ὁ Προεστὼς τὸ,
 Καταξίωσον Κύριε. Εἶτα ὁ Διάκονος τὸ, Πληρώσωμεν τὴν
 ἑσπερινὴν δέησιν, κτλ. Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν, λέγει ὁ Ἱε-
 ρεὺς· Εἰρήνη πάσι· ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ
 Κυρίῳ κλίνωμεν· καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν· Κύριε ὁ
 Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας Οὐρανοὺς, κτλ. καὶ ἐκφωνεῖ· Εἴη τὸ
 κράτος τῆς Βασιλείας σου εὐλογημένον. Καὶ μετὰ τὴν Ἐκ-
 φώνησιν, ψάλλονται τὰ Στιχηρὰ τῆς Διτῆς ὧν ψαλλομέ-
 νων, εἰσελθὼν ὁ Διάκονος, καὶ λαθὼν τὸν Θυμιατὸν, καὶ
 θυμίαμα βαλὼν, καὶ αἰτήσας εὐλογίαν συνήθως, ἐξέρχεται
 ἅμα τῷ Ἱερεῖ διὰ τοῦ βορείου μέρους, κεκλεισμένων
 οὐσῶν τῶν ἀγίων Θυρῶν, καὶ προπορευομένων τῶν λαμ-
 παδῶν· καὶ διελθόντες διὰ τῶν ὠραίων πυλῶν, καὶ μετ'
 αὐτῆς πάντες οἱ Ἀδελφοί, ἴστανται ἐν τῷ Νάρθηκι· ψαλ-
 λόντων δὲ τῶν Ἀδελφῶν, ὁ Διάκονος θυμιά πάντας συνή-
 θως. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Στιχηρῶν, στὰς ἐν
 τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει· Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν Λαόν σου,
 καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, ἀχαι τέλους· καὶ ψαλ-

λεται τὸ, Κύριε ἐλέησον γ'. εἶτα πάλιν λέγει· Ἔτι δεόμεθα
 ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ θεοφυλάκτων Βασιλέων· καὶ
 φαλλεται τὸ, Κύριε ἐλέησον γ'. Καὶ πάλιν λέγει· Ἔτι δεό-
 μεθα ὑπὲρ τοῦ Ἐπισκόπου ἢ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ
 δεῖνος), ἢ καὶ τοῦ Προεστῶτος ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), καὶ
 πάσης τῆς ἐν Χριστῶ ἡμῶν Ἀδελφότητος· ἐπισυναπτῶν
 καὶ τὰ λοιπὰ τῆς αἰτήσεως· ἦν μετὰ τῶν λοιπῶν δύο·
 Ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Μονὴν (ἢ τὴν Πόλιν)
 ταύτην· καὶ τὴν, Ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι, κτλ. ἄρα ἐν τῇ
 ἀκολουθίᾳ τοῦ Ἑσπερινοῦ. Εἰδ' αὐτῶ λέγει ὁ Ἱερεὺς·
 Ἐπακούσον· καὶ μετὰ τοῦτο Εἰρήνη πάσι· ὁ Διάκονος·
 Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν· καὶ ὁ Ἱερεὺς
 στραφεὶς πρὸς δεξιὰς, ἰσταμένου τοῦ Διακόνου ἐκ δε-
 ξιῶν αὐτοῦ, κρατοῦντος τὸ Ὠραρίον τοῖς τρισὶ δακτύλοις
 τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ, λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως·
Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 κτλ. Καὶ φαλλομένων τῶν Ἀποστίχων, προπορευομένων τῶν
 λαμπάδων, εἰσέρχονται πάντες ἐν τῷ Ναῶ· καὶ τὰ μὲν
 Μανουάλια τίθενται παρ' ἑκάτερα τοῦ προευτρεπισθέντος
 τετραποδίου, ἐν ᾧ κεῖται μετὰ σίτου καὶ πέντε Ἄρτων
 δίσκος, ὧν ἔχομεν ἔθος προσφέρειν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ· παρ'
 ἑκάτερα δὲ τοῦ δίσκου, ἀγγεῖα δύο μεστὰ, τὸ μὲν, οἴνου,
 τὸ δὲ, ἐλαίου· κεῖται δὲ, ὁ μὲν αἶνος, ἐξ ἀριστερῶν, τὸ δὲ
 ἔλαιον, ἐκ δεξιῶν. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἅμα τῷ Διακόνῳ ἰστανται
 ἔσωθεν τῶν ὠραίων πυλῶν· πληρωθέντων οὖν τῶν Ἀπο-
 στίχων, λέγεται τὸ, **Νῦν ἀπολύεις,** καὶ τὸ **Τοισαύτιον,** καὶ
 μετὰ τὸ. **Πάτερ ἡμῶν,** ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι σου ἐστὶν
 ἡ **Βασιλεία·** καὶ φαλλεται τὸ Ἀπολυτικίον τῆς ἡμέρας,
 καὶ τὸ Θεοτοκίον, εἰ μὲν ἐστὶ Κυριακὴ· εἰ δὲ Ἁγίου μηνὴ
 μεγάλη, τὸ Ἀπολυτικίον τοῦ Ἁγίου, ἐκ δευτέρου, καὶ τὸ
 Θεοτοκίον· εἰ δὲ Δεσποτικὴ Ἑορτὴ, ἢ Θεομητορικὴ, τὸ τῆς
 Ἑορτῆς, ἐκ τρίτου. Φαλλομένου οὖν τοῦ τελευταίου Ἀ-
 πολυτικίου μεγαλοφώνως καὶ ἀργῶς, ὁ Διάκονος, πρότε-
 ρον εὐλογίαν αἰτήσας ἐπὶ τῷ θυμιάματι παρὰ τοῦ Ἱε-
 ρέως, καὶ λαβὼν, θυμιά κύνλωθεν τοὺς Ἄρτους σταυροει-

δῶς, εἶτα τὸν Ἠγούμενον, καὶ πάλιν τοὺς Ἄρτους ἔμπροσθεν μόνον· πλησιάσαντος δὲ τοῦ Ἱερέως, ἵσταται παρὰ τὸ δεξιὸν αὐτοῦ μέρος ὁ Διάκονος, κρατῶν τῇ μὲν ἀριστερᾷ χειρὶ τὸν Θυματόν, τοῖς δὲ τρισὶ δακτυλοῖς τῆς δεξιᾶς τὸ Ὠράριον· καὶ πληρωθέντος τοῦ Ἀπολυτικίου, δεικνύων μετὰ τοῦ Ὠραρίου τοὺς πέντε Ἄρτους, λέγει· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· ὁ δὲ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν· Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας τοὺς πέντε Ἄρτους· καὶ λεγομένου παρὰ τῶν Ἀδελφῶν τοῦ, Εὐλογήσω τὸν Κύριον, εἰσέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἅμα τῷ Διακόνῳ εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα· λέγουσι δὲ τὸν Ψαλμὸν οἱ Ἀδελφοὶ μέχρι τοῦ, οὐκ ἐλαττώθησονται παντὸς ἀγαθοῦ· ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐνδοθεν τοῦ ἁγίου Βήματος ἐκφωνεῖ· Εὐλογία Κυρίου, καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· καὶ οὕτως ἐκδύονται τὰς ἱερατικὰς στολὰς, καὶ ἐξέρχονται· καὶ τιθεμένης Ἀναγνώσεως, λέγει ὁ Ἱερεὺς· Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. Εἰ μὲν τοι οὐκ ἔχει Ἀγρυπνίαν, μετὰ τὴν τῶν Ἀποστίχων συμπλήρωσιν, ὁ μὲν Ἱερεὺς εἰσέρχεται ἐντὸς τοῦ ἁγίου Βήματος, καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον, ἐκφωνεῖ· Ὅτι σου ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα· καὶ ψάλλεται τὸ Ἀπολυτικίον· ὁ δὲ Διάκονος μετὰ τοῦτο, ἐξῶθεν ἵσταμένος, ἐκφωνεῖ· Εὐλόγησον, καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐνδοθεν· Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· καὶ ψάλλουσι τὸ, Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τοὺς Βασιλεῖς· καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει ἡσύχῳ φωνῇ· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς· οἱ Ἀδελφοί· Τὴν τιμιωτέραν· καὶ πάλιν ὁ Ἱερεὺς ἡσύχως· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι· καὶ λέγουσιν οἱ Ἀδελφοί, Δόξα, καὶ νῦν· Κύριε, εὐλόγησον· Ὁ δὲ Ἱερεὺς, ἀνοίξας τὰ ἅγια Θύρια, χαλαίσας τε τὸ Φελόνιον, ἵσταμένου τοῦ Διακόνου ἐξῶθεν ἐκ δεξιῶν, καὶ τὸ Ὠράριον κρατοῦντος συνήθως, λέγει τὴν Ἀπόλυσιν ταύτην· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχραίντου αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευ-

φήμων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι, καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος. Εἰ δὲ Δεσποτικῆ Ἐορτῆ ἐσσι, ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν καταλλήλως τῇ Ἐορτῇ· εἰ δὲ μεγάλη τινὸς Ἁγίου μνήμη, ἐκφωνεῖ ἐν τῇ Ἀπολύσει καὶ τὸ τῆ Ἁγίου ὄνομα. Εἰ μὲν τοι ἐσὶ Διτῆ, μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν, λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν Θυματόν, ἐξέρχεται ἅμα τῷ Ἱερεὶ εἰς τὸν Νάρθηκα, λαμπάδων προπορευομένων, καὶ γίνεται ἀπαραλλακτως, καθὼς προεγράφη ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἐσπερινῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Εἰ μὲν ἐσὶν Ἀγρυπνία, μετὰ τὸ τέλος τῆς Ἀναγνώσεως, εὐθύς ὁ Προεστῶς, ἢ ὁ ταχθεὶς Μοναχός, λέγει τὸν Ἐξάψαλμον· εἰ δὲ μὴ ἐστὶν Ἀγρυπνία, ἐστὶ δὲ Κυριακῆ, ψάλλεται ὁ Τρισάκιος Κανὼν, καὶ εἰς τὸ τέλος, τὸ, "Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς. Ἰεσον, ὅτι ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ, ἐξω τῶν ἁγίων Θυρῶν γίνεται ἡ μεγάλη Ἐκτενὴς· καὶ ὁ Ἱερεὺς, ἰσταίμενος ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν, ποιεῖ Ἐκτενῆ μεγάλην Ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν Πόλιν (ἢ τὴν Μονὴν) ταύτην· καὶ ψάλλεται τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. καὶ γίνεται Ἀπολυσις, καὶ τίθεται Ἀναγνώσις. Ὁ δὲ Ἱερεὺς, εἰσελθὼν ἐν τῷ ἁγίῳ Βήματι, καὶ βαλὼν Ἐπιτραχήλιον, καὶ ἀνοιξάς τὸ Βημόθυρον μόνον, ἐκφωνεῖ· Ἐυλογητός ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· καὶ ψάλλεται τὸ Τρισάκιον, καὶ οἱ συνήθεις Ψάλμοι, καὶ πάλιν τὸ Τρισάκιον· ὁ δὲ Ἱερεὺς θυμιᾷ, τούτων ψαλλομένων, τὸ, τε Ἱερατσίον, καὶ τὸν Ναὸν ἅπαντα, ἐξερχόμενος ἀπὸ τοῦ βορείου κλίτους, καὶ τοὺς Ἀδελφούς, καὶ τὸν Νάρθηκα· ἐκφωνεῖ δὲ καὶ εἰς τὰ δύο Τρισάκια, μετὰ τὸ, Πάτερ ἡμῶν, τὸ, Ὅτι σου ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις. Ὁφείλουσι δὲ ἔχειν ἀκρίβειαν οἱ ψάλλοντες, καὶ ὁ θυμιῶν, ἵνα, ὅταν λέγη τὰς Ἐκφωνήσεις, εὐρίσκηται ἔμπροσθεν τῆς Εἰκόνης τοῦ Χριστοῦ. Μετὰ δὲ τὸ θυμιάσαι ἅπαντα τὸν Ναὸν, πληρωθῆναι τε καὶ τὰ συνήθως ψαλλόμενα Τροπαίρια, ἐνδοθεὶς τοῦ Ἁγίου Βήματος ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς τὸ, Δόξα τῇ ἁγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι· καὶ εὐθύς ὁ Προεστῶς, ἢ ὁ

ταχθείς Μοναχός, λέγει τὸν Ἐξαψάλμον. Ὅταν δὲ ἀρξῆται τοῦ, Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἐξέρχεται ὁ Ἱερεὺς, καὶ ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν ἀσκεπῆς, καὶ λέγει μυστικῶς ταῖς ἐωθινὰς Εὐχαῖς. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ἐξαψάλμου, λέγει τὴν μεγάλην Συναπτὴν· καὶ ἔτω ψάλλεται τὸ, Θεὸς Κύριος, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθες. Εἰς ἐνὸς δὲ ἐκάστου συμπλήρωσιν Καθίσματος, ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς μικρὰν Συναπτὴν, καὶ ἐκφωνεῖ, εἰς μὲν τὸ πρῶτον Κάθισμα· Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις· εἰς δὲ τὸ δεύτερον, Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις· μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, ἢ τὸν Ἀμωμον· Ὅτι εὐλόγηται, καὶ δεδόξασαι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου.

Ἰῶν δὲ Ἀναβαυμῶν ψαλλομένων, εἰσέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἅμα τῷ Διακόνῳ ἐντὸς τοῦ ἁγίου Βήματος, καὶ εὐλογησαντος τοῦ Ἱερέως τὸ Στοιχάριον, ἐνδύεται τοῦτο ὁ Διάκονος συνήθως· ὁμοίως καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐνδύεται Ἐπιτραχιλίον, καὶ Φελόνιον. Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Ἀντιφώνων, ψάλλεται τὸ Προκείμενον τῆς Ἑορτῆς, ἢ τῆς Κυριακῆς· καὶ μετὰ τοῦτο λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· καὶ ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύη, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν· καὶ ψάλλεται τὸ, Πᾶσα πνοή· καὶ ὁ Διάκονος· Σοφία, ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Ὁ δὲ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι· καὶ εὐθύς ἐπιφέρει· Ἐκ τοῦ κατὰ (τὸν δὲ) ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα· καὶ ὁ Λαὸς· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι· ὁ Διάκονος· Πρόσχωμεν· καὶ ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον. Οὐ πληρωθέντος, ὁ Προεστῶς, ἢ ὁ ταχθείς Μοναχός, λέγει τὸ· Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι (εἰ ἐστὶ Κυριακὴ δηλονότι), καὶ ψάλλουσιν οἱ Ἀδελφοὶ τὸν Πεντηκοστόν μετὰ μέλους· Ὁ δὲ Ἱερεὺς χαλαῖσας τὸ Φελόνιον, καὶ βασιάζων τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον ἔμπροσθεν τοῦ στήθους, ἐξέρχεται, καὶ ἵσταται εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ, καὶ ὁ Ἀναγνώστης, ἢ ὁ Εὐταξίας, ἵσταται δεξιῶθεν αὐτοῦ, κατέχων Μαγικόν μετὰ λαμπάδος

ἡμῶν, καὶ γίνεται ὁ Ἀσπασμὸς τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου
 παρὰ τῶν Ἀδελφῶν συνήθως. Ἐν ἄλλῃ δὲ ἑορτῇ οὐ γίνε-
 ται ὁ Ἀσπασμὸς, εἰμὴ μόνον ἐν Κυριακῇ· οὐ πληρωθέντος,
 ψάλλονται τὰ συνήθη Τροπάρια. Καὶ ἐξέρχόμενος ὁ Διάκο-
 νος, ἵσταται ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, καὶ λέγει μεγαλοφώνως·
Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν Λαόν σου, κτλ. Ὅρα ἔμπροσθεν ἐν τῷ ἐ-
 σπερινῷ. Καὶ ψάλλεται τὸ, **Κύριε ἐλέησον,** β'. καὶ ἔτιως ἐκ-
 φωνεῖ ὁ Ἱερεὺς· **Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία,** κτλ.

Τῶν δὲ Κανόνων ψαλλομένων, ὁ μὲν Ἱερεὺς ἐξέρχεται,
 καὶ ἵσταται ἐν τῷ δεξιῷ Χορῷ, εἰς τὸν συνήθη τόπον. Ὁ
 δὲ Διάκονος, λαβὼν πρότερον εὐλογίαν ἐπὶ τῷ θυμιάματι,
 θυμιᾷ πρῶτον τὸ Ἱερατεῖον ἅπαν· εἶτα ἐξέρχεται διὰ τῆ
 βορείου κλίτους, καὶ χαράττει Σταυρὸν ἔμπροσθεν τῶν
 ἁγίων Θυρῶν· καὶ θυμιᾷ, πρῶτον τὰς Εἰκόνας, τὰς ἐν
 τῷ δεξιῷ μέρει ἵσταμένας, πάσας, καὶ ἀπέρχεται εἰς τὸν
 Ἅγιον τῆς Μονῆς, καὶ χαράξας ἐν αὐτῷ Σταυρὸν, στρέφε-
 ται πρὸς δυσμὰς· καὶ στὰς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, χα-
 ράττει Σταυρὸν, καὶ ἀπέρχεται, καὶ θυμιᾷ πρῶτον τὴν
 Εἰκόνα, τὴν εἰς τὸ στασειδίον τοῦ Προστώτου ἵσταμένην,
 εἶτα τὸν Προστώτα, καὶ καθεξῆς τοὺς Ἀδελφοὺς τοῦ δε-
 ξιοῦ Χοροῦ. Μετὰ δὲ τὸ θυμιάσαι πάντας τοὺς ἐν αὐτῷ,
 ἵσταται εἰς τὸ μέσον τοῦ Χοροῦ, καὶ βλέπων πρὸς νότον,
 ποιεῖ Σταυρὸν. Θυμιῶν δὲ, προσκυνεῖται παρ' ὧν θυμιᾷ,
 καὶ ἀντιπροσκυνεῖ μικρὸν. Μετὰ δὲ τὸ ποιῆσαι τὸν Σταυ-
 ρὸν, ἀπέρχεται εἰς τὸν ἀριστερὸν Χορὸν, καὶ θυμιάσας
 καὶ κειτὰς τὰς ἁγίας Εἰκόνας, θυμιᾷ, καὶ τοὺς Ἀδελφοὺς, ἀ-
 ναθεν ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν Εἰκόνων, καὶ ἀπερχόμενος ὡς
 πρὸς τὰς ὠραίας Πύλας, προσκυνούμενος ὁμοίως, καὶ ἀν-
 τιπροσκυνῶν μικρὸν. Πληρώσας δὲ καὶ κεινὸν τὸν Χορὸν,
 πάλιν ἵσταται εἰς τὸ μέσον, βλέπων πρὸς ἄρκτον, καὶ
 ποιῶν Σταυρὸν, ἐξέρχεται εἰς τὸν Νάρθηκα· καὶ θυμιάσας
 καὶ κειτὰς πάντας, εἰσέρχεται διὰ τῶν ὠραίων Πυλῶν· καὶ
 χαράξας Σταυρὸν κατὰ ἀνατολὰς, θυμιᾷ τὸν Προστώτα·
 καὶ πάλιν εἰς τὸ μέσον χαράττει Σταυρὸν, καὶ θυμιάσας
 τὰς ἁγίας Εἰκόνας, εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερατεῖον καὶ ἀπο-

τίθησι τὸν Θυματόν· ἐξέρχόμενος δὲ, προσκυνεῖ μικρὸν τὸν Προεστώτα μακρόθεν, καὶ ἵσταται ἐν τῷ συνήθει τόπῳ.

Μετὰ δὲ τὸ τέλος τῆς γ'. ᾠδῆς, λέγει ὁ Διάκονος· Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, κτλ. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, κτλ. Καὶ ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ μετὰ τὴν ἕκτην, ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς ἕκτενῇ μικρᾷ, ἱστάμενος ἐμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν ἀσκεπῆς, καὶ ἐκφωνῶν· Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, κτλ. Εἰς δὲ τὴν ὀγδόην, ποιεῖ μετανοίαν ὁ Ἱερεὺς μετὰ τῷ Διακόνῳ τῷ Προεστώτι, καὶ εἰσέρχονται ἐντὸς τῆς Βῆματος, καὶ ἐνδύονται συνήθως. Τῆς δὲ ὀγδοῆς πληρωθείσης, ψάλλει ὁ Διάκονος μεγαλοφώνως· Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες, μεγαλύνωμεν. Καὶ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα· εἶδε μὴ, ψάλλει τὴν ἀρχὴν τοῦ Εἰρμού τῆς δ'. ᾠδῆς τῆς Ἑορτῆς· καὶ οὕτως ἐξέρχόμενος ὁ Ἱερεὺς, ἵσταται ἐν τῷ συνήθει τόπῳ. Ὁ δὲ Διάκονος θυμᾷ πάντα συνήθως, καὶ ὑποστρέψας, ἵσταται ἐν τῷ τεταγμένῳ τόπῳ. Μετὰ δὲ τὴν δ'. ποιεῖ ὁ Διάκονος μικρᾷ Συναπτῇ· καὶ ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δι-

νάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, κτλ. Τῆς δὲ Δοξολογίας ἀρχομένης, εἰσέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἐντὸς τοῦ ἁγίου Βῆματος. Ὁ δὲ Διάκονος, ταύτης πληρωθείσης, λέγει· Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ· καὶ τὰ λοιπὰ· καὶ εὐθὺς λέγει ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος· Ταῖς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν· καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν μυστικῶς· Κύριε ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, κτλ. καὶ ἐκφωνεῖ· Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν, καὶ σῶζειν ἡμᾶς, Χριστέ ὁ Θεός. Ὁ Διάκονος· Σοφία. Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ ὧν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· καὶ ψάλλεται τὸ, Στερεώσαι ὁ Θεὸς τῆς Βασιλεῖς. Ὁ Ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς· καὶ ψάλλεται ἡ Τιμιωτέρα· εἶ-

τα πάλιν λέγει· Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δό-

ξασαι· καὶ γίνεται Ἀπόλυσις· εἰ μὲν ἐστι Κυριακὴ, Ὁ ἀνα-
 σταῖς ἐν νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσ-
 βείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων
 καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεή-
 σαι, καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνηθρωπος· εἰ δὲ ἐ-
 στι Δεσποτικὴ Ἑορτὴ, ἢ μεγάλου Ἁγίου μνήμη, δίδοται καὶ
 τὸ ἅγιον ἔλαιον οὕτω· Πάντων συναγομένων πλησίον τῆς
 Εἰκόνης τοῦ προσκυνήματος, καὶ ψαλλόντων, ὁ μὲν Διάκο-
 νος θυμιᾷ κύκλω, ἀπὸ τοῦ Προεστῶτος ἀρχαίμενος, πρῶ-
 τον θυμιᾶσας τὴν Εἰκόνα τοῦ Ἁγίου· ὁ δὲ Ἱερεὺς, ἱστά-
 μενος πλαγίως τῆς Εἰκόνης, κατέχων ἄλαιπτρον, χρίει
 τοὺς προσιόντας ἐν τῷ μετώπῳ, καὶ εὐλογεῖ· Ὅταν δὲ
 χρισθῶσι πάντες, ἐκφωνεῖ· Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεὸς ὁ
 Σωτὴρ ἡμῶν, ἢ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ
 τῶν ἐν θαλάσῃ μακρὰν, καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ Δέσποτα
 ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς· Ἐλεήμων γὰρ
 καὶ φιλόνηθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀνα-
 πέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύμα-
 τι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· Εἰρήνη
 πᾶσι· Ὁ Διάκονος· Ταῖς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνω-
 μεν· Καὶ κρατοῦντος τοῦ Διακόνου τὸ ἄρχιον, ὡς ἔθος,
 λέγει ὁ Ἱερεὺς, χαλάσας τὸ Φελόνιον, τὴν Εὐχὴν ταύτην·
 Δέσποτα, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, διὰ πρεσβειῶν
 τῆς πανυπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτό-
 κου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· Ζῆται ταῦτα εἰς τὴν Λιτὴν·
 Κατὰ δὲ τὴν Ἑορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τῶν Βαΐων,
 καὶ τῆς λαμπρᾶς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, γίνονται ἔξω τῆς
 Μονῆς, καὶ γίνεται ἐν αὐταῖς ὁμοίως τῇ προγραφείσῃ Λι-
 τῇ· γίνονται καὶ ἀγιασμοὶ τῶν Φώτων, καὶ ἀφ' ἑσπέρας,
 καὶ πρωὶ· καὶ κατὰ τὴν πρώτην τοῦ Αὐγούστου, ἐνθα ὁ
 Διάκονος βαστάζων τὸν Σταυρὸν ἐξέρχεται, τοῦ Ἱερέως ἐ-
 φεπομένου, καὶ θυμιᾷ· λέγει δὲ μόνον ἐν ταῖς εὐχαῖς·
 Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· Καὶ ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ πάντα, καθὼς
 ἐστὶν ἔθος, καὶ ἐν τοῖς τυπικοῖς εἰσι γεγραμμένα·

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Τ Ο Τ Α Τ Χ Ν Ι Κ Ο Τ .

Εὐχή Α'.

Ἀναγινώσκονται δὲ αἱ Εὐχαὶ αὗται ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, ὡς προεῖρηται ἐν τῇ Διατάξει τῆ Ἱεροδιακονικῆ, σελ. 2.

Κύριε, οἰκτίρμον καὶ ἐλεήμον, μακρόθυμε καὶ πολυέλεε, ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν ἡμῶν, καὶ πρόσχεε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεως ἡμῶν· ποιήσον μεθ' ἡμῶν σημεῖον εἰς ἀγαθόν· ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου, τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανον τὰς καρδίας ἡμῶν, εἰς τὸ φοβεῖσθαι τὸ Ὄνομά σε τὸ ἅγιον· διότι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια· σὺ εἶ Θεὸς μόνος, καὶ οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε· δυνατὸς ἐν ἐλέει, καὶ ἀγαθὸς ἐν ἰσχυρί, εἰς τὸ βοηθεῖν, καὶ παρακαλεῖν, καὶ σώζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας εἰς τὸ Ὄνομά σε τὸ ἅγιον. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχή Β'.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σε παιδεύσης ἡμᾶς, ἀλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, ἰατρὲ καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα σωτηρίας σου. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας· καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρουσίας ἡμέρας εἰρηνικὸν καὶ ἀναμάρτητον, καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σου ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ

Υίου, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐχή Γ'.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου, ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον Ὄνομά σου, καὶ μὴ κατασχύνῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους σου, ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν, Κύριε, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα· καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν, καὶ φοβεῖσθαι σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θέλημά σου. Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐχή Δ'.

Ο τοῖς ἀσιγήτοις ὕμνοις, καὶ ἀπαύστοις δοξολογίαις ὑπὸ τῶν ἁγίων Δυνάμεων ἀνυμνούμενος, πλήρωσον τὸ στόμα ἡμῶν τῆς αἰνεσεώς σου, τῆ δούναι μεγαλωσύνην τῷ Ὄνοματί σου τῷ ἁγίῳ· καὶ δός ἡμῖν μερίδα καὶ κληρον μετὰ πάντων τῶν φοβημένων σε ἐν ἀληθείᾳ, καὶ φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου· πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου. Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐχή Ε'.

Κύριε, Κύριε, ὁ τῇ ἀγράντῳ σου παλάμη συνέχων τὰ σύμπαντα, ὁ μακροθυμῶν ἐπὶ πάντας ἡμᾶς, καὶ μετανῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου καὶ τοῦ ἐλέους σου· ἐπίσκεισαι ἡμᾶς ἐν τῇ σῇ ἀγαθότητι· καὶ δός ἡμῖν διαφυγεῖν καὶ τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας, ἐκ τῶν τοῦ πονηροῦ ποικίλων μηχανημάτων, καὶ ἀνεπιβούλευτον τὴν ζωὴν ἡμῶν διαφυλάξον, τῇ χάριτι τοῦ παναγίου σου Πνεύματος. Ἐλέει, καὶ φιλονητοῦ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ 5.

Ο Θεός, ὁ μέγας καὶ θαύμαστός, ὁ ἀνεκδιηγήτῳ ἀγαθωσύνη, καὶ πλεσίᾳ προνοίᾳ διοικῶν τὰ σύμπαντα· ὁ καὶ τὰ ἐγκόσμια ἀγαθὰ ἡμῖν δωρησάμενος, καὶ κατεργυήσας ἡμῖν τὴν ἐπηγγελμένην βασιλείαν, διὰ τῶν ἤδη κεχαρισμένων ἡμῖν ἀγαθῶν· ὁ ποιήσας ἡμᾶς καὶ τῆς νῦν ἡμέρας τὸ παρελθὸν μέρος ἀπὸ παντὸς ἐκκλίνειν κακοῦ, δώρησαι ἡμῖν καὶ τὸ ὑπόλοιπον ἀμέμπτως ἐκτελέσαι, ἐνώπιον τῆς ἀγίας δόξης σου, ὑμνοῦντας σὲ τὸν μόνον ἀγαθόν, καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ 7.

Ο Θεός, ὁ μέγας καὶ ὑψίστος, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον· ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας· ὁ διαχωρίσας ἀναμέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀναμέσον τοῦ σκότους· καὶ τὸν μὲν ἥλιον θέμενος εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, σελήνην δὲ καὶ ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς, καὶ ἐπὶ τῆς παρούσης ὥρας, προφθάσαι τὸ πρόσωπόν σου ἐν ἐξομολογήσει, καὶ τὴν ἑσπερινὴν σοὶ δοξολογίαν προσαγαγεῖν· αὐτός, φιλόανθρωπε Κύριε, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας. Παράσχου δὲ ἡμῖν τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, καὶ τὴν ἐπιούσαν νύκτα, εἰρηνικὴν· ἐνδυσον ἡμᾶς ὄπλα φωτός· ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου· καὶ δός ἡμῖν τὸν ὕπνον, ὃν εἰς ἀνάπαυσιν τῆ ἀσθενείᾳ ἡμῶν ἐδώρήσω, πάσης διαβολικῆς φαντασίας ἀπήλλαγμένον. Ναὶ, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, τῶν ἀγαθῶν χορηγέ· ἵνα καὶ ἐπὶ ταῖς κοίταις ἡμῶν κατανυγόμενοι, μνημονεύωμεν ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου· καὶ τῇ μελέτῃ τῶν σῶν ἐντολῶν καταναυαζόμενοι, ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς διανιστώμεν, πρὸς δοξολογίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος, δεήσεις καὶ ἰκεσίας τῇ σῇ εὐσπλαγ-

χνία προσάγοντες, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτημάτων, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου ὄν, ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου, ἐν ἐλέει ἐπίσκεψαι. Ὅτι ἀγαθὸς, καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Πληρουμένου δὲ τοῦ Προαιμιακοῦ Ψαλμοῦ,

λέγει αὐτὸς ὁ Ἱερεὺς, ἢ ὁ Διάκονος, εἰ ἔστιν.

Ἐν εἰρήνῃ τῷ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορὸς Κύριε ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαθείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν, παντὸς τοῦ Παλατίου, καὶ τοῦ Στρατοπέδου αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆ συμπολεμῆσαι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τῆς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἀγίας Μονῆς (ἢ τῆς πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ρυθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός· Σοὶ Κύριε.

Ἐμφώνησις, παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Καὶ μετὰ τοῦτο, λέγει τὴν μικρὰν Συναπτὴν.

Ἐ"τι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, κτλ.

Τῆς Παναγίας ἀχράντη, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξῃ, κτλ.

Ὁ Χορός· Σοὶ Κύριε.

Ἐμφώνως ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Εἶτα τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. Ἐπειτα τὰ Στιχηρὰ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Εὐχὴ τῆς Εἰσόδου.

Ἐσπέρας, καὶ πρωὶ, καὶ μεσημβρίας αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, εὐχαριστοῦμεν, καὶ δεόμεθά σου, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, φιλόανθρωπε Κύριε· Κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν θηρευόντων ταῖς ψυχὰς ἡμῶν·

ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν, καὶ ἐπὶ σοὶ ἠλπίσαμεν· μὴ κατασχύνῃς ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα εὐλογεῖ τὴν Εἴσοδον, καὶ λέγει ὁ Διάκονος·

Σοφία, ὀρθοί· τὸ, Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης. Μετὰ δὲ τὴν Εἴσοδον, βαλὼν τὴν συνήθη μετάνοιαν ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς, ψάλλει τὸ τῆς ἡμέρας Προκειμένον διὰ τιχον. Εἰ δὲ ἐστὶ Σαββάτου Ἑσπέρα, λέγει τὸ, Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. Στίχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος. Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε. Στραφεῖς δὲ ὁ Ἰσραὺς πρὸς δυσμαῖς, δεδεμένους ἔχων τὰς χεῖρας, ἵσταται περιμένων τὴν πλήρωσιν τοῦ Προκειμένου· εἶτα βάλλει Μετάνοιαν, καὶ ἀπέρχεται εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὸ Προκειμένον, λέγει ὁ Διάκονος, εἰ ἔστιν·

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν. Ὁ Χορὸς· Κύριε ἐλέησον, γ'.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν Ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων, καὶ Μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων, καὶ ἀειμνήστων Κτιτόρων τῆς ἀγίας Μονῆς ταύτης (ἢ τοῦ ἀγίου Οἴκου τούτου), καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ Ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτη-

ρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως, καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν Ἀδελφῶν τῆς ἀγίας Μονῆς ταύτης, (ἢ τοῦ ἀγίου Οἴκου τούτου) .

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ Ναῶ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος Λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος .

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεὺς .

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων .

Ὁ Χορὸς Ἀμήν . Καὶ ὁ Προεστὼς τὸ, Καταξίωσον, Κύριε .

Εἶτα ὁ Διάκονος

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ .

Ὁ Χορὸς Κύριε ἐλέησον . Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι .

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα .

Ὁ Χορὸς Παράσχου Κύριε .

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα .

Συγγνώμην, καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν, καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα .

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα .

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα .

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, καὶ καλὴν ἀπολογίαὴν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ Βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα .

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, κτλ .

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως .

Ὅτι ἀγαθός, καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ

τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορὸς. Ἀμήν. Ὁ Ἱερεὺς. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορὸς. Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Χορὸς. Σοὶ, Κύριε.

Εὐχὴ τῆς Κεφαλοκλισίας, ἣν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς, καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιθε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ, καὶ φιλανθρώπῳ Κριτῇ, οἱ σοὶ δούλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένους· οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπειδεχόμενοι σωτηρίαν· οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, καὶ τὴν προσιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων, καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶτα λέγει ἐκφώνως ὁ Ἱερεὺς.

Εἴη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σου εὐλογημένον, καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς. Ἀμήν.

Εἶθ' οὕτω ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίου, λιτανεύοντες ἐν τῷ Νάρθηκι, τοῦ Ἱερέως καὶ τοῦ Διακόνου προπορευομένων μετὰ λαμπάδων, καὶ θυμιατοῦ Δόξα, τοῦ Ἁγίου· καὶ νῦν, Θεοτακίαν· καὶ μετὰ ταῦτα, λέγει ὁ Διάκονος, εἶπερ τύχη, ταῦτα· εἶδὲ μὴ, ὁ Ἱερεὺς· ὤσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν Ὁρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχραίντου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυναμίμων

ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννη· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρχῶν, καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκαλῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολαίου, Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ Θαυματουργοῦ· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ, καὶ Ἄννης· τοῦ Ἁγίου (τῆς Μονῆς) καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων ἱκετεύομέν σε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αἰ. Χορὸς τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ'.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβεσάτων, καὶ Θεοφυλάκτων Βασιλέων, κράτους, νίκης, διαμονῆς, ὑγείας, σωτηρίας αὐτῶν, καὶ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεόν συνεργῆσαι, κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πάσι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν, πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον.

Ἐἶτα παλιν ὁ β'. Χορὸς τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ'.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ἢ Ἐπισκόπου, (τοῦ δεῖνος,) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος· καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν, θλιβομένης τε καὶ καταπονουμένης, ἐλέους Θεοῦ καὶ βοηθείας ἐπιδεομένης· σκέπης τῆς ἁγίας Μονῆς (ἢ τῆς Πόλεως) ταύτης, καὶ τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ· εἰρήνης, καὶ καταστάσεως τοῦ σύμπαντος κόσμου· εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν· σωτηρίας, καὶ βοηθείας τῶν μετὰ σπουδῆς καὶ φόβου Θεοῦ κοπιώντων, καὶ διακονούντων Πατέρων καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν· ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων, καὶ τῶν ἐν ἀποδημίαις ὄντων· ἰάσεως τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων· ἀνέσεως, μακαρίας μνήμης, καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν, πάντων τῶν προαπελθόντων εὐσεβῶς Πατέρων καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων· ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώ-

των· καὶ ὑπὲρ τῶν Ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἐν ταῖς διακονίαις ὄντων, καὶ πάντων τῶν διακονούντων, καὶ διακονησάντων ἐν τῇ ἀγίᾳ Μονῇ ταύτῃ (ἢ ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῷ τούτῳ), εἶπωμεν·

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ'.

Μετὰ ταῦτα μνημονεύει ὧν βουλεται, ζώντων καὶ τεθνεώτων· Εἶτα·

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν Μονὴν (ἢ τὴν Πόλιν) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρὸς, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, καὶ ἐμφυλίου πολέμου· ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ, καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόνηρον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι πᾶσαν ὀργὴν τὴν κατ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης ἡμῖν δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακουῆσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ'.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρᾶν· καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ Δέσποτα, ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς· ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόνηρος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

Εἶτα λέγει· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Ταῖς κεφαλαῖς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Καὶ πάντων κλινάντων ταῖς κεφαλαῖς, καὶ ἐπὶ γῆς κεκυφότων, ἐπεύχεται ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως.

Δέσποτα, πολυέλεε Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων

Δυναμέων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστῆ Ἰωάννη· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλι-
νίκων Μαρτύρων· τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡ-
μῶν· τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρχῶν,
καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου,
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου·
τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολαίου, Ἀρχιεπισκόπου
Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ· τοῦ ἀγίου καὶ
ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου·
τοῦ Ἁγίου (τοῦ δεῖνος), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν·
τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης,
καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Εὐπρόσδεκτον ποιήσον τὴν
δέησιν ἡμῶν· δώρησαι ἡμῖν τὴν ἀφεσιν τῶν παραπτω-
μάτων ἡμῶν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτε-
ρυγῶν σου· ἀποδιώξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πο-
λέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς
καὶ τὸν κόσμον σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἶτα ἀρχόμεθα τῶν Ἀποστίγων, καὶ ψάλλοντες αὐτά,
εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῶ, ἐπαίδοντες καὶ τοὺς τυχόντας
Στίχους αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον· Εἶτα τὸ, Νῦν
ἀπολύεις, καὶ τὸ Τρισάγιον. Μετὰ δὲ τὸ, Πάτερ ἡμῶν·
ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ
δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ ἡμεῖς τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Θεοτο-
κίον. Ὁ δὲ Κελλαρῖτης προκίθησιν ἐν τῷ ἀναλογίῳ Ἄρ-
τους ἐ. ἐξ ὧν ἐσθίομεν ἐν τῇ Τραπεζῇ· ὡσαύτως καὶ
στάμνον μεστήν οἴνου τοῦ καλλίστου. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λα-
βὼν Ἄρτον ἕνα ἐπὶ χεῖρας, καὶ τυπώσας ἐν αὐτῷ Σταυ-
ρὸν, ἐπεύχεται τὴν Εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως·

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας τοὺς
πέντε Ἄρτους ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πεντακισχιλίου

χορτάσας, αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς ἄρτους τούτους· τὸν σῖτον, τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον· καὶ πλῆθυνον αὐτὰ ἐν τῇ ἀγίᾳ Μονῇ (ἢ ἐν τῇ Πόλει) ταύτῃ, καὶ εἰς τὸν κόσμον σου ἅπαντα, καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας πιστοὺς ἀγίασον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἄμην, λέγομεν·

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ· ἕως τοῦ, οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἀπελθὼν, ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν ἀγίων Θυρῶν, βλέπων πρὸς δυσμὰς. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ψαλμοῦ, ἐπεύχεται ὁ Ἱερεὺς, λέγων·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ἡμᾶς, τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Ἰστέον δὲ, ὅτι ὁ εὐλογηθεὶς ἄρτος ἐστὶν ἀλεξητήριον παντοίων κακῶν, εἰ μετὰ πίστεως λαμβάνοιτο.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Τ Ο Υ Ο Ρ Θ Ρ Ο Υ .

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τοῦ Τρισαγίου, τῆ Παναγία Τριάδι· τοῦ Πατέρα ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστίν. Εἶτα τὰ Τροπάρια· Σῶσον Κύριε τὸν Λαόν σου. Δόξα, Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Καὶ νῦν, Προστασία φοβερά.

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς·

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν. κτλ.

Καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ·

Δόξα τῇ ἀγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγομεν τὸν Ἐξάψαλμον μετὰ πάσης προσοχῆς καὶ φόβου Θεοῦ, ὡς αὐτῷ λαλοῦντες ἀοράτως, καὶ δυσωποῦντες ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Μετὰ δὲ τοὺς τρεῖς Ψαλμοὺς, ὁ Ἱερεὺς λέγει τὰς Εὐχὰς τοῦ Ὁρθρου, ἱστάμενος ἀσκεπῆς ἔμπροσθεν τῶν ἀγίων Θυρῶν.

Εὐχὴ Α'.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῷ ἐξαναστησαντι ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν, καὶ ἐμβάλλοντι εἰς τὸ στόμα ἡμῶν λόγον αἰνέσεως, τοῦ προσκυνεῖν καὶ ἐπικαλεῖσθαι τὸ Ὄνομά σου τὸ ἅγιον· καὶ δεόμεθα τοῖς σοῖς οἰκτιρμοῖς, οἷς πάντοτε ἐχρήσω περὶ τὴν ἡμετέραν ζωὴν. Καὶ νῦν ἐξαπόστειλον τὴν βοήθειάν σου ἐπὶ τοὺς ἐστῶτας πρὸ προσώπου τῆς ἀγίας δόξης σου, καὶ ἀπεκδεχομένους τὸ παρα σοῦ πλοῦσιον ἔλεος· καὶ δὸς αὐτοῖς

μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης πάντοτε σοὶ λατρεύειν, αἰνεῖν, ὑμνεῖν, προσκυνεῖν τὴν ἀνεκδιήγητόν σου ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Β'.

Ε'κ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα ἡμῶν πρὸς σέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς· δικαιοσύνην καὶ ἀγιασμόν ἐπιτελεῖν ἐν τῷ φόβῳ σου, συνέτισον ἡμᾶς· σὲ γὰρ δοξάζομεν τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν ἡμῶν· κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν· καὶ μνήσθητι, Κύριε, τῶν συμπαρόντων καὶ συνευχομένων ἡμῖν πάντων κατ' ὄνομα, καὶ σῶσον αὐτοὺς τῇ δυνάμει σου· εὐλόγησον τὸν λαόν σου, καὶ ἀγίασον τὴν κληρονομίαν σου· εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς Ἰερεῦσι, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου· Ὅτι εὐλόγηται, καὶ δεδοξασται τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομα σου τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Γ'.

Ε'κ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα ἡμῶν πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου· δίδαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τὴν δικαιοσύνην σου, τὰς ἐντολάς σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου· φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν διανοιῶν ἡμῶν, μήποτε ὑπνώσωμεν ἐν ἀμαρτίαις εἰς θάνατον· ἀπέλασον πάντα ζόφον ἀπὸ τῶν καρδιῶν ἡμῶν· χάρισαι ἡμῖν τὸν τῆς δικαιοσύνης ἥλιον, καὶ ἀνεπηρέαστον τὴν ζωὴν ἡμῶν διαφυλάξον ἐν τῇ σφραγίδι τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος· κατεύθυνον τὰ διαθήματα ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης· δὸς ἡμῖν τὸν ὄρθρον καὶ τὴν ἡμέραν ἐν ἀγαλλίασει, ἵνα σοὶ τὰς ἐωθινὰς ἀναπέμπωμεν εὐχάς. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σου ἔστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχή Δ'.

Δέσποτα ὁ Θεός, ὁ ἅγιος καὶ ἀκατάληπτος, ὁ εἰπὼν,
 ἐκ σκότους φῶς λάμπαι, ὁ ἀναπαύσας ἡμᾶς ἐν τῷ
 τῆς νυκτὸς ὕπνῳ, καὶ διαναστήσας πρὸς δοξολογίαν καὶ
 ἰκεσίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος, δυσωπούμενος ὑπὸ τῆς ἰδίᾳς
 σου εὐσπλαγγνίας, πρόσδεξαι ἡμᾶς καὶ νῦν προσκυνουῦ-
 τάς σε καὶ κατὰ δύναμιν εὐχαριστοῦντάς σοι· καὶ δώρη-
 σαι ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα. Ἀνάδειξον
 ἡμᾶς υἱοὺς φωτὸς καὶ ἡμέρας, καὶ κληρονόμους τῶν αἰώ-
 νιων σου ἀγαθῶν. Μνήσθητι, Κύριε, ἐν τῷ πλήθει τῶν οἴ-
 κτιρμῶν σου, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου, τῶν συμπαρόν-
 των καὶ συνευχομένων ἡμῖν, καὶ πάντων τῶν ἀδελφῶν
 ἡμῶν, τῶν ἐν γῆ, τῶν ἐν θαλάσῃ, τῶν ἐν παντὶ τόπῳ
 τῆς δεσποτείας σου, δεομένων τῆς σῆς φιλανθρωπίας καὶ
 βοηθείας, καὶ πᾶσι χορήγησον τὸ μέγα σου ἔλεος. Ἰνα,
 σεσωσμένοι ψυχῇ τε καὶ σώματι πάντοτε διαμένοντες,
 μετὰ παρρησίας δοξάζωμεν τὸ θαυμαστόν καὶ εὐλογη-
 μένον ὄνομα σοῦ τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ
 Ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐχή Ε'.

Αγαθῶν θησαυρὲ, πηγὴ ἀένναος, Πάτερ ἅγιε, θαυμα-
 στοποιεῖ, παντοδύναμε, καὶ παντοκράτορ, πάντες σὲ
 προσκυνοῦμεν, καὶ σοῦ δεόμεθα, τὰ σὰ ἔλεη καὶ τοὺς
 σοὺς οἰκτιρμούς ἐπικαλούμενοι, εἰς βοήθειαν καὶ ἀντίλη-
 ψιν τῆς ἡμετέρας ταπεινώσεως. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν σῶν
 ἰκετῶν· πρόσδεξαι πάντων ἡμῶν τὰς ἐπιθινὰς δεήσεις, ὡς
 θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ μηδένα ἡμῶν ἀδόκιμον ποιή-
 σης, ἀλλὰ πάντας ἡμᾶς περιποιήσαι διὰ τῶν οἰκτιρμῶν
 σου. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἀγρυπνούντων, καὶ ψαλλόντων
 εἰς δόξαν σὴν, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡ-
 μῶν, καὶ τοῦ Ἀγίου σου Πνεύματος. Γενοῦ αὐτῶν βοηθὸς
 καὶ ἀντιλήπτωρ· πρόσδεξαι αὐτῶν τὰς ἰκεσίας εἰς τὸ
 ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου θυσιαστήριον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ
 Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ,

καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχή 5.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὅτι πάντα ποιεῖς εἰς εὐεργεσίαν τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἵνα διαπαντὸς πρὸς σέ ἀποβλέπωμεν, τὸν σωτῆρα καὶ εὐεργέτην τῶν ἡμετέρων ψυχῶν· ὅτι διανέπαυσας ἡμᾶς ἐν τῷ παρελθόντι τῆς νυκτὸς μέτρῳ, καὶ ἐξήγειρας ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν, καὶ ἔστησας εἰς προσκύνησιν τοῦ τιμίου Ὀνόματός σου. Διὸ δεόμεθά σου, Κύριε, δός ἡμῖν χάριν καὶ δύναμιν, ἵνα καταξιωθῶμεν ψάλλειν σοι συνετῶς, καὶ προσεύχεσθαι ἀδιαλείπτως, ἐν φόβῳ καὶ τρόμῳ τῆν ἐαυτῶν σωτηρίαν κατεργαζόμενοι, διὰ τῆς ἀντιλήψεως τῆ Χριστοῦ σου. Μνήσθητι, Κύριε, καὶ τῶν ἐν νυκτὶ πρὸς σέ βοώντων· ἐπάκουσον αὐτῶν, καὶ ἐλέησον, καὶ σύντριψον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν τοὺς ἀοράτους καὶ πολεμίους ἐχθρούς. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχή 7.

Ο Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ἐξαναστήσας ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν, καὶ ἐπισυναγαγὼν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς, δός ἡμῖν χάριν ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος ἡμῶν, καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν ταῖς κατὰ δύναμιν εὐχαριστίας· καὶ δίδαξον ἡμᾶς τὰ δικαιοματά σου, ὅτι προσεύξασθαι καθ' ὃ δεῖ οὐκ οἶδαμεν, ἐάν μὴ σὺ Κύριε, τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ ὀδηγήσης ἡμᾶς. Διὸ δεόμεθά σου, εἴτι ἡμάρτομεν μέχρι τῆς παρούσης ὥρας ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν, ἐκουσίως, ἢ ἀκουσίως, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον· ἐάν γὰρ ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποθήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ἡ ἀπολύτρωσις· σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, βοηθὸς, κραταίος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ ἐν σοὶ ἡ ὑμνησις ἡμῶν διαπαντὸς. Εἴη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδο-

ξασμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὴς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχή Η'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν τοῦ ὕπνου ῥαθυμίαν ἀποσκεδάσας ἀφ' ἡμῶν, καὶ συγκαλέσας ἡμᾶς κλήσει ἀγία, τοῦ καὶ ἐν νυκτὶ ἐπάραι τὰς χεῖρας ἡμῶν, καὶ ἐξομολογεῖσθαι σοὶ ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, τὰς ἐντεύξεις, τὰς ἐξομολογήσεις, τὰς νυκτερινὰς λατρείας· καὶ χάρισαι ἡμῖν ὁ Θεὸς πίσιν ἀκαταίσχυτον, ἐλπίδα βεβαίαν, ἀγάπην ἀνυπόκριτον. Εὐλόγησον ἡμῶν εἰσόδους καὶ ἐξόδους, πράξεις, ἔργα, λόγους, ἐνθυμήσεις· καὶ δὸς ἡμῖν καταντῆσαι εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας, αἰνοῦντας, ὑμνοῦντας, εὐλογοῦντας τῆς σῆς ἀφράστου χρηστότητος τὴν ἀγαθότητα. Ὅτι ἠυλόγηται τὸ πανάγιόν σου Ὄνομα, καὶ δεδοξασταί σου ἡ Βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχή Θ'.

Λάμπρον, Δέσποτα φιλόανθρωπε, ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸ τῆς σῆς θεωγνωσίας φῶς ἀκήρατον, καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν ὀφθαλμοὺς διάνοιξον, εἰς τὴν τῶν Εὐαγγελικῶν σου κηρυγμάτων κατανόησιν. Ἐνθεσ ἡμῖν καὶ τὸν τῶν μακαρίων σου ἐντολῶν φόβον, ἵνα πάσας τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας καταπατήσαντες, πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα τὰ πρὸς εὐαρέστησιν τὴν σὴν φρονῶντες καὶ πράττοντες. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχή Ι'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν διὰ μετανοίας ἄφεσιν τοῖς ἀνθρώποις δωρησάμενος, καὶ τύπον ἡμῖν ἐπιγνώσεως ἀμαρτημάτων καὶ ἐξομολογήσεως, τὴν τοῦ Προφήτου Δαβὶδ μετάνοιαν, πρὸς συγχώρησιν ὑποδείξας· αὐτὸς, Δέσποτα, πολλοῖς ἡμᾶς καὶ μεγαλοῖς περιπετωκότας

πλημμελήμασιν, ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὰ ἀνομήματα ἡμῶν· ὅτι σοὶ ἡμάρτομεν, Κύριε, τῷ καὶ τὰ ἄδηλα καὶ κρύφια τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων γινώσκοντι, καὶ μόνῳ ἔχοντι ἐξουσίαν ἀφιέναι ἀμαρτίας. Καρδίαν δὲ καθαρὰν κτίσας ἐν ἡμῖν, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξας ἡμᾶς, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου γνωρίσας ἡμῖν, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου· ἀλλ' εὐδόκησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος, μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, προσφέρειν σοὶ θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἀναφοράν ἐν τοῖς ἁγίοις σου Θυσιαστηρίοις. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλάνθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχή ΙΑ΄.

Ο Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰς νοεραῖς καὶ λογικὰς ὑποστησάμενος δυνάμεις τῷ σῶν θελήματι, σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ ἱκετεύομεν· Πρόσδεξαι ἡμῶν μετὰ τῶν κτισμάτων σου πάντων, τὴν κατὰ δύναμιν δοξολογίαν, καὶ ταῖς πλουσίαις τῆς σῆς ἀγαθότητος ἀντάμειψαι δωρεαῖς· ὅτι σοὶ κάμπτει πᾶν γόνυ ἐπουρανίων, καὶ ἐπιγείων, καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις ὑμνεῖ τὴν ἀκατάληπτόν σου δόξαν· μόνος γὰρ εἶ Θεὸς ἀληθινὸς καὶ πολυέλεος. Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχή ΙΒ΄.

Αἰνοῦμεν, ὑμνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ εὐχαριστοῦμέν σοι, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὅτι παρήγαγες τὴν σκιάν τῆς νυκτὸς, καὶ ἔδειξας ἡμῖν πάλιν τὸ φῶς τῆς ἡμέρας· ἀλλ' ἱκετεύομεν τὴν σὴν ἀγαθότητα· Ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν ἐν τῇ μεγάλῃ σου εὐσπλαγχνίᾳ, ὅτι πρὸς σὲ καταφεύγομεν, τὸν ἐ-

λεήμονα καὶ παντοδύναμον Θεόν. Λάμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸν ἀληθινὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης σου· φώτισον τὸν νοῦν ἡμῶν, καὶ τὰς αἰσθήσεις ὅλας διατήρησον, ἵνα ὡς ἐν ἡμέρᾳ, εὐσχημόνως περιπατοῦντες τὴν ὁδὸν τῶν ἐντολῶν σου, καταντήσωμεν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον· ὅτι παρά σοί ἐστιν ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς· καὶ ἐν ἀπολαύσει γενέσθαι καταξιωθῶμεν τοῦ ἀπροσίτου φωτός. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὴς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγει τὴν μεγάλην Συναπτὴν.

Εἰς εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υἵπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης.

Υἵπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Υἵπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.

Υἵπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Υἵπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων βασιλέων.

Υἵπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι καὶ ὑποτάξαι.

Υἵπὲρ τῆς Πόλεως (ἢ τῆς ἁγίας Μονῆς) ταύτης.

Υἵπὲρ εὐκρασίας αἰέρων.

Υἵπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.

Υἵπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου. κτλ.

Ἐκφώνως·

Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλεται τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἶτα τὸ Τροπᾶριον τῆς Κυριακῆς, εἶπερ τύχη, ἐκ δευτερου·

εἶπειτα τὸ Τροπᾶριον τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίου,

εἶπερ ἐστὶν ἑορτάσιμος· εἰδὲ μὴ, τὸ α'. Θεοτοκίον τοῦ

Ἠ΄χου· καὶ μετὰ τοῦτο, ἡ συνήθης Στιχολογία. Μετὰ

δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς α'. Στιχολογίας, ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς

μικρὰν Συναπτὴν.

Εἴτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης. κτλ.

Ἐκφώνως "Ὅτι σὸν τὸ κράτος. Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν
 Ἐ"τι, καὶ ἔτι. κτλ.

Ἐκφώνως "Ὅτι ἀγαθός, καὶ φιλόνηθρωπος.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον, καὶ τὰ Εὐλογητάρια, ἐκφωνεῖ

Ὅτι ἠλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασται σου ἡ Βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἡ Ὑπακοή. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Προκείμενον Ἀναστασίμου.

Ὁ Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως "Ὅτι Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν Ἁγίοις ἐπαναπαύῃ. κτλ. τὸ, Πᾶσα πνοή· καὶ μετὰ τοῦτο, ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι· κτλ. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει τὸ Ἐὐθινὸν Εὐαγγέλιον, εἰς τὴν Κυριακὴν. Εἰδ' οὕτως Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Καὶ ὁ Ν'.

Μετὰ δὲ τὸν ἀσπασμὸν τῷ Εὐαγγελίῳ, λέγει ὁ Διάκονος Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ τὰ λοιπὰ τούτων, ὡς ἐν τῇ Λιτῇ γέγραπται. (Σελ. 20.)

Ἔτα λέγει ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλονηρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα τῶν Κανόνων τοῦ Ἀναστασίμου, Σταυροαναστασίμου, τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Μηναίου. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς, ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς μικρὰν Συναπτὴν.

"Ἐτι καὶ ἔτι. Ἀντιλαβῆ, σῶσον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου. κτλ.

Ἐκφώνως. "Ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ἔτα τὸ Κάθισμα τῷ Μηναίου.

Ἀφ' ἑκτῆς, Συναπτὴ. "Ἐτι καὶ ἔτι. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντη, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξῃ. κτλ.

Ἐκφώνως. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς. Τὸ Καντάκιον, καὶ ὁ Οἶκος· καὶ Ἀνάγνωσις εἰς τὸ Συναξάριον. Ἐν δὲ τῇ δ'.

Ω δὴ, Συναπτή· Ἔτι, καὶ ἔτι. Ἀντιλαβῆ, σῶσον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ἐκφώνως Ὅτι σὲ αἰνῆσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἑρᾶνῶν.

Εἶτα τὸ, Ἅγιος Κύριος ὁ Θεός. Τὸ Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον, καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰ ἑορτάζεται. Εἰς τοὺς Δίονους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'· καὶ Ἀνατολικά δ'. Λέγομεν καὶ στίχους δύο. Στίχ. α'. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου. Στίχ. β'. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε. Δόξα, τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία μεγάλη· καὶ μετ' αὐτὴν λέγομεν Τροπάρια Ἀναστάσιμα· εἰς μὲν τὸν α', β', γ', καὶ δ'. Ἦχον, τὸ παρὸν, Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος δ'.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν. Ἄσωμεν τῷ ἀνάσταντι ἐκ τάφου, καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς δὲ τὸν πλ. α', πλ. β', Βαρῦν, καὶ πλ. δ'. Ἦχον, λέγομεν τὸ παρὸν, τοῦ αὐτοῦ, εἰς Ἦχον β'.

Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ Ἄδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος· ἐμφανίσας δὲ σαυτὸν τοῖς Ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτούς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην σου παρέσχες τῇ Οἰκουμένῃ, μόνη πολυέλεε.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος, εἴπερ τύχη, τὴν Ἐκτενῆ.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν Ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων Κτιτόρων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης. κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις.

Ὁ Διάκονος· Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν ἡμῶν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνωδυνα.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντη, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου. κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως Ὅτι Θεὸς ἐλέους, καὶ οἰκτιρῶν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς

Κύριε ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφώρῳ σου ὄμματι ἐπιθλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου Ἅγιε Ἁγίων· Ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντα ἡμᾶς· καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἑκουσίως, ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος Θεὸς συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ σου.

Ἐκφώνως· Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν ἡμᾶς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναμπέμπομεν. κτλ.

Εἶτα ὁ Διάκονος Σοφία. Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν. Καὶ ἡ ἀ. Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ

ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ,

Γινομένης οὕτως ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ Ὄρει τοῦ Ἄθωνος.

Μέλλων ὁ Ἱερεὺς τὴν θείαν ἐπιτελεῖν Μυσταγωγίαν, ὀφείλει προηγουμένως μὲν κατηλλαγμένος εἶναι μετὰ πάντων, καὶ μὴ ἔχειν τι κατὰ τινος· καὶ τὴν καρδίαν δὲ, ὅση δύναμις, ἀπὸ πονηρῶν τηρῆσαι λογισμῶν· ἐγκρατεῦσθαι τε μικρὸν ἀφ' ἑσπέρας, καὶ ἐγρηγορηκῶς διαγχεῖν μέχρι τῆ

τῆς Ἱερουργίας καιροῦ. Τούτου δὲ ἐπιστάντος, μετὰ το ποῆσαι τὴν συνήθη τῷ Προσετῶτι μετάνοιαν, εἰσέρχεται ἐν τῷ Ναῶ· καὶ συνάμα τῷ Διακόνῳ, ποιῶσι προσκυνήματα τρία.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον Δέσποτα. Καὶ ποιήσαντος τοῦ Ἱερέως Εὐλογητόν, ἀρχεται λέγειν ὁ Διάκονος τὸ, Βασιλεῦ οὐράνιε, τὸ, Τρισάγιον, κτλ. μετὰ δὲ τὸ Πάτερ ἡμῶν, ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία. Εἶτα λέγουσι τὸ, Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγγίας τὴν πύλν, κτλ.

Ἐπειτα ἀπέρχονται εἰς τὴν Εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, λέγοντες·

Τὴν ἀχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἀγαθέ· ὅλον τὸ Τροπάριον. Εἶτα ἀσπαζονται καὶ τὴν Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, λέγοντες τὸ Τροπάριον, Εὐσπλαγγίας ὑπάρχουσα πηγὴ ὅλον. Εἶτα κλίνουσι τὴν κεφαλὴν, καὶ λέγει ὁ Ἱερεὺς ταύτην τὴν Εὐχὴν.

Κύριε, ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους κατοικητηρίου σου, καὶ ἐνίσχυσόν με εἰς τὴν προκειμένην διακονίαν σου, ἵνα ἀκατακρίτως παραστάς τῷ φοβερῷ σου Βήματι, τὴν ἀναίμακτον Ἱερουργίαν ἐπιτελέσω. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἐπειτα ποιῶσι καὶ εἰς τὴς Κορθῆς προσκυνήματα, ἀνά ἕν· καὶ οὕτως ἀπέρχονται εἰς τὸ Θυσιαστήριον, λέγοντες τὸ, Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, κτλ.

Ἐλθόντες δὲ εἰς τὸ Ἱερατεῖον, ποιῶσι προσκυνήματα γ'. ἐμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, καὶ ἀσπαζονται τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν. Εἶτα λαμβάνουσιν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν ἐκάτερος τὸ Στοιχάριον αὐτοῦ, καὶ ποιῶσι προσκυνήματα γ'. πρὸς ἀνατολὰς, λέγοντες καθ' ἑαυτὸν ἐκάτερος τὸ, Ὁ Θεὸς ἐλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Εἶτα προσέρχεται τῷ Ἱερεῖ ὁ Διάκονος, κρατῶν ἐν τῇ δεξιᾷ χεὶρὶ τὸ Στοιχάριον σὺν τῷ Ἐραρίῳ, καὶ

ὑποκλίνας τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν, λέγει· Εὐλόγησον Δέσποτα, τὸ Στοιχάριον σὺν τῷ Ὁραρίῳ.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ὑποχωρεῖ κατ' ἑαυτὸν ὁ Διάκονος εἰς ἓν μέρος τοῦ Ἱερατείου, καὶ ἐνδύεται τὸ Στοιχάριον, εὐχόμενος οὕτως.

Ἀγαλλιάσεται ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσσε γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης περιέβαλέ με· ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ.

Καὶ τὸ μὲν Ὁραρίον ἀσπασάμενος, ἐπιτίθησι τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ· τὰ δὲ ἐπιμάνικα ἐπιθέμενος ταῖς χερσίν, ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ, λέγει·

Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχυί· ἡ δεξιὰ σου χεὶρ, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς· καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους.

Ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ, λέγει·

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με, συνέτισάν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.

Εἶτα ἀπελθὼν ἐν τῇ Προθέσει, εὐτρεπίζει τὰ Ἱερά, τὸν μὲν ἅγιον Δίσκον τιθεὶς ἐν τῷ μέρει τῷ ἀριστερῷ, τὸ δὲ Ποτήριον ἐν τῷ δεξιῷ, καὶ τὰ ἄλλα σὺν αὐτοῖς.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς δὲ οὕτως ἐνδύεται· λαβὼν τὸ Στοιχάριον, ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ, καὶ προσκυνήσας τρίτον κατὰ ἀνατολάς, ὡς εἴρηται, σφραγίζων αὐτὸ, λέγει·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἐνδύεται αὐτὸ, λέγων·

Ἀγαλλιάσεται ἡ ψυχὴ μου, (ἕως τέλους, ὡς ἀνωτέρω).

Εἶτα λαβὼν τὸ Ἐπιτραχήλιον, καὶ σφραγίσας, περιτίθεται αὐτὸ, λέγων·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ ἐκχέων τὴν χάριν αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς Ἱερεῖς αὐτοῦ, ὡς μῦρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ

πώγωνα, τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρὼν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὄαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ.

Εἶτα λαβὼν τὴν ζώνην, λέγει περιζωννύμενος·

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ περιζωννύων με δύναμιν, καὶ ἔδωκε ἄμωμον τὴν ὁδόν μου, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Τὰ δὲ Ἐπιμάνικα, ὡς ἀνωθεν εἴρηται. Εἶτα λαβὼν τὸ Ὑπογονάτιον, εἰ ἔστι Πρωτοσύγκελλος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἢ ἄλλος τις ἔχων ἀξίωμα, καὶ εὐλογήσας αὐτό, καὶ ἀσπασάμενος, λέγει·

Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, Δυνατὲ, τῇ ὠραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου· καὶ ἔντεινε, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε, ἕνεκεν ἀληθείας, καὶ πραότητος, καὶ δικαιοσύνης· καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἢ δεξιὰ σου, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν τὸ Φελόνιον, καὶ εὐλογήσας ἀσπάζεταιται, λέγων οὕτως·

Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ Ὅσιοί σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἀπελθόντες εἰς τὸ Χωνευτήριον, νίπτουσι τὰς χεῖρας, λέγοντες, ἑκάτερος κατ' ἑαυτόν·

Νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ Θυσιαστήριόν σου, Κύριε, τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰνέσεώς σου, καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου· μὴ συναπολέσης μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωὴν μου, ὧν ἐν χερσίν αἰ ἀνομίαί· ἢ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων· ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην· λύτρωσαί με, Κύριε, καὶ ἐλέησόν με· ὁ πῆς μου ἔση ἐν εὐθύτητι· ἐν Ἐκκλησίαις εὐλόγησω σε, Κύριε.

Καὶ οὕτως ἀπέρχονται ἐν τῇ Προθέσει. Εἶτα προσκυνήματα τρία ἔμπροσθεν τῆς Προθέσεως ποιήσαντες, λέγουσιν ἑκάτερος τὸ

Ὁ Θεός, ἱλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν με.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, τὸ,

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου Αἵματι τῷ Σταυρῷ προσηλωθεῖς, καὶ τῇ Λόγγῃ κεντηθεῖς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις, Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Καὶ ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς εὐλογητόν· Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαμβάνει, ἐν μὲν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τὴν Προσφορὰν, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ τὴν ἀγίαν Λόγγην, καὶ σφραγιζὼν μετ' αὐτῆς τρίτον ἐπάνω τῆς σφραγίδος τῆς Προσφορᾶς, λέγει·

Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐκ τρίτου.

Καὶ εὐθὺς πῆγνυσι τὴν Λόγγην ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τῆς σφραγίδος, καὶ λέγει ἀνατέμνων·

Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη· Ἐν δὲ τῷ ἀριστερῷ·

Καὶ ὡς Ἄμνος ἄμωμος, ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφρωνος, οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.

Ἐν δὲ τῷ ἄνω μέρει τῆς σφραγίδος·

Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτῆ ἡ κρίσις αὐτῆ ἦρθη· Ἐν δὲ τῷ κατώ·

Τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγῆσεται;

Ὁ δὲ Διάκονος ἐνορῶν εὐλαβῶς τῇ τριακῆτι τελετῇ, λέγει κατὰ μίαν ἐκάστην ἀνατομὴν·

Τῷ Κυρίου δεηθῶμεν κρατῶν καὶ τὸ ἑρσάριον ἐν τῇ χειρὶ· Μετὰ ταῦτα, λέγει· Ἐπαρον Δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, ἐμβαλὼν τὴν ἀγίαν Λόγγην ἐκ πλαγίου τοῦ δεξιῦ μέρους τῆς Προσφορᾶς, ἐπαίρει τὸν ἅγιον Ἄρτον, λέγων οὕτως·

Ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ.

Καὶ θεῖς αὐτὸν ὑπτίον ἐν τῷ ἀγίῳ Δίσκῳ, εἰπόντος τοῦ Διακόνου,

Θ ὕσον Δέσποτα· θίμει αὐτὸν σταυροειδῶς, αὐτῷ λέγων

Θύεται ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ὁ αἶρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας.

Καὶ στρέφει τὸ ἕτερον μέρος ἐπάνω, τὸ ἔχον τὸν Σταυρόν· νύττων δὲ αὐτὸ ἐν τῷ δεξιῷ μέρει μετὰ τῆς Δόγξης, ἀμέσως ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἰησοῦς, ἐπιλέγει·

Εἰς τῶν στρατιωτῶν Δόγξη τὴν πλευρὰν αὐτοῦ ἔνυξε· καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν Αἷμα, καὶ Ὑδωρ· καὶ ὁ ἑωρακὴς μαρτύρηκε, καὶ ἀληθινή ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

Ὁ δὲ Διάκονος ἐγγείει τῷ ἁγίῳ Ποτηρίῳ ἐκ τοῦ ναίματος ὁμοῦ καὶ τοῦ ὕδατος, εἰπὼν πρότερον πρὸς τὸν Ἱερέα·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὴν ἁγίαν ἔνωσιν· ὅς καὶ εὐλογεῖ αὐτὰ, λέγων·

Εὐλογημένη ἡ ἔνωσις τῶν Ἀγίων σου πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Καὶ λαβὼν ὁ αὐτὸς ἐν ταῖς χερσὶ τὴν πρώτην σφραγιδα, λέγει·

Εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῆς ὑπερευλογημένης ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· ἧς ταῖς πρεσβείαις πρόσδεξαι, Κύριε, τὴν Θυσίαν ταύτην εἰς τὸ ὑπερουρανόιόν σου Θυσιαστήριον.

Καὶ αἶρων μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τοῦ ἁγίου Ἄρτου, πλησίον τῆς μέσης αὐτοῦ, λέγων·

Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.

Εἶτα λαβὼν β' σφραγιδα, καὶ αἶρων μερίδα μίαν ἐξ αὐτῆς, τίθησιν αὐτὴν ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει τοῦ ἁγίου Ἄρτου, πλησίον αὐτοῦ, ἀπέναντι τῆς μερίδος τῆς Θεοτόκου· καὶ ποιῶν ἀρχὴν τῆς πρώτης τάξεως, λέγει·

Εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, καὶ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων.

Εἶτα, αἶρων δευτέραν μερίδα, λέγει·

Τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων Προφητῶν, Μωσέως, καὶ Ἄαρων, Ἡλιοῦ, Ἐλισσαίου, Δαυιδ, καὶ Ἰεσ-

σαι· τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων, καὶ Δανιὴλ τοῦ Προφήτου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων Προφητῶν.

Καὶ τίθησιν αὐτὴν ὑποκάτω τῆς πρώτης εὐταίκτως.

Εἶτ' αὖθις λέγει·

Τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, Πέτρου, καὶ Παύλου, τῶν Δώδεκα, καὶ Ἑβδομήκοντα, καὶ πάντων τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Καὶ οὕτω τίθησι τὴν τρίτην μερίδα ὑποκάτω τῆς δευτέρας, τελειῶν τὴν πρώτην τάξιν.

Εἶτα λέγει·

Τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, καὶ πάντων τῶν ἁγίων Ἱεραρχῶν.

Καὶ αἴρων δ' μερίδα, τίθησιν αὐτὴν πλησίον τῆς α' μερίδος, ποιῶν δευτέραν ἀρχὴν.

Εἶτα πάλιν λέγει·

Τοῦ ἁγίου Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, τῶν ἁγίων Μεγάλων Μαρτύρων Δημητρίου, Γεωργίου, Θεοδώρου, καὶ πάντων καὶ πασῶν τῶν ἁγίων Μαρτύρων.

Καὶ αἴρων πέμπτην μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ὑποκάτω τῆς α' τῆς οὗσης ἀρχῆς τῆς δευτέρας τάξεως. Ἐπειτα λέγει·

Τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, Ἀντωνίου, Εὐθυμίου, Σάββα, Ὀνουφρίου, Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄδῳ, καὶ πάντων καὶ πασῶν τῶν Ὀσίων.

Καὶ οὕτως, αἴρων ἕκτην μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ὑποκάτω τῆς β' μερίδος, εἰς ἀναπλήρωσιν τῆς β' τάξεως. Μετὰ δὲ ταῦτα λέγει·

Τῶν ἁγίων, καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος καὶ Ἐρμολάου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων Ἀναργύρων.

Καὶ αἴρων ζ' μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ἀνω, ποιῶν γ' ἀρχὴν κατὰ τάξιν.

Εἶτ' αὖθις λέγει .

Τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης, (τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας .) καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ὁ Θεός .

Καὶ τίθῃσιν ὀγδόην μερίδα ὑποκάτω τῆς α'. εὐτακτως .

"Ἐτι δὲ πρὸς τούτοις λέγει .

Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, (εἴπερ λέγεται ἡ Δειτουργία αὐτοῦ . Εἰ δὲ λέγεται τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, τούτου μνημονεύει .) Καὶ οὕτως, αἶρων καὶ τὴν ἐνάτην μερίδα, τίθῃσιν αὐτὴν ἐν τῷ τέλει τῆς τρίτης τάξεως εἰς ἀναπλήρωσιν .

Εἶτα, λαβὼν τρίτην σφραγιδα λέγει .

Μνήσθητι, Δέσποτα φιλόνηρωπε, πάσης Ἐπισκοπῆς Ὀρθοδόξων, τοῦ Ἐπισκόπου ἢ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τὸ δεῖνος,) τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ τάγματος, (τοῦ δεῖνος) . Καθουμένου, τῶν Ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν ἡμῶν, Πρεσβυτέρων, Διακόνων, καὶ πάντων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, οὓς προσεκαλέσω εἰς τὴν σὴν κοινωνίαν, διὰ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, πανάγαθε Δέσποτα .

Καὶ αἶρων μερίδα, τίθῃσιν αὐτὴν ὑποκάτω τοῦ ἁγίου Ἄρτου . Εἶτα μνημονεύει καὶ ὧν ἔχει ζώντων κατ' ὄνομα καὶ οὕτως αἶρων ταῖς μερίδας, τίθῃσιν αὐταῖς ὑποκάτω .

"Ἐπειτα, λαβὼν ἑτέραν σφραγιδα, λέγει .

Ἦπερ μνήμης καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν μακαρίων Κτιτόρων τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης . (ἢ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου) .

Εἶτα μνημονεύει τοῦ χειροτονήσαντος αὐτὸν Ἀρχιερέως, καὶ ἑτέρων, ὧν δελεῖ κεκοιμημένων κατ' ὄνομα καὶ τελευταῖον ἐπιλέγει οὕτω .

Καὶ πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, τῶν τῇ σῇ κοινωνίᾳ κεκοιμημένων Ὀρθοδόξων, πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, φιλόνηρωπε Κύριε .

Καὶ αἶρει μερίδα . Μνημονεύει δὲ καὶ ὁ Διάκονος ὧν

βούλεται, ζώντων καὶ τεθνήεωτων, αἶροντος τοῦ Ἱερέως μερίδας ὑπὲρ αὐτῶν. Καὶ τελευταῖον λέγει ὁ Ἱερεὺς·

Μνήσθητι, Κύριε, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος, καὶ συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμελημα ἐκούσιόν τε, καὶ ἀκούσιον.

Καὶ λαβὼν τὴν Μοῦσαν, συστέλλει τὰς ἐν τῷ Δίσκῳ μερίδας ὑποκάτω τοῦ ἁγίου Ἄρτου, ὥστε εἶναι ἐν ἀσφαλείᾳ, καὶ μὴ ἐκπεσεῖν τι. Ἐῖτα ὁ Διάκονος, λαβὼν τὸ Θυσιαστήριον, καὶ θυμίαμα βαλὼν ἐν αὐτῷ, λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα· Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ θυμίαμα. Καὶ εὐθὺς ὁ αὐτός· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν τοῦ θυμιάματος.

Θυμίαμά σοι προσφέρομεν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς· ὁ προσδεξάμενος εἰς τὸ ὑπερουραίνιον σου Θυσιαστήριον, ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ παναγίου σου Πνεύματος.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς θυμιάσας τὸν Ἀστερίσκον, τίθησιν ἐπάνω τοῦ ἁγίου Ἄρτου, λέγων·

Καὶ ἔλθὼν ὁ Ἀστὴρ ἔστη ἐπάνω, οὗ ἦν τὸ Παιδίον.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς, θυμιάων τὸ πρῶτον Καλυμμα, σκεπαίνει τὸν ἅγιον Ἄρτον σὺν τῷ Δίσκῳ, λέγων·

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Ὁ Διάκονος· Τῷ Κυρίου δεηθῶμεν. Καλυψὸν Δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, θυμιάων τὸ δεύτερον Καλυμμα, σκεπαίνει τὸ ἅγιον Ποτήριον, λέγων·

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου, Χριστέ, καὶ τῆς αἰνέσεώς σου πλήρης ἡ γῆ.

Ὁ Διάκονος· Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν. Σκέπασον Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς, θυμιάων τὸ γ'. Καλυμμα, ἤτοι τὸν Ἀέρα, καὶ σκεπαίων ἀμφοτέρα, λέγει·

Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου· ἀποδιώξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρόν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν

κόσμον σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἶτα, λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸν Θυματὸν, θυμιᾷ τὴν Προθέσειν, λέγων ἐκ τρίτου, τό,

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας· δόξα σοι.

Ὁ δὲ Διάκονος ἐν ἐκάστη λέγει·

Πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

Καὶ προσκυνοῦσιν εὐλαβῶς ἀμφοτέροι, ἐκ γ'.

Ἐπειτα, λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν Θυματὸν, λέγει ἐπὶ τῇ Προθέσει τῶν τιμίων Δώρων· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν τῆς Προθέσεως.

Ὁ Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ τὸν οὐράνιον Ἄρτον. κτλ. σελ. 47.

Καὶ μετὰ τοῦτο ποιεῖ ἀπόλυσιν ἐκείσε, λέγων οὕτω·

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Διάκονος· Δόξα καὶ νῦν· Κύριε ἐλέησον· Δέσποτα εὐλόγησον.

Καὶ ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν ὁ Ἱερεὺς, οὕτω λέγων· εἰ μὲν ἔστι Κυριακὴ, Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν· εἰδὲ μὴ,

Χριστός, ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, εἰδὲ τελεῖται ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, λέγει· (Βασιλείου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ Μεγάλου), καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλέησαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ Διάκονος· Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλυσιν, θυμιᾷ ὁ Διάκονος τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν· εἶτα ἀπέρχεται καὶ θυμιᾷ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν κύκλῳ σταυροειδῶς, λέγων κατ' ἑαυτὸν· Ἐν τάφῳ σωματικῶς· καὶ τὸν Ν'. Ἐν ᾧ, θυμιᾷσας τό, τε Ἱερατεῖον, καὶ τὸν Ναὸν ὅλον, εἰσέρχεται αὐθις εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα, καὶ θυμιᾷσας τὴν ἁγίαν Τράπεζαν αὐθις καὶ τὸν Ἱερέα, τὸν μὲν Θυματὸν ἀποτίθησιν ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ· αὐτὸς δὲ προσέρχεται τῷ Ἱερεῖ, καὶ στάντες ἀμφοτέρωθεν

τῆς ἀγίας Τραπεζῆς, προσκυνοῦσιν ἐκ τρίτου, καθ' ἑαυτοὺς εὐχόμενοι, καὶ λέγοντες·

Βασιλεῦ οὐράνιε . Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ . Τρίς .

Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις . Δίς .

Εἶτα ἀσπάζονται, ὁ μὲν Ἱερεὺς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ὁ δὲ Διάκονος τὴν ἀγίαν Τράπεζαν. Καὶ μετὰ τοῦτο ὑποκλίνας ὁ Διάκονος τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν τῷ Ἱερεῖ, κρατῶν καὶ τὸ Ὠράριον τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς χειρὸς, λέγει·

Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ· Δέσποτα ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, σφραγίζων αὐτὸν, λέγει·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Διάκονος·

Εὗξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, Δέσποτα ἅγιε .

Ὁ δὲ Ἱερεὺς· Κατευθῆναι Κύριος τὰ διαθήματά σου εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν .

Καὶ πάλιν ὁ Διάκονος .

Μνησθητί μου, Δέσποτα ἅγιε .

Ὁ δὲ Ἱερεὺς·

Μνησθεῖή σου Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων .

Καὶ ὁ Διάκονος εἰπὼν, τὸ, Ἀμήν, καὶ προσκυνήσας ἐξέρχεται· καὶ σταῖς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, κατέναντι τῶν ἀγίων Θυρῶν, προσκυνεῖ μετ' εὐλαβείας τρίτον, λέγων καθ' ἑαυτὸν, τὸ, Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις . Καὶ μετὰ τοῦτο λέγει· Εὐλόγησον Δέσποτα .

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἱερεὺς·

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς .

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Περὶ τοῦ, τίνα τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ ἁγίου Ἄρτου, ἐν οἷς τίβιναις εἰώθαμεν τὸ, τε ἅγιον Ποτήριον, τὴν Σφραγίδα τῆς Θεοτόκου, καὶ τὰς λοιπὰς τῶν Ἁγίων ἑννία Μερίδας, καὶ τίνος ἕνεκεν ἑννία, καὶ οὐ πλείους, ἢ ἐλάττους τιθίμεθα.

Αφραστον τῶντι, καὶ ἀκατάληπτον, τὸ τῆς φρικτῆς καὶ ἱερᾶς τελετῆς Μυστήριον, καὶ αὐταῖς ταῖς ὑπερτάταις Δυναμίσει· τὸ γὰρ αὐτὸ παγκλήρατον τοῦ Κυρίου Σῶμα, ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ αὐτοπριπωδιστατοῖς αὐτῷ Θρόνοις ἐφεζόμενον, ἐντρόμως τε καὶ ἐμφῶδως κεκαλυμμέναις ταῖς πτέρυξι λειτουργοῦσι· τῶτ' αὐτὸ κατ' ἐκάστην ἐπὶ γῆς τοῖς γηίνοις ἡμῖν ὁράται τελοῦμενον. Ἄλλ' ἐπειδὴ οὕτως ὁ τοῦτο τελῶν καὶ τελοῦμενος Ἰησοῦς, δι' ἣν ἀνυπέβλητον πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἀγάπην ἔχων αἰεὶ διατελεῖ, ἄνθρωπος γενέσθαι ἠυδόκησε, καὶ κατὰ πάντα τοῦ ἡμετέρου φυράματος, πλην τῆς ἁμαρτίας, κεκοινωνήκει, (τρόπος τοῦτο τῆς θεϊκῆς αὐτῆ συγκαταβάσεως ἀρρήτος), τέλειος γενόμενος ἄνθρωπος, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ἔπαθε τῆ σαρκί, οὐ τῆ Θεότητι· καὶ ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφωτος· καὶ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, μετὰ τὸ παθεῖν, καὶ ἀναστῆναι αὐτὸν, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος μετ' ἡμῶν ἐπηγγέλιτο εἶναι, σωματικῶς κατ' ἐκάστην διὰ τῆς ἱερᾶς Τελετῆς μέλλων τελεῖσθαι· διάτοι τοῦτο καὶ σημάναι διὰ λόγου τὰ ἐν αὐτῷ τελούμενα, ὡς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ ἀοράτου αὐτοῦ Πατρὸς, δι' ἅκραν αὐτοῦ ἀγαθότητα ἡμῖν ἐνετείλατο, σοφίαν καὶ σύνεσιν χαριζόμενος. Τοιγαροῦν αὐτῷ θαρρόντες, τὰ περὶ αὐτοῦ, ὡς οἴον τε, σαφηνίζομεν, οὕτως ἀρχόμενοι.

Δεξιὰ μέρη τοῦ ἁγίου Ἄρτου λέγεται, ἐν οἷς οὐ τίθεται τὸ ἅγιον Ποτήριον· καὶ γὰρ ἐν τῇ ἀγίᾳ Προβίσει ὁ Ἱερεὺς, θύων τὸν Ἄρτον, ποιῶ τὴν Σταύρωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅς, διὰ τὴν ἅκραν αὐτοῦ μακροθυμίαν καὶ συγκατάβασιν, οὐκ ἔμπροσθεν, ἀλλ' ὀπισθεν τοῦ παναγίου Σώματος αὐτοῦ εἶχε τὸν Σταυρὸν, ὃν ὁ Ἱερεὺς ποιῶ διὰ τῆς ἀγίας Λόγῃς, λέγων τὸ, Σταυρωθέντος σου Χριστέ· καὶ εὗτος μὲν ἔστιν ὁ ἀληθῶς ἐννοούμενος Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ. Ὁ δὲ

ἕτερος, ὁ κατὰ τὴν ἐπιφανείαν καθορώμενος, οὐ κεῖται ἕξουσιαν εἰς δὴλωσιν τῆς Σταυρώσεως τοῦ Κυρίου, ἀλλ' εἰς τιμὴν μόνον, καὶ διορισμὸν τοῦ ἀγιασθησομένου τοιούτου ἄρτου. Διὸ καὶ παρὰ γυναικῶν, καὶ ἀρτοποιῶν τῷ τύπῳ τῆς ξυλίνης σφραγίδος, πρὸ τοῦ ὀπτηθῆναι τὸν ἄρτον, ἐντυποῦται, οἱ τινες οὐδόλως εἰς ἀπαρτισμὸν τοῦ Μυστηρίου συντελοῦσιν. Ὅθεν τὰ ἄνω μέρη τοῦ ἄρτου, τὰ ἔχοντα τὸν Σταυρὸν, τὸν παρὰ γυναικῶν καὶ ἀρτοποιῶν ἀποτελούμενον, ἐστὶ τὰ ἐμπροσθεν τοῦ παναγίου Σώματος τοῦ Χριστοῦ· τὰ δὲ ἕτερα, τὰ ἔχοντα τὸν Σταυρὸν, ὃν πεποίηκε διὰ τῆς Λόγγης ὁ Ἱερεὺς τυγχάνει τὰ ὀπισθεν. Τούτων δὲ οὕτω διωρισμένων, πρῶτόν ἐστιν, ὅτι τὰ ἐν οἷς ἐτίθεται τὸ ἅγιον Ποτήριον μέρη, εἰσὶ τὰ δεξιὰ τοῦ ἁγίου Ἄρτου· τὰ δὲ λοιπὰ, ἐν οἷς κεῖται τὸ ἅγιον Ποτήριον, ὑπάρχει τὰ ἀριστερά. Καὶ εἰς μὲν τὸ δεξιὸν μέρος, τίθεμεν τὴν μερίδα τῆς Παναγίας, (καθ' ὃ καὶ τὴν λόγγευσιν ποιούμεν), κατὰ τὸν Προφήτην τὸν λέγοντα· Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. Εἰς δὲ τὸ λοιπὸν, τίθεμεν τὰς λοιπὰς μερίδας τῶν Ἁγίων· ἃς οὐ πλείους, οὐδ' ἐλάττους, ἀλλ' ἐννέα τιθέμεθα, κατὰ μίμησιν τῶν οὐρανίων Ταγμάτων. Ὡσπερ γὰρ ἐκεῖσε, κατὰ τὸν πολὺν ἐν Θεολογίᾳ Διονύσιον τὸν Ἀρεοπαγίτην, εἰς ἐννέα τάγματα πᾶσα τούτων ἡ στρατιὰ διήρηται, οὕτω κἀνταῦθα θεωρεῖσθαι· ὁ αὐτὸς γὰρ ἐν ἀμφοτέροις τυγχάνων διατελεῖ Ἰησοῦς. Εἰς τρεῖς δὲ τάξεις, ἵνα, ὡς αὐτὸς πάλιν, ἐν τῷ περὶ οὐρανοῦ Ἱεραρχίας ἔκτω, ἐβδόμῳ τε, καὶ ὀγδόῳ Κεφαλαίῳ, εἰς τρεῖς ἀφορίζει τριαδικὰς διακοσμήσεις πάσας τὰς οὐρανίους Ἱεραρχίας, ὅλην εὐτάκτως ἔξη τὴν μίμησιν.

Αὕτη δὲ ἡ τάξις, ἣν ἐν τῷ παρόντι ἐσημειώσαμεν, εἴθε γίγνεσθαι, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἱεροῖς Μοναστηρίοις τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ἅτινα σώζουσιν ἀπαρράλκτως τὰς παραδομένας τάξεις ὑπὸ τῶν πάλαι ἁγίων Πατέρων, ὡς οἱ ἐκεῖσε παραγεγονότες ἐπιμαρτύρονται. Εἰ δὲ καὶ ἐν τοῖς πρότερον τυπωθεῖσιν Εὐχολογίοις, τούναντίον τῆς παρούσης τάξεως, καὶ ἐρμηνείας καθορᾶται, οὐ χρὴ ἀποδέχεσθαι τοῦτο, ὡς καὶ παρὰ τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης Μεγάλης Ἐκκλησίας ἀποβληθεῖσα ἢ τοιαύτη διάταξις· ἢ δὲ παρούσα ἐπικυρωθεῖσά τε καὶ βεβαιωθεῖσα.

Ἡ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Εὐχή τῆς Προθέσεως.

Ο Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ τὸν ἑράνιον Ἄρτον, τὴν τροφήν τοῦ παντός κόσμου, τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Θεὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐξαποστείλας, Σωτῆρα, καὶ Λυτρωτὴν, καὶ Εὐεργέτην, εὐλογοῦντα καὶ ἀγιάζοντα ἡμᾶς· αὐτὸς εὐλόγησον τὴν Πρόθεσιν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς τὸ ὑπερουράνιον σου Θυσιαστήριον· μνημόνευσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, τῶν προσενεγκάντων, καὶ δι' οὓς προσήγαγον, καὶ ἡμᾶς ἀκατακρίτους διαφυλάξον ἐν τῇ Ἱερουργίᾳ τῶν θείων σου Μυστηρίων. Ὅτι ἡγιασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον Δέσποτα. Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·
Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὴν αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· εἰ δ' οὐκ ἔστιν, ὁ Ἱερεὺς·
Εν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορὸς· Κύριε ἐλέησον. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίσεως,

εὐλαθείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεινός) τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου, καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ Θεοφυλακτῶν Βασιλέων ἡμῶν, παντὸς τοῦ Παλατίου, καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἀγίας Μονῆς (ἢ τῆς πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ εὐκрасίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντης, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός· Σοὶ Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

· Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται τὸ πρῶτον Ἀντιφώνον παρὰ τῶν Ψαλτῶν· καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν τοῦ Ἀντιφώνου· ὁ δὲ Διάκονος προσκυνήσας, μεθίσταται ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ, καὶ ἀπελθὼν ἵσταται ἐνώπιον τῆς Εἰκόνης τῆς Θεοτόκου, βλέπων πρὸς τὴν Εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, κρατῶν καὶ τὸ ὤδραριον τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς χειρὸς.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Α'. Μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος ἀνείκαστον, καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἀφάτος· αὐτός, Δέσποτα, κατὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον Οἶκον τοῦτον, καὶ ποιήσον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἔλεή σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς Ἀντιφώνου, ἐλθὼν ὁ Διάκονος, καὶ εὐχόμενος ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, καὶ προσκυνήσας, λέγει·

Ε"τι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς ὁ Θεός.
 Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶν.

Ο"τι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τῆς Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ψάλλεται ὁμοίως παρὰ τῶν Ὑψάλτων τὸ Β' Ἀντιφώνον.
 Ὁ δὲ Διάκονος ὁμοίως ποιεῖ, ὡς καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ Εὐχῇ.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Β'. Μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν Λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σε φυλάξον, ἀγίασον τῆς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴκου σου· σὺ αὐτῆς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

Ὁ Διάκονος·

Ε"τι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς ὁ Θεός.
 Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου.

Ἐκφωνήσις.

Ο"τι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Γ'. Μυστικῶς.

Οτὰς κοινὰς ταύτας, καὶ συμφώνους ἡμῖν χαρισάμενος προσευχάς, ὁ καὶ δυοὶ καὶ τρισὶ, συμφωνοῦσιν ἐπὶ

τῷ ὀνόματί σου, τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγειλάμενος· αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον, χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαριζόμενος.

Ψαλλομένου δὲ τοῦ τρίτου Ἀντιφώνου παρὰ τῶν Ψαλλτῶν, ἢ τῶν Μακαρισμῶν, εἰάν ἢ Κυριακῇ, ὅταν ἔλθωσιν εἰς τὸ Δόξα, ὁ Ἱερεὺς καὶ ὁ Διακόνος, πάντες ἐμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης, ποιῶσι προσκυνήματα τρία. Εἶτα, λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, δίδωσι τῷ Διακόνῳ. Καὶ οὕτως, ἐξελθόντες διὰ τοῦ βορείου μέρους, προπορευομένων αὐτῶν λαμπαδῶν, ποιῶσι τὴν μικρὰν Εἴσοδον καὶ στάντες ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, κλίνουσιν ἀμφοτέροι τὰς κεφαλὰς. Καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος ἥρεμα, **Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν**, λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν τῆς Εἴσοδου μυστικῶς.

Εὐχὴ τῆς Εἴσοδου τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Μυστικῶς.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταστήσας ἐν οὐρανοῖς τάγματα, καὶ στρατίας Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, εἰς λειτουργίαν τῆς σῆς δόξης, ποίησον, σὺν τῇ Εἴσοδῳ ἡμῶν, εἴσοδον ἁγίων Ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ἡμῖν, καὶ συνδοξολογούντων τὴν σὴν ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκυνήσις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τῆς Εὐχῆς δὲ τελεσθεισης, λέγει ὁ Διακόνος πρὸς τὸν Ἱερέα, δεικνύων πρὸς ἀνατολὰς τῆ δεξιᾶ, κρατῶν ἅμα καὶ τὸ ὠράριον τοῖς τρισὶ δακτύλοις.

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὴν ἁγίαν Εἴσοδον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν, λέγει·

Εὐλογημένη ἡ Εἴσοδος τῶν Ἁγίων σου, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶδ' οὕτως ἀπέρχεται πρὸς τὸν Ἡγούμενον ὁ Διακόνος, καὶ ἀσπάζεται τὸ Εὐαγγέλιον, εἰ παρέσιν· εἰδὲ μὴ, ἀσπάζεται τοῦτο ὁ Ἱερεὺς. Πληρωθέντος δὲ τοῦ τελευταίου Τροπαρίου, ἔρχεται ὁ Διακόνος εἰς τὸ μέσον, καὶ στάς

ἔμπροσθεν τοῦ Ἱερέως, ἀνύψοι μικρὸν τὰς χεῖρας, καὶ δεικνύων τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, λέγει μεγαλοφώνως.

Σοφία, ὀρθοί.

Εἶτα προσκυνήσας αὐτὸς τε, καὶ ὁ Ἱερεὺς κατόπισθεν αὐτοῦ, εἰσέρχονται εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα· καὶ ὁ μὲν Διάκονος ἀποτίθῃσι τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον ἐν τῇ ἀγία Τραπεζῇ, οἱ δὲ Ψάλλται λέγουσι τὰ συνήθη Τροπάρια· καὶ ὅταν εἰπῶσι τὸ ὑστερον, λέγει ὁ Διάκονος·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὁ ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ.

Ὁ Διάκονος·

Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· Ὁ Χορὸς Ἀμήν.

Ψαλλομένου δὲ τοῦ Τρισαγίου, λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου Ὑμνου.

Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ Τρισαγίῳ φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφίμ ἀνυμνούμενος, καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβίμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου Δυνάμεως προσκυνούμενος· ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα· ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, καὶ παντὶ σου χαρίσματι κατακοσμήσας· ὁ διδοὺς αἰτέντι σοφίαν καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν ἀμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στήναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ ἁγίου σου Θυσιαστηρίου, καὶ τὴν ὀφειλομένην σοὶ προσκύνησιν καὶ δοξολογίαν προσάγειν· αὐτὸς, Δέσποτα, πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον Ὑμνον, καὶ ἐπίσνεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου. Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον. Ἁγιάσον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν σοὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου,

καὶ πάντων τῶν Ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστη-
σάντων. Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δό-
ξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ταύτης δὲ τελεσθείσης, λέγουσι καὶ αὐτοί, ὁ, τε Ἱερεὺς
καὶ ὁ Διάκονος, τὸ Τρισάγιον, ποιοῦντες ὁμοῦ καὶ προσ-
κυνήματα τρία, ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος πρὸς τὸν Ἱερέα·

Κέλευσον Δέσποτα. Καὶ ἀπέρχονται ἐν τῇ καθέδρᾳ.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει ἀπερχόμενος·

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ὁ δὲ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὴν ἄνω Καθέδραν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς
Βασιλείας σου, ὁ καθημένος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, πάντοτε·
νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Τρισαγίου, ὁ Διάκονος
ἐλθὼν ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν, λέγει·

Πρόσχωμεν. Καὶ ὁ Ἀναγνώστης· Ψαλ. τῷ Δαυὶδ. Καὶ
ὁ Διάκονος αὐθις· Σοφία· Καὶ ὁ Ἀναγνώστης τὸ Προκει-
μενον τῆ Ἀποστόλου. Καὶ αὐθις ὁ Διάκονος·

Καὶ τοῦ Ἀποστόλου πληρωθέντος, λέγει ὁ Ἱερεὺς·

Καὶ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀλληλουῖα, Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ.
Τοῦ δὲ, Ἀλληλουῖα, ψαλλομένου, λαβὼν ὁ Διάκονος τὸ
Θυμιατήριον καὶ τὸ θυμίαμα, πρόσεισι τῷ Ἱερεῖ· καὶ
λαβὼν εὐλογίαν παρ' αὐτοῦ, θυμῶν τὴν ἁγίαν Τραπέζαν
γύρωθεν, καὶ τὸ Ἱερατεῖον ὅλον, καὶ τὸν Ἱερέα. Καὶ ὁ
Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Εὐχὴ πρὸ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ελλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, φιλόνηρωπε Δέσπο-
τα, τὸ τῆς σῆς θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς, καὶ τοὺς
τῆς διανοίας ἡμῶν διάνοιξον ὀφθαλμοὺς, εἰς τὴν τῶν εὐαγ-
γελικῶν σου κηρυγμάτων κατανόησιν. Ἐνθεσ ἡμῖν καὶ τὸν
τῶν μακαρίων σου ἐντολῶν φόβον, ἵνα τὰς σαρκικὰς ἐπι-
θυμίας πάσας καταπατήσαντες, πνευματικὴν πολιτείαν
μετέλθωμεν, πάντα τὰ πρὸς εὐαρέστησιν τὴν σὴν καὶ φρο-

νοῦντες καὶ πράττοντες . Σὺ γὰρ εἶ ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων .

Ὁ δὲ Διάκονος, τὸ θυμιατήριον ἀποθέμενος, ἔρχεται πρὸς τὸν Ἱερέα, καὶ ὑποκλίνας αὐτῷ τὴν κεφαλὴν, κρατῶν τὸ Ἀράριον σὺν τῷ ἀγίῳ Εὐαγγελίῳ τοῖς ἀκροῖς δαπτυλοῖς, δηλονότι ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, λέγει :

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὸν Εὐαγγελιστὴν τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ (τοῦ δε) .

Ὁ δὲ Ἱερεὺς, σφραγιζὼν αὐτόν, λέγει :

Ὁ Θεός, διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἀγίου, ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ (τοῦ δε), δῶν σοι ῥῆμα τῷ εὐαγγελιζομένῳ δυνάμει πολλῇ, εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ .

Ὁ δὲ Διάκονος, εἰπὼν τὸ, Ἀμήν, καὶ προσκυνήσας μετ' εὐλαθείας τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, αἶρει αὐτό· καὶ ἐξελθὼν διὰ τῶν ἀγίων θυρῶν, προπορευομένων αὐτοῦ λαμπάδων, ἔρχεται, καὶ ἵσταται ἐν τῷ Ἀμβωνί, ἢ ἐν τῷ τεταγμένῳ τόπῳ .

Ὁ δὲ Ἱερεὺς, ἱστάμενος ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, καὶ βλέπων πρὸς δυσμὰς ἐκφωνεῖ· Σοφία, ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου . Εἰρήνη πᾶσι . Καὶ ὁ Διάκονος· Ἐκ τοῦ κατὰ (τόν δε) ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα . Ὁ Ἱερεὺς· Πρόσχωμεν .

Καὶ πληρωθέντος τοῦ Εὐαγγελίου, λέγει πρὸς τὸν Διάκονον ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη σοὶ τῷ εὐαγγελιζομένῳ . Καὶ ὁ Διάκονος ἐλθὼν ἕως τῶν ἀγίων θυρῶν, ἀποδίδωσι τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον τῷ Ἱερεῖ· καὶ σταῖς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, ἔρχεται οὕτως :

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν .

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον, γ'.

Κύριε Παντοκράτωρ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Εὐχή τῆς ἐκτενοῦς ἱεσίας. Μυστικῶς.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ Διάκονος·

Ἐ"τι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν, καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῆ Ἀρχιεπισκόπῃ ἡμῶν (τῆ δεινῆς).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν Ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων, καὶ Μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων Κτιτόρων τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, (ἢ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων Πατέρων καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ Ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως, καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν, τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν Ἀδελφῶν τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης. (ἢ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ, καὶ πανσέπτῳ Ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων· καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος Λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἐκφώνησις ὑπὸ τοῦ Ἱερέως.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός Ἀμήν. Ὁ Διάκονος.

Εὐξασθε οἱ Κατηγούμενοι, τῷ Κυρίῳ.

Οἱ Πιστοὶ, ὑπὲρ τῶν Κατηχομένων δεηθῶμεν.

Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας.

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.

Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Καθολικῇ, καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Οἱ Κατηγούμενοι, τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε. Εὐχὴ ὑπὲρ Κατηχομένων, μυστικῶς λεγομένη παρὰ τοῦ Ἱερέως, πρὸ τῆς ἀγίας Λυαφορᾶς.

Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ὁ τὴν σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων ἐξαποστείλας, τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν καὶ Θεόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς Κατηχομένους, τοὺς ὑποκεικλιότας σοι τὸν ἑαυτῶν ἀύχενά· καὶ καταξίωσον αὐτοὺς, ἐν καιρῷ εὐθέτῳ, τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας· ἔνωσον αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ σου, Καθολικῇ, καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ συγκαταρίθμησον αὐτοὺς τῇ ἐκλεκτῇ σου ποιίμνῃ.

Ἐκφώνως.

Ἴνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός Ἀμήν.

Καὶ ἐξαπλοῖ τὸ Εἰλητόν ὁ Ἱερεὺς.

Καὶ ὁ Διάκονος.

Ὅσοι Κατηγούμενοι, προέλθετε· οἱ Κατηγούμενοι, προέλθετε· ὅσοι Κατηγούμενοι, προέλθετε· μήτις τῶν Κατηχομένων. Ὅσοι Πιστοὶ,

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ Πιστῶν, α. μετὰ τὸ ἀπλωθῆναι
τὸ Εἰλητόν. Μυστικῶς.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, καὶ προσπεσεῖν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεὸς, τὴν δέησιν ἡμῶν· ποιήσον ἡμᾶς ἀξίους γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις, καὶ ἰκεσίας, καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ παντός τοῦ λαοῦ σου· καὶ ἰκάνωσον ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου τοῦ ἁγίου, ἀκαταγνώστως, καὶ ἀπροσκόπως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαί σε ἐν παντί· καιρῷ καὶ τόπῳ· ἵνα, εἰσακούων ἡμῶν, ἴλεως ἡμῖν εἴης ἐν τῷ πλήθει τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Ὁ Διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι. Σοφία.

Ἐκφωνησις ὑπὸ τοῦ Ἱερέως.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν. Ὁ Διάκονος·

Ἐ"τι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ Πιστῶν, Β'. Μυστικῶς.

Πάλιν καὶ πολλάκις σοὶ προσπίπτομεν, καὶ σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλόνηρωπε, ὅπως, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν, καθαρίσῃς ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, ἀπὸ παντός μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος· καὶ δώῃς ἡμῖν ἀνένοχον, καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ ἁγίου σου Θυσιαστηρίου. Χάρισαι δὲ, ὁ Θεὸς, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν προκοπὴν βίου, καὶ πίσεως, καὶ συνέσεως πνευματικῆς· δὸς αὐτοῖς πάντοτε μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης λατρεύειν σοὶ ἀνενόχως, καὶ ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἁγίων σου Μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου Βασιλείας· ἀξιωθῆναι.

Ὁ Διάκονος· Ἀντίλαβου, σῶσον, ἐλέησον. κτλ. Σοφία.
Καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν. Ἐκφωνήσις ὑπὸ τοῦ Ἱερέως.

Ὅπως, ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ
δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Εὐχὴ, ἣν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς,
τοῦ Χερουβικοῦ ἄδομένου.

Ὅυδεὶς ἄξιός τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυ-
μίαις καὶ ἡδοναῖς, προσέρχεσθαι, ἢ προσεγγίζειν, ἢ
λειτουργεῖν σοι, Βασιλεῦ τῆς δόξης· τὸ γὰρ διακονεῖν σοι
μέγα καὶ φοβερόν, καὶ αὐταῖς ταῖς ἐπουρανίαις Δυνα-
μεσιν. Ἀλλ' ὅμως, διὰ τὴν ἄφατον καὶ ἀμέτρητόν σου φι-
λανθρωπίαν, ἀτρέπτως καὶ ἀναλλοιώτως γέγονας ἄνθρω-
πος, καὶ Ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἐχρημάτισας, καὶ τῆς λειτουρ-
γικῆς ταύτης καὶ ἀναιμάκτου θυσίας τὴν Ἱερουργίαν πα-
ρέδωκας ἡμῖν, ὡς Δεσπότης τῶν ἀπάντων· σὺ γὰρ ὁ μόνος,
Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεσπόζεις τῶν ἐπουρανίων καὶ τῶν
ἐπιγείων, ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβικοῦ ἐποχοῦμενος, ὁ τῶν
Σεραφίμ Κύριος, καὶ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ μόνος Ἁ-
γιος, καὶ ἐν ἀγίοις ἀναπαυόμενος. Σὲ τοίνυν δυσωπῶ τὸν
μόνον ἀγαθὸν καὶ εὐήκοον· Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ τὸν ἁμαρ-
τωλόν, καὶ ἀχρεῖον δούλόν σου, καὶ καθάρισόν μου τὴν
ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς· καὶ
ἐκάνωσόν με τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ἐνδε-
δυμένον τὴν τῆς Ἱερατείας χάριν, παραστῆναι τῇ ἀγίᾳ
σὺ ταύτῃ Τραπέζῃ, καὶ ἱερουργῆσαι τὸ ἅγιον καὶ ἄχραν-
τόν σου Σῶμα, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα. Σοὶ γὰρ προσέρχο-
μαι, κλίνας τὸν ἑαυτοῦ αὐχένα, καὶ δέομαί σου· Μὴ
ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μηδὲ ἀποδοκιμά-
σῃς με ἐκ παιδῶν σου· ἀλλ' ἀξιώσον προσενεχθῆναι σοι
ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου τὰ Δῶ-
ρα ταῦτα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ προσφέρων, καὶ προσφερόμενος,
καὶ προσδεγόμενος, καὶ διαδιδόμενος, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, σὺν τῷ ἀναρχῷ σου Πα-

τρι, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Πληρωθείσης δὲ τῆς εὐχῆς, λέγουσι καὶ αὐταὶ τὸν Χερουδικὸν ὕμνον. Εἶτα, λαθὼν ὁ Ἱερεὺς τὸν Θυματὸν, Συμῆ τὴν ἀγίαν Τράπεζαν γύρωθεν, καὶ τὸ Ἱερατεῖον ὅλον ὕστερον δὲ καὶ τὰς Δεσποτικὰς Εἰκόνας, καὶ τὸν λαὸν, μικρὸν προσελθὼν τῶν Βημοθύρων· λέγει δὲ καθ' ἑαυτὸν καὶ τὸν Πεντηκωσὸν, καὶ Τροπάρια κατανυκτικὰ ὄσα καὶ βούλεται. Καὶ ἀπέρχονται ἐν τῇ Προθέσει, ὃ, τε Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος, προπορευομένου τοῦ Διακόνου. Αὐτὸς δὲ Συμιάσας τὰ Ἅγια, καθ' ἑαυτὸν εὐχόμενος τὸ, Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα· Ἐπαρον, Δέσποτα. Καὶ ὁ Ἱερεὺς, ἄρας τὸν Λέρα, ἐπιτίθησιν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ, λέγων·

Ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Εἶτα, τὸν ἅγιον Δίσκον λαθὼν, ἐπιβάλλει τῇ τοῦ Διακόνου κεφαλῇ, μετὰ πάσης προσοχῆς καὶ εὐλαβείας, κρατοῦντος ἅμα τοῦ Διακόνου καὶ τὸν Θυματὸν ἐνὶ τῶν δακτύλων. Αὐτὸς δὲ τὸ ἅγιον Ποτήριον ἀνά χεῖρας λαθὼν, ἐξέρχονται διὰ τοῦ βορείου μέρους, προπορευομένων αὐτῶν λαμπάδων· καὶ περιέρχονται τὸν Ναόν, εὐχόμενοι ἀμφοτέρωι ὑπὲρ πάντων καὶ λέγοντες·

Πάντων ἡμῶν μνησθεὶς Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰσελθὼν δὲ ὁ Διάκονος ἐνδοῦ τῶν ἀγίων Θυρῶν, ἵσταται ἐν τοῖς δεξιαῖς. Καὶ μέλλοντος τοῦ Ἱερέως εἰσελθεῖν, λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Διάκονος·

Μνησθεὶς Κύριος ὁ Θεὸς τῆς Ἱερωσύνης σου ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ· κτλ.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς πρὸς αὐτόν.

Μνησθεὶς Κύριος ὁ Θεὸς τῆς Ἱεροδιακονίας σου ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ἀποτίθῃσι μὲν ὁ Ἱερεὺς τὸ ἅγιον Ποτήριον ἐν τῇ ἁγίᾳ Τραπεζῇ· λαβὼν δὲ καὶ τὸν ἅγιον Δίσκον ἀπὸ τῆς τοῦ Διακόνου κεφαλῆς, ἀποτίθῃσι καὶ αὐτὸν τῇ ἁγίᾳ Τραπεζῇ λέγων·

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν, κτλ.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ἄδου δὲ μετὰ ψυχῆς, κτλ.

Ὡς ζωηφόρος, ὡς Παραδείσου ὠραιότερος, κτλ.

Εἶτα, τὰ μὲν Καλύμματα ἄρας ἀπὸ τε τῆ ἱερᾶ Δίσκου, καὶ τοῦ ἁγίου Ποτηρίου, τίθῃσιν ἐν ἐνὶ μέρει τῆς ἁγίας Τραπεζῆς· τὸν δὲ Ἄερα ἀπὸ τῶν τοῦ Διακόνου ὤμων λαβὼν, καὶ θυμιάσας, σκεπάζει δι' αὐτοῦ τὰ Ἅγια, λέγων·

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἕως τοῦ, κηδεύσας ἀπέθετο.

Καὶ λαβὼν τὸν θυμιατὸν ἐκ τῶν τοῦ Διακόνου χειρῶν, θυμιά τὰ Ἅγια τριεὶ· ὅτε ὁ μὲν Διάκονος λέγει·

Ἀγάθυνον Δέσποτα.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς· Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καὶ ἀποδοὺς τὸν θυμιατὸν, καὶ χαλαίσας τὸ Φελόνιον, κλίνας τε τὴν κεφαλὴν, λέγει πρὸς τὸν Διάκονον·

Μνησθητί μου, Ἀδελφέ, καὶ συλλειτουργγέ.

Καὶ ὁ Διάκονος πρὸς αὐτὸν·

Μνησθεῖη Κύριος ὁ Θεὸς τῆς Ἱερωσύνης σου ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Εἶτα ὁ Διάκονος, ὑποκλίνας καὶ αὐτὸς τὴν κεφαλὴν, κρατῶν ἅμα καὶ τὸ Ἐράριον τοῖς τρισὶ δακτυλοῖς τῆς δεξιᾶς, λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα·

Ἐὕξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, Δέσποτα ἅγιε.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς· Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι.

Καὶ ὁ Διάκονος· Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συλλειτουργγήσει ἡμῖν, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Καὶ αὖθις ὁ αὐτός· Μνησθητί μου, Δέσποτα ἅγιε.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς· Μνησθεῖη σου Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ὁ Διάκονος ἐπειπὼν τὸ, Ἄμην, καὶ ἀσπασάμενος τὴν τοῦ Ἱερέως δεξιάν, ἐξέρχεται· καὶ σταῖς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει·

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων Δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαθείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ τῆς Προσκομιδῆς, μετὰ τὴν ἐν τῇ ἁγίᾳ Τραπεζῇ τῶν θείων Δώρων ἀπάθεσιν, Μυσικῶς.

Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ὁ μόνος Ἅγιος, ὁ δεχόμενος θυσίαν αἰνέσεως παρὰ τῶν ἐπικαλουμένων σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὴν δέησιν, καὶ προσάγαγε τῷ ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ· καὶ ἰκάνωσον ἡμᾶς προσενεγκεῖν σοι Δωρὰ τε καὶ Θυσίας πνευματικὰς ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς εὐρεῖν χάριν ἐνώπιόν σου, τῇ γενέσθαι σοι εὐπρόσδεκτον τὴν Θυσίαν ἡμῶν, καὶ ἐπισκηνώσαι τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτός σου τὸ ἀγαθὸν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα Δῶρα ταῦτα, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου.

Ὁ Διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ Χορός· Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ, καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ, καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, καὶ καλὴν ἀπολογία, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ Βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντη, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου. κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς·

Διὰ τῶν οἰκτιρῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος·

Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμοσίᾳ ὁμολογήσωμεν.

Ὁ Χορὸς· Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον, καὶ ἀχώριστον.

Καὶ ὁ μὲν Ἱερεὺς προσκυνήσας τρίς, ἀσπάζεται τὰ Ἅγια οὕτως, ὡς εἰσὶ κεκαλυμμένα, λέγων μυστικῶς.

Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου· Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ ῥύσθης μου. Ἐκ γ'.

Ὁμοίως καὶ ὁ Διάκονος συμπροσκυνεῖ, ἐν ᾧ ἵσταται τόπῳ· ἀσπάζεται δὲ καὶ τὸ Ὠράριον αὐτοῦ, ἔνθα ἐστὶ Σταυροῦ τύπος, καὶ οὕτως ἐκφωνεῖ·

Τὰς θύρας, τὰς θύρας· ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς, ἄρας τὸν Ἀέρα ἐπάνω τῶν Δώρων, κινεῖ αὐτὸν ἀνοικτόν.

Ὁ Λαὸς τὸ· Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν. κτλ.

Εἶτα ὁ Διάκονος·

Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου· πρόσχωμεν τὴν ἀγίαν Ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ὁ Χορὸς· Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Καὶ ὁ μὲν Ἱερεὺς, ἐπάρας τὸν Ἀέρα ἀπὸ τῶν Ἀγίων, ἀποτίθησιν αὐτὸν ἐν ἐνὶ τόπῳ λέγων τὸ,

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν, κτλ.

Ὁ δὲ Διάκονος προσκυνήσας, εἰσέρχεται ἐν τῷ ἁγίῳ Βήματι· καὶ λαβὼν ῥιπίδιον, ῥιπίζει τὰ Ἅγια εὐλαθῶς.

Ὁ Ἱερεὺς, στραφεὶς πρὸς τὸν λαόν, ἐκφωνεῖ.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἶη μετὰ πάντων ὑμῶν. (Καὶ εὐλογεῖ τὸν λαόν).

Ὁ Χορός· Καὶ μετὰ τοῦ Πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας (δεικνύων ἅμα τῇ χειρὶ).

Ὁ Χορός· Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεὺς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ Χορός· Ἄξιον καὶ δίκαιον ἐστίν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυσικῶς, πρὸς ἀνατολαῖς ἐστραμμένος.

Αξιον καὶ δίκαιον σέ ὑμνεῖν, σέ εὐλογεῖν, σέ αἰνεῖν, σοὶ εὐχαριστεῖν, σέ προσκυνεῖν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας σου. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἀνεκφραστός, ἀπερινόητος, ἀόρατος, ἀκατάληπτος, αἰεὶ ὢν, ὡσαύτως ὢν· σὺ καὶ ὁ μονογενὴς σου Υἱὸς, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἄγιον. Σὺ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς παρήγαγες, καὶ παραπεσόντας ἀνέστησας πάλιν, καὶ οὐκ ἀπέστης πάντα ποιῶν, ἕως ἡμᾶς εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνήγαγες, καὶ τὴν Βασιλείαν σου ἔχαρισω τὴν μέλλουσαν. Ὑπὲρ τούτων ἀπάντων εὐχαριστοῦμέν σοι, καὶ τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ, ὑπὲρ πάντων ὧν ἴσμεν, καὶ ὧν οὐκ ἴσμεν, τῶν φανερῶν, καὶ ἀφανῶν εὐεργεσιῶν, τῶν εἰς ἡμᾶς γεγενημένων. Εὐχαριστοῦμέν σοι καὶ ὑπὲρ τῆς Λειτουργίας ταύτης, ἣν ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν δέξασθαι κατηξίωσας, καὶ τοι σοι παρεστήκασι χιλιάδες Ἀρχαγγέλων, καὶ μυριάδες Ἀγγέλων, τὰ Χερυβὶμ, καὶ τὰ Σεραφὶμ, ἕξαπτέρυγα, πολυόμματα, μετάρσια, πτερωτά.

Ἐκφώνως·

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα, βοῶντα, κερραγότα, καὶ λέγοντα.

Ὁ Χορός·

Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ· πλήρης ὁ οὐρανός,

καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλο-
γημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὡσαννά ὁ ἐν τοῖς
ὑψίστοις.

Ἐνταῦθα πάλιν λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν Ἀστερίσκον ἐκ
τῆ ἀγίας Δίσκου, ποιῆ Σταυρῆ τύπον ἐπάνω αὐτοῦ, καὶ
ἀσπασάμενος αὐτὸν ἀποτίθησιν ἐν μέρει τινί.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Μετὰ τούτων καὶ ἡμεῖς τῶν μακαρίων Δυναμέων, Δέ-
σποτα φιλόθρωπε, βοῶμεν, καὶ λέγομεν· Ἅγιος εἶ
καὶ πανάγιος Σὺ, καὶ ὁ μονογενὴς σου Υἱός, καὶ τὸ Πνεῦ-
μά σου τὸ Ἅγιον. Ἅγιος εἶ καὶ πανάγιος, καὶ μεγαλοπρε-
πῆς ἡ δόξα σου· ὅς, τὸν κόσμον σου οὕτως ἠγάπησας, ὥστε
τὸν Υἱόν σου τὸν μονογενῆ δοῦναι, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς
αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον· ὅς, ἐλθὼν,
καὶ πᾶσαν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν οἰκονομίαν πληρώσας, τῇ νυ-
κτὶ ἧ παρεδίδοτο, μᾶλλον δὲ ἑαυτὸν παρεδίδου ὑπὲρ τῆς
τοῦ κόσμου ζωῆς, λαβὼν ἄρτον ἐν ταῖς ἀγίαις αὐτοῦ καὶ
ἀχράντοις, καὶ ἀμωμήτοις χερσίν, εὐχαριστήσας, καὶ εὐ-
λογήσας, ἀγιάσας, κλάσας, ἔδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μα-
θηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπὼν·

Ἐκφώνως·

Λάβετε, φάγετε, τοῦτό μου ἐστὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑ-
μῶν κλωμένον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ἔϊτα μυστικῶς ὁ Ἱερεὺς.

Ὁμοίως καὶ τὸ Ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων·

Ἐκφώνως·

Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτό ἐστι τὸ Αἷμά μου, τὸ τῆς
καινῆς διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ πολλῶν ἐκχυνόμε-
νον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Ὁ Χορός· Ἀμήν (1).

(1) Σημ. ὅτι ἡ δεικτικὴ ἀντωνυμία· Τοῦτό ἐστι τὸ Σῶμά μου· καὶ πάλιν·
Τοῦτό ἐστι τὸ Αἷμά μου· οὐκ ἀναφέρεται εἰς τὰ προκείμενα Δῶρα, ἀλλ' εἰς
ἅπερ ὁ Ἰησοῦς λαβὼν τότε ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ, καὶ εὐλογήσας, ἔδωκε
τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ· ἐνταῦθα δὲ τὰ Δεσποτικὰ ἐκεῖνα λόγια ἐπαναλαμβάν-
ονται διηγηματικῶς, καὶ ἐπομένως περιττὴ ἡ δεῖξις, μᾶλλον δὲ ἐναντία
εἰς τὸ ὄρθον τῆς Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας φρόνημα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐπέυχεται μυστικῶς.

Μεμνημένοι τῶν τῆς σωτηρίου ταύτης ἐντολῆς, καὶ πάντων τῶν ὑπὲρ ἡμῶν γεγενημένων, τοῦ Σταυροῦ, τοῦ Τάφου, τῆς τριήμερου Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς Ἀναβάσεως, τῆς ἐκ δεξιῶν Καθέδρας, τῆς δευτέρας καὶ ἐνδόξου πάλιν Παρουσίας. **Ἐσφώνως**

Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα. **Ὁ Χορὸς**

Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθα σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς κλίνας τὴν κεφαλὴν, ἐπέυχεται μυστικῶς.

Ετι προσφερόμεν σοὶ τὴν λογικὴν ταύτην, καὶ ἀνάικτον λατρείαν, καὶ παρακαλοῦμέν σε, καὶ δεόμεθα, καὶ ἱκετεύομεν· Κατάπεμψον τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἄγιον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα Δῶρα ταῦτα·

Καὶ ὁ μὲν Διάκονος ἀποτίθῃσι τὸ Ῥιπίδιον, καὶ ἔρχεται ἐγγύτερον τῷ Ἱερεῖ, καὶ προσκυνοῦσιν ἀμφότεροι τρεῖς, ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης (1).

(1) Χειρόγραφοι λειτουργίαι πολλαί, καὶ μάλιστα αἱ εἰς εἰλητάρια, τινὲς δὲ καὶ ἐκ τῶν τετυπωμένων, ὡς ἡ ἐν ἔτει αχλδ', καὶ αψαέ, καὶ πάσαι κοινῶς αἱ λειτουργικαὶ τῶν Ἀρχιερέων φυλλάδες, οὐχ ἔχουσι τὰ κατὰ τινα μέρη λεγόμενα Τροπάρια· Εὐλογητὸς εἰ, κτλ. ἐξ οὗ δείκνυται, ὅτι ταῦτα οὐκ εἰσὶν οὐσιασθῆ τῆς ἱεράς Λειτουργίας μέρη, οὐδὲ ἀρχαία, ἀλλὰ παρείσακτα, προσεθέντα ἔπειτα ὑπὸ τινος νεωτέρας χειρὸς. Δείκνυται δὲ ἡ προσθήκη αὕτη ἐτι μᾶλλον ἐκ τῆς ἐξῆς παράτηρήσεως· Τὸ, Εὐλογητὸς εἰ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ τὸ, Ὅτε καταβάς, Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον ὄντα εἰς τὴν Ἑορτὴν τῆς Πεντηκοστῆς, δηλον, ὅτι ταῦτα ἐποιήθησαν, καθ' ὅν χρόνον καὶ ἡ λοιπὴ τῆς αὐτῆς Ἑορτῆς Ἀκολουθία· ἀλλ' οἱ πρώτιστοι ταύτης Ποιηταί, Κοσμάς ὁ Ἁγιοπολίτης καὶ Ἰ. ὁ Δαμασκηνός, ἤκρασαν περὶ τὰ μέσα τοῦ οὐδαίου αἰῶνος, ὃ ἔστιν, ἦσαν μεταγενέστεροι τοῦ Χρυσσοστόμου πλεον τῶν 350 ἐτῶν. Ὑπάρχει προσέτι, περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, καὶ τρίτος λόγος, πάντων τῶν ἄλλων ἰσχυρότατος· ὅτι δηλαδὴ ἡ παρέμπτος τῶν Τροπαρίων τούτων, διακόπτει τὴν συνέχειαν τῆς Εὐχῆς, ἧς ἡ ἔννοια, μετὰ τὴν πρὸς Θεὸν ἐπίκλησιν, ἐπὶ τῇ καταπέμψει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀπαιτεῖ ἀμέσως τὴν εὐλόγησιν τῶν τιμίων Δώρων· Ἡ διακοπὴ αὕτη τῆς Εὐχῆς γίνεται προφανεστάτη, καὶ εἰς τὸν ὅπως αὐτῆς ἐλληνικῆς μετέχοντα, ἐν τῇ τοῦ Μ. Βασιλείου λειτουργίᾳ, ὅπου καὶ βραχύτατος παρεμπόση λόγος, φθείρει τὴν σύνταξιν, καὶ παραμορφοῖ τὴν φράσιν τοῦ Θεοῦ Πατρὸς. Διὰ ταῦτα οὖν τὴν σήμερον οἱ πλείστοι τῶν ἱερουργούντων, παρατρέχουσι τὰ εἰρημένα Τροπάρια, ὡς περιττά, καὶ ξένα παντελῶς τῶν ἱλαστικῶν Εὐχῶν τῆς ἱεράς Λειτουργίας. Τινὲς δὲ, ὑπὸ συνηθείας ἐλκόμενοι, λέγουσιν αὐτὰ πρὸ τῆς Εὐχῆς· Ἐτι προσφερόμεν σοὶ, κτλ.

Εἶτα, τὴν κεφαλὴν ὑποκλίνας ὁ Διάκονος, δεικνύει σὺν τῷ Ὠραρίῳ τὸν ἅγιον Ἄρτον, λέγων μυστικῶς.

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὸν ἅγιον Ἄρτον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, ἀνιστάμενος, σφραγίζει τρεῖς τὰ ἅγια Δῶρα, λέγων·

Καὶ ποίησον τὸν μὲν Ἄρτον τοῦτον, τίμιον Σῶμα τοῦ Χριστοῦ σου.

Ὁ Διάκονος· Ἀμήν. Καὶ αὐθις ὁ αὐτός, δεικνύων σὺν τῷ Ὠραρίῳ τὸ ἅγιον Ποτήριον·

Εὐλόγησον Δέσποτα, τὸ ἅγιον Ποτήριον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν, λέγει·

Τὸ δὲ ἐν τῷ Ποτηρίῳ τούτῳ, τίμιον Αἷμα τοῦ Χριστοῦ σου.

Ὁ Διάκονος· Ἀμήν. Καὶ αὐθις ὁ Διάκονος, δεικνύων μετὰ τοῦ Ὠραρίου ἀμφοτέρω τὰ ἅγια, λέγει·

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὰ ἀμφοτέρω.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς εὐλογῶν ἀμφοτέρω τὰ ἅγια λέγει·

Μεταβαλὼν τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ.

Ὁ Διάκονος· Ἀμήν, Ἀμήν, Ἀμήν.

Καὶ τὴν κεφαλὴν ὑποκλίνας τῷ Ἱερεῖ, καὶ εἰπὼν τὸ, Μνήσθητί μου, ἅγιε Δέσποτα, τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ἵσταται ἐν ᾧ πρότερον ἵστατο τόπῳ· καὶ λαβὼν τὸ Ῥιπίδιον, ριπίζει τὰ ἅγια, ὡς καὶ τὸ πρότερον.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς·

Ωστε γενέσθαι τοῖς μεταλαμβάνουσιν εἰς νῆψιν ψυχῆς, εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, εἰς κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, εἰς Βασιλείας οὐρανῶν πλήρωμα, εἰς παρρησίαν τὴν πρὸς σέ, μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα. Ἐτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν, ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει ἀναπαυσαμένων Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν, Προφητῶν, Ἀποστόλων, Κηρύκων, Εὐαγγελιστῶν, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, Ἐγκρατευτῶν, καὶ παντὸς πνεύματος δικαίου ἐν πίστει τετελειωμένου.

Εἶτα θυμῶν τὴν ἁγίαν Τράπεζαν κατέμπροσθεν, λέγει ἐκφώνως·

Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,

ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Καὶ ἐπιδίδωσι τὸ θυμιατήριον τῷ Διακόνῳ, ὅς τις θυμιάσας τὴν ἁγίαν Τράπεζαν κύκλω, μνημονεύει ἔπειτα τὰ Δίπτυχα τῶν Κεκοιμημένων. Μνημονεύει δὲ καὶ ἑαυτὸν καὶ ὧν βούλεται ζώντων καὶ τεθνεώτων.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τοῦ Ἁγίου (τοῦ δεῖνος) οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων ὧν ταῖς ἰκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ὁ Θεός. Καὶ μνήσθητι πάντων τῶν κεκοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου (μνημονεύει ἐνταῦθα ὀνομαστί καὶ ὧν βούλεται τεθνεώτων) καὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς, ὁ Θεός ἡμῶν, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Ἔτι παρακαλεῖσέ σε Ἐπισθητι, Κύριε, πάσης Ἐπισκοπῆς Ὀρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας, παντός τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντός Ἱερατικοῦ τάγματος. Ἔτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης, ὑπὲρ τῆς ἁγίας, Καθολικῆς, καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας ὑπὲρ τῶν ἐν ἀγνεῖα, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ διαγόντων ὑπὲρ τῶν πιστοτάτων καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν Βασιλέων, παντός τοῦ Παλατιοῦ, καὶ τοῦ Στρατοπέδου αὐτῶν. Δὸς αὐτοῖς, Κύριε, εἰρηνικὸν τὸ βασίλειον, ἵνα καὶ ἡμεῖς, ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν, ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διαῖωμεν, ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι.

Ἐκφώνως

Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ ὀρθοτομούντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Καὶ ὁ Διάκονος πρὸς τῇ Θύρᾳ σταίς, λέγει

(τοῦ δεῖνος) Πατριάρχου, Μητροπολίτου, ἢ Ἐπισκόπου, (ἔστις ἂν ἦ) κτλ.

Εἶτα μνημονεύει ὁ αὐτὸς τὰ Δίπτυχα τῶν ζώντων.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Μνήσθητι, Κύριε, τῆς Πόλεως (ἢ τῆς Μονῆς), ἐν ἣ παροικοῦμεν, καὶ πάσης πόλεως, καὶ χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς. Μνήσθητι, Κύριε, πλεόντων, ὄδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις, καὶ μεμνημένων τῶν πενήτων, καὶ ἐπὶ πάντα ἡμᾶς τὰ ἔλεός σου ἐξαπόστειλον. *Ἐκφώνως.*

Καὶ δός ἡμῖν, ἐν ἐνὶ στόματι, καὶ μιᾷ καρδίᾳ δοξάζειν, καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς Ἀμήν.

Καὶ στραφεὶς πρὸς τὸν λαόν, καὶ εὐλογῶν αὐτὸν, λέγει·

Καὶ ἔσται τὰ ἔλεός τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ὁ Χορὸς Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ δὲ Διάκονος, λαβὼν καιρὸν παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ ἐξελθὼν, καὶ σταῖς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει·

Πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἀγιασθέντων τιμίων Δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλόνητος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον, καὶ ὑπερουράνιον, καὶ νοερόν αὐτοῦ Θυσιαστήριον, εἰς ὁσμήν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν, καὶ τὴν δωρεάν τῆ Ἀγίου Πνεύματος, δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς. κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς·

Σοὶ παρακατατιθέμεθα τὴν ζωὴν ἡμῶν ἅπασαν, καὶ τὴν ἐλπίδα, Δέσποτα φιλόνητε, καὶ παρακαλοῦ-

μέν σε καὶ δεόμεθα, καὶ ἰκετεύομεν· Καταξιώσον ἡμᾶς μεταλαβεῖν τῶν ἐπουρανίων σου, καὶ φρικτῶν Μυστηρίων ταύτης τῆς ἱεραῖς καὶ πνευματικῆς Τραπεζῆς, μετὰ καθαροῦ συνειδότος, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς συγχώρησιν πλημμελημάτων, εἰς Πνεύματος Ἁγίου κοινωνίαν, εἰς Βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν, εἰς παρρησίαν τὴν πρὸς σέ, μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα.

Ὁ Διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν.

Συγγνώμην, καὶ ἄφεσιν.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα.

Τὴν ἐνότητα τῆς Πίστεως, καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Καὶ καταξιώσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σέ τὸν ἐπουράνιον Θεόν, Πατέρα, καὶ λέγειν·

Ὁ Λαὸς τὸ, Πάτερ ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστίν. Εἶτα, Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Ταῖς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Βασιλεῦ ἀόρατε, ὃ τῇ ἀμετρήτῳ σου δυνάμει τὰ πάντα δημιουργήσας, καὶ τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα παραγαγών. Αὐτὸς, Δέσποτα, οὐρανόθεν ἐπίδεδε ἐπὶ τοὺς ὑποκλικίους σοι τὸς ἑαυτῶν κεφαλὰς· οὐ γὰρ ἔκλιναν σαρκὶ καὶ αἵματι, ἀλλὰ σοὶ τῷ φοβερῷ Θεῷ. Σὺ οὖν, Δέσποτα, τὰ προκείμενα πᾶσιν ἡμῖν εἰς ἀγαθὸν ἐξομάλισον, κατὰ τὴν ἐκάστου ἰδίαν χρείαν· τοῖς πλέουσι σύμπλευσον· τοῖς ἔδοιποροῦσι συνᾶδουσον· τοὺς νοσοῦντας ἴασαι, ὁ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Ἐκφωνήσις

Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορὸς. Ἄμην.

Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, καὶ ἔλθέ εἰς τὸ ἀγιασάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὡς ἡμῖν ἀοράτως συνών, καὶ καταξιώσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ, μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματος σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Εἶτα προσκυνεῖ ὁ Ἱερεὺς, ὁμοίως καὶ ὁ Διάκονος ἐν ᾧ ἔστι τόπων, λέγοντες μυστικῶς τρεῖς· Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Ἐν τούτῳ δὲ ὁ Διάκονος ζώννυται καὶ τὸ Ὠράριον αὐτοῦ σταυροειδῶς. Ὅταν δὲ ἴδῃ τὸν Ἱερέα ἐκτεινόντα τὰς χεῖρας, καὶ ἀπτόμενον τοῦ ἀγίου Ἄρτου, πρὸς τὸ ποιῆσαι τὴν ἀγίαν Ὑψωσιν, ἐκφωνεῖ· Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, ὑψῶν τὸν ἅγιον Ἄρτον, ἐκφωνεῖ·

Τὰ Ἅγια τοῖς ἀγίοις.

Εἶτα ὁ Διάκονος εἰσέρχεται ἐν τῷ ἀγίῳ Βήματι· καὶ στάς ἐκ δεξιῶν τοῦ Ἱερέως, κρατοῦντος τὸν ἅγιον Ἄρτον, λέγει·

Μέλισσον, Δέσποτα, τὸν ἅγιον Ἄρτον.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς, μελίσσας αὐτὸν εἰς μερίδας τέσσαρας, μετὰ προσοχῆς καὶ εὐλαθείας, λέγει·

Μελίζεται, καὶ διαμερίζεται ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ὁ μελιζόμενος, καὶ μὴ διαιρούμενος, ὁ πάντοτε ἐσθιόμενος, καὶ μηδέποτε δαπανώμενος, ἀλλὰ τοὺς μετέχοντας ἀγαζών.

Καὶ τίθησιν αὐτάς ἐν τῷ ἀγίῳ Δίσκῳ σταυροειδῶς, οὕτως·

ΙΞ.

ΝΙ. ΚΛ.

ΧΞ.

Καὶ ὁ Διάκονος δεικνύων σὺν τῷ Ὁραρίῳ τὸ ἅγιον Ποτήριον, λέγει·

Πλήρωσον, Δέσποτα, τὸ ἅγιον Ποτήριον.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς, λαβὼν τὴν ἄνω κειμένην μερίδα, τὴν ἔχουσαν δηλαδὴ τὸ ὄνομα ΙΣ., ποιῆσιν αὐτῇ Σταυρὸν ἐπάνω τοῦ ἁγίου Ποτηρίου, λέγων·

Πλήρωμα Ποτηρίου, πίστεως, Πνεύματος Ἁγίου.

Καὶ οὕτως ἐμβαλλεῖ αὐτὴν εἰς τὸ ἅγιον Ποτήριον.

Ὁ Διάκονος Ἀμήν. Καὶ δεχόμενος ὁ αὐτὸς τὸ Ζέον, λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Ζέον.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς εὐλογεῖ, λέγων·

Εὐλογημένη ἡ ζέσις τῶν Ἁγίων σου, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ὁ Διάκονος ἐγγείη τοῦ ζέοντος τὸ ἀρκούν σταυροειδῶς, ἔνδον τοῦ ἁγίου Ποτηρίου, λέγοντος τοῦ Ἱερέως· Ζέσις πίστεως, πλήρης Πνεύματος Ἁγίου.

Ὁ Διάκονος·

Καὶ ἀποθέμενος τὸ Ζέον, ἵσταται μικρὸν ἄποθεν. Ὁ δὲ Ἱερεὺς, κλίνας κατὰ τὴν κεφαλὴν προσεύχεται, λέγων· Πιστεύω Κύριε, καὶ ὁμολογῶ· κτλ. καὶ, Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, κτλ.

Καὶ τελευταῖον τὸ,

Μή μοι εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα γένοιτο ἢ μετάληψις τῶν ἁγίων σου Μυστηρίων, Κύριε, ἀλλ' εἰς ἴασις ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Εἶτα, λαβὼν μίαν μερίδα τοῦ ἁγίου Ἄρτου, λέγει·

Τὸ τίμιον καὶ πανάγιον Σῶμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεῖ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεταδίδοταί μοι, (τῷ δεῖν) Ἱερεῖ, εἰς ἄφεσίν μου ἀμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Καὶ οὕτω μεταλαμβάνει τοῦ ἐν γαστρὶ, μετὰ φόβου καὶ πάσης ἀσφαλείας. Εἶτα λέγει· Ὁ Διάκονος, πρόσελθε.

Καὶ προσελθὼν ὁ Διάκονος, ποιῆσιν μετάνοιαν εὐλαδῶς, αἰτῶν συγχώρησιν· ὁ δὲ Ἱερεὺς κρατῶν τὸν ἅγιον Ἄρτον,

δίδωσι τῷ Διακόνῳ· καὶ ἀσπασάμενος ὁ Διάκονος τὴν μεταδιδούσαν αὐτῷ χεῖρα, λαμβάνει τὸν ἅγιον Ἄρτον, λέγων·

Μετάδος μοι, Δέσποτα, τὸ τίμιον καὶ ἅγιον Σῶμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει·

(Τῷ δεῖν) Ἱεροδιακόνῳ μεταδίδοταί σοι τὸ τίμιον, καὶ ἅγιον, καὶ ἄχραντον Σῶμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσίν σου ἀμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Καὶ ἀπέρχεται ὁ Διάκονος ὀπισθεν τῆς ἱερᾶς Τραπέζης· καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν, προσεύχεται, καὶ μεταλαμβάνει, ὡς ὁ Ἱερεὺς.

Εἶτα, ἀναστὰς ὁ Ἱερεὺς, λαμβάνει ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις μετὰ τοῦ Καλύμματος τὸ ἅγιον Ποτήριον, καὶ μεταλαμβάνει τρίτον ἐξ αὐτοῦ· καὶ αὐτῷ, τὰ τε ἴδια χεῖλη, καὶ τὸ ἱερὸν Πατήριον, τῷ ἐν χερσὶ Καλύμματι ἀποσπογγίσας, καλεῖ τὸν Διάκονον, λέγων·

Διάκονε, πρόσελθε.

Καὶ ὁ Διάκονος ἔρχεται, καὶ προσκυνεῖ ἄπαξ, λέγων·

Ἴδου προσέρχομαι τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· καὶ τὸ Πιστεύω, Κύριε, καὶ ὁμολογῶ, ὅλον.

Καὶ λέγει ὁ Ἱερεὺς·

Μεταλαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ Διάκονος, (ὁ δεῖνα) τὸ τίμιον, καὶ ἅγιον Αἷμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν αὐτοῦ ἀμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Μεταλαβόντος δὲ τοῦ Διακόνου, λέγει ὁ Ἱερεὺς·

Τοῦτο ἤφατο τῶν χειλέων σου, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου, καὶ τὰς ἀμαρτίας σου περικαθαριεῖ.

Τότε, λαβὼν τὸν ἅγιον Δίσκον ὁ Διάκονος, ἐπαῖνω τοῦ ἁγίου Ποτηρίου, ἀποσπογγίζει τῷ ἁγίῳ Σπόγγῳ πάνυ καλῶς, καὶ μετὰ προσοχῆς καὶ εὐλαβείας σκεπάζει τὸ ἅγιον Ποτήριον τῷ Καλύμματι· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον Δίσκον ἀνατίθει τὸν Ἀστέρα, καὶ τὸ Καλύμμα.

Εἶτα ἐπιλέγει τὴν τῆς εὐχαριστίας Εὐχὴν
ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς .

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Δέσποτα φιλόνηρωπε, εὐεργέτα τῶν
ψυχῶν ἡμῶν, ὅτι καὶ τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ κατηξίωσας
ἡμᾶς τῶν ἐπουρανίων σε, καὶ ἀθανάτων Μυστηρίων . Ὁρ-
δοτόμησον ἡμῶν τὴν ὁδόν, στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ φόβῳ σου
τοὺς πάντας, φρούρησον ἡμῶν τὴν ζωὴν, ἀσφάλισαι ἡμῶν
τὰ διαβήματα· εὐχαῖς, καὶ ἰκεσίαις τῆς ἐνδόξου Θεοτόκου
καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου .

Καὶ οὕτως ἀνοίγουσι τὴν Θύραν τοῦ ἁγίου Βήματος .
Καὶ ὁ Διάκονος προσκυνήσας ἀπαξ, λαμβάνει παρὰ τοῦ
Ἱερέως τὸ ἅγιον Ποτήριον μετὰ εὐλαθείας, καὶ ἔρχεται
εἰς τὴν Θύραν, καὶ ὑψῶν αὐτὸ, δεξινοῦσι τῷ λαῷ, λέγων·
Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως, καὶ ἀγάπης προσέλθετε .

Ὁ δὲ Ἱερεὺς εὐλογεῖ τὸν λαόν, ἐπιλέγων ἐκφώνως·
Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κλη-
ρονομίαν σου .

Καὶ ἐπιστρέφουσιν, ὅ, τε Διάκονος καὶ ὁ Ἱερεὺς, εἰς
τὴν ἁγίαν Τράπεζαν . Καὶ ὁ μὲν Διάκονος, ἀποθέμενος
ἐν αὐτῇ τὸ ἅγιον Ποτήριον, λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα·
Ὑψωσον, Δέσποτα .

Ὁ δὲ Ἱερεὺς θυμιᾷ τρίς, λέγων κατ' ἑαυτὸν .

Ὑψώθητι ἐπὶ τὰς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν ἢ δόξα σου .

Εἶτα, λαβὼν τὸν ἅγιον Δίσκον, τίθησιν ἐπὶ τὴν κε-
φαλὴν τοῦ Διακόνου· καὶ ὁ Διάκονος κρατῶν αὐτὸν με-
τ' εὐλαθείας, καὶ θεωρῶν ἔξω πρὸς τὴν Θύραν, οὐδὲν
λέγων, ἀπέρχεται εἰς τὴν Πρόθεσιν, καὶ ἀποτίθησιν αὐ-
τὸν· Ὁ δὲ Ἱερεὺς προσκυνήσας, καὶ λαβὼν τὸ ἅγιον
Ποτήριον, καὶ ἐπιστραφεὶς πρὸς τὴν Θύραν, ὁρᾷ τὸν
λαόν, λέγων μυστικῶς .

Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν· εἶτα ἐκφωνεῖ· Πάντοτε· νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων . Ἀμήν .

Καὶ ἐξελθὼν ὁ Διάκονος, καὶ σταῖς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει·
Ὁ ῥοὶ· μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων, ἁ-

Θανάτων, ἐπουρανίων, ζωοποιῶν, φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ
Μυστηρίων, ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν.

Ἐκφωνήσις ὑπὸ τοῦ Ἱερέως.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἅγιος ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμ-
πομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορὸς Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ὁ Διάκονος Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ Ὁπισθαμβώσους,

Ἐκφωνουμένη παρὰ τοῦ Ἱερέως ἔξω τοῦ Βήματος.

Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε, Κύριε, καὶ ἀγιάζων τὴς
ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγη-
σον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου
φύλαξον· ἀγιάσον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴ-
κου σου· σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ Δεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ
μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην
τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς Ἱερεῦ-
σι, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, τῷ Στρατῷ, καὶ παντὶ τῷ Λαῷ
σου· ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον, ἀ-
νωθὲν ἐστὶ, καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων·
καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀνα-
πέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύμα-
τι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ταύτης δὲ τελεσθείσης, ὁ μὲν Ἱερεὺς εἰσέρχεται διὰ τῶν
ἀγίων Θυρῶν, καὶ ἀπελθὼν ἐν τῇ Προθέσει, λέγει τὴν πα-
ροῦσαν Εὐχὴν μυστικῶς·

Τὸ πλήρωμα τῆς Νόμου καὶ τῶν Προφητῶν, αὐτὸς ὑπάρ-
χων, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πληρώσας πᾶσαν τὴν Πα-
τρικὴν οἰκονομίαν, πλήρωσον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τὰς
καρδίας ἡμῶν, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς· Εὐλογία Κυρίου, καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπία. κτλ.

Εἶτα· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Λαός· Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Ὁ δὲ Διάκονος, εἰσελθὼν καὶ αὐτὸς διὰ τοῦ βορείου μέρους, συστέλλει τὰ Ἅγια μετὰ φόβου καὶ πάσης ἀσφαλείας, ὥστε μηδέν τι τῶν ἁγίων λεπτοτάτων ἐκπεσεῖν, ἢ καταλειφθῆναι, καὶ ἀπονίπτεται τὰς χεῖρας ἐν τῷ συνῆθει τόπῳ. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐξελθὼν, δίδωσι τῷ λαῷ τὸ Ἀντιδώρον. Εἶτα εἰσελθὼν ἐν τῷ ἁγίῳ Βήματι, ἀποδύεται τὴν Ἱερατικὴν στολὴν, λέγων·

Νῦν ἀπολύεις· τὸ Τρισάγιον· καὶ τὰ λοιπὰ. Εἶτα τὸ Ἀπολυτικίον τοῦ Χρυσοστόμου.

Η' τοῦ στόματός σου, καθάπερ πυρσός, ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκημένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο, τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν· ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦ, Κύριε ἐλέησον β'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Καὶ ποιεῖ Ἀπόλυσιν· καὶ προσκυνήσας καὶ εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ ἐπὶ πάσιν, ἐξέρχεται.

Τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

Σημείωσαι ὅτι αὕτη ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, οὐ λέγεται πάντοτε, ἀλλ' ἐν καιροῖς πεταγμένοις, ἤγουν ἐν ταῖς Κυριακαῖς τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, πλὴν τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων, ἐν τῇ ἀγία καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ, ἐν τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, ἐν τῇ Παραμονῇ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἡμῶν Γεννήσεως, καὶ τῶν Φώτων, καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑορτασίμῳ τοῦ ἀγίου Βασιλείου. Ἡ ἐρμηνεία δὲ, καὶ ἡ διάταξις ταύτης τῆς Ἱερουργίας, ἡ αὐτὴ ἐστὶ, τῇ τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου.

Εὐχὴ τῆς Προθέσεως.

Ο Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ τὸν οὐράνιον Ἄρτον, τὴν τροφήν τοῦ παντὸς κόσμου, τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Θεόν, Ἰησοῦν Χριστὸν, ἐξαπόστειλας Σωτῆρα, καὶ Λυτρωτὴν, καὶ Εὐεργέτην, εὐλογοῦντα καὶ ἀγιάζοντα ἡμᾶς· αὐτὸς εὐλόγησον τὴν Πρόθεσιν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς τὸ ὑπερουράνιον σου Θυσιαστήριον. Μνημόνευσον ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, τῶν προσενεγκάντων, καὶ δι' οὓς προσήγαγον, καὶ ἡμᾶς ἀκατακρίτους διαφυλάξον ἐν τῇ Ἱερουργίᾳ τῶν θείων σου Μυστηρίων. Ὅτι ἡγιασται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς Ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς·

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός Ἄμην.

Τὰ Εἰρηνικά, καὶ αἱ Ἀποκρίσεις, ὡς καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τοῦ Χρυσοστόμου.

Ὁ Διάκονός·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός Κύριε ἐλέησον.

Ἦπερ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης.

Ἦπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Ἦπερ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ἦπερ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ἦπερ τῶν εὐσεβεστάτων.

Ἦπερ τοῦ συμπολεμῆσαι.

Ἦπερ τῆς ἁγίας Μονῆς (ἢ τῆς πόλεως) ταύτης.

Ἦπερ εὐκрасίας ἀέρων, εὐφορίας.

Ἦπερ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.

Ἦπερ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου. κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ὁ Χορός Ἄμην.

Εὐχὴ Ἀντιφώνη Α'. ἣν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος ἀνείκαστον, καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος· οὗ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἀφατος· αὐτὸς, Δέσποτα, κατὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον Οἶκον τοῦτον, καὶ ποιήσον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν συνευχομένων ἡμῖν, πλοῦσια τὰ ἐλέη σου, καὶ τοὺς οἴκτιρμούς σου.

Καὶ ψάλλεται τὸ πρῶτον Ἀντιφώνον, ἢ τὰ Τυπικά, εἰ ἔστι Κυριακὴ. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν, λέγει ὁ Διάκονος τὰ Εἰρηνικά· εἶδὲ μὴ ἔστι Διάκονος, λέγει ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου.

Ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Ἁντιφώνου δευτέρου, μυστικῶς.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἀγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴκου σου· σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ Δεικῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

Καὶ ψάλλει ὁ Χορὸς τὸ δεύτερον Ἀντίφωνον, ἢ τὰ Τυπικά· καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν, λέγει ὁ Διάκονος, ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Εἴτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβῆ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου.

Ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ μετὰ τὰ Εἰρηνικά, ψάλλει ὁ Χορὸς τὸ τρίτον Ἀντίφωνον, ἢ τοὺς Μακαρισμοὺς, εἰ ἔστι Κυριακὴ· ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν.

Εὐχὴ Ἁντιφώνου τρίτου, μυστικῶς.

Οὐ τὰς κοιναὶς ταύτας, καὶ συμφώνως ἡμῖν χαρισάμενος προσευχᾶς, ὁ καὶ δυσὶ καὶ τρισὶ, συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγειλάμενος, αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων σου τὰ αἰτήματα, πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον, χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαριζόμενος.

Ψάλλομένου δὲ παρὰ τῶν Ψαλτῶν τοῦ τρίτου Ἀντιφώνου, ἢ τῶν Μακαρισμῶν, ὅταν ἔλθωσιν εἰς τὸ Δόξα, ὁ

Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος ποιῶσι, καὶ λέγουσιν, ὡς ἐν τῇ τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ εἶρηται.

Εὐχή τῆς Εἰσόδου τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, μυστικῶς.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταστήσας ἐν οὐρανοῖς τάγματα, καὶ στρατίας Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, εἰς λειτουργίαν τῆς σῆς δόξης, ποιήσον σὺν τῇ Εἰσόδῳ ἡμῶν, εἴσοδον ἁγίων Ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ἡμῖν, καὶ συνδοξολογούντων τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Μετὰ τὴν Εὐχὴν, ὁ, τε Ἱερεὺς, καὶ ὁ Διάκονος, καὶ ὁ Χορὸς, τὰ αὐτὰ καὶ ποιῶσι, καὶ λέγουσιν, ὡς ἐν τῇ τοῦ Χρυσοστόμου Ἱεουργίᾳ.

Εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου,
ἣν ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς λέγει.

Ο Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ Τρισαγίῳ φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφίμ ἀνυμνούμενος, καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβὶμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου Δυναμείως προσκυνούμενος· ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα· ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, καὶ παντὶ σου χαρίσματι κατακοσμήσας· ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στήναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ ἁγίου σου Θυσιαστηρίου, καὶ τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ δοξολογίαν προσάγειν· αὐτός, Δέσποτα, πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὸν Τρισαγιὸν Ὑμνον, καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου. Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον· ἁγιάσον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

Ἐκφώνως·

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ταύτης τῆς Εὐχῆς τελεσθείσης, καὶ τοῦ Χοροῦ ψάλλοντος, τὸ, Δόξα, καὶ νῦν, ὃ, τε Ἱερεὺς, καὶ ὁ Διάκονος ψάλλουσι τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπὰ ποιῶσιν, ὡς ἐν τῇ τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ.

Εὐχὴ πρὸ τοῦ Εὐαγγελίου, ἣν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Εἴλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, φιλάνθρωπε Δέσποτα, τὸ τῆς σῆς θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς, καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν διάνοιξον ὀφθαλμούς, εἰς τὴν τῶν εὐαγγελικῶν σε κηρυγμάτων κατανόησιν. Ἐνθεσ ἡμῖν καὶ τὸν τῶν μακαρίων σου ἐντολῶν φόβον, ἵνα τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας πάσας καταπατήσαντες, πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα τὰ πρὸς εὐαρέστησιν τὴν σὴν καὶ φρονοῦντες καὶ πράττοντες. Σὺ γὰρ εἶ ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μετὰ ταῦτα ποιῶσι καὶ λέγουσιν, ὃ, τε Διάκονος καὶ ὁ Ἱερεὺς, ὅσα καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τοῦ Χρυσοστόμου διατέτακται. Μετὰ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Διάκονος·

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς.

Κύριε Παντοκράτορ ὁ Θεός.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἰκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλοῦσιον ἔλεος.

Ὁ Διάκονος·

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων, καὶ αἰοιδίμων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων.

Ἐκφώνησις ὑπὸ τοῦ Ἱερέως.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τὰ αὐτὰ ὁ Διάκονος, καὶ ἐνταῦθα ὑπὲρ τῶν Κατηχομένων, ὡς ἐν τῇ τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ λέγει·

Ἐύξασθε οἱ Κατηχούμενοι.

Οἱ Πιστοί, ὑπὲρ τῶν Κατηχομένων.

Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλέησῃ.

Κατηγήσῃ αὐτοὺς τῷ λόγῳ.

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.

Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ Ἁγίᾳ αὐτοῦ.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ.

Οἱ Κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν.

Εὐχὴ ὑπὲρ τῶν Κατηχομένων πρὸς τῆς ἁγίας Ἀναφορᾶς, ἣν ὁ Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν οὐρανοῖς κατοικῶν, καὶ ἐπιβλέπων ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα σου, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς Κατηχομένους, τοὺς ὑποκεκλιότας τοὺς ἑαυτῶν ἀχένας ἐνώπιόν σου, καὶ δὸς αὐτοῖς τὸν ἐλαφρὸν ζυγόν· ποιήσον αὐτοὺς μέλη τίμια τῆς ἁγίας σου Ἐκκλησίας, καὶ καταξίωσον αὐτοὺς τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας, εἰς ἐπίγνωσιν σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἐκφώνησις·

Ἴνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐκφώνησις Ὁ Χορὸς Ἀμὴν.

Μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ὁ Ἱερεὺς ἑξαπλοῖ τὸ Εἰλητόν κατὰ τὸ σῦνηδες.

Ἐκφώνησις Ὁ Διάκονος

Ὅσοι Κατηχούμενοι προέλθετε· οἱ Κατηχούμενοι προέλθετε· Ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε· μή τις τῶν Κατηχουμένων· Ὅσοι Πιστοί,

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ Πιστῶν πρώτη, μετὰ τὸ ἀπλωθῆναι τὸ Εἰλητόν, ἣν ὁ Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς.

Σὺ, Κύριε, κατέδειξας ἡμῖν τὸ μέγα τοῦτο τῆς σωτηρίας μυστήριον· σὺ κατηξίωσας ἡμᾶς, τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, γενέσθαι λειτουργοὺς τοῦ ἁγίου σου Θυσιαστηρίου· σὺ ἰκάνωσον ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, εἰς τὴν διακονίαν ταύτην· ἵνα, ἀκατακρίτως στάντες ἐνώπιον τῆς ἁγίας δόξης σου, προσάγωμέν σοι θυσίαν αἰνέσεως· Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσι. Δὸς, Κύριε, καὶ ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, δεκτὴν γενέσθαι τὴν Θυσίαν ἡμῶν, καὶ εὐπρόσδεκτον ἐνώπιόν σου.

Εὐχομένου τοῦ Ἱερέως, ὁ Διάκονος λέγει τὰ Εἰρηνικὰ ἔξω τοῦ ἁγίου Βήματος.

Ἔτι, καὶ ἔτι. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, κτλ. Σοφία.

Ἐκφώνησις Ὁ Ἱερεὺς, ἐκφώνως

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορὸς Ἀμὴν.

Εὐχὴ Πιστῶν δευτέρα, ἣν ὁ Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς.

Ὁ Θεὸς, ὁ ἐπισκεψάμενος ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς τὴν ταπεινώσιν ἡμῶν, ὁ σῆσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, καὶ ἀμαρτωλοὺς, καὶ ἀναξίους δούλους σου, κατενώπιον τῆς ἁγίας δόξης σου, λειτουργεῖν τῷ ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, σὺ ἐνίσχυσον ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος εἰς τὴν διακονίαν ταύτην· καὶ δὸς ἡμῖν λόγον ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος ἡμῶν, εἰς τὸ ἐπικαλεῖσθαι τὴν χάριν τοῦ

Ἀγίου σου Πνεύματος ἐπὶ τῶν μελλόντων προτίθεσθαι Δώρων.

Εὐχομένου τοῦ Ἱερέως, ὁ Διάκονος λέγει τὰ Εἰρηνικά ἔξω τοῦ ἁγίου Βήματος, ὡς καὶ ἀνωτέρω· καὶ μετὰ τὰ Εἰρηνικά, λέγει ἐκφώνως ὁ Ἱερεὺς·

Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Εὐχή, ἣν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς, τοῦ Χερουβικοῦ ἄδομένου.

Ὅυδεις ἄξιός τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς, προσέρχεσθαι, ἢ προσεγγίζειν, ἢ λειτουργεῖν σοι, Βασιλεῦ τῆς δόξης· τὸ γὰρ διακονεῖν σοι, μέγα καὶ φοβερόν, καὶ αὐταῖς ταῖς ἐπουρανίαις Δυνάμεσιν. Ἀλλ' ὅμως, διὰ τὴν ἀφατον καὶ ἀμέτρητόν σου φιλανθρωπίαν, ἀτρέπτως καὶ ἀναλλοιώτως γέγονας ἄνθρωπος, καὶ Ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἐχρημάτισας, καὶ τῆς λειτουργικῆς ταύτης, καὶ ἀναιμάκτου Θυσίας τὴν ἱερουργίαν παρέδωκας ἡμῖν, ὡς Δεσπότης τῶν ἀπάντων. Σὺ γὰρ μόνος, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεσπάζεις τῶν ἐπουρανίων καὶ τῶν ἐπιγείων, ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβικοῦ ἐποχοῦμενος, ὁ τῶν Σεραφίμ Κύριος, καὶ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ μόνος ἅγιος, καὶ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος. Σὲ τοίνυν δυσωπῶ τὸν μόνον ἀγαθὸν καὶ εὐήκοον· Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ τὸν ἁμαρτωλόν, καὶ ἀχρεῖον δούλον σου, καὶ καθάρισόν μου τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς· καὶ ἐκάνωσόν με, τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ἐνδεδυμένον τὴν τῆς Ἱερατείας χάριν, παραστῆναι τῇ ἀγίᾳ σου ταύτῃ Τραπέζῃ, καὶ ἱεουργῆσαι τὸ ἅγιον καὶ ἄχραντόν σου Σῶμα, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα. Σοὶ γὰρ προσέρχομαι, κλίνας τὸν ἑαυτοῦ αὐχένα, καὶ δέομαί σου· Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μηδὲ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παίδων σου· ἀλλ' ἀξίωσον προσενηχθῆναι σοὶ ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ ἀναξίου δούλου σου τὰ Δῶρα

ταῦτα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ προσφέρων, καὶ προσφερόμενος, καὶ προσδεχόμενος, καὶ διαδιδόμενος, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καίνταῦθα ὁ, τε Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος, τὰ αὐτὰ καὶ ποιοῦσι καὶ λέγουσιν, ὡς ἐν τῇ τοῦ Χρυσοστόμου Ἱεραουργίᾳ. Τελεσθεισῶν δὲ τῶν Εὐχῶν, καὶ τῆς μεγάλης Εἰσόδου, ὁ Διάκονος ἔρχεται ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγων·

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἐπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων Δώρων.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυθῆναι ἡμᾶς.

Εὐχή τῆς Προσκομιδῆς, μετὰ τὴν ἐν τῇ ἁγίᾳ Τραπεζῇ τῶν θείων Δώρων ἀπόθεσιν, ἣν ὁ Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς·

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας ἡμῖν ὁδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος ἡμῖν οὐρανίων Μυστηρίων ἀποκαλύψιν· σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου τοῦ Ἁγίου. Εὐδόκησον δὴ, Κύριε, τοῦ γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἁγίων σου Μυστηρίων· πρόσδεξαι ἡμᾶς προσεγγίζοντας τῷ ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν σοὶ τὴν λογικὴν ταύτην, καὶ ἀνάιμακτον Θυσίαν, ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων· ἣν προσδεξάμενος εἰς τὸ ἅγιον, καὶ νοερόν σου Θυσιαστήριον, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας, ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρείαν ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς προσεδέξω Ἀβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὀλοκαρπώσεις, Μωσέως καὶ Ἀαρῶν τὰς ἱερώσυνας, Σαμὴλ τὰς εἰρηνικὰς. Ὡς προσεδέξω ἐκ τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν ταύτην λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν πρόσδεξαι

τὰ Δῶρα ταῦτα ἐν τῇ χρηστότητί σου, Κύριε· ἵνα κατα-
 ξιωθέντες λειτουργεῖν ἀμέμπτως τῷ ἀγίῳ σε Θυσιασηρίῳ,
 εὐρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν, καὶ φρονίμων οἰκονόμων,
 ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σε τῆς δικαίας.

Ὁ Διάκονος ὡς ἐν τῇ τῷ Χρυσοσόμῳ Λειτουργίᾳ, λέγει·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, κτλ.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεὺς.

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐ-
 λογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε
 Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν. Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ
 ὁμολογήσωμεν.

Ὁ Χορὸς· Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα
 ὁμοούσιον, καὶ ἀχώριστον.

Ὁ Ἱερεὺς προσκυνεῖ τρίς, λέγων μυστικῶς·

Ἀγαπήσω σε Κύριε ἢ ἰσχύς μου· Κύριος στερέωμά μου,
 καὶ καταφυγή μου, καὶ ῥύστης μου.

Καὶ ἀσπάζεται τὰ ἅγια, ὡς εἰσι κεκαλυμμένα.

Ὁ δὲ Διάκονος προσπτύσσεται τὸ Ἐσθράριον αὐτοῦ,
 καὶ προσκυνεῖ τρίς, καὶ ἐπισυναίπτει ἐκφώνως·

Τὰς θύρας, τὰς θύρας· ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Ὁ Χορὸς τε, Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν.

Καὶ μετὰ τὴν συμπληρωσιν τοῦ ἁγίου Συμβόλου,
 λέγει ὁ Διάκονος ἐκφώνως·

Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου, πρόσχωμεν τὴν ἀγίαν
 Ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ὁ Χορὸς· Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνεσεως.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶν, ἐστραμμένος πρὸς τὸν λαόν·

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν. (Καὶ εὐλογεῖ τὸν λαόν).

Ὁ Χορός· Καὶ μετὰ τοῦ Πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας. (δεικνύων ἅμα τῇ χειρὶ).

Ὁ Χορός· Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεὺς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ Χορός· Ἄξιον καὶ δίκαιον ἐστίν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Ο ὦν, Δέσποτα, Κύριε, Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, προσκυνητέ, ἄξιον ὡς ἀληθῶς, καὶ δίκαιον, καὶ πρέπειν τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς ἀγιωσύνης σου, σε αἰνεῖν, σε ὑμνεῖν, σε εὐλογεῖν, σε προσκυνεῖν, σοὶ εὐχαριστεῖν, σε δοξάζειν τὸν μόνον ὄντως ὄντα Θεόν, καὶ σοὶ προσφέρειν, ἐν καρδίᾳ συντετριμμένη καὶ πνεύματι ταπεινώσεως, τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ἡμῶν· ὅτι σὺ εἶ ὁ χαρισάμενος ἡμῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας. Καὶ τίς ἱκανὸς λαλῆσαι τὰς δυναστείας σου; ἀκουστάς ποιῆσαι πάσας τὰς αἰνήσεις σου; ἢ διηγῆσασθαι πάντα τὰ θαυμασιά σου ἐν παντὶ καιρῷ; Δέσποτα τῶν ἀπάντων, Κύριε οὐρανοῦ καὶ γῆς, καὶ πάσης κτίσεως, ὀρωμένης τε καὶ οὐχ ὀρωμένης, ὁ καθημένος ἐπὶ θρόνου δόξης, καὶ ἐπιθλέπων ἀβύσσους, ἀναρχε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, ἀπερίγραπτε, ἀναλλοίωτε, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῆς ἐλπίδος ἡμῶν· ὃς ἐστίν εἰκὼν τῆς σῆς ἀγαθότητος, σφραγὶς ἰσότυπος, ἐν ἑαυτῷ δεικνὺς Σὲ τὸν Πατέρα, Λόγος ζῶν, Θεὸς ἀληθινός, ἡ πρὸ αἰῶνων σοφία, ζωὴ, ἀγιασμός, δύναμις, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν· παρ' οὗ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐξεφάνη, τὸ τῆς ἀληθείας Πνεῦμα, τὸ τῆς υἰοθεσίας χάρισμα, ὁ ἀρράβων τῆς μελλούσης κληρονομίας, ἡ ἀπαρχὴ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἡ ζωοποιὸς δύναμις, ἡ πηγὴ τοῦ ἀγιασμοῦ· παρ' οὗ πάσα κτίσις λογικὴ τε καὶ νοερὰ, δυναμουμένη, σοὶ λατρεύει, καὶ σοὶ τὴν αἰ-

διον ἀναπέμπει δοξολογίαν, ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά. Σὲ γὰρ αἰνοῦσιν Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι, Κυριότητες, Ἀρχαί, Ἐξουσίαι, Δυνάμεις, καὶ τὰ πολυόμματα Χερουβίμ· σοὶ παρίστανται κύκλῳ τὰ Σεραφίμ, ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνί, καὶ ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνί· καὶ ταῖς μὲν δυσὶ κατακαλύπτουσι τὰ πρόσωπα ἑαυτῶν, ταῖς δὲ δυσὶ τοὺς πόδας· καὶ ταῖς δυσὶ πετόμενα, κέκραγεν ἕτερον πρὸς τὸ ἕτερον, ἀκαταπαύστοις ᾠμασιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεὺς.

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα, βοῶντα, κέκραγότα, καὶ λέγοντα.

Ὁ Χορός· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανός, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὡσαννά ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Κάνταῦθα ὁ Διάκονος τὰ αὐτὰ ποιῆι, ὡς ἐν τῇ τῆ Χρισστούμου Λειτουργίᾳ· ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς·

Μετὰ τούτων τῶν μακαρίων Δυνάμεων, Δέσποτα φιλήνθρωπε, καὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ βοῶμεν, καὶ λέγομεν· Ἅγιος εἶ, ὡς ἀληθῶς, καὶ πανάγιος, καὶ οὐκ ἔστι μέτρον τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς ἀγιωσύνης σου, καὶ ὅστις ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ὅτι ἐν δικαιοσύνῃ καὶ κρίσει ἀληθινῇ πάντα ἐπήγαγες ἡμῖν· πλάσας γὰρ τὸν ἄνθρωπον, χοῦν λαθῶν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ εἰκόνι τῇ σῆ, ὁ Θεός, τιμήσας, τέθεικας αὐτὸν ἐν τῷ Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, ἀθανασίαν ζωῆς, καὶ ἀπόλαυσιν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν τῇ τηρήσει τῶν ἐντολῶν σου ἐπαγγειλάμενος αὐτῷ· ἀλλὰ παρακούσαντα σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, τοῦ κτίσαντος αὐτόν, καὶ τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως ὑπαχθέντα, νεκρωθέντα τε τοῖς οἰκείοις αὐτοῦ παραπτώμασιν, ἐξώρισας αὐτὸν ἐν τῇ δικαιοκρίσει σου, ὁ Θεός, ἐκ τοῦ Παραδείσου εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, καὶ ἀπέστρεψας εἰς τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθη, οἰκονομῶν αὐτῷ τὴν ἐκ παλιγγενεσίας σωτηρίαν, τὴν ἐν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου. Οὐ γὰρ ἀπεστράφης τὸ πλάσμα σου εἰς τέλος, ὃ ἐποίησας ἀγαθὸν, οὐδὲ ἐπελάθου

ἔργα χειρῶν σου, ἀλλ' ἐπεσκέψω πολυτρόπως διὰ σπλάγχ-
 χνα ἐλέους σου· Προφήτας ἐξαπέστειλας· ἐποίησας δυνά-
 μεις διὰ τῶν Ἀγίων σου, τῶν καθ' ἑκάστην γενεάν εὐαρε-
 στησάντων σοι· ἐλάλησας ἡμῖν διὰ στόματος τῶν δούλων
 σου τῶν Προφητῶν, προκαταγγέλλων ἡμῖν τὴν μέλλουσαν
 ἔσεσθαι σωτηρίαν· νόμον ἔδωκας εἰς βοήθειαν· Ἀγγέ-
 λους ἐπέστησας φύλακας. "Ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τῶν
 καιρῶν, ἐλάλησας ἡμῖν ἐν αὐτῷ τῷ Υἱῷ σου, δι' οὗ καὶ
 τοὺς αἰῶνας ἐποίησας· ὅς, ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης
 σου, καὶ χαρακτήρ τῆς ὑποστάσεώς σου, φέρων τε τὰ
 πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, οὐχ ἀρπαγμὸν
 ἠγήσατο τὸ εἶναι ἴσα σοὶ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ· ἀλλὰ,
 Θεὸς ὢν προαιώνιος, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώ-
 ποις συνανεστράφη· καὶ ἐκ Παρθένου ἁγίας σαρκωθείς,
 ἐκένωσεν ἑαυτὸν, μορφὴν δούλου λαθὼν, σύμμορφος γενό-
 μενος τῷ σώματι τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, ἵνα ἡμᾶς συμ-
 μόρφους ποιήσῃ τῆς εἰκόνης τῆς δόξης αὐτοῦ. Ἐπειδὴ
 γὰρ δι' ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον,
 καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, εὐδόκησεν ὁ μονογενὴς
 σου Υἱός, ὁ ὢν ἐν τοῖς κόλποις σου τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς,
 γενόμενος ἐκ γυναικὸς, τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ αἰειπαρ-
 θένου Μαρίας, γενόμενος ὑπὸ νόμον, κατακρίναι τὴν ἁμαρ-
 τίαν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ· ἵνα οἱ ἐν τῷ Ἀδάμ ἀποθνήσκον-
 τες, ζωοποιηθῶσιν ἐν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σε· καὶ ἐμπολιτευ-
 σάμενος τῷ κόσμῳ τούτῳ, δούς προσταγμάτα σωτηρίας,
 ἀποστήσας ἡμᾶς τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, προσήγαγε τῇ
 ἐπιγνώσει σου τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, κτησάμε-
 νος ἡμᾶς ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, βασιλείον ἱεράτευμα,
 ἔθνος ἅγιον· καὶ καθάρισας ἐν ὕδατι, καὶ ἁγιάσας τῷ
 Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ, ἔδωκεν ἑαυτὸν ἀντάλλαγμα τῷ θά-
 νάτῳ, ἐν ᾧ κατειχόμεθα πεπραμένοι ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν·
 καὶ κατελθὼν διὰ τοῦ Σταυροῦ εἰς τὸν Ἄδην, ἵνα πληρώ-
 σῃ ἑαυτοῦ τὰ πάντα, ἔλυσε τὰς ἐδύνας τοῦ θανάτου·
 καὶ ἀναστὰς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ὁδοποιήσας πάσῃ σαρ-
 κί, τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν (καθότι οὐκ ἦν δυνατόν

κρατεῖσθαι ὑπὸ τῆς φθορᾶς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς), ἐγένετο ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα ἢ αὐτὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσι πρωτεύων· καὶ ἀνελθὼν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης σου ἐν ὑψηλοῖς· ὃς καὶ ἤξει ἀποδοῦναι ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Κατέλιπε δὲ ἡμῖν ὑπομνήματα τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ Παθους, ταῦτα, ἃ προτεθεικαμεν, κατὰ τὰς αὐτοῦ ἐντολαίς· μέλλον γὰρ ἐξίεναι ἐπὶ τὸν ἐκούσιον, καὶ αἰδιδιμον, καὶ ζωοποιὸν αὐτοῦ θάνατον, τῇ νυκτὶ, ἣ παρεδίδου ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς, λαθὼν ἄρτον ἐπὶ τῶν ἀγίων αὐτοῦ, καὶ ἀχράντων χειρῶν, καὶ ἀναδείξας σοὶ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, εὐχαριστήσας, εὐλογήσας, ἀγιάσας·

Εἶτα ἐκφώνως·

Ἐδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπὼν· Λάβετε, φάγετε, τοῦτό μου ἐστὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν·

Ὁ Χορὸς ψάλλει· Ἄμην·

Ὁ δὲ Ἱερεὺς μυστικῶς·

Ὁμοίως καὶ τὸ Ποτήριον ἐκ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου λαθὼν, κεράσας, εὐχαριστήσας, εὐλογήσας, ἀγιάσας·

Εἶτα ἐκφώνως·

Ἐδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπὼν· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτό ἐστὶ τὸ Αἷμά μου, τὸ τῆς καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν·

Ὁ Χορὸς ψάλλει· Ἄμην·

Ὁ Ἱερεὺς, κλίνας τὴν κεφαλὴν, ἐπεύχεται μυστικῶς·

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν· ὅσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἄρτον τοῦτον, καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν θάνατον καταγγέλλετε, καὶ τὴν ἐμὴν ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι οὖν, Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτῆ Παθημάτων, τῆ ζωοποιῆ Σταυροῦ, τῆς τριήμερου Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς Ἀνοδοῦ, τῆς ἐκ δεξιῶν σου τοῦ Θεοῦ

καὶ Πατρός Καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβερᾶς δευτέρας αὐτοῦ Παρουσίας.

Εἶτα ἐκφώνως·

Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρομεν, κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.

Ὁ Χορὸς ψάλλει τὸ Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεὺς, κλίνας τὴν κεφαλὴν,

ἐπεύχεται μυστικῶς·

Διὰ τοῦτο, Δέσποτα πανάγιε, καὶ ἡμεῖς οἱ ἀμαρτωλοὶ καὶ ἀνάξιοι δοῦλοί σου, οἱ καταξιωθέντες λειτουργεῖν τῷ ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, οὐ διὰ τὰς δικαιοσύνας ἡμῶν· (οὐ γὰρ ἐποιήσαμεν τι ἀγαθὸν ἐπὶ τῆς γῆς), ἀλλὰ διὰ τὰ ἐλέη σου, καὶ τοὺς οἴκτιρμούς σου, οὓς ἐξέχεας πλουσίως ἐφ' ἡμᾶς, θαρρῶντες προσεγγίζομεν τῷ ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ· καὶ προθέντες τὰ ἀντίτυπα τοῦ ἁγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου, σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, Ἄγιε Ἄγιων, εὐδοκίᾳ τῆς σῆς ἀγθότητος, ἐλθεῖν τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα Δῶρα ταῦτα, καὶ εὐλογῆσαι αὐτὰ, καὶ ἁγιάσαι, καὶ ἀναδείξαι.

Ὁ Διάκονος ἀποτίθει τὸ Ῥιπίδιον, ὅπερ εἰράτει, ἢ Κάλυμμα, καὶ ἔρχεται ἐγγύτερον τοῦ Ἱερέως· καὶ ὑποκλίνας τὴν κεφαλὴν, δείκνυσι τῷ Ἐραρίῳ τὸν ἅγιον Ἄρτον, καὶ λέγει μυστικῶς·

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὸν ἅγιον Ἄρτον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἀνιστάμενος, σφραγίζει τρίτον καὶ ἅγια Δῶρα, λέγων μυστικῶς·

Τὸν μὲν Ἄρτον τοῦτον, αὐτὸ τὸ τίμιον Σῶμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Διάκονος Ἀμὴν. Καὶ αὐθις ὁ αὐτός.

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὸ ἅγιον Ποτήριον.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς, εὐλογῶν, λέγει·

Τὸ δὲ Ποτήριον τοῦτο, αὐτὸ τὸ τίμιον Αἷμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

Ὁ Διάκονος· Ἀμήν, Καὶ τρίτον ὁ αὐτός.

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὰ ἀμφοτέρα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν τοῖς ἀμφοτέροις, λέγει·

Τὸ ἐκχυθὲν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας (1).

Ὁ Διάκονος· Ἀμήν, Ἀμήν, Ἀμήν.

Καὶ τῇ κεφαλῇ ὑποκλίνας τῷ Ἱερεῖ, καὶ εἰπὼν τὸ, Μνήσθητί μου, ἅγιε Δέσποτα, τοῦ ἀμαρτωλοῦ, μεθίσταται ἐν ᾧ πρότερον ἴστατο τόπῳ, λαβὼν καὶ τὸ Ῥιπίδιον αὐ-
δισ, ὡς πρότερον.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται·

Ἡμᾶς δὲ πάντας, τοὺς ἐκ τοῦ ἐνός Ἄρτου καὶ τοῦ Πο-
τηρίου μετέχοντας, ἐνώσαις ἀλλήλοις, εἰς ἐνός Πνεύ-
ματος ἀγίου κοινωνίαν, καὶ μηδένα ἡμῶν εἰς κρίμα, ἢ εἰς
κατάκριμα ποιήσαις μετασχεῖν τοῦ ἀγίου Σώματος καὶ
Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου· ἀλλ' ἵνα εὐρωμεν ἔλεον καὶ χά-
ριν μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστη-
σάντων, Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν, Προφητῶν,
Ἀποστόλων, Κηρύκων, Εὐαγγελιστῶν, Μαρτύρων, Ὁμολο-
γητῶν, Λιδασκάλων, καὶ παντὸς πνεύματος δικαίου, ἐν
πίστει τελειωμένου.

Ἔπειτα ἐκφώνως·

Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐν-
δόξου, λεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ὁ Χορὸς ψάλλει· Ἐπὶ σοὶ χαίρει.

Ἐν τούτῳ ὁ Διάκονος θυμᾶ γύρωθεν τὴν ἁγίαν Τράπεζαν· ὕστερον δὲ μνημονεὺς καὶ τὰ Δίπτυχα τῶν κεκοι-
μημένων. Μνημονεὺς δὲ καθ' ἑαυτὸν καὶ ὧν βούλεται,
ζώντων καὶ τεθνεώτων.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς·

Τοῦ ἱγίου Ἰωάννου, Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτί-
στῆ· τῶν ἁγίων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων· τοῦ

(1) Τὸ Μεταβαλὼν τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ, ἐκ τῆς τοῦ Θεοῦ Χρυ-
σοστόμοι λειτουργίας μεταγραφέν, θεωρούμενον κατὰ σύνταξιν, οὐκ ἔχει χώ-
ραν οὐδεὶαν ἐνταῦθα εἰς τὴν τοῦ Μ. Βασιλείου, ἀλλ' ἔστι προσθήκη τελη-
ρῶς παρ τίνος γενομένη, ὡς καὶ Νικόδημος ὑπεσημείωσεν ἐν τῷ Πηδαλίῳ αὐ-
τοῦ (Καὶ ἐν τῇ ἐν Λαοδικεῖᾳ Συνόδῳ).

Ἁγίου (τοῦ δεῖνος), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου, ὧν ταῖς ἐκείναις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς, ὁ Θεός. Καὶ μνήσθητι πάντων τῶν προκεκοιμένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου· (ἐνταῦθα μνημονεῖται ὄνομαστί καὶ ὧν βουλεται τεθνεώτων) καὶ ἀνάπαυσον αὐτούς, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Ἐτι σοῦ δεόμεθα· Μνήσθητι, Κύριε, τῆς ἀγίας σου Καθολικῆς, καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης, καὶ εἰρήνευσον αὐτήν, ἣν περιεποιήσω τῷ τιμίῳ Λίματι τοῦ Χριστοῦ σου, καὶ τὸν ἅγιον Οἶκον τοῦτον στερέωσον μέχρι τῆς συντελείας τῆ αἰῶνος. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν τὰ Δωρὰ σοι ταῦτα προσκομισάντων, καὶ ὑπὲρ ὧν, καὶ δι' ὧν, καὶ ἐφ' οἷς αὐτὰ προσεκόμισαν. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις, καὶ μεμνημένων τῶν πενήτων· ἀμειψαὶ αὐτοὺς τοῖς πλοσίοις σου καὶ ἐπουρανίοις χάρισμασι· χάρισαι αὐτοῖς, ἀντὶ τῶν ἐπιγείων, τὰ ἐπυράνια, ἀντὶ τῶν προσκαιρῶν, τὰ αἰώνια, ἀντὶ τῶν φθαρτῶν, τὰ ἀφθάρτα. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐν ἐρημίαις, καὶ ὄρεσι, καὶ σπηλαιίοις, καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐν παρθενίᾳ, καὶ εὐλαθείᾳ, καὶ ἀσκήσει, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ διαγόντων. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν εὐσεβεστάτων καὶ πιστοτάτων ἡμῶν Βασιλέων, οὓς ἐδικαίωσας βασιλεύειν ἐπὶ τῆς γῆς· ὄπλῳ ἀληθείας, ὄπλῳ εὐδοκίας στεφάνωσον αὐτοὺς· ἐπισκίασον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου· ἐνίσχυσον αὐτῶν τὸν βραχίονα· ὑψώσον αὐτῶν τὴν δεξιάν· κράτυνον αὐτῶν τὴν βασιλείαν· ὑπόταξον αὐτοῖς πάντα τὰ βάρβαρα ἔθνη, τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα· χάρισαι αὐτοῖς βαθεῖαν καὶ ἀναφαίρετον εἰρήνην· λάλησον εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν ἀγαθὰ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας σου, καὶ παντός τοῦ λαοῦ σου· ἵνα ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διαίγωμεν, ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. Μνήσθητι, Κύριε, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, καὶ τῶν ἐν Παλατίῳ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ παντός τοῦ στρατοπέδου. Τοὺς ἀγαθοὺς, ἐν τῇ ἀγαθότητί σου διατήρησον· τοὺς πονηροὺς, ἀγα-

Θους ποιήσον ἐν τῇ χρηστότητί σου. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ περιεσῶτος Λαοῦ, καὶ τῶν δι' εὐλόγης αἰτίας ἀπολειφθέντων, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου. Τὰ ταμεῖα αὐτῶν ἔμπλησον παντὸς ἀγαθοῦ· τὰς συζυγίας αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμοιοῖα διατήρησον· τὰ νήπια ἔκθρεψον· τὴν νεότητά παιδαγωγήσον· τὸ γῆρας περικράτησον· τοὺς ὀλιγοψύχους παραμύθησαι· τοὺς ἐσκορπισμένους ἐπισυναγάγε· τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε, καὶ συναψον τῇ ἀγίᾳ σου Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ· τοὺς ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων ἐλευθέρωσον· τοῖς πλεούσι σύμπλευσον· τοῖς ὁδοιποροῦσι συνόδευσον· χηρῶν πρόσθητι· ὀρφανῶν ὑπεράσπισον· αἰχμαλώτους ῥύσαι· νοσοῦντας ἴασαι· τῶν ἐν βήμασι, καὶ μεταλλοῖς, καὶ ἔξορίαις, καὶ πάσῃ θλίψει, καὶ ἀνάγκῃ, καὶ περιστάσει ὄντων, μνημόνευσον, ὁ Θεὸς, καὶ πάντων τῶν δεομένων τῆς μεγάλης σου εὐσπλαγχνίας· καὶ τῶν ἀγαπῶντων ἡμᾶς καὶ τῶν μισούντων, καὶ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχέσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. Καὶ παντὸς τῆ Λαῶ σου μνήσθητι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπὶ πάντας ἔκχεον τὸ πλοῦσιόν σου ἔλεος, πᾶσι παρέχων τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα· καὶ ὧν ἡμεῖς οὐκ ἐμνημονεύσαμεν δι' ἄγνοιαν, ἢ λήθην, ἢ πλῆθος ὀνομάτων, αὐτὸς μνημόνευσον, ὁ Θεὸς, ὁ εἰδὼς ἐκάστου τὴν ἡλικίαν, καὶ τὴν προσηγορίαν, ὁ εἰδὼς ἕκαστον ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ. Σὺ γὰρ εἶ, Κύριε, ἡ βοήθεια τῶν ἀβοηθήτων, ἡ ἐλπίς τῶν ἀπληγισμένων, ὁ τῶν χειμαζομένων σωτὴρ, ὁ τῶν πλεόντων λιμῆν, ὁ τῶν νοσούντων ἰατρός· αὐτὸς τοῖς πᾶσι τὰ πάντα γενοῦ, ὁ εἰδὼς ἕκαστον, καὶ τὸ αἶτημα αὐτοῦ, οἶκον, καὶ τὴν χρείαν αὐτῆ. Ῥύσαι, Κύριε, τὴν Πόλιν (ἢ τὴν Μοῖνῃν) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ λιμῆ, λοιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, καὶ ἐμφυλίου πολέμου.

Εἶτα ἐκφωνεῖ·

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος)· ὃν χάρισαι ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν

εἰρήνη, σῶον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Καὶ ὁ Διάκονος λέγει, πρὸς τῇ θύρᾳ στάς·

(Τοῦ δεῖνος) Πανιερωτάτου Μητροπολίτου, ἢ Ἐπισκόπου, (ὅστις ἂν ᾖ), καὶ ὑπὲρ τοῦ προσκομιζόντος τὰ ἅγια Δῶρα ταῦτα· κτλ. μέχρι τοῦ, καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ ὁ Χωρὸς ψάλλει· Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς·

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης ἐπισκοπῆς Ὀρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος· συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, καὶ μὴ, διὰ τὰς ἐμαῖς ἀμαρτίας, κωλύσης τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος, καὶ μηδένα ἡμῶν καταισχύνης, τῶν κυκλούντων τὸ ἅγιόν σου Θυσιασῆριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου, Κύριε· ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν τοῖς πλουσίαις σου οἰκτιρμοῖς· εὐκράτους καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι· ὄμβρους εἰρηνικοὺς τῇ γῇ πρὸς καρποφορίαν δώρησαι· εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου· παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν· σθέσον τὰ φρυάγματα τῶν Ἐθνῶν· τὰς τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως καταλύσον, τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος· πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς τὴν Βασιλείαν σου, υἱοὺς φωτός, καὶ υἱοὺς ἡμέρας ἀναδείξας· τὴν σὴν εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν. Ἐκφώνως.

Καὶ δὸς ἡμῖν, ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μᾶ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐἶτα ἐπιστρέφει πρὸς τὴν θύραν, καὶ εὐλογῶν, λέγει ἐκφώνως· Καὶ ἔσται τὰ ἔλεῃ τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.

Καὶ ὁ Διάκονος ἐξέρχεται, καὶ σταῖς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει·

Πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς ἐν τῇ τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ.

Ἵπὲρ τῶν προσκομισθέντων.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν.

Ἵπὲρ τοῦ ρύσθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς·

Ο Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σῶζειν, σὺ ἡμᾶς δίδαξον εὐχαριστεῖν σοι ἀξίως ὑπὲρ τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὧν ἐποίησας, καὶ ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σὺ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος τὰ Δῶρα ταῦτα, καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον ἀγιωσύνην ἐπιτελεῖν ἐν φόβῳ σου· ἵνα, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν ἀγιασμάτων σου, ἐνωθῶμεν τῷ ἀγίῳ Σώματι καὶ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου· καὶ ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν Χριστὸν, κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ Ἀγίου ἁγίου Πνεύματος. Ναὶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσης τῶν φρικτῶν σου τούτων, καὶ ἐπουρανίων Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῇ καὶ σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν μεταλαμβάνειν· ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν ἀγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, εἰς ἀπολογία ἐμπρόσδεκτον, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ Βήματος τοῦ Χριστοῦ σου· ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ὧν ἠτοιμάσας τοῖς ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

Ὁ Διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τὴν ἐνότητα τῆς Πίστεως.

Ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σέ τὸν ἐπουράνιον Θεόν, Πατέρα, καὶ λέγειν·

Ὁ Λαὸς τὸ, Πάτερ ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος·

Ταῖς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς·

Δέσποτα Κύριε, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν, καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τῆς ὑποκειλικότατος σοὶ ταῖς ἑαυτῶν κεφαλὰς εὐλόγησον, ἀγίασον, ἐνδυναμῶσον, ὀχύρωσον, ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου τούτων, καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος Ἁγίου κοινωνίαν. Ἐκφώνως·

Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς·

Πρόσχε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θράνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ ἔλθέ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνῶν· καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ, μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Ὁ Διάκονος ἐκφώνως· Πρόσχωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως· Τὰ Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

Εἶτα, τῆς Μεταλήψεως τελειωθείσης, καὶ τῶν λοιπῶν γενομένων, ὅσα καὶ ἐν τῇ τοῦ Χρυσοστόμου Δειτουργίᾳ προεῖρηται, ἐπεύχεται ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς·

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπὶ τῇ Μεταλήψει τῶν ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, καὶ ἐπουρανίων σου Μυστηρίων, ἃ ἔδωκας ἡμῖν ἐπ' εὐεργεσία, καὶ ἁγιασμῶ, καὶ ἰάσει τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν. Αὐτὸς, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, δὸς γενέσθαι ἡμῖν τὴν κοινωνίαν τῆ ἁγίου Σώματος, καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου, εἰς πίστιν ἀκαταίσχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντός ἐναντίου, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, εἰς ἀπολογία ἐυπρόσδεκτον, τὴν ἐπὶ τῆ φοβεροῦ Βήματος τῆ Χριστῆ σθ.

Ὁ Διάκονος· Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως, καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ὁ Ἱερεὺς· Σῶσον, ὁ Θεὸς κτλ. ὡς ἐν τῇ τῆ Χρυσ. Δειτ.

Ὁ Διάκονος· Ὅρθοί· μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων, κτλ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν . . .

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί. κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐν εἰρήνῃ προσέλθωμεν.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ Ὁπισθάμβωνος, ἐκφωνουμένη παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Ο εὐλογῶν τοὺς εὐλογητάς σε, Κύριε, καὶ ἁγιαζὼν τῆς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν Λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴκου σου· σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεικῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπης ἡμᾶς, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ· εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς Ἱερεῦ-

σι, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, τῷ Στρατῷ, καὶ παντὶ τῷ Λαῷ σου· ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον, ἀνωθέν ἐστι, καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων· καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Εὐχὴ ἐν τῷ συστεῖλαι τὰ Ἅγια. Μυστικῶς.

Η "νυσται καὶ τετέλεσται, ὅσον εἰς τὴν ἡμετέραν δύναμιν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ τῆς σῆς οἰκονομίας Μυστήριον· ἔσχομεν γὰρ τοῦ θανάτου σου τὴν μνήμην, εἶδομεν τῆς Ἀναστάσεώς σου τὸν τύπον, ἐνεπλήσθημεν τῆς ἀτελευτήτου σου ζωῆς, ἀπηλαύσαμεν τῆς ἀκενώτου σε τρυφῆς, ἧς καὶ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι πάντας ἡμᾶς καταξιώσῃσαι εὐδόκησον· χάριτι τοῦ ἀνάρχου σου Πατρὸς, καὶ τοῦ Ἁγίου, καὶ ἀγαθοῦ, καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Τὰ λοιπὰ, ὡς ἐν τῇ τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ.

Τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Α Κ Ο Λ Ο Υ Τ Θ Ι Α

ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Εὐλογῆσαντος τοῦ Ἱερέως, καὶ τοῦ Προοιμακῆ σιγολογηθέντος, μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλομεν τὰ, Πρὸς Κύριον, ὡς ἔπεται.

Ὡδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς ριθ'. 119.

Π ρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐνέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου. Κύριε, ῥύσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων, καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. Τί δοθείῃ σοι, καὶ τί προστεθείῃ σοι πρὸς γλώσσαν δολίαν; Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠ-

κονημένα σὺν τοῖς ἀνύραξι τοῖς ἐρημικοῖς. Οἴμοι! ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ. Πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχὴ μου. Μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός. Ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

ᾠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς ρκ'. 120.

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθεια μου. Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Μὴ δῶψς εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξει ὁ φυλάσσων σε. Ἴδου, οὐ νυστάξει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραὴλ. Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου. Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος. Κύριος φυλάξει τὴν εἰσοδὸν σου καὶ τὴν ἐξοδὸν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ᾠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς ρκα'. 121.

Εὐφράνθη ἐπὶ τοῖς εἰρηνόσι μοι. Εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα. Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σε Ἱερουσαλήμ. Ἱερουσαλήμ οἰκοδομημένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαὶ, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυὶδ. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε. Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοθάρεσί σου. Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ. Ἐνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθὰ σοι.

ᾠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς ρκβ'. 122.

Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδου, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἴκτειρήσαι ἡμᾶς. Ἐλέησον ἡμᾶς,

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως. Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν· τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθνηοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ὡδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς ρκγ'. 123.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ· εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπου ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς. Ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς. Χεῖμαρρὸν διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν· ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον. Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ὡς σθεσίον, ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων. Ἡ παγίς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα, καὶ νῦν·

Ὡδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς ρκδ'. 124.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὄρος Σιών, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλὴμ. Ὁρη κύκλω αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλω τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν. Ἀγαθυνον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς, καὶ τοῖς εὐθέσι τῆ καρδία. Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλίαις, ἀπάξει Κύριος, μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

Ὡδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς ρκε'. 125.

Εν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν. Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραϊνόμενοι. Ἐπίστρεψον, Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χειμαρρὸς ἐν τῷ νότῳ. Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι. Πορευόμενοι ἐπορευόντο

καὶ ἔκλαιον, βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν ἔρχόμενοι
 δε, ἤξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἶροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

Ὡδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς ρκς'. 126.

Εὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν
 οἱ οἰκοδομοῦντες. Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς
 μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων. Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστὶ τὸ
 ὀρθρίζειν. Ἐγειρέσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθίοντες ἄρ-
 τον ὀδύνης ὅταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον. Ἴδου,
 ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γα-
 στρός. Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκ-
 τετιναγμένων. Μακάριος, ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐ-
 τοῦ ἐξ αὐτῶν οὐ κατατρυφῶνται, ὅταν λαλῶσι ταῖς
 ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

Ὡδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς ρκζ'. 127.

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευό-
 μενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Τοὺς πόνους τῶν καρ-
 πῶν σου φάγεσαι μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται. Ἡ
 γυνὴ σου ὡς ἄμπελος εὐθηνούσα ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰ-
 κίας σου. Οἱ υἱοὶ σου, ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν, κύκλω τῆς τρα-
 πέζης σου. Ἴδου, οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος, ὁ φο-
 βούμενος τὸν Κύριον. Εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ
 ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας ταῖς ἡμέρας τῆς ζωῆς
 σου καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

Ὡδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς ρκη'. 128.

Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ
 Ἰσραὴλ. Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου,
 καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι. Ἐπὶ τὸν νεῶτόν μου ἐτέκται-
 νον οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Κύριος
 δίκαιος συνέκοψεν ἀγένας ἁμαρτωλῶν. Αἰσχυνήτησαν,
 καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες
 Σιών. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωματίων, ὃς πρό τοῦ ἐκ-
 σπασθῆναι ἐξηράνθη. Οὐ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ
 ὁ θεριζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέ-
 γων. Καὶ οὐκ εἶπον οἱ παράγοντες· Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑ-
 μᾶς, εὐλογῆκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν.

ᾨδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς ρκθ'. 129.

Ε'κ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου. Γενηθῆτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοι ὁ ἴλασμός ἐστιν. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. Ὅτι παρά τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ᾨδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς ρλ'. 130.

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, εἰδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου· οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, εἰδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὑψωσα τὴν ψυχὴν μου, ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ᾨδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς ρλα'. 131.

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυῖδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ἠῤῥακτο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκηνώμα οἴκου μου, εἰ ἀναθήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου, εἰ δώσω ὑπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφαίροις μου νυσταγμὸν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου, ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκηνώμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Εὐφραθᾶ, εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ ὄρου. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου. Οἱ Ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐνεκεν Δαυῖδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· Ἐκ καρπῆ

τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοὶ σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτούς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ. Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος· ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἠρετίσαμην αὐτήν. Τὴν θῆραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων, τοὺς Ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαυΐδ, ἠτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμαί μου.

Ὡδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς ρλβ'. 132.

Ιδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό; Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρῶν· τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὠάν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ, ὡς δρόσος Ἀερμών, ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών. Ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζῶν ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ὡδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς ρλγ'. 133.

Ιδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ πατήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλουῖα, γ'.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. ζ. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικὸν ἅπασι, τὰ τρία Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου, καὶ τῆ Μηναίᾳ τὰ τρία, εἰς δ'. Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν ὥραν μὴ εὑρεθῇ Τριῳδίου, λέγε τὰ παρόντα. Στιχηρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος α'.

Τὴν πνευματικὴν ἀδελφοί, ἀναλαβόντες νηστείαν, τῇ γλώσσει μὴ λαλεῖτε τὰ δόλια, μηδὲ τίθεσθε πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ εἰς σκάνδαλον· ἀλλὰ τῇ μετανοίᾳ φαί-

δρύναντες, τὴν τῆς ψυχῆς λαμπάδα ταῖς δάκρυσι, βοήσωμεν τῷ Χριστῷ· Ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα ἡμῶν, ὡς φιλόνηθρος.

Μαρτυρικόν.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς, οὐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, ἀλλ' οὐρανὸς ὑπεδέξατο· ὑμῖν ἠνοίγησαν, Παραδείσου πύλαι, καὶ ἐντὸς γερόμενοι, τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀπολαύετε. Χριστῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος ὁ αὐτός.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Νησείαν ποθήσωμεν ψυχῆς, πάθη χαλεπώτατα, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, καταμαραίνουσαν, καὶ ἐνθέους πράξεις, πράττειν ἐνισχύουσαν, καὶ νοῦν πρὸς οὐρανὸν ἀναπέμπουσαν, καὶ τὴν συγχώρησιν, προξενούσαν ὧν ἡμάρτομεν, δωρουμένην, ἐκ Θεοῦ οἰκτίρομος.

Απαντα τὸν βίον μου αἰσχροῦς, δαπανήσας Κύριε, μετὰ τὰ πορνῶν ὁ ταλαίπωρος, ὡσπερ ὁ Ἄσωτος, κατανύξει κραζῶ· Πάτερ ἐπουράνιε, ἡμάρτηκα, ἰλάσθητι, σῶσόν με, καὶ μὴ ἀπόσῃ με, ἐμαυτὸν ἐκ σοῦ μακρύναντα, καὶ ἐνθέοις, ἔργοις νῦν πτωχεύσαντα.

Ἔτερα, Ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Δίδου μοι κατάνυξιν, καὶ τῶν κακῶν ἀπολύτρωσιν, καὶ τοῦ βίου διόρθωσιν, εἰς πάθη τοῦ σώματος, νῦν βεβύθισμένῳ, καὶ μεμακρυμμένῳ, ἐκ σοῦ Θεῖ Παμβασιλεῦ, καὶ μηδαμόθεν ἐλπίδα ἔχοντι· καὶ σῶσόν με τὸν ἄσωτον, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μωσῆς ὁ θεσπέσιος, διὰ νηστείας τεθέαται, καθαρθεῖς τὸν ποθοῦμενον· τοῦτον οὖν ζηλώσασα, ταπεινὴ ψυχὴ μου, σπεῦσον ἐν ἡμέρᾳ, τῆς ἐγκρατείας τῶν κακῶν, ἐκκαθαρθῆναι, ὅπως τὸν Κύριον, διδόντα σοι τὴν ἄφεσιν, καὶ ἰλασμόν καὶ τὴν λύτρωσιν, θεωρήσῃς, ὑπάρχοντα, ἀγαθὸν καὶ φιλόνηθρον.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτακίον.

Εἰσοδος. Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Ἠλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχ. Τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατός;

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ζ'. 6.

Νῶε ἦν ἐτῶν ἑξακοσίων, καὶ ὁ κατακλυσμός τοῦ ὕδατος ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς. Εἰσῆλθε δὲ Νῶε, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν Κιβωτὸν, διὰ τὸ ὕδωρ τοῦ κατακλυσμοῦ. Καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν μὴ καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν θηρίων, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς, δύο δύο εἰσῆλθον πρὸς Νῶε εἰς τὴν Κιβωτὸν, ἄρσεν καὶ θῆλυ, καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ Θεός.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. α'.

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τῆ λαῆ αὐτῆ.

Στίχ. Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. θ'. 12.

Υἱέ, εἰάν σοφός γένῃ σεαυτῷ, σοφός ἔσῃ καὶ τῷ πλησίον σου· εἰάν δὲ κακός ἀποβῆς, μόνος ἀντλήσεις τὰ κακά. Υἱός πεπαιδευμένος, σοφός ἔσται· τῷ δὲ ἄφρονι, διακόνῳ χρήσεται. Ὅς ἐρείδεται ἐπὶ ψεύδεσιν, οὗτος ποιμανεῖ ἀνέμους, ὁ δ' αὐτὸς διώξεται ὄρνεα πτερωτά· ἀπέλιπε γὰρ ὁδοὺς τοῦ ἑαυτοῦ ἀμπελῶνος, τοὺς δὲ ἄξονας τῆ ἰδίου γεωργίου πεπλάνηται. Διαπορεύεται δὲ δι' ἀνύδρου, καὶ γῆν διατεταγμένην ἐν διψώδεσι, συναγει δὲ χερσὶν ἀκαρπίαν. Γυνὴ ἄφρων καὶ θρασεῖα, ἐνδεὴς ψωμοῦ γίνεται, ἢ οὐκ ἐπίσταται αἰσχύνῃ. Ἐκάθισεν ἐπὶ θύραις τοῦ ἑαυτῆς οἴκου, ἐπὶ δίφρου ἐμφανῶς ἐν ταῖς πλατείαις, προσκαλουμένη τοὺς παριόντας ὁδόν, τοὺς κατευθύνοντας ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· Ὅς ἔστιν ὑμῶν ἀφρονέστατος, ἐκκλινάτω πρὸς με· καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρονήσεως παρακαλεύομαι, λέγουσα· Ἄρτων κρυφίων ἠδέως ὄψασθε, καὶ ὕδα-

τος κλοπῆς γλυκεροῦ. Ὁ δὲ οὐκ οἶδεν, ἔτι γηγενεῖς παρ' αὐτῇ ὄλλυνται, καὶ ἐπὶ πέταυρον ἄδου συναντᾷ. Ἀλλὰ ἀποπήδησον, μὴ ἐγγρονίσῃς ἐν τῷ τόπῳ αὐτῆς, μηδὲ ἐπιστήσης τὸ σὲν ὄμμα πρὸς αὐτήν· οὕτω γὰρ διαθήσῃ ὕδωρ ἀλλότριον· ἀπὸ δὲ ὕδατος ἀλλοτρίου ἀπόσχου, καὶ ἀπὸ πηγῆς ἀλλοτρίας μὴ πίης, ἵνα πολὺν ζήσης χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοι ἔτη ζωῆς.

Εἶτα τὸ Κατευθυνθήτω. Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία
Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ.

Τῆ ἀγία καὶ μεγάλη Τεσσαρακοστῇ, ὅτε μέλλει ὁ Ἱερεὺς ποιῆσαι Προηγιασμένην Λειτουργίαν, ἐν τῇ Προσκομιδῇ τῆς Κυριακῆς, ποιᾷ ὡς συνήθες· καὶ μετὰ τὸ περικόψαι τὸν πρῶτον Ἄρτον καὶ κεντῆσαι, περικόπτει καὶ τοὺς ἑτέρους Ἄρτους, λέγων εἰς ἕνα ἕκαστον τὸ, Εἰς ἀνάμνησιν· Ὡς πρόβατον· Θύεται· καὶ τὸ, Εἰς τῶν Σφρατιωτῶν. Εἶς οὕτως ἐγγχεί ἐν τῷ ἀγίῳ Ποτηρίῳ οἶνον καὶ ὕδωρ, λέγων τὰ συνήθη, καὶ συγκαλύπτει αὐτὰ μετὰ τῶν ἱερῶν Καλυμμάτων, καὶ θυμιᾷ, λέγων τὴν Εὐχὴν τῆς Προθέσεως· καὶ οὕτως ἄρχεται τῆς Θείας Λειτουργίας, καὶ ἐκπληροῖ αὐτήν, ὡς ἔθος.

Ὅτε δὲ μέλλει σφραγίσαι τὸς Ἄρτους, λέγει· Ποίησον τὸν μὲν Ἄρτον τοῦτον, ἐνικῶς, ὡς εἰς ἐστὶν ὁ Χριστός· οὐχ' ὡς τινες ἀμαθῶς λέγουσι, τοὺς Ἄρτους τούτους· καὶ ὅτε μέλλει ὑψῶσαι, ὑψοῖ ὅλος ὁμοῦ, καὶ μελίξει τὸν προσκομιζόμενον πρῶτον Ἄρτον, καὶ τίθησι τὴν Μερίδα ἐν τῷ ἀγίῳ Ποτηρίῳ, καὶ ἐγγχεί καὶ τὸ Ζέον, ὡς ἔθος. Εἶτα, λαβὼν τὴν ἀγίαν Λαβίδα μετὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς, βάφει αὐτήν ἐν τῷ ἀγίῳ Αἵματι· τῇ δὲ ἀριστερᾷ χειρὶ λαμβάνει ἕκαστον Ἄρτον, καὶ εἰσφέρει τὴν ἀγίαν Λαβίδα, μετὰ τοῦ ἀγίου Αἵματος βεδαμμένην, καὶ ἐγγίξει αὐτήν ἐν τῷ ἀγίῳ Ἄρτι σταυροειδῶς ἐν τῷ μέρει,

ἐν ᾧ ἐχαράχθη ὁ Σταυρός ὑπὸ τὴν ψίχα, καὶ ἀποτίθῃσι τοῦτον ἐν τῷ Ἄρτοφορίῳ. Ἐἵτα λαμβάνει καὶ τοὺς ἐτέρους, καὶ ποιεῖ ὡσαύτως εἰς ἕνα ἕκαστον, καὶ συστέλλει αὐτοὺς πάντας ἐν τῷ Ἄρτοφορίῳ. Ἐπειτα εὐχεται, ὡς σὺνήθης, καὶ μεταδίδοται, καὶ ἐκκληροῖ τὴν Σεῖαν Μυσταγωγίαν κατὰ τὸ διατεταγμένον.

Ὅτε δὲ μέλλει ἱερουργῆσαι Προηγιασμένην, εἰσελθὼν ἐν τῷ Ἱερατείῳ, ἐνδύεται τὴν Ἱερατικὴν στολὴν, σφραγίζων καὶ ἀσπαζόμενος μόνον, μηδὲν δὲ ἐπιλέγων, εἰμὴ, Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, εἰς ἕν ἕκαστον τῶν ἐνδυμάτων. Καὶ λαβὼν ὁ Διάκονος καιρὸν, ἐξίρχεται ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τῆ Πατρὸς· καὶ εὐθὺς ὁ Ἐκκλησιάρχης τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ. καὶ λέγεται ὁ Προοιμιακὸς Ψαλμὸς· ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει τὰς Εὐχὰς τοῦ Λυχνικοῦ. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ψαλμοῦ, λέγεται ἡ Συναπτὴ παρὰ τοῦ Διακόνου· καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, στιχολογεῖται τὰ, Πρὸς Κύριον, γινομένων καὶ μετανοιῶν εἰς τὸ, Ἀλληλῳία. Ἐν ἐκάστῳ δὲ Ἀντιφώνῳ, γίνεται Συναπτὴ μικρὰ παρὰ τοῦ Διακόνου, καὶ ἡ Ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Ἱερέως. Ἀρξάμενης δὲ τῆς στιχολογίας, ἀπέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἐν τῇ ἀγίᾳ Προβίσει, καὶ λαβὼν τὸν προηγιασμένον Ἄρτον ἐκ τοῦ Ἄρτοφορίου, τίθεισιν αὐτὸν μετ' εὐλαβείας πολλῆς ἐν τῷ ἀγίῳ Δίσκῳ, βαλὼν καὶ εἰς τὸ ἅγιον Ποτήριον οἶνον καὶ ὕδωρ, συνήθως σιωπῶν, καὶ μηδὲν λέγων· καὶ λαβὼν Συμίαμα, θυμῶ τὸν Ἀστερίσκον καὶ τὰ Καλύμματα, καὶ περικαλύπτει αὐτὰ, μηδὲν ὅλως λαλῶν, μήτε Εὐχὴν τῆς Προβίσεως, καὶ καὶ ἔντισιν εὐρηται, ἀλλ' ἢ μόνον τὸ, Δί εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων· προηγιασμένη γάρ ἐστι καὶ τετελειωμένη αὕτη ἡ Θυσία. Μετὰ δὲ τὸ Κάθισμα, τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, εἰς τὸν Ἦχον τοῦ Ἰδιομέλου τῆς ἡμέρας, ἰστώμεν δὲ Στίχ. ι. καὶ δευτεροῦμεν τὸ Ἰδιόμελον· εἵτα τὸ Μαρτυρικόν, τὰ τρία Προσόμοια τοῦ Τριωδίου, καὶ τὰ γ. τοῦ Μηναίου, δευτεροῦντες τὸ ἕν. Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Εἰσοδος, ἄνευ Εὐαγγελίου.

Ὅτε δὲ μέλλει εἰπεῖν Εὐαγγέλιον, ἤγουν, εἰς τὴν Εὐρεσίαν τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, εἰς τὴν μνήμην τῶν ἀγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, καὶ τῇ μεγάλῃ Ἑβδομάδι, τότε εἰσοδεύει μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Ὁ Διάκονος, Σοφία, ὀρθοί· τὸ, Φῶς ἱλαρόν. Ὁ Διάκονος· Πρὸς ἄνωμεν. Ὁ Ἀναγνώστης τὸ Προκείμενον, καὶ τὴν Γένεσιν· εἵτα τὸ δεύτερον Προκείμενον. Καὶ

μετά τοῦτο ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος· **Κελεύσατε.** Ὁ δὲ Ἱερεὺς, λαβὼν τῇ δεξιᾷ χειρὶ Θυματὸν, καὶ μανουάλιον μετὰ κηροῦ, ἵσταται ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης, καὶ σφραγίζων Σταυρὸν, λέγει· **Σοφία, ὀρθοί.** Εἶτα στραφεὶς πρὸς τὸν λαόν, λέγει· **Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.** Ὁ Ἀναγνώστης· **Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.** Ὁ Διάκονος· **Πρόσχωμεν.** Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῆς, λέγει ὁ Ἱερεὺς· **Εἰρήνη σοι.** Ὁ Διάκονος· **Σοφία.** Ὁ Ψάλτης, τὸ, **Κατευθυνθήτω, μετὰ τῶν Στίχων (1).** Στίχ. α'. **Κύριε, ἐπέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου.** Στίχ. β'. **Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ σώματί μου.** Στίχ. γ'. **Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου.** Καὶ μετὰ ταῦτα, ποιῶμεν μετανοίας γ'. Εἶτα ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, κτλ.

Εἰς δὲ τὴν μεγάλην Εἴσοδον, τὸ, **Νῦν αἱ Δυνάμεις·** ἡ δὲ Εὐχή τοῦ Χερουβικικοῦ οὐ λέγεται, ἀλλὰ θυμιῶν ὁ Ἱερεὺς, λέγει κατ' ἑαυτὸν τὸν Πεντηκοστόν· καὶ μετὰ τὴν πρόοδον τῶν ἀγίων Δώρων, πληρουμένου τοῦ, **Νῦν αἱ Δυνάμεις, βάλλομεν Μετανοίας τρεῖς, ἀσκεπεῖς ὄντες·** αἶρει δὲ ὁ Ἱερεὺς τὰ Καλύμματα ἐκ τῶν ἀγίων Δώρων, καὶ σκεπάζει αὐτὰ μετὰ τοῦ Ἀέρος. Ὅταν δὲ μέλλῃ ὑψῶσαι τὸν ἅγιον Ἄρτον, οὐκ ἀνακαλύπτει τὰ Ἄγια, ἀλλ' ἔτι κεκαλυμμένων ὄντων τῶν θείων Δώρων, εἰσάγει ὁ Ἱερεὺς τὴν χεῖρα αὐτοῦ δέει πολλῶ, καὶ ἄπτεται τοῦ θείου Ἄρτου μετ' εὐλαθείας καὶ φόβου. Λέγοντος δὲ τοῦ Διακόνου, **Πρόσχωμεν,** ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς· **Τὰ Προηγιασμένα Ἄγια τοῖς Ἀγίοις.**

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς ἴθος.

(1) Κατὰ τὸ κοινῶς ἐπικρατοῦν ἔθος τὴν σήμερον, ἐντε τοῖς ἱεροῖς Μοναστηρίοις, καὶ ταῖς κατὰ πόλιν καὶ χώραν ἀγίαις τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαις, μετὰ τὴν τῆς Παροιμίας συμπλήρωσιν, αὐτὸς ὁ Ἱερεὺς ἀρχεται ἀμέσως ψάλλειν τὸ, **Κατευθυνθήτω, ἐντός τοῦ Βήματος, ἱστάμενος κατενώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν.** Εἶτα, λέγοντος αὐτοῦ τοὺς Στίχους, ψάλλουσι τὸ αὐτὸ ἔξωθεν καὶ οἱ Χοροί. Ἐσχατὸν δὲ πάλιν ἐπαναλαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸ αὐτὸ μέχρι τοῦ, **ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, αὐτὸς μὲν στραφεὶς ἐπειτα θυμιᾷ τὸν λαόν, ἐκ τῶν Βημοθύρων, τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ Ἱμνου ἀποπληροῦσιν οἱ Χοροί.**

Ὁ Χορός Ἀμήν.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου γ'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου, ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον καὶ προσκυνητὸν ὄνομά σου, καὶ μὴ κατασιχύνῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους σου· ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν, ὁ Θεός, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν, καὶ φοβεῖσθαι σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ ποιεῖν ἐν πάσι τὸ θέλημά σου.

Ὁ Διάκονος, μετὰ τὸ, Δόξα Πατρί.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ. κτλ.

Ὁ Χορός Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλεται τὸ, Κύριε ἐκέκραξα· καὶ ὁ Διάκονος θυμῶν κατὰ τὴν τάξιν. Καὶ μετὰ ταῦτα, γίνεται ἡ Εἰσοδος μετὰ τοῦ Θύματος.

Εὐχὴ τῆς Εἰσοδου, μυστικῶς.

Ε'σπέρας, καὶ πρωῒ, καὶ μεσημβρίας αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, εὐχαριστοῦμεν, καὶ δεόμεθα σου, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, φιλάνθρωπε Κύριε· Κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας· ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν θηρευόντων τὰς ψυχὰς ἡμῶν· ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν, καὶ ἐπὶ σοὶ ἠλπίσαμεν· μὴ κατασιχύνῃς ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν· Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰπόντος δὲ τοῦ Χοροῦ τὸ τελευταῖον Τροπάριον, λέγει ὁ Διάκονος, ἢ ὁ Ἱερεὺς, ἐκφωνῶς.

Σοφία, ὀρθοί.

Καὶ ὁ Ἀναγνώστης λέγει τὸ Προκείμενον, καὶ τὴν Γένεσιν· καὶ μετὰ τὴν πλήρωσιν ταύτης, κρατῶν ὁ Ἱερεὺς τὴν λαμπάδα μετὰ τοῦ θυμιατηρίου ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ, λέγει ἐκφώνως.

Σοφία, ὀρθοί· Φῶς Χρισθὸ φαίνει πᾶσι. (Ὅρα ὀπισθεν).

Καὶ ὁ Ἀναγνώστης λέγει καὶ τὴν Παροιμίαν.

Μετὰ δὲ τὸ, Κατευθυνθήτω, λέγει ὁ Διάκονος·

Ἐἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεός.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα, κτλ.

Εὐχὴ τῆς ἐκτενοῦς ἱκεσίας, μυστικῶς.

Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· καὶ τοὺς οἰκτιρμοὺς σε κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπειδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλοῦσιον ἔλεος.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλόνηθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ· κτλ.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος·

Ἐὔξασθε οἱ Κατηχούμενοι. Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον.

Οἱ Πιστοί, ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων.

Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τῷ λόγῳ.

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς.

Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγία αὐτοῦ.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ.

Οἱ Κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν.

Εὐχὴ ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων
μυστικῶς.

Ο Θεός ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ κτίστης καὶ δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, ὁ πάντα θέλων σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς Κατηχουμένους, καὶ λύτρωσαι αὐτὸς τῆς παλαιᾶς πλάνης,

καὶ τῆς μεθοδείας τοῦ ἀντικειμένου· καὶ προσκάλεσαι αὐ-
τούς εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, φωτίζων αὐτῶν ταῖς ψυχὰς
καὶ τὰ σώματα, καὶ συγκαταριθμῶν αὐτοὺς τῇ λογικῇ σου
ποιμνῇ, ἐφ' ἣν τὸ Ὄνομά σου τὸ ἅγιον ἐπικέκληται.

Ἐκφώνως·

Γ'να καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλο-
πρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν. Ὁ Διάκονος·

Ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ Κατηχούμενοι προέλθε-
τε· ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε· μήτις τῶν Κατηχουμέ-
νων· Ὅσοι Πιστοί,

Εἴτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ταῦτα μόνον λέγονται μέχρι τῆς Τρίτης τῆς τετάρτης Ἑβ-
δομάδος, καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν αἰ. Εὐχὴν τῶν Πιστῶν·

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ αἰνετός, κτλ. (ὄρα ἔμπροσθεν.)

Ἀπὸ δὲ τῆς δ' τῆς Μεσονηστήμου, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ,
Γ'να καὶ αὐτοὶ, τὰ περὶ τῶν Κατηχουμένων Διακονικὰ
λέγονται μετὰ προσθήκης οὕτως·

Ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ Κατηχούμενοι, προέλθε-
τε· ὅσοι πρὸς τὸ Φῶτισμα, προέλθετε. Εὐξασθε οἱ πρὸς τὸ
Φῶτισμα· τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς· Κύριε ἐλέησον.

Οἱ Πιστοί, ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἅγιον Φῶτισμα εὐτρεπι-
ζομένων ἀδελφῶν, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν στηρίξῃ αὐτοὺς καὶ ἐνδυνα-
μώσῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Φωτίσῃ αὐτοὺς φωτισμῶ γνώσεως, καὶ εὐσεβείας, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Καταξιώσῃ αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς
παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύ-
ματος τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀναγεννήσῃ αὐτοὺς δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, τοῦ Κυ-
ρίου δεηθῶμεν.

Χαρίσθαι αὐτοῖς τὴν τελειότητα τῆς Πίστews, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Συγκαταριθμήση αὐτοὺς τῇ ἀγία αὐτοῦ, καὶ ἐκλεκτῇ ποίμνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφυλάξον αὐτοὺς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Οἱ πρὸς τὸ Φῶτισμα, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Εὐχὴ ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἅγιον Φῶτισμα
εὐτρεπιζομένων· μυστικῶς.

Επίφανον Δέσποτα τὸ πρόσωπόν σου, ἐπὶ τοὺς πρὸς τὸ ἅγιον Φῶτισμα εὐτρεπιζομένους, καὶ ἐπιποθοῦντας τὸν τῆς ἁμαρτίας μολυσμὸν ἀποτινάξασθαι· καταύγασον αὐτῶν τὴν διάνοιαν· βεβαίωσον αὐτοὺς ἐν τῇ Πίστει· στήριξον ἐν ἐλπίδι· τελείωσον ἐν ἀγάπῃ· μέλη τίμια τοῦ Χριστοῦ σου ἀνάδειξον, τοῦ δόντος ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐκφώνως·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ φωτισμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς Ἀμήν. Ὁ Διάκονος·

Ὅσοι πρὸς τὸ Φῶτισμα, προέλθετε· οἱ πρὸς τὸ Φῶτισμα προέλθετε. Ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε· μήτις τῶν Κατηχουμένων. Ὅσοι Πιστοί.

Ἐτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἔως ὥδε τὰ ἀπὸ τῆς δ' τῆς Μεσονηστήμου.

Εὐχὴ Πιστῶν ἁ. μυστικῶς.

Θεὸς ὁ μέγας καὶ αἰνετός, ὁ τῷ ζωοποιῷ τοῦ Χριστοῦ σου θανάτῳ, εἰς ἀφθαρσίαν ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς μεταστήσας, σὺ πάσας ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις τῆς ἐμπαθοῦς νεκρώσεως ἐλευθέρωσον, ἀγαθὸν ταύταις ἡγεμόνα τὸν ἐνδοθεν λογισμὸν ἐπιστήσας· καὶ ὀφθαλμὸς μὲν ἀπέστω παντὸς πονηροῦ βλέμματος, ἀκοὴ δὲ λόγοις ἀργοῖς ἀνεπίθματος, ἡ δὲ γλῶσσα καθαρευέτω ῥημάτων ἀπρεπῶν.

Ἄγγισον ἡμῶν τὰ χεῖλη, τὰ αἰνοῦντά σε Κύριε· τὰς χεῖρας ἡμῶν ποιήσον, τῶν μὲν φαύλων ἀπέχεσθαι πράξεων, ἐνεργεῖν δὲ μόνα τὰ σοὶ εὐάρεστα· πάντα ἡμῶν τὰ μέλη, καὶ τὴν διάνοιαν, τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι.

Ὁ Διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξον. κτλ. Σοφία.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκυνήσις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, κτλ.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Ἐτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τῷ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ Πιστῶν β'. μυστικῶς.

Δέσποτα ἅγιε, ὑπεράγαθε, δυσωποῦμέν σε τὸν ἐν ἐλέει πλούσιον, ἵλεων γενέσθαι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἀξίους ἡμᾶς ποιῆσαι τῆς ὑποδοχῆς τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης. Ἴδου γὰρ τὸ ἄχραντον αὐτοῦ Σῶμα, καὶ τὸ ζωοποιὸν Αἷμα, κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν εἰσπορευόμενα, τῇ μυστικῇ ταύτῃ προτιθεσθαι μέλλει Τραπεζῇ, ὑπὸ πλήθους Στρατιᾶς οὐρανίου ἀοράτως δορυφορούμενα, ὧν τὴν μετὰ ληψιν ἀκατάκριτον ἡμῖν δώρησαι· ἵνα δι' αὐτῶν τὸ τῆς διανοίας ὄμμα καταυγαζόμενοι, υἱοὶ φωτός, καὶ ἡμέρας γενώμεθα.

Ὁ Διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, κτλ. Σοφία.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Κατὰ τὴν δωρεάν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ' οὗ εὐλογητός εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται τὸ, Νῦν αἱ Δυνάμεις. Καὶ γίνεται ἡ Εἰσοδος τῶν ἁγίων. Μετὰ δὲ τὴν Εἰσοδὸν λέγει·

Ὁ Διάκονος·

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

ὑπὲρ τῶν προτεθέντων, καὶ προαγιασθέντων τιμίων Δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον, καὶ ὑπερουράνιον, καὶ νοερόν αὐτοῦ Θυσιαστήριον, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν, καὶ τὴν δωρεάν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Ὁ τῶν ἀρρήτων καὶ ἀθεάτων Μυστηρίων Θεὸς, παρ' ᾧ οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως οἱ ἀπόκρυφοί· ὁ τὴν διακονίαν τῆς Λειτουργίας ταύτης ἀποκαλύψας ἡμῖν, καὶ δέμενος ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς διὰ τὴν πολλὴν σου φιλανθρωπίαν, εἰς τὸ προσφέρειν σοὶ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ Λαῆ ἀγνοημάτων· αὐτὸς, ἀόρατε Βασιλεῦ, ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξίγηστα, ἔνδοξά τε καὶ ἐξαισία, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ἐπίδε ἐφ' ἡμᾶς τοὺς τῷ ἁγίῳ τούτῳ Θυσιαστηρίῳ, ὡς τῷ Χερουβικῷ σου παρισταμένους θρόνῳ, ἐφ' ᾧ ὁ μονογενὴς σου Υἱὸς, καὶ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τῶν προκειμένων φρικτῶν ἐπαναπαύεται Μυστηρίων· καὶ πάσης ἡμᾶς, καὶ τὸν πιστὸν σου Λαὸν ἐλευθερώσας ἀκαθαρσίας, ἀγίασον πάντων ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, ἀγιασμῷ ἀναφαιρέτῳ· ἵνα ἐν καθαρῷ συνειδότι, ἀνεπαισχύντῳ προσώπῳ, καὶ πεφωτισμένη καρδίᾳ, τῶν θείων τούτων μεταλαμβάνοντες Ἀγιασμάτων, καὶ ὑπ' αὐτῶν ζωοποιούμενοι, ἐνωθῶμεν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ εἰπόντι· Ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ· ὅπως ἐνοικῆντος ἐν ἡμῖν καὶ ἐμπεριπατῆντος τοῦ Λόγου σου Κύριε, γενώμεθα καὶ τῆ παναγίᾳ καὶ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, λελυτρωμένοι πάσης διαβολικῆς μεθοδείας ἐν πράξει, ἢ λόγῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν ἐνεργουμένης· καὶ τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἡμῖν ἀγαθῶν, σὺν πασι τοῖς Ἀγίοις σου, τοῖς ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστήσασιν.

Ὁ Διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν. Βιβλιοθήκη Ἀνδρίτσινος

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τὴν ἐνότητα τῆς Πίστεως, καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτὲς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ἐκφώνησις ὑπὸ τοῦ Ἱερέως

Καὶ καταξιώσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι, σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεόν, Πατέρα, καὶ λέγειν.

Ὁ Λαός, τὸ, Πάτερ ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ αὐτὸς Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Ὁ Θεός, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγγχνος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἐπίδε εὐσπλαγγχνῶ ὄμματι ἐπὶ πάντα τὸν Λαόν σου, καὶ φύλαξον αὐτὸν καὶ ἀξιώσον πάντας ἡμᾶς, ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ζωοποιῶν σου τούτων Μυστηρίων. Σοὶ γὰρ ταῖς ἑαυτῶν ὑπεκλίναμεν κεφαλὰς, ἀπειδεχόμενοι τὸ παρὰ σοῦ πλοῦσιον ἔλεος.

Ἐκφωνῶς

Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, κτλ. Ὁ Χορός Ἀμήν.

Ἐἶτα ἐπεύχεται ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς Βασι-

λείας σου, καὶ ἔλθῃ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών· καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ, μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν, ὁ, τε Ἱερεὺς, καὶ ὁ Διάκονος προσκυνοῦσι τρίς, λέγοντες· Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Ὁ δὲ Ἱερεὺς, ἐπικεκαλυμμένων ὄντων τῶν θείων Δώρων, βαλὼν τὴν χεῖρα, ἄπτεται τῇ ζωοποιῇ Ἄρτι μετ' εὐλαβείας, καὶ φόβου πολλοῦ· καὶ λέγοντος τοῦ Διακόνου·

Πρόσχωμεν.

Ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς·

Τὰ προηγιασμένα Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

Εἶτα ἀνακαλύψας αὐτὰ, ἐκπληροῖ τὴν μετάληψιν τῶν θείων Δώρων. Τῆς δὲ μεταλήψεως τελειωθείσης, καὶ τῶν ἁγίων Λειψάνων ἐν τῷ ἁγίῳ Πατρὶ αὐποσπογγισθέντων, ἐπεύχεται ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Εὐχαριστοῦμέν σοι τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων Θεῷ, ἐπὶ πᾶσιν οἷς παρέσχου ἡμῖν ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τοῦ ἁγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου· καὶ δεόμεθά σε, Δέσποτα φιλάνθρωπε· Φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερυγῶν σου· καὶ δός ἡμῖν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς φωτισμὸν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς Βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.

Ὁ Διάκονος·

Ὅρθοι μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν.

Ἐκφωνήσις ὑπὸ τοῦ Ἱερέως·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχή Ὁπισθάμβωνος

Ἐκφωνουμένη παρά τοῦ Ἱερέως.

Δέσποτα Παντοκράτορ, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας· ὁ διὰ τὴν ἀφατόν σου πρόνοιαν, καὶ πολλὴν ἀγαθότητα, ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς καθαρισμόν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα ἀναστάσεως· ὁ διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ θεοχάρακτα γράμματα τῷ θεράποντί σου Μωσεῖ, παράσχου καὶ ἡμῖν Ἀγαθέ, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν Πίξιν ἀδιαίρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν ἀοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητὰς τε τῆς ἀμαρτίας ἀναφανῆναι, καὶ ἀκατακρίτως φθάσαι προσκυνῆσαι καὶ τὴν ἀγίαν Ἀνάστασιν. Ὅτι ἠυλόγηται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς Ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχή ἐν τῷ συστεῖλαι τὰ Ἅγια,
μυστικῶς.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιήσας τῶν φρικτῶν σου Μυστηρίων, σύναψον τῇ λογικῇ σου ποιίμνῃ, καὶ κληρονόμους ἀνάδειξον τῆς Βασιλείας σου, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Χορὸς λέγει τοὺς Ψαλμοὺς, τὸ, Εὐλογήσω τὸν Κύριον, καὶ τὸ, Ὑψώσω σε, ὁ Θεὸς μου, ὁ Βασιλεὺς μου.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ποιεῖ Ἀπόλυσιν ὡς σὺνήθες. Εἶτα ἐξεληθὼν, καὶ σταῖς ἐν τῷ σὺνήθει τόπῳ δίδωσι, τὸ Ἀντιδώρον.

Τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων.

ΕΤΧΑΙ ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑ ΛΕΧΩ

Τῆ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς γεννήσεως τοῦ Παιδίου αὐτῆς.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητὸν Τρισάγιον τὸ Παναγία Τριάς τὸ Παῖτερ ἡμῶν.
Ὅτι σοῦ ἐστι. Τὸ Ἀπολυτικίον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Ἐῖτα

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε παντοκράτορ, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν, αὐτὸς καὶ τὴν παροῦσαν τὴν σήμερον τέξασαν δούλην σου (τὴν δε) ἴασαι, καὶ ἀνάστησον αὐτὴν ἀπὸ τῆς κλίνης, ἧς ἐπίκειται ὅτι κατὰ τὸν τοῦ Προφήτη Δαυὶδ λόγον, ἐν ἀνομίαις συνελήφθημεν, καὶ διὰ ῥύπου πάντες ἐσμέν ἐνώπιόν σου. Φύλαξον ταύτην, καὶ τὸ παρὸν Νήπιον, ὃ ἔτεκε σκέπασον αὐτὴν ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερυγῶν σου, ἀπὸ τῆς σήμερον, μέχρι τῆς ἐσχάτης αὐτῆς τελειώσεως πρεσβείαις τῆς παναχράντου Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ ὡς νήπιον ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς, καὶ ὡς βρέφος ἀναδειχθεὶς αὐτὸς καὶ τὴν παροῦσαν δούλην σου, τὴν σήμερον τέξασαν τὸ παρὸν Παιδίον, ἐλέησον, καὶ συγχώρησον τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια αὐτῆς πταίσματα καὶ διαφυλάξον αὐτὴν ἀπὸ πάσης τοῦ διαβόλου τυραννίδος καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς κυθὲν Νήπιον, διατήρησον ἀπὸ πάσης φαρμακείας, ἀπὸ πάσης χαλεπότητος, ἀπὸ πάσης ζάλης τοῦ ἀντικειμένου, ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν, ἡμερινῶν τε καὶ νυκτερινῶν ταύτην δὲ διατήρησον ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρά σου, καὶ δὸς αὐτῇ ταχινὴν ἐξανάστασιν, καὶ τοῦ ῥύπου κάθαρων, καὶ τοὺς πόνους θεράπευσον, καὶ ῥῶσιν, καὶ εὐρωστίαν ψυχῆ τε καὶ σώματι δώρησαι καὶ δι

Λ'γγέλων φαιδρῶν καὶ φωτεινῶν ταύτην περιθάλψον, καὶ περιφρούρησον ἀπὸ πάσης ἐπελεύσεως τῶν ἀοράτων πνευμάτων. Ναί, Κύριε, ἀπὸ νόσου καὶ μαλακίας, ἀπὸ ζήλου καὶ φθόνου, καὶ ὀφθαλμῶν βασκανίας, καὶ ἐλέησον αὐτήν καὶ τὸ Βρέφος, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος· καὶ καθάρισον αὐτήν ἀπὸ τοῦ σωματικοῦ ῥύπου, καὶ τῶν ποικίλων αὐτῇ ἐπερχομένων σπλαγγχνικῶν ἐνοχλήσεων, καὶ ἔξαξον αὐτήν, διὰ τῆς ταχινήσου ἐλεημοσύνης, ἐν τῷ ταπεινῷ αὐτῆς σώματι εἰς ἐπανόρθωσιν· καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς κηθὲν Νήπιον ἀξιώσον προσκυνῆσαι τὸν ἐπίγειον Ναόν, ὃν ἠτοίμασας εἰς τὸ δοξολογεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐδοκήσας κατελθεῖν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ γεννηθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, ὁ γινώσκων τὸ ἀσθενὲς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, συγχώρησον τῇ δούλῃ σου (τῇ δε), τῇ τεζάσῃ σήμερον, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου· σὺ γὰρ εἶπας Κύριε· Ἀυξάνεσθε, καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς οἱ δούλοι σου δεόμεθα, καὶ θαρρόυντες διὰ τῆς ἀνεξικακίου σου φιλανθρωπίας, φόβῳ βρωῶμεν πρὸς τὸ τῆς Βασιλείας σου ἅγιον ὄνομα· Ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἴδε τὴν ἀσθενεῖαν ἡμῶν τῶν καταδίκων, καὶ συγχώρησον τῇ δούλῃ σου (τῇ δε), καὶ παντὶ τῷ ὄκῳ, ᾧ ἐγεννήθη τὸ Παιδίον· καὶ τοῖς ἀψαμένοις αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐνθάδε εὐρισκομένοις πᾶσιν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον· ὅτι μόνος ἔχεις ἐξουσίαν ἀφιέναι ἀμαρτίας· πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ

Εἰς τὸ κατασφραγίσαι Παιδίον, λαμβάνον ὄνομα τῆ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ.

Ἰστέον δέ, ὅτι τῆ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν γέννησιν, προσάγεται ἐν τῷ Ναῷ τὸ Βρέφος παρὰ τῆς Μαιας, καὶ ἴσταται πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ποιεῖ Εὐλογητόν· Τρισάγιον· τὸ, **Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν.** Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία. Ἐἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας, ἢ τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, καὶ σφραγίζει τὸ μέτωπον, τὸ στόμα, καὶ τὸ στήθος τοῦ βρέφους, λέγων τὴν ἐπομένην Εὐχὴν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, σοῦ δεόμεθα, καὶ σέ παρακαλοῦμεν· Σημειωθήτω τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου (τόν δε), καὶ σημειωθήτω ὁ Σταυρὸς τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ, καὶ τοῖς διαλογισμοῖς αὐτοῦ, εἰς τὸ φυγεῖν τὴν ματαιότητα τοῦ κόσμου, καὶ πᾶσαν τὴν πονηρὰν ἐπιβουλὴν τοῦ ἐχθροῦ, ἀκολουθεῖν δὲ τοῖς προστάγμασί σου. Καὶ δός, Κύριε, ἀνεξάρνητον μεῖναι τὸ Ὄνομά σου τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτόν, συναπτόμενον ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τῇ ἀγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, καὶ τελειούμενον διὰ τῶν φρικτῶν Μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ σου· ἵνα, κατὰ τὰς ἐντολάς σου πολιτευσάμενος, καὶ φυλάξας τὴν σφραγίδα ἄθραυστον, τύχη τῆς μακαριότητος τῶν ἐκλεκτῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Χάριτι, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἐἶτα ἀνά χειρας λαβὼν τὸ Παιδίον, ἴσταται ἔμπροσθεν τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ, ἢ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ ποιεῖ Σταυροῦ τύπον, λέγων· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, Θεοτόκε Παρθένε, ἐκ σοῦ γὰρ κτλ. Καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

Δεῖ γινώσκειν ὅτι, εἰάν ἄρα τὸ γεννηθὲν Βρέφος ἀσθενοῦν μὴ θηλάξῃ, ἀλλὰ πρὸς θάνατον ἀφορᾷ, οὐ χρὴ περιμένειν, ὡς τινες κακῶς φασί, τὴν ἔκτην, ἢ τὴν ὀγδόην ἡμέραν, καὶ οὕτω βαπτίζειν αὐτό· ἀλλὰ τῇ ὥρᾳ, ἢ ἐγεννήθη, μόνου ἀποπλυθῆναι, καὶ εὐθὺς βαπτισθῆναι, ἵνα μὴ τελευτήσῃ ἀφώτιστον. Αἱ γὰρ πέντε μῆνας ἐγκυμονοῦσαι, εἰ τύχοι ἀπότινος πληγῆς τὸ ἔμβρυον ἐκτρώσαι, φόνου δίκην, κατὰ τοὺς νόμους καὶ τοὺς Κανόνας ἐνέχονται, πολλῶ μᾶλλον τὸ κρίμα δεῖ ἐκφεύγειν τῶν γεννωμένων, ἵνα μὴ ἀφώτιστα τελευτῶσιν.

Εὐχαὶ εἰς Γυναῖκα Δεχῶ,
μετὰ τεσσαρακοντα ἡμέρας.

Τῇ δὲ τεσσαρακοστῇ ἡμέρᾳ, τὸ βρέφος προσάγεται πάλιν τῷ Ναῶ ἐπὶ τῷ ἐκκλησιασθῆναι, εἶτον ἀρχὴν λαβεῖν τοῦ εἰσαγέσθαι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν· προσάγεται δὲ παρὰ τῆς Μητρὸς, ἤδη καθααρμένης, καὶ λειουμένης οὖσας, παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος ἀναδέχεσθαι τοῦτο κατὰ τὸ Βάπτισμα.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ποιεῖ Εὐλογητόν· Τρισάγιον τὸ Παναγία Τριάς, σὺν τῷ Πατέρ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστίν. Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τὸ τυγόν, ἢ τοῦ λαχόντος Ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν· Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε πάντων τῶν Ἁγίων. Καὶ κλινούσης τῆς μητρὸς τὴν κεφαλὴν, αἶμα τῷ Βρέφει, ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς τὴν τοῦ Σταυροῦ σφραγίδα ἐπ' αὐτῷ. Καὶ ἀπτόμενος τῆς κεφαλῆς τῆς μητρὸς, λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεός, ὁ παντοκράτωρ, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πᾶσαν φύσιν λογικὴν τε καὶ ἄλογον, διὰ τοῦ Λόγου σου δημιουργήσας· ὁ πάντα ἐξ ἑᾶ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν, σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν· Ἦν τῷ σῶ θελήματι διέσωσας δούλην σου (τὴν δε), καθάρισον ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, καὶ ἀπὸ παντὸς ρύπου, προσέρχομένην τῇ ἀγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ· ἵνα ἀκατακρίτως ἀξιωθῇ μετασχεῖν τῶν ἀγίων σου Μυστηρίων.

Ἰστέον, ὅτι, εἰ οὐχ εὐρίσκεται ἐν τοῖς ζῶσι τὸ Βρέφος, ἀναγινώσκεται ἕως ἄδε ἡ Εὐχή· εἶτα ἐκφωνῶς·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεός. κτλ. Εἰ δὲ ζῆ, τότε ἀπτόμενος καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Βρέφους λέγει·

καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς τεχθὲν Παιδίον εὐλόγησον, αὔξησον, ἀγίασον, συνέτισον, σωφρόνισον, καλοφρόνισον· ὅτι σὺ παρήγαγες αὐτό, καὶ ἔδειξας αὐτῷ τὸ φῶς τὸ αἰσθητόν, ἵνα καὶ τοῦ νοητοῦ καταξιωθῆ φωτὸς ἐν καιρῷ ᾧ προώρισας, καὶ συγκαταριθμηθῆ τῇ ἀγίᾳ σου ποιίμνῃ, διὰ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Εὐχή εἰς τὴν Μητέρα τοῦ Παιδίου.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παραγενόμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, παραγενοῦ καὶ ἐπὶ τὴν δουλῆν σου (τὴν δε), καὶ καταξίωσον αὐτήν, διὰ τῶν εὐχῶν τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, καταφυγεῖν ἐν τῇ ἀγίᾳ σου Καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ τυχεῖν τῆς εἰσόδου τοῦ Ναοῦ τῆς δόξης σου· καὶ ἀξίωσον αὐτήν μεταλαβεῖν τοῦ τιμίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου. Ἀπόπλυνον αὐτῆς τὸν ῥύπον τοῦ σώματος, καὶ τὸν σπῖλον τῆς ψυχῆς, ἐν τῇ συμπληρώσει τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν· ὅπως, ἀξιωθεῖσα εἰσελθεῖν ἐν τῷ ἀγίῳ Ναῷ σου, δοξάσῃ σὺν ἡμῖν τὸ πανάγιον Ὄνομα σοῦ τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τῆ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχή ἐτέρα εἰς τὸ Παιδίον, ὅπερ ὁ Ἱερεὺς σφραγίζων, ἐπεύχεται.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τεσσαράκοντα ἡμέραις, Βρέφος τῷ νομικῷ Ναῷ προσαχθεὶς ὑπὸ Μαρίας τῆς ἀπειρογάμου καὶ ἀγίας σου Μητρὸς, καὶ ἐν ταῖς ἀγκαλαῖς τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθεὶς· αὐτὸς, Δέσποτα παντοδύναμε, καὶ τὸ προσαχθὲν τοῦτο Βρέφος, ἐμφανισθῆ-

ναί σοι τῷ πάντων Ποιητῇ, εὐλόγησον, καὶ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ σοὶ εὐάρεστον αὕξησον, ἀποσοβῶν ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν ἐναντίαν δύναμιν, διὰ τῆς σημειώσεως τοῦ τύπου τοῦ Σταυροῦ σου· σὺ γὰρ εἶ ὁ φυλάσσων τὰ νήπια, Κύριε· ἵνα, καταξιωθὲν τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, τύχη τῆς μερίδος τῶν ἐκλεκτῶν τῆς Βασιλείας σου, φυλαττόμενον σὺν ἡμῖν, τῇ χάριτι τῆς ἁγίας, καὶ ὁμοουσιῦ, καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, καὶ εὐχαριστία, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ο Θεός, ὁ Πατήρ, ὁ Παντοκράτωρ, ὁ διὰ τοῦ μεγαλοφωνοτάτου τῶν Προφητῶν Ἡσαΐου προκαταγγείλας ἡμῖν τὴν ἐκ Παρθένου σάρκωσιν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, ὅς ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, εὐδοκίᾳ σῆ, καὶ συνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διὰ τὴν τῶν βροτῶν σωτηρίαν, ἀμέτρῳ εὐσπλαγγνίᾳ ἐξ αὐτῆς νηπιάσαι καταδεξάμενος, καὶ κατὰ τὸ εἰθισμένον ἐν Νόμῳ ἀγίῳ σου, μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ καθαρισμοῦ, τῷ Ἰερῷ προσαχθῆναι ἠνέσχετο, ἀληθῆς Νομοθέτης ὑπάρχων, καὶ ἐν ἀγκαλαῖς τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδέξατο· οὐπὲρ μυστηρίου τὴν προτύπωσιν, ἐν τῷ προλεχθέντι Προφήτῃ, διὰ τῆς λαβίδος τοῦ ἀνθρακος, δηλωθεῖσαν ἐπέγνωμεν· οὐ καὶ ἡμεῖς οἱ πιστοὶ τὴν μίμησιν ἐν χάριτι κατέχομεν· αὐτὸς καὶ νῦν, ὁ φυλάσσων τὰ Νήπια, Κύριε, εὐλόγησον τὸ Παιδίον τοῦτο, ἅμα τοῖς γονεῦσι καὶ ἀναδόχοις αὐτοῦ· καὶ καταξιώσον αὐτὸ ἐν καιρῷ εὐδέτῳ, καὶ τῆς δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀναγεννήσεως· συγκαταριθμήσον αὐτὸ τῇ ἀγίᾳ σου ποιίμνῃ τῶν λογικῶν προβάτων, τῶν ἐπικεκλημένων τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ σου. Ὅτι σὺ εἶ, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα, λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸ Παιδίον, σχηματίζει Σταυρὸν μετ' αὐτοῦ, πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ, λέγων·

Ἐκκλησιάζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Εἶτα εἰσάγει αὐτὸ ἐν τῷ Ναῶ, λέγων·

Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς Ναὸν ἁγίόν σου.

Καὶ εἰσέρχεται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, λέγων·

Ἐκκλησιάζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ, κτλ.

Εἶτα λέγει· Ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.

Εἶτα προσάγει αὐτὸ πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ Θυσιαστηρίου, λέγων·

Ἐκκλησιάζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ, κτλ.

Καὶ εἰσάγει αὐτὸ εἰς τὸ ἅγιον Θυσιαστήριον, εἰ μὲν εἴη ἄρρεν· εἰδὲ θῆλυ, ἕως τῶν ὠραίων πυλῶν, λέγων τὸ, Νῦν ἀπολύεις.

Καὶ μετὰ ταῦτα τίθησιν αὐτὸ παρά τὰς Θύρας τοῦ Θυσιαστηρίου. Καὶ οὕτως ὁ Ἀνάδοχος, προσκυνήσας τρίς, λαμβάνει αὐτὸ, καὶ ἐξέρχεται.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ, ὡς ἔθος, Ἀπόλυσιν.

Εὐχὴ εἰς Γυναῖκα ὅταν ἀποβάληται.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητὸν· Τρισάγιον· τὸ, Παναγία Τριάς· τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Τὸ Ἀπολυτικίον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἶτα·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ ἐν φάτνῃ ὡς βρέφος ἀνακλιθεὶς· αὐτὸς τὴν παροῦσαν δούλην σου (τὴν ^{οὐ}), τὴν ἐν ἁμαρτίαις σήμερον εἰς φόνον περιπεσοῦσαν, ἐκουσίως, ἢ ἀκουσίως, καὶ τὸ ἐν αὐτῇ συλληφθὲν ἀποβαλομένην, ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος· καὶ συγχώ-

ρησον αὐτῇ τὰ ἐκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια πταίσματα, καὶ διαφυλάξον ἀπὸ πάσης τοῦ διαβόλου μηχανουργίας· καὶ τὸν ρύπον καθαρὸν, τοὺς πόνους θεράπευσον, τὴν ῥῶσιν καὶ εὐρωστίαν τῷ σώματι σὺν τῇ ψυχῇ αὐτῆς Φιλάνθρωπε δώρησαι· καὶ δι' Ἀγγέλου φωτεινοῦ ταύτην περιφρούρησον ἀπὸ πάσης ἐπελεύσεως τῶν ἀοράτων δαιμόνων. Ναί, Κύριε, ἀπὸ νόσου καὶ μαλακίας· καὶ καθάρισον αὐτὴν ἀπὸ τοῦ σωματικοῦ ρύπου, καὶ τῶν ποικίλων αὐτῇ ἐπερχομένων ἐνοχλήσεων σπλαγγνικῶν, καὶ ἔξαξον αὐτήν, διὰ τῆς πολλῆς σου ἐλεημοσύνης, ἐν τῷ ταπεινῷ αὐτῆς σώματι, καὶ ἀνάστησον αὐτήν ἀπὸ τῆς κλίνης, ἧς ἐπίκειται· ὅτι ἐν ἀμαρτίαις ἐκινήθημεν καὶ ἐν ἀνομίαις, καὶ διὰ ρύπου πάντες ἐσμέν ἐνώπιόν σου Κύριε, καὶ μετὰ φόβου βοῶμεν, καὶ λέγομεν· Ἐπιθλεψὸν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἴδε τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν τῶν καταδίκων· καὶ συγχώρησον τῇ δούλῃ σου (ταύτῃ), τῇ ἐν ἀμαρτίαις φόνῳ περιπεσοῦσῃ, ἐκουσίως, ἢ ἀκουσίως, καὶ τὸ ἐν αὐτῇ συλληφθὲν ἀποβαλομένη, καὶ πάντας τοὺς εὐρισκόμενους, καὶ ἀψαμένους αὐτῆς, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς, ἐλέησον καὶ συγχώρησον· ὅτι σὺ μόνος ἔχεις ἐξουσίαν ἀφιέναι ἀμαρτίας καὶ ἀνομίας· πρεσβείαις τῆς πανάγνου σου Μητρὸς, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ γίνεται Ἀπολύσις.

Κανόνες τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ τῶν Θεῶν Πατέρων, περὶ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος.

Ο' μζ'. τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Κανῶν, φησὶν· Εἴ τις Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, τὸν κατὰ ἀλήθειαν ἔχοντα Βαπτισμα, εἰάν ἄνωθεν βαπτίσῃ, ἢ τὸν μεμολυσμένον παρὰ τῶν ἀσεβῶν μὴ βαπτίσῃ, καθαιρείσθω, ὡς γελῶν τὸν Σταυ-

ρόν, καὶ τὸν τοῦ Κυρίου θάνατον, μὴ διακρίνων Ἱερέας, ψευδοῖερέων.

Τὰ αὐτὰ καὶ ὁ τῆς ἐν Καρθαγένης Συνόδου, Ν'.
διατάττεται.

Ο' δὲ μδ'. τῶν ἁγίων Ἀποστόλων· εἰς Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα βαπτίζειν, κατὰ τὸν τοῦ Κυρίου παρεγγυᾶται λόγον· ἀλλὰ μὴ εἰς τρεῖς Ἀνάρχους, ἢ τρεῖς Υἱούς, ἢ τρεῖς Παρακλήτους· εἰς γὰρ ὁ ἀναρχος Πατήρ, διὰ τὸ ἀνάιτιον, καὶ εἰς ὁ Υἱός, διὰ τὴν ἀρρήτον γέννησιν, καὶ εἰς ὁ Παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, διὰ τὴν ἐκ τοῦ ἀγεννήτου ἐκπόρευσιν. Οἱ δὲ μὴ οὕτω ποιῶντες Ἐπίσκοποι, ἢ Πρεσβύτεροι, ἐπιτιμίαν ὑφίστανται τὴν κατὰ κρίσιν.

Ο' δὲ ν'. τρία Βαπτίσματα μιᾶς μνήσεως, ἐπιτελεῖν, τρεῖς δηλαδὴ καταδύσεις ἐν ἐνὶ Βαπτίσματι, καὶ ἐκάστη τῶν καταδύσεων, ἐν ὄνομα τῆς ἁγίας ἐπιλέγειν Τριάδος· ἀλλὰ μὴ ἐν Βάπτισμα εἰς τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου διδόμενον· ἥτοι ἅπαξ καταδύειν τὸν βαπτιζόμενον, καὶ εἰς τὴν μίαν καταδυσιν τὸν τοῦ Κυρίου ἐπιφημίζειν θάνατον, ὡς ἡ παραπληξίας γέμουσα τῶν Εὐνομιανῶν αἵρεσις ὑποτίθεται· ἧς καὶ ὁ ζ'. τῆς β'. Συνόδου Κανὼν μέμνηται· οὐ γὰρ εἶπεν ὁ Κύριος· Εἰς τὸν θάνατόν μου βαπτίσατε· ἀλλὰ· Πορευθέντες, μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Τὸν δὲ μὴ οὕτω δρῶντα Ἐπίσκοπον, ἢ Πρεσβύτερον, τῇ ἀφαιρέσει ζημιοῖ τῆς Ἱερωσύνης.

Ἀλλὰ γὰρ ὁ δ'. Κανὼν τῆς Οἰκουμενικῆς β'. Συνόδου, ὅπως χρὴ δέχεσθαι τοὺς ἐξ αἱρέσεων ἐπιστρέφοντας, ἀριδῆλως νομοθετεῖ. Εἰς δύο γὰρ μοίρας ἅπαντας διελών, τοὺς μὲν Μύρω χρίεσθαι, τοὺς δὲ ἀναβαπτίζεσθαι, διωρίσατο Ἀρειανούς μὲν οὖν, καὶ Μακεδονιανούς, καὶ Σαββατιανούς, καὶ Ναβατιανούς, τοὺς λέγοντας ἑαυτοὺς Καθαρούς, καὶ Ἀριστεροὺς, καὶ Τεσσαρεσκαίδεκατίτας, εἶτον Τετραδίτας, καὶ Ἀπολλιναριστὰς, ἐπεὶ περ ἐξίσης ἡμῖν τῷ θεῷ τελοῦνται Βαπτίσματι, οὐκ οἶεται δεῖν τῶν

τους ἀναβαπτίζειν, ἀλλὰ μετὰ τὸν τῆς σφετέρας αἵρέσεως ἔγγραφον ἀναθεματισμὸν, τῷ ἁγίῳ χρίειν Μύρω κελεύει, τὸ, τε μέτωπον, καὶ τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ τὰς ρίνας, τὸ στόμα τε, καὶ τὰ ὦτα, καὶ σφραγίζοντας, λέγειν·
Σφραγίς δωρεᾶς Πνεύματος Ἁγίου. Ἀμήν.

Εὐνομιανούς γε μὴν, τοὺς εἰς κατάδυσιν βαπτιζομένους μίαν, καὶ Μοντανισταῖς, τοὺς καλουμένους Φρύγας, καὶ Σαβελλιανούς, τοὺς διδάσκοντας τὴν Υἱοπατρίαν, καὶ τοὺς παραπλησίους τούτοις, ὡς οὐδὲν ἄμεινον τῶν ἀβαπτίστων Ἑλλήνων, ἀληθείας δικαζούσης διακειμένους, τῇ Καθολικῇ προσιόντας Ἐκκλησίᾳ, ἱερῶς κελεύει βαπτίζεσθαι· ἢ γὰρ ὅλως οὐκ ἐβαπτίσαντο, ἢ βαπτισάμενοι, οὐ κατὰ τοὺς θεσμοὺς τῆς τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησίας ἐσημάνθησαν· ταῦτά τοι καὶ ὡς ἀφώτιστοι τοῖς θείοις Πατράσι λογίζονται.

Ὁ δὲ τῆς ἐν Λαοδικείᾳ μὴ, καὶ τῷ ἐπουρανίῳ χρίεσθαι Μύρω τοὺς φωτιζομένους θεσπίζει· τῆτο γὰρ ταῖς εὐχαῖς καὶ τῇ ἐπικλήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἁγιαζόμενον, τοὺς χριστομένους ἁγιάζει, καὶ μετόχους τῆς ἐπουρανίου Βασιλείας Χριστοῦ καθίστησιν, εἰμὴ τὸ τοῦ βίου ἡμελημένον, καὶ ἢ τῶν ἔργων φαυλότης ἡμᾶς ταύτης ἀλλοτριώσειε.

Ὁ δὲ εἴ. τῆς ἐν Νεοκαισαρείᾳ Συνόδου, τῶν γυναικῶν ταῖς ἐγκύμονας οὐκ ἀπείργει βουλομένας βαπτίσασθαι· οὐ γὰρ κοινωνεῖ ταύταις τοῦ Φωτισματος καὶ τὸ ἔμβρυον, μήπω πρὸ τῆς φύσεως δεξάμενον τὴν τοῦ ἀγαθοῦ προαίρεσιν, καὶ χεῖρονος· οὐδὲ οἷόν τε περιεργάσασθαι, ὅπως ἔχουσι διαθέσεως· τὰ δὲ γε νήπια τῶν Ἀναδόχων κατατιθέμενα, καὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῖς φωτιζόμενα, τῆς θείας κοινωνοῦσιν ἐλλάμψεως.

Ὁ δὲ εἴ. τοῦ Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας· Ἡ κατηχουμένη γυνή, φησὶν, εἰ κατὰ τὴν ἡμέραν, ἐν ἣ βαπτισθῆναι πρόθετο, τὰ κατ' ἔθος αὐτῇ συμβαίη, εἰς τὴν ἐπιούσαν ὑπερτιθέσθω τὸ φῶτισμα.

Ὁ δὲ αἴ. τοῦ αὐτοῦ· Εἰ παιδίον κατηχούμενον, ἢ καὶ ἀνήρ, τῆς ἱερᾶς τελουμένης Θυσίας, προσελθὼν ἀπονήρως,

τῶν θείων μεταλήφεται Δώρων, ἀγνοῦντος τοῦ ἱερέως εἶναι τοῦτον κατηχούμενον, εὐθύς βαπτίζεσθω· ὑπὸ γὰρ Κυρίου προσκέκληται.

Ὁ δὲ δ'. τοῦ ἁγίου Κυρίλλου· Κἄν χωρισμὸν, φησὶν, ὑπομείνωσι τινὲς τῶν Κατηχουμένων, ἐπιτιμηθέντες πταισμάτων ἕνεκα, καὶ μέλλωσι τελευτᾶν, βαπτίζεσθωσαν, καὶ μὴ ἀμέτοχοι τῆς χάριτος, τῶν ἀνθρωπίνων ἀποδημείωσαν.

Ὁ δὲ β'. τοῦ Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας· Κατηχούμενον δαιμονῶντα, πρὶν ἢ τοῦ ἀκαθάρτου Δαίμονος καθαρθῆναι, κωλύει βαπτίζεσθαι· ἀθέμιτον γὰρ τὸν παρασχόντα ἑαυτὸν τῷ πονηρῷ Δαίμονι εἰς ἐνοίκησιν τῇ πρὸς τὰ φαῦλα ῥοπῇ, καὶ τὸ φῶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὑποδέχεσθαι, μὴ τελείως ἀπαλλαγέντα τοῦ σκοτεινοῦ καὶ πονηροῦ πνεύματος. Εἰ δὲ ἡ τελευτὴ τούτῳ ἐπισταίῃ, κελεύει βαπτίζεσθαι, ἵνα μὴ κενὸς ἐξέλθῃ τοῦ βίβ, καὶ ἀμέτοχος τῆς θείας χάριτος.

Ὁ δὲ δ'. Εἰδὲ μὴ ὑπὸ Δαίμονος, φησὶν, ὁ Κατηχούμενος ἐνοχλῆται, ἀλλ' ὑπὸ νόσου τῶν φρενῶν ἐξεκρούσθη, ὡς μὴ δὲ ἀποκρίνεσθαι οἷός τε, ἀφηρημένος καὶ τὴν φθογγὴν· ἀλλ' ἐπεὶ ἔδειξεν ἐν προαιρέσει τὴν Πίστιν ἀσπάζεσθαι, ἐκεῖνος εἰς τοὺς Κατηχουμένους καταταγείς, ἀναμφιβόλως βαπτίζεται.

Ὁ δὲ ριά. τῆς ἐν Καρθαγένῃ Συνόδου· Ἡ διὰ τοῦ Βαπτίσματος, φησὶ, χορηγουμένη χάρις ἡμῖν, οὐ μόνον τῶν ἀμαρτημάτων ἄφεςιν, ἀλλὰ καὶ δύναμιν ἐνίσχιν, εἰς τὸ μηκέτι ἀμαρτάνειν ἡμᾶς, εἰ μὴ, διὰ ῥαθυμίαν ἐκόντες, τὰ τῆς ἀμαρτίας ἠσπασάμεθα· τοὺς δὲ μὴ οὕτω φρονούντας, τῷ ἀναθέματι παραπέμπει.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ

ΠΡΟ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ.

ΕΥΧΗ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΟΙΗΣΑΙ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΟΝ.

Λύει ὁ Ἱερεὺς τὴν ζώνην τοῦ μέλλοντος φωτισθῆναι, καὶ ἀποδύει, καὶ ὑπολύει αὐτόν· καὶ ἵστησιν αὐτόν κατὰ Ἀνατολαίς, μονοχίτωνα, λυσιζωνον, ἀσκειπῆ, καὶ ἀνυπόδετον, ἔχοντα τὰς χεῖρας κάτω· καὶ ἐμφυσᾷ εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τρίς, καὶ σφραγίζει αὐτοῦ τὸ μέτωπον, καὶ τὸ στήθος, ἐκ τρίτου, καὶ ἐπιτίθησι τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, λέγων τὴν παρούσαν Εὐχὴν·

Επὶ τῷ ὀνόματί σου, Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ἐπιτίθημι τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου (τόν δε), τὸν καταξιωθέντα καταφυγεῖν ἐπὶ τὸ ἅγιον Ὄνομά σου, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερυγῶν σου διαφυλαχθῆναι. Ἀπόξησον ἀπ' αὐτοῦ τὴν παλαιὰν ἐκείνην πλάνην, καὶ ἔμπλησον αὐτόν τῆς εἰς σέ πίστεως, καὶ ἐλπίδος, καὶ ἀγάπης· ἵνα γινῶ, ὅτι σὺ εἶ Θεὸς μόνος, Θεὸς ἀληθινός, καὶ ὁ μονογενὴς σου Υἱός, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, καὶ τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα. Δός αὐτῷ ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς σου πορευθῆναι, καὶ τὰ ἀρεστά σοι φυλάξαι· ὅτι, εἰς ποιήσῃ αὐτὰ ἄνθρωπος, ζήσεται ἐν αὐταῖς. Γράψον αὐτόν ἐν βιβλῷ ζωῆς σου, καὶ ἔνωσον αὐτόν τῇ ποιίμνῃ τῆς κληρονομίας σου. Δοξασθήτω τὸ Ὄνομά σου τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτῷ, καὶ τοῦ ἀγαπητοῦ σου Υἱοῦ, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος. Ἔστωσαν οἱ ὀφθαλμοί σου ἀτενίζοντες εἰς αὐτόν ἐν ἐλέει διαπαντός, καὶ τὰ ὠτά σου, τοῦ

ἀκούειν τῆς φωνῆς τῆς δεήσεως αὐτοῦ. Εὐφρανὸν αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐν παντὶ τῷ γένει αὐτοῦ· ἵνα ἐξομολογήσῃται σοι, προσκυνῶν καὶ δοξάζων τὸ Ὄνομά σου τὸ μέγα καὶ ὑψίστον, καὶ αἰνέσῃ σε διαπαντός πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Σὲ γὰρ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ δύναμις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἄφορκισμὸς Α'. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ε'πιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ παραγεγόμενος εἰς τὸν κόσμον, καὶ κατασκηνώσας ἐν ἀνθρώποις, ἵνα τὴν σὴν καθέλη τυραννίδα, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐξέλῃται· ὅς ἐπὶ ξύλου τὰς ἀντικειμένους δυνάμεις ἐθριάμβευσεν, ἡλίου σκοτισθέντος, καὶ γῆς σαλευομένης, καὶ μνημάτων ἀνοιγομένων, καὶ σωμάτων Ἁγίων ἀνισταμένων· ὅς ἔλυσε θανάτῳ τὸν θάνατον, καὶ κατήργησε τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι σὲ τὸν Διάβολον. Ὁρκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ δείξαντος τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ τάξαντος τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὴν φλογίνην ῥομφαίαν τὴν στρεφομένην φρουρεῖν αὐτό. Ἐπιτιμήθητι, καὶ ἀναχώρησον· κατ' ἐκείνου γάρ σε ὀρκίζω, τῷ περιπατήσαντος, ὡς ἐπὶ ξηρᾶς, ἐπὶ νῶτα θαλάσσης, καὶ ἐπιτιμήσαντος τῇ λαίλαπι τῶν ἀνέμων· ὃ τὸ βλέμμα ξηραίνει ἀθύσσης, καὶ ἡ ἀπειλὴ τήκει ὄρη. Αὐτὸς γὰρ καὶ νῦν ἐπιτάσσει σοι δι' ἡμῶν· Φοβήθητι, ἐξέλθε, καὶ ὑπαναχώρησον ἀπὸ τοῦ πλάσματος τούτου, καὶ μὴ ὑποστρέψῃς, μηδὲ ὑποκυρῆς ἐν αὐτῷ, μηδὲ συναντήσῃς αὐτῷ, ἢ ἐνεργήσῃς, μὴ ἐν νυκτὶ, μὴ ἐν ἡμέρᾳ, ἢ ὄρῳ, ἢ ἐν μεσημβρίᾳ· ἀλλὰ ἀπελθε εἰς τὸν ἴδιον τάρταρον, ἕως τῆς ἡτοιμασμένης μεγάλης ἡμέρας τῆς κρίσεως. Φοβήθητι τὸν Θεὸν τὸν καθήμενον ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἐπιβλέποντα ἀθύσσης· ὃν τρέμουντι Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι, Κυριότητες, Ἀρχαί, Ἐξουσίαι, Δυνάμεις, τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ, καὶ τὰ ἕξαπτέρυγα Σεραφὶμ· ὃν τρέμει ὁ οὐρανός, καὶ ἡ γῆ, ἡ θάλασσα, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. Ἐξέλθε, καὶ ἀναχώρησον ἀπὸ τοῦ σφραγισθέντος νεολέκτου

τρατιώτου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· κατ' ἐκείνου γὰρ σε
 ρκίζω, τοῦ περιπατοῦντος ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων, τοῦ
 τοιούντος τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λει-
 ουργοὺς αὐτοῦ πῦρ φλέγον· ἐξελθε, καὶ ἀναχώρησον ἀπὸ
 οὗ πλάσματος τούτου σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει καὶ τοῖς
 ἰγγέλοις σου. Ὅτι δεδοξασται τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ
 τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἀφορκισμὸς Β'. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Θεὸς, ὁ Ἅγιος, ὁ φοβερός καὶ ἔνδοξος, ὁ ἐπὶ πάσι
 τοῖς ἔργοις καὶ τῇ ἰσχυρί αὐτοῦ ἀκατάληπτος, καὶ
 ἀνεξιχνίαστος ὑπάρχων· αὐτὸς ὁ προορίσας σοι, Διάβολε,
 τῆς αἰωνίου κολάσεως τὴν τιμωρίαν, δι' ἡμῶν τῶν ἀχρείων
 κούτου δούλων κελεύει, σοὶ καὶ πάσῃ τῇ συνεργῶ σου δυνά-
 μει, ἀποστῆναι ἀπὸ τοῦ νεωστὶ σφραγισθέντος ἐπ' ὀνόματι
 τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
 Ὁρκίζω σε ἔν, παμπόνηρον, καὶ ἀκάθαρτον, καὶ μιαρὸν, καὶ
 ἔβδελυγμένον, καὶ ἀλλότριον πνεῦμα, κατὰ τῆς δυνάμεως
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ πᾶσαν ἐξουσίαν ἔχοντος ἐν οὐρανῷ καὶ
 ἐπὶ γῆς, τοῦ εἰπόντος τῷ κωφῷ καὶ ἀλάλῳ δαίμονι· Ἐξελθε
 ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ μηκέτι εἰσελθῆς εἰς αὐτόν. Ἀναχώ-
 ρησον, γνῶρισον τὴν σὴν ματαίαν δύ·αμιν, τὴν μηδὲ χοίρων
 ἐξουσίαν ἔχουσαν. Ὑπομνήσθητι τοῦ ἐπιτάξαντός σοι κατὰ
 τὴν σὴν αἴτησιν, εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων εἰσελθεῖν. Φοβή-
 θητι τὸν Θεόν, οὗ τῷ προσταγμάτι ἡ γῆ καὶ τῷ ὕδατι ἐστή-
 ρικται· τὸν κτίσαντα τὸν ἕρανόν, καὶ στήσαντα τὰ ὄρη σα-
 σιμῷ, καὶ τοῖς νάπας ζυγῷ, καὶ θέντα ἄμμον θαλάσσης ὀ-
 ριον, καὶ ἐν ὕδατι σφοδρῶ τρίβον ἀσφαλῆ· τὸν ἀπτόμενον
 τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζοντα τὸν ἀναβαλλόμενον φῶς ὡς ἰ-
 μάτιον· τὸν ἐκτείναντα τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν· τὸν στε-
 γάζοντα ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ· τὸν θεμελιούντα τὴν
 γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὗ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα
 τοῦ αἰῶνος· τὸν προσκαλούμενον τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης,
 καὶ ἐκχέοντα αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. Ἐξελθε,
 καὶ ἀναχώρησον ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸ ἅγιον Φῶτισμα εὐτρεπι-

ζομένον. Ὁρκίζω σε κατὰ τοῦ σωτηριώδους Παθήους τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σώματος καὶ Αἵματος, καὶ κατὰ τῆς ἐλεύσεως αὐτοῦ τῆς φοβεραῆς ἤξει γάρ, καὶ οὐ χρονιεῖ, κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ σέ, καὶ τὴν σύνεργόν σου δύναμιν κολάσει εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός, παραδούς εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, ὅπου ὁ σκώληξ ὁ ἀκοίμητος, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. Ὅτι τὸ κράτος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἐφορκισμός Γ'. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε Σαβαώθ, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, ἐκζήτησον, ἐξερεύνησον, καὶ ἀπελασον ἀπ' αὐτῆ πάντα τὰ ἐνεργήματα τοῦ Διαβόλου. Ἐπιτίμησον τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι, καὶ διώξον αὐτά, καὶ καθάρισον τὸ ἔργον τῶν χειρῶν σου, καὶ τῇ ὀξεῖᾳ σου χρησάμενος ἐνεργείᾳ, σύντριψον τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῆ ἐν τάχει καὶ δός αὐτῷ νίκας κατ' αὐτοῦ, καὶ τῶν ἀκαθάρτων αὐτοῦ πνευμάτων ὅπως, τοῦ παρά σῆ ἐλέης τυγχάνων, καταξιωθῆ τῶν ἀθανάτων καὶ ἐπιθρανίων σου Μυσηρίων, καὶ δόξαν σοι ἀναπέμψῃ τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ὦν, Δέσποτα Κύριε, ὁ ποιήσας τὸν ἄνθρωπον κατὰ εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, καὶ δούς αὐτῷ ἐξουσίαν ζωῆς αἰωνίου, εἶτα, ἐκπεσόντα διὰ τῆς ἁμαρτίας, μὴ παριδῶν, ἀλλ' οἰκονομήσας διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ σου τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου· αὐτὸς καὶ τὸ πλάσμα σου τοῦτο λυτρωσάμενος ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, πρόσδεξαι εἰς τὴν Βασιλείαν σου τὴν ἐπουράνιον. Διάνοιξον αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς τῆς διανοίας, εἰς τὸ αὐγάσαι ἐν αὐτῷ τὸν φωτισμὸν τοῦ Εὐαγγελίου σου. Σύζευξον τῇ ζωῇ αὐτῆ Ἄγγελον φωτεινόν, ρυόμενον αὐτὸν ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου, ἀπὸ συναντήματος πονηρῆ, ἀπὸ δαιμονίου μεσημβρινοῦ, ἀπὸ φαντασμάτων πονηρῶν.

Καὶ ἐμφυσᾷ αὐτοῦ ὁ Ἱερεὺς τὸ στόμα, τὸ μέτωπον, καὶ τὸ στῆθος λέγων·

Ἐξέλασον ἀπ' αὐτοῦ πᾶν πονηρὸν καὶ ἀκάθαρτον πνεῦμα, κεκρυμμένον καὶ ἐμφωλεῦον αὐτῆ τῇ καρδίᾳ. (Καὶ λέγει τῆ-
το εκ γ.) Πνεῦμα πλάνης, πνεῦμα πονηρίας, πνεῦμα εἰδω-
λολατρείας, καὶ πάσης πλεονεξίας· πνεῦμα ψεύδους, καὶ πά-
σης ἀκαθαρσίας, τῆς ἐνεργουμένης κατὰ τὴν διδασκαλίαν
τῆ διαβολῆς. Καὶ ποιήσον αὐτὸν πρόβατον λογικὸν τῆς ἁγίας
ποιμνῆς τοῦ Χριστοῦ σου, μέλος τίμιον τῆς Ἐκκλησίας σου,
σκεῦος ἡγιασμένον, υἱὸν φωτός, καὶ κληρονόμον τῆς Βασιλείας
σου· ἴνα, κατὰ τὰς ἐντολάς σου πολιτευσάμενος, καὶ φυλάξας
τὴν σφραγίδα ἄθραυσον, καὶ διατηρήσας τὸν χιτῶνα ἀμό-
λυτον, τύχη τῆς μακαριότητος τῶν Ἁγίων ἐν τῇ Βασι-
λείᾳ σου. Ἐκφωνῶς·

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς
σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ
ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀποδυομένου, καὶ ὑπολυομένου τοῦ βαπτιζομένου,
ἀποστρέφει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς πρὸς Δυσμὰς, ἀνω τὰς χεῖρας
ἔχοντα καὶ λέγει τρίς·

Ἀποτάσση τῷ Σατανᾷ; καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ;
καὶ πᾶσι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ; καὶ πάσῃ τῇ λατρείᾳ
αὐτοῦ; καὶ πάσῃ τῇ πομπῇ αὐτοῦ;

Καὶ ἀποκρίνεται πρὸς ἕκαστον ὁ Κατηχούμενος, ἢ ὁ
Ἀναδόχος αὐτοῦ, εἰ ἔστιν ὁ βαπτιζόμενος βάρβαρος, ἢ
παιδίον, καὶ λέγει· Ἀποτάσσομαι.

Καὶ ὅτε εἶπη τρίς, ἐρωτᾷ παλιν ὁ Ἱερεὺς τὸν βαπτιζά-
μενον· Ἀπετάξω τῷ Σατανᾷ;

Καὶ ἀποκρίνεται ὁ Κατηχούμενος, ἢ ὁ Ἀναδόχος·
Ἀπεταξάμην.

Καὶ ὅτε εἶπη τρίς, λέγει ὁ Ἱερεὺς·

Καὶ ἐμφύσησον, καὶ ἔμπτυσον αὐτῷ.

Καὶ τοῦτο πεπείσαντος, στρέφει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς κατὰ
Ἀνατολάς, κάτω τὰς χεῖρας ἔχοντα, καὶ λέγει αὐτῷ τρίς·

Συντάσσει τῷ Χριστῷ;

Καὶ ἀποκρίνεται ὁ Κατηχούμενος, ἢ ὁ Ἀναδόχος, λέγων· Συντάσσομαι· ἐκ γ'.

Ἔπειτα πάλιν λέγει αὐτῷ ὁ Ἱερεὺς ἐκ τρίτου·

Συνετάξω τῷ Χριστῷ; καὶ ἀποκρίνεται· Συνεταξάμην.

Καὶ πάλιν λέγει·

Καὶ πιστεύεις αὐτῷ; Καὶ ἀποκρίνεται· Πιστεύω αὐτῷ, ὡς Βασιλεῖ καὶ Θεῷ· καὶ λέγει τὸ, Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν.

Καὶ ὅτε πληρώσῃ τὸ ἅγιον Σύμβολον, λέγει πάλιν πρὸς αὐτὸν ἐκ γ'· τὸ, Συνετάξω τῷ Χριστῷ; καὶ τὰ ἕτερα, ἀποκρινομένου καθ' ἕκαστον τοῦ Κατηχουμένου, ἢ τοῦ Ἀναδόχου, ὡς εἴρηται. Ἐρωτηθέντος δὲ τρις, καὶ ἐκ τρίτου εἰπόντος τὸ ἅγιον Σύμβολον, ἐρωτᾷ αὐτὸν ἐκ τρίτου·

Συνετάξω τῷ Χριστῷ; Καὶ ἀποκρίνεται· Συνεταξάμην·

Καὶ λέγει ὁ Ἱερεὺς· Καὶ προσκύνησον αὐτῷ· καὶ προσκυνεῖ, λέγων·

Προσκυνῶ Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον, καὶ ἀχώριστον.

Ἔπειτα λέγει ὁ Ἱερεὺς·

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ πάντας ἀνθρώπους θελων σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἔπειτα λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, προσκάλεσαι τὸν δούλόν σου (τὸν δε) πρὸς τὸ ἅγιόν σου Φῶτισμα, καὶ καταξίωσον αὐτὸν τῆς μεγάλης ταύτης χάριτος τοῦ ἁγίου σου Βαπτίσματος. Ἀπόδυσον αὐτοῦ τὴν παλαιότητα, καὶ ἀνακαίνισον αὐτὸν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, καὶ πληρώσον αὐτὸν τῆς τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος δυνάμεως, εἰς ἔνωσιν τοῦ Χριστοῦ σου· ἵνα μηκέτι τέκνον σώματος ᾖ, ἀλλὰ τέκνον τῆς σῆς Βασιλείας. Εὐδοκίᾳ καὶ χάριτι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

Β Α Π Τ Ι Σ Μ Α Τ Ο Σ .

Εἰσέρχεται ὁ Ἱερεὺς, καὶ ἀλλάσσει λευκὴν ἱερατικὴν στολὴν, καὶ ἐπιμανίκα· καὶ ἀπτομένων πάντων τῶν κηρῶν, λαβῶν θυμιατὸν, ἀπέρχεται ἐν τῇ Κολυμβήθρᾳ, καὶ θυμιατῶν κύκλῳ· καὶ ἀποδοὺς τὸν θυμιατὸν, προσκυνεῖ.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς·

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος·

Εἶν εἰρήνη τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς· Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίσεως.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τῆ Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τοῖς ὕδασι τούτοις τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος ἐνεργείαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως, καὶ εὐσεβείας, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, ἀποτρόπαιον πάσης ἐπιβουλῆς ὀρατῶν καὶ ἀορατῶν ἐχθρῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἄξιον γενέσθαι τῆς ἀφθάρτου Βασιλείας τὸν ἐν αὐτῷ βαπτιζόμενον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ νῦν προσερχομένου τῷ ἁγίῳ Φωτίσματι, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὸν υἱὸν φωτός, καὶ κληρονόμον τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸν σύμφυτον, καὶ κοινωνὸν τοῦ θανάτου, καὶ τῆς ἀναστάσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι αὐτῷ τὴν στολὴν τοῦ Βαπτίσματος, καὶ τὸν ἀρράβωνα τοῦ Πνεύματος, ἄσπιλον καὶ ἀμώμητον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτῷ τὸ ὕδωρ τοῦτο, λουτρὸν παλιγγενεσίας, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ἔνδυμα ἀφαρσίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆ ρύσθῆναι αὐτὸν τε καὶ ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Καὶ τοῦ Διακόνου λέγοντος ταῦτα, ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς·

Ὁ εὐσπλαγγνος καὶ ἐλεήμων Θεός, ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ νεφροῦς, καὶ τὰ κρύφια τῶν ἀνθρώπων ἐπιστάμενος μόνος· οὐ γὰρ ἐστὶ πρᾶγμα ἀφανές ἐνώπιόν σου, ἀλλὰ πάντα γυμνά καὶ τετραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς σου· ὁ γινώσκων τὰ κατ' ἐμέ, μὴ βδελύξη με, μηδὲ τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέψῃς ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλὰ παριδέ μου τὰ παραπτώματα ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, ὁ παρο-

ρῶν ἀνθρώπων ἀμαρτήματα εἰς μετάνοιαν, καὶ ἀπόπλυνόν μου τὸν ῥύπον τοῦ σώματος, καὶ τὸν σπῖλον τῆς ψυχῆς, καὶ ὅλον με ἀγίασον ὀλοτελῆ, τῇ δυνάμει σου τῇ ἀσράτῳ, καὶ πνευματικῇ δεξιᾷ· ἵνα μὴ, ἐλευθερίαν ἄλλοις ἐπαγγελόμενος, καὶ ταύτην παρέχων πίστει τῇ ἠρτημένη τῆς σῆς ἀφάτου φιλανθρωπίας, αὐτὸς ὡς δούλος ἀμαρτίας ἀδόκιμος γένωμαι. Μὴ, Δέσποτα, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, μὴ ἀποστραφῆιν τεταπεινωμένος καὶ κατησχυμμένος· ἀλλ' ἐξαπόστειλόν μοι δύναμιν ἐξ ὕψους, καὶ ἐνίσχυσόν με πρὸς τὴν διακονίαν τοῦ προκειμένου σου Μυστηρίου, τοῦ μεγάλου καὶ ἐπουρανίου· καὶ μόρφωσόν σου τὸν χριστὸν ἐν τῷ μέλλοντι ἀναγενναῖσθαι, διὰ τῆς ἐμῆς ἐλεεινότητος· καὶ οἰκοδόμησον αὐτὸν ἐν τῷ θεμελίῳ τῶν Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν σου, καὶ μὴ καθέλῃς, ἀλλὰ φύτευσον αὐτὸν φύτευμα ἀληθείας, ἐν τῇ ἀγίᾳ σου Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ μὴ ἐκτίλῃς ὅπως, προκόπτοντος αὐτοῦ ἐν εὐσεβείᾳ, δοξάζεται καὶ δι' αὐτοῦ τὸ πανάγιον ὄνομα σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι οὐκ ἐκφωνεῖ, οὐδὲν ὁ Ἱερεὺς, ἀλλὰ καὶ τὸ Ἀμήν, καθ' ἑαυτὸν λέγει. Ἐἴτα λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως·

Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σε, καὶ ἕδεις λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου (τρί). Σὺ γὰρ βεβλήσει ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, τῷ σῶ κράτει συνέχεις τὴν κτίσιν, καὶ τῇ σῇ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν κόσμον. Σὺ ἐκ τεσσάρων στοιχείων τὴν κτίσιν συναρμόσας, τέτταρσι καιροῖς τὸν κύκλον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας. Σὲ τρέμουσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι Δυνάμεις· σὲ ὕμνεῖ ἥλιος· σὲ δοξάζει σελήνη· σοὶ ἐντυγχάνει τὰ ἀστρα· σοὶ ὑπακούει τὸ φῶς· σὲ φρίττουσιν ἄβυσσοι· σοὶ δουλεύουσιν αἱ πηγαί. Σὺ ἐξέτεινας τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν· σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων· σὺ περιετείχισας τὴν θάλασσαν ψάμμῳ· σὺ πρὸς

ἀναπνοᾶς τὸν ἀέρα ἐξέχεας. Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις σοὶ λειτουργοῦσιν, οἱ τῶν Ἀρχαγγέλων χοροὶ σὲ προσκυνοῦσι, τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ, καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφίμ, κύκλῳ ἐστῶτα καὶ περιϊπτάμενα, φόβῳ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, κατακαλύπτεται. Σὺ γάρ, Θεὸς ὢν ἀπερίγραπτος, ἀναρχὸς τε, καὶ ἀνέκφραστος, ἦλθες ἐπὶ τῆς γῆς, μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· οὐ γὰρ ἔφερες Δέσποτα, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, θεᾶσθαι ὑπὸ τοῦ διαβόλου τυραννόμενον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας ἡμᾶς· ὁμολογοῦμεν τὴν χάριν, κηρύττομεν τὸν ἔλεον, οὐ κρύπτομεν τὴν εὐεργεσίαν. Τὰς τῆς φύσεως ἡμῶν γονὰς ἠλευθέρωσας, παρθενικὴν ἡγίασας μήτραν τῷ τόκῳ σου· πᾶσα ἡ κτίσις ὑμνησέ σε ἐπιφανέντα. Σὺ γάρ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθης, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφης. Σὺ καὶ τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα ἡγίασας, ἐρανίσθεν καταπέμψας αὐτοῖς τὸ παναγίον σου Πνεῦμα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ἐκεῖσε ἐμφωλευόντων συνέτριψας δρακόντων. Αὐτὸς οὖν, φιλιάνδρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ἀγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο (τρεῖς). Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου. Ποίησον αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγήν, ἀγιασμοῦ δῶρον, ἀμαρτημάτων λυτήριον, νοσημάτων ἀλεξητήριον, δαίμοσιν ὀλέθριον, ταῖς ἐναντίαις δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, ἀγγελικῆς ἰσχύος πεπληρωμένον. Φυγέτωσαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ ἐπιβουλεύοντες τῷ πλάσματί σου· ὅτι τὸ ὄνομά σου, Κύριε, ἐπεκαλεσάμην, τὸ θαυμαστὸν, καὶ ἔνδοξον, καὶ φοβερὸν τοῖς ὑπεναντίοις.

Καὶ σφραγίζει, ἐμφυσῶν τὸ ὕδωρ τρίτον,
καὶ ἐπεύχεται, λέγων·

Συντριβήτωσαν ὑπὸ τὴν σημείωσιν τῆ τύπῃ τῆ Σταυροῦ σου πᾶσαι αἱ ἐναντίαι δυνάμεις (γ'). Ὑποχωρησάτωσαν ἡμῖν πάντα τὰ ἐναέρια καὶ ἀφανῆ εἰδῶλα, καὶ μὴ ὑποκρυβῆτω τῷ ὕδατι τούτῳ δαιμόνιον σκοτεινόν, μηδὲ συγκαταβῆτω τῷ βαπτιζομένῳ, δεόμεθά σου, Κύριε, πνεῦμα

πονηρόν, σκότωσιν λογισμῶν, καὶ ταραχὴν διανοίας ἐπάγον. Ἀλλὰ σὺ, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ἀνάδειξον τὸ ὕδωρ τῆ-
 το, ὕδωρ ἀπολυτρώσεως, ὕδωρ ἀγιασμοῦ, καθαρισμόν σαρ-
 κὸς καὶ πνεύματος, ἄνεσιν δεσμῶν, ἄφεσιν παραπτωμά-
 των, φωτισμόν ψυχῆς, λουτρόν παλιγγενεσίας, ἀνακαινι-
 σμόν πνεύματος, υἱοθεσίας χάρισμα, ἔνδυμα ἀφθαρσίας,
 πηγὴν ζωῆς. Σὺ γὰρ εἶπας Κύριε· Λύσασθε, καὶ καθαροὶ
 γίνεσθε, ἀφέλετε τὰς πονηρίας ἀπὸ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Σὺ
 ἔχαρίσω ἡμῖν τὴν ἄνωθεν ἀναγέννησιν, δι' ὕδατος καὶ
 Πνεύματος. Ἐπιφάνηθι, Κύριε, τούτῳ· καὶ δὸς μεταποιη-
 θῆναι τὸν ἐν αὐτῷ βαπτιζόμενον, εἰς τὸ ἀποθέσθαι μὲν
 τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυ-
 μίας τῆς ἀπάτης, ἐνδύσασθαι δὲ τὸν νέον, τὸν ἀνακαινοί-
 μενον κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν· ἵνα, γενόμενος
 σύμφυτος τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου σου διὰ τοῦ Βαπτί-
 σματος, κοινωνὸς καὶ τῆς ἀναστάσεώς σου γένηται· καὶ
 φυλάξας τὴν δωρεάν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ αὐξή-
 σας τὴν παρακαταθήκην τῆς χάριτος, δέξηται τὸ βραβεῖον
 τῆς ἄνω κλήσεως, καὶ συγκαταριθμηθῆ τοῖς πρωτοτόκοις,
 τοῖς ἀπογεγραμμένοις ἐν οὐρανῷ, ἐν σοὶ τῷ Θεῷ καὶ Κυ-
 ρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. Ὅτι σοὶ πρέπει δόξα, κράτος,
 τιμὴ, καὶ προσκύνησις, ἅμα τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ
 τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν,
 καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.
 Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διακόνος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ
 κλίνωμεν.

Καὶ ἐμφυσᾷ εἰς τὸ τοῦ ἐλαίου ἀγγεῖον γ'. καὶ σφρα-
 γίζει τρίτον τοῦτο, ἧτοι τὸ ἔλαιον, βαπταζόμενον ὑπὸ τοῦ
 Διακόνου· καὶ εἰπόντος τοῦ αὐτοῦ, Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν,
 ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν παροῦσαν Εὐχὴν μυστικῶς.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ τοῖς ἐν
 τῇ κιβωτῷ τοῦ Νῶε περιστεράν ἀποστείλας, κάρφος
 ἐλαίας ἔχουσαν ἐπὶ τοῦ στόματος, καταλλαγῆς σύμβολον,
 σωτηρίας τε τῆς ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ, καὶ τὸ τῆς χάρι-
 τος μυστήριον, δι' ἐκεῖνων προτυπώσας· καὶ ὁ τῆς ἐλαίας

τόν καρπὸν εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν ἁγίων σου Μυστηρίων χορηγήσας· ὁ δὲ αὐτοῦ καὶ τοὺς ἐν Νόμῳ Πνεύματος Ἁγίου πληρώσας, καὶ τοὺς ἐν χάριτι τελειῶν· αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοῦτο τὸ ἔλαιον, τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσῃ τοῦ Ἁγίου σφ Πνεύματος, ὥστε γενέσθαι αὐτὸ χρίσμα ἀφθαρσίας, ὄπλον δικαιοσύνης, ἀνακαινισμὸς ψυχῆς καὶ σώματος, πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας ἀποτρόπαιον, εἰς ἀπαλλαγὴν κακῶν πάντων τοῖς χριστομένοις αὐτὸ ἐν πίστει, ἣ καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ, εἰς δόξαν σὴν, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ παναγίου, καὶ ἀγαθοῦ, καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς, ψάλλον τὸ, Ἀλληλουΐα, τρίς σὺν τῷ λαῷ, ποιεῖ Σταυροῦς γ· μετὰ τοῦ ἔλαιου ἐν τῷ ὕδατι. Εἶτα ἐκφωνεῖ·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ φωτίζων καὶ ἁγιάζων πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ προσφέρεται ὁ βαπτιζόμενος. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λαμβάνει ἐκ τοῦ ἔλαιου, καὶ ποιεῖ Σταυροῦ τύπον ἐπὶ τοῦ μετώπου, καὶ τοῦ στήθους, καὶ τῶν μεταφρένων τοῦ βαπτιζομένου, λέγων·

Χρίεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα), ἔλαιον ἀγαλλιάσεως, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Καὶ σφραγίζων αὐτοῦ τὸ στήθος, καὶ τὰ μεταφρένα,
λέγει·

Εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος.

Εἰς δὲ τοῖς ἀκοαῖς·

Εἰς ἀκοὴν πίστεως.

Εἰς τοὺς πόδας·

Τοῦ πορεύεσθαι τὰ διαθήματά σου.

Εἰς τὰς χεῖρας·

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με.

Καὶ ὅτε χρισθῆ ὅλον τὸ σῶμα, βαπτίζει αὐτόν ὁ Ἱερεὺς, ὄρθιον αὐτόν κατέχων, καὶ βλέποντα κατὰ Ἀνατολάς, καὶ λέγων·

Βαπτίζεται ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, Ἀμήν· καὶ τοῦ Υἱοῦ, Ἀμήν· καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Ἀμήν.

Ἐκάστη προσήσει, κατάγων αὐτόν, καὶ ἀνάγων. Καὶ μετὰ τὴν Βάπτισιν, νίπτεται ὁ Ἱερεὺς, ψάλλων σὺν τῷ Λαῷ τὸ,

Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι· καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ Ψαλμοῦ, ἐκ γ'.

Καὶ ἐνδύων αὐτόν τὰ ἄμφια, λέγει·

Ἐνδύεται ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα), χιτῶνα δικαιοσύνης, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται Τροπάριον, εἰς ἤχον πλ. Δ'.

Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ μετὰ τὸ ἐνδύσαι αὐτόν, ὁ Διάκονος λέγει· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ἡ πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, ὁ λάμψας τοῖς ἐν σκότει φῶς σωτηρίας, διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ χαρισάμενος ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις τὴν μακαρίαν κάθαρσιν ἐν τῷ ἀγίῳ Βαπτίσματι, καὶ τὸν θεῖον ἁγιασμόν ἐν τῷ ζωοποιῷ χρίσματι· ὁ καὶ νῦν εὐδοκήσας ἀναγεννῆσαι τὸν θελόν σου τὸν νεοφώτιστον, δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, καὶ τὴν τῶν ἐκθεσιῶν καὶ ἀκθεσιῶν ἁμαρτημάτων ἄφαισιν αὐτῷ δωρησάμενος· αὐτὸς ἔν, Δέσποτα, παμβασιλεῦ εὐσπλαγγνε, χάρισαι αὐτῷ καὶ τὴν σφραγιδα τῆς δωρεᾶς τοῦ ἀγίου, καὶ παντοδυναμίου, καὶ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, καὶ τὴν μεταλήψιν τοῦ ἀγίου Σώματος καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος τοῦ Χριστοῦ

σου. Φύλαξον αὐτὸν ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ· βεβαίωσον ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Πίστει· ῥῦσαι ἀπὸ τοῦ πονηρῆ καὶ πάντων τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτοῦ, καὶ τῷ σωτηρίῳ σου φόβῳ, ἐν ἀγνείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διατήρησον· ἵνα, ἐν παντὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ εὐαρεστῶν σοι, υἱὸς καὶ κληρονόμος τῆς ἐπουρανίου σου γένηται Βασιλείας.

Ἐκφώνως·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν, χρίει τὸν βαπτισθέντα τῷ ἁγίῳ Μύρῳ, ποιῶν Σταυροῦ τύπον ἐπὶ τοῦ μετώπου, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ τῶν μυκτῆρων, καὶ τοῦ στόματος, καὶ τῶν δύο ὠτων, καὶ τοῦ στήθους, καὶ τῶν χειρῶν, καὶ τῶν ποδῶν, λέγων·

Σφραγίς δωρεᾶς Πνεύματος Ἁγίου. Ἀμήν.

Εἶτα ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς μετὰ τοῦ Ἀναδόχου

καὶ τοῦ Βρέφους σχῆμα κύκλου, καὶ ψάλλομεν·

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλουῖα, ἐκ γ'.

Εἶτα τὸ Προκείμενον. Κύριος φωτισμός μου, καὶ σωτὴρ μου.

Στίχος. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 5'. 3.

Ἀδελφοί, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον· ἵνα, ὡσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα. Τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ αἰ-

μαρτία. Ὁ γὰρ ἀποθανὼν, δεδικαιώται ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν, ὅτι καὶ συζήσωμεν αὐτῷ· εἰδότες, ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἀποθνήσκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. Ὁ γὰρ ἀπέθανε τῇ ἀμαρτίᾳ, ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὁ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς, νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἀμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ΚΗ'. 16.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἔνδεκα Μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος, οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν, μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα, ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Εἶτα Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΥΧΑΙ ΤΗΣ ΑΠΟΛΟΥΣΕΩΣ.

Μεθ' ἡμέρας ἑπτὰ, πάλιν φέρουσι τὸ παιδίον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, εἰς τὸ ἀπολυθῆσαι. Καὶ λυεὶ αὐτῷ ὁ Ἱερεὺς τὸ σάβανον, καὶ τὴν ζώνην, λέγων τὰς Εὐχὰς ταύτας·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο λύτρωσιν ἀμαρτιῶν, διὰ τῆ ἀγίου Βαπτίσματος, τῷ δούλῳ σου δωρησάμενος, καὶ ζωὴν ἀναγεννήσεως αὐτῷ χαρισάμενος· αὐτὸς, Δέσποτα Κύριε, τὸν φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐναυγάζειν δια-

παντός εὐδόκησον· τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως αὐτοῦ ἀνεπι-
 βουλευτον ἐχθροῖς διατήρησον, τὸ τῆς ἀφθαρσίας ἔνδυμα,
 ὃ περιεβάλετο, ἀρρύπτωτον ἐν αὐτῷ καὶ ἀμόλυτον διαφύ-
 λαξον· ἄθραυστον ἐν αὐτῷ τὴν πνευματικὴν σφραγιδα τῆ
 χάριτί σου διατηρῶν, καὶ ἴλεως αὐτῷ τε καὶ ἡμῖν γενόμε-
 ος, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου. Ὅτι ἠυλόγηται,
 καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς Ὄνομά
 σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
 νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄεσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τῆς κολυμβήθρας
 τὴν οὐράνιον ἔλλαμψιν τοῖς βαπτιζομένοις παρέχων·
 ὁ ἀναγεννήσας τὸν δοῦλόν σου τὸν νεοφώτιστον δι' ὕδατος
 καὶ πνεύματος, καὶ τὴν τῶν ἐκουσίων καὶ ἀκουσίων ἀ-
 μαρτημάτων ἄφεσιν αὐτῷ δωρησάμενος, ἐπίθεσ αὐτῷ τὴν
 χεῖρά σου τὴν κραταιάν, καὶ φύλαξον αὐτὸν ἐν τῇ δυνά-
 μει τῆς σῆς ἀγαθότητος· ἄσυλον τὸν ἀρράβωνα διαφύλα-
 ξον· καὶ ἀξίωσον αὐτὸν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, καὶ εἰς
 τὴν σὴν εὐαρέσκειαν (1). Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ
 σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πάσι. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
 Ὁ ἐνδυσάμενος σέ τὸν Χριστὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, σοὶ ὑ-
 πέκλινε σὺν ἡμῖν τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν· ὃν διαφύλα-
 ξον ἀήττητον ἀγωνιστὴν διαμεῖναι κατὰ τῶν μάτην ἐχθραν
 φερομένων κατ' αὐτοῦ καὶ ἡμῶν· τῷ δὲ σὺ ἀφθάρτῳ σε-
 φράνῳ μέχρι τέλους νικητὰς πάντας ἀνάδειξον. Ὅτι σὸν ἐστὶ
 τὸ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν ἡμᾶς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμ-
 πομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ
 ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν,

καὶ λύει τὸ ζωνάριον τῆ Παιδίῃ, καὶ τὸ σάβανον· καὶ

(1) Ὁρθότερον ἴσως εὐαρέστησιν.

ένώσας τὰς ἄκρας αὐτῶν, βρέχει μετὰ ὕδατος καθαροῦ αὐτάς, καὶ ραίνει τὸ Παιδίον, λέγων·

Ἐδικαιώθης, ἐφωτίσθης· κτλ. Καὶ λαβὼν σπόγγον καινὸν μετὰ ὕδατος, αποσπογγίζει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, σὺν τῇ κεφαλῇ, καὶ τὸ στήθος, κτλ. λέγων·

Ἐβαπτίσθης, ἐφωτίσθης, ἐμυρώθης, ἡγιασθης, ἀπελεύσθης, εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

ΕΥΧΑΙ ΕΙΣ ΤΡΙΧΟΚΟΥΡΙΑΝ.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ εἰκόνι σου τιμήσας τὸν ἄνθρωπον, ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ σώματος εὐπρεποῦς κατασκευάσας αὐτόν, ὡς ἂν τὸ σῶμα ἐξυπηρετῇ τῇ λογικῇ ψυχῇ· κεφαλὴν μὲν ἐπὶ τῶν ὑψηλοτάτων θείας, καὶ ἐν αὐτῇ ταῖς πλείστας τῶν αἰσθήσεων καθιδρύσας, μὴ παρεμποδιζούσας ἀλλήλαις· ταῖς δὲ θριξὶ τὴν κεφαλὴν ὀροφώσας, πρὸς τὸ μὴ βλάπτεσθαι ταῖς μεταβολαῖς τῶν ἀέρων, καὶ πάντα τὰ μέλη αὐτῷ χρησίμως ἐμφυτεύσας, ἵνα διὰ πάντων εὐχαρισῇ σοι τῷ ἀριζοτέχνῃ· αὐτὸς, Δέσποτα, ὁ διὰ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς σε Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἐντειλάμενος ἡμῖν, πάντα εἰς δόξαν σὴν ποιεῖν, τὸν προσελθόντα δὴλόν σε (τὸν δε), ἀπαρχὴν ποιήσασθαι κείρασθαι τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, εὐλόγησον, ἅμα τῷ αὐτοῦ Ἀναδόχῳ, καὶ δὸς αὐτοῖς πάντα μελετᾶν ἐν τῷ νόμῳ σε, καὶ τὰ εὐάρεσά σοι πράττειν. Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Ταῖς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆ πληρώματος τῆς κολυμβήθρας, διὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἀγιάσας τὴς εἰς σὲ πιεζέοντας, εὐλόγησον τὸ παρὸν Νήπιον, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆ ἢ εὐλογία σε καταβήτω. Καὶ, ὡς εὐλόγησας διὰ τῆ Προφήτου Σαμὴλ, Δαυὶδ τὸν Βασιλέα, εὐλόγησον καὶ τὴν κεφαλὴν τῆ δαλθ σε (τοῦ δε), διὰ χειρὸς ἐμῆ τῆ ἀμαρτω-

λῆ, ἐπιφοιτῶν αὐτῷ τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ ὅπως, προκόπτων ἐν ἡλικίᾳ καὶ πολιᾷ γήρως, δόξαν σοι ἀναπέμψῃ, καὶ ἴδῃ τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῆ. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ κουρεύει αὐτὸν σταυροειδῶς, λέγων·

Κεῖρεται ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Εἶτα μνημονεύει τοῦ Ἀναδόχου.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός. Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς. Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν. Καὶ γίνεται, ὡς ἔθος, Ἀπόλυσις.

Εὐχαί, ἧτοι Ἐξορκισμοὶ τῷ Μεγάλῳ Βασιλείῳ, πρὸς τῆς πάσχοντας ὑπὸ δαιμόνων, καὶ πρὸς ἐκάστην ἀσθένειαν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς τῶν θεῶν, καὶ Κύριος τῶν κυρίων, ὁ τῶν πυρίρινων ταγματῶν δημιουργός, καὶ τῶν αὐλῶν Δυναμέων τεχνουργός, ὁ τῶν ἐπουρανίων καὶ τῶν ἐπιγείων τεχνίτης. ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων, ἢ δὲ εἶδῃ δύναται ὃν φοβεῖται καὶ τρέμει πᾶσα ἡ κτίσις ὁ τὸν τραχηλιάσαντα ποτὲ Ἀρχιεράτηγον, καὶ τὴν τέττε λειτηργίαν παρακοῆς ἀθετήσαντα, ῥήξας (1) ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ τῆς συναποστάτας αὐτῷ Ἀγγέλους, δαίμονας γενομένους, εἰς σκότῳσιν βυθοῦ ταρταρώσας ὁδὸν τὸν ἀφορκισμὸν τέτον, ἐπὶ τῷ φρικτῷ ὀνόματί σου τελέμενον, φόβῳ γενέσθαι αὐτῷ τῷ προηγημένῳ τῆς πονηρίας, καὶ πᾶσαις ταῖς φάλαγγξιν αὐτῆ, ταῖς συνεκπε-

(1) Ἰσως, ῥίψας.

τοῖσιν αὐτῷ ἐκ τῆς ἄνω φωτοφορίας, καὶ τρέψον αὐτὸν εἰς φυγὴν, καὶ ἐπίταξον αὐτῷ, καὶ τοῖς δαίμοσιν αὐτοῦ ἀναχωρῆσαι παντελῶς· ἵνα μὴτι βλαβερὸν κατὰ τὴν ἐσφραγισμένην εἰκόνα ἐργάσῃται· ἀλλὰ λαβέτωσαν ἰσχὺν οὗτοι οἱ ἐσφραγισμένοι κραταιότητος, τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄψεων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τῆ ἐχθροῦ. Σοῦ γὰρ ὑμνεῖται, καὶ μεγαλύνεται, καὶ παρὰ πάντης πνοῆς ἐν φόβῳ δοξάζεται τὸ πανάγιον Ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τῆ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ κεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ αὐτοῦ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εξορκίζω σε τὸν ἀρχέκακον τῆς βλασφημίας, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀνταρσίας, καὶ αὐτουργὸν τῆς πονηρίας. Ἐξορκίζω σε τὸν ἐκριφθέντα ἐκ τῆς ἄνω φωτοφορίας, καὶ πτόκῳ βυθοῦ κατενεχθέντα διὰ τὴν ἔπαρσιν. Ἐξορκίζω σέ, καὶ πᾶσαν τὴν ἐκπεσοῦσαν δύναμιν, τῆς σῆς ἀκόλουθον προαιρέσεως. Ὀρκίζω σε, πνεῦμα ἀκάθαρτον, κατὰ τοῦ Θεοῦ Σαβαώθ, καὶ πάσης στρατιάς Ἀγγέλων Θεοῦ, Ἀδωναῖ, Ἐλωῖ, Θεοῦ παντοκράτορος, ἔξελθε καὶ ἀπαναχώρησον ἀπὸ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δε). Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τῆ πάντα λόγῳ κτίσαντος, καὶ τῆ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ αὐτοῦ, τοῦ πρὸ τῶν αἰώνων ἀρρήτως καὶ ἀπαθῶς ἐξ αὐτοῦ γεννηθέντος· τοῦ τὴν ἀόρατον καὶ ὄρατὴν κτίσιν δημιουργήσαντος, καὶ τοῦ κατ' εἰκόνα ἰδίαν τὸν ἄνθρωπον πλαστοουργήσαντος· τοῦ νόμῳ πρότερον φυσικῶς ταῦτα παιδαγωγήσαντος, καὶ Ἀγγέλων ἐπιστασίᾳ φυλάξαντος· τοῦ ὑδατι τὴν ἁμαρτίαν κατακλύσαντος ἄνωθεν, καὶ ταῖς ὑπ' οὐρανὸν ἀβύσσους ἀναστομώσαντος, καὶ γίγαντας ἀσεβήσαντας καταφθειράντος, καὶ πύργον τῶν βεβήλων κατασεῖσαντος, καὶ γῆν Σοδόμων καὶ Γομόρρων πυρὶ καὶ θείῳ τεφρώσαντος, οὗ μάρτυς καπνὸς ἀκοίμητος ἐξατμίζεται· τοῦ ῥάβδῳ πέλαγος ῥήξαντος, καὶ Λαὸν ἀβρόχοις ποσὶ περάσαντος, καὶ τύραννον Φαραῶ, καὶ στρατὸν θεομάχον, εἰς αἰῶνα τοῖς κύμασι κατακλύσαντος τῆς ἀσεβείας πόλεμον· τοῦ ἐπ'

ἐσχάτων ἐκ Παρθένου ἀγνῆς σαρκωθέντος ἀνεκλαλήτως,
 καὶ σώας τὰς σφραγίδας τῆς ἀγνείας φυλάξαντος· τοῦ
 πλῦναι βαπτίσματι τὸν παλαιὸν ἡμῶν ρύπον εὐδοκή-
 σαντος, ὃν ἡμεῖς διὰ τῆς παραβάσεως ἐπεσπασάμεθα.
 Ἐξορκίζω σε, κατὰ τοῦ βαπτισθέντος ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τύ-
 πον ἡμῖν ἀφθαρσίας ἐν ὕδατι κατὰ χάριν παρεχομένου,
 ὃν Ἄγγελοι καὶ πᾶσαι αἱ Δυναμίεις τῶν οὐρανῶν κατε-
 πλάγησαν, τὸν σαρκωθέντα Θεὸν βλέψασαι μετριάσαντα,
 ὅτε ὁ ἀναρχος Πατὴρ τὴν ἀναρχον γέννησιν τοῦ Υἱοῦ ἀ-
 πεκάλυψε, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἡ κατάβασις τῆς
 Τριάδος τὴν ἔνωσιν ἐμαρτύρησεν. Ὁρκίζω σε, κατ' ἐκείνου
 τοῦ ἀνεμον ἐπιτιμήσαντος, καὶ κλυδωνὰ θαλάσσης πρᾶν-
 ναντος· τοῦ στίφη δαιμόνων ἐκδιώξαντος, καὶ κόρας ὀμ-
 μάτων, ἀπὸ μήτρας λειπούσας, πηλῶ τυφλοῖς ἀναβλέψαι
 ἐναρμόσαντος, καὶ τὴν ἀρχαίαν τοῦ γένους ἡμῶν διάπλα-
 σιν ἀνακαινίσαντος, καὶ ἀλάλοις τὸ λαλεῖν ἀνορθώσαν-
 τος· τῆ στίγματα λέπρας ἀποσμήξαντος, καὶ νεκροὺς ἐκ
 τῶν τάφων ἀναστήσαντος· τοῦ μέχρι ταφῆς τοῖς ἀνθρώ-
 ποις ὀμιλήσαντος, καὶ τὸν Ἄδην ἐγέρσει σκυλεύσαντος, καὶ
 πᾶσαν τὴν ἀνθρωπότητα ἀνάλωτον τῷ θανάτῳ κατα-
 σκευάσαντος. Ὁρκίζω σε, κατὰ τῆ Θεῆ τῆ Παντοκράτορος,
 τοῦ τῆ θεοπνεύστῳ φωνῇ τοὺς ἀθρώπους ἐμπνεύσαντος,
 καὶ τοῖς Ἀποστόλοις συμπράξαντος, καὶ πᾶσαν τὴν οἰ-
 κουμένην εὐσεβείας πληρώσαντος. Φοβήθητι, φύγε, δρα-
 πέτευσσον, ἀναχώρησον, δαιμόνιον ἀκάθαρτον καὶ ἐναγές,
 καταχθόνιον, βύθιον, ἀπατηλόν, ἄμορφον, θεατὸν δι' ἀ-
 ναίδειαν, ἀθέατον διὰ τὴν ὑπόκρισιν, ὅπου ἂν τυγχάνῃς,
 ἢ ἀπέρχῃ, ἢ αὐτὸς εἴ ὁ Βεελζεβούλ, ἢ κατασειῶν, ἢ δρα-
 κοντοειδής, ἢ θηριοπρόσωπος, ἢ ὡς αἰτμῖς, ἢ ὡς καπνὸς φαι-
 νόμενος, ἢ ὡς ἄρσεν, ἢ ὡς θῆλυ, ἢ ὡς ἔρπετόν, ἢ ὡς πε-
 τεινόν, ἢ νυκτολάλον, ἢ κωφόν ἢ ἄλαλον· ἢ ἐκφοβοῦν ἐξ
 ἐπίδρομῆς, ἢ σπαράσσον, ἢ ἐπιθελεῦον, ἢ ἐν ὕπνῳ βαρεῖ,
 ἢ ἐν νόσῳ, ἢ ἐν μαλακίᾳ, ἢ ἐν γέλῳτι ρέμβον, ἢ δάκρυα
 φιλήδονα ἐμποιοῦν, ἢ λάγνον, ἢ δυσῶδες, ἢ ἐπιθυμητικόν,
 ἢ ἠδονικόν, ἢ φαρμακόφιλον, ἢ ἐρωτομανές, ἢ ἀστρομαγι-

κόν, ἢ ἐνοικηματικόν, ἢ ἀναιδές, ἢ φιλόνηκον, ἢ ἀκατάστατον· ἢ τῇ σελήνῃ συναλλοιόμενον, ἢ χρόνῳ τινὶ συντρεπόμενον· ἢ ὄρθρινόν, ἢ μεσημβρινόν, ἢ μεσονυκτικόν, ἢ ἰωρίας τινός, ἢ αὐγῆς· ἢ αὐτομάτως συνήτησας, ἢ ἐπέμφθης ὑπὸ τινος, ἢ προσεπέλασας ἄφνω, ἢ ἐν θαλάσῃ, ἢ ἐν ποταμῷ, ἢ ὑπὸ γῆς, ἢ φρέατος, ἢ κρημοῦ, ἢ ἐκ λάκκου, ἢ λίμνης, ἢ καλαμῶνος, ἢ ὕλης, ἢ ἀπογαίου, ἢ ἀκαθάρτου, ἢ ἄλσους, ἢ δρυμῶνος, ἢ δένδρου, ἢ ὀρνέου, ἢ βροντῆς, ἢ ἐκ στέγης λουτροῦ, ἢ ἐν κολυμβήθρα ὑδάτων, ἢ ἐκ μνήματος εἰδωλικοῦ, ἢ ὅθεν ἴσμεν, καὶ οὐκ ἴσμεν, ἢ γνωστόν, ἢ ἄγνωστον, καὶ ἐξ ἀπερισκέπτου τόπου· μερίσθητι, καὶ ἀπαλλάγητι. Αἰσχύνητι τὴν εἰκόνα, τὴν χειρὶ Θεοῦ πλασθεῖσαν καὶ μορφωθείσαν. Φοβήθητι τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ τὸ ὁμοίωμα, καὶ μὴ ἐγκρυβῆς εἰς τὸν δοῦλον τῆ Θεοῦ (τόν δε)· ἀλλὰ ῥάβδος σιδηρᾶ, καὶ κείμενος πυρός, καὶ τάρταρος, καὶ ὀδόντων βρυγμὸς ἄμυνα τῆς παρακοῆς σε περιμένει. Φοβήθητι, φημώθητι, φύγε· μὴ ὑποστρέψης, μὴ ὑποκρυβῆς μεθ' ἑτέρας πονηρίας πνευμάτων ἀκαθάρτων, ἀλλὰ ἀπέλθε εἰς γῆν ἄνυδρον, ἔρημον, ἀγεώργητον, ἣν ἀνθρώπος ἐκ οἰκεῖ, Θεὸς μόνος ἐπισκοπεῖ, ὁ δεσμεύων πάντας τοὺς βασικαίνοντας, καὶ ἐπιβουλεύοντας τῇ αὐτοῦ εἰκόνι, καὶ σειραῖς ζόφου ταρταρώσας εἰς μακρὰν νύκτα καὶ ἡμέραν σὲ πάντων τῶν κακῶν πεπειραμένον, καὶ ἐφευρετὴν Διάβολον· ὅτι μέγας ὁ φόβος τῆ Θεοῦ, καὶ μεγάλη ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Εὐχὴ ἑτέρα, τοῦ αὐτοῦ.

Θεὸς τῶν ἕρανῶν, ὁ Θεὸς τῶν φώτων, ὁ Θεὸς τῶν Ἁγγελῶν τῶν ὑπὸ τὴν σὴν ἰσχύν, ὁ Θεὸς τῶν Ἀρχαγγέλων τῶν ὑπὸ τὸ σὸν κράτος, ὁ Θεὸς τῶν ἐνδόξων Κυριοτήτων, ὁ Θεὸς τῶν Ἁγίων, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ τὰς δεσμευθείσας τῷ θανάτῳ ψυχὰς λύσας, ὁ τὸν προσηλωθέντα ἄνθρωπον τῷ σκότει, διὰ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ φωτίσας, ὁ λύσας τὰς ὀδύνας ἡμῶν, καὶ πᾶν βᾶρος ἀποσκεδάσας, ὁ πᾶσαν τὴν προσβολὴν τῆ ἐχθρῆ ἀφ' ἡμῶν χωρίσας· καὶ σύ, Υἱὲ καὶ Λόγε τῆ Θεοῦ,

ὁ ἀπαθανάτισας ἡμᾶς τῷ θανάτῳ σου, καὶ δοξάσας ἡμᾶς τῇ δόξῃ σου, ὁ ἐξ ἀνθρώπων χωρεῖν εἰς Θεὸν ἐγέρσει τῇ σῇ χαρισάμενος· ὁ πάντα δεσμὸν τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν διὰ τῆ Σταυροῦ σου βαστάσας, ὁ τὸ σύντριμμα ἡμῶν ἀναλαθὼν, καὶ ἰασάμενος, Κύριε· ὁ ὁδοποιήσας ἡμῖν ὁδὸν εἰς ἑβρανοὺς, καὶ φθορὰν εἰς ἀφθαρσίαν μετασκευάσας· εἰσακούσον μου, πόθῳ καὶ φόβῳ κεκραγὸτος πρὸς σέ, οὗ τῷ φόβῳ τὰ ὄρη τήκονται τῆς ὑπ' οὐρανὸν σὺν τῷ στερεώματι· οὗ τῇ δυνάμει ἀλλοιοὶ στοιχείων ψυχαὶ φρίττουσι, τηροῦσαι τοὺς ἑαυτῶν ὄρους· δι' οὗ τὸ πῦρ τὸ τῆς ἐκδικήσεως οὐχ ὑπερβήσεται ὄρους τοὺς ταχθέντας αὐτῷ, ἀλλ' ἀναμένει ζένον τὴν σὴν βουλήν· δι' ὃν πᾶσα ἡ κτίσις ὠδίνει, στεναζούσα στεναγμοῖς ἀλαλήταις, εἰς καιροὺς μένειν ἐπιταχθεῖσα· ὃν πᾶσα φύσις ἐναντία πέφευγε, καὶ τοῦ ἐχθροῦ στρατιὰ δεδάμασται, καὶ διάβολος πέπτωκε, καὶ ὄφις πεπάττηται, καὶ δράκων ἀνήρηται· δι' ὃν τὰ ἔθνη ὁμολογήσαντά σε ἐφωτίσθησαν, καὶ ἐκραταιώθησαν ἐν σοὶ Κύριε· δι' ὃν ζῶν πεφανέρωται, ἐλπίς ἠδρασται, ἡ πίστις κεκραίτηται, τὸ Εὐαγγέλιον κεκήρυκται· δι' ὃν ἄνθρωπος ἐκ γῆς ἀναπέπλασται, πιστεύσας ἐν σοὶ. Τίς γάρ ἐστιν, ὡς σὺ, Θεὸς Παντοκράτωρ; Διὸ δεόμεθα σου, Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, προσιώνιε, καὶ ὑπερούσιε· τὸν πρὸς σέ ἐληλυθότα ἐπὶ τῷ ἁγίῳ Ὄνοματί σου, καὶ τοῦ ἡγαπημένου σου παιδὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου, καὶ παντοδυνάμου, καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, πρόσδεξαι. Ἄποσθήσον ἀπὸ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ πᾶσαν μαλακίαν, πᾶσαν ἀπιστίαν, πᾶν πνεῦμα ἀκάθαρτον, σπαρακτικόν, καταχθόνιον, πύρινον, δυσωδιακόν, ἐπιθυμητικόν, φιλόχρυσον, φιλάργυρον, τυφωνικόν, πορνικόν, πᾶν δαιμόνιον ἀκάθαρτον, σκοτεινόν, ἄμορφον, ἀναίδες. Ναί, ὁ Θεός, ἀπέλασον ἀπὸ τοῦ δούλου σου (τοῦ δεῖνος), πᾶσαν ἐνέργειαν τῆ Διαβόλου, πᾶσαν μαγείαν, πᾶσαν φαρμακείαν, εἰδωλολατρείαν, ἀστρομαντείαν, ἀστρολογίαν, νεκρομαντείαν, ὀρνεοσκοπίαν, ἠδυπάθειαν, ἔρωτα, φιλαργυρίαν, μέθην, παρνείαν, μοιχείαν, ἀσελγείαν, ἀναίδειαν, ὀργὴν, φιλονεικίαν, ἀκαταστασίαν,

καὶ πᾶσαν ὑπόνοιαν πονηράν. Ναί, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐμφύσησον ἐν αὐτῷ τὸ Πνεῦμά σου τὸ εἰρηνικόν, ὅπως φηροῦμενος ὑπ' αὐτῆ, ποιήσῃ καρπὸν πίστεως, ἀρετῆς, σοφίας, ἀγνείας, ἐγκρατείας, ἀγάπης, χρηστότητος, ἐλπίδος, πραότητος, μακροθυμίας, ὑπομονῆς, σωφροσύνης, συνέσεως· ὅτι σὸς ἐπικέκληται δούλος, ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, πιστεύων εἰς τὴν ὁμοούσιον Τριάδα, συμμαρτυρούντων Ἀγγέλων, Ἀρχαγγέλων, ἐνδόξων Κυριοτήτων, καὶ πάσης οὐρανόου στρατιᾶς. Σὺν τούτῳ φύλαξον καὶ τὰς καρδίας ἡμῶν, ὅτι δυνατὸς εἶ, Κύριε· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ τοῦ Χρυσόστομου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ λυτρωσάμενος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ Διαβόλου, ρῦσαι τὸν δούλόν σου (τόν δε), ἀπὸ πάσης ἐνεργείας πνευμάτων ἀκαθάρτων· ἐπίταξον τοῖς πονηροῖς καὶ ἀκαθάρτοις πνεύμασί τε καὶ δαίμοσιν, ἀποστῆναι τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος τοῦ δούλου σου (τοῦ δε), καὶ μὴ ἐμμένειν, μηδὲ ἐγκρύπτεσθαι ἐν αὐτῷ· φυγαδευθεῖσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, ἀπὸ τοῦ πλάσματος τῶν χειρῶν σου· ἵνα, καθαρισθεὶς ἀπὸ πάσης ἐπιτηρείας διαβολικῆς, ὁσίως, καὶ δικαίως, καὶ εὐσεβῶς ζήσῃ, ἀξιούμενος τῶν ἀχράντων Μυστηρίων τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν· μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, καὶ δεδοξασμένος, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἁγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο πᾶσιν ἀκαθάρτοις πνεύμασιν ἐπιτιμήσας, καὶ δύναμι ρήματος ἐνδιώξας τὸν λεγεῶνα, ἐπιφάνηθι καὶ νῦν, διὰ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, ἐπὶ τὸ πλάσμα, ὃ κατ' εἰκόνα σου ἐποίησας, καὶ ἐξελού αὐτὸ καταδυναστευόμε-

νον ὑπὸ τοῦ ἀντικειμένου· ἵνα, ἐλεθὲν καὶ καθαρισθὲν, ἐνταγῇ τῇ ἀγία σου ποιμνῇ, καὶ φυλαχθῇ ναὸς ἔμφυχος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ τῶν θείων καὶ ἀχράντων Ἀγιασμάτων· χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ε'πικαλούμεθά σε Δέσποτα, Θεέ Παντοκράτορ, ὕψιστε, ἀπειράστε, εἰρηνικὲ Βασιλεῦ· ἐπικαλούμεθά σε, τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνεφύη καὶ τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ Ἀρχὴ καὶ τὸ Τέλος· ὁ δοὺς τοῖς ἀνθρώποις ὑπακούειν τετράποδα, καὶ ἄλογα ζῶα, ὅτι σὺ ὑπέταξας αὐτά, Κύριε· ἐκτεινον τὴν χειρὰ σου τὴν κραταιάν, καὶ τὸν βραχίονά σου τὸν ὑψηλὸν καὶ τὸν ἅγιον, καὶ ἐπισκοπῶν ἐπισκόπησον τὸ πλάσμα σου τοῦτο· καὶ κατάπεμψον αὐτῷ Ἄγγελον εἰρηνικόν, Ἄγγελον κραταιόν, ψυχῆς καὶ σώματος φύλακα, ὃς ἐπιτιμήσει, καὶ ἀπελάσει ἀπ' αὐτοῦ πᾶν πονηρὸν, καὶ ἀκάθαρτον δαιμόνιον· ὅτι σὺ Κύριε μόνος, ὕψιστος, παντοκράτωρ, εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Τὴν θείαν τε, καὶ ἁγίαν, καὶ μεγάλην, καὶ φρικτὴν καὶ ἄστεκτον ὀνομασίαν, καὶ ἐπίκλησιν ποιοῦμεν, πρὸς τὴν σὴν ἐξέλασιν, ἀποστάτα· ὡσαύτως καὶ ἐπιτιμήσιν εἰς τὴν σὴν ἐξολόθρευσιν, Διάβολε. Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ ἀναρχος, ὁ φοβερός, ὁ ἀόρατος τῇ οὐσίᾳ, ὁ ἀνεϊκαστος τῇ δυνάμει, καὶ ἀκατάληπτος τῇ Θεότητι, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, καὶ παντοκράτωρ Δεσπότης, ἐπιτιμήσει σοι, Διάβολε· ὁ ἐκ τῆ μη ὄντος εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα εὐπραγῶς λόγῳ συστησάμενος, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ προσκαλούμενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον πά-

σης τῆς γῆς· Κύριος τῶν Δυνάμεων ὄνομα αὐτῶ. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ ὑπὸ τῶν ἀναριθμητῶν οὐρανίων Ταγματίων πυρίνων φόβῳ λειτουργούμενος, καὶ ὑμνούμενος, καὶ ὑπὸ πλήθους χορῶν Ἀγγελικῶν καὶ Ἀρχαγγελικῶν, τρόμφῳ προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ τιμώμενος ὑπὸ τῶν κύκλωθεν παρεστώτων Δυνάμεων, καὶ φρικωδεστάτων Ἑξαπτερυγίων, καὶ πολυομμάτων Χερουβίμ καὶ Σεραφίμ, τῶν τὰ πρόσωπα ἑαυτῶν ταῖς δυσὶ πτέρυξι σκεπόντων, διὰ τὴν ἀδωρήτην αὐτοῦ καὶ ἀνεξιχνίαστον Θεότητα, καὶ ταῖς δυσὶ πτέρυξι τοὺς ἑαυτῶν πόδας καλυπτόντων, εἰς τὸ μὴ κατακαυθῆναι ἐκ τῆς ἀρρήτου δόξης, καὶ ἀκατανοήτου μεγαλειότητος αὐτοῦ, καὶ ταῖς δυσὶ πτέρυξι πετομένων, καὶ τὸν οὐρανὸν πληρύντων ἐκ τῆς βοῆς αὐτῶν· Ἅγιος, Ἄγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ ἕρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ ἐκ τοῦ κόλπου τοῦ Πατρικοῦ καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ Θεὸς Λόγος, καὶ διὰ τῆς ἐκ Παρθένου ἀγίας, προσκυνητῆς, ἀφράστου, καὶ ἀχράντου σαρκώσεως, ἀνεκλαλήτως φανείς ἐν τῷ κόσμῳ, τοῦ σῶσαι αὐτὸν, καὶ τῆ ἀυθεντικῆ αὐτοῦ δυνάμει ρίψας σε οὐρανόθεν, καὶ ἀπόβλητον παντὶ δείξας. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ εἰπὼν τῇ Θαλάσῃ· Σιώπα, πεφίμωσο· καὶ τῷ κελεύσματι, εὐθέως ἐκόπασεν. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ τῷ ἀχράντῳ πτυέλῳ πηλὸν ποιήσας, καὶ τὸ φῶς χαρυσάμενος. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ τὴν θυγατέρα τοῦ Ἀρχισυναγώγου λόγῳ ζωοποιήσας, καὶ τῆς Χήρας τὸν υἱὸν ἐκ στόματος τοῦ θανάτου ἀφαρπάσας, καὶ τῇ ἰδίᾳ μητρὶ ὀλόκληρον καὶ ὑγιᾶ αὐτὸν χαρυσάμενος. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ τὸν Λάζαρον ἐκ νεκρῶν τετραήμερον, ἄσηπον, ὡς μὴ θανόντα, καὶ ἄσπιλον εἰς ἔκκληξιν τῶν πολλῶν ἀναστήσας. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ διὰ τοῦ ραπίσματος τὴν κατάραν καταργήσας, καὶ διὰ τῆς λόγγης τῆς ἀχράντου πλευραῖς αὐτοῦ τὴν τὸν Παραδείσον φυλάττουσαν φλογίνην ρομφαίαν ἀναστειλάς. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε,

ὁ διὰ τοῦ ἐμπτύσματος τοῦ τιμίου αὐτοῦ χαρακτῆρος πᾶν δάκρυον ἐκ παντός προσώπου ἐκμάξας. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ πήξας τὸν Σταυρὸν εἰς στήριγμα καὶ σωτηρίαν κόσμου, εἰς πτώσιν δὲ σὴν, καὶ πάντων τῶν ὑπὸ σὲ Ἀγγέλων. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ δούς φωνῆν ἐν τῷ Σταυρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ Ναοῦ ἐσχίσθη, καὶ αἱ πέτραι διερράγησαν, καὶ τὰ μνημεῖα ἠνεώχθησαν, καὶ οἱ ἀπ' αἰῶνος θανόντες ἀνέστησαν. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ θανάτῳ θάνατον θανατώσας, καὶ ζῶν τῇ ἐγέρσει αὐτοῦ τοῖς ἀνθρώποις χαρισάμενος. Ἐπιτιμῆσαι σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ καταβάς εἰς τὸν Ἄδην, καὶ τὰ μνημεῖα αὐτοῦ ἐκτινάξας, καὶ πάντας τοὺς ἐν αὐτῷ κατεχομένους δεσμίους ἐλευθερώσας, καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἀνακαλεσάμενος ὃν οἱ πυλωροὶ ἰδόντες ἔφριξαν, καὶ ἀγωνία τοῦ Ἄδου κρυβέντες ἐξέλιπον. Ἐπιτιμῆσαι σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πᾶσι τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ χαρισάμενος. Ἐπιτιμῆσαι σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ εἰς οὐρανοὺς ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς πρὸς τὸν Πατέρα αὐτοῦ, καὶ ἐκ δεξιῶν τῆς μεγαλωσύνης ἐπὶ θρόνου δόξης καθήμενος. Ἐπιτιμῆσαι σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ πάλιν ἐρχόμενος μετὰ δόξης ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, μετὰ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων αὐτοῦ, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Ἐπιτιμῆσαι σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, καὶ σκώληκα τὸν ἀκοίμητον, καὶ σκότος τὸ ἐξώτερον ἐτοιμάσας σοι εἰς αἰώνιον κόλασιν. Ἐπιτιμῆσαι σοι Κύριος, Διάβολε, ὃν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, ὅτι ἄστεκτος ἡ ὀργὴ τῆς ἐπὶ σὲ ἀπειλῆς αὐτοῦ. Αὐτὸς ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, διὰ τοῦ φοβεροῦ αὐτοῦ ὀνόματος. Φρίξον, τρόμαξον, φοβήθητι, ἀναχώρησον, ἐξολοθρευθήτι, φυγαδεύθητι, ὁ πεσὼν οὐρανὸθεν, καὶ σὺν σοὶ πάντα τὰ πονηρὰ πνεύματα· πᾶν πνεῦμα πονηρὸν, πνεῦμα ἀσελγείας, πνεῦμα πονηρίας, πνεῦμα νυκτερινὸν καὶ ἡμερινὸν, μεσημβρινόν τε καὶ ἑσπερινόν· πνεῦμα μεσονυκτικόν, πνεῦμα φανταστικόν, πνεῦμα συναντικόν, εἴτε χειρσαῖον, εἴτε ἔνυδρον, εἴτε ἐν ἄλλ-

σοις, εἴτε ἐν καλάμοις, εἴτε ἐν φάραγγιν, εἴτε ἐν διόδοις καὶ τριόδοις, ἐν λίμναις καὶ ποταμοῖς, ἐν οἴκοις, ἐν ἀυλαῖς, καὶ ἐν βαλανείοις παρατρέχον, καὶ βλάπτον καὶ ἀλλοιοῦν τὸν νοῦν τοῦ ἀνθρώπου· συντόμως ἀναχωρήσατε ἀπὸ τοῦ πλάσματος τοῦ δημιουργοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἀπαλλάχθητε ἀπὸ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δε), ἀπὸ τοῦ νοός, ἀπὸ τῆς ψυχῆς, ἀπὸ τῆς καρδίας, ἀπὸ τῶν νεφρῶν, ἀπὸ τῶν αἰσθήσεων, ἀπὸ πάντων τῶν μελῶν, πρὸς τὸ εἶναι αὐτὸν ὑγιῆ, καὶ ὀλόκληρον, καὶ ἐλευθερον, ἐπιγινώσκοντα τὸν ἴδιον Δεσπότην καὶ δημιουργὸν τῶν ἀπάντων Θεόν, τὸν ἐπισυνάγοντα τοὺς πεπλανημένους, καὶ διδόντα αὐτοῖς σφραγιδα σωτηρίας, διὰ τῆς ἀναγεννήσεως, καὶ ἀνακαινίσεως τοῦ ῥείου Βαπτίσματος, εἰς τὸ καταξιωθῆναι αὐτὸν τῶν ἀχράντων, καὶ ἐπουρανίων φρικτῶν αὐτοῦ Μυστηρίων, καὶ ἐνωθῆναι τῇ αὐτοῦ ποιμνῇ τῇ ἀληθινῇ, εἰς τόπον γλῶσς κατασκηνοῦντα, καὶ ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐκτρεφόμενον, καὶ ὑπὸ βακτηρίας τῆ Σταυροῦ ποιμαντικῶς καὶ ἀσφαλῶς ὀδηγούμενον, εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ὅτι αὐτῷ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, καὶ μεγαλοπρέπεια, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΤΡΟΥ.

Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ, ἀντὶ τοῦ Χερουβικοῦ, λέγομεν· Τοῦ Δειπνοῦ σου τοῦ μυστικοῦ, ἐρχομένων τῶν ἀγίων Μυστηρίων ἀπὸ τῆς Προθέσεως ἐπὶ τὴν μέσσην Τράπεζαν, βασιτάζοντος τοῦ Πρωτοῖερέως τὸ Μύρον μετὰ τοῦ Ἀλαβάστρου, κεκαλυμμένον μετὰ τοῦ Διασκοκαλύμματος,

ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Μυστηρίων, καὶ ὀφικευομένου ὑπὸ τῶν Διακόνων ἔνθεν κἀκείθεν, βασταζόντων Ῥιπίδια ζυγὰς ζ'. προηγουμένου καὶ τοῦ Δομεστίκου, καὶ τῶν Διακόνων μετὰ λαμπάδων. Καὶ ὅτε ἔλθωσιν ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν, τὰ μὲν δύο Ῥιπίδια εἰσέρχονται, κατὰ τὸ σύνθηες· τὰ δὲ ἄλλα, ζευκτὰ ἴστανται ἕως τῆς ἁγίας Τραπεζῆς ἀπὸ τῶν ἁγίων Θυρῶν ἔνθεν κἀκείθεν. Ὁ δὲ Πρωτοῖερεὺς κρατῶν τὸ Μύρον, ἐκδέχεται τὸν Πατριάρχην πρὸ τῶν ἁγίων Θυρῶν μετὰ τοῦ Μύρου. Καὶ ἐρχόμενος ὁ Πατριάρχης, λαμβάνει ἐξ αὐτοῦ τὸ Ἀλάβαστρον, καὶ τίθησιν εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, κάτωθεν τοῦ δευτέρου Ποτηρίου· καὶ οὕτως εἰσέρχονται κατὰ τὸ λοιπὸν τὰ Ἅγια. Εἴθ' οὕτως, ὁ ἐν τῷ Ἀμβωνί Διάκονος λέγει· Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Μετὰ δὲ τὸ εἰπεῖν τὸν Ἀρχιερέα· Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι· Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ, ὁ μὲν ἐν τῷ Ἀμβωνί Διάκονος ἴσταται σιγῶν· ὁ δὲ Πατριάρχης ἀνέρχεται ἐν τῇ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς κρηπίδι, καὶ ἀποσκηπάζει τὸ ἅγιον Μύρον, καὶ σφραγίζει αὐτὸ γ'. ἐπιλέγων μυστικῶς τὴν ἐπομένην Εὐχὴν.

Κύριε τοῦ ἐλέους, καὶ Πατὴρ τῶν φώτων, παρ' οὗ πᾶσα δόσις ἀγαθῆ, καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον δίδοται, παρὰ σχου ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις χάριν, εἰς τὴν διακονίαν τοῦ μεγάλου τούτου καὶ ζωοποιοῦ Μυστηρίου, ὡς ἔδωκας Μωϋσεῖ τῷ πιστῷ σου θεράποντι, καὶ τῷ δούλῳ σου Σαμουὴλ, καὶ τοῖς ἁγίοις σου Ἀποστόλοις, καὶ κατὰ πέμψον τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐπὶ τοῦτο τὸ Μύρον. Ποίησον αὐτὸ χρίσμα βασιλικόν, χρίσμα πνευματικόν, ζωῆς φυλακτήριον, ἁγιαστικόν ψυχῶν καὶ σωμάτων, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως, τὸ προδεῦσαν μὲν ἐν Νόμῳ, ἐκλάμψαν δὲ ἐν καινῇ Διαθήκῃ· ἐν ᾧ ἔχρισαν Ἱερεῖς τε καὶ Ἀρχιερεῖς, Προφῆτας, καὶ πάντας τοὺς διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας ὑπ' αὐτῶν, καὶ τῶν καθεξῆς Ἐπισκόπων καὶ Πρεσβυτέρων, ἀναγεννηθέντας ἕως τῆς σήμερον. Ναί, Δέσποτα Θεέ Παντοκράτορ, ἀνάδειξον αὐτὸ, τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου καὶ

προσκυνητοῦ σε Πνεύματος, ἔνδυμα ἀφθαρσίας, καὶ σφραγίδα τελειοποιῶν, ἐντυποῦσαν τοῖς τὸ θεῖόν σου λουτρόν δεχομένοις, τὴν θεῖαν σε ὀνομασίαν, καὶ τῆ μονογενῆ σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἐνώπιόν σου γνωστούς, οἰκείους καὶ πολίτας, δούλους σου καὶ παιδίσκας, ἡγιασμένους ψυχῇ καὶ σώματι, ἀπηλλαγμένους πάσης κακίας, καὶ πάσης ἀμαρτίας λελυτρωμένους, τῇ περιβολῇ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀχράντου σου δόξης ἐπιγινώσκεισθαι, διὰ τῆς ἀγίας ταύτης σημειώσεως, ὑπὸ τῶν ἀγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου Δυναμῆως, καὶ φοβεροῦς πᾶσιν ὑπάρχειν τοῖς πονηροῖς καὶ ἀκαθάρτοις δαίμοσιν· ἵνα ὡς λαὸς περιούσιος, βασιλείον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, ἐσφραγισμένοι διὰ τοῦ ἀχράντου σου Μυστηρίου τούτου, καὶ τὸν Χριστόν σου ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν φέρωσιν, εἰς κατοικητήριον σου τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι. Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν Ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Ἀρχιερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διακόνος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Καὶ ὁ Πατριάρχης εὐχεται.

Σοὶ τῷ Θεῷ τῶν ὀλων καὶ Βασιλεῖ, τὸν ἀρχένα τῆς καρδίας εὐχαριστοῦντες ἐκλίναμεν, ἀνθ' ὧν ἀναξίους ὄντας, ἡμᾶς διακόνους γενέσθαι τῶν θεῶν σου τούτων κατηξιώσας Μυστηρίων· καὶ τὸν ἔλεον κηρύττομεν, ὃν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως ἐξέχεας, δεξασθαι τὸν ἁγιασμόν παρὰ σέ, ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς ἱκετεύομεν· διότι Μύρον ἐκκενωθὲν, ὄνομα τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ἐν ᾧ σύμπας ὁ κόσμος εὐωδιάζεται, ὅσος ὄρατός, καὶ ὅσος ἀόρατος. Σὺ γὰρ προσκυνητὸς ὑπάρχεις καὶ δεδοξασμένος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα σφραγίσας, καλύπτει αὐτό. Καὶ τότε, προτρα-

πείς ὁ ἐν τῷ Ἀμβωνί Διάκονος, λέγει· Πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες. Ταῖ δὲ ῤιπίδια ἵσταται μέχρι τοῦ Πληρωθῆτω. Ὅτε δὲ μελλοῦσιν ἐξέρχεσθαι τὰ Ἁγία, ἵσταμένου τοῦ Πρωτοϊερέως ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν, λαμβάνει ὁ Πατριάρχης τὸ Μύρον, καὶ ἐπάγει, καὶ δίδωσιν αὐτὸ τῷ Πρωτοπαπᾶ. Καὶ ἔκτοτε ἀποκινουσι καὶ τὰ ῤιπίδια, καὶ αἴρονται καὶ οἱ Διάκονοι, καὶ ἀπέρχονται, καθὼς ἦλθον μετὰ τῶν ῤιπιδίων. Καὶ ἐμβαλλεται παρὰ τοῦ Πρωτοπαπᾶ τὸ ἐν τῷ Ἀλαβάστρω Μύρον εἰς τὸ ἀγγεῖον, ἐνθα ἐνὶ τῷ Νάρδιον.

Ἡ δὲ ὕλη τοῦ Μύρου, ἔχει οὕτως·

Εἰς ματλαῖα Ἐλαίου ββ'. καὶ Οἴνου, ὅσα μέτρα ἰκανά εἰσι ἐπὶ τὸ βράζεσθαι μετὰ τοῦ Ἐλαίου, ὥστε εἶναι ὑποκάτω τοῦ Ἐλαίου τὸν Οἶνον πάντοτε, καὶ μὴ ἐκκαίεσθαι τὸ Ἐλαίον. Κόρου, λίτρας β'. Ευλοβαλάμ, λίτρας γ'. Ἐχινάνθη, λίτρας β'. Πεπέρως, λίτρας ε'. Σμύρνης, λίτρας δ'. Στύρακος, λίτραν α'. Πεπέρως μακρῆ, λίτρας β'. Ευλοκασσίας, λίτρας γ'. Φύλλου Ἰνδικοῦ, λίτρας γ'. Καρποβαλαάμου, λίτρας β'. Κυπέρος, λίτρας ε'. Μητζόκοκκα, λίτρας γ'. Κελτικῆ, λίτραν α'. Κασσίας μελαίνης, λίτρας β'. Καρροφύλλων, λίτρας γ'. Καγχρέου, λίτρας β'. Κιναμώμ, λίτρας ε'. Ἀσσάρη, λίτρας β'. Μάκαρος, λίτραν α'. Τερεδύνης, λίτρας ε'. Πετίτη, λίτρας ε'. Μυροβαλάνου, λίτρας β'. Σαμφύχου, λίτραν α'. Λαδάνου, λίτρας ε'. Λιβάνου, λίτρας ε'. Στάχου, λίτραν α'. Τζιντζιβέρος, λίτρας δ'. Ζουτωμπᾶ, λίτρας β'. Βοτάνης ξινονικῆς ταύτης ἀκέρου, λίτρας β'. Ἐλενίου, λίτρας β'. Ἀριστολοχίας, λίτραν α'. Ἰρεως, λίτραν α'. Βόχου, λίτραν α'. Ευλαλῆς, λίτραν α'. Βαλαμελαίου, ὅσον δίδωσιν ἢ εὐπορία· ἐν ᾧ καὶ Μόσχου ἑξαίγια β'.

Καὶ ταῦτα περὶ τοῦ ἡμετέρου Μύρου.

Τὸ δὲ πιστικὸν Μύρον, ὅπερ ὁ Μωϋσῆς πρῶτος, παρὰ Θεοῦ κελευσθεὶς ἐποίησε διὰ τὴν τῶν Ἀρχιερέων χρίσιν, καὶ τῶν Ἱερέων, περὶ οὗ οἶμαι καὶ Δαυὶδ λέγει· Ὡς Μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρών· ὅπερ ἦν συντεθειμένον ἐξ εἰδῶν τεσσάρων, Σμύρνης, Ἄνθους Κιναμώμου, εὐώδους Ἰρεως, Καλάμου εὐώδους, καὶ Ἐλαίου. Πιστικὸν δὲ εἴρηται, ἢ Μυστικὸν, ὅτι ἐπὶ τοῦτο ἀνθρώπους ἐπιστήμονας σοροῦς ἔστησεν ἐργάζεσθαι αὐτό,

καὶ μόνον ὁ Μωϋσῆς μυστικῶς τοῦτο διαταξάμενος· τὸ δὲ Ἀλάδα-
στρον, ἀγγεῖον ὑελιόν ἐστιν, ἄνευ λαβῆς πεποιημένον τινός· ὁ δὲ Βυ-
κίον οὕτως λέγεται.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ

ΔΙΑΚΟΝΟΥ.

Μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν Ἀρχιερέα τὴν Ἐκφώνησιν, τὸ, Καὶ
ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν, ἐξεληθόντες δύο Διάκονοι
ἐκ τοῦ ἁγίου Βήματος, λαμβάνουσι τὸν μέλλοντα χειροτο-
νεῖσθαι Διάκονον, ἐσῶτα ἐν τῇ Σολέα, καὶ εἰσαίγουσιν αὐ-
τὸν εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα, κυκλοῦντες τὴν ἁγίαν Τραπέζαν
τρὶς, ψάλλοντες καὶ τὸ, Ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλή-
σαντες. Ἐἴτα προσερχόμενος τῷ Ἀρχιερεῖ, σφραγίζεται γ'
τὴν κεφαλὴν. Καὶ μετὰ τοῦτο κελεύει ὁ Ἀρχιερεὺς ἀπο-
ζώσασθαι τοῦτον, καὶ ἀρθῆναι τὸ μανδύλιον. Ἐἴτα ἐρείδει
ὁ χειροτονοῦμενος τὸ μέτωπον αὐτοῦ τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ,
καὶ κλίνει τὸ γόνυ τὸ δεξιόν. Καὶ τοῦ Ἀρχιδιακόνου ἐκ-
φωνήσαντος τὸ, Πρόσχωμεν, ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχων ἐπικειμένην
τὴν δεξιὰν χεῖρα τῇ κεφαλῇ τῆ χειροτονοῦμένου, ἐκφωνεῖ·

Ἡ δὲα χάρις, ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα, καὶ
τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, προχειρίζεται (τον δεῖ-
να) τὸν εὐλαβέστατον Ὑποδιάκονον, εἰς Διάκονον· εὐξώ-
μεθα οὖν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ἡ χάρις τῆ παν-
αγίου Πνεύματος.

Καὶ ψάλλεται εὐθὺς τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἐκ γ'· παρὰ τῶν
ἐν τῷ Βῆματι, καὶ παρὰ τῶν ἐκτός. Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς
σφραγίζει γ'· τὴν αὐτοῦ κεφαλὴν· καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόν-
τος, Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχων τὴν δεξιὰν
χεῖρα ἐπικειμένην, εὐχεται οὕτω μυστικῶς·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ προγνώσει τῇ σῆ τὴν τοῦ Ἀ-
γίου σου Πνεύματος χορηγίαν καταπέμπων ἐπὶ τοὺς

ὄρισμένους ὑπὸ τῆς σῆς ἀνεξιχνιάστου δυνάμεως, λειτουργοὺς γενέσθαι, καὶ ἐξυπηρετεῖσθαι τοῖς ἀχράντοις σου Μυστηρίοις· αὐτὸς, Δέσποτα, καὶ τοῦτον, ὃν εὐδόκησας προχειρισθῆναι παρ' ἐμοῦ εἰς τὴν τῆς Διακονίας λειτουργίαν, ἐν πάσῃ σεμνότητι διατήρησον, ἔχοντα τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει. Δώρησαι δὲ αὐτῷ τὴν χάριν, ἣν ἐδώρησω Στεφάνῳ τῷ Πρωτομάρτυρί σου, ὃν καὶ ἐκάλεσας πρῶτον εἰς τὸ ἔργον τῆς διακονίας σου· καὶ καταξίωσον αὐτόν, κατὰ τὸ σοὶ εὐάρεστον, οἰκονομηῆσαι τὸν παρά τῆς σῆς ἀγαθότητος δεδωρημένον αὐτῷ βαθμὸν· οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες, βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιῶνται· καὶ τέλειον ἀνάδειξον δούλόν σου. Ὅτι σου ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν. λέγει ὁ Ἀρχιδιάκονος λεπτῇ φωνῇ, ὅσον ἀκούειν τοὺς συμπαρόντας Διακόνους, καὶ ἀποκρίεσθαι, τὰ Διακονικὰ ταῦτα·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας.

ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

ὑπὲρ τῆ Ἀρχιεπισκόπῃ ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), Ἱερωσύνης, ἀντιλήψεως, διαμονῆς, εἰρήνης, υἰείας, καὶ σωτηρίας αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος), τοῦ νυνὶ προχειριζομένου Διακόνου, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ἄσπιλον καὶ ἀμώμητον αὐτῷ τὴν Διακονίαν χαρίσῃται, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως.

ὑπὲρ τῆ ῥυσθῆναι ἡμᾶς. Ἀντιλαβῆ, σῶσον, ἐλέησον. κτλ.

Καὶ τούτων ῥηθέντων, ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχων τὴν χεῖρα ἐπικειμένην, εὐχεται οὕτω μυστικῶς·

Ο Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ τῇ ἀφθάρτῳ σου φωνῇ τοῖς Ἀποστόλοις σου θεσπίσας τὸν τῆς Διακονίας νόμον

καὶ τὸν Πρωτομάρτυρα Στέφανον τοιοῦτον ἀναδείξας, καὶ πρῶτον αὐτὸν κηρύξας τὸ τῷ Διακόνου πληροῦντα ἔργον, καθὼς γέγραπται ἐν τῷ ἁγίῳ Εὐαγγελίῳ σου· Ὅς τις θέλει ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔστω ὑμῶν διάκονος· σὺ Δέσποτα τῶν ἀπάντων, καὶ τὸν δοῦλόν σου τοῦτον, ὃν κατηξίωσας τὴν τοῦ Διακόνου ὑπεισελεθεῖν λειτουργίαν, πλήρωσον πάσης πίστεως, καὶ ἀγάπης, καὶ δυνάμεως, καὶ ἀγιασμοῦ, τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος· οὐ γὰρ ἐν τῇ ἐπιθέσει τῶν ἐμῶν χειρῶν, ἀλλ' ἐν τῇ ἐπισκοπῇ τῶν πλουσίων σου οἰκτιρμῶν δίδοται χάρις τοῖς ἀξίοις σου· ἵνα καὶ οὗτος, πάσης ἀμαρτίας ἐκτὸς γενόμενος, ἐν τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεώς σου ἀμέμπτως σοι παραστή, καὶ τὸν μισθὸν τὸν ἀδιάφυστον τῆς σῆς ἐπαγγελίας κομίσῃται. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, περιπέθῃσι τὸ ἑράριον τῷ χειροτονηθέντι, κατὰ τὸν ἀριστερὸν ὦμον, λέγων· Ἄξιος, καὶ ψάλλεται συνήθως τρίτον τὸ, Ἄξιος· παρὰ τῶν τοῦ Βήματος, καὶ τρίτον παρὰ τῶν Ψαλτῶν. Ἐἵτα ἐπιδίδωσιν αὐτῷ ὁ Ἀρχιερεὺς ἅγιον ῤιπίδιον, λέγων ὁμοίως Ἄξιος· καὶ ἀσπάζονται αὐτὸν πάντες οἱ Διάκονοι.

Ὁ δὲ, τὸ ῤιπίδιον λαβὼν, ἵσταται ἐκ πλαγίου τῆς ἀγίας Τραπέζης, ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ μέρους, καὶ ῥιπίζει ἐπάνω τῶν Ἁγίων· Καὶ ὁ ἕτερος Διάκονος ἵσταται ἔξω τοῦ Βήματος ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, καὶ λέγει·

Πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. κτλ

Εἰς δὲ τὸν τῆς Μεταλήψεως καιρὸν, πρῶτος τῶν ἄλλων Διακόνων ὁ χειροτονηθεὶς μετέχει τῶν θείων Μυστηρίων, καὶ λέγει τὰ Διακονικὰ εἰς τὸν τόπον αὐτῶν, ἤγουν, τὸ, Ὁρθοὶ μεταλαβάντες.

Ταῦτα δὲ γίνονται, ὅταν γίνηται Λειτουργία τελεία. Ἐπεὶ δὲ καὶ ἐν ταῖς Προηγιασμέναις γίνεται, ἰστέον, ὅτι μετὰ τὸ ἀποτεθῆναι τὰ Προηγιασμένα ἐν τῇ ἁγίᾳ Τρα-

πέζη, πρὶν εἰπεῖν τὸν Διάκονον· Πληρώσωμεν τὴν δέψιν, προσάγεται ὁ μέλλων χειροτονεῖσθαι, καὶ γίνεται ἡ τάξις τῆς Χειροτονίας, ὡς ἔφημεν.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ.

Μετὰ τὸ πληρωθῆναι τὸν Χερουβικὸν ὕμνον, ἵσταται ἐν τῇ Σολέα ὁ μέλλων χειροτονεῖσθαι Πρεσβύτερος· καὶ ἐξερχόμενοι δύο Διάκονοι, λαμβάνουσιν αὐτὸν ἐξ ἑκατέρου μέρους, καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἄχρι τῶν ἁγίων Θυρῶν· ἐκεῖ δὲ ἀπολύουσιν αὐτὸν οἱ Διάκονοι, καὶ λαμβάνουσιν αὐτὸν δύο Πρεσβύτεροι, ὁ πρῶτος καὶ ὁ δεύτερος, καὶ κυκλοῦσι τρεῖς τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, ψάλλοντες καὶ τὸ,

Ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες.

Ἰστέον δὲ ὅτι, ὅταν ψάλλωσι τὸ, Ἅγιοι Μάρτυρες, κἀθῆται ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς θρονίον, καὶ ἐκεῖ, ὅπου κυκλοῦσι γύρωθεν, ὅταν ἔρχονται ἔμπροσθεν τοῦ Ἀρχιερέως, ποιοῦσι μετάνοιαν· καὶ ὁ χειροτονοῦμενος ἀσπάζεται τὸ γόνυ τοῦ Ἀρχιερέως ἐπάνω τοῦ Ὠμοφορίου.

Εἶτα, ἀνισταμένου τῷ Ἀρχιερέως, προσέρχεται αὐτῷ ὁ χειροτονημένος, καὶ σφραγίζεται τρίτον τὴν κεφαλὴν παρ' αὐτοῦ. Καὶ μετὰ ταῦτα, ἐρείσας τὸ μέτωπον τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ, κλίνει καὶ ἄμφω τὰ γόνατα. Καὶ ἐκφωνοῦντος τοῦ Διακόνου, Πρὸσχωμεν· εὐθὺς ἐκφωνεῖ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἔχων καὶ τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐπικειμένην αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ·

Ἡ δεῖα χάρις, ἢ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, προχειρίζεται (τὸν δεῖνα) τὸν εὐλαβέστατον Διάκονον εἰς Πρεσβύτερον· εὐξώμεθα οὖν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ἡ χάρις τῆ παναγίου Πνεύματος.

Καὶ λέγειν τὸ, Κύριε ἐλέησον γ' οἱ ἐντὸς τοῦ Βήματος,

ὁμοίως καὶ οἱ Ψάλται. Πάλιν οὖν σφραγίσας αὐτὸν τρίς, καὶ τὴν χεῖρα ἔγων ἐπικειμένην, τοῦ Διακόνου εἰπόντος, Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Ο Θεὸς ὁ ἀναρχος καὶ ἀτελεύτητος, ὁ πάσης κτίσεως πρεσβύτατος ὑπάρχων, ὁ τῇ προσηγορίᾳ τοῦ Πρεσβυτέρου τιμήσας τοὺς ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ ἀξιωθέντας ἱερουργεῖν τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας· αὐτὸς, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, καὶ τοῦτον, ὃν εὐδόκησας προχειρισθῆναι παρ' ἐμοῦ, ἐν ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ, καὶ ἀκλινεῖ τῇ πίστει, εὐδόκησον ὑποδέξασθαι τὴν μεγάλην ταύτην χάριν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ τέλειον ἀνάδειξον δῶλόν σου, ἐν πᾶσιν εὐαρεστοῦντά σοι, καὶ ἀξίως πολιτευόμενον τῆς δωρηθείσης αὐτῷ, ὑπὸ τῆς σῆς προγνωστικῆς δυνάμεως, μεγάλης ταύτης Ἱερατικῆς τιμῆς. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν ταύτην, λέγει ὁ Πρωτοπαπᾶς λεπτῇ φωνῇ, ὅσον ἀκούειν τοὺς συμπαρόντας, καὶ ἀποκριθεῖσθαι, τὰ Διακονικὰ ταῦτα.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), Ἱερωσύνης, ἀντιλήψεως, διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας αὐτῆ, καὶ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος), τοῦ νυνὶ προχειριζομένου Πρεσβυτέρου, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ἄσπιλον καὶ ἀμώμητον αὐτῷ τὴν Ἱερωσύνην χαρίσεται, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Γῆς Παναγίας, ἀχράντου. κτλ.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς, ἔχων ἔτι τὴν χεῖρα ἐπικειμένην,
εὐχεται οὕτω καὶ αὐθις, μυστικῶς.

Ο Θεός, ὁ μέγας ἐν δυνάμει, καὶ ἀνεξιχνίαστος ἐν συν-
έσει, ὁ θαυμαστός ἐν βουλαῖς, ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν
ἀνθρώπων· αὐτός, Κύριε, καὶ τοῦτον, ὃν εὐδόκησας τὸν
τοῦ Πρεσβυτέρου ὑπεισελθεῖν βαθμὸν, πλήρωσον τῆς τοῦ
Ἀγίου σου Πνεύματος δωρεᾶς· ἵνα γένηται ἄξιος παρε-
στάναι ἀμέμπτως τῷ Θυσιαστηρίῳ σου, κηρύσσειν τὸ Εὐ-
αγγέλιον τῆς βασιλείας σου, ἱεουργεῖν τὸν λόγον τῆς ἀλη-
θείας σου, προσφέρειν σοι δῶρα καὶ θυσίας πνευματικᾶς,
ἀνακαινίζειν τὸν λαόν σου, διὰ τῆς τοῦ λουτροῦ παλιγγε-
νεσίας· ὅπως καὶ αὐτός, ὑπαντήσας ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐπι-
δημίᾳ τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, δέξηται τὸν μισθὸν τῆς
ἀγαθῆς οἰκονομίας τοῦ οἰκείου Τάγματος, ἐν τῷ πλήθει
τῆς ἀγαθότητός σου. Ὅτι ἠυλόγηται, καὶ δεδοξασται τὸ
πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ
τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, νῦν, κτλ.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, ἀνίστησιν αὐτόν, καὶ φέρει τὸ ὄπι-
σθεν τοῦ Ἀραρίου αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἔμπροσθεν τοῦ δεξιοῦ
μέρους, λέγων· Ἄξιος. Ἐἶτα ἐνδύων αὐτόν τὸ Φελόνιον,
ἐκφωνεῖ καὶ αὐθις τὸ, Καὶ ψάλλουσιν αὐτὸ οἱ τε
τοῦ Βήματος, καὶ οἱ Ψάλται.

Καὶ οὕτως ἀσπάζεται τὸν Ἀρχιερέα, καὶ τῆς Πρεσβυ-
τέρους· καὶ ἀπερχόμενος, ἵσταται μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων,
ἀναγιγνώσκων τὸ Κοντάκιον. Καὶ ὁ Διάκονος ἵσταται εἰς
τὸν συνήθη τόπον, λέγων τὸ, Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν
τῷ Κυρίῳ. Ὅτε δὲ τέλειωθῶσι τὰ Ἅγια, καὶ μέλλει εἰπεῖν,
Ὡστε γενέσθαι τοῖς μεταλαμβάνουσι, προσέρχεται ὁ χει-
ροτονηθεὶς, καὶ ἐπιδίδωσιν αὐτῷ ὁ Ἀρχιερεὺς τὸν ἅγιον
Ἄρτον, λέγων οὕτως·

Λάβε τὴν παρακαταθήκην ταύτην, καὶ φύλαξον αὐτήν,
ἕως τῆς Παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτε
παρ' αὐτοῦ μέλλεις ἀπαιτεῖσθαι αὐτήν.

Ὁ δὲ λαθὼν, ἀσπάζεται τὴν χεῖρα τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ μεθίσταται, ἐν ᾧ πρότερον ἴστατο τόπῳ, τὰς μὲν χεῖρας θεῖς ἐπάνω τῆς ἁγίας Τραπέζης, καθ' ἑαυτὸν δὲ λέγων τὸ, Κύριε ἐλέησον, καὶ τὸ, Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ὅτε δὲ μέλλει εἰπεῖν· Τὰ Ἅγια τοῖς Ἅγίοις· τότε ὁ χειροτονηθεὶς, ἀποδίδωσι τὸν ἅγιον Ἄρτον, καὶ παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως μεταλαμβάνει πρῶτος τῶν ἄλλων, καὶ λέγει καὶ τὴν Ὁπισθάμβωνον Εὐχὴν.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ

Ε Π Ι Σ Κ Ο Η Ο Τ.

Μετὰ τὴν τοῦ Τρισαγίου συμπλήρωσιν, ἀνεισιν ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς τὴν κρηπίδα τὴν πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης· καὶ προσάγεται τούτῳ παρὰ τῶν συμπαράντων τριῶν Ἀρχιερέων ὁ χειροτονεῖσθαι μέλλων, ἐκ τοῦ δεξιῦ μέρους· ὁ δὲ Χαρτοφύλαξ ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ, δίδωσιν αὐτῷ χάρτην, ἐν ᾧ γέγραπται, εἰ μὲν Πατριάρχης ἐστὶν ὁ χειροτονῶν, ταῦτα·

Ψῆφω καὶ δοκιμασίᾳ τῶν Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν, καὶ Θεοφιλεστάτων Ἀρχιεπισκόπων, καὶ Ἐπισκόπων.

Εἶδὲ Μητροπολίτης, ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει, ταῦτα·

Ψῆφω καὶ δοκιμασίᾳ τῶν Πανιερωτάτων Μητροπολιτῶν, Θεοφιλεστάτων Ἀρχιεπισκόπων τε καὶ Ἐπισκόπων, ἢ θεία χάρις, ἢ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα, καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, προχειρίζεται (τὸν δεῖνα) τὸν εὐλαθέστατον ὑποψήφιον, Μητροπολίτην τῆς ἁγιωτάτης Μητροπόλεως (θεῖνος)· εὐζώμεθα οὖν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ἡ χάρις τοῦ παναγίου Πνεύματος.

Καὶ οἱ τῆ Βηματος καὶ οἱ εκτος, το, Κύριε ἐλέησον. γ.

Ἐπιδιδόμενου τοίνυν τοῦ τοιοῦτου χάρτου τῷ Ἀρχιερεῖ καὶ τοῦ Χαρτοφύλακος, ἢ τοῦ Ἀρχιδιακόνου, λέγοντος τὸ, **Πρόσχωμεν**· ὁ Ἀρχιερεὺς ἀναγινώσκει τὰ γεγραμμένα, εἰς ἐπήκουον τῶν περιεστώτων· καὶ πάντων φωνούντων τὸ,

Κύριε ἐλέησον, ὡς προδεδηλωται, ἀναπτύσσει τὸ Εὐαγγέλιον ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ ἐπιτίθησι τῇ κεφαλῇ, καὶ τῷ τραχήλῳ τοῦ χειροτονουμένου, συνεφαπτομένων καὶ τῶν ἄλλων Ἀρχιερέων. Ἐἶτα, ποιῶν Σταυροὺς τρεῖς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἔχων ἐπικειμένην αὐτῷ τὴν χεῖρα τὴν δεξιάν, εὐχεται οὕτω μυστικῶς·

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ νομοθετήσας ἡμῖν, διὰ τοῦ πανευφήμου σου Ἀποστόλου Παύλου, βαθμῶν καὶ ταγματῶν τάξιν, εἰς τὸ ἐξυπηρετεῖσθαι, καὶ λειτουργεῖν τοῖς σεπτοῖς καὶ ἀχράντοις σου Μυστηρίοις, ἐν τῷ ἀγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, πρῶτον Ἀποστόλους, δεῦτερον Προφήτας, τρίτον Διδασκάλους· αὐτὸς, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, καὶ τῆτον τὸν ψηφισθέντα, καὶ ἀξιωθέντα ὑπεισελθεῖν τὸν Εὐαγγελικὸν ζυγόν, καὶ τὴν Ἀρχιερατικὴν ἀξίαν, διὰ τῆς χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ τῶν συμπαρόντων Λειτουργῶν καὶ Συνεπισκόπων, τῇ ἐπιφοιτήσει, καὶ δυνάμει, καὶ χάριτι τοῦ ἀγίου σου Πνεύματος ἐνίσχυσον, ὡς ἐνίσχυσας τοὺς ἀγίους σου Ἀποστόλους, καὶ Προφήτας· ὡς ἔχρισας τοὺς Βασιλεῖς· ὡς ἡγίασας τοὺς Ἀρχιερεῖς· καὶ ἀνεπίληπτον αὐτοῦ τὴν Ἀρχιερωσύνην ἀπόδειξον, καὶ πάσῃ σεμνότητι κατακοσμῶν, ἅγιον ἀνάδειξον, εἰς τὸ ἀξιὸν γενέσθαι, τοῦ αἰτεῖν αὐτὸν τὰ πρὸς σωτηρίαν τοῦ Λαοῦ, καὶ ἐπακούειν σε αὐτοῦ. Ὅτι ἡγίασται σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασται σου ἡ Βασιλεία, κτλ.

Καὶ μετὰ τὰ, Ἀμήν, λέγει τῶν συγχειροτονουμένων Ἀρχιερέων εἰς, λεπτῇ φωνῇ, ὅσον ἀκούειν τοὺς συνοῦντας Ἀρχιερεῖς, καὶ ἀποκρίνεσθαι, τὰ Διακονικὰ ταῦτα·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας.

Ἐπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Ἐπερ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) Ἱερωσύνης, ἀντιλήψεως, διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγείας, καὶ σωτηρίας αὐτῆ, καὶ τῆ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῆ, τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ δούλου τῆ Θεοῦ (τῆ δε), τῆ νυνὶ προχειριζομένη Ἐπισκόπου, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῆ, τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλόνητος Θεὸς ἡμῶν, ἄσπιλον καὶ ἀμώμητον αὐτῷ τὴν Ἀρχιερωσύνην χαρίσεται, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως, καὶ χώρας, καὶ τῶν πίσει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὑπὲρ πάντων τῶν χρηζόντων τῆς παρα τοῦ Θεοῦ βοήθειας καὶ ἀντιλήψεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως.

Ἀντιλαβῆ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντη. κτλ.

Καὶ τούτων λεγομένων, ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχων ὡσαύτως τῆ τοῦ χειροτονουμένου κορυφῇ τὴν χεῖρα ἐπικειμένην, εὐχεται οὕτω μυστικῶς

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὴν ἀνθρώπου φύσιν τὴν τῆς Θεότητος ὑπενεγκεῖν οὐσίαν, τῆ σῆ οἰκονομία ὁμοιοπαθεῖς ἡμῖν διδασκαλούς καταστήσας, τὸν σὸν ἐπέχοντα θρόνον, εἰς τὸ ἀναφέρειν σοὶ θυσίαν, καὶ προσφορὰν ὑπὲρ παντός τοῦ λαοῦ σου· σὺ, Χριστέ, καὶ τοῦτον τὸν ἀναδειχθέντα οἰκονόμον τῆς Ἀρχιερατικῆς χάριτος, ποιήσον γενέσθαι μιμητὴν σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Ποιμένος, τιθέντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν προβάτων σου, ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει, παιδευτὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον νηπίων, φωστῆρα ἐν κόσμῳ· ἵνα, καταρτίσας τὰς ψυχὰς τὰς ἐμπιστευθείσας αὐτῷ ἐπὶ τῆς παρούσης ζωῆς, παραστῆ τῷ βήματί σου ἀκαταισχύντως, καὶ τὸν μέγαν μισθὸν λάβῃ, ὃν ἠτοίμασας τοῖς ἀθλήσασιν ὑπὲρ τοῦ κηρύγματος τοῦ Εὐαγγελίου σου. Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, αἶρει τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τίθειν εἰς τὴν ἁγίαν Τραπεζαν. Καὶ οὕτως ἐπιτίθει τῷ Χειροτονηθέντι τὸ Ὁμοφώριον, λέγων· Ἄξιός ἐστι καὶ ὁ Κληρικός τὸ αὐτό.

Ἐἶτα τὸν Χειροτονηθέντα ἀσπάζεται ὁ Χειροτονήσας, καὶ οἱ λοιποὶ Ἐπίσκοποι. Καὶ τῆς συνηθούς εὐφημίας τε-

λουμένης, ἀνέρχονται εἰς τὸ Σύνθρονον· καὶ καθεζόμενος πρῶτος ὁ Χειροτονηθεὶς, εἰρηναίει εἰς τὸν Ἀπόστολον· καὶ πρῶτος τῶν ἄλλων, τοῦ τιμίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ μεταλαμβάνει. Αὐτὸς δὲ καὶ τῷ Χειροτονήσαντι καὶ τοῖς λοιποῖς μεταδίδωσι.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ.

Μετὰ τινος πλατυτέρας ἐκθέσεως τῶν
γενομένων.

Ἀρχονται τῆς Θείας Λειτουργίας· καὶ ὅταν ἐξέλθωσιν οἱ Ἱερεῖς εἰς τὴν πρώτην Εἰσόδον τῆς Θείας Ἱερουργίας, συνέρχεται μετ' αὐτῶν καὶ ὁ Ὑποψήφιος· καὶ πληρουμένης τῆς Εἰσόδου, λέγει ὁ Διάκονος· Σοφία, ὀρθοί. Καὶ εἰσέρχεται μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου μόνος εἰς τὸ ἅγιον Θυσιαστήριον· οἱ δὲ Ἱερεῖς καὶ Κληρικοὶ ἵστανται κύκλῳ τοῦ Ὑποψηφίου, πρὸς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ. Τρεῖς δὲ Ἀρχιερεῖς, ἢ καὶ πλείονες τούτων, ἐνδεδυμένοι πάσας τὰς Ἀρχιερατικὰς στολάς, καθεζονται ἐν τοῖς θρόνοις αὐτῶν, πρὸ τῶν ἁγίων Θυρῶν τοῦ ἁγίου Θυσιαστηρίου. Ὁ δὲ πρῶτος Ἀρχιερεὺς, ὁ μέλλων ποιῆσαι τὴν χειροτονίαν, καθεζεται μέσον τῶν ἄλλων Ἀρχιερέων· καὶ ὁ Διάκονος τοῦ Εὐαγγελίου λέγει μεγαλοφώνως· Πρόσχωμεν.

Εἰς δὲ τῶν Κληρικῶν, ὁ λογιώτατος, εὐθύς παιεῖται τὴν Πρώτην προσαγωγὴν τοῦ Ὑποψηφίου, κηρύσσων καὶ λέγων ταῦτα·

Προσφέρεται ὁ Θεοφιλέστατος Ὑποψήφιος ἐστερωμένος (ὁ δεῖνα), τοῦ χειροτονηθῆναι Ἐπίσκοπον τῆς Θεοσώστου Πόλεως (τῆς δεῖνος).

Καὶ προσφέρεται ὑπὸ τῶν Κληρικῶν ὁ Ὑποψήφιος ἄχρα τῆς οὐράς τοῦ Ἄετος, κρατῶν ἐπὶ χειρᾶς αὐτοῦ ἔγγρα-

φως τοὺς θείους Διελλοὺς τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ μέλλων χειροτονῆσαι αὐτὸν Ἀρχιερεὺς·

Τί προσῆλθες ἐνθάδε παρ' ἡμῶν αἰτῶν;

Καὶ ἀποκρίνεται ὁ Ὑποψήφιος, λέγων·

Τὴν χειροτονίαν τῆς Ἀρχιερατικῆς χάριτος, συμπηρισσάμενων με τῶν Κληρικῶν τῆς ἀγιωτάτης Ἐπισκοπῆς (τῆς δεῖνος).

Καὶ λέγει παλιν ὁ Ἀρχιερεὺς· Καὶ τί πιστεύεις; Καὶ ὁ Ὑποψήφιος ἀποκρίνεται, λέγων μεγαλοφώνως τὸ ἅγιον Σύμβολον, οὕτως·

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα παντοκράτορα, καὶ τὰ ἐξῆς.

Καὶ εὐθὺς λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς, εὐλογῶν αὐτὸν σαυροειδῶς. Ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ σοῦ.

Εἶτα προσφέρεται ὑπὸ τῶν Κληρικῶν αὐτοῦ ὁ Ὑποψήφιος, ἄχρι μέσου τοῦ Ἄετοῦ, κηρύσσοντος τὴν προσαγωγὴν αὐτοῦ τοῦ ἐντιμωτέρου τῶν Κληρικῶν, ὡς δεδήλωται. Καὶ ἵσταμένου τοῦ Ὑποψήφιου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ἄετοῦ, προσφωνεῖ αὐτὸν, καὶ λέγει ὁ ἕτερος Ἀρχιερεὺς·

Δήλωσον ἡμῖν πλατύτερον, πῶς ὁμολογεῖς καὶ περὶ τῶν ἰδιοτήτων τῶν τριῶν Ὑποστάσεων τῆς ἀκαταλήπτου Θεότητος;

Καὶ ὁ Ὑποψήφιος, διαπρυσία καὶ μεγάλη φωνῇ, εἰς ἐπήκοον πάντων, τὸν δευτέρου Διελλοῦ οὕτως ἀναγινώσκει·

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, ἐν τρισὶ Προσώποις μεριζόμενον, Πατέρα φημί, καὶ Υἱὸν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα· μεριζόμενον λέγω, κατὰ τὸν τῆς ιδιότητος λόγον· ἀμέριστον δέ, κατὰ τὴν οὐσίαν, καὶ ὅλη Τριάς ἡ αὐτή, καὶ ὅλη Μονὰς ἡ αὐτή. Μονὰς, κατὰ τὴν οὐσίαν, καὶ φύσιν, καὶ μορφήν· Τριάς, κατὰ τὴν ιδιότητα, καὶ ὀνομασίαν· ὀνομάζεται γὰρ, ὁ μὲν, Πατήρ, ὁ δὲ, Υἱὸς, τὸ δὲ, Ἅγιον Πνεῦμα. Ὁ Πατήρ ἀγέννητος, καὶ ἀναρχος· οὐ γὰρ ἐστὶν αὐτοῦ τι πρεσβύτερον· ἦν γὰρ ἐκεῖνος, καὶ πάντως ἦν Θεός· ἀναρχος δὲ, ὅτι μὴ ἔκτινος ἔχει τὸ εἶναι, ἢ ἐξ ἑαυτοῦ. Πιστεύω δὲ, ὅτι ὁ Πατήρ αἰτία ἐστὶν Υἱοῦ, καὶ Πνεύματος· τοῦ μὲν

Υίου, γεννητῶς, τοῦ δὲ Ἁγίου Πνεύματος, ἐκπορευτῶς μη-
 δεμιᾶς διαστάσεως, μηδὲ ἀλλοτριώσεως ἐν τούτοις θεω-
 ρουμένης, ἢ μόνον τῆς διαφορᾶς τῶν ὑποστατικῶν ἰδιωμά-
 των· ὅτι ὁ μὲν Πατὴρ γεννᾷ τὸν Υἱόν, καὶ προβαλ-
 λει τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· ὁ δὲ Υἱὸς γεννᾶται ἐκ μόνου
 τοῦ Πατρὸς· καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐκπορεύεται ἐκ τῆ
 Πατρὸς. Καὶ οὕτω μίαν ἀρχὴν πρεσβεύω, καὶ ἐν αἴτιον
 ἐπιγινώσκω, τὸν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Πνεύματος· λέγω δὲ τὸν
 Υἱόν, ἀρχὴν ὑπέρχρονον καὶ ἀόριστον· οὐχ ὡς ἀρχὴν τῶν
 κτισμάτων, οἷονεὶ πρωτόκτιστον ὄντα, τὰ πρεσβεῖα τού-
 των ἐπιφερόμενον· ἄπαγε! τῆτο τῆς Ἀρειανῶν δυσσεβείας
 ἐστὶ παραλήρημα· ἐκεῖνος γὰρ ὁ δυσώνυμος ἐβλασφήμει
 κτίσμα τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· ἐγὼ δὲ λέγω
 ἀρχὴν τὸν Υἱόν ἐκ τοῦ ἀνάρχου ὄντα, ἵνα μὴ παραδε-
 χθῶσι δύο ἀρχαί· μετὰ τῆς ἀρχῆς δὲ ἐπὶ τοῦ Υἱοῦ τὸ
 Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· ἐπειδὴ καὶ ἅμα καὶ ὁμοῦ τὸ εἶναι ἔχου-
 σιν ἐκ Πατρὸς, ὁ, τε Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· ὁ μὲν
 γεννητῶς, τὸ δὲ ἐκπορευτῶς, ὡς εἴρηται. Καὶ εἴθ' ὁ Πατὴρ
 διήρηται τοῦ Υἱοῦ, οὐδ' ὁ Υἱὸς τοῦ Πνεύματος, οὔτε τὸ
 Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Πατρὸς καὶ Υἱοῦ· ἀλλ' ὅλος ἐστὶν ὁ
 Πατὴρ ἐν τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ ὅλος ὁ
 Υἱὸς ἐν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ ὅλον τὸ
 Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ· ἥνωνται γὰρ
 διηρημένως, καὶ διήρηνται ἡνωμένως. Ὁμολογῶ δὲ, ὅτι ὁ
 τοῦ Θεοῦ Λόγος συναΐδιος τῷ Πατρὶ, ὁ ὑπέρχρονος, ὁ ἀ-
 περιληπτος, ὁ ἀπεριόριστος, κάτεισι μέχρι τῆς ἡμῶν φι-
 σεως, καὶ ἀνθρώπον τεταπεινωμένον, καὶ ὅλον τὸν περιπε-
 πτωκότα λαμβάνει ἐκ τῶν ἀγνῶν καὶ παρθενικῶν αἱμάτων
 τῆς μόνης παναμώμου καὶ καθαρᾶς Παρθένου· ἵνα ὅλω
 τῷ κόσμῳ τὴν σωτηρίαν καὶ χάριν, ἕνεκα τῆς ἰδίας εὐ-
 σπλαγχνίας χαρίσθαι· καὶ γέγονεν ἡ κατ' ὑπόστασιν τῶν
 φύσεων ἔνωσις, οὐ ταῖς κατὰ μικρὸν προσθήκαις τε-
 λειουμένου τοῦ βρέφους, οὐδὲ κατὰ φυρμόν, ἢ σύγχυσιν, ἢ
 ἀνάκρασιν, ἐνωθεισῶν τῶν συνεληλυθειῶν φύσεων· οὐδὲ ὑ-
 ποστάντος τοῦ ἀνθρώπου, ἐπιγενέσθαι τὸν Λόγον, κατ'

σχετικὴν γενέσθαι τὴν ἔνωσιν, κατὰ τὸν Θεοστυγῆ καὶ Ἰουδαϊόφρονα Νεστόριον· ἐδὲ ἄνθρ καὶ ἄψυχον, κατὰ τὸν ἄνουν ὄντως Ἀπολλινάριον· ἐκεῖνος γὰρ ἐλήρει ἀρκεῖν τὴν Θεότητα, ἀντὶ τοῦ νοός· ἐγὼ δὲ Θεὸν τέλειον αὐτὸν ὁμολογῶ, καὶ τέλειον Ἀνθρώπον τὸν αὐτὸν· ὅς ἅμα σὰρξ, καὶ ἅμα Θεοῦ Λόγος· σὰρξ ἔμψυχος λογικῆ τε καὶ νοεῶν ψυχῆ, σώζοντά τε πάντα τὰ τῆς αὐτοῦ Θεότητος φυσικὰ αὐχήματα καὶ μετὰ τὴν ἔνωσιν, καὶ μὴ τραπέντα τὰ τῆς Θεότητος αὐτοῦ, ἢ τῆς ἀνθρωπότητος, διὰ τὴν πρὸς τὸν Λόγον ἀκραιφνεσάτην συνάφειαν, φέροντα τὸν αὐτὸν μίαν ὑπόστασιν σύνθετον, δύο τὰς φύσεις καὶ ἐνεργείας, σώζουσιν τὰ ἐξ ὧν, καὶ ἐν οἷς ἦν ὁ αὐτὸς εἰς Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἔχοντά τε δύο θελήσεις φυσικαῖς, ἢ γνωμικαῖς. Ἰστέον δὲ, ὡς ἔπαθε μὲν, ὡς Θεός, λέγω σαρκί· Θεότητα παθητὴν, ἢ παθοῦσαν σαρκί, οὐδαμῶς. Ἐτι ὁμολογῶ αὐτὸν ἀναλαβεῖν πάντα τὰ ἡμέτερα ἀδιαβλήτα πάθη, τὰ συνόντα τῇ φύσει ἡμῶν δίχα τῆς ἀμαρτίας, οἷον τὴν πείναν, τὴν δίψαν, τὸν κόπον, τὰ δάκρυα, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐνεργοῦντα δὲ ἐν αὐτῷ, οὐκ ἠναγκασμένως, ὡσπερ καὶ ἐν ἡμῖν, ἀλλὰ τῆς ἀνθρωπίνης θελήσεως ἀκολουθούσης τῇ θεῖα αὐτοῦ θελήσει· θελῶν γὰρ ἐπεινάσει, θελῶν ἐδίψησε, θελῶν ἐκοπίασε, θελῶν ἀπέθανε. Θνήσκει τοίνυν, τὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἀπεικδεχόμενος θάνατον, ἀπαθοῦς μενούσης τῆς αὐτοῦ Θεότητος· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπέκειτο θανάτῳ, ὁ τὴν ἀμαρτίαν αἴρων τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα πάντας ἡμᾶς ἐξάξῃ τῆς παμφάγου χειρὸς τοῦ θανάτου, καὶ τῷ οἰκείῳ αὐτῷ Αἵματι προσάξῃ τῷ οἰκείῳ Πατρὶ, καὶ σώματι προσβαλὼν ὁ θάνατος ἀνθρωπίνῳ, δυναμί Θεότητος καταρράσσεται, καὶ ἀνάγονται ἐκείθεν αἱ ἀπ' αἰῶνος τῶν δικαίων πεπεδημέναι ψυχαί. Μετὰ δὲ τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, τεσσαράκοντα ἡμέρας ἐν τῇ γῆ μετὰ τῶν Μαθητῶν ἐπιφαινόμενος, ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐκάθισεν ἐν τῇ δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς· δεξιάν δὲ τοῦ Πατρὸς λέγω, οὐ τοπικὴν, ἢ περιγραπτὴν· ἀλλὰ λέγω δεξιάν τῷ Θεῷ εἶναι, τὴν ἀναρχον καὶ προαιώ-

νιον δόξαν, ἣν ἔχων ὁ Υἱὸς πρὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως, καὶ μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν ταύτην ἔσχηκε· συμπροσκυνεῖται γὰρ ἡ ἀγία αὐτοῦ Σάρξ τῇ αὐτοῦ Θεότητι τιμῆ προσκυνήσει, οὐ προσθήκη δεξαμένης τῆς ἀγίας Τριάδος· μὴ γένοιτο! Τριάς γὰρ ἔμεινεν ἡ Τριάς, καὶ μετὰ τὴν ἔνωσιν τοῦ Μονογενοῦς, ἀχωρίστου μεινάσης τῆς ἀγίας αὐτοῦ Σαρκός, καὶ ἔτι μετ' αὐτοῦ μενούσης καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· μετ' αὐτῆς γὰρ ἐλεύσεται κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, δικαίους τε, καὶ ἁμαρτωλοὺς· καὶ τοῖς μὲν δικαίοις, ἀποδώσων τὰ ἔργα τῆς ἀρετῆς, καὶ τὴν Βασιλείαν τῶν ἔθνων, ἀνθ' ὧν ἐνταῦθα ἐκοπίασαν· τοῖς δὲ ἁμαρτωλοῖς, αἰώνιον ἀνταμειψόμενος βάσανον, καὶ τὸ τῆς γενένης ἀτελεύτητον πῦρ· οὗ γένοιτο πάντας ἡμᾶς τὴν πείραν ἐκφυγεῖν, καὶ τῶν ἐπηγγελμένων καὶ ἀκηραίων ἐπιτυχεῖν ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

Καὶ εὐθύς λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπευλογῶν τὸν Χειροτονοῦμενον σταυροειδῶς.

Ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ σοῦ, φωτίζουσα, στηρίζουσα, καὶ συνετιζουσά σε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

Ἔτα προσφέρεται ὁ Ὑποψήφιος ὑπὸ τῶν Κληρικῶν αὐτοῦ ἄχρι καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἄετοῦ, κηρύσσοντος τὴν προσαγωγὴν ἐνὸς τῶν Κληρικῶν, ὡς προδεδήλωται· καὶ τοῦ Ὑποψηφίου στάντος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἄετοῦ, λέγει αὐτῷ ὁ Ἀρχιερεὺς ὁ τρίτος·

Δήλωσον ἡμῖν ἔτι πλατύτερον, πῶς ὁμολογεῖς καὶ τὰ περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ ἐνυποστάτου Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, καὶ πόσας φύσεις δογματίζεις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνὸς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν;

Καὶ ὁ Ὑποψήφιος εὐθύς μεγαλοφώνως ἀναγινώσκει τὴν τρίτην ὁμολογίαν οὕτω, ζώσῃ φωνῇ·

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ, καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων, καὶ ἀοράτων· ἀναρχον μὲν, καὶ ἀγέννητον, καὶ ἀναίτιον· ἀρχὴν δὲ φυσικὴν, καὶ αἰτίαν Υἱοῦ, καὶ Πνεύματος. Πιστεύω καὶ εἰς

τὸν μονογενῆ αὐτοῦ Υἱόν, ἀρρέυστως, καὶ ἀχρόνως ἐξ αὐτοῦ γεννηθέντα, ὁμοούσιον αὐτῷ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Πιστεύω καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ ἐξ αὐτοῦ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, καὶ συνδοξαζόμενον, ὡς συναϊδίον, καὶ σύνθρονον, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ὁμοδοξον, καὶ τῆς κτίσεως δημιουργόν. Πιστεύω τὸν ἕνα τῆς αὐτῆς ὑπερουσίῃ, καὶ ζωαρχικῆς Τριάδος, τὸν μονογενῆ Λόγον, κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου ἐνανθρωπήσαι, ταυτέστι τέλειον ἄνθρωπον γενέσθαι, μένοντα Θεόν, καὶ μηδὲν μεταβαλόντα τῆς Θείας οὐσίας, διὰ τὴν πρὸς τὴν σάρκα κοινωνίαν, ἢ ἀλλοιωσάντα· ἀλλ' ἄνευ τροπῆς προσειληφότα τὸν ἄνθρωπον, ἐν αὐτῷ τὸ πάθος καὶ τὸν σταυρὸν ὑπομεῖναι, παντὸς πάθους, κατὰ τὴν Θεῖαν φύσιν, ἐλευθερον· καὶ ἀναστῆναι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐκ τῶν νεκρῶν· καὶ εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἀνεληλυθότα, ἐκ δεξιῶν καθῆσθαι τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς. Πιστεύω καὶ τὰς περὶ Θεοῦ, καὶ τῶν Θεῶν παραδόσεις τε καὶ ἐξηγήσεις τῆς μιᾶς Καθολικῆς, καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. Ὁμολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν· καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἔτι δὲ τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Λόγου μίαν ὑπόστασιν ὁμολογῶ· καὶ ἕνα πιστεύω τὸν αὐτὸν, καὶ κηρύττω Χριστὸν, ἐν δυσὶ μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν ταῖς θελήσει, καὶ φύσει, τὰ ἐν οἷς, καὶ ἐξ ὧν πέφυκε σώζοντα· ἀκολούθως δὲ καὶ δύο θελήματα πρεσβεύω, τῆς ἐκάστης φύσεως τὸ ἴδιον θελημα, καὶ τὴν ἰδίαν σωζέσης ἐνέργειαν. Προσκυνητὴς εἰμι σχετικῶς, ἀλλ' ἢ λατρευτικῶς τῶν Θεῶν καὶ σεπτῶν Εἰκόνων, αὐτοῦ τε τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς πανάγνου Θεομήτορος, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ ἐπὶ τὰ πρωτότυπα τὴν πρὸς ταύτας διαθεβαίζω τιμὴν· τοὺς δ' ἄλλως, ἢ ἔτω, φρονούντας, ὡς ἀλλοτριόφρονας ἀποβάλλομαι. Ἀναθεματίζω Ἄρειον, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ σύμφρονες, καὶ κοινωνοὺς τῆς αὐτοῦ μακροδόξου κακοδοξίας· Μακεδόνην καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν, καλῶς ὀνομασθέντας Πνευ-

ματομάχους· ὡσαύτως Νεστόριον καὶ τοὺς λοιποὺς Αἰρε-
σιάρχας, καὶ τοὺς τούτων ὁμόφρονas ἀποβάλλομαι, καὶ
ἀνάθεματίζω, καὶ τρανῶs ἀνακηρύττω μεγίση φωνῇ· Πᾶσι
τοῖs Αἰρετικοῖs ἀνάθεμα· Ὅλοις τοῖs Αἰρετικοῖs ἀνάθεμα.
Τὴν δὲ Δέσποιναν ἡμῶν, τὴν Θεοτόκον Μαρίαν, κυρίως καὶ ἁ-
ληθῶs ὁμολογῶ καὶ κηρύττω, ὡs τεκῆσαν σαρκὶ τὸν ἕνα τῆs
Τριάδος, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ἥτις γενεὴ μοι βοηθός, σκέ-
πη, καὶ ἀντίληψις πάσας τὰς ἡμέρας τῆs ζωῆs μου· Ἀμήν.

Καὶ ταύτης πληρωθεῖσης, εὐλογεῖ αὐτὸν ὁ Ἀρχιερεὺs,
λέγων·

Ἡ χάρις τῆ Ἀγίῃ Πνεύματος διὰ τῆs ἐμῆs μετριότητος
προβάλλεται σε τὸν Θεοφιλέστατον Ἱερέα Ὑποψήφιον (τὸν
δεῖνο), Ἐπίσκοπον τῆs Θεοσώστου Πόλεωs (τῆs δε).

Καὶ εὐθὺs ἀνίσταται ὁ Ἀρχιερεὺs, καὶ πάντες οἱ Ἀρ-
χιερεῖs μετ' αὐτοῦ. Εἰs δὲ ἐξ αὐτῶν φορεῖ τῷ Ὑποψηφίῳ
τὸ Ὑπογονάτιον, καὶ πολυχρονεῖται παρὰ πάντων ὁ Ἐπί-
σκοπος ὁ χειροτονούμενοs.

Εἶτα δίδωσιν αὐτῷ ὁ Ἀρχιερεὺs τὴν Ἀρχιερατικὴν Ῥά-
βδον, λέγων οὕτω πρὸs αὐτὸν·

Λάβε τὴν Ῥάβδον, ἵνα ποιμαίνῃs τὸ ἐμπιστευθὲν σοι
Ποῖμνιον τῆ Χριστοῦ· καὶ τοῖs μὲν εὐπειθέσιν, ἔστω αὐτοῖs
ὑπὸ σῆ βακτηρία, καὶ ὑποσηριγμός· τοῖs δὲ ἀπειθέσι καὶ
εὐτραπέλοις, χρῶ αὐτῇ, Ῥάβδῳ ἐπιστυπτικῇ, Ῥάβδῳ παι-
δεύσεωs.

Εἶτα παραλαμβάνεται ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων ὁ χειροτο-
νούμενοs, καὶ εἰσάγεται μετ' αὐτῶν εἰs τὸ ἅγιον Θυσια-
στήριον ἐμπροσθεν τῆs ἁγίας Τραπέζης· καὶ εὐθὺs κλίνει
τὸ ἑαυτοῦ γόνυ κατενώπιον τῶν Ἀρχιερέων.

Εἰs δὲ τῶν Ἀρχιερέων, ἦγουν ὁ πρῶτοs, λαμβάνει τὸ
ἅγιον Ευαγγέλιον, καὶ τοῦτο ἀνεώξας, τίθησιν αὐτὸ ἐξά-
πινα ἐπὶ τῆs κεφαλῆs αὐταῦ, ἐπὶ προσώπου, κρατοῦντεs
αὐτὸ οἱ ἕτεροι Ἀρχιερεῖs ἔνθεν καὶ κείθεν. Εἶτα λέγει ὁ Ἀρ-
χιερεὺs εἰs ἐπήκοον πάντων·

Ψῆφῳ καὶ δοκιμασίᾳ τῶν Θεοφιλεστάτων Ἱερέων, καὶ
Κληρικῶν τῆs Πόλεωs (τῆs δε).

Ἡ θεία χάρις, ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα, καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, προχειρίζεται τὸν Θεοφιλέστατον Ἱερέα καὶ Ὑποψήφιον (τὸν δεῖνο), Ἐπίσκοπον καὶ Πρόεδρον τῆς Θεοσώστου Πόλεως (τῆς δεῖνος)· εὐξώμεθα οὖν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ἡ χάρις τοῦ παναγίου Πνεύματος.

Καὶ λέγουσιν οἱ Ἱερεῖς τὸ, Κύριε ἐλέησον, τρεῖς·

Τῶν δὲ Ἀρχιερέων κρατούντων τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ χειροτονῶν Ἀρχιερεὺς παιεῖ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ χειροτονουμένου Σταυροὺς τρεῖς, ἐπευλογῶν αὐτόν·

Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Καὶ ἐπιθείς τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς,
εὐχεται οὕτω μυστικῶς·

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ νομοθετήσας ἡμῖν. κτλ.
ὡς γέγραπται ἐν τῇ Χειροτονίᾳ τοῦ αὐτοῦ, εἰς σελ. 167.

Αὗται αἱ προτυπωθεῖσαι τοῦ Ἐπισκόπου τάξεις οὐχ οὕτω γίνονται νῦν, ἀλλ' ὡς ἡ ἐφεξῆς ἐρμηνεία τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Νύσσης, κυρίου Μητροφάνους, ἡ ἐν πάσαις ταῖς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαις τελουμένη.

ΤΑΞΙΣ ΔΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ.

Κατὰ τὴν Ἐρμηνείαν τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτη Νύσσης κυρίου Μητροφάνους.

Οἱ Ἱερεῖς καὶ αἱ Διάκονοι παρὰ τοῦ πρώτου τῶν Ἀρχιερέων εὐλογίαν λαβόντες, εἰσέρχονται ἐν τῷ Βήματι, καὶ ἐνδύονται τὰς ἱερατικαῖς αὐτῶν στολαῖς. Ἐνὸς δὲ τῶν Ἱερέων Προσκομιδὴν ποιοῦμένου, ἐξέρχονται οἱ Διάκονοι μετὰ τοῦ τρικηρίου, ποιοῦντες μετάνοιαν τῷ Ἀρχιερεῖ. Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς, κατερχόμενος τοῦ θρόνου, ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Πυλῶν, λαμβάνων καιρὸν, ὡς σύνηθες. Ἐρχομένου δὲ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, καὶ ἐν τῷ ἐτοιμασθέντι τόπῳ καθεζομένου, ἔρχονται αἱ δύο Συλλειτουργοὶ Ἀρχιερεῖς, ποιοῦντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ σχῆμα μεταναίαις·

καὶ οὕτως εἰσέρχονται ἐν τῷ Βήματι, καὶ ἐνδύονται τὰ Ἀρχιερατικά αὐτῶν ἄμφια. Ἔρχεται δὲ καὶ ὁ Ὑποψήφιος, λαμβάνων παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως εὐλογίαν· καὶ εἰσερχόμενος ἐν τῷ Βήματι, ἐνδύεται καὶ αὐτὸς Ἐπιτραχηλίον καὶ Φελόνιον. Τότε ὁ Ἀρχιερεὺς ἀνιστάμενος, ἐνδύεται ἀπασαν τὴν Ἀρχιερατικὴν στολήν. Εἰς οὕτω προσκαλῶνται οἱ Διάκονοι τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱερεῖς, ἐξελθεῖν τοῦ Βήματος. Οὗτοι δὲ ἐξερχόμενοι, ἵστανται κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν ἔνθεν καὶ ἔνθεν, πλησίον τοῦ Ἀρχιερέως. Τοῦ δὲ Ὑποψηφίου ἐν τῷ Βήματι ὄντος, καὶ τοῦ Ἄετοῦ προετοιμασθέντος, καὶ ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Πυλῶν τεθέντος, εἰσέρχονται δύο Διάκονοι διὰ τῆς μέσης Πύλης, καὶ ἐξάγοντες τὸν Ὑποψήφιον, τὸ ἱερόν Εὐαγγέλιον ἐν ταῖς χερσὶ κρατοῦντα, αὐτὸν μὲν ἱστώσιν ἐπάνω τοῦ Ἄετοῦ· τῶν δὲ Διακόνων τὸ, **Πρόσχωμεν**, ἐκφωνοῦντων, ὁ Ὑποψήφιος ἀνοίγων τὸ ἱερόν Εὐαγγέλιον, λέγει μεγάλη τῇ φωνῇ.

Ὁ (δεῖνα), ἐλέω Θεοῦ, Ὑποψήφιος τῆς ἀγιωτάτης Μητροπόλεως (τῆς δεῖνος), οἰκεία χειρὶ προέταξα.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, καὶ τὰ λοιπὰ μέχρι τέλους. Καὶ καθεξῆς ἀναγινώσκει καὶ ταῖς ἐν τῷ Εὐχολογίῳ ἑτέρας· καὶ ὁ Ὑποψήφιος, ἀνοίγων τὸ ἱερόν Εὐαγγέλιον, λέγει μεγάλη τῇ φωνῇ.

Ὁ (δεῖνα), ἐλέω Θεοῦ, Ὑποψήφιος τῆς ἀγιωτάτης Μητροπόλεως (τῆς δεῖνος), οἰκεία χειρὶ ὑπέταξα.

Καὶ λαμβάνουσι τὸ Εὐαγγέλιον παρ' αὐτοῦ, καὶ τιθέασιν αὐτὸ ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης. Οἱ δὲ Διάκονοι προσφέρουσιν αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ Ἀρχιερέως, λέγοντες τὸ, **Κέλευσον, Κελεύσατε**, κατὰ τὴν τάξιν. Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς εὐλογῶν αὐτὸν, λέγει·

Ἡ χάρις τοῦ παναγίου καὶ ζωοποιῦ Πνεύματος, διὰ τῆς ἡμῶν ταπεινότητος, προχειρίζεται σε Μητροπολίτην τῆς ἀγιωτάτης Μητροπόλεως (τῆς δεῖνος).

Οἱ δὲ Ψάλλται λέγουσιν· **Εἰς πολλὰ ἔτη.**

Καὶ ἀσπαζεται αὐτὸς μὲν τὴν χεῖρα αὐτοῦ· ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς τοῦτον ἐν τῷ μετώπῳ, καὶ ταῖς ὤμοις· ὡσαύτως

καὶ οἱ δύο Συλλειτουργοί. Ἐἵτα πάλιν σρέφεται, καὶ ἴσται ἐν τῷ Ἄετῷ· δύο δὲ τῶν πρώτων Ἱερέων λαμβάνουσιν αὐτόν, καὶ προσφέρουσι τῷ Ἀρχιερεῖ, λέγοντες τὸ, **Κελεύσατε**, ὡς καὶ οἱ Διάκονοι.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς πάλιν εὐλογῶν αὐτόν, λέγει·

Ἡ χάρις τοῦ παναγίου, καὶ ζωοποιῦ Πνεύματος ἔστω μετὰ σοῦ, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Οἱ Ψάλται. **Εἰς πολλὰ ἔτη.**

Καὶ πάλιν ἀσπαζονται αὐτόν καὶ οἱ τρεῖς Ἀρχιερεῖς, ὡς καὶ πρότερον. Ἐἵτα εἰσέρχεται ἐν τῷ Βήματι, καὶ ἐνδύεται ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν στολήν. Ἀρχονται δὲ τῆς ἱερατικῆς Λειτουργίας· καὶ αὐτὸς οὐκ ἐξέρχεται ἐν τῇ Εἰσόδῳ. Δίδονται δὲ κηρία πᾶσι ταῖς ἐν τῷ Ναῷ, ἱερωμένοις τε καὶ Λαϊκοῖς. Μετὰ δὲ τὸ Τρισάγιον καὶ τὰς Φήμας, λαμβάνουσιν αὐτόν δύο Ἱερεῖς παρέκτερα, καὶ ἀγαγόντες αὐτόν διὰ τοῦ βορείου κλίτους, ἴστανται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, καὶ κελεύουσιν αὐτόν, λέγοντες τὸ, **Κέλευσον, Κελεύσατε, Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε.** Φθασάντων δὲ αὐτῶν εἰς τὴν ὄρακιαν Πύλην, λαμβάνουσιν αὐτόν ἐκ τῶν χειρῶν οἱ συλλειτουργοῦντες τῷ πρώτῳ Ἀρχιερεῖ Ἐπίσκοποι, καὶ περιάγουσιν αὐτόν, κυκλῶντες τὴν ἁγίαν Τραπεζάν τρις, καὶ ψάλλοντες τὰ συνήθη Τροπάρια, τὸ, **Ἄγιοι Μάρτυρες· τὸ, Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός·** καὶ τὸ, **Ἡσαΐα χόρευε.** Μετὰ δὲ ταῦτα, ὁ πρῶτος Ἀρχιερεὺς ἀνίσταται εἰς τὴν κρηπίδα τὴν πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης· καὶ προσάγεται τούτῳ παρὰ τῶν προειρημένων Ἀρχιερέων ὁ χειροτονεῖσθαι μέλλων ἐκ τοῦ δεξιοῦ μέρους, καὶ κλίνει ἀμφοτέρω τὰ γόνατα, καὶ τίθησι τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης συνηρμοσμένας ἐπ' ἀλλήλας, ἐφ' αἷς καὶ τὸ μέτωπον αὐτοῦ ἐπεριδεῖ μετ' εὐλαβείας. Τοῦ δὲ Ἀρχιερέως ἐπιθέντος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ χειροτονεῖσθαι μέλλοντος τὸ, τε Ὡμοφόριον, καὶ τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ἔρχεται ὁ Χαρτοφύλαξ ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους, καὶ δίδωσιν αὐτῷ χάρτην, ἐν ᾧ γέγραπται, εἰ μὲν Πατριάρχης ἐστὶν ὁ Χειροτονῶν, ταῦτα·

Ψήφω, καὶ δοκιμασίᾳ τῶν ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν, καὶ Ἀρχιεπισκόπων, καὶ Ἐπισκόπων.

Εἰ δὲ Μητροπολίτης, ταῦτα·

Ψήφω καὶ δοκιμασίᾳ τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων, καὶ τῶν ὀσιωτάτων Πρεσβυτέρων.

Ἡ Δεῖα χάρις, ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ Θεραπεύσασα, καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, προχειρίζεται (τὸν δεῖνόν) τὸν Θεοφιλέστατον Πρεσβύτερον, Ἐπίσκοπον τῆς Θεωσώστου Πόλεως (τῆς δε)· εὐξώμεθα οὖν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ἡ χάρις τοῦ παναγίου Πνεύματος.

Καὶ ψάλλουσιν οἱ τοῦ Βήματος, καὶ οἱ ἐκτός, τὸ,
Κύριε ἐλέησον, γ'.

Ἐπιδιδόμενου τοίνυν τοῦ τοιοῦτου χάρτου τῷ Ἀρχιερεῖ, καὶ τοῦ Χαρτοφύλακος, ἢ τοῦ Ἀρχιδιακόνου λέγοντος, τὸ, Πρόσχωμεν, ὁ Ἀρχιερεὺς ἀναγινώσκει τὰ γεγραμμένα εἰς ἐπήκοον τῶν περιεστώτων· καὶ πάντων φωνούντων τὸ, Κύριε ἐλέησον, ὡς προδεδηλωταί, ἀναπτύσσει τὸ Εὐαγγέλιον ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ ἐπιτίθησι τῇ κεφαλῇ, καὶ τῷ τραχήλῳ τοῦ χειροτονουμένου, συνεφαπτομένων καὶ τῶν ἄλλων Ἀρχιερέων. Ἔτα ποιῶν Σταυροὺς τρεῖς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἔχων ἐπικειμένην αὐτῷ τὴν χεῖρα τὴν δεξιάν, εὐχεται οὕτω μυστικῶς·

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ νομοθετήσας ἡμῖν διὰ τοῦ πανευφήμου σου Ἀποστόλου Παύλου, βαθμῶν καὶ ταγμάτων τάξιν, εἰς τὸ ἐξυπηρετεῖσθαι, καὶ λειτουργεῖν τοῖς σептоῖς, καὶ ἀχράντοις σου Μυστηρίοις ἐν τῷ ἀγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, πρῶτον Ἀποστόλους, δεύτερον Προφήτας, τρίτον Διδασκάλους· αὐτὸς, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, καὶ τοῦτον τὸν ψηφισθέντα, καὶ ἀξιωθέντα ὑπεισελθεῖν τὸν Εὐαγγελικὸν ζυγόν, καὶ τὴν Ἀρχιερατικὴν ἀξίαν, διὰ τῆς χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ τῶν συμπαρόντων Λειτουργῶν καὶ Συνεπισκόπων, τῇ ἐπιφοιτήσει, καὶ δυνάμει, καὶ χάριτι τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ἐνίσχυσον, ὡς ἐνίσχυσας τοὺς ἁγίους σου Ἀποστόλους, καὶ Προφήτας· ὡς ἔχρισας τοὺς Βασιλεῖς· ὡς ἠγίαςας τοὺς

Ἀρχιερεῖς· καὶ ἀνεπίληπτον αὐτοῦ τὴν Ἀρχιερωσύνην ἀπόδειξον, καὶ πάσῃ σεμνότητι κατακοσμῶν, ἅγιον ἀνάδειξον, εἰς τὸ ἄξιον γενέσθαι, τοῦ αἰτεῖν αὐτὸν τὰ πρὸς σωτηρίαν τοῦ λαοῦ, καὶ ἐπακούειν σε αὐτοῦ. Ὅτι ἡγίασται σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασται σου ἡ Βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἄμην, λέγει εἰς τῶν συγχειροτονούντων Ἀρχιερέων λεπτῇ φωνῇ, ὅσον ἀκούειν τοὺς συνόντας Ἀρχιερεῖς, καὶ ἀποκρίνεσθαι, τὰ Διακονησά ταῦτα·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), Ἱερωσύνης, ἀντιλήψεως, διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγείας, καὶ σωτηρίας αὐτῆ, καὶ τῆ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῆ, τῆ Κυρίῃ δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δε), τοῦ νυνὶ προχειριζομένου Ἐπισκόπου, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ, τῆ Κυρίῃ δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ἄσπιλον, καὶ ἀμώμητον αὐτῷ τὴν Ἀρχιερωσύνην χαρίσεται, τῆ Κυρίῃ δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν χρηζόντων τῆς παρα τοῦ Θεοῦ βοηθείας καὶ ἀντιλήψεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, κτλ.

Καὶ τούτων λεγαμένων, ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχων ὡσαύτως τῇ τοῦ χειροτονουμένου κορυφῇ τὴν χεῖρα ἐπικειμένην, εὐχεται οὕτω μυστικῶς·

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὴν ἀνθρώπου φύσιν τὴν τῆς Θεότητος ὑπενεγκεῖν οὐσίαν, τῇ σῇ οἰκονομίᾳ ὁμοιοπαθεῖς ἡμῖν διδασκάλους καταστήσας,

τὸν σὸν ἐπέχοντας θρόνον, εἰς τὸ ἀναφέρειν σοι θυσίαν, καὶ προσφορὰν ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ σου· σὺ, Χριστέ, καὶ τοῦτον τὸν ἀναδειχθέντα οἰκονόμον τῆς Ἀρχιερατικῆς χάριτος, ποιήσον γενέσθαι μιμητὴν σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Ποιμένος, τιθέντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν προβάτων σου· ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει, παιδευτὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον νηπίων, φωστῆρα ἐν κόσμῳ· ἵνα, καταρτίσας τὰς ψυχὰς τὰς ἐμπιστευθείσας αὐτῷ ἐπὶ τῆς παρουσίας ζωῆς, παραστῆ τῷ βήματί σου ἀκατασχύντως, καὶ τὸν μέγαν μισθὸν λάβῃ, ὃν ἠτοίμασας τοῖς ἀθλήσασιν ὑπὲρ τοῦ κηρύγματος τοῦ Εὐαγγελίου σου. Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν, καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ θε Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, αἶρει τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τίθησιν εἰς τὴν ἁγίαν Τράπεζαν· καὶ οὕτως ἐπιτίθησι τῷ χειροτονηθέντι τὸ ὤμοφοριον, λέγων· Ἄξιος· ὁμοίως καὶ ὁ Κληρὸς λέγει τὸ αὐτῶν.

Εἶτα τὸν Χειροτονηθέντα ἀσπάζεται ὁ Χειροτονήσας, καὶ οἱ λοιποὶ Ἐπίσκοποι· καὶ τῆς συνήθους εὐφημίας τελουμένης, ἀνέρχονται εἰς τὸ Σύνθρονον. Καὶ καθεζόμενος πρῶτος ὁ Χειροτονηθεὶς, εἰρηνεύει εἰς τὸν Ἀπόστολον· καὶ πρῶτος τῶν ἄλλων τοῦ τιμίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ μεταλαμβάνει· αὐτὸς δὲ καὶ τῷ χειροτονήσαντι, καὶ τοῖς λοιποῖς μεταδίδωσι.

ΤΑΞΙΣ ΕΠΙ ΠΡΟΧΕΙΡΗΣΕΙ ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ.

Παραγίνεται ὁ Ἀρχιερεὺς ἐν τῇ Μονῇ· καὶ, εἴπερ βούληται λειτουργῆσαι, ἀλλάσσει πᾶσαν τὴν Ἀρχιερατικὴν σολὴν, καὶ γίνεται Εὐλογητὸς Τρισάγιον Τροπάριον τοῦ κατὰ τὴν Μονὴν Ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Εἶτα προσφέρεται ὁ Ὑποψήφιος ὑπὸ τῶν τῆς Μονῆς Ἱερομονάχων, ἔμπροσθεν τοῦ Ἀρχιερέως, οὕτως·

Προσφέρεται ὁ αἰδεσιμώτατος Ἱερομόναχος (ὁ δεῖνα) καὶ Ὑποψήφιος ἐστερωμένος, τοῦ λαβεῖν τὰς ἀγίας εὐχαῖς, καὶ ἐνθρονισθῆναι εἰς Ἠγούμενον καὶ Ποιμένα τῆς σεβασμίας Μονῆς, (τῆς δεῖνος).

Καὶ μετὰ τὴν δευτέραν προσαγωγὴν βοᾷ ὁ Ἀρχιερεὺς.

Ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ σοῦ, φωτίζουσα, στηριζουσα, καὶ συνετιζουσα σε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

Εἶτα λέγει εἰς τῶν Ἱερέων μεγαλοφωνῶς Ἐκφώνως.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς, ἐπικειμένην ἔχων τὴν δεξιὰν χεῖρα τῇ κορυφῇ τοῦ προσενεχθέντος, ἐπεύχεται οὕτως.

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διαπαντὸς τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας πρόνοιαν ποιούμενος, ὁ καὶ τὴν λογικὴν ταύτην ποιήνην ἐπὶ τὸ αὐτὸ συναγαγὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου· αὐτὸς, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, τῇ ἀμέτρῳ σου φιλανθρωπίᾳ, ταύτην μὲν σκέπασον ἐν τῇ σκέπῃ τῶν περὺγων σου, καὶ ἀβλαβῆ περιφρούρησον ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου. Τὸν δὲ δοῦλόν σου (δεῖνα) Ἱερομόναχον, ὃν ἠδρόκησας Ἠγούμενον καταστῆναι ἐπ' αὐτῆς, ἀμεμπτον διατήρησον, τὰς σὰς ἐντολὰς ἀδιαλείπτως φυλάττοντα, καὶ ἀνυστάκτως τῇ ἐμπιστευθείσῃ αὐτῷ ποιήνῃ ἐπαγρυπνοῦντα, πρὸς τὸ μὴ ἀπολέσθαι ἐξ αὐτῆς πρόβατον μηδέ ἐν, τῇ τοῦ νοητοῦ λύκου φθαρὲν ἐπηρεία. Ναί, Κύριε, ἀνάδειξον τὸν δοῦλόν σου τοῦτον τῆς σῆς ἀγαθότητος ἄξιον, καὶ πάσαις αὐτὸν κατακόσμησον ταῖς ἀρεταῖς· ἵνα, διὰ τῶν ἰδίων ἔργων, τύπος ἀγαθὸς τοῖς ὑπ' αὐτὸν γενόμενος, πρὸς ζῆλον αὐτῆς τῆς ἑαυτοῦ ἀμέμπτου πολιτείας διεγείρῃ, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀκατακρίτως παραστῇ τῷ φοβερῷ σου Βήματι.

Ἐκφώνως.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, κτλ.

Καὶ εὐθὺς εἰς τῶν Ἱερέων λέγει.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Ἐπὲρ τοῦ Ἐπισκόπου (τοῦ δεῖνος) καὶ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ νυνὶ προχειριζομένου (τοῦ δεῖνος) εἰς Ἡγούμενον καὶ ποιμένα τῆς σεβασμίας Μονῆς (τῆς δεῖνος), τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ, καὶ ὁμονοίᾳ, καὶ καταστάσει διαφυλάξῃ τὴν αὐτοῦ ἀδελφότητα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν πάντων, τῆ Κυρίᾳ δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἀγίας Μονῆς ταύτης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, κτλ.

Ἐκφώνησις ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, κτλ.

Εἶτα λέγει· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Ταῖς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς μυστικῶς·

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ ἀνάδειξον τὸν δοῦλόν σου τοῦτον, τὸν Καθηγούμενον ταύτης τῆς σεβασμίας Μονῆς, πιστὸν καὶ φρόνιμον οἰκονόμον τῆς ἐμπιστευθείσης αὐτῷ, ὑπὸ τῆς σῆς χάριτος, λογικῆς ποιμένης, ποιῶντα ἐν πᾶσι τὸ θελημα σου, καὶ ἄξιον τῆς ἐπουρανίου σου Βασιλείας γενόμενον.

Ἐκφώνως· Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ.

Καὶ ἐνθρονίζει αὐτὸν μέσον τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ δίφρῳ· καὶ ἐπαίρων τὸ παλλίον αὐτοῦ, τίθησιν αὐτῷ ἄλλο καινόν, καὶ λέγει·

Ἐνθρονίζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) ὁ Ἱερομόναχος, εἰς Ἡγούμενον καὶ Ποιμένα τῆς σεβασμίας Μονῆς (τῆς δεῖνος). Καὶ ὑψαῦσιν αὐτὸν ὅλοι οἱ Μοναχοὶ ἐκ γ'· λέγοντες· Ἄξιος, ἄξιος, ἄξιος.

Καὶ ἀσπάζεται τὸν Ἀρχιερεὺς τὸν Ἡγούμενον, καὶ ὅλοι οἱ Μοναχοί. Εἶτα παραδίδει ὁ Ἀρχιερεὺς αὐτῷ τὴν βακτηρίαν, λέγων·

Λάβε ταύτην τὴν βακτηρίαν, ἐφ' ἧς στηριζόμενος, τὸ ποιμνιόν σου κυβερνήσεις, ὅτι καὶ λόγον μέλλεις ἀποδοῦναι ὑπὲρ αὐτοῦ τῷ ἡμετέρῳ Θεῷ ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

Καὶ πολυχρονίζεται ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ ὁ Ἡγούμενος, εἶτα ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ

ΙΙΤΟΙ

Προχειρίσει Ἐκκλησιάρχου, ἢ Οἰκονόμου Μονῆς, ἢ Κελλαρίτου.

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, Τρισάγιον· Τραπάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ ἐν τῷ Νεῷ καὶ Θεοτοκίον· ὁ Διάκονος, λέγει· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς εὐχεται οὕτω·

Σὲ ἱκετεύομεν, πολυεύσπλαγχνε Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸν ἀλάθητον, καὶ ἀνεξερεύνητον, καὶ ἀνερμήνευτον· Ἐπίδε ἐπὶ τὸν δούλόν σου (τὸν δε), τὸν προχειριζόμενον ἀφ' ἡμῶν τῶν εὐτελῶν καὶ ἀναξίων δούλων σου εἰς διακονίαν τοῦ Ἐκκλησιάρχου τάγματος, καὶ μετὰ φόβου Θεοῦ, ἐν πάσῃ ἰσχυί, ἀγογγύστως, ἐν ὑπομονῇ, ἐν ὑπακοῇ, κατὰξίωσον αὐτὸν διακονεῖν· σὺ γὰρ μείζονας ἀπέφηνας τοὺς διακονοῦντας, ἢ διακονουμένους. Ναὶ, Δέσποτα Κύριε, δὸς αὐτῷ καλῶς τὸ ἐπίταγμα ὑπουργῆσαι, ἵνα τοῦ μισθοῦ τῶν φρονίμων καὶ πιστῶν οἰκονόμων τύχη, καθὼς διὰ τοῦ Εὐαγγελίου λέγει· Ὅτι ἡγίασται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ἡ ἀνδριτσάνος

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς εὐχεται .

Ο Θεός, ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ αἰώνιος, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων, ὁ διὰ τῆς ἀρρήτου καθόδου τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ὑποδείξας ἡμῖν τὰς εἰς σωτηρίαν ὁδοὺς· αὐτός καὶ νῦν, δεόμεθα σου, Κύριε, ἐπίθλεφον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὸν δούλόν σου (τὸν δε), τὸν προσελθόντα εἰς ἔργον διακονίας, εἰς τιμὴν καὶ δόξαν τοῦ ἁγίου σου Ὄνοματος . Ἐνίσχυσον αὐτόν, Δέσποτα, ἐνδυναμῶσον ἀνελλιπῆ ἵνα, ἐν ὑπομονῇ καὶ καρτερίᾳ πολλῇ τοῦ φόβου σε, ἐξυπηρετησάμενος τῇ Ἐκκλησίᾳ σε, καὶ οἰκονομῶν πᾶσι τοῖς τὸ ἅγιόν σου Ὄνομα φοβουμένοις, τύχη τῆς μερίδος τῆς παρὰ σοῦ βοηθείας καὶ ἀντιλήψεως, καὶ μὴ ἐκπέσῃ τῶν αἰωνίων σε ἀγαθῶν, ἀλλ' εὖρη χάριν καὶ ἔλεος ἐνώπιόν σε διαπαντός, διὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ Χριστοῦ σου . Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων . Ἀμήν .

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΟΝ
ΕΙΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΝ .

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πιστὸς ἐν ἐπαγγελίᾳ, καὶ ἀμεταμέλητος τοῖς χαρίσμασιν· ὁ καλέσας τὸ πλάσμα σου κλήσει ἁγία, καὶ συναγαγὼν τοὺς δούλους σου εἰς τὴν ἐπουράνιον ταύτην πολιτείαν· αὐτὸς, συνεργὸς αὐτῶν γενόμενος, ἐνδυναμῶσον τὸν δούλόν σου τοῦτον εἰς τὸ διακονεῖν τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ· αὐξων αὐτόν, ἐκ δικαίων πόνων δωσόμενον ἐκάσῳ καρπὸν, πρὸς εὐαρέστησιν τῆς σῆς ἀγαθότητος· ἡμῶν δὲ τὰς ψυχὰς ρύθμισον πρὸς πᾶσαν εὐταξίαν, καὶ κατάστασιν εἰρηνικὴν, εἰς τὸ ἀνασχέσθαι ἀλλήλων ἐν ταπεινώσει ἀληθινῇ καὶ ἀνυποκρίτῳ, χαρισάμενος πᾶσιν ἡμῖν τὴν ἐπουράνιόν σου βα-

σιλείαν. Ἐλέει καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ, ΚΑΙ ΨΑΛΤΟΥ.

Προσαγόμενος τῷ Ἀρχιερεῖ ὁ τοιοῦτος, εἰ μὲν κοσμικός ἐστί, μετὰ ἱματίου, ἀσκεπής· εἰ δὲ Μοναχός, μετὰ μανδύου· καὶ σφραγιζέται τὴν κεφαλὴν παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ κείρεται παρ' αὐτοῦ σταυροειδῶς, λέγοντος·

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἐπιφωνούντων καθ' ἑκάστην ἐπίκλησιν τῶν συμπαρόντων τῶ, Ἀμήν.

Εἶτα τέλειον ὑπότινος, εἰς Κληρικῶν κείρεται σχῆμα. Καὶ οὕτω πάλιν τῷ Ἀρχιερεῖ προσάγεται· καὶ αὐτὸς λαμβάνων Φελόνιον ἐνδεδύσκει. Καὶ τρίτον τὴν τούτου κεφαλὴν σφραγιζών, ἐπιτίθησιν αὐτῷ τὴν χεῖρα τὴν δεξιάν, καὶ εὐχεταὶ οὕτω·

Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ἐκλεξαι τὸν δούλόν σου τοῦτον, καὶ ἀγίασον αὐτόν· καὶ δός αὐτῷ, μετὰ πάσης σοφίας καὶ συνέσεως, τῶν θείων σου λογίων τὴν μελέτην καὶ ἀνάγνωσιν ποιεῖσθαι, διαφυλάττων αὐτόν ἐν ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, δίδοται τῷ Ἀναγνώστῃ Βιβλίον Ἀποστολικόν· καὶ ὀλίγον ἀναγινώσκων, λαμβάνει παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως εἰρήνην.

Εἶδὲ Ψαλτῆς ἐσθί, λέγει ἀπὸ τῆ Ψαλτηρίου Προκειμένου.

Εἶδὲ εἰσι καὶ πλείονες οἱ χειροτονοῦμενοι Ἀναγνώσται, χειροτονοῦνται ὁμοῦ, καὶ λέγεται ἡ Εὐχὴ πληθυντικῶς.

Ἰστέον δὲ ὅτι, ὅτε οὐκ ἔστι Λειτουργία, ποιεῖ ὁ Ἀρχιε-

ρεὺς Εὐλογητὸν, καὶ ψάλλεται τὸ, Βασιλεῦ οὐράνιε· Τρισ-
 άγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἔστι·
 καὶ τὸ Τροπάριον τῆς ἡμέρας, εἶτα γίνεται ἡ Ἀκολου-
 θία, ὡς προεγράφη.

ΤΑΣΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ
 ΥΠΟΔΙΑΚΟΝΟΥ.

Τοῦ Ἀρχιερέως καθεζομένῃ ἐπὶ τῆς ὡραίας Πύλης, πρὸ
 τοῦ ἀρξασθαι τῆς Λειτουργίας, προσάγεται τῷ Ἀρχιερεῖ
 ὁ μελλῶν χειροτονεῖσθαι Ὑποδιάκονος, εἰ μὲν κοσμικός
 ἔστι, μετὰ Φελόνιῃ, εἶδὲ Μοναχὸς, μετὰ Μανδύῃ. Κελεύει
 δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς ἀποδύσασθαι τοῦτον τὸ Φελόνιον, ἢ τὸν
 Μανδύαν, καὶ ἐνδύσασθαι Στοχάριον, καὶ ζώσασθαι· νο-
 μισθῆναι δὲ Χερνιθόξεστον, καὶ μανδηλίον. Εἶτα σφραγι-
 ζῶν τρεῖς τὴν αὐτοῦ κεφαλὴν, καὶ ἐπιθεῖς αὐτῷ τὴν δε-
 ξιάν χεῖρα, τοῦ Διακόνου λέγοντος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν,
 ὁ Ἀρχιερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ Ἀ-
 γίου Πνεύματος, διαιρῶν ἐκάστω, ὧν ἐξελέξω, τὰ χα-
 ρίσματα· ὁ τάγματα διάφορα τῇ Ἐκκλησίᾳ σου δωρησά-
 μενος, καὶ βαθμοὺς λειτουργίας καταστησάμενος ἐν αὐτῇ,
 πρὸς ὑπηρεσίαν τῶν ἀγίων σου καὶ ἀχράντων Μυστηρίων·
 ὁ τῇ σῇ ἀρρήτῳ προγνώσει ὀρίσας καὶ τοῦτον τὸν δούλόν
 σου, ἄξιον εἶναι τοῦ ὑπηρετεῖν τῇ ἀγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ·
 αὐτὸς, Δέσποτα, ἀκατάγνωστον αὐτόν ἐν πᾶσι διαφυλά-
 ξον· καὶ δὸς αὐτῷ ἀγαπᾶν εὐπρέπειαν Οἴκου σου, παρε-
 στάναι ταῖς θύραις τοῦ Ναοῦ τοῦ ἀγίου σου, ἀνάπτειν
 λύχνον σκηνώματος δόξης σου· καὶ φύτευσον αὐτόν ἐν τῇ
 ἀγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, ὡς ἐλαίαν κατάκαρπον, καρποφο-
 ροῦντα καρπὸν δικαιοσύνης· καὶ τέλειον ἀνάδειξον δούλόν
 σου ἐν καιρῷ τῆς Παρουσίας σου, τῆς τῶν εὐαρεστησάν-
 των σοι ἀπολαῦσαι ἀμοιβῆς. Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία,
 καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ

τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, δεχόμενος ὁ Ἀρχιερεὺς τὸ μανδηλιον, ἐπιτίθησι τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ τοῦ χειροτονομένου ὁμοίως διδῶσιν αὐτῷ καὶ τὸ Χερνιβόξεστον. Ὁ δὲ λαβὼν, ἀσπάζεται τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ βάλλει ὕδωρ εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ νίπτεται ὁ Ἀρχιερεὺς ὁ δὲ Χειροτονοούμενος, λέγει τὸ, Ὅσοι πιστοί, τρίς. Καὶ οὕτω λαμβάνων εὐλογίαν, ἀπερχόμενος ἵσταται ἐμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν, καὶ λέγει τὸ, Τρισάγιον Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· τὸ, Κύριε ἐλέησον· Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν· Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον· καὶ εἴτι ἄλλο δόξει αὐτῷ εἰπεῖν μυστικῶς. Μετὰ δὲ τὴν μεγάλην Εἴσοδον, ὅταν θυμιᾷ ὁ Διάκονος τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, πάλιν νίπτεται ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς τὸ λεκανίδιον, ὅπερ φέρει ὁ μέλλων χειροτονεῖσθαι. Εἰσοδεύει δὲ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν μεγάλην Εἴσοδον, πάντων ἐξόπισθεν, κρατῶν καὶ τὸ Χερνιβόξεστον, καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ μετὰ τὴν Εἴσοδον, εἰσέρχονται ὅλοι εἰς τὸ ἅγιον Θυσιαστήριον, πλην αὐτὸς μένει ἔξω, ἐστὼς εἰς τὸν συνήθη τόπον.

Οὕτω γίνεται, καὶ εἴπερ εἰσὶν αἱ χειροτονοούμενοι πολλοί, τῆς Εὐχῆς ὑπαλλασσομένης πρὸς τοὺς πολλοὺς.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΑΡΧΑΡΙΟΝ ΡΑΣΟΦΟΡΟΥΝΤΑ.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητόν· τὸ Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστίν. Τροπάριον, Ἦχος πλ. β'. Ἐλέησον ἡμᾶς· Δόξα, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· Καὶ νῦν, Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην. Εἶτα τὴν παροῦσαν Εὐχὴν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κατὰ τὸ πολὺ ἐλεός σου ῥυσάμενος τὸν δούλόν σου (τόν δε) ἐκ τῆς ματαιαίας τῆ κόσμη ζωῆς, καὶ καλέσας αὐτὸν εἰς τὸ σεμνὸν τοῦτο ἐπάγγελμα. Ἀξίωσον οὖν αὐτὸν ζῆσαι ἀξίως ἐν τῇ

Ἀγγελικῆ ταύτῃ πολιτείᾳ· καὶ φύλαξον αὐτὸν ἐκ τῶν παγίδων τοῦ Διαβόλου, καὶ καθαρὰν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα διατήρησον ἕως θανάτου, καὶ ναὸν ἅγιόν σε γενέσθαι καταξίωσον· συνέτισον αὐτὸν μνημονεύειν σε διαπαντός, καὶ τὴν τῶν σῶν προσταγμάτων ταπεινώσιν, καὶ ἀγάπην, καὶ πραότητα δώρησαι αὐτῷ· πρεσβείαις τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εἰς τὸν ζυγόν σου, Δέσποτα, τὸν σωτήριον, πρόσδεξαι τὸν δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα), καὶ καταξίωσον αὐτὸν ἐν τῇ ποιίμῃ συνταγῆναι τῶν ἐκλεκτῶν σου· ἔνδυσον αὐτὸν ἀγιασμοῦ στολὴν· σωφροσύνη περίζωσον τὴν ὄσφυν αὐτοῦ· πάσης αὐτὸν ἐγκρατείας ἀνάδειξον ἀγωνιστήν· ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ἡμῖν τὴν τῶν πνευματικῶν σου χαρισμάτων τελείαν δωρεάν ἐναπομένειν ἀξίωσον· πρεσβείαις τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Εἶτα κουρεύει αὐτὸν σταυροειδῶς, λέγων·

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Λέγων ἐκ τρίτου τὸ, Ἀμήν. Καὶ ἐνδύει αὐτὸν χιτῶνα, καὶ Καλυμμαύχιον, μηδὲν ἐπιλέγων.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ

ΗΤΟΙ

ΤΟΥ ΜΑΝΔΥΟΥ.

Μετά τὸ κρησθῆναι τὸ μικρὸν, καὶ ἀρξασθαι τῆς Ἀδελφῆς τῶν Ὁρῶν, εἰσφέρει ὁ Ἐκκλησιαρχὴς τὸν μέλλοντα ἀποκαρῆναι, καὶ ποιεῖ γονυκλισίας ἐμπροσθεν τῶν ἀγίων Θυρῶν, καὶ εἰς τοὺς Χορὸς ἀνά μίαν, εἶτα τῷ Ἠγμένῳ· καὶ τότε ἐξελθὼν ἐν τῷ Νάρθηκι, ἀποτίθεται τὰ συνήθη ἱμάτια. Καὶ ἀρξαμένης τῆς Σείας Λειτουργίας, ἵσταται ἐπὶ τῶν βασιλικῶν πυλῶν ἄζωστος, ἀνυπόδετος, καὶ ἀσκεπής.

Ψαλλομένων δὲ τῶν Ἀντιφώνων, μετὰ τὴν Εἴσοδον, λέγεται τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας εἰς τὸ, Δόξα· εἰς δὲ τὸ, Καὶ νῦν, ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον, Ἦχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Α γκάλας πατρικῆς, διανοῖξαι μοι σπεῦσον· ἀσώτως τὸν ἔμὸν, κατηνάλωσα βίον· εἰς πλοῦτον ἀδαπάνητον, ἀφορῶν τῶν οἰκιτιμῶν σου Σωτήρ, νῦν πτωχεύουσαν, μὴ ὑπερίδης καρδίαν· σοὶ γὰρ Κύριε, ἐν κατανύξει κραυγᾶζω· Ἥμαρτον Πάτερ, εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐνώπιόν σου.

Τούτου δὲ ψαλλομένου τρίς, εἰσάγεται παρὰ τοῦ Ἐκκλησιαρχοῦ ὁ Ἀδελφός, ποιῶν κατὰ τρεῖς τόπους γονυκλισίας ἀνά τρεῖς, μέχρι τῶν ἀγίων Θυρῶν.

Καὶ ἀναστάντα κατηχεῖ αὐτὸν ὁ Ἠγούμενος, οὕτως·

Α νοῖξον τὰ τῆς καρδίας σε ὦτα, Ἀδελφῆ, καὶ ἄκησον τῆς φωνῆς τῆ Κυρίου, λεγούσης· Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες, καὶ πεφορτισμένοι, καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς· ἄρατε τὸν ζυγὸν με ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶξός εἰμι, καὶ ταπεινός τῆ καρδία, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχῆς ὑμῶν. Νῦν οὖν τὴν προσήκησαν ἀπόκρισιν πρὸς ἐκά-

στην τῶν ἐρωτήσεων, μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς, ἀπόδος τῷ Θεῷ. Ἀσφαλῶς δὲ γίνωσκε, ὅτι αὐτὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, μετὰ τῆς πανυμνήτου αὐτῆ Μητρὸς, καὶ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων αὐτῆ, ἐνταῦθα πάρεστιν, ἐνωτιζόμενος τὰ παρὰ σὲ ἐμπορευόμενα λόγια· ἵνα, ὅταν ἔλθῃ κρῖναι ζῶντας καὶ νεκροὺς, ἀποδώσῃ σοι, ἐκ καθ' ὃ μέλλεις συνταγῆσαι καὶ καθομολογήσαι, ἀλλὰ καθ' ὃ ἂν φυλάξαις, ἃ ὁμολογήσεις. Νῦν ἔν, εἰ ἐν ἀληθείᾳ προσέρχῃ τῷ Θεῷ μετὰ προσοχῆς ἀποκρίνου ἡμῖν, πρὸς ἃ μέλλεις ἐπερωτᾶσθαι.

Ἐρώτησις. Τί προσῆλθες, Ἀδελφε, προσπίπτων τῷ ἁγίῳ Θυσιαστηρίῳ, καὶ τῇ ἁγίᾳ Συνοδίᾳ ταύτῃ;

Ἀπόκρισις. Ποθῶν τὸν βίον τῆς ἀσκήσεως, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Ποθεῖς ἀξιωθῆναι τῆ Ἀγγελικοῦ Σχήματος, καὶ καταταγῆναι ἐν τῷ χορῷ τῶν Μοναζόντων;

Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργούντος, τίμιε Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς.

Ὅντως καλὸν ἔργον καὶ μακάριον ἐξελέξω, ἀλλ' ἐὰν καὶ τελειώσης· τὰ γὰρ καλὰ ἔργα κόπῳ κτῶνται, καὶ πόνῳ κατορθοῦνται.

Ἐρώτησις. Ἐκείσῃ σοι τῇ γνώμῃ προσέρχῃ τῷ Κυρίῳ;

Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργούντος, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Μὴ ἐκ τινος ἀνάγκης, ἢ βίας;

Ἀπόκρισις. Οὐχί, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Παραμένεις τῷ Μοναστηρίῳ, καὶ τῇ ἀσκήσει, ἕως ἐσχάτης σου ἀναπνοῆς;

Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργούντος, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Φυλάττεις σεαυτὸν ἐν παρθενίᾳ, καὶ σωφροσύνῃ, καὶ εὐλαβείᾳ;

Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργούντος, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Σώζεις μέχρι θανάτου τὴν ὑπακοὴν τῷ Προεστῶτι, καὶ πάσῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἀδελφότητι;

Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργούντος, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Ὑπομένεις πᾶσαν θλίψιν καὶ στενοχωρίαν τοῦ μονήρους βίου, διὰ τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν;

Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργούντος, τίμιε Πάτερ.

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν Κατήχησιν.

Βλέπε, Τέκνον, οἷας συνθήκας δίδως τῷ Δεσπότη Χριστῷ· Ἄγγελοι γὰρ πάρειςιν ἀοράτως, ἀπογραφόμενοι τὴν ὁμολογίαν σου ταύτην, ἣν καὶ μέλλεις ἀπαιτεῖσθαι ἐν τῇ δευτέρᾳ Παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὑφηγοῦμαι οὖν σοι τὴν τελειοτάτην ζωὴν, ἐν ἣ κατὰ μίμησιν ἢ τοῦ Κυρίου πολιτεία διαδεικνύται, διαμαρτυρομενος ἅπερ χρὴ ἀσπάσασθαι σε, καὶ ὧν περ δέον ἐκφυγεῖν. Ἰδοὺ γὰρ προέθου, Τέκνον, τὸ προσελθεῖν καὶ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ. Εἰ οὖν βούλει Μοναχὸς γενέσθαι, πρὸ πάντων καθάρισον σεαυτὸν ἀπὸ παντός μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτιτελῶν ἀγίωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ. Κτῆσαι ταπεινοφροσύνην, δι' ἧς κληρονόμος γενήσῃ τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν· ἀπόθου τῆς βιωτικῆς συνηθείας τὸ θράσος· ὑπακοὴν ἔχε πρὸς πάντας. Ἀγόγγυστος ἔσο ἐν ταῖς ἐπιτασσομέναις σοι διακονίαις· ἐν τῇ εὐχῇ καρτερικός· ἐν ταῖς ἀγρυπνίαις μὴ κατόκνει· ἐν τοῖς πειρασμοῖς μὴ ἀθύμει· ἐν τῇ νηστείᾳ μὴ ἐκλύου. Γίνωσκε δέ, ὅτι διὰ προσευχῆς καὶ νηστείας δεῖ ἐξιλεώσασθαι σε τὸν Θεόν. Ἐν ταῖς ἀσθενείαις μὴ ὀλιγώρει· ἐπιτήρει δέ τοὺς πονηροὺς λογισμοὺς· οὐ γὰρ μέλλει παύσασθαι ὁ ἐχθρὸς, ὑποβάλλων σοι μνήμην τοῦ προτέρου βίου, καὶ μῖσος πρὸς τὴν ἐνάρετον πολιτείαν. Χρὴ οὖν σε, ἀρξάμενον τῆς ὁδοῦ, τῆς ἀπαγούσης ἐπὶ τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, μὴ στραφῆναι εἰς τὰ ὀπίσω· οὐ γὰρ εὐθετος ἔσῃ εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Μὴ οὖν προτιμήσῃς τι τοῦ Θεοῦ· μὴ ἀγαπήσῃς μήτε πατέρα, μήτε μητέρα, μήτε ἀδελφεὸς, μήτε τινὰ τῶν ἰδίων, μήτε σεαυτὸν ἀγαπήσῃς ὑπὲρ τὸν Θεόν· μὴ τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου, ἢ ἀνάπαυσιν οἰανδήποτε καὶ τιμὴν· μὴ πτωχείαν ἀποστραφῆς, μὴ κακουχίαν, μὴ ἐξουδένωσιν ἀνθρώπων, μήτε τι ἄλλο, ὃ νομίζεις εἶναι δυσχερὲς, καὶ κωλυθῆς τρέχειν ὀπίσω τοῦ Χριστοῦ· ἀλλ' αἰεὶ ἐνοπτριζόμενος τὰ ἐν ἐλπίδι τῶν κατὰ Θεὸν ζώντων ἀγαθῶν, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος λογιζόμενος Μάρτυρας καὶ Ὁσίους, οἱ πολλοῖς ἰδρῶσι, καὶ πόνοις, καὶ μυρίοις αἵμασι, καὶ θά-

ναίτοις ταῦτα ἐκτήσαντο, νῆφε ἐν πᾶσι κακοπάθησον, ὡς καλὸς στρατιώτης Χριστοῦ, ὅς, πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, δὲ ἡμᾶς ἐπτώχευσε, γενόμενος καθ' ἡμᾶς, ἵνα ἡμεῖς πλουτήσωμεν τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ. Καὶ δεῖ οὖν καὶ ἡμᾶς μιμηταῖς γενέσθαι αὐτοῦ, καὶ δι' αὐτὸν πάντα ὑπομεῖναι, προκόπτοντας ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ ἡμέρας καὶ νυκτός· αὐτὸς γὰρ ὁ Κύριος εἶπεν· Ἔλθεις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι· ὅπερ ἐστὶ, παρεσκευασμένον αἰεὶ εἶναι μέχρι θανάτου πρὸς πᾶσαν ἐκπλήρωσιν τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν· καὶ γὰρ πεινάσαι ἔχεις, καὶ διψῆσαι, καὶ γυμνητεῦσαι, ὑβρισθῆναι τε καὶ χλευασθῆναι, ὀνειδισθῆναι, καὶ διωχθῆναι, καὶ πολλοῖς ἄλλοις περιαχθῆναι· λυπηροῖς, οἷς ἢ κατὰ Θεὸν ζωὴ χαρακτηρίζεται· καὶ ὅταν ταῦτα πάντα πάθῃς, Χαῖρε, φησὶν, ὅτι ὁ μισθός σου πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ὃ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐρώτησις. Ταῦτα πάντα ἔγω καθομολογεῖς, ἐπ' ἐλπίδι τῆς δυνάμεως τῆ Θεοῦ, καὶ ἐν ταύταις ταῖς ὑποσχέσεσι διακαρτερεῖν συντάσῃ μέχρι τέλους ζωῆς, χάριτι Χριστοῦ;

Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Καὶ εὐθὺς ἐπεύχεται ὁ Ἱερεὺς.

Ο πανοικτίρμων οὖν Θεὸς καὶ πολυέλεος, ὁ τὰ ἀχραντα σπλάγγνα τῆς αὐτοῦ ἀνεξιχνίαστου ἀγαθότητος ὑπανοίγων παντὶ τῷ προσερχομένῳ αὐτῷ, πόθῳ, καὶ ἀγάπῃ θερμῇ· ὁ εἰπὼν, ὅτι ἐπιλήσεται γυνὴ τὰ ἔκγονα αὐτῆς, ἢ ἐγὼ ἐπιλήσομαί σου· ὁ καὶ τὸν σὸν πόθον εἶδώς, καὶ τῇ προθέσει σου ἐπιβάλλων τὴν παρ' ἑαυτοῦ δύναμιν, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν, ἐπιλάβοιτο, καὶ ἐπαγαλλίσαιτο, καὶ ὑπερασπίσαι σου, καὶ γένοιτό σοι τεῖχος ὄχυρον ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ, πέτρα ὑπομονῆς, παρακλήσεως ἀφορμῇ, εὐτονίας χορηγός, εὐψυχίας πορισμὸς, ἀνδρίας συναγωνιστὴς· συγκοιταζόμενος, συνανιστάμενος, γλυκαίνων καὶ εὐφραίνων σου τὴν καρδίαν τῇ παρακλητικῇ τοῦ Ἀγίου αὐτοῦ Πνεύματος, ἀξιῶν σε καὶ τῆς μερίδος τῶν

ἀγίων καὶ ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Ἀντωνίου, Εὐθυμίου, Σάββα, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς· (Ἐπί δὲ Γυναικῶν· Τῆς ἀγίας Πρωτομάρτυρος Θεέκλης, Εὐπραξίας, Ὀλυμπιάδος, καὶ τῶν σὺν αὐταῖς·) μεθ' ὧν καὶ κληρονομήσεις τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν ᾧ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος, καὶ ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα κλίναντος αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν, καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· τίθησιν ὁ Ἱερεὺς ἐπαινῶ αὐτοῦ τὸ σχηματολόγιον, καὶ λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην εἰς ἐπήκοον πάντων·

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀξίους εἶναι νομοθετήσας τοὺς τὰ βιωτικά πάντα καταλιπόντας, καὶ συγγένειαν, καὶ φίλους, καὶ ἀκολουθήσαντάς σοι, πρόσδεξαι καὶ τὸν δούλόν σου (τὸν δε), τὸν ἀποταξάμενον πᾶσι τούτοις, κατὰ τὰς ἀγίας ἐντολάς σου, καὶ ὁδήγησον αὐτὸν ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, προσπίπτοντά σοι ἀμετεωρίστως· τείχισον αὐτὸν ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, εἰς τὸ μὴ δύνασθαι ἐνεργεῖν κατ' αὐτοῦ πᾶσαν ἐναντίαν μηχανὴν, ὑπομονὴν αὐτῷ δωρούμενος, πρὸς τὸ εὐαρεστεῖν σοι διαπαντός· πρεσβείαις τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων· Ὅτι εὐλόγηται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς·

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ ἐλπίς καὶ καταφυγὴ πάντων τῶν ἐλπιζόντων ἐπὶ σέ, ὁ διαφορὸς ὁδὸς σωτηρίας ἡμῖν ὑποδείξας, διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ σου, πρόσδεξαι τὸν δούλόν σου (τὸν δε), τὸν ἀπολιπόντα τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, καὶ ἑαυτὸν προσενέγκαντα σοὶ τῷ

Δεσπότη, Δυσίαν ζῶσαν, εὐάρεστον. Περιέλε ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν σαρκικὴν ἐπιθυμίαν, καὶ τὰς ἀλόγους προλήψεις· ἵνα, τῇ ἀφαιρέσει τῶν ἀναισθητῶν τριχῶν, συναποβάληται καὶ τὰς ἀλόγους ἐνθυμήσεις τε καὶ πράξεις, καὶ ἀξιῶ-
δῃ ἀναλαβεῖν τὸν ζυγὸν σου τὸν χρηστὸν, καὶ τὸ ἕλαφρόν σου φορτίον, καὶ ἄραι τὸν σταυρὸν, καὶ ἀκολουθῆσαι σοὶ τῷ Δεσπότη. Διατήρησον αὐτὸν εἰς τὸν σὸν ἁγιασμόν, καὶ δώρησαι αὐτῷ πρόθεσιν ἀγαθὴν, ἐν τῇ τηρήσει τῶν ἁγίων σου ἐντολῶν, συναριθμῶν αὐτόν, ἐν καιρῷ εὐθέτῳ, τῷ χορῷ τῶν ἐκλεκτῶν σου. Χάριτι, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ Ἱερεὺς εἰς τὸ ἅγιον
Εὐαγγέλιον, λέγει.

Ἰδού ὁ Χριστὸς ἀοράτως ἐνταῦθα πάρεστι. Βλέπε, ὅτι ἔ-
δεις σε ἀναγκάζει ἐλθεῖν ἐπὶ τοῦτο τὸ σχῆμα. Βλέπε, ὅτι
σὺ ἐκ προθέσεως θέλεις τὸν ἀράβωνα τοῦ μεγάλου, καὶ
Ἀγγελικοῦ σχήματος.

Ἀπόκρισις. Ναι, τίμιε Πάτερ, ἐκ προθέσεως.

Καὶ μετὰ τὸ συντάξασθαι, ἐπιθείς ὁ Ἱερεὺς τὸ ψαλίδιον
ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, λέγει πρὸς αὐτόν·

Ἄβε τὸ ψαλίδιον, καὶ ἐπίδος μοι αὐτό.

Ὅπερ λαθῶν ὁ Ἱερεὺς, καὶ αὐθις ἐπιθείς τῷ Εὐαγγε-
λίῳ, λέγει πάλιν πρὸς αὐτόν τα αὐτά. Τούτου δὲ τρίς γε-
νομένου, τελευταίον, ἐπιδόντος αὐτοῦ τὸ ψαλίδιον, λέγει
πρὸς αὐτόν ὁ Ἱερεὺς·

Ἰδού ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Χριστοῦ λαμβάνεις αὐτό. Βλέ-
πε δὲ τίνι προσέρχη, τίνι συντάσση, καὶ τίνι ἀποτάσση.

Μετὰ ταῦτα, κρατῶν ὁ Ἱερεὺς τὸ ψαλίδιον, λέγει·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ θέλων πάντας ἀνθρώπους σωθῆ-
ναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ὁ ὢν εὐλογη-
τὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα κομρεύει αὐτόν ὁ Ἱερεὺς σταυροειδῶς, λέγων·

Ὁ· Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δαίμα), κείρεται τὴν κόμην τῆς κε-

φαλῆς αὐτοῦ, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τῆ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Καὶ ψάλλεται παρα τῶν Ἀδελφῶν τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Εἶτα ἐνδύει αὐτὸν τὸ ἱμάτιον, λέγων

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ἐνδύεται χιτῶνα ἀγαλλιάσεως, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ, κτλ.

Εἶτα τὴν ζώνην, λέγων

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) περιζώννυται τὴν ὀσφὺν αὐτῆ δύναμιν ἀληθείας, εἰς νέκρωσιν σώματος, καὶ ἀνακαίνισιν πνεύματος, ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τῆ Ἁγίου Πνεύματος. Εἴπωμεν. κτλ.

Εἶτα τὸ καλυμμαύγιον, λέγων

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) καλύπτεται περιεφραλαίαν ἐλπίδα σωτηρίας, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἴπωμεν.

Εἶτα τὸ παλλίον, λέγων

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) λαμβάνει τὸ παλλίον, τὸν ἀρράβωνα τοῦ μεγαλοῦ καὶ Ἀγγελικοῦ Σχήματος, εἰς στολὴν ἀφθαρσίας καὶ σεμνότητος, ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἴπωμεν.

Εἶτα τὰ σανδαλία, λέγων

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ὑποδεῖται τὰ σανδαλία εἰς ἐτοιμασίαν τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἴπωμεν.

Εἶτα τὸν μανδύαν, λέγων

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ἔλαβε τὸν ἀρράβωνα τοῦ μεγαλοῦ καὶ Ἀγγελικοῦ Σχήματος, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἴπωμεν.

Εἶτα τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰσάγαγε τὸν δῆλόν σου (τὸν δεῖνα) εἰς τὴν πνευματικὴν σου αὐλὴν, καὶ συγκαταριθμήσον αὐτὸν τῷ λογικῷ σε ποιμνίῳ. Κάθαρρον αὐτῆ τὸ φρό-

νημα ἀπὸ τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, καὶ τῆς κενῆς ἀπάτης τοῦ βίου τούτου· καὶ δὸς αὐτῷ ἀδιαλείπτως μνημονεύειν τῶν ἀποκειμένων ἀγαθῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε, καὶ σταυρώσασιν ἑαυτοὺς τῷ βίῳ, διὰ τὴν Βασιλείαν σου. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ποιμὴν καὶ ἐπίσκοπος τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ εἰ μὲν οὐκ ἔστι Λειτουργία, λέγονται τὰ Εἰρηνικὰ ταῦτα, καὶ τὸ Ἀποστολοευαγγέλιον· καὶ δίδεται τῷ ἀποκαρέντι κηρὸς, τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ἢ Σταυρὸς· καὶ γίνεται ὁ Ἀσπασμὸς.

Εἴν εἰρήνη τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς· Κύριε ἐλέησον.

Υπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Υπὲρ τοῦ Ἀδελφοῦ ἡμῶν (τοῦ δε), καὶ τῆς παρὰ Θεοῦ σκέπης, καὶ βοηθείας αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἀμέμπτως, ἀκατακρίτως, καὶ ἀνεμποδίστως διανύσαι αὐτὸν τὸν σκοπὸν τοῦ μοναστικοῦ Σχήματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ διάγειν αὐτὸν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ, καὶ εὐλαβείᾳ, καὶ σεμνότητι, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἀποθέσθαι αὐτὸν, τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐνδύσασθαι τὸν νέον, τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ ἀφέσεως, καὶ συγχωρήσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆ ρύσθηαι αὐτὸν καὶ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, κτλ.

Ἐκφώνησις. Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, κτλ.

Ὁ σοὶ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε.

Ἀλληλουΐα, κτλ.

Προκείμενον· Κύριος φωτισμὸς μου καὶ σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 5'. 10.

Α'δελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς ἤναι πρὸς τὰς μεθοδείας τῆ Διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχαίς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κασμοκράτορας τῆ σιότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ, καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι, ἤναι. Στῆτε ἕν, περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ἡμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τῆς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης· ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνησθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σθέσαι· καὶ τὴν περικεφαλαίαν τῆ σωτηρίας δέξασθε, καὶ τὴν μάχιραν τοῦ Πνεύματος, ὅ ἐστι ρῆμα Θεοῦ.

Ἄλληλουῖα. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Κεφ. 1'. 37.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ φιλῶν πατέρα, ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱόν, ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Καὶ ὅς ἐ λαμβάνει τὸν σαρρόν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶος εἰμί, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν.

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀφέσεως, καὶ συγχωρήσεως τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ ὄντος) Ἀνδρίστραϊνος

Ὁ Ἱερεὺς ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, κτλ.

Καὶ δίδωσιν αὐτῷ τὸν Σταυρὸν, λέγων·

Εἶπεν ὁ Κύριος· Εἴτις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι.

Καὶ τὸ κηρίον ἀπτόμενον, λέγων·

Εἶπεν ὁ Κύριος· Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ἡμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Καὶ γίνεται ὁ Ἀσπασμὸς, ἐν ᾧ ψάλλεται τὸ παρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος α΄.

Επιγινῶμεν ἀδελφοί, τοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν τὸν γὰρ ἐκ τῆς ἀμαρτίας πρὸς τὴν πατρικὴν ἐστίαν ἀναδραμόντα Ἄσωτον Υἱὸν, ὁ πανάγαθος Πατὴρ προὔπαντήσας ἀσπάζεται, καὶ πάλιν τῆς ἰδίας δόξης χαρίζεται τὰ γνωρίσματα, καὶ μυστικὴν τοῖς ἄνω ἐπιτελεῖ εὐφροσύνην, δύνων τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν· ἵνα ἡμεῖς ἀξίως πολιτευσώμεθα, τοῦτε δύναντος φιλανθρώπου Πατρὸς, καὶ τοῦ ἐνδόξου δύματος, τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ μετὰ τὸν ἀσπασμὸν, γίνεται Ἀπόλυσις.

Γαστέον ὅτι, ὁ τοιοῦτος Μοναχὸς ὀφείλει προσκαρτερεῖν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡμέρας πέντε, σχολάζων ἀπὸ παντὸς ἔργου, πλὴν ἀναγνώσεως, εἰ ἐπίσταται.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ,

ΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ.

Ἀφ' ἑσπέρας εἰσφέρονται τὰ ἱμάτια τοῦ μέλλοντος λαβεῖν τὸ ἅγιον Σχῆμα, ἐν τῷ ἁγίῳ Θυσιαστηρίῳ, καὶ ἀποτίθενται ἐν τῷ θαλασσιδίῳ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς.

Εἰς δὲ τὸν Ὀρθρον ψάλλεται ὁ παρῶν Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Εὐδόκιμον τέλος εὐδοκίμω μοι Χριστέ παράσχου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Επὶ τὴν σὴν, φιλανθρωπίαν δραμόντα Χριστέ, τὸν τῷ
ἀγίῳ Σχήματι νῦν προσερχόμενον, ψυχικῇ διαθέσει,
καὶ γνώμῃ φιλαρέτῳ, Σῶτερ ὑπόδεξαι.

Υπεισελθεῖν, τὸν σὸν χρηστόν με ζυγὸν ἀγαθῆ, καὶ τὸ
φορτίον Δέσποτα αἴρειν ἀξίωσον, τῶν πολλῶν μου
πταισμάτων, τὸν φόρτον ἀφανίζων, ὡς πολυέλεος.

Διαφυγεῖν, τῆς ἀμαρτίας τὸν ὄλισθον, ἀπὸ τοῦ νῦν εὐδό-
κησον, τῶν πεπραγμένων μοι, ἀμετρήτων πταισμάτων,
τοὺς ῥύπους ἐξαλείφων, δρόσω τῆς χάριτος.

Οὐκ εὐσπλαγχνος καταδεξάμενος, σαρκικῶν μολυσμά-
των, καθάρισον Οἰκτίρμον τὸν προσίοντα σοι.

Θεοτοκίον.

Καταφυγὴν, καὶ προστασίαν καὶ σκέπην τε, περιφανῆ
πλουτήσαντες, οἱ Θεοτόκον σε, Παναγία φρονούντες,
τῆς θείας ἐποπτείας καταξιούμεθα.

Ὡδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ιλάσθητι Χριστέ τῷ σοὶ προστρέχοντι, οἰκέτῃ, καὶ τοῦ-
τον τὴν πολιτείαν, τῶν Ὁσίων καταξίωσον, εὐσεβῶς
καὶ δικαίως πολιτεύεσθαι.

Μετάθεσιν ζωῆς καὶ μεταποίησιν, τὸ Σχῆμα τὸ θεῖον
τοῦτο παράσχου, καὶ πταισμάτων καθαρτήριον, τῷ
σοὶ προσερχομένῳ πιστῷ δούλῳ σου.

Οὐ μόνος ἀγαθός, ὁ μὴ βουλόμενος, ἀνθρώπων τὸν θά-
νατον Ἐλεῆμον, τὸν σὸν δούλον σοὶ προσπίπτοντα,
τῷ χορῷ τῶν Ἀγίων συναρίθμησον.

Νῦν θέλοντα τὴν σὴν ὁδὸν πορεύεσθαι, καὶ βίον ἐλέ-
σθαι τὸν σταυροφόρον, προσδεξάμενος καθάρισον,
τῶν προτέρων πταισμάτων με Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Τῆς Εὐας τὴν ἀράν ἀγνή διέλυσας, τεκοῦσα τὸν πᾶσι
τὴν εὐλογίαν, ἀδαπάνητον πηγάσαντα, τὸν Σωτῆρα
τοῦ κόσμου Μητροπάργε. Βιβλιοθήκη Ἀνδριτσίνου

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο ἱ Θέλοντες ἔρχεσθαι, φησὶν, ὀπίσω μου, προθύμως ἀρνήσασθε, τὰς κοσμικὰς ἀφορμαῖς, γονεῖς τοὺς γεννήσαντας, τέκνα τε καὶ γυναῖκας, ἀδελφοὺς τε καὶ φίλους, χρήματα καὶ οἰκίας, συγγενεῖς τε καὶ δούλους, καὶ δέξασθε ἀξίωμα τῶν Ἀποστόλων μου.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Εἰ πιστρέφοντα δέξαι με, Λόγε Θεῶ, τὸν Ἄσωτον ὡς πάλαι, καὶ ὡς τὸν Τελώνην, μόνε φιλάνθρωπε.

Λυτρωτὴς ἡμῶν γέγονας, διὰ Σταυροῦ τὸν κόσμον ἀγοράσας· διὸ σοὶ προσπίπτω, ῥῦσαι με Δέσποτα.

Ο ἑγείρας τὸν Λαζαρον, ἐκ τῶν νεκρῶν· καὶ μὲ τὸν νεκρωθέντα, ἀμαρτίας κέντρῳ ζώωσον Δέσποτα.

Σημειωθέντα χάριτι, καὶ φωτισμῶ τῆς σῆς Θεογνωσίας, λογικῆς σου ποιμένης, δεῖξόν με πρόβατον.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη πάντα γενε, Μήτηρ Θεοῦ, τῇ σῇ με προστασίᾳ, καὶ τῇ θείᾳ σκέπῃ, φρούρησον Δέσποινα.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Υπακοῆσθε Χριστέ, τὴν ἡμετέραν ὡς Θεὸς ἔλυσας, παρακοῆν, καὶ τῆς Βασιλείας τὴν εἴσοδον ἡμῖν, διὰ μετανοίας καὶ πίστεως ἔδειξας.

Διατελέσαντα, ἐν ἀμελείᾳ τὴν ζωὴν βλέπων με, τῇ προσοχῇ, τῆς ἐπιμελείας ἐπίστησον Χριστέ, τῆς δικαιοσύνης ἐνδύσας με θώρακα.

Ο διὰ πίστεως, παλιντοκίας τε λουτρῷ πλύνας με, προγονικῆς ἀράς, νῦν δακρύων ἀπόπλυνον πηγαῖς, καταρρύπωθέντα δεινοῖς παραπτώμασι.

Κατακαμπτόμενον, καὶ νενευκότα με πρὸς γῆν Δέσποτα, τῷ ἐπαχθεῖ, καὶ θανατηφόρῳ πταισμάτων φορτίῳ, τῇ σῇ ζωηφόρῳ χειρὶ ἐπανόρθωσον.

Θεοτοκίον.

Ισος ὑπάρχων Πατρὶ, κατὰ τὴν ἀναρχον μορφήν, γέγονας ἴσος ἡμῖν, ἐξ ἀπειρογάμου γενόμενος Μητρός· ἥσ ταῖς ἰκεσίαις Θεάνθρωπε σῶσόν με.

Ῥδὴ ε' Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Μὴ παρίδῃς τὸ πλάσμα σου Δέσποτα· ἀλλὰ τῆ Σταυροῦ σου τῇ χάριτι σῶσόν με, καὶ τῷ τιμίῳ αἵματι, ὃ ἐκ θείας πλευρᾶς σου ἐκένωσας.

Ως μὴ ὄντα τὸ πρότερον ἔπλασας, οὕτως ἀπολλύμενον ταῖς ἀμαρτίαις μου, ἀναζητήσας σῶσόν με, ὡς ποιμὴν ἀγαθός τε καὶ εὐσπλαγχνός.

Μακαρίων ἐλπίδων μεθέξει με, τῶν ἀποκειμένων πᾶσι τοῖς ἀξίοις σου, ὧν τὴν ζωὴν μιμήσασθαι, καταξίωσον μόνε Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ο χερσὶν ἀκηράτοις μορφώσας με, πάλιν ἀνεμόρφωσεν ἀχρειωθέντα δεινῶς, ἐκ τῆς γαστρὸς σου Δέσποινα, προσλαβὼν με τελείως ὡς εὐσπλαγχνός.

Κοντάκιον. Ἀγκάλας πατρικᾶς. Ὅρα σελ. 190.

Ῥδὴ ζ' Εἰκόνας χρυστεῖς.

Ιθύνας πρὸς σέ, ταῖς ὁδοὺς μου, Ἀγαθέ, καὶ τὴν καρδίαν, ἀνακαινώσει θείου Πνεύματος, παλαιωθέντα ἀνάπλασον, τῆς ἀγιωσύνης τῷ κάλλει, καλλωπίσας βοῶντά σοι· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χειρὸς δεξιᾶς, τῆς ἐμῆς ὡς ἀγαθὸς ἐπιλαθόμενος, πρὸς πολιτείαν σοι εὐάρεστον, εὐθυπορῆντα ἀνάδειξον, καὶ πρὸς τελειότητα βίβη, ἀναβαίνειν, βοῶντά σοι· Εὐλογητός, εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ραθύμως τὸ πρὶν, διεξάγων τὸν ἐμὸν βίον ὁ δειλαίος, σοὶ τῷ Δεσπότη νῦν προσέρχομαι, σὴ πεποιθὼς ἀγαθότητι, καὶ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου μόνη, καὶ προσπίπτω κραυγάζων σοι· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ιξίω Σταυρῷ, καὶ ταῖς αὔραις τοῦ σεπτῆ καὶ θείῃ Πνεύματος, πρὸς τὸν λιμένα καθοδήγησον, τοῦ σοῦ ἐνδόξου θελήματος, καὶ πρὸς οὐρανῶν κληρουχίαν, καὶ ἀξίωσον ψάλλειν σοι· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα Θεόν, καὶ τοῦ κόσμου λυτρωτὴν Πάναγνε τέτοκας· ὃν νῦν δυσώπει τὴν εὐπρέπειαν, τῶν ἀρετῶν καὶ

φαιδρότητα, καὶ τὴν τῆς ἀσκήσεως χάριν, ἀμφιάσαι τοὺς ψάλλοντας· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κηύσασα.

Ὡδὴ η̄. Κάμινος ποτέ.

Τρόπαιον ἡμῖν, κατὰ τοῦ διαβόλου, τὸν τοῦ Σταυροῦ σὺ τύπον δέδωκας, ἐν ᾧ καταβάλλομεν, τὰ ἐκεῖνης μηχανήματα, καὶ πονηρὰ φρυάγματα, κρᾶζοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Εἶδωκας ἡμῖν, τὸ δύνασθαι τὴν χάριν, ἀνανεοῦσθαι τοῦ Βαπτίσματος, δι' ἐξαγορεύσεως, διὰ βίης καθαρότητος, διὰ δακρύων χύσεως, καὶ διὰ μετανοίας γνησιωτάτης Φιλάνθρωπε.

Πᾶθη τῆς σαρκὸς, τῷ νῶ καθυποτάξαι, δι' ἐγκρατείας καὶ ἀσκήσεως, παράσχου τοῖς δούλοις σου, διὰ τρόπων βελτιώσεως, δι' ἀποχῆς τῆ χειρόνος, καὶ τῆς ἀδιαλείπτου τῶν ἐντολῶν σου τηρήσεως.

Αἴνωθεν ἡμῖν, τῆς σῆς υἰοθεσίας, τοὺς χαρακτῆρας ἀνακαίνισον, τοῦ Δεῖου σου Πνεύματος, ἐνεργεῖα τε καὶ χάριτι, ὡς μόνος εὐδιάλλακτος, τέχνη φιλανθρωπίας, καὶ ἀνεικάστου χρηστότητος.

Θεοτοκίον.

Ρῆξον τὰς σειρὰς, τὰς τῶν ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν πταισμάτων τὸ χειρόγραφον, τοῦ τῷ Δεῖῳ Σχήματι προσιόντος ἰλαρότητι, καὶ εὐλαθείᾳ Πάναγνε, Πίστει τῇ ὀρθοδόξῳ, ἐρηρειασμένον φυλάττουσα.

Ὡδὴ θ'. Ανάρχου Γεννήτορος.

Αἴξις τῆς κλήσεως, καὶ τοῦ ἀγίου Σχήματος, πολιτεύεσθαι Λόγε Θεῷ παράσχου μοι, τὸν τῆς ἀμαρτίας μου ῥύπον, καὶ τὰς βουλαὶς τῶν παραπτωμάτων, τῇ σῇ Δεῖᾳ χάριτι, ἐξαλείψας πολυέλεε.

Σωτήρ ὡς καλούμενος, διάσωσόν με δέομαι, καθαρά σοι καρδίᾳ τὸν προσερχόμενον, καὶ τὸ τῆς κακίας με βάρους, περιελών, ὡς μόνος οἰκτίρμων, συμπαθῶς ἀνάπαυσον, ὡς ὑπέσχου Παντοδύναμε.

Χριστὸς νῦν χαρίζεται, χρηστός γε ὢν καὶ εὖσπλαγχνος, τοῖς αὐτῷ προσιοῦσι Δεῖα χαρίσματα, τοῖς

προσερχομένοις τῷ Θεῷ, πανευλαβῶς, τῆς χάριτος ἑρῶν,
δωρεάν χρηστότητος, ἀκηράτου παρεχόμενος.

Ο ἔχων συντρέχουσαν, τῇ σῇ βουλῇ τὴν δύναμιν, ὑπέρ-
τας ἀξίους ἡμᾶς ἀνάδειξον, τοῦ Εὐαγγελίου σε Δόγε,
καὶ τὰς πρὸς σέ, συνθήκας πληρῶσαι, εὐχαῖς τῶν Ἁγίων
σου, ζωοδότα καταξιώσον. Θεοτοκίον.

Υἰόν σου τὸν εὐσπλαγγνον, Πανάμωμε δυσώπησον, τὸν
πιστῶς προσιόντα τῷ Θεῷ Σχήματι, πρὸς τὸ τῆς
ἀσκήσεως φθάσαι, πανευλαβῶς, πολυευκτον τέλος· σέ γάρ
τὴν πανάχραντον, ἀντίληπτορα κεντήμεθα.

Εἶτα, Στιχηρὰ προσόμοια, Ψαλμὸς β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Πίστει προσερχόμενον πρὸς σέ, Δέσποτα, τῆς σῆς ἐπὶ
τρίβυς, δικαιοσύνης με, στήσας καθοδήγησον, ὡς μόνος
εὐσπλαγγνος· καὶ δεινῶς πεπτωκότα με, καὶ κατερράγμε-
νον, πλήθει τῶν πταισμάτων μου, Σῶτερ ἀνόρθωσον· σῇ
γάρ πεπορθῶς συνεργείᾳ, τὴν Ἀγγελικὴν πολιτείαν, ταύτην
ὑπεισέρχομαι φιλόνητο.

Εἔχων τὴν πηγὴν τῶν οἰκτιρμῶν, τῶν ἀμαρτωλῶν ὁ μὴ
θελῶν, Χριστέ τὸν θάνατον, δι' ἄφατον ἔλεος, ἀλλὰ
μετάνοιαν, τοῖς πιστοῖς χαρισάμενος, τοῖς ἐπεγνωκόσι, τὴν
ὑπὲρ κατάληψιν οἰκονομίαν σου, δεῖξαι προσιόντα προθυ-
μως, Σχήματι τῷ Θεῷ, καὶ σῶσον, τῇ φιλονητοπείᾳ σου
προσπίπτοντα. Δόξα.

Τεῖχος ὑπερβήσομαι ἐν σοὶ, τὸ τῆς ἀμαρτίας μου Σῶτερ,
καὶ λυτρωθήσομαι· σὺ γάρ ἀνταπέδωκας τὸ ἐμὸν ὀ-
φλημα, καὶ τιμῆς με ἠγόρασας, αἰχμαλώτισθέντα, τὸν τῆς
ἀγαθότητος ἐπιδεικνύμενος, πλῆτον, καὶ τὴν τῆς εὐσπλαγγ-
χνίας, ἄβυσσον πηγᾶσαι θελήσας, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε
φιλόνητο.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πάντων προστατεύεις Ἀγαθὴ, τῶν καταφευγόντων ἐν
πίστει τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν
ἀμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, αἰεὶ με-
σιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν.

Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὅθεν σοὶ προσπίπτομεν·
Ρ'ὔσαι, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Εἰς δὲ τὴν Δειτουργίαν, τῆς Εἰσόδου γενομένης τοῦ
Εὐαγγελίου, ἀποβάλλει ὁ μέλλων λαμβάνειν τὸ ἅγιον Σχῆ-
μα, τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ κάλυμμα, καὶ τὰ ἐν τοῖς
ποσὶ κελλίγια, καὶ ποιήσας μετανοίας γ'. ἴσταται. Καὶ
μετὰ τὴν Εἴσοδον, λέγομεν τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας,
εἶτα τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον α'. Ἦχος δ'.

Ηθέλον δάκρυσιν ἐξαλείψαι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Κύ-
ριε τὸ χειρόγραφον, καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς μου,
διὰ μετανοίας εὐαρεστήσῃσαι σοὶ· ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς ἀπάτᾳ με,
καὶ πολεμεῖ τὴν ψυχὴν μου. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλω-
μαι, σῶσόν με.

Τίς χειμαζόμενος καὶ προστρέχων, τῷ λιμένι τούτῳ οὐ
διασώζεται; ἢ τίς ὀδυνώμενος καὶ προσπίπτων, τῷ
ιατρῶν τούτῳ οὐ θεραπεύεται; Δημιουργέ τῶν ἀπάντων,
καὶ ἰατρὲ τῶν νοσούντων, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλω-
μαι, σῶσόν με.

Πρόβατον εἰμὶ τῆς λογικῆς σε ποιμνῆς, καὶ πρὸς σὲ κα-
ταφεύγω τὸν Ποιμένα τὸν καλόν· ζήτησόν με τὸν πλα-
νηθέντα ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε'κ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σε, φύλαττε, εὐλο-
γημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀντίφωνον β'. Ἦχος δ'.

Ε'ν τῇ πηγῇ τῇ μυστικῇ τῆς ἀναγεννήσεως, υἰοθεσίαν
λαβὼν καὶ ἀπολύτρωσιν, ἐν ἀμελείᾳ τὴν ζωὴν, καὶ
ἐν παραπτώμασιν ἐκδαπάνησας Ἀγαθὲ, νῦν κραυγάζω
σοὶ· Δακρύων μετανοίας πηγὴν μοι δώρησαι, καὶ ἀπόπλυ-
νον τὸν ῥύπον τῶν ἐμῶν πλημμελημάτων, παντοδύναμε
Σωτῆρ καὶ πολυέλεε.

Ζάλη ἀμαρτημάτων περιέχει με Σωτῆρ, καὶ μηκέτι φέ-
ρων τὸν κλύδωνα, σοὶ προσπίπτω τῷ μόνῳ Κυβερ-

νήτη· Ὡς τῷ Πέτρῳ τὴν χειρά μοι ἔκτεινον, τῆς φιλανθρωπίας σου, καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν ὄλων Ποιητὴν, ἵνα πάντες κράζωμέν σοι· Χαῖρε ἡ μόνη προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀντίφωνον γ'. Ἦχος δ'.

Ποῦ ἐστὶν ἡ τοῦ κόσμου προσπάθεια; ποῦ ἐστὶν ἡ τῶν προσκαιρῶν φαντασία; οὐκ ἴδου ταῦτα βλέπομεν γῆν καὶ σποδόν; τί οὖν κοπιῶμεν εἰς μάτην; τί δὲ οὐκ ἀρνούμεθα κόσμον, καὶ ἀκολουθοῦμεν τῷ κράζοντι· Ὁ Δέλων πορευθῆναι ὀπίσω μου, ἀναλαβέτω τὸν σταυρόν μου, καὶ ζωὴν κληρονομήσει τὴν αἰώνιον.

Στίχ. Δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ με, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

Δεῦτε πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, ἀγαθῶ ἀναπαύσω ὑμᾶς· ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πραῖος εἰμί, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Στίχ. Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς, ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολαῖς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Πρόβατον εἰμί τῆς λογικῆς σὺ ποιίμνης, καὶ πρὸς σέ καταφεύγω τὸν Ποιμένα τὸν καλόν· ζήτησόν με τὸν πλανηθέντα ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν, καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς.

Κύριε, Κύριε, ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἴδε, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην, καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η μόνη Ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κηύσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα τὸ, Ἀγκαλάς πατρικαῖς. Ὁρα σελ. 190.

Εἶτα ἐπερωτᾷ αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς, λέγων

Ἐρωτήσεις. Τί προσῆλθες ἀδελφέ, προσπίπτων τῷ ἀγίῳ Θυσιαστηρίῳ, καὶ τῇ ἀγίᾳ Συνοδίᾳ ταύτῃ;

ΑΥΘΡΗΣΙΑΝ

Ἀπόκρισις. Ποθὼν τὸν βίον τῆς ἀσκήσεως, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Ποθεῖς ἀξιωθῆναι τοῦ Ἀγγελικοῦ Σχήματος, καὶ καταταγῆναι ἐν τῷ χορῷ τῶν Μοναζόντων;

Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργούντος, τίμιε Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς

Ὅντως καλὸν ἔργον καὶ μακάριον ἐξελέξω, ἀλλ' εἰάν καὶ τελειώσης· τὰ γὰρ καλὰ ἔργα κόπῳ κτῶνται, καὶ πόνῳ κατορθοῦνται.

Ἐρώτησις. Ἐκουσία σοι τῇ γνώμῃ προσέρχῃ τῷ Κυρίῳ;

Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργούντος, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Μὴ ἔκτινος ἀνάγκης, ἢ βίας;

Ἀπόκρισις. Οὐχί, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Ἀποτάσῃ τῷ κόσμῳ, καὶ τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ, κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου;

Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργούντος, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Παραμένεις τῷ Μοναζηρίῳ καὶ τῇ ἀσκήσει, ἕως ἐσχάτης σου ἀναπνοῆς;

Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργούντος, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Σῶζεις μέχρι θανάτου τὴν ὑπακοὴν τῷ Προεστώτι, καὶ πάσῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἀδελφότητι;

Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργούντος, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Ὑπομένεις πᾶσαν θλίψιν, καὶ στενοχωρίαν τοῦ μονήρους βίου, διὰ τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν;

Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργούντος, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Φυλάττεις σεαυτὸν ἐν παρθενίᾳ, καὶ σωφροσύνῃ, καὶ εὐλαβείᾳ;

Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργούντος, τίμιε Πάτερ.

Καὶ εὐθὺς ἡ Κατήχησις.

Βλέπε, Τέκνον, οἷας συνθήκας δίδως τῷ Δεσπότη Χριστῷ· Ἄγγελοι γὰρ πάρειςιν ἀοράτως, ἀπογραφόμενοι τὴν ἐμολογίαν σου ταύτην, ἣν καὶ μέλλεις ἀπαιτεῖσθαι ἐν τῇ δευτέρᾳ Παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὑψηθῆμαι οὖν σοι τὴν τελειοτάτην ζωὴν, ἐν ἣ κατὰ μίμησιν ἡ τοῦ Κυρίου πολιτεία διαδείκνυται, διαμαρτυρούμενος ἅπερ χρή ἀσπᾶσασθαί σε, καὶ ὧν περ δεῖον ἐκφυ-

γεῖν. Ἡ ἀποταγή τοίνυν οὐδὲν ἄλλο ἐστί, κατὰ τὸν εἰπόντα, εἰμὴ σταυροῦ, καὶ θανάτου ἐπαγγελία. Γίνωσκε ἔν ἀπὸ τῆς παρούσης ἡμέρας σταυρεῖσθαι, καὶ νεκρῆσθαι τῷ κόσμῳ, διὰ τῆς τελειοτάτης ἀποταγῆς· ἀποτάσσει γὰρ γονεῦσιν, ἀδελφοῖς, γυναικί, τέκνοις, πατράσι, συγγενείαις, ἑταιρείαις, φίλοις, συνήθεσι, τοῖς ἐν κόσμῳ δορυβόις, φροντίσι, κτήσειςν, ὑπάρξεσι, τῇ κενῇ καὶ ματαίᾳ ἡδονῇ τε καὶ δόξῃ· καὶ ἀπαρνεῖσθαι ἔ μόνον τὰ προειρημένα, ἀλλ' ἔτι καὶ τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν, κατὰ τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου, τὴν λέγουσαν· Ὅς τις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. Εἰ οὖν ἀληθῶς ἀκολουθεῖν αὐτῷ ἠρετίσω, καὶ εἰ ἀψευδῶς κληθῆναι αὐτοῦ μαθητῆς ἐπιποθεῖς, ἐτοιμάσθητι ἀπὸ τοῦ παρόντος, μὴ πρὸς ἄνεσιν, μὴ πρὸς ἀμεριμνίαν, μὴ πρὸς τρυφάς, μὴ πρὸς ἄλλο τι τῶν ἐπὶ γῆς τερπνῶν τε καὶ ἀπολαυστικῶν· ἀλλὰ πρὸς ἀγῶνας πνευματικούς, πρὸς ἐγκράτειαν σαρκὸς, πρὸς κάθαρσιν ψυχῆς, πρὸς πτωχείαν εὐτελῆ, πρὸς πένθος ἀγαθόν, πρὸς πάντα τὰ λυπηρὰ καὶ ἐπίπονα τῆς χαροποιῆ κατὰ Θεὸν ζωῆς· καὶ γὰρ πεινάσαι ἔχεις, καὶ διψῆσαι, καὶ γυμνητεῦσαι, ὑβρισθῆναι τε καὶ χλευασθῆναι, ὄνειδισθῆναι τε καὶ διωχθῆναι, καὶ πολλοῖς ἄλλοις περιαχθῆναι λυπηροῖς, οἷς ἢ κατὰ Θεὸν ζωὴ χαρακτηρίζεται. Καὶ ὅταν ταῦτα πάντα πάθῃς, Χαῖρε, φησὶν, ὅτι πολὺς ὁ μισθός σου ἐν τοῖς οὐρανοῖς ὑπάρχει. Χαρᾶ οὖν χαῖρε, καὶ ἀγαλλιάσει ἀγαλλιώ, ὅτι σήμερον ἐξελέξατό σε, καὶ διεχώρισε Κύριος ὁ Θεός, ἀπὸ τῆς ἐν κόσμῳ ζωῆς, καὶ ἔθετο, ὡς ἐν προσώπῳ αὐτοῦ, ἐν τῇ παραστάσει τῆς Μοναδικῆς τάξεως, ἐν τῇ στρατείᾳ τῆς Ἀγγελοειδοῦς ζωῆς, ἐν τῷ ὕψει τῆς οὐρανομιμήτου πολιτείας· αὐτῷ ἀγγελικῶς λατρεύειν, αὐτῷ ὀλοκλήρως δουλεύειν, τὰ ἄνω φρονεῖν, τὰ ἄνω ζητεῖν· ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει. Ὡ τῆς καινῆς κλήσεως! ὦ τῆς δωρεᾶς τοῦ μυστηρίου! Δεύτερον Βάπτισμα λαμβάνεις σήμερον, Ἀδελφέ, τῇ παρουσίᾳ τῶν τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ δωρεῶν,

καὶ τῶν ἁμαρτιῶν σου καθαίρη, καὶ υἱὸς φωτὸς γίνῃ, καὶ αὐτὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν συγχαίρει μετὰ τῶν ἁγίων αὐτοῦ Ἀγγέλων ἐπὶ τῇ σῇ μετανοίᾳ, θύων σοι τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν. Ἀξίως λοιπὸν τῆς κλήσεως περιπάτησον· ἀπαλλάγηθι τῆς τῶν ματαιῶν προσπαθείας· μίσησον τὴν πρὸς τὰ κάτω ἔλκουσάν σε ἐπιθυμίαν· ὅλον σεαυτοῦ τὸν πόθον μεταθέντες πρὸς τὰ οὐράνια· μηδὲ ὅπως στραφῆς εἰς τὰ ὀπίσω, ἵνα μὴ γένη στήλη ἀλός, ὡς ἡ γυνὴ τοῦ Λῶτ, ἢ ὡσπερ κύων ἐπὶ τὸν ἴδιον ἐμετόν ἐπιστρέφων, καὶ πληρωθῆ ἐπὶ σέ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου· Ὅτι οὐδεὶς βαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἄροτρον, καὶ στραφείς εἰς τὰ ὀπίσω, εὖ-θετός ἐστιν εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Καὶ γὰρ οὐκ ἔστι σοι μικρὸς ὁ κίνδυνος, ἐπαγγελλομένῳ νῦν πάντα τὰ προειρημένα φυλάττειν, ἔπειτα κατολιγωρῆσαι τῆς ἐπαγγελίας· καὶ ἢ πρὸς τὸν πρότερον βίον ἐπαναδραμεῖν, ἢ τοῦ Πατρὸς χωρισθῆναι καὶ τῶν συνασκημένων Ἀδελφῶν, ἢ, μένοντα καὶ καταφρονητικῶς ζῆσαι τὰς ἡμέρας σου· ἐπεὶ βαρυτέρας ἔξεις τὰς εὐθύνας παρὰ τοπρίν, ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ καὶ ἀπαραλογίστου βήματος τοῦ Χριστοῦ, ὅσω πλείονος χάριτος ἀπολαύεις ἄρτι· καὶ καλόν σοι ἦν, ὡς τὸ λόγιον, μὴ εὐξασθαι, ἢ εὐξασθαι καὶ μὴ ἀποδοῦναι. Μηδὲ πάλιν νομίσης, ὡς διὰ τῆ προλαβόντος χρόνου τῆς ἐνταῦθα σὲ διατριβῆς, ἵκανῶς ἠγωνίσω πρὸν τὰς ἀσράτους δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ· ἀλλὰ γίνωσκε, ὅτι μᾶλλον ἀπὸ τοῦ δεῦρο διαδέχονται σε μείζονες ἀγῶνες τῆς πρὸς αὐτὸν πάλης. Ἰσχύει δὲ κατὰ σὲ οὐδαμῶς, πεφραγμένον σε εὐρίσκων, τῇ τε πρὸς τὸν ὀδηγοῦντά σε κραταιᾷ πίστει καὶ ἀγάπῃ, καὶ τῇ πρὸς πᾶσαν ὑπακοὴν καὶ ταπεινώσιν εὐθύτητι. Διὰ τῆτο ἀπέστω ἀπὸ σοῦ ἀνηγοῖα, ἀντιλογία, ὑπερηφανία, ἔρις, ζῆλος, φθόνος, θυμὸς, κραυγὴ, βλασφημία, λαθροφαγία, παρρησία, μερικὴ φιλία, περπερία, φιλονεικία, γογγυσμὸς, ψιθυρισμὸς, ἐπίκτησις ἰδιαίτουσα οἰκτροῦ πράγματος, καὶ τὰ ἄλλα πάντα τῆς κακίας εἶδη, δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας, καὶ ρίζου ἄρχεται ἐν αὐτοῖς ὁ τῶν ψυχῶν φθορεὺς. Μᾶλλον δέ, ἀντ' αὐ-

τῶν, κτῆσαι τὰ πρόποντα Ἀγίοις· φιλαδελφίαν, ἡσυχίαν, ἐπιείκειαν, εὐλάβειαν, μελέτην τῶν θείων λογίων, ἀνάγνωσιν, τήρησιν καρδίας ἐκ ῥυπαρῶν λογισμῶν, ἐργασίαν τὴν κατὰ δύναμιν, ἐγκράτειαν, ὑπομονὴν μέχρι θανάτου, ἐφ' ᾧ Πατρὶ ταῖς συνθήκας σου ἔδωκας πρῶτον· καὶ τελευταῖον ἐξαγγελίαν τῶν τῆς καρδίας σου κρυπτῶν, καθὼς αἱ θεῖαι ὑποθήκαι διαγορεύουσιν· Ἐβαπτίζοντο γὰρ φησιν, ἐξομολογούμενοι ταῖς ἁμαρτίας αὐτῶν.

Ἐρώτησις. Ταῦτα πάντα οὕτω καθομολογεῖς, ἐπ' ἐλπίδι τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν ταύταις ταῖς ὑποσχέσεσι διακαρτερεῖν συντόσση μέχρι τέλους ζωῆς, χάριτι Χριστοῦ;

Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργούντος, τίμιε Πάτερ.

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Ο ἴπανοικτίρμων οὖν Θεὸς καὶ πολυέλεος, ὁ τὰ ἄχραντα σπλαγγνα τῆς αὐτοῦ ἀνεξιχνιάστου ἀγαθότητος ὑπανοίγων παντὶ τῷ προσερχομένῳ αὐτῷ, πόθῳ καὶ ἀγάπῃ θερμῇ· ὁ εἰπὼν· Ὅτι ἐπιλήσεται γυνὴ τὰ ἔκγονα αὐτῆς, ἢ ἐγὼ ἐπιλήσομαί σου· ὁ καὶ τὸν σὸν πόθον εἰδὼς, καὶ τῇ προθέσει σου ἐπιβάλλων τὴν παρ' ἑαυτοῦ δύναμιν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν, ἐπιλάβοιτο, καὶ ἐπαγκαλίσαιτο, καὶ ὑπερασπίσαι σου, καὶ γένοιτό σοι τεῖχος ὀχυρὸν ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ, πέτρα ὑπομονῆς, παρακλήσεως ἀφορμὴ, εὐτονίας χορηγός, εὐψυχίας πορισμός, ἀνδρείας συναγωνιστής· συγκοιταζόμενος, συνανιστάμενος, γλυκαίνων καὶ εὐφραίνων σου τὴν καρδίαν, τῇ παρακλήσει τοῦ Ἁγίου αὐτῷ Πνεύματος, ἀξιών σε καὶ τῆς μερίδος τῶν ἁγίων καὶ ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Ἀντωνίου, Εὐθυμίου, Σάββα, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς· μεθ' ὧν καὶ κληρονομήσεις τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· ᾧ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος, καὶ ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Εἶτα σφραγίζει ὁ Ἱερεὺς τὴν κεφαλὴν τοῦ Κατηχομένου γ'· καὶ μετὰ τὸ κατασφραγίσαι, στραφεὶς κατὰ ἀνατολάς, λέγει·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν .

Ο ὦν Δέσποτα παντοκράτορ, ὕψιστε Βασιλεῦ τῆς δόξης, ὁ μετὰ τοῦ ζῶντος, καὶ ἐνυποστάτου σου Λόγου, καὶ τοῦ παρὰ σοῦ ἐκπορευομένου Πνεύματος τῆς ἀληθείας, κυριεύων πάσης κτίσεως ὁρατῆς τε καὶ ἀοράτου· ὁ Θεὸς ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερυβὶμ, καὶ τῇ τρισαγίῳ φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφίμ ἀνυμνούμενος ἀκαταπαύστως, ὃ παρεστήκασι χίλιαι χιλιάδες, καὶ μύριαι μυριάδες ἁγίων Ἀγγέλων, καὶ Ἀρχαγγέλων στρατιαί. Σὺ εἶ τὸ φῶς, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, δυσωπούμενος ὑπὸ τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάσης ἐπουρανίου σὺ Ἐκκλησίας τῶν πρωτοτόκων ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἐπίβλεψον ἰλέω ὄμματι ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τοῦ δούλου σου, (τοῦ δε) ὅς τις συνέθετο, καὶ καθωμολόγησεν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων· σὺναψον τῷ δωρηθέντι αὐτῷ ἐκ προγόνων χαρίσματι τῆς υἰοθεσίας, καὶ τῆς Βασιλείας σου, διὰ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, τὸ μοναδικὸν τίθητο καὶ Ἀγγελαιοὶδὲς ἐπάγγελμα ἀκατάσειστον, τεθεμελιωμένον ἐπὶ τὴν ἀκρότομον καὶ πνευματικὴν πέτραν τῆς εἰς σὲ πίστεως. Ἐνδυναμώσωσόν αὐτὸν ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐνδύσωσόν αὐτὸν τὴν πανοπλίαν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ ἡ πάλῃ πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχαίς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας. Περίζωσον τὴν ὀσφύν αὐτοῦ δύναμιν ἀληθείας, καὶ ἐνδύσωσόν αὐτὸν θώρακα δικαιοσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ ὑπόδησον τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης. Σόφισον αὐτὸν ἀναλαβεῖν τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεται πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σθέσαι, καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθαι, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὅ ἐστι ρῆμά σου, ἀντιλαμβανόμενος τοῖς ἀλαλήτοις τῆς καρδίας αὐτοῦ στεναγμοῖς. Συναρίθμησον αὐτὸν τοῖς ἐκλεκτοῖς σου, ἵνα γένηται σκεῦος ἐκλογῆς σου, υἱὸς καὶ κληρονόμος τῆς Βασιλείας σου, υἱὸς

φωτὸς καὶ ἡμέρας, σοφίας, δικαιοσύνης, ἀγίασμοῦ, ἀπολυτρώσεως. Κατασκευάσον αὐτὸν ὄργανον ἐναρμόνιον, ψαλτήριον τερπνὸν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὅπως ἐντεῦθεν, μετὰ προκοπῆς ἀπεκδυσάμενος τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, τὸν φθειρόμενον κατὰ τὴν φιλήδονον ἀπάτην τοῦ πολυμόρφου ὄφεως, ἐνδύσῃται τὸν νέον Ἀδὰμ, τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ. Στερέωσον αὐτὸν, πάντοτε τὰ στίγματα καὶ τὸν Σταυρὸν τοῦ Ἰησοῦ βαστάζειν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ, δι' ὧν αὐτῷ ὁ κόσμος ἐσταύρωται, καὶ αὐτὸς τῷ κόσμῳ. Μόρφωσον ἐν αὐτῷ, ἀρετὴν ἀληθινὴν ἀγειν, καὶ μὴ ἀρέσκειαν ἀνθρώπων, ἢ αὐταρέσκειαν, ἐν τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν, ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τὴν φιλαδελφίαν, καὶ τὴν ὑπακοήν. Χαρίτωσον αὐτὸν ἀγρυπνοῦντα, ἐργαζόμενον, καθεύδοντα, ἀνιστάμενον, ἐν ψαλμοῖς, καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἀγγελικῶς, ἐνοπτρίζεσθαί σε ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, καὶ προσκυνεῖν σέ τὸν μόνον ζῶντα καὶ ἀληθινὸν Θεόν, εἰς χαρὰν αὐτοῦ ἀνεκλάλητον.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ τὸ κράτος, καὶ ἡ ἐξουσία, καὶ σοὶ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αγίε, Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εὐλόγησον τὸν δούλόν σου (τὸν δε), ὃν προσεκαλέσω εἰς τὸν πνευματικόν σου νυμφῶνα, καὶ καταξίωσον αὐτὸν εἶναί σου ὅσιον δούλον. Σόφισον αὐτὸν, καὶ ἐπίχεε αὐτῷ τὴν παρά τοῦ ἡγεμονικοῦ σου Πνεύματος χάριν καὶ σύνεσιν· ἐνίσχυσον αὐτὸν εἰς τὸν κατὰ τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ πόλεμον· τὰς ἐκ τῆς σαρκὸς ἐπαναστάσεις, τῇ κραταίᾳ δυνάμει σου, κατάβαλε· δὸς αὐτῷ εὐαρεστεῖν σοὶ εἰς αἵεσιν καὶ δοξολογίαν ἀδιάλειπτον, εἰς ὕμνους εὐκαιροῦς, εἰς εὐχὰς εὐπροσδέκτους, εἰς βουλήν ὀρθήν, εἰς καρδίαν ταπεινὴν, εἰς πράξιν ζωῆς, καὶ πραότητος, καὶ ἀληθείας. Καταξίωσον αὐτὸν εὐαρεστεῖν σοὶ ἐν πραότητι, ἐν ἀγάπῃ, ἐν τελειότητι, ἐν ἐπιστήμῃ, ἐν ἀνδρείᾳ, καὶ προσφέρειν

σοι ὕμνους, καὶ δοξολογίας, καὶ εὐχὰς, εἰς ὁσμήν εὐωδίας. Τελείωσον αὐτοῦ τὴν ζωὴν ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, ἵνα, ἀδιάστατον καὶ ἀκηλίδωτον τὴν εἰς σέ ἔχων ἔνωσιν, καταξιωθῆ τῆς ἐπουρανίου σου Βασιλείας.

Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενῆς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτῆ ὁ Ἰερεὺς εἰς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, λέγει·

Ἰδοὺ ὁ Χριστὸς ἀοράτως ἐνταῦθα πάρεστι. Βλέπε, ὅτι ἔδεις σε ἀναγκάζει ἐλθεῖν ἐπὶ τοῦτο τὸ Σχῆμα. Βλέπε, ὅτι σὺ ἐκ προθέσεως θέλεις τὸν ἀρράβωνα τοῦ μεγάλου καὶ Ἀγγελικοῦ Σχήματος.

Ἀπόκρισις. Ναί, τίμιε Πάτερ, ἐκ προθέσεως.

Καὶ μετὰ τὸ συντάξασθαι, λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰερεὺς·
Λάβε τὸ ψαλίδιον, καὶ ἐπίδος μοι αὐτό. Τρίς.

Καὶ ἐπιδόντος αὐτοῦ τὸ ψαλίδιον τῷ Ἡγουμένῳ, λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰερεὺς·

Ἰδοὺ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Χριστοῦ λαμβάνεις αὐτό. Βλέπε δὲ τίνι προσέρχῃ, τίνι συντάσῃ, καὶ τίνι ἀποτάσῃ.

Καὶ λαβὼν ὁ Ἰερεὺς τὸ ψαλίδιον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Ἡγουμένου, λέγει·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ θέλων πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα κουρεύει αὐτὸν σταυροειδῶς, λέγων οὕτως·

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) κείρεται τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Εἶπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Καὶ ψάλλεται παρὰ τῶν Ἀδελφῶν τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Εἶτα ἐνδύει αὐτὸν τὸ ἱμάτιον, λέγων·

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ἐνδύεται χιτῶνα δικαιοσύνης,

καὶ ἀγαλλιάσεως τοῦ μεγάλου καὶ Ἀγγελικοῦ Σχήματος, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς. κτλ. ὡς ἀνωτέρω.

Εἶτα τὸ παλλίον, λέγων·

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) λαμβάνει τὸ παλλίον τοῦ μεγάλου καὶ Ἀγγελικοῦ Σχήματος, εἰς στολὴν ἀφθαρσίας καὶ σεμνότητος, ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς. κτλ.

Εἶτα τὸ κουκούλιον, λέγων·

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνά) ἐνδύεται τὸ κουκούλιον τῆς ἀνακίας, εἰς περικεφαλαίαν ἐλπίδος σωτηρίου, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς. κτλ.

Εἶτα τὸν ἀνάλαβον, λέγων·

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) λαμβάνει τὸν ἀνάλαβον, ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀναλαμβάνων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὤμων, καὶ ἀκολουθῶν τῷ Δεσπότη Χριστῷ.

Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Εἶτα τὴν ζώνην, λέγων·

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) περιζώννυται τὴν ὀσφύν αὐτοῦ δύναμιν ἀληθείας, ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς. κτλ.

Εἶτα τὰ σανδαλία, λέγων·

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ὑποδεῖται τὰ σανδαλία εἰς ἐτοιμασίαν τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, κτλ.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ἔλαβε τὸ μέγα καὶ Ἀγγελικὸν Σχῆμα, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ἐνδυσόμενου δὲ αὐτοῦ, ψάλλονται τὰ Τροπάρια ταῦτα,
Ἦγος δ'.

Ενδύσαθε χιτῶνα τῆς σωτηρίας, ζώσαθε τὴν ζώνην τῆς σωφροσύνης, δέξαθε τὸ σημεῖον τῆ Σταυροῦ, τῆς πόδας τοὺς νοητοὺς ὀπλίσατε, τῆς ἐγκρατείας τοῖς ὀπλοῖς, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Αγαλλιάσεται ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσεν γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης περιέ-

βαλέ με· ὡς νυμφίῳ περιέθηκε μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμφῃν κατεκόσμησέ με κόσμῳ.

Αἱ δὲ Εὐχαί, ἃς λέγει ὁ Ἱερεὺς, εἰσὶν αὗται·
 Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πιστὸς ἐν ταῖς παραγγελίαις σου, καὶ ἀμεταμέλητος ἐν τοῖς χαρίσμασί σου, καὶ ἄφατος ἐν τῇ φιλανθρωπίᾳ σου· ὁ καλέσας τὸ πλάσμα σου κλήσει ἀγία, καὶ ἀγαγὼν τὸν δοῦλόν σου (τόν δε) εἰς τὴν πνευματικὴν σου ζωὴν· δὸς αὐτῷ βίον εὐσχήμονα, πολιτείαν ἐνάρετον, καὶ ἀκατάγνωστον, ἵνα, ἐν ἀγιασμῷ πολιτευσάμενος, ἄσπιλον διατηρήσῃ, ὅπερ τῇ δυνάμει σου ἐνεδύσατο Σχῆμα, τῷ μὲν χιτῶνι τὴν δικαιοσύνην ἀμπεχόμενος, τῇ δὲ ζωῇ τὴν νέκρωσιν τοῦ σώματος, καὶ τὴν σωφροσύνην ἐν ἑαυτῷ περιφέρων· τῷ δὲ κουκουλίῳ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου θέμενος· τῷ δὲ ἀναλάβῳ, τῷ Σταυρῷ καὶ τῇ Πίστει κατακοσμούμενος· τῷ δὲ περιβολαίῳ, στολὴν ἀφθαρσίας θωρακιζόμενος· τοῖς δὲ σάνδαλοις, ἵνα ἐπιβῇ τῇ ὁδῷ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας, ὅπως γένηται φοβερὸς τοῖς ὑπεναντίοις, ἀνάλωτος τοῖς πολεμίοις, πάσης ἠδονῆς καὶ αἰσχίστης ἐπιθυμίας ἀλλότριος· ὑπακοὴν παιδευόμενος, ἐγκράτειαν μετερχόμενος, τῷ τῆς ἀσκήσεως σοιγῶν κανόνι, ἵνα ἐν ψαλμοῖς, καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς γεραίρῃ τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς Ὄνομά σου· τοῖς ἔχγεσι κατακολουθῶν τοῦ μεγάλου Προφήτου Ἡλιοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ· ἵνα, φθάσας τὸ μέτρον τῆς τελειότητος, τὸν δρόμον τελέσῃ, τὴν πίστιν τηρήσῃ, καὶ ἐνδύσῃται τὴν τῶν Ἀγγέλων ἀφθαρσίαν, καὶ συναριθμηθῇ τῇ ἀγίᾳ σου ποιμνῇ, καὶ τύχῃ τῆς ἐκ δεξιῶν σου παραστάσεως, καὶ ἀκούσῃ τῆς μακαρίας φωνῆς· Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν Βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· ἧς καὶ ἡμᾶς κληρονόμους γενέσθαι ἀξίωσον, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ ἀγαθότητι.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ

Υἱῶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰσάγαγε τὸν δούλόν σου (τόνδε), εἰς τὴν πνευματικὴν σου αὐλήν, καὶ συγκαταρίθμησον αὐτὸν τῷ λογικῷ σου ποιμνίῳ· κάθαρρον αὐτῆ τῷ φρόνημα ἀπὸ τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, καὶ τῆς κενῆς ἀπάτης τοῦ βίου τούτου· καὶ δὸς αὐτῷ ἀδιαλείπτως μνημονεύειν τῶν ἀποκειμένων ἀγαθῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε, καὶ σταυρώσασιν ἑαυτοὺς τῷ βίῳ, διὰ τὴν Βασιλείαν σου.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ποιμὴν καὶ ἐπίσκοπος τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶδὲ οὐκ ἔστι Δειτουργία, λέγονται τὰ παρόντα Εἰρηνικά.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς· Κύριε ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ἵπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Ἵπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ἵπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ἵπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν (τοῦ δε), καὶ τῆς παρὰ Θεοῦ σκέπης, καὶ βοηθείας αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ ἀμέμπτως, ἀκατακρίτως, καὶ ἀνεμποδίως διανύσαι αὐτὸν τὸν σκοπὸν τοῦ μοναχικοῦ Σχήματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ φωτισθῆναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἐν ἐγκρατεία καὶ ἀσκήσει, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ ἀπαλλαγῆναι αὐτὸν πάσης κοσμικῆς ἐπιθυμίας, καὶ τῆς πρὸς τοὺς κατὰ σάρκα συγγενεῖς προσπαθείας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν, καὶ συγχωρήσεως τῶν πλημμελημάτων αὐτοῦ, καὶ τοῦ γενέσθαι αὐτὸν ὑψηλότερον τῶν τοῦ κόσμου φρονημάτων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ διαίγειν αὐτὸν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ, καὶ εὐλαβείᾳ, καὶ σεμνότητι, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀποθέσθαι αὐτὸν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐνδύσασθαι τὸν νέον, τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆ ῥυσθῆναι αὐτὸν καὶ ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης θλίψεως.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ Ἰερεὺς.

Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου,

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε.

Ἀλληλουϊα.

Προκείμενον. Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτὴρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 5'. 10.

Αδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στήναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ Διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχαίς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ, καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι, στήναι. Στήτε οὖν, περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης· ἐπὶ παῖσιν, ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι· καὶ περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δεξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὅ ἐστι ῥῆμα Θεοῦ.

Ἀλληλουϊα. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ι. 37.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ φιλῶν πατέρα, ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἷόν, ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Καὶ ὅς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Ὁ εὐρῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, εὐρήσει αὐτήν. Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με. Ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου, μισθὸν προφήτου λήψεται· καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου, μισθὸν δικαίου λήψεται. Καὶ ὅς ἐάν ποτίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχροῦ μόνον, εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμήν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσωσιν τοῖς δώδεκα Μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν, τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

Ὁ Διάκονος·

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ ἀφέσεως, καὶ συγχωρήσεως τῶν ἀμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος).

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Ἔτιτα δίδωσιν αὐτῷ τὸν Σταυρὸν, λέγων·

Εἶπεν ὁ Κύριος· Εἴτις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι.

Καὶ τὸ κηρίον ἀπτόμενον, λέγων·

Εἶπεν ὁ Κύριος· Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλά ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Καὶ εὐθύς ἀσπάζεται ὁ ἀποκαρεῖς τὸν Σταυρὸν. Οἱ δὲ Ἀδελφοὶ ψάλλουσι τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος α΄.

Επιγνώμεν Ἀδελφοὶ τοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν· τὸν γὰρ ἐκ τῆς ἀμαρτίας πρὸς τὴν πατρικὴν ἐστίαν ἀναδραμόντα Ἀσῶτον Υἱόν, ὁ πανάγαθος Πατὴρ προῦπαν-

τήσας ἀσπάζεται· καὶ πάλιν τῆς ἰδίας δόξης χαρίζεται τὰ γνωρίσματα, καὶ μυστικὴν τοῖς ἄνω ἐπιτελεῖ εὐφροσύνην, θύων τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν· ἵνα ἡμεῖς ἀξίως πολιτευσώμεθα, τοῦτε θύσαντος φιλανθρώπου Πατρὸς, καὶ τοῦ ἐνδόξου θύματος, τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ εὐθύς γίνεται ὁ Ἀσπασμός, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΚΟΥΚΟΥΔΙΣΑΙ.

Πολυέλεε Κύριε, ὁ δωρησάμενος τῷ δούλω σου (τῷ δε), διὰ τῆς ἀναλήψεως τῆ Ἀγγελικοῦ Σχήματος, τὸ Κηκθλίον, εἰς περικεφαλαίαν ἐλπίδος σωτηρίας, ἀναφαιρέτον ἐκ τῆς αὐτοῦ κεφαλῆς τὴν τοιαύτην χάριν σου διατήρησον, συνέχων καὶ συνθάλπων τὸ τῆς διανοίας αὐτοῦ ἡγεμονικὸν ἐξ ἐναντίων προσβολῶν ἀπαρασάλευτον· ὅπως, τὴν τοῦ πονηροτάτου ὄφους, τοῦ τηρεῖν αὐτοῦ τὴν πτέρναν συγχωρηθέντος, καταπατῶν κάραν, πρὸς σὲ τὴν φοβερὰν καὶ μόνην κεφαλὴν τῶν ἀπάντων τοὺς νοητοὺς αὐτοῦ ὀφθαλμοὺς αἴρη.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ φωτισμὸς καὶ ὁ ἁγιασμὸς τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πάσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς·

Τὸν τῆ πυρίνη κεφαλῇ τὴν ἰδίαν κεφαλὴν σοὶ τῷ ἀοράτῳ, καὶ μόνῳ σοφῷ Θεῷ ὑποκλίναντα, Δέσποτα, εὐλόγησον, καθαγιάσον, περιφρούρησον ἐκ πάσης ἐπιβλαβῆς ἐπιηρείας ὀρατῆς τε καὶ ἀοράτου.

Ἐκφώνησις.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ ἐξουσία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ σοὶ πρέπει δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι. κτλ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ, ΟΤΑΝ ΠΟΙΗ Ο ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ.

Ποιεῖ Εὐλογητόν· καὶ εὐθύς τὸ Τρισάγιον, Παναγία
Τριάς, Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία· εἶτα τὴν
παροῦσαν Εὐχὴν.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς·

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ Πέτρῳ, καὶ τοῖς
λοιποῖς ἔνδεκα Μαθηταῖς, ἀποστολικὴν καὶ πνευμα-
τικὴν διακονίαν χαρισάμενος, λύειν καὶ δεσμεύειν τὰ τῶν
ἀνθρώπων πταίσματα ἐντειλάμενος· αὐτὸς καὶ νῦν τὸν
δουλόν σου (τὸν δεῖνα), τὸν παρ' ἐμοῦ μὲν ψηφισθέντα,
πάσης δὲ χάριτος τελειωθέντα, ἄξιον καὶ αὐτὸν τῆς ἀπο-
στολικῆς καὶ πνευματικῆς σου διακονίας, διὰ τῆς ἐμῆς ἐ-
λλεινότητος ἀναδειξόν, εἰς τὸ λύειν καὶ δεσμεύειν τὰ τῶν
ἀναξίων πταίσματα. Ὅτι σὺ εἶ ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν, καὶ
σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρί. κτλ.

Καὶ μετὰ ταύτην, τὸ Εὐαγγέλιον.

Ὁ Διάκονος·

Σοφία, ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου. Ὁ
Ἀρχιερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου
Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα. Ὁ Διάκονος· Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς.

Κεφ. κ'. 19.

Οὔσης ὀφίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων
καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπερ ἦσαν οἱ Μαθηταὶ
συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς,
καὶ ἔση εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ
τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν
αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ Μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον
εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς
ἀπέσταλκέ με ὁ Πατὴρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο

εἰπὼν, ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἂν τινῶν ἀφήτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἂν τινῶν κρατῆτε, κεκράτηνται.

Πάλιν ὁ Ἄρχιερεὺς.

Ἡ* μετριότης (ἢ ἡ ταπεινότης) ἡμῶν, διὰ τῆς χάριτος τοῦ παναγίου καὶ τελεταρχικοῦ Πνεύματος, προχειρίζεται σε τὸν εὐλαθέστατον (τὸν δεῖνα) Πνευματικόν, εἰς τὸ τῆς πνευματικῆς πατρότητος λειτούργημα, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΕΞΟΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΩΝ.

Ὁ Ἱερεὺς*

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἴν εἰρήνη τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς* Κύριε ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας.

Ἵπὲρ τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, συγχωρήσεως τῶν πλημμελημάτων τοῦ δέλι τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεινός), καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκείσιόν τε καὶ ἀκούσιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς δωρήσεται αὐτῷ ἀφῆσιν ἁμαρτιῶν, καὶ καιρὸν μετανοίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι αὐτόν τε καὶ ἡμᾶς. κτλ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Ἰῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ἐκφώνησις. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν παροῦσαν Εὐχὴν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Σελ. 225.

Καὶ ψάλλει τὸ Τρισάγιον· τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν· καὶ τὸν Ν. Ψαλμὸν. Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Καί νῦν. Τῆς εὐσπλαγγίας τὴν πύλιν. Τό, Κύριε ἐλέησον μ'.

Ὁ δὲ ἐξομολογούμενος λέγει· Ἠμαρτον Κύριε, συγχώρησόν μοι. Καί τό· Ὁ Θεός ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

Ὁ Ἱερεὺς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ Προφήτου σου Νάθαν.

Ὅρα σελ. 224.

Εἶτα ὁ ἐξομολογούμενος κλίνων τὰ γόνατα, καὶ ἄνω τὰς χεῖρας ἔχων, λέγει·

Πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ἐξομολογοῦμαι σοι πάντα τὰ κρυπτά καὶ φανερά τῆς καρδίας καὶ διανοίας μου, ἃ ἔπραξα ἕως τῆς σήμερον. Διὸ ἄφεσιν αἰτῶ παρά σου τοῦ δικαίου καὶ εὐσπλαγγνοῦ Κριτοῦ, καὶ χάριν τοῦ μηκέτι ἁμαρτάνειν.

Τότε ὁ Πνευματικὸς ἰλαρᾶ τῇ φωνῇ λέγει.

Ἀδελφέ, δι' ὃ ἦλθες πρὸς τὸν Θεόν, καὶ πρὸς ἐμέ, μὴ αἰσχυνηθῆς· οὐ γὰρ ἐμοὶ ἀναγγέλλεις, ἀλλὰ τῷ Θεῷ, ἐν ᾧ ἴστασαι.

Καὶ ἐρωτᾷ αὐτὸν ὁ Πνευματικὸς εἰς πάντα τὰ ἁμαρτήματα· καὶ μετὰ τὸ ἐρωτῆσαι καταλεπτῶς, λέγει ταῦτα.

Τέκνον μου πνευματικόν, ὁ τῇ ἐμῇ ταπεινότητι ἐξομολογούμενος, ἐγὼ ὁ ταπεινὸς καὶ ἁμαρτωλὸς οὐκ ἰσχύω ἀφιέναι ἁμάρτημα ἐπὶ τῆς γῆς, εἰμὴ ὁ Θεός· διὰ δὲ τὴν θεόλεκτον φωνὴν ἐκείνην, τὴν μετὰ τὴν τῷ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Ἀνάστασιν γενομένην πρὸς τοὺς Ἀποστόλους, καὶ λέγησαν· Ἄν τινων ἀφήτε, (καὶ τὰ ἐξῆς)· εἰς ἐκείνην καὶ ἡμεῖς θαρρόυντες, λέγομεν· Ὅσα ἐξείπες τῇ ἐμῇ ἐλαχίστῃ ταπεινότητι, καὶ ὅσα ἐκ ἔφθασας εἰπεῖν, ἢ κατ' ἄγνοιαν, ἢ κατὰ λήθην, οἷονδήποτε, ὁ Θεός συγχωρήσοι σοι, ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

Καὶ ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην τὴν Εὐχὴν.

Ὁ Θεός, ὁ συγχωρήσας Δαυὶδ, διὰ Νάθαν τοῦ Προφήτου, τὰ ἴδια ἐξομολογήσαντι ἁμαρτήματα, καὶ Πέτρω τὴν ἄρνησιν, κλαύσαντι πικρῶς, καὶ Πόρῃ δακρυσάσῃ

ἐπὶ τοὺς αὐτοῦ ποδας, καὶ Τελώνη, καὶ Ἀσώτῳ· αὐτὸς ὁ Θεός, συγχωρήσαι σοι δι' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ πάντα, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· καὶ ἀκατάκριτόν σε παραστήσαι ἐν τῷ φοβερῷ αὐτοῦ Βήματι· περὶ δὲ τῶν ἐξαγορευθέντων ἐγκλημάτων μηδεμίαν φροντίδα ἔχων, πορεύου εἰς εἰρήνην.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΝ ΕΠΙΤΙΜΙΟΙΣ ΟΝΤΩΝ,
ΚΑΙ ΕΑΥΤΟΥΣ ΟΡΚῶ ΔΕΣΜΟΥΝΤΩΝ.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Πατρὸς, ὁ πάντα δεσμὸν ἁμαρτίας ἡμῶν τῷ σῶ πάθει διαρρήξας, καὶ ἐμφυσήσας εἰς τὰ πρόσωπα τῶν σῶν Ἀποστόλων, καὶ εἰπὼν· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἄντινων ἀφήτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἄντινων κρατῆτε, κεκράτηνται· σὺ, Δέσποτα, διὰ τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων ἐχαρίσω τοῖς κατὰ καιρὸν ἰερουργοῦσιν ἐν τῇ ἀγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, ἐπὶ γῆς ἀφίεναι τὰς ἁμαρτίας, καὶ δεσμεῖν, καὶ λύειν πάντα σύνδεσμον ἀδικίας. Δεόμεθα οὖν καὶ νῦν ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ παρεσσηκότος ἐνώπιόν σου· Ἐπιχορήγησον αὐτῷ τὸ σὸν ἔλεος, διαρρήξσον αὐτοῦ τὸν δεσμὸν τῶν ἁμαρτιῶν, εἴτι ἐν ἀγνοίᾳ, ἢ ὀλιγωρίᾳ ἐλάλησεν, ἢ ὑπὸ μικροψυχίας ἔπραξεν, εἰδὼς τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν, καὶ, ὡς φιλόανθρωπος καὶ ἀγαθὸς Δεσπότης, πάντα τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια ἁμαρτήματα συγχώρησον αὐτῷ· ὅτι σὺ εἶ ὁ λύων τῆς πεπεδημένους, ὁ ἀνορθῶν τοὺς κατερράγμενους, ἢ ἐλπίς τῶν ἀπληπισμένων, ἢ ἀνάπαυσις τῶν πεπτωκότων· καὶ τὸν δούλόν σου τοῦτον ἐλευθέρωσον ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τῶν ἁμαρτημάτων.

Ὅτι δεδόξασαί σου τὸ πανάγιον ὄνομα, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, νῦν, κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞ ΕΠΙΤΙΜΙΩΝ ΔΥΟΜΕΝΩΝ.

Εὐσπλαγγνε, ἀγαθὴ καὶ φιλόνηρωπε Κύριε, ὁ διὰ τοὺς σοὺς οἰκτιρμούς ἐξαποστείλας τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν εἰς τὸν κόσμον, ἵνα διαρρήξῃ τὸ κατ' ἡμῶν χειρόγραφον τῶν πλημμελημάτων, καὶ λύσῃ τὰ δεσμὰ τῶν ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας πεπεδημένων, καὶ κηρύξῃ αἰχμαλώτοις ἄφεςιν· σὺ, Δέσποτα, καὶ τὸν δοῦλόν σου (τὸν δέσνα), τῇ σῇ ἀγαθότητι ἐλευθέρωσον τοῦ ἐπικειμένου αὐτῷ δεσμοῦ· καὶ δώρησαι αὐτῷ ἀναμαρτήτως ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ προσιέναι τῇ σῇ μεγαλειότητι, μετὰ παρρησίας καὶ καθαροῦ συνειδότος αἰτεῖν τὸ παρά σου πλούσιον ἔλεος.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόνηρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΜΕΤΑΝΟΟΥΝΤΩΝ.

Ο Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ Προφήτου σου Νάθαν μετανοήσαντι τῷ Δαυὶδ ἐπὶ ταῖς ἰδίῃς πλημμελήμασιν, ἄφεςιν δωρησάμενος, καὶ τοῦ Μανασσῆ τὴν ἐπὶ μετάνοιαν προσευχὴν δεξάμενος· αὐτὸς, καὶ τὸν δοῦλόν σου (τὸν δέσνα) μετανοοῦντα, ἐφ' οἷς ἔπραξε πλημμελήμασι, πρόσδεξαι τῇ συνήθει σου φιλονηρωπία, παρορῶν πάντα τὰ αὐτῷ πεπραγμένα, ὁ ἀφίεις ἀδικίας, καὶ ὑπερβαίων ἀνομίας. Σὺ γὰρ εἶπας Κύριε· Οὐ θελήσει θείλω τὸν θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· καὶ ὡς ἐβδομηκοντάκις ἑπτὰ ἀφίεναι τὰ ἀμαρτήματα. Ἐπεὶ, ὡς ἡ μεγαλωσύνη σου ἀνείκαστος, καὶ τὸ ἔλεός σου ἀμέτρητον· εἰ γὰρ ἀνομίας παρατηρήσῃς, τίς ὑποθήσεται;

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς τῶν μετανοοῦντων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, κτλ.

Ἐτέρα Εὐχή .

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ποιμὴν καὶ ἀμνὲ, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ὁ τὸ δάνειον χαρισάμενος τοῖς δυσὶ χρεωφειλέταις, καὶ τῇ ἀμαρτωλῶ δούς ἄφεςιν ἀμαρτιῶν αὐτῆς· αὐτὸς, Δέσποτα, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον τὰς ἀμαρτίας, τὰς ἀνομίας, τὰ πλημμελήματα, τὰ ἐκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει, τὰ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν παραβάσει καὶ παρακοῇ γεόμενα παρὰ τῶν δέλων σου τούτων. Καὶ εἴτι, ὡς ἄνθρωποι σάρκα φοροῦντες, καὶ τὸν κόσμον οἰκοῦντες, ἐκ τοῦ Διαβόλου ἐπλανήθησαν, εἴτε ἐν λόγῳ, εἴτε ἐν ἔργῳ, εἴτε ἐν γνώσει, εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ, εἴτε λόγον Ἱερέως κατεπάτησαν, ἢ ὑπὸ κατάραν Ἱερέως ἐγένοντο, εἴτε τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσον, ἢ ὄρκῳ ὑπήχθησαν, αὐτὸς, ὡς ἀγαθὸς καὶ ἀβνησίκακος Δεσπότης, τούτους τοὺς δούλους σου λόγῳ λυθῆναι εὐδόκησον, συγχωρῶν αὐτοῖς καὶ τὸ ἴδιον ἀνάθεμα, καὶ τὸν ὄρκον, κατὰ τὸ μέγα σε ἔλεος. Ναί, Δέσποτα φιλόανθρωπε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων τῆς σῆς ἀγαθότητος ὑπὲρ τῶν δούλων σου τούτων, καὶ πάριδε ὡς πολυέλεος τὰ πταίσματα αὐτῶν ἅπαντα· ἀπάλλαξον αὐτῆς τῆς αἰωνίου κολάσεως· σὺ γὰρ εἶπας Δέσποτα· Ὅσα ἂν δῆσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ὅσα ἂν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἀναμαρτήτος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν . κτλ.

ΕΥΧΗ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ ΣΥΓΧΩΡΗΤΙΚΗ .

Θ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰς θείας ἐντολὰς τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις δούς, εἰς τὸ δεσμεῖν τε καὶ λύειν τοῖς πεπτωκόσι τὰ ἀμαρτήματα, καὶ ἐξ ἐκείνων αὐθις ἡμεῖς λαθόντες τὰς ἀφορμὰς τὸ αὐτὸ ποιεῖν, συγχωρήσαι σοι τέκνον πνευματικόν, εἴτι ἂν ἔπραξας ἐν τῷ νῦν αἰῶνι ἐκούσιον ἢ ἀκούσιον, νῦν . κτλ.

ΕΥΧΑΙ ΣΥΓΧΩΡΗΤΙΚΑΙ

Εἰς πᾶσαν Ἀραὴν, καὶ Ἀφορισμὸν, εἰς Τεθνεῶτα, ἀναγνωσκόμεναι παρὰ Ἀρχιερέως, ἢ ἐξ ἀνάγκης, παρὰ Πνευματικοῦ Πατρὸς, εἰ οὐ πάρεστιν Ἀρχιερεὺς.

Ἰστίον δὲ, ὅτι αἱ παροῦσαι Εὐχαὶ ἀναγινώσκονται οὕτως· Ἐν μὲν τῇ Προσκομιδῇ ἀναγινώσκουσι ταύτας μετὰ κατανύξεως πάντες οἱ μέλλοντες ἱερουργεῖν Ἱερεῖς· ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ Εἰσόδῳ, ἐξεληθόντων τῶν Ἱερέων ἔξω τῶν Καγκέλλων μετὰ τῶν Ἀγίων, καὶ ἱσταμένων, ὁ Ἀρχιερεὺς κλίνας τὸ γόνυ, ἐκφωνεῖ ταύτας μεγαλοφώνως μετὰ κατανύξεως καὶ δακρύων· μετὰ δὲ τὸ τελειῶσαι αὐτάς, ἀνιστάμενος δέχεται τὰ Ἄγια.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ σῇ ἀρρήτῳ σοφίᾳ δημιουργήσας τὸν ἄνθρωπον ἐκ τοῦ χόσ, καὶ τοῦτον ἀναμορφώσας εἰς εἶδος καὶ κάλλος, καὶ ἐξωραΐσας, ὡς τίμιον καὶ οὐράνιον κτῆμα, εἰς δοξολογίαν καὶ εὐπρέπειαν τῆς σῆς δόξης καὶ βασιλείας, διὰ τὸ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν τοῦτον παραγαγεῖν· τὴν ἐντολὴν δὲ παραβάντα τοῦ σου προστάγματος, καὶ μεταλαβόντα τῆς εἰκόνης, καὶ μὴ φυλάξαντα· διὰ τοῦτο, ἵνα μὴ τὸ κακὸν ἀθάνατον γένηται, φιλανθρωπῶς ἐκέλευσας τὴν κρᾶσιν, καὶ μίξιν ταύτην, καὶ τὸν ἀρρήτόν σου τοῦτον δεσμόν, ὡς Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, τῷ σῷ θείῳ βουλήματι, ἀποτέμεσθαι καὶ διαλύεσθαι· ὥστε τὴν μὲν ψυχὴν ἐκεῖσε χωρεῖν, ἔνθα καὶ τὸ εἶναι προσελάβετο, μέχρι τῆς κοινῆς ἀναστάσεως, τὸ δὲ σῶμα, εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη, ἀναλύεσθαι. Διὰ τοῦτο δεόμεθα σοῦ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ παναγίου, καὶ ὁμοουσίου, καὶ ζωοποιῆ σου Πνεύματος, ἵνα μὴ παρίδῃς τὸ σὸν πλάσμα καταποθῆναι τῇ ἀπώλειᾳ· ἀλλὰ τὸ μὲν σῶμα διαλυθῆναι, εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη, τὴν δὲ ψυχὴν καταταγαῆναι ἐν τῷ χορῷ τῶν Δικαίων. Ναί, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, νικησάτω σου τὸ

ἀμετρον ἔλεος, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἡ ἀνείκαστος· καὶ εἶτε ὑπὸ κατάραν πατρὸς, ἢ μητρὸς, εἴτε τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσεν ὁ δοῦλός σου οὗτος, εἴτε τινα τῶν Ἱερωμένων παρεπίκρανε, καὶ παρ' αὐτοῦ δεσμὸν ἄλυτον ἐδέξατο, εἴτε ὑπὸ Ἀρχιερέως βαρυτάτῳ ἀφορισμῷ περιέπεσε, καὶ ἀμελείᾳ, ἢ ῥαθυμίᾳ χρησάμενος, οὐκ ἔτυχε συγχωρήσεως, συγχώρησον αὐτῷ, δι' ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ, καὶ ἀναξίου δούλου σου· καὶ τὸ μὲν σῶμα αὐτοῦ, εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη, διάλυσον, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ἐν σκηναῖς Ἁγίων κατατάξον. Ναί, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τοῖς ἁγίοις σου Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις ταύτην τὴν ἐξουσίαν δούς, ὥστε τῶν ἀμαρτημάτων διδόναι τὴν ἄφεσιν, καὶ εἰπών· Ὅσα ἂν δῆσωσι, καὶ λύσωσιν, ἵνα ὡς δεδεμένα, καὶ λελυμένα· δι' αὐτῶν δὲ καὶ εἰς ἡμᾶς, εἰ καὶ ἀναξίους, ὡσαύτως τὴν τηλικαύτην δωρεὰν φιλανθρώπως διαβιβάσας, λύσον τὸν κοιμηθέντα δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα), τοῦ ψυχικοῦ καὶ σωματικοῦ ἀμαρτήματος, καὶ ἔστω συγκεχωρημένος, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· πρεσβείαις τῆς παναχράντου, καὶ ἀειπαρθένου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ταῖς κλεῖς τῆς τῶν οὐρανῶν Βασιλείας, καὶ, τῇ σῇ χάριτι, τὴν τοῦ δεσμειντε καὶ λύειν ταῖς τῶν ἀνθρώπων ἀμαρτίας, μετὰ τὴν ἁγίαν σου ἐκ νεκρῶν τριήμερον Ἐξανάστασιν, τοῖς σοῖς ἁγίοις Μαθηταῖς καὶ ἱεροῖς Ἀποστόλοις δωρησάμενος ἐξουσίαν, ὥστε δεδεμένα εἶναι καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅσα δι' αὐτῶν ἐν γῆ δέδενται, καὶ λελυμένα ὡσαύτως ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅσα δι' αὐτῶν ἐν γῆ λέλυνται· διαδόχους δὲ ἡμᾶς, τοὺς εὐτελεῖς καὶ ἀναξίους δούλους σου, τῆς αὐτῆς ταύτης παρὰ σοῦ ὑπεραγίας δωρεᾶς τε καὶ χάριτος, τῇ ἀφάτῳ σου φιλανθρωπία, καταξιώσας γενέσθαι, ὥστε καὶ ἡμᾶς οὕτω δεσμειντε καὶ λύειν τὰ ἐν τῷ Λαῷ σου συμβαίνοντα· αὐτὸς, πανάγαθε Βασιλεῦ, δι' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἀχρείου δούλου σου, συγχώρησον

τῷ δούλω σου (τῷ δεῖνι), εἴτι ἐν τῷ παρόντι βίῳ, ὡς ἄνθρωπος, ἐπλημμέλησε· καὶ ἄφες αὐτῷ ὅσα ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν ἤμαρτε, λύσας αὐτῷ καὶ τὸν ἐπικείμενον, μετ' οἰωνδήποτε τρόπων, δεσμόν, ὃν αὐτὸς κατ' ἑαυτὸν, ἐκ συναρπαγῆς, ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας ἔδησε, εἴτε ὑπὸ Ἀρχιερέως, εἴτε παρ' ἄλλου τινὸς, φθόνῳ καὶ συνεργείᾳ τοῦ πονηροῦ, τοιοῦτον ὑπέστη ὀλίσθημα· εὐδόκησον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ πολυέλεος, τὴν μὲν ψυχὴν αὐτοῦ μετὰ τῶν Ἁγίων ταχθῆναι τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, τὸ δὲ σῶμα τῇ παρα' σου δημιουργηθείσῃ φύσει δοθῆναι. Ὅτι εὐλογητὸς καὶ δεδοξασμένος ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΟΠΕΤΩΣ ΟΜΝΥΟΝΤΩΝ.

Ο Θεός, καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ τῆς τῶν ἀνθρώπων φύσεως τὸ εὐάλωτον καὶ ἀσθενὲς ἐπιστάμενος, καὶ τοὺς τῶν ἐννοιῶν ἡμῶν διαλογισμοὺς σαφῶς ἐπιγινώσκων, τὰς ἐκ προπετείας ἡμῖν γινόμενας ἐνθυμήσεις, ἀμνησικακος ὢν, παριδεῖν καταξίωσον, καὶ τοῖς προσλήψει ὄρκου συσχεθεῖσι συγχώρησον· σὺ γὰρ μόνος ἐπίστασαι τὰ κρύφια τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Δεόμεθά σου οὖν, συγγνώμην αὐτοῖς τε, καὶ ἡμῖν διὰ τὴν σὴν ἀρρήτον ἀγαθότητα παράσχου.

Ὅτι νυλόγηταί σου τὸ Ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΜΙΑΡΟΦΑΓΗΣΑΝΤΩΝ.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ὁ ἐν ἀγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραὴλ· κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου, καὶ παράσχου συγγνώμην τῷ σῶ οἰκέτῃ (τῷ δε) μιαιοφαγήσαντι, καὶ γευσαμένῳ κρεῶν, ἢ

τοίων δὴ βρωμάτων μὴ καθαρῶν, ὧν τὴν βρώσιν ἀπηγόρευσας ἐν Νόμῳ ἀγίῳ σου· τούτων δὲ ἀβουλήτως μετασχόντι συγχώρησον, καὶ καταξιώσον αὐτὸν ἀκατακρίτως μεταλαβεῖν τῶν φρικτῶν Μυστηρίων, τοῦ τιμίου Σώματός τε, καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου· ὅπως ῥυθθῆι τοῦ λοιποῦ πάσης ἀκαθάρτου μεταλήψεως καὶ πράξεως, ὡς ἐν τρυφῶν τοῖς Θεοῖς σου Μυστηρίοις, καὶ ἀπολαύων τῆς ἀγίας σου καὶ μυστικῆς Τραπέζης, καὶ διαφυλαττόμενος σὺν ἡμῖν ἐν τῇ ἀγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, αἰνῶν, καὶ δοξάζων τὸ Ὄνομά σε τὸ ὕψιστον, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῆς.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς· κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΑΙΣΧΡΩΝ ΔΟΓΙΣΜΩΝ.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεός μου, οὗ ἐν χερσίν οἱ κληροὶ μου, ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ μὴ ἐάσης με συναπολέσθαι ταῖς ἀνομίαις μου, μηδὲ τῷ Θελήματι ἐπακολουθῆσαι τῆς ἐπιθυμίας σαρκὸς μου κατὰ τοῦ πνεύματος. Πλάσμα σὸν εἶμι, μὴ παρίδης ἔργον χειρῶν σου· μὴ ἀποστραφῆς, οἴκτειρον, ἀλλὰ μὴ ἐξουδενώσης, μηδὲ ὑπερίδης με Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἶμι· ὅτι πρὸς σέ κατέφυγον τὸν σκεπαστὴν μου Θεόν. Ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι· σῶσόν με ἐνεκεν τοῦ ἐλέους σου, ὅτι ἐπὶ σέ ἐπερρίφην ἐκ νεότητός μου· αἰσχυνηθήτωσαν οἱ ἐπανισταμένοι μοι, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντές με ἐξῶσαι ἀπὸ σοῦ, διὰ πράξεων ἀσέμνων, διὰ λογισμῶν ἀπρεπῶν, δι' ἐνδυμήσεων ἀσυμφόρων. Ἀπέλασον ἀπ' ἐμοῦ πᾶσαν ῥυπαρίαν, κακίας περίσσευμα· ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, μόνος ἰσχυρὸς, μόνος ἀθάνατος, κατὰ πάντα ἔχων τὴν δυναστείαν ἀνείκαστον· καὶ διὰ σοῦ δίδεται πᾶσιν ἡ κατὰ τοῦ Διαβόλου καὶ τῆς αὐτοῦ στρατιᾶς ἰσχὺς.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ· κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟΝ ΠΟΡΝΕΙΑΣ.

Ο Θεός τῶν δυνάμεων, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ, ἰλάσθητι τοῖς δούλοις σου, καὶ μὴ δῶς ἀνθρώπῳ, καὶ δαίμονι κοινωσίαν. Ἐπιτίμησον τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι· σύντριψον τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν δούλων σου· ἐγκαίνισον αὐτοὺς τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι· ἔνωσον αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ· καὶ πάσης ἐνεργείας τοῦ ἀντικειμένου λυτρωσάμενος, παράστησον τῷ ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, καὶ τῶν ἐπουρανίων σου καὶ ζωποιοῦν Μυστηρίων ἀξίωσον.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν, Θεός τῶν μετανοούντων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ. κτλ.

Εὐχὴ ἑτέρα ὁμοία.

Κύριε, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης, ἰσχύς μου, καὶ βοήθεια, καὶ καταφυγή μου ἐν ἡμέρᾳ κακῇ· σὺ σώξεις ἐν καιρῷ θλίψεως· σῶσόν με, ὅτι εἰσῆλθον ὕδατα ἕως ψυχῆς μου· ἐνεπάγην εἰς ἕλυν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καταδυναστεύοντος· ὅτι κατεδίωξε τὴν ψυχὴν μου, καὶ κατεπάτησεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου· ὅλην τὴν νύκτα πολεμῶν ἔθλιψέ με. Εὐδόκησον, Κύριε, τοῦ ῥύσασθαί με ἐκ χειρὸς παρανομῆντος καὶ ἀδικοῦντος, ὅπως ἂν μὴ ἀμάρτω σοι· ὅτι φόβος θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐκάλυψέ με σιότος. Ἔως τίνας κερράξομαι, Κύριε, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ μου; βοήσομαι πρὸς σέ ἀδικούμενος, καὶ οὐ μὴ σώσης; Ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ, Κύριε, καὶ ἴδε ἐν τοῦ Οἴκου τοῦ ἁγίου σου καὶ τῆς δόξης σου. Ποῦ ἔστι τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, κατὰ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἠγέσχου ἡμῶν; Κύριε, δίκασον τοὺς ἀδικοῦντάς με· μὴ ἔσο ὡς ἄνθρωπος ὑπνῶν, καὶ ὡς ἀνὴρ μὴ δυνάμενος σώζειν.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ. κτλ.

ΕΥΧΗ ΛΕΓΟΜΕΝΗ ΠΡΟ ΤΟΥ ΥΠΝΩΣΑΙ,
ΚΑΙ ΕΙΣ ΕΝΥΠΝΙΑΖΟΜΕΝΟΝ.

Πολυῦμνητε Κύριε, ἀκήρατε, ἀμόλυντε, μόνη ἀναμάρτη-
τε, καθαρὸν με τὸν δοῦλόν σου ἀπὸ παντὸς μολυσμῆ
σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ ἄσπιλον ἀνάδειξον διὰ τῆς χά-
ριτος τοῦ Χριστοῦ σου, καὶ ἀγιάσον με τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ
Ἀγίου σου Πνεύματος· ἵνα, ἀνανήψας ἐκ τῆς ὀμίχλης τῶν
ἀκαθάρτων φαντασιῶν τοῦ Διαβόλου, καὶ παντὸς πειρασ-
μοῦ, καταξιωθῆιην ἐν καιρῷ εὐθέτῳ προσελθεῖν, καὶ ἀπο-
γεύσασθαι τῶν φρικτῶν σου καὶ φοβερῶν Μυστηρίων.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ
σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΠΑΣΑΝ ΑΡΡΩΣΤΙΑΝ.

Δέσποτα Παντοκράτορ, ἰατρέ ψυχῶν καὶ σωμάτων, ὁ
ταπεινῶν καὶ ἀνυψῶν, ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος,
τὸν ἀδελφόν ἡμῶν (τὸν δε) τὸν ἀσθενοῦντα ἐπίσκεψαι ἐν
τῷ ἐλέει σου. Ἐκτεινον τὸν βραχίονά σου τὸν πλήρη ἰά-
σεως καὶ Θεραπείας, καὶ ἴασαι αὐτόν, ἐξανιστῶν ἀπὸ
κλίνης καὶ ἀρρώστιας. Ἐπιτίμησον τῷ πνεύματι τῆς ἀ-
σθενείας ἀπόστησον ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν πληγὴν, πᾶσαν
ἀλγηδόνα, πᾶσαν μάλιστα, πάντα πυρετὸν ἢ ῥίγος· καὶ
εἴ τι ἔστιν ἐν αὐτῷ πλημμέλημα, ἢ ἀνόμημα, ἄνεσ, ἄφες,
συγχώρησον διὰ τὴν σὴν φιλανθρωπίαν. Ναί, Κύριε, φεῖ-
σαι τοῦ πλάσματός σε, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν·
μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ
ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ

ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΕΝ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΙ ΑΜΑΡΤΩΛΟΥ.

Ποίημα Εὐθυμίου Μοναχοῦ Συγκέλλου.

Ὦδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Πῶς μου θρηνήσω τὸν βίον τὸν ῥυπαρὸν, καὶ τὰ πλήθη
Δέσποινα, τῶν ἀμέτρων μου κακῶν; τί δὲ ἐξαγγείλω
σοι Ἀγνή; ἀπορῶ καὶ δειλιῶ· ἀλλὰ βοήθει μοι.

Πόθεν ἀπάρξομαι λέγειν τὰ πονηρὰ, καὶ δεινά μου
πταισμάτα, ὃ ταλαίπωρος ἐγώ; οἴμοι τί γενήσο-
μαι λοιπόν; ἀλλὰ Δέσποινα κάμῃ πρό τέλους οἴκτειρον.

Πᾶσαν ὁδὸν παροδεύσας ἀμαρτιῶν, σωτηρίας Ἀχραντε,
τρίβον εὖρον οὐδαμῶς· ἀλλὰ σοὶ προστρέχω ἀγα-
θή· Μὴ παρίδῃς ἐκ ψυχῆς μετανοοῦντά με.

Τοῦ μὲν θανάτου τὴν ὥραν διηνεκῶς, ἐννοῶ Πανάχραν-
τε, καὶ τὸ βῆμα τὸ φρικτὸν, συνηθεία ὅλως δὲ κα-
κῶν, δελεάζομαι δεινῶς· ἀλλὰ βοήθει μοι.

Τῶν ἀγαθῶν ὃ φθορεύς με νῦν καθορῶν, γυμνὸν, ἀπροσ-
τάτευτον, καὶ μακρὰν ἀπὸ Θεοῦ, γεγονότα θείων
ἀρετῶν, καταπίνειν με ὄρμᾳ· Δέσποινα πρόφθασον.

Ὦδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ψυχὴν ἐμόλυνα αἰσχυρῶς, Δέσποινα Θεοτόκε, ἐξ ἀμέ-
τρων πταισμάτων, ὃ ταλαίπωρος ἐγώ· καὶ ποῦ λοι-
πὸν πορευθῶ, ἀπογνώσει ὅλος συνεχόμενος;

Τὸ κατ' εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, κατεσπίλωσα οἶμοι! ὑψηλόφρονι γνώμη, ὁ ταλαίπωρος ἐγὼ· καὶ τοῦ λοιπὸν πορευθῶ; ἀλλὰ σπεῦσον Παρθένε βοήθει μοι.

Οὐκ ἔστιν ὅλως ἐν βροτοῖς, ὁ τὰ ἄθεσμα πράξας, γεννηθεὶς ἐν τῷ βίῳ, ὡσπερ ἐγὼ, Ἀγαθῇ, ἀσελγείας τῶν δεινῶν· τὸ γὰρ θεῖον Βάπτισμα ἐμόλυνα.

Εἰς τέλος ἔφθασα κακῶν, Παναγία Παρθένε· σὺ βοήθησον τάχει· οὐρανὸς γὰρ καὶ ἡ γῆ, καταβουῶσι πικρῶς, τῶν ἀμέτρων πράξεων τὰ ἄτοπα.

ᾠδὴ δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Αγγέλων τάγματα, καὶ τὰ στρατεύματα, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις τοῦ σοῦ Υἱοῦ, φρίττουσι τὸ κράτος Ἀγνῆ· νῦν δὲ ἐγὼ ἀπογνωσθεὶς, ἀφοβία περιέχομαι.

Εξέστη ἅπασα ἡ γῆ καὶ ἔφριξε, καθορῶσα δεινῶς τε καὶ πονηρῶς, πράττοντα τὰ ἄτοπα, καὶ τοῦ Υἱοῦ σου τὴν πολλὴν, εὐσπλαγχνίαν καταπλήττοντα.

Ναὸν ἐμόλυνα, κακῶς τοῦ σώματος, καὶ Ναὸν τοῦ Κυρίου, ὃν περ βροτοὶ, τρέμοντες εἰσέρχονται· ἐγὼ δὲ οἶμοι! ἀναιδῶς, εἰσπορεύομαι ὁ ἄσωτος.

Μὴ δείξης Δέσποινα, μὴ δείξης ξένον με, ξενωθέντα τῆς σκέπης τοῦ σοῦ Υἱοῦ, ὅλως καὶ ἀνάξιον· ἀλλὰ ἀπόπλυνον καὶ με, ἐκ τοῦ ρύπου τῶν πταισμάτων μου.

ᾠδὴ ε'. Τῷ θεῷ φέγγει σου Ἀγαθῆ.

Αἴμα παρεβῆ μὲν ἐντολήν, μίαν σου Παρθένε τοῦ Υἱοῦ, καὶ ἐξορία ὑπέπεσε· πῶς δέ μου θρηνήσω πταισμάτων ἄβυσσον, ἐγὼ ὁ ἀποστατῆς, καὶ παραβάτης Θεοῦ;

Φθορεὺς μὲν πάλαι ἀναφανείς, καὶ ἀδελφοκτόνος Καῖν, πρὶν ἀπὸ Θεοῦ κευατήραται· τί δὲ καὶ ποιήσω ἐγὼ ὁ πάντολμος; ψυχὴν γὰρ ἀποκτείναις, νῦν οὐκ αἰσχύνομαι.

Ησαῦ ἐζήλωσα τὸν δεινόν, ἐν γαστριμαργίᾳ καὶ τρυφῇ, ψυχὴν καὶ σῶμα ἐμόλυνα, μέθη καὶ λαγνεῖα ρυπώσας βίον μου· καὶ τίς λοιπὸν μὴ κλαύσῃ, ἐμὲ τὸν ἄθλιον;

Τῷ θεῷ φέγγει σου Ἀγαθῆ, ἴασαί μου πάθη τῆς ψυχῆς, ἃ ὁ φθορεὺς μοι ἐνέσπειρε· ρῦσαί με τῆς τούτου

αίχμαλωσίας πικρᾶς· γελᾷ γάρ καθορῶν με, νῦν ἀπροσ-
τάτευτον.

Ὠδὴ ε΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ο βίος με ἄσωτος, ἡ ψυχὴ με ῥυπαρὰ, καὶ ἡ ζωὴ παν-
ἀθλιος· τὸ δὲ σῶμά μου ὅλον ἐν τοῖς κακοῖς, δεινῶς
κατεσπίλωσα· διὸ σπεῦσον Παρθένε, καὶ βοήθει μοι.

Τὸ τέλος ἐφέστηκε, καὶ οὐ φέρω Ἀγαθὴ, τὸ συνειδὸς
ἐλέγχει με· παριστᾷ γάρ μοι πράξεις τὰς πονηρᾶς,
καὶ βίου τὸ ἄστατον, καὶ τὸ βῆμα πτοῦμαι τοῦ Υἱοῦ
σου Ἀγνή.

Σαρκός μου τὴν πύρωσιν, ποταμὸς ὁ τοῦ πυρὸς, ὁ φοβε-
ρὸς καὶ ἄσβεστος, ἀναμένει Πανάχραντε ἀληθῶς,
καὶ σκώληξ ἀκοίμητος· ἀλλὰ ῥῦσαί με τούτων ταῖς
πρεσβείαις σου.

Σὺν τρόμῳ συνέχομαι, καὶ πτοῦμαι Ἀγαθὴ, τοῦ πο-
νηροῦ τὰ ἔνεδρα· πρὸ τοῦ τέλους γὰρ τρύζει μοι ὁ
φθορεὺς, ὀδόντας, κατέχων με, ὡς αἰχμαλωτον ὄντα καὶ
γυμνὸν ἀρετῶν.

Ὠδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μὲν τὴν καίμινον.

Επταπλάσιον τὴν φλόγα μοι ἐξέκαυσε, τὴν τῶν παθῶν
ὁ δόλιος, ταῖς μοιχείαις δὲ τῆς καρδίας ὅλον θά-
νατοῖ· ἀλλ' ἄρδευσον ρεῖθροις τῶν ἐμῶν, δακρύων Μητερ
τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴ ἀπώση με.

Συμπνιγόμενον τῷ βόθρῳ τῶν πταισμάτων μου, μὴ με
ἐάσης Δέσποινα· καὶ γὰρ βλέπων με ἀπογονόντα ὄντα
ἀγαθὴ, γελᾷ ὁ παμπόνηρος ἐχθρὸς· ἀλλὰ αὐτῆς σου κρα-
ταιᾷ χειρὶ ἀνάστησον.

Φοβερόν μὲν τὸ κριτήριον ταλαίπωρε, ψυχῆ μου καὶ ἀ-
ναίσθητε, καὶ ἡ κόλασις ἀτελεύτητός τε καὶ φρικτὴ·
ἀλλ' ὅμως νῦν πρόσπεσον Μητρί, τῇ τοῦ Κριτοῦ σου καὶ
Θεοῦ, καὶ τί ἀπέγνωσ σαυτὴν;

Επὶ σέ τὴν πᾶσαν Δέσποινα ἐλπίδα μου, ἀνέθηκα ὁ
ἄσωτος· μὴ ἀποστρέψης ἀπ' ἐμοῦ τὸ πρόσωπόν σου
νῦν· μὴ σπλάγγνα φιλάνθρωπα τὰ σά, κλείσης μοι Μη-
τερ τοῦ Θεοῦ· ἀλλὰ βοήθει μοι.

Ε'σκοτίσθην ὁ ταλαίπωρος Πανάχραντε, τῷ πλήθει τῶν ἀμέτρων κακῶν, καὶ ἠλλοίωμαι τῆς ψυχῆς τὸ ὄμμα καὶ τὸν νοῦν· διό με φωτός σου ταῖς ἀνυγαῖς, πρὸς ἀπαθείας γλυκασμὸν θᾶττον εἰσάγαγε.

Ἐδὴ ἡ. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Τῆς Τριάδος τὸν ἕνα Θεὸν ἡ τέξασα, καὶ ἀγκάλαις βαστάσασα Μητροπάρθενε, σθέσον τῶν παθῶν, τὴν πυρίφλογον κάμινον, καὶ δακρῦν ῥείθροις, ἀπόπλυνον ψυχὴν μου.

Παρουσίαν θανάτου φρίττω Πανάχραντε, καὶ τὴν κρίσιν ἐκείνην ὅλως οὐ δέδοικα· πράττειν δὲ κακὰ οὐδὲ ὅλως ἀφίσταμαι· οἴκτειρον καὶ σῶσον, πρεσβείαις σου πρὸ τέλους.

Στεναγμοὺς ἀσιγήτους Δέσποινα δώρησαι, καὶ δακρῦν πηγὴν μοι, ἵνα ἐκπλύνω μου, πταισμάτα πολλὰ, καὶ ἀνιάτα τραύματα, ὅπως ἐπιτύχω, ζωῆς τῆς αἰωνίου.

Τῶν κακῶν μου τὰ πλήθη σοὶ ἐξηγόρευσα· ὡς οὐδεὶς γὰρ ἐν κόσμῳ ἄλλος παρώργισα, Δέσποινα Θεόν, τὸν Υἱόν σου καὶ Κύριον· τούτῳ με ἐν τάχει, καταλλάξον εὐχαῖς σου.

Μή με στήσης ἐν ὥρᾳ Δέσποτα κρίσεως, μετὰ τῶν κατακρίτων ὁ φύσει εὐσπλαγχνος· ἀλλὰ σῆς Μητρός, ταῖς πρεσβείαις ἐλέησον, καὶ τοῖς δεξιοῖς σου μὲ σύνταξον προβάτοισ.

Ἐδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Γ'δοῦ προσέρχομαι σοὶ Πανάχραντε, φόβῳ πολλῷ καὶ πόθῳ τὴν ἰσχύν ἐπιστάμενος, τῆς πολλῆς πρεσβείας ἐγὼ ὁ δοῦλός σου· μέγιστα γὰρ ἰσχύει, ὡς Παντευλόγητε, δέησις Μητρός πρὸς τὸν Υἱόν· σπλάγγνοις γὰρ κάμπτεται.

Χοροὺς παραλάβε Ἀρχαγγέλων τε, καὶ τὴν πληθὺν τῶν ἔνω στρατευμάτων καὶ Πρόδρομον, Ἀποστόλων δήμεους καὶ Προφήτας τε, Μάρτυρας, καὶ Ὁσίου, Ἱερομάρτυρας, καὶ πρεσβείαν ποιήσον Ἀγνή, ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς Θεόν.

Καὶ νῦν καὶ τότε τὴν σὴν βοήθειαν, εὖρω Ἀγνή, ἐν ἣ ὅταν ἐκλείπη τὸ πνεῦμά μου, τῶν δαιμόνων θᾶττον λυτρουμένη με, ρῦσαι τῆς τυραννίδος τούτων Πανάχραντε, καὶ μὴ με ἐάσης ἀγαθῆ, παραδοθῆναι αὐτοῖς.

Κριτὴν οἰκτίρμονα καὶ φιλόνηρον, τὸν σὸν Υἱὸν ἐκδέχομαι Ἀγνή, μὴ ὑπερίδης με· ἀλλ' αὐτόν μοι ποίησον εὐλάτον, στήσαι ἐκ δεξιῶν με, τότε Πανύμνητε, τοῦ ἀχράντου βήματος αὐτοῦ· εἰς σέ γὰρ ἤλπισα.

Αρχαί, Ἀρχάγγελοι, Κυριότητες, καὶ Σεραφίμ, Δυναμεις, Ἐξουσίαι, καὶ Ἄγγελοι, Θρόνοι πολυομματοῖς σὺν τοῖς Χερουβίμ, νῦν τὸν δεδοξασμένον τόκον σου σέβοντες, σέ Παρθενομήτορ εὐλαθῶς, αἰεὶ δοξάζομεν.

Εἶτα τὸ, Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς.

Καὶ εὐθύς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. Κεφ. ΙΑ'. 22.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐχετε πίστιν Θεοῦ· Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅς ἂν εἶπῃ τῷ ὄρει τούτῳ· Ἄρθητι, καὶ βληθῆτι εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ μὴ διακριθῆ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἃ λέγει γίνεται, ἔσται αὐτῷ ὅ ἂν εἶπῃ. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πάντα ὅσα ἂν προσευχόμενοι αἰτεῖσθε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε· καὶ ἔσται ὑμῖν. Καὶ ὅταν στήκητε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴτι ἔχετε κατὰ τινος· ἵνα καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῆ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν. Εἰ δὲ ὑμεῖς, οὐκ ἀφίετε, οὐδὲ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

Εἶτα,

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα.

Ἵνα ἡμεῖς καὶ φιλόνηρος Θεός ὑπάρχῃς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ· κτλ.

Καὶ ἡ Εὐχὴ τῷ ὀσίου Πατρὶ ἡμῶν Ἰωάννῃ τῷ Δαμασκηνῷ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ μόνος ἔχων ἐξουσίαν ἀνθρώποις ἀφιέναι ἁμαρτίας, ὡς ἀγα-

Θός καὶ φιλόνηθρωπος, πάριδε πάντα τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ πλημμελήματα τοῦ δούλου σου (τοῦ δε), τὰ ἐκούσια, καὶ τὰ αἰκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ, καὶ λόγῳ, καὶ κατὰ διάνοιαν, καὶ ἀκατακρίτως τοῦτον καταξίωσον, μεταλαβεῖν τῶν θείων, ἀγίων, ἀχράντων, καὶ ἀθανάτων σου Μυστηρίων· μὴ εἰς βάρος, καὶ κόλασιν, καὶ προσθήκην ἀμαρτημάτων· ἀλλ' εἰς ἀγιασμόν, εἰς φωτισμόν, εἰς καθαρισμόν, εἰς στηριγμόν, εἰς ἀρράβωνα ζωῆς αἰωνίου, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου Βασιλείας· εἰς τεῖχος καὶ βοήθειαν, καὶ ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου, εἰς ἐξάλειψιν τῶν αὐτοῦ πλημμελημάτων, καὶ δόξαν τοῦ κράτους σου· πρεσβεΐαις τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῶν τιμίων, ἐπουρανίων, νοερῶν, αὐλῶν Δυναμέων ἁσωμάτων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων· Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΠΙ ΜΝΗΣΤΡΟΙΣ

ΗΤΟΙ

ΤΟΥ ΑΡΡΑΒΩΝΟΣ.

Μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν, τοῦ Ἱερέως ἐστῶτος ἐν τῷ Ἱερατείῳ, παρίστανται οἱ μέλλοντες ζεύγνυσθαι πρὸ τῶν ἁγίων Θυρῶν· ὁ μὲν Ἄνῆρ ἐκ δεξιῶν, ἡ δὲ Γυνὴ ἐξ εὐωνύμων. Ἀπόκεινται δὲ ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τῆς ἁγίας Τραπεζῆς δακτύλιοι αὐτῶν δύο, χρυσοῦς, καὶ ἀργυροῦς· ὁ μὲν ἀργυροῦς ἀπονεύων πρὸς τὰ δεξιὰ, ὁ δὲ χρυσοῦς πρὸς τὰ ἀριστερά, σύνεγγυς ἀλλήλων. Ὁ δὲ Ἱερεὺς, σφραγίζει τὰς κεφαλὰς τῶν αὐτῶν Νεονύμφων ἐκ γ'. καὶ δίδωσιν αὐτοῖς κηροῦς ἀπτομένους· καὶ εἰσαῆξας αὐτοὺς ἔνδον τοῦ Ναοῦ, θυμᾶ σταυροειδῶς· καὶ ὁ Διάκονος λέγει·

Εὐλόγησον Δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος·

Εἰν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς· Κύριε ἐλέησον.

Υπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Υπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.

Υπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

Υπὲρ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δε) καὶ τῆς δούλης τοῦ Θεοῦ (τῆς δε) τῶν νῦν μνηστευομένων ἀλλήλοις, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ παρασχεθῆναι αὐτοῖς τέκνα εἰς διαδοχὴν γένους, καὶ πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτοῖς ἀγάπην τελείαν, εἰρηνικὴν, καὶ βοήθειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ φυλαχθῆναι αὐτοὺς ἐν ὁμοιοῖα, καὶ βεβαίᾳ πίστει, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐλογηθῆναι αὐτοὺς ἐν ὁμοιοῖα, καὶ βεβαίᾳ πίστει, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ διαφυλαχθῆναι αὐτοὺς ἐν ἀμέμπτῳ βιοτῇ καὶ πολιτείᾳ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν χαρίσεται αὐτοῖς τίμιον τὸν γάμον, καὶ τὴν κοίτην ἀμίαντον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ Χορὸς· Σοὶ Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν. κτλ.

Εἶτα λέγει τὴν Ευχὴν ταύτην μεγαλοφώνως.

Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ τὰ διηρημένα συναγαγὼν εἰς ἐνότητα, καὶ σύνδεσμον διαθέσεως τιθεὶς ἀρρήκτον· ὁ εὐλόγησας Ἰσαὰκ καὶ Ῥεβέκκαν, καὶ κληρονόμους αὐτῆς τῆς σῆς ἐπαγγελίας ἀναδείξας· αὐτὸς, εὐλόγησον καὶ τῆς δούλης σου τούτου, ὁδηγῶν αὐτοὺς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ. κτλ.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν. Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἐξ ἔθνων προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν παρθένον ἀγνήν, εὐλόγησον τὰ Μνηστρα ταῦτα, καὶ ἔνωσον, καὶ διαφύλαξον τοὺς δούλους σου τούτους ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμοιοῖα.

Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ.

Ὁ Χορὸς Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τοὺς δακτυλίους τοὺς ἐν τῷ Διακελίῳ, ἐπιδίδωσι πρῶτον τῷ Ἄνδρὶ τὸν χρυσοῦν, καὶ λέγει αὐτῷ·

Ἡ ῥάβωνίζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) τὴν δούλην τοῦ Θεοῦ (τὴν δεῖνα), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν. Τρίς.

Καὶ ποιεῖ Σταυρὸν μετὰ τῆ δακτυλίδι ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Εἶτα καὶ τῇ Γυναικὶ λέγει, λαβὼν τὸν ἀργυροῦν· Ἡ ῥάβωνίζεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ (ἡ δεῖνα) τὸν δῆλον τῆ Θεοῦ (τὸν δεῖνα), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν. Τρίς.

Καὶ ὅταν εἴπῃ εἰς ἕκαστον τρίς, ποιεῖ Σταυρὸν μετὰ τοῦ δακτυλίδιου ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἐπιτίθησι τοὺς δακτυλίους ἐν ταῖς δεξιοῖς αὐτῶν δακτύλοις. Εἶτα ἀλλάσσει τὰ δακτυλίδια τῶν Νεονύμφων ὁ Σύντεκνος.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ παιδὶ τῆ Πατριαρχῆ Ἀβραάμ συμπορευθεὶς ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, στελλομένῳ νυμφεύσασθαι τῷ κυρίῳ αὐτοῦ Ἰσαὰκ γυναῖκα, καὶ διὰ μεσιτείας ὑδρεύσεως ἀρράβωνίσασθαι τὴν Ῥεβέκκαν ἀποκαλύψας αὐτὸς, εὐλόγησον τὸν ἀρράβωνά τῶν δούλων σου (τοῦ δε) καὶ (τῆς δε), καὶ στήριξον τὸν παρ' αὐτοῖς λαληθέντα λόγον. Βεβαίωσον αὐτὸς τῇ παρα' σου ἀγίᾳ ἐνότητι· σὺ γὰρ ἀπ' ἀρχῆς ἐδημιούργησας ἄρσεν καὶ θῆλυ, καὶ παρα' σὲ ἀρμόζεται ἀνδρὶ γυνή, εἰς βοήθειαν καὶ διαδοχὴν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων. Αὐτὸς εἶν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἕξαποστείλας τὴν ἀλήθειαν ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν ἐπαγγελίαν σου ἐπὶ τοὺς δούλους σου, τοὺς πατέρας ἡμῶν, εἰς καὶ ἐκάστην γενεὰν καὶ γενεὰν τοὺς ἐκλεκτοὺς σου, ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν δούλόν σου (τὸν δε) καὶ τὴν δούλην σου (τὴν δε), καὶ στήριξον τὸν ἀρράβωνά

αὐτῶν ἐν πίστει, καὶ ὁμοιοῖα, καὶ ἀληθεία, καὶ ἀγάπη·
 σὺ γάρ, Κύριε, ὑπέδειξας δίδοσθαι τὸν ἀρράβωνα, καὶ ζη-
 ρίζεσθαι ἐν παντί. Διὰ δακτυλιδίου ἐδόθη ἡ ἐξουσία τῷ
 Ἰωσήφ ἐν Αἴγύπτῳ· διὰ δακτυλιδίου ἐδοξάσθη Δανιὴλ ἐν
 χώρᾳ Βαβυλῶνος· διὰ δακτυλιδίου ἐφανερώθη ἡ ἀλήθεια
 τῆς Θάμαρ· διὰ δακτυλιδίου ὁ Πατὴρ ἡμῶν ὁ οὐράνιος,
 οἰκτίρμων γέγονεν ἐπὶ τὸν ἄσωτον υἱόν· Δότε, γάρ φησι,
 δακτυλίδιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ· καὶ ἐνέγκαντες τὸν μό-
 σχον τὸν σιτευτόν, θύσατε· καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν.
 Αὕτη ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, τὸν Μωϋσῆν ἐστρατοπέδευεν ἐν
 Ἐρυθρᾷ Θαλάσσει· διὰ γὰρ τοῦ λόγου σου τοῦ ἀληθινοῦ
 οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ ἡ γῆ ἐθεμελιώθη· καὶ ἡ
 δεξιὰ τῶν δούλων σου εὐλογηθήσεται τῷ λόγῳ σου τῷ
 κραταιῷ, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ. Αὐτὸς οὖν
 καὶ νῦν, Δέσποτα, εὐλόγησον τὸ δακτυλοθέσιον τοῦτο
 εὐλογίαν οὐράνιον· καὶ Ἄγγελος Κυρίου προπορευέσθω
 ἔμπροσθεν αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῶν.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα· καὶ
 σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΩΜΑΤΟΣ.

Εἰ μὲν βύβονται ἐνταυτῷ στεφανωθῆναι, εἰσέρχονται ἐν
 τῷ Ναῷ μετὰ κηρῶν ἀπτομένων, προπορευομένου τοῦ Ἱε-
 ρέως μετὰ θυμιατοῦ, καὶ ψάλλοντος τὸν ἐπόμενον Ὑαλ-
 μόν οὕτω·

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον.

Ὁ δὲ Λαὸς ἐν ἐκάστῳ στίχῳ, λέγει.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φαίγεται.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ γυνὴ σου ὡς ἄμπελος εὐθηνούσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οἱ υἱοὶ σε ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν, κύκλῳ τῆς τραπέζης σε.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἴδου, οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἶτα ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον Δέσποτα,

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει·

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Διάκονος·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς· Κύριε ἐλέησον.

Υπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Υπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.

Υπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

Υπὲρ τῶν δούλων τῆ Θεοῦ (τοῦ δε) καὶ (τῆς δε), τῶν

νῦν συναπτομένων ἀλλήλοις εἰς γάμου κοινωνίαν, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν γάμον τοῦτον, ὡς τὸν ἐν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ παρασχεθῆναι αὐτοῖς σωφροσύνην, καὶ καρπὸν κοιλίας πρὸς τὸ συμφέρον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ εὐφρανθῆναι αὐτοὺς ἐν ὁράσει υἱῶν καὶ θυγατέρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς εὐτεκνίας ἀπόλαυσιν, καὶ ἀκατάγνωστον διαγωγὴν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῷ δωρηθῆναι αὐτοῖς τε καὶ ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ρυθῆναι αὐτοὺς τε καὶ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ Χορὸς· Σοὶ Κύριε. Ἐκφώνως ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ. κτλ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Ὁ Θεὸς ὁ ἀχράντος, καὶ πάσης κτίσεως δημιουργός, ὁ τὴν πλευρὰν τοῦ προπάτορος Ἀδάμ διὰ τὴν σὴν φιλανθρωπίαν εἰς γυναῖκα μεταμορφώσας, καὶ εὐλογήσας αὐτοὺς, καὶ εἰπὼν· Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ κατακυριεύσατε τῆς γῆς· καὶ ἀμφοτέρους αὐτοὺς ἐν μέλος ἀναδείξας διὰ τῆς συζυγίας· ἕνεκεν γὰρ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται τῇ ἰδίᾳ γυναικί, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· καὶ οὗς ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω· ὁ τὸν θεράποντά σου Ἀβραάμ εὐλογήσας, καὶ διανοίξας τὴν μήτραν Σάρρας, καὶ πατέρα πλήθους ἔθνῶν ποιήσας· ὁ τὸν Ἰσαὰκ τῇ Ῥεβέκκα χαρισάμενος, καὶ τὸν τόκον αὐτῆς εὐλογήσας· ὁ τὸν Ἰακώβ τῇ Ῥαχὴλ συνάψας, καὶ ἐξ αὐτοῦ τοὺς δώδεκα Πατριαρχὰς ἀναδείξας· ὁ τὸν Ἰωσήφ καὶ τὴν Ἀσυνεθ συζεύξας, καρ-

πὸν παιδοποιῶν αὐτοῖς τὸν Ἐφραὶμ, καὶ τὸν Μανασσὴν χαρισάμενος· ὁ τὸν Ζαχαρίαν καὶ τὴν Ἐλισάβετ προσδεξάμενος, καὶ Πρόδρομον τὸν τόκον αὐτῶν ἀναδείξας· ὁ ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαὶ τὸ κατὰ σάρκα βλαστήσας τὴν Ἀειπάρθενον, καὶ ἐξ αὐτῆς σαρκωθείς, καὶ τεχθεὶς εἰς σωτηρίαν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ὁ διὰ τὴν ἀφραστόν σου δωρεάν, καὶ πολλὴν ἀγαθότητα, παραγενόμενος ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ τὸν ἐκεῖσε γάμον εὐλόγησας, ἵνα φανερώσῃς, ὅτι σὸν θελήμα ἐστὶν ἡ ἔννομος συζυγία, καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς παιδοποιᾶ· αὐτὸς Δέσποτα πανάγιε, πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ἱκετῶν σου, ὡς ἐκεῖσε, καὶ ἐνταῦθα παραγενόμενος τῇ ἀοράτῳ σου ἐπιστάσι· Εὐλόγησον τὸν γάμον τοῦτον, καὶ παρράσχου τοῖς δούλοις σε τῆτοις (τῷ θεῖνι) καὶ (τῇ θεῖνι), ζωὴν εἰρηνικὴν, μακρομέρευσιν, σωφροσύνην, τὴν εἰς ἀλλήλους ἀγάπην, ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης, σπέρμα μακρόβιον, τὴν ἐπὶ τέκνοις χάριν, τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον· Ἀξιώσον αὐτοὺς ἰδεῖν τέκνα τέκνων, τὴν κοίτην αὐτῶν ἀνεπιβούλευτον διατήρησον· καὶ δὸς αὐτοῖς ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ ἄνωθεν, καὶ ἀπὸ τῆς πύθης τῆς γῆς· Ἐμπλησον τοὺς οἴκους αὐτῶν σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου, καὶ πάσης ἀγαθωσύνης, ἵνα μεταδιδῶσι καὶ τοῖς χρεῖαν ἔχουσι, δωρούμενος ἅμα καὶ τοῖς συμπαροῦσι πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν. κτλ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐπομένην Εὐχὴν·

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τοῦ μυστικοῦ καὶ ἀχράντου γάμου ἱεουργὸς, καὶ τοῦ σωματικοῦ νομοθέτης, ὁ τῆς ἀφθαρσίας φύλαξ, καὶ τῶν βιωτικῶν ἀγαθῶν οἰκονόμος· αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, εἰ ἐν ἀρχῇ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ θεόμενος αὐτὸν ὡς βασιλέα τῆς

κτίσεως, καὶ εἰπὼν· Οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον ἐπὶ τῆς γῆς· ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν· καὶ λαβὼν μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ, ἔπλασας γυναῖκα, ἣν ἰδὼν Ἄδάμ, εἶπε· Τοῦτο νῦν ὄστου ἐκ τῶν ὀστέων μου, καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου· αὕτη κληθήσεται γυνή, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρός αὐτῆς ἐλήφθη αὕτη· ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται τῇ ἰδίᾳ γυναικί, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· καὶ, οὗς ὁ Θεὸς ἔξευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω· αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καταπέμψον τὴν χάριν σου τὴν ἐπουράνιον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τούτους (τὸν δεῖνα) καὶ (τὴν δεῖνα)· καὶ δὸς τῇ παιδίσκῃ ταύτῃ ἐν πάσιν ὑποταγῆναι τῷ ἀνδρὶ, καὶ τὸν δούλόν σου τοῦτον, εἶναι εἰς κεφαλὴν τῆς γυναικός, ὅπως βιώσῃσι κατὰ τὸ θελημα σου. Εὐλόγησον αὐτοὺς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἀβραάμ, καὶ τὴν Σάρραν. Εὐλόγησον αὐτοὺς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἰσαάκ, καὶ τὴν Ρεβέκκαν. Εὐλόγησον αὐτοὺς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἰακώβ, καὶ πάντας τοὺς Πατριάρχας. Εὐλόγησον αὐτοὺς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὴν Ἀσυνέθ. Εὐλόγησον αὐτοὺς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας Μωσέα, καὶ Σεπφόραν. Εὐλόγησον αὐτοὺς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας Ἰωακείμ καὶ τὴν Ἄνναν. Εὐλόγησον αὐτοὺς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας Ζαχαρίαν, καὶ τὴν Ἐλισάβετ. Διαφύλαξον αὐτοὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς διεφύλαξας τὸν Νῶε ἐν τῇ κιβωτῷ. Διαφύλαξον αὐτοὺς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς διεφύλαξας τὸν Ἰωάνν ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους. Διαφύλαξον αὐτοὺς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς διεφύλαξας τοὺς ἁγίους τρεῖς Παῖδας ἐκ τοῦ πυρός, καταπέμψας αὐτοῖς δρόσον οὐρανόθεν· καὶ ἔλθοι ἐπ' αὐτοὺς ἡ χαρὰ ἐκείνη, ἣν ἔσχεν ἡ μακαρία Ἐλένη, ὅτε εὔρε τὸν τίμιον Σταυρόν. Μνημόνευσον αὐτῶν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς ἐμνημόνευσας τοῦ Ἐνώχ, τοῦ Σήμ, τοῦ Ἡλία. Μνημόνευσον

αὐτῶν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς ἐμνημόνευσας τῶν ἁγίων σου Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, καταπέμψας αὐτοῖς οὐρανόθεν τοὺς στεφάνους. Μνημόνευσον, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ τῶν ἀναθρεψάντων αὐτοὺς γονέων· ὅτι εὐχαὶ γονέων στηρίζουσι θεμέλια οἴκων. Μνημόνευσον, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῶν δούλων σου τῶν Παρανύμφων, τῶν συνελθόντων εἰς τὴν χαρὰν ταύτην. Μνημόνευσον, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τοῦ δούλου σου (τοῦ δε) καὶ τῆς δούλης σε (τῆς δε), καὶ εὐλόγησον αὐτοὺς. Δός αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας, καλλιτεκνίαν, ὁμόνοϊαν ψυχῶν καὶ σωμάτων. Ὑψωσον αὐτοὺς ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου, ὡς ἄμπελον εὐκληματοῦσαν. Δώρησαι αὐτοῖς σπέρμα στάχυος, ἵνα πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες, περισσεύσωσιν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, καὶ σοὶ εὐάρεστον· καὶ ἴδωσιν υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτῶν, ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλω τῆς τραπέζης αὐτῶν· καὶ εὐαρεστήσαντες ἐνώπιόν σου, λάμψωσιν ὡς φωστῆρες ἐν οὐρανῷ, ἐν σοὶ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· ὃ πρέπει πᾶσα δόξα, κράτος, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ πάλιν ὁ Ἰσραὴλ τὴν Εὐχὴν ταύτην ἐκφώνῃς.

Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ πλάσας ἐκ χοῦ τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἀνοικοδομήσας γυναῖκα, καὶ συζεύξας αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν, διὰ τὸ οὕτως ἀρέσαι τῇ σῇ μεγαλειότητι, μὴ μόνον εἶναι τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς· αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἄρμωσον τὸν δούλόν σου (τὸν δε) καὶ τὴν δούλην σου (τὴν δε), ὅτι παρὰ σοῦ ἀρμόζεται ἀνδρὶ γυνή. Σύζευξον αὐτοὺς ἐν ὁμοφροσύνῃ· στεφάνωσον αὐτοὺς εἰς σάρκα μίαν· χάρισαι αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας, εὐτεκνίας ἀπόλαυσιν.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν. κτλ.

Καί μετὰ τὸ Ἀμήν, λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὰ Στέφανα,
στέφει πρῶτον τὸν Νυμφίον, λέγων·

Στέφεται ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα), τὴν δούλην τοῦ
Θεοῦ (τὴν δε), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ,
καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Τοῦτο δὲ λέγει ἐκ τρίτου, ποιῶν σχῆμα Σταυροῦ.

Εἶτα στέφει καὶ τὴν Νύμφην, λέγων·

Στέφεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ (ἡ δεῖνα), τὸν δούλον τοῦ
Θεοῦ (τὸν δε), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ,
καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Καὶ τοῦτο τρίς, ὁμοίως.

Εἶτα εὐλογεῖ αὐτοὺς, λέγων ἐκ γ'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξη καὶ τιμὴ στεφάνωσον αὐτούς.

Καὶ μετὰ ταῦτα Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου,

Ἦχος πλ. δ'.

Ἔθηκες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν στεφάνους ἐκ λίθων
τιμίων.

Ζωὴν ἤτήσαν τό σε καὶ ἔδωκας αὐτοῖς.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε'. 10.

Αδελφοί, εὐχαριστεῖτε πάντοτε ὑπὲρ πάντων, ἐν ὀνό-
ματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ Θεῷ καὶ
Πατρὶ· ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Θεοῦ. Αἱ γυ-
ναῖκες ὑποτάσσεσθε τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς τῷ Κυρίῳ·
ὅτι ὁ ἀνὴρ κεφαλὴ ἐστὶ τῆς γυναίκος, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς
κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας· καὶ αὐτὸς ἐστὶ σωτὴρ τοῦ σώ-
ματος. Ἄλλ' ὡσπερ ἡ Ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χρι-
στῷ, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παν-
τί. Οἱ ἄνδρες ἀγαπάτε τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, καθὼς καὶ
ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἑαυτὸν παρέ-
δωκεν ὑπὲρ αὐτῆς· ἵνα αὐτὴν ἀγιάσῃ, καθαρίσας τῷ
λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι· ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν
ἑαυτῷ ἔνδοξον τὴν Ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπῖλον, ἢ ῥυ-
τίδα, ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ᾖ ἀγία καὶ ἄμωμος.

Οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα. Ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἑαυτὸν ἀγαπᾷ· οὐδεὶς γὰρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς τὴν Ἐκκλησίαν· ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ. Ἐνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν, καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἓνα, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν· ἡ δὲ γυνή, ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος πλ. α΄.

Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Κεφ. β΄. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, γάμος ἐγένετο ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν ἡ Μητήρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ. Ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς, καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον. Καὶ ὑστερήσαντος οἴνου, λέγει ἡ Μητήρ τῷ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν· Οἶνον οὐκ ἔχουσι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, γύναι; οὐπω ἦκει ἡ ὥρα μου. Λέγει ἡ Μητήρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις· Ὅ, τι ἂν λέγη ὑμῖν, ποιήσατε. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρῖαι λίθιναι ἕξ, κείμεναι κατὰ τὸν καθαρισμόν τῶν Ἰουδαίων, χωροῦσαι ἀνά μετρητάς δύο ἢ τρεῖς. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος· καὶ ἐγένεσαν αὐταῖς ἕως ἄνω. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἀντλήσατε νῦν, καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ. Καὶ ἤνεγκαν. Ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρικλίνος τὸ ὕδωρ, οἶνον γεγεννημένον, (καὶ οὐκ ἤδει πόθεν ἐστίν· οἱ δὲ διάκονοι ἤδεισαν οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ), φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρικλίνος, καὶ λέγει αὐτῷ· Πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησι, καὶ ὅταν μεθυσθῶσι, τότε τὸν ἐλάσσω· σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι. Ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ

Ἰησοῦς ἐν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφάνερωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ.

Ὁ Διάκονος·

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως.

Καὶ μνημονεῦει τῶν Νεονύμφων.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ. κτλ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ σωτηριῳδίᾳ σου οἰκονομία καταξιώσας ἐν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας τίμιον ἀνάδειξαι τὸν γάμον διὰ τῆς σῆς παρουσίας· αὐτὸς καὶ νῦν τοὺς δούλους σου (τὸν δεῖνα καὶ τὴν δεῖνα), οὓς εὐδόκησας συναφθῆναι ἀλλήλοις, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διαφυλάξον. Τίμιον αὐτοῖς τὸν γάμον ἀνάδειξον· ἀμίαντον αὐτῶν τὴν καίτην διατήρησον· ἀκηλίδωτον αὐτῶν τὴν συμβίωσιν διαμεῖναι εὐδόκησον, καὶ καταξίωσον αὐτοὺς ἐν γήρει πίοι καταντῆσαι, ἐν καθαρᾷ τῇ καρδίᾳ ἐργαζομένους τὰς ἐντολάς σου.

Σὺ γὰρ εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν. κτλ.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος·

Ἀντιλαβῆ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν.

Τὰ καλὰ, καὶ συμφέροντα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεὺς.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεόν, Πατέρα, καὶ λέγειν.

Καὶ ὁ Λαὸς τὸ, Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις. κτλ.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. Ἔπειτα προσφέρεται τὸ κοινὸν ποτήριον, καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν αὐτὸ, λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Ο Θεὸς, ὁ πάντα ποιήσας τῇ ἰσχυρί σου, καὶ στερεώσας τὴν οἰκουμένην, καὶ κοσμήσας τὸν στέφανον πάντων τῶν πεπονημένων ὑπὸ σοῦ, καὶ τὸ ποτήριον τὸ κοινὸν τοῦτο παρεχόμενος τοῖς συναφθεῖσι πρὸς γάμου κοινωνίαν, εὐλόγησον εὐλογία πνευματικῇ.

Ὅτι εὐλόγηται σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασται σου ἡ Βασιλεία, τοῦ Πατρός. κτλ.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ἔπειτα, λαβὼν ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ χεῖρας τὸ κοινὸν ποτήριον, μεταδίδωσιν αὐτοῖς, ἐκ γ'· πρῶτον τῷ Ἀνδρὶ, καὶ αὐτῆς τῇ Γυναικί· καὶ εὐθέως λαβὼν αὐτοὺς, τοῦ Συντέκνου κρατοῦντος ὀπισθεν τοὺς Στεφάνους, στρέφει ὡς ἐν σχήματι κύκλου.

Καὶ ψάλλει ὁ Ἱερεὺς, ἢ ὁ Λαὸς, τὰ παρόντα Τροπάρια, εἰς Ἦχον πλ. α'.

Ησαΐα χόρευε· ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν Υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ, Θεὸν τε καὶ Ἄνθρωπον· Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Ἔτερα, Ἦχος βαρὺς.

Αγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες, καὶ στεφανωθέντες, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα, ὧν τὸ κήρυγμα· Τριαῖς ἢ ὁμοούσιος. Εἶτα ἐπαίρει τοὺς Στεφάνους ὁ Ἱερεὺς· καὶ ἐπάρσας τὸν Στέφανον τοῦ Νυμφίου, λέγει·

Μεγαλύνθητι, Νυμφιε, ὡς ὁ Ἀβραάμ, καὶ εὐλογήθητι ὡς ὁ Ἰσαὰκ, καὶ πληθύνθητι ὡς ὁ Ἰακώβ, πορευόμενος ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐργαζόμενος ἐν δικαιοσύνῃ τὰς ἐντολάς τῆ Θεῆ. Καὶ ἐν τῷ τῆς Νύμφης, λέγει·

Καὶ σὺ Νύμφη, μεγαλύνθητι ὡς ἡ Σάρρα, καὶ εὐφράνθητι ὡς ἡ Ρεβέκκα, καὶ πληθύνθητι ὡς ἡ Ραχὴλ, εὐφραينوμένη τῷ ἰδίῳ ἀνδρὶ, φυλάττουσα τοὺς ὅρους τοῦ νόμου, ὅτι οὕτως εὐδόκησεν ὁ Θεός.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Ο Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ παραγενόμενος ἐν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ τὸν ἐνεῖσε γάμον εὐλογήσας, εὐλόγησον καὶ τῆς δούλους σου τούτους, τῆς τῆ σῆ προνοίᾳ πρὸς γάμου κοινωνίαν συναφθέντας. Εὐλόγησον αὐτῶν εἰσόδους καὶ ἐξόδους· πλήθυνον ἐν ἀγαθοῖς τὴν ζωὴν αὐτῶν· ἀνάλαβε τοὺς Στεφάνους αὐτῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, ἀσπίλης, καὶ ἀμώμους, καὶ ἀνεπιβουλεύτους διατηρῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Καὶ πάλιν εὐχεται ὁ Ἱερεὺς.

Ο Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἡ παναγία καὶ ὁμοούσιος καὶ ζωαρχικὴ Τριαῖς, ἡ μία Θεότης καὶ Βασιλεία, εὐλογήσαι ὑμᾶς, καὶ παραίσχοι ὑμῖν μακροζωίαν, εὐτεκνίαν, προκοπὴν βίου καὶ πίστεως, καὶ ἐμπλήσαι ὑμᾶς πάντων τῶν ἐπὶ γῆς ἀγαθῶν, καὶ ἀξιῶσαι ὑμᾶς καὶ τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τῆς ἀπολαύσεως·

πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων· Ἀμήν.

Εἶτα εισέρχονται, καὶ εὐχονται αὐτοῖς. Καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, γίνεται παρὰ τοῦ Ἱερέως τελεία ἀπόλυσις οὕτως·

Οὐδὲν ἐν Κανᾶ ἐπιδημίας τίμιον ἀναδείξας τὸν γάμον, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρός, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων Θεοστέπτων Βασιλέων, καὶ Ἰσαποστόλων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσει, καὶ σώσει ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνηθρωπος.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΛΥΣΙΝ ΣΤΕΦΑΝΩΝ.

Τῆ ὁμοῦ ἡμέρᾳ.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τοῦ ἐνιαυτοῦ τὸν στέφανον εὐλογήσας, καὶ τοὺς παρόντας Στεφάνους ἐπιτίθεσθαι παραδοὺς, τοῖς νόμῳ γάμου συναπτομένοις ἀλλήλοις, καὶ μισθὸν ὡσπερ ἀπονέμων αὐτοῖς, τὸν τῆς σωφροσύνης, ὅτι ἄγνοι πρὸς τὸν ὑπὸ σοῦ νομοθετηθέντα γάμον συνήφθησαν· αὐτὸς, καὶ ἐν τῇ λύσει τῶν παρόντων Στεφάνων, τοὺς συναφθέντας ἀλλήλοις εὐλόγησον, καὶ τὴν συναφειαν αὐτῶν ἀδιάσπαστον διατήρησον· ἵνα εὐχαριστῶσι διαπαντὸς τῷ παναγίῳ ὀνόματί σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν. κτλ.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε. Ὑμῶνα καταντήσαντες οἱ δοῦλοί σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀκολουθίαν ἐκτέλεσαντες τῇ ἐν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας γάμου, καὶ συστέλλοντες τὰ κατ' αὐτὸν σύμβολα, δόξαν σοι ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, Ἀμήν.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΠΕΡΙ ΔΙΓΑΜΩΝ.

Κεφάλαιον Νικηφόρου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ὁ Δίγαμος οὐ στεφανοῦται, ἀλλὰ καὶ ἐπιτιμᾶται μὴ μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων Μυστηρίων, ἔτη δύο· ὁ δὲ Τριγάμος, πέντε.

Ἐκ τῶν Ἀποκρίσεων τοῦ μακαρίου Νικήτα Μητροπολίτου Ἡρακλείας, ἐξ ὧν ἠρωτήθη παρὰ Κωνσταντίνου Ἐπισκόπου.

Ἡ μὲν ἀκρίβεια τοὺς Διγάμους οὐκ εἴωθε στεφανοῦν· ἡ δὲ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας συνήθεια, τὰ τοιαῦτα οὐ παρατηρεῖται, ἀλλὰ καὶ τοῖς Διγάμοις καὶ Τριγάμοις τοὺς νυμφικούς Στεφάνους ἐπιτίθῃσι, καὶ οὐδεὶς οὐδέποτε παρὰ τῆτο ἐνεκλήθη· πλὴν ἓνα, ἢ δεύτερον χρόνον τῆς θείας εἴργονται Κοινωνίας. Ἀλλὰ καὶ τὸν ἱερολογήσαντα τούτους Πρεσβύτερον, συνδειπνεῖν αὐτοῖς οὐ νενόμισται, κατὰ τὸν ζ'. Κανόνα τῆς ἐν Νεοκαισαρείᾳ Συνόδου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΔΙΓΑΜΟΝ.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Εἶτα τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας.

Ὁ δὲ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Συναπτήν.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης.

Ἐπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Ἐπερ τοῦ ἀγίου Οἴκου τούτου.

Ὑπὲρ τῶν δούλων τῆ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος) καὶ (τῆς δεῖνος), καὶ τῆς ἐν Θεῷ σκέψεως, καὶ συμβιωσέως αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ συζηῆσαι αὐτοὺς καλῶς ἐν ὁμοιοῖα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξον.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, κτλ.

Εἶτα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ τὰ διηρημένα συναγαγὼν εἰς ἐνότητα, καὶ σύνδεσμον διαθέσεως τιθεὶς αὐτοῖς ἀρρήκτον ὁ εὐλόγησας Ἰσαὰκ καὶ Ῥεβέκκαν, καὶ κληρονόμους αὐτοὺς τῆς σῆς ἐπαγγελίας ἀναδείξας· αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς δούλους σου τρίτους (τὸν δεῖνα) καὶ (τὴν δεῖνα), ὁδηγῶν αὐτοὺς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ. Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι. κτλ.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἐξ ἔθνῶν προμνηστευσαίμενος Ἐκκλησίαν παρθένον ἀγνήν, εὐλόγησον τὰ μνηστρα ταῦτα· καὶ ἔνωσον, καὶ διαφυλάξον τοὺς δούλους σου τέτους ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμοιοῖα. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ. κτλ.

Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τοὺς δακτυλίους, ἐπιδίδωσι πρῶτον τῷ Ἄνδρὶ τὸν χρυσοῦν, τῇ δὲ Γυναικὶ τὸν ἀργυροῦν, καὶ λέγει τῷ Ἄνδρὶ.

Ἀρράβωνιζεται ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα), τὴν δούλην τοῦ Θεοῦ (τὴν δεῖνα), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Ἐκ τρίτου.

Ὁμοίως καὶ τῇ Γυναικὶ.

Ἀρράβωνιζεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ (ἡ δεῖνα), τὸν δούλον τοῦ Θεοῦ (τὸν δεῖνα), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Ἐκ Τρίτου .

Καὶ ποιῆ Σταυρόν μετὰ τοῦ δακτυλιδίου ἐπὶ τὰς κεφαλαῖς αὐτῶν, καὶ ἐπιτίθησιν αὐτοὺς ἐπὶ τοῖς δεξιοῖς δακτυλοῖς . Εἶτα ἀλλάσσει ὁ Σύντεκνος τὰ δακτυλῖδια .

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν .

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πάντων φειδόμενος, καὶ πάντων προνοούμενος, ὁ τὰ κρυπτὰ γινώσκων τῶν ἀνθρώπων, καὶ πάντων τὴν γνῶσιν ἔχων, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ταῖς ἀνομίας συγχώρησον τῶν σῶν ἱκετῶν, καλῶν αὐτῆς εἰς μετάνοιαν· παρέχων αὐτοῖς συγγνώμην παραπτωμάτων, ἀμαρτιῶν ἰλασμόν, συγχώρησιν ἀνομιῶν ἑκουσίων τε καὶ ἀκουσίων . Ὁ εἰδὼς τὸ ἀσθενὲς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ὁ πλάστης καὶ δημιουργός, ὁ Ῥ'αάθ τῇ πόρῃ συγχωρήσας, καὶ τῷ Τελώνου τὴν μετάνοιαν προσδεξάμενος, μὴ μνησθῆς ἀμαρτημάτων ἡμῶν ἀγνοίας ἐκ νεότητος· ἐάν γὰρ ἀνομίας παρατηρήσῃς Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται σοι; ἢ ποῖα σὰρξ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου; Σὺ γὰρ μόνος ὑπάρχεις δίκαιος, ἀναμάρτητος, ἅγιος, πολυέλεος, πολυεύσπλαγχνος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίαις ἀνθρώπων· σὺ, Δέσποτα, οἰκειωσάμενος τοὺς δούλους σου (τὸν δεῖνα) καὶ (τὴν δεῖνα), ἔνωσον τῇ πρὸς ἀλλήλους ἀγάπῃ· δώρησαι αὐτοῖς τοῦ Τελώνου τὴν ἐπιστροφὴν, τῆς Πόρνης τὰ δάκρυα, τοῦ Ληστοῦ τὴν ἐξομολόγησιν· ἵνα, διὰ μετάνοίας ἐξ ὅλης καρδίας αὐτῶν, ἐν ὁμολοίᾳ καὶ εἰρήνῃ τὰς ἐντολάς σου ἐργαζόμενοι, καταξιωθῶσι καὶ τῆς ἐπουρανίου σου Βασιλείας .

Ὅτι σὺ εἶ ὁ οἰκονόμος πάντων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ . κτλ .

Εἰρήνη πᾶσι . Ταῖς κεφαλαῖς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε .

Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, Λόγε τοῦ Θεοῦ, ὁ ὑψωθείς ἐπὶ τῷ τιμίῳ καὶ ζωοποιῷ Σταυροῦ, τὸ καθ' ἡμᾶς διαρρήξας χειρόγραφον, καὶ τῆς δυναστείας τοῦ διαβόλου ρυσάμενος ἡμᾶς, ἰλάσθητι ταῖς ἀνομίαις τῶν δούλων σου· ὅτι τὸν καύσωνα καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς σαρκὸς τὴν πύρωσιν μὴ ἰσχύοντες βαστάζειν, εἰς γάμου δευτέραν

κοινωνίαν συνέρχονται, καθὼς ἐνομοθέτησας διὰ τῆ σκεύης τῆς ἐκλογῆς σου Παύλου τοῦ Ἀποστόλου, εἰπὼν δι' ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, τό· Κρεῖσσον ἐν Κυρίῳ γαμεῖν, ἢ πυροῦσθαι. Αὐτός, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, ἐλέησον, καὶ συγχώρησον, ἱλάσθητι, ἄνες, ἄφες τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὅτι σὺ εἶ ὁ τὰς νόσους ἡμῶν ἐπὶ τῶν ὤμων ἀράμενος· Ἐδείς γὰρ ἐστὶν ἀναμαρτήτος, οὐδ' ἂν μία ἡμέρα ὁ βίος αὐτῆ ἐστίν, ἢ χωρὶς ῥύπης, εἰ μὴ σὺ μόνος ὁ σάρκα φορέσας ἀναμαρτήτως, καὶ τὴν αἰώνιον ἡμῖν δωρησάμενος ἀπάθειαν.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός, Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ πλάσας ἐκ χοῦς τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἀνοικοδομήσας γυναῖκα, καὶ συζεύξας αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν, διὰ τὸ οὕτως ἀρέσαι τῇ σῆ μεγαλειότητι, μὴ μόνον εἶναι τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς· αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα, ἐξάπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἄρμωσον τὸν δοῦλόν σου (τόν δε) καὶ τὴν δούλην σου (τὴν δε)· ὅτι παρὰ σοῦ ἀρμόζεται ἀνδρὶ γυνή. Σύζευξον αὐτοὺς ἐν ὁμοφροσύνῃ· στεφάνωσον αὐτοὺς εἰς σάρκα μίαν· χάρισαι αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας, εὐτεννίας ἀπόλαυσιν.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ λαβὼν τὰ Στέφανα, στέφει τὸν Νυμφίον, λέγων· Στέφεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα), τὴν δούλην τοῦ Θεοῦ (τὴν δεῖνα), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Τοῦτο δὲ λέγει ἐκ τρίτου, ποιῶν σχῆμα Σταυροῦ.

Ὁμοίως στέφει καὶ τὴν Νύμφην, λέγων·

Στέφεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ (ἡ δεῖνα), τὸν δοῦλον τῆ Θεῶ

(τὸν δεῖνα), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Καὶ τοῦτο τρίς. Ἐἶτα εὐλογεῖ αὐτούς, λέγων ἐκ γ'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα καὶ τιμὴ στεφάνωσον αὐτούς.

Ἐἶτα τὸν προγραφέντα Ἀπόστολον, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον,
εἰς σελ. 247. καὶ 248. ἔπειτα ταῦτα.

Ἐἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἔτι δεσόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης.

Καὶ μνημονεύει ὧν δελεῖ.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐἶτα τὴν Εὐχὴν ταύτην. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ σωτηριῳδαί σου οἰκονομίᾳ καταξιώσας ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, τίμιον ἀνάδειξαι τὸν γάμον διὰ τῆς σῆς παρουσίας· αὐτὸς καὶ νῦν τῆς δούλους σου (τὸν δεῖνα) καὶ (τὴν δεῖνα), οὓς ἠδόκησας συναφθῆναι ἀλλήλοις, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διαφυλάξον. Τίμιον αὐτοῖς τὸν γάμον ἀνάδειξον· ἀμίαντον αὐτῶν τὴν κοίτην διατήρησον· ἀκηλίδωτον αὐτῶν τὴν συμβίωσιν διαμεῖναι εὐδόκησον· καὶ καταξιώσον αὐτούς ἐν γῆρει πῖονι καταντῆσαι, ἐν καθαρᾷ τῇ καρδίᾳ ἐργαζομένης ταῖς ἐντολαῖς σου.

Ὁ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τῷ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος, ἢ ὁ Ἱερεὺς.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστόν.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Χριστιανὰ τὰ τέλη.

τὴν ἐνότητα τῆς Πίστεως.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα, μετὰ παρρησίας. κτλ.

Ὁ Χορὸς, τὸ Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστίν.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Εἶτα προσφέρεται τὸν κοινὸν ποτήριον, καὶ εὐλογῶν αὐτὸ ὁ Ἱερεὺς, λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Θεὸς, ὁ πάντα ποιήσας τῇ ἰσχυρί σου, καὶ στερεώσας τὴν οἰκουμένην, καὶ κοσμήσας τὸν στέφανον πάντων τῶν πεπονημένων ὑπὸ σοῦ, καὶ τὸ ποτήριον τὸ κοινὸν τῆτο παρεχόμενος τοῖς συναφθεῖσι πρὸς γάμου κοινωνίαν, εὐλόγησον εὐλογία πνευματικῇ.

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασαί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. κτλ.

Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ χεῖρας τὸ κοινὸν ποτήριον, μεταδίδωσιν αὐτοῖς, ἐκ γ'· πρῶτον τῷ Ἄνδρὶ, καὶ αὐτῆς τῇ Γυναικί. Καὶ εὐθέως λαβὼν αὐτοῦς ὁ Ἱερεὺς, στρέφει ὡς ἐν στήματι κύκλου, καὶ ψάλλει· Ἡσαΐα χόρευε. Ἅγιοι Μάρτυρες. Δόξα σοι Χριστέ· ὡς εἰς σελ. 250-251.

Εἶτα ἐπαίρει τοὺς Στεφάνους ὁ Ἱερεὺς·

καὶ ἐπάρας τὸν Στέφανον τοῦ Νυμφίου, λέγει·

Μεγαλύνθητι Νυμφίε, ὡς ὁ Ἀβραάμ, καὶ εὐλογήθητι ὡς ὁ Ἰσαάκ, καὶ πληθύνθητι ὡς ὁ Ἰακώβ, πορευόμενος ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐργαζόμενος ἐν δικαιοσύνῃ τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ.

Καὶ ἐπάρας τὸν Στέφανον τῆς Νύμφης, λέγει·

Καὶ σὺ Νύμφη, μεγαλύνθητι ὡς ἡ Σάρρα, καὶ εὐφρανθήτι ὡς ἡ Ρεβέκκα, καὶ πληθύνθητι ὡς ἡ Ραχήλ, εὐφρανομένη τῷ ἰδίῳ Ἄνδρὶ, φυλάττουσα τοὺς ὄρους τοῦ νόμου, ὅτι οὕτως εὐδόκησεν ὁ Θεός.

Εἶτα λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην·
 Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ παραγεγόμενος ἐν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ τὸν ἐκεῖσε γάμον εὐλόγησας, εὐλόγησον καὶ τοὺς δούλους σου τούτους, τοὺς τῇ σῆ προνοίᾳ πρὸς γάμου κοινωνίαν συναφθέντας. Εὐλόγησον αὐτῶν εἰσόδους καὶ ἐξόδους· πλήθυνον ἐν ἀγαθοῖς τὴν ζωὴν αὐτῶν· ἀνάλαβε τοὺς Στεφάνους αὐτῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, ἀσπίλους, καὶ ἀμώμους, καὶ ἀνεπιβουλεύτους διατηρῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Καὶ εὐχεται πάλιν ὁ Ἱερεύς.

Ο Πατήρ, ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἡ παναγία, καὶ ὁμοούσιος, καὶ ζωαρχικὴ Τριάς, ἡ μία Θεότης καὶ Βασιλεία, εὐλογήσαι ὑμᾶς, καὶ παράσχοι ὑμῖν μακροζωΐαν, εὐτεκνίαν, προκοπὴν βίου καὶ πίστεως, καὶ ἐμπλήσαι ὑμᾶς πάντων τῶν ἐπὶ γῆς ἀγαθῶν, καὶ ἀξιῶσαι ὑμᾶς καὶ τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τῆς ἀπολαύσεως· πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Εἶτα εἰσέρχονται, καὶ εὐχονται αὐτοῖς· καὶ ἀσπασαμένων ἀλλήλων, γίνεται παρὰ τοῦ Ἱερέως τελεία Ἀπολυσις οὕτως·

Ο διὰ τῆς ἐν Κανᾶ ἐπιδημίας τίμιον ἀναδειξας τὸν γάμον, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἀγίων Θεοστέπτων Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, τοῦ ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι, καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλότιμος.

ΚΟΚΚΑΤΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΑΓΗΣ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

Ψαλλομένη υπό ἑπτὰ Ἱερέων,
συναχθέντων ἐν Ἐκκλησίᾳ, ἢ ἐν οἴκῳ.

Εὐλογούντες τοῦ πρώτου τῶν Ἱερέων, ἀρχόμεθα τοῦ Τρισ-
αγίου· Παναγία· Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστι· τὸ,
Κύριε ἐλέησον ββ'. τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. καὶ τὸν
Ψαλμὸν.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Ἔϊτα Συναπτὴ μικρὰ· καὶ μετὰ ταύτην ψάλλεται τὸ,
Ἄλληλουϊα, Ἦχος πλ. β'.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου
παιδεύσης με.

Στίχ. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι.

Ἔϊτα τὰ Τροπάρια.

Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε. Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ
νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην. Καὶ μετὰ τὸν Ν'. Ψαλ-
μὸν, ὁ Κανὼν, οὐ ἢ ἀκροστιχίς.

Εὐχῆς Ἐλαίου ψαλμὸς ἐξ Ἀρσενίου.

Ὁδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Ἐλαίῳ τῆς εὐσπλαγχνίας Δέσποτα, ὁ ἰλαρύνων αἰεὶ,
ψυχὰς ὁμοῦ καὶ σώματα βροτῶν, καὶ φρουρῶν ἐν ἐ-
λαίῳ πιστοῦς· αὐτὸς καὶ νῦν οἰκτείρησον, τοὺς δι' Ἐ-
λαίου προσιόντας σοι.

Ἦρ' ἀρχεὶ σὺ τῷ ἐλέης Δέσποτα, πλήρης ἡ σύμπασα γῆ·
ὅθεν Ἐλαίῳ θείῳ μυστικῶς, οἱ χριόμενοι σήμερον,
τὸν ὑπὲρ νοῦν σου ἔλεον, πιστῶς αἰτῆμέν σε δοθῆναι ἡμῖν.

Χρισμὸν σου τὸν ἱερὸν Φιλάνθρωπε, ὁ Ἀποστόλοις τοῖς
σοῖς, ἐπ' ἀσθενοῦσι δούλοις σου τελεῖν, συμπαθῶς

ἐντειλάμενος, ταῖς δι' αὐτῶν ἐντεύξεις, πάντας σφραγιῶσι σου ἐλέησον.

Θεοτοκίον.

Η' μόνη τὸ τῆς εἰρήνης πέλαγος, Ἀγνή πλουτήσασα, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου αἰεὶ, νοσημάτων καὶ θλίψεων, τὸν σὸν οἰκέτην λύτρωσαι, ὅπως ἀπαύστως μεγαλύνῃ σε.

Ὡδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Σὺ μόνος ὢν θαυμαστός, καὶ ἐν ἀνθρώποις τοῖς πιστοῖς ἴλεως, τῷ ἀσθενοῦντι δεινῶς, δὸς Χριστέ τὴν χάριν σε ἄνωθεν.

Ε'λαίας κάρφος ποτέ, πρὸς ἀνοχὴν κατακλυσμοῦ θεία σε, δείξας ῥοπή Κύριε, σῶσον ἐν ἐλέει τὸν κάμνοντα.

Λαμπαδί θεία φωτὸς, ἐν τῷ ἐλέει σου Χριστέ φαίδρυνον, τὸν ἐν τῇ χρίσει καὶ νῦν, πίστει τοῦ ἐλέους σου σπεύδοντα.

Θεοτοκίον.

Ε'πίθλεψον εὐμενῶς, Μήτηρ τοῦ πάντων Ποιητοῦ ἄνωθεν, καὶ τὴν πικρὰν καίκωσιν, λύσον τοῦ νοσοῦντος πρεσβείαις σου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Ω'ς θεῖος ποταμὸς, τοῦ ἐλέους ὑπάρχων, ὡς ἄβυσσος πολλῆς, συμπαθείας Οἰκτίρμον, δεῖξον τοῦ σου ἐλέους τὰ θεῖα ρεῖθρα, καὶ πάντας ἴασαι· βλύσον τὰς τῶν θαυμάτων πηγὰς ἀφθόνως, καὶ πλύνον ἅπαντας· σοὶ γὰρ αἰεὶ προστρέχοντες θερμῶς, τὴν χάριν ἐξαιτούμεθα.

Ἔτερον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ ἐκουσίως.

Ο' ἰατρός καὶ βοηθὸς τῶν ἐν πόνοις, ὁ λυτρωτὴς τε καὶ Σωτὴρ τῶν ἐν νόσοις, αὐτὸς τῶν ὄλων Δέσποτα καὶ Κύριε, δώρησαι τὴν ἴασιν, τῷ νοσοῦντί σου δέλω, οἴκτειρον ἐλέησον, τὸν πολλὰ ἐπταικότα, καὶ τῶν σφαλμάτων λύτρωσαι Χριστέ, ὅπως δοξάζῃ τὴν θείαν σου δύναμιν.

Ὡδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Α' διάφθορον ὡς μύρον Σωτὴρ ὑπάρχων, τὸ κενωθὲν ἐν χάριτι, καὶ κόσμον καθαῖρον, οἴκτειρον, ἐλέησον.

σον τὸν τῆ Δεῖα πίστει σου, μῶλωπας σαρκὸς ἐπαλείφοντα.

Γλαρότητι σφραγίδος τοῦ σοῦ ἐλέους, νῦν ταῖς αἰσθήσεις Δέσποτα, σφραγίσας σοῦ δούλου, ἄβατον, ἀπρόσιτον, τὴν εἴσοδον ποιήσον, πάσαις ἐναντίαις δυνάμεσιν.

Ο προσκαλεῖσθαι κελεύων τοὺς ἀσθενοῦντας, ἱεργούς ἐνθέης σε, καὶ τούτων ἐντεύξει, καὶ χρίσει Ἐλαίη σε, Φιλάνθρωπε σῶζεσθαι, σῶσον σὺ ἐλέει τὸν κάμνοντα.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἀειπαύρθε Παναγία, σκέπη στερρὰ καὶ φύλαξ μου, λιμὴν τε καὶ τεῖχος, κλίμαξ καὶ προπύργιον, ἐλέησον οἴκτειρον· πρὸς σὲ γὰρ καὶ μόνην κατέφυγον.

Ὡδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Υπάρχων Ἀγαθέ, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, ἐλέησον Ἐλεῆμον, σοῦ τῷ Δεῖῳ ἐλέει, τὸν κάμνοντα ὡς εὐσπλαγχνος.

Ψυχὰς ἡμῶν Χριστέ, καὶ τὰ σώματα ἄνωθεν, σφραγίδος σου Δεῖῳ τύπῳ, ἀγιάσας ἀφράστως, χειρὶ σου πάντα ἴασαι.

Αφάτω σου στοργῇ, ὑπεράγαθε Κύριε, δεξάμενος ταῖς τοῦ μύρου, διὰ Πόρνης αἰλείψεις, οἴκτειρησον τὸν δούλόν σε.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε ἀγνή, ὑπεράγαθε Δέσποινα, ἐλέησον τοὺς τῷ Δεῖῳ, χρισμένους Ἐλαίῳ, καὶ σῶσον τὸν οἰκέτην σου.

Ὡδὴ ε'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Δόγοις σου, ὁ δὲ Ἐλαίου δείξας Φιλάνθρωπε, ἐν Βασιλεῦσι τὴν χρίσιν, καὶ Ἀρχιερεῦσι ταύτην τελέσας, σφραγισμῶ σου, καὶ τὸν πάσχοντα σῶσον ὡς εὐσπλαγχνος.

Μέθεξις, μὴ ἐκ πικρῶν δαιμόνων ἐφάψοιτο, τοῦ ἐπ' ἀλείψει ἐνθέῳ, ταῖς αἰσθήσεις Σῶτερ σημειουμένου, ἀλλ' ἐν σκέπη, περιτείχισον τοῦτον τῆς δόξης σου.

Ορεξον, χεῖρα τὴν σὴν ἐξ ὕψους Φιλάνθρωπε, καὶ σοῦ τὸ Ἐλαιον Σῶτερ, ἀγιάσας, δίδου τῷ σὺ οἰκέτῃ, εἰς ὑγείαν, καὶ νοσημάτων πάντων ἐκλύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Πέφνης, ἐν τῷ Θεοῦ σου Οἴκῳ κατάκαρπος, Μήτηρ τοῦ Κτίστου ἐλαία, δι' ἧς πλήρης ὤφθη κόσμος ἐλέους· ὅθεν σωζε, πρεσβειῶν ἐπαφῆ σου τὸν κάμνοντα.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ελέους πηγὴ, ὑπάρχων Ὑπεράγαθε, τοὺς πίστει θερμῆ, ἐλέω τῷ ἀφάτῳ σου, προσπεσόντας εὐσπλαγχνε, ἐκ παντοίας λύτρωσαι κακώσεως, καὶ τὰς αὐτῶν νόσους ἀράμενος, παράσχου τὴν θείαν χάριν ἄνωθεν.

Ἐξοδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Σὺ ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς σου, Σῶτερ μόνος Θεός, πάντων ἰατρεύων πάθη τε τῶν ψυχῶν, καὶ σωμάτων τὰ συντρίμματα, καὶ τὸν ἐν νόσοις πάσχοντα, αὐτὸς θεραπεύων ἴασαι.

Εν τῷ λιπαίνειν Ἐλαίου χρίσει, πάντων τὰς κεφαλὰς, δίδου εὐφροσύνης τούτῳ τὴν χαρμονὴν, τῷ τὸν ἔλεον ζητοῦντί σου, τῆς ἐκλυτρώσεως, τῷ πλουσίῳ ἐλέει σου Κύριε.

Εἶφος ὑπάρχει κατὰ δαιμόνων, Σῶτερ σοῦ ἡ σφραγίς· πῦρ δὲ ἀναλίσκον πάθη τὰ τῶν ψυχῶν, Ἱερέων ταῖς ἐντεύξεσιν· ὅθεν πισῶς ὑμνεῖμέν σε, οἱ δεδεγμένοι τὴν ἴασιν.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν κρατοῦντα ἐν δρακί πάντα, Μήτηρ Θεοῦ, ἔνδοξον ἐν κοιλίᾳ σχοῦσα θεοπρεπῶς, καὶ ἀφράδως σωματώσασα, ὑπὲρ τῆ κάμνοντος, ἐξιλέωσαι τῆτον δεόμεθα.

Ἐξοδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Απαντας ἐλέησον Σωτὴρ, κατὰ τὸ μέγα σου καὶ θεῖον ἔλεος· τούτου τὸν τύπον γὰρ Δέσποτα, μυστικῶς ὑπαινιττόμενοι, τὴν δι' Ἐλαίου ἱεροῦ χρίσιν προσάγομεν, τοῖς νοσοῦσιν· οὓς περ δυνάμει, τῇ σῇ πάντας ἴασαι.

Ρεῖθροις τοῦ ἐλέους σου Χριστέ, καὶ ἐπαλείμμασι τῶν Ἱερέων σου, πλύνον ὡς εὐσπλαγχνος Κύριε, τὰς ὀδύνας καὶ τὰ τραύματα, καὶ ἀλγεινῶν ἐπιφορὰς, τοῦ ἐν ἀνάγκαις παθῶν τρυχομένου, ὅπως καθάρσει τῇ σῇ, τύχη ῥώσεως.

Δημόσια Ἱστορική Βιβλιοθήκη Ἀνδριτσάνης

Σύμβολον τῆς ἄνωθεν ῥοπῆς, καὶ ἰλαρότητος ἔλαιον, θεῖον ἡμῖν τοῖς διαγράφουσι Δέσποτα, μὴ μακρύνῃς σου τὸ ἔλεος, μηδὲ παρίδῃς τὸν πιστῶς αἰεὶ κραυγάζοντα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεστοκίον.

Εἴδοξον ὡς στέφανον Ἀγνή, ἣ φύσις εἴληφε τὸν θεῖον τόκον σου, ἐχθρῶν ἀπείργοντα φάλαγγας, καὶ νικῶντα κατὰ κράτος αὐτούς· διὸ χαρίτων σου φαίδραῖς, κατατρεφόμενοι ἀγλαΐαις, σὲ ἀνυμνεῖμεν πανύμνητε Δέσποινα.

Ὡδὴ δ'. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Νεῦσον οὐρανόνθεν Οἰκτίρμον, δεῖξόν σου τὸ ἔλεος πᾶσι δὸς νῦν τὴν ἀντίληψιν τὴν σὴν, καὶ τὴν ἰσχύν σου τῷ προσιόντι σοι, διὰ τοῦ θεοῦ χρίσματος, τῶν Ἱερέων σου φιλάνθρωπε.

Ιδομεν πανάγαθε Σῶτερ, ἀγαλλιώμενοι τὸ θεῖον, Ἐλαιον, ῥοπῇ σου ἐνθέῳ, ὑπὲρ μετόχους, ὅπερ προσεἰληφας, καὶ τυπικῶς μετέδωκας, λουτροῦ τοῦ θεοῦ τοῖς μετέχουσιν.

Οἵκτειρον, ἐλέησον Σῶτερ, ῥῦσαι δεινῶν καὶ ἀλγηδόνων, λύτρωσαι βελῶν τοῦ πονηροῦ, τῆς σῆς οἰκέτας, ψυχὰς καὶ σώματα, ὡς ἐλεήμων Κύριος, χάριτι θεῖα ἐξιόμενος.

Θεστοκίον.

Υμνοὺς καὶ δεήσεις Παρθένε, προσδεχομένη τῶν σῶν δούλων, ῥῦσαι χαλεπῶν παθημάτων, καὶ ἀλγηδόνων ταῖς ἱκεσίαις σου, τὸν δὲ ἡμῶν πανάχραντε, τῇ θεῖα σκέπῃ σου προστρέχοντα.

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς· καὶ, Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερυθίμ·

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Εἴνεον Ἀγαθὲ, ἐπίβλεψον σὴν ὄμματι, ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν, τῶν συνελθόντων ἐν τῷ Ναῷ σου, τῷ ἁγίῳ σῆμερον, χρίσαι θεῖῳ Ἐλαίῳ, νοσοῦντας τοὺς δούλους σου.

Εἰς τοὺς Δῖνους, Στιχ. προσόμοια, Ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Εδωκας τὴν χάριν σου, διὰ τῶν σῶν εὐδιαλλάκτε, Ἀποστόλων Φιλάνθρωπε, Ἐλαίῳ ἁγίῳ σου, Θεραπεύειν

πάντων, πληγὰς τε καὶ νόσους· διὸ ἐλαίῳ σου πιστῶς, τὸν προσιώντα καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, ἀγίασον, ἐλέησον, παντοίας νόσου καθάρισον, καὶ τρυφῆς τῆς ἀφθάρτου σου, καταξίωσον Κύριε.

Βλέψον ἀκατάληπτε, ἐξ οὐρανόθεν ὡς εὐσπλαγχνος, ἐν χειρὶ ἀοράτῳ σου, σφραγίσας Φιλάνθρωπε, τὰς ἡμῶν αἰσθήσεις, Ἐλαίῳ σου θείῳ, τὸν προσδραμόντα σοι πιστῶς, καὶ ἐξαιτουῦντα πταισμάτων ἄφεσιν· καὶ δώρησαι τὴν ἴασιν, τὴν τῆς ψυχῆς, καὶ τοῦ σώματος, ἵνα πόθῳ δοξάζῃ σε, μεγαλύνων τὸ κράτος σου.

Χρίσει τοῦ Ἐλαίου σου, καὶ Ἱερέων φιλάνθρωπε, ἐπαφῇ τοὺς οἰκέτας σου, ἀγίασον ἄνωθεν, νοσημάτων ῥῦσαι, ψυχῆς τε τὸν ῥύπον, καθαρὸν, ἐκπλυνον Σωτήρ, καὶ πολυπλόκων σκανδάλων λύτρωσαι, τοὺς πόνους παραμύθησαι, τὰς περιστάσεις ἐκδίωξον, καὶ τὰς θλίψεις ἀφάνισον, ὡς οἰκτίρων καὶ εὐσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ καθαρῶτατον, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ Πολυῦμνητε· τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἀμαρτίαις, καὶ καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποιήσον· ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Τὸ Ἱεραγίον Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὺ εἶσιν.
Τροπάριον, Ἦχος δ΄.

Ταχὺς εἰς ἀντίληψιν, μόνος ὑπάρχων Χριστέ, ταχεῖαν τὴν ἄνωθεν, δεῖξον ἐπίσκεψιν, τοῖς πάσχουσι δούλοις σου· λύτρωσαι νοσημάτων, καὶ πικρῶν ἀλγηδόνων· ἔγειρον τοῦ ἕμνεῖν σε, καὶ δοξάζειν ἀπαύστως· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνη φιλάνθρωπε.

Καὶ εὐθύς τὴν Συναπτήν ὁ Διάκονος, ἢ ὁ πρῶτος τῶν Ἱερέων.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ἐπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Ἐπερ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ἵπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸ "Ἐλαιον τοῦτο, τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσῃ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ δούλη τῆ Θεοῦ (τῆ δαίνοσ), καὶ τῆσ ἐν Θεῷ ἐπισκέψεωσ αὐτοῦ, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐλθεῖν ἐπ' αὐτόν τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι αὐτόν τε καὶ ἡμᾶσ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆσ Παναγίασ, ἀχράντου.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺσ λέγει τὴν Εὐχὴν τοῦ Ἐλαίου ἀπέναντι τῆσ κανδήλασ.

Ἰστίον, ὅτι ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἀντὶ ὕδατοσ, οἶνου εἰσ τὴν Κανδήλαν τοῦ Εὐχελαίου βάλλουσιν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ ἐν τῷ ἐλέει καὶ τοῖσ οἰκτιρμοῖσ σου ἰώμενοσ τὰ συντρίμματα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· αὐτόσ Δέσποτα, ἀγίασον τὸ "Ἐλαιον τοῦτο, ὥστε γενέσθαι τοῖσ χριομένοισ ἐξ αὐτοῦ, εἰσ θεραπείαν καὶ ἀπαλλαγὴν παντόσ πάθουσ, μολυσμοῦ σαρκόσ καὶ πνεύματοσ, καὶ παντόσ κακοῦ· ἵνα καὶ ἐν τούτῳ δοξασθῇ σου τὸ πανάγιον Ὄνομα, τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματοσ, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰσ τοὺσ αἰῶνασ τῶν αἰῶνων· Ἀμήν.

Ἐν ὅσῳ δὲ λέγεται ἡ Εὐχὴ παρὰ τοῦ Ἱερέωσ, φαίλλονται τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ἦχοσ δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Ταχύσ εἰσ ἀντίληψιν, μόνοσ ὑπάρχων Χριστέ, ταχεῖαν τὴν ἄνωθεν, δεῖξον ἐπίσκεψιν, τοῖσ πάσχοισι δούλοισ σου· λύτρωσαι νοσημάτων, καὶ πικρῶν ἀλγηδόνων· ἔγειρον τοῦ ὑμνεῖν σε, καὶ δοξάζειν ἀπαύστωσ· πρεσβείαισ τῆσ Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἦχοσ δ'. Ἐπεφάνησ σήμερον.

Τῆσ ψυχῆσ τὰ ὄμματα, πεπηρωμένοισ, σοὶ Χριστέ προσέρχομαι, ὡσ ὁ Τυφλόσ ἐκ γενετῆσ, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων σοι· Σὺ τῶν ἐν σκότει, τὸ φῶσ τὸ ὑπέρλαμπρον.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν ψυχὴν μου Κύριε, ἐν ἀμαρτίαις παντοίαις, καὶ ἀτόποις πράξεσι, δεινῶς παραλελυμένην, ἔγειρον τῇ Δεϊκῇ σου ἐπιστάσιᾳ, ὡσπερ καὶ τὸν Παραλυτὸν ἠγειρας παλαι, ἵνα κράζω σεσωσμένος· Οἰκτίρμον δόξα, Χριστέ τῷ κράτει σου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς τοῦ Κυρίου Μαθητῆς, ἀνεδέξω δίκαιε τὸ Εὐαγγέλιον· ὡς Μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράτρεπτον· τὴν παρρησίαν ὡς Ἀδελφόθεος, τὸ πρεσβεῦειν ὡς Ἱεράρχης. Ἰκέτευε Χριστὸν τὸν Θεὸν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ τοῦ Πατρὸς μονογενὴς Θεὸς Λόγος, ἐπιδημήσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ' ἐσχάτων, τῶν ἡμερῶν Ἰάκωβε Δεσπέσιε, πρῶτόν σε ἀνέδειξε τῶν Ἱεροσολύμων, ποιμένα καὶ διδάσκαλον, καὶ πιστὸν οἰκονόμον, τῶν Μυστηρίων τῶν πνευματικῶν· ὅθεν σε πάντες τιμῶμεν Ἀπόστολε.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐν τοῖς Μύροις Ἄγιε, Ἱεουργὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθικας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιασθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Μέγαν εὖρατό ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ ὑπέρμαχον ἢ οἰκουμένην, Ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροπούμενον. Ὡς οὖν Λυαῖς καθεῖλες τὴν ἔπαρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ θαρρύνας τὸν Νέστορα, οὕτως Ἄγιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος γ'.

Αθλοφόρε ἄγιε καὶ ἰαματικέ Παντελεῆμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεςιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ'.

Αγιοὶ Ἀνάργυροι καὶ Θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Ἦχος β΄.

Τὰ μεγαλειά σου Παρθένε, τίς διηγῆσεται; βρῦεις γὰρ
δαύματα, καὶ πηγαῖεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος, καὶ φίλος Χριστοῦ.

Ἦχος β΄.

Πρεσβεία Φερμῆ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πη-
γῆ, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενωῶς βοῶμέν σοι·
Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρω-
σαι ἡμᾶς, ἢ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ὁ Ἀπόστολος, λεγόμενος παρὰ τοῦ Διακόνου.

Προκείμενον, Ἦχος α΄. Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.
Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε΄. 10.

Αδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς
μακροθυμίας, τοὺς Προφήτας, οἱ ἐλάλησαν ἡμῖν ἐν
τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ἴδου μακαρίζομεν τῆς ὑπομένοντας·
τὴν ὑπομονὴν Ἰωβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἶδετε,
ὅτι πολυεύσπλαγγνός ἐστιν ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων. Πρὸ
πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν οὐρανόν,
μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλλον τινὰ ὄρκον· ἦτω δὲ ὑμῶν τὸ
ναί, ναί, καὶ τὸ οὐ, οὐ· ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε. Κα-
κοπαθεῖτε ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω·
ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς Πρεσβυτέρους
τῆς Ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτόν, αἰεΐψαν-
τες αὐτόν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου· καὶ ἡ εὐχὴ
τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτόν ὁ Κύ-
ριος· ἂν ἁμαρτίας ἢ πεπονηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. Ἐξο-
μολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὐχεσθε ὑ-
πὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε· πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου
ἐνεργουμένη.

Ἄλληλούϊα, Ἦχος πλ. δ΄.

Ἐλεος καὶ κρίσιν ᾄσομαί σοι Κύριε.

Εὐαγγέλιον Δ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Δουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου.

Κεφ. Γ'. 25.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, περᾶζων αὐτόν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας, ζῶν αἰώνιον κληρονομήσω; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σε· καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὁρθῶς ἀπεκρίθης· τὸτο ποιεῖ, καὶ ζήσῃ. Ὁ δὲ θελων δικαιοῦν ἑαυτόν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστί μου πλησίον; Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ εἰς Ἱεριχώ, καὶ λησταῖς περιέπεσεν· οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν, καὶ πληγαῖς ἐπιθέντες, ἀπῆλθον, ἀφέντες αὐτὸν ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. Κατὰ συγκυρίαν δὲ, Ἱερεὺς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ· καὶ ἰδὼν αὐτόν, ἀντιπαρῆλθεν. Ὁμοίως δὲ καὶ Λευίτης, γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν, ἀντιπαρῆλθε. Σαμαρεῖτης δὲ τις ὁδεύων, ἦλθε κατ' αὐτόν, καὶ ἰδὼν αὐτόν, ἐσπλαγγνίσθη. Καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον· ἐπιβιδάσας δὲ αὐτόν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν αὐτόν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ. Καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, εἰβαλὼν δύο δηνάρια, ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ· καὶ ὅ, τι ἂν προσδαπανήσης, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. Τίς οὖν τῶν τριῶν τούτων δοκεῖ σοι γεγονέναι πλησίον τοῦ ἐμπροσθέντος εἰς τοὺς ληστάς; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου, καὶ σὺ ποιεῖ ὁμοίως.

Ἔτα ὁ Διάκονος·

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις,

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αναρχε, ἀδιαδόχε, Ἁγιε ἀγίων, ὁ τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν ἐξαποστείλας, ἰώμενον πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καταπέμψον τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα, καὶ ἀγιάσον τὸ Ἐλαίον τοῦτο· καὶ ποιήσον αὐτὸ, χρισμένῳ τῷ σῶ δούλῳ (τῷ δε), εἰς τελείαν ἀπολύτρωσιν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ, εἰς Βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.

Ἰστέον, ὅτι τινὲς τὴν Εὐχὴν ταύτην ἕως ὧδε μόνον λέγουσι, μετὰ τῆς Ἐκφωνήσεως, Σὺν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν· τινὲς δὲ ἕως τέλους·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεός, ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ φυλάισων τὴν διαθήκην σου, καὶ τὸ ἐλεός σου τοῖς ἀγαπῶσί σε· ὁ διδοὺς λύτρωσιν ἁμαρτιῶν, διὰ τῆ ἀγίου σου παιδὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὁ ἀναγεννήσας ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ὁ φωτιζὼν τοὺς τυφλοὺς, καὶ ἀνορθῶν τῆς κατερράγμενους· ὁ ἀγαπῶν τοὺς δικαίους, καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν· ὁ ἀνακαινίσας ἡμᾶς ἐκ σκότους, καὶ σκιᾶς θανάτου, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς, Ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, Ἀνακαλύπτεσθε. Ἐλαμψε γὰρ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸ φῶς τῆς γνώσεως τοῦ Μονογενοῦς σου Υἱοῦ, ἀφ' οὗ δὲ ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανανεγράφη· καὶ τοῖς δεξαμένοις αὐτὸν ἔδωκεν ἐξουσίαν τέκνα σοῦ τοῦ Θεοῦ γενέσθαι, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας τὴν υἰοθεσίαν ἡμῖν χαρισάμενος, καὶ ἀμετόχους ἡμᾶς ἐποίησεν ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ διαβόλου· ἐπεὶ οὐκ εὐδόκησεν ἐν αἵματι καθαρίζεσθαι, ἀλλ' ἐν Ἐλαίῳ ἀγίῳ ἔδωκε τὸν τύπον τοῦ Σταυροῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ γενέσθαι ἡμᾶς Χριστοῦ ποιμνιον, βασιλείον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, καθάρισας ἡμᾶς ἐν ὕδατι, καὶ ἀγιάσας ἐν τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι· αὐτὸς, Δέσποτα Κύριε, δὸς χάριν εἰς τὴν διακονίαν σε ταύτην, ὡς ἔδωκας Μωσῆ τῷ Θεράποντί σου, καὶ Σαμουὴλ τῷ ἠγαπημένῳ σου, καὶ Ἰωάννη τῷ ἐκλεκτῷ σου, καὶ πᾶσι τοῖς καθ'

ἐκάστην γενεάν καὶ γενεάν εὐαρεστήσασι σοι· οὕτω ποιήσον καὶ ἡμᾶς γενέσθαι διακόνους τῆς καινῆς τοῦ Υἱοῦ σου Διαθήκης, ἐπὶ τὸ Ἐλαίον τοῦτο, ὃ περιποιήσω τῷ τιμίῳ αὐτῷ Λίματι· ἵνα, ἀποδυσάμενοι τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, ἀποθάνωμεν τῇ ἀμαρτίᾳ, καὶ ζήσωμεν τῇ δικαιοσύνῃ, ἐνδυσάμενοι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, διὰ τῆς χρισσεως τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ μέλλοντος Ἐλαίου ἐπάγεσθαι. Γένοιτο, Κύριε, τὸ Ἐλαίον τοῦτο, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως, ἔλαιον ἁγιασμοῦ, ἔνδυμα βασιλικόν, θώραξ δυνάμεως, πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας ἀποτρόπαιον, σφραγίς ἀνεπιθύλευτος, ἀγαλλίαμα καρδίας, εὐφροσύνη αἰώνιος· ἵνα καὶ ἐν τούτῳ οἱ χριόμενοι τῷ τῆς ἀναγεννήσεως ἔλαιῳ, φοβεροὶ ὡς οἱ τοῖς ὑπεναντίοις, καὶ λάμπωσιν ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἁγίων σου, μὴ ἔχοντες σπιλον ἢ ρυτίδα, καὶ εἰσδεχθῶσιν εἰς τὰς αἰωνίους σου ἀναπαύσεις, καὶ δεξῶνται τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως. Σὸν γάρ ἐστι τὸ εἰλεῖν, καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι. κτλ.

Καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν, λαμβάνει ὁ Ἱερεὺς ἐκ τοῦ ἁγίου Ἐλαίου, καὶ χρίει τὸν ποιῶντα τὸ Εὐχέλαιον, λέγων τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Πάτερ Ἅγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον, καὶ ἐκ θανάτου λυτρώμενον, ἴασαι καὶ τὸν δοῦλόν σου (τὸν δε), ἐκ τῆς περιχοῦσης αὐτὸν σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀσθενείας, καὶ ζωοποιήσον αὐτόν, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου· πρεσβείαις τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπεφανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων τῆς τιμίας καὶ ἐνδόξης Προφῆτις, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ ἱαματικῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντε-

λεήμονος καὶ Ἐρμολάου, Σαμφῶν καὶ Διομηδῆος, Μωκίη καὶ Ἀνικήτη, Θαλελαίη καὶ Τρύφωνος· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Αὕτη ἡ Εὐχὴ λέγεται παρ' ἐνὸς ἐκάστου τῶν Ἱερῶν, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὴν Εὐχὴν, χριόντων ἅμα τῷ Ἐλαίῳ τὸν νοσοῦντα.

Προκείμενον, Ἦχος β'.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΕ'. 4.

Αδελφοί, ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοί, τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνατῶν βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. Ἐκαστος γὰρ ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν. Καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρῃσεν, ἀλλὰ, καθὼς γέγραπται· Οἱ ὄνειδισμοὶ τῶν ὄνειδιζόντων σε, ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη· ἵνα, διὰ τῆς ὑπομονῆς, καὶ τῆς παρακλησίσεως τῶν γραφῶν, τὴν ἐλπίδα ἔχομεν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλησίσεως, δώῃ ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις, κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν· ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ἡμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. α'. Τὰ ἐλέη σου Κύριε.

Εὐαγγέλιον Β'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου. Κεφ. ΙΘ'. 4.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱεριχῶ. Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ, ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος· καὶ αὐτὸς

ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦν πλούσιος. Καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστὶ καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τῆ ὄχλη, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. Καὶ προσδραμῶν ἔμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ συκομωραίαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν· ὅτι δι' ἐκείνης ἤμελλε διέρχεσθαι. Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἰδὼν αὐτόν, εἶπεν αὐτῷ· Ζακχαῖε, σπεύσας κατὰβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μείναι. Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτόν χαίρων. Καὶ ἰδόντες ἅπαντες διεγόγγυζον, λέγοντες· Ὅτι παρὰ ἀμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλυῖσαι. Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Ἴδου, τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴτινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστίν· ἦλθε γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι, καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

Εἶτα ὁ Διάκονος·

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους.

Ἐπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὑψίστος, ὁ ὑπὸ πάσης κτίσεως προσκυνούμενος, ἡ τῆς σοφίας πηγὴ, ἡ τῆς ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστος ἄβυσσος, καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας ἀπεριόριστος πέλαγος· αὐτὸς, φιλόθρωπε Δέσποτα, ὁ τῶν προαιωνίων καὶ θαυμασίων Θεός, ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων, ἐννοῶν, ἰσχύει καταλαβέσθαι, ἐπίβλεψον, εἰσάκουσον ἡμῶν τῶν ἀναξίων δούλων σου· καὶ ὅπου, ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, τὸ Ἐλαϊον τῆτο προσάγομεν, κατὰπεμψον τῆς σῆς δωρεᾶς τὰ ἰάματα, καὶ ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ ἴασαι αὐτοὺς ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου. Ναί, Κύριε εὐδιάλλακτε, ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ φιλόθρωπος, ὁ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, ὁ εἰδώς, ὅτι ἐγκείται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότη-

τος αὐτοῦ, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέφαι καὶ ζῆν αὐτόν, ὁ διὰ τὴν τῶν ἁμαρτωλῶν σωτηρίαν ἐνανθρωπήσας, Θεὸς ὢν, καὶ πλασθεὶς διὰ τὸ πλάσμα σου· σὺ εἶ ὁ εἰπὼν· Οὐκ ἤλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν· σὺ εἶ ὁ τὸ πρόβατον ζητήσας τὸ ἀπολωλὸς· σὺ εἶ ὁ τὴν ἀπολλυμένην δραχμὴν ἐπιμελῶς ζητήσας, καὶ εὐρών· σὺ εἶ ὁ εἰπὼν, ὅτι· Τὸν ἐρχόμενον πρὸς με, οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω· σὺ εἶ ὁ τὴν Πόρνην, τοὺς τιμίους σου πόδας δάκρυσι βρέξασαν, μὴ βδελυξάμενος· σὺ εἶ ὁ εἰπὼν· Ὅσαίς ἂν πέσης, ἔγειραι, καὶ σωθήσῃ· σὺ εἶ ὁ εἰπὼν, ὅτι· Χαρὰ γίνεται ἐν οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι· αὐτὸς ἐπίδε, εὐσπλαγγχε Δέσποτα, ἐξ ὕψους ἁγίου σου, συνεπισκιάσας ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου, ἐν χάριτι τῆ Ἁγίου Πνεύματος ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, καὶ κατασκηνώσον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου (τόν δε), τὸν ἐπεγνωκότα τὰ ἴδια πλημμελήματα, καὶ προσιόντα σοὶ πίστει· καὶ προσδεξάμενος τῇ ἰδίᾳ σου φιλανθρωπίᾳ, εἴτι ἐπλημμέλησεν ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν, συγχωρήσας ἐξάλειψον, καὶ καθαρὸν αὐτὸν ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, καὶ, αἰεὶ συμπαρὼν αὐτῷ, διαφυλάξον τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ, πορευόμενον ἐν τοῖς δικαιομασί σου, πρὸς τὸ μηκέτι ἐπίχαρμα γενέσθαι αὐτὸν τῷ διαβόλῳ· ἵνα καὶ ἐπ' αὐτῷ δοξασθῇ τὸ πανάγιον ὄνομά σου.

Ὁν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν ἡμᾶς, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· Ἀμήν.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος, Προκείμενον, Ἦχος γ'·
Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Ο Απόστολος.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΒ'. 27.

Αδελφοί, ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ μέ-
 ρους. Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ,
 πρῶτον Ἀποστόλους, δεύτερον Προφήτας, τρίτον Διδα-
 σκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀν-
 τιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες, Ἀπό-
 στολοι; μὴ πάντες, Προφῆται; μὴ πάντες, Διδάσκαλοι;
 μὴ πάντες, δυνάμεις; μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμά-
 των; μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; μὴ πάντες διερμηνεύ-
 ουσι; Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα· καὶ ἔτι
 κατ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς γλώσσαις
 τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν Ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ
 ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἠχῶν, ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ
 εἰ ἔχω προφητείαν, καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα, καὶ
 πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ εἰ ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε
 ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἰμι. Καὶ εἰ
 ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ εἰ παραδῶ τὸ
 σῶμά μου ἵνα καυθίσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν
 ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη
 οὐ ζηλοῖ· ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ
 ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογι-
 ζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ
 ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει,
 πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

Ἄλληλοῦία, Ἦχος β'.

Ἐπί σοι Κύριε ἠλπίσα, μὴ κατασχυνηθῆν ἐἰς τὸν αἰῶνα.

Εὐαγγέλιον Γ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου.

Κεφ. Ι'. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώ-
 δεκα Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ
 πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐμβαλλεῖν αὐτά, καὶ θρα-
 πεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους ἀπέ-

στείλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγεῖλας αὐτοῖς, λέγων· Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθῃτε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπωλωτότα οἴκου Ἰσραὴλ. Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες· Ὅτι ἤγγικεν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Εἰτα ὁ Διάκονος

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα.

Ὁ Ἱερεὺς·

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Δέσποτα παντοκράτορ, ἅγιε Βασιλεῦ, ὁ παιδεύων καὶ μὴ θανατῶν, ὁ ὑποστηρίζων τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατερράγμενους· ὁ τὰς σωματικὰς θλίψεις διορθούμενος τῶν ἀνθρώπων, αἰτούμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅπως ἐπαγάγῃς τὸ ἔλεός σου ἐπὶ τὸ Ἐλαιον τοῦτο, καὶ τῆς χρισμένης ἐξ αὐτῆ ἐν τῷ ὀνόματί σε, ἵνα γένηται αὐτοῖς εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς καθαρισμόν καὶ ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθους, καὶ πάσης νόσου καὶ μαλακίας, καὶ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος. Ναὶ Κύριε, τὴν ἰατρικὴν σου δύναμιν οὐρανόθεν ἐξαπόστειλον· ἄψαι τοῦ σώματος, σθέσον τὸν πυρετόν, πράῦνον τὸ πάθος, καὶ πᾶσαν λανθάνουσαν ἀσθένειαν ἀποδίωξον. Γενοῦ ἰατρός τοῦ δούλου σου (τοῦ δε)· ἐξέγειρον αὐτὸν ἀπὸ κλίνης ὀδυνηρᾶς καὶ στρωμνῆς κακώσεως· σῶον καὶ ὀλόκληρον χάρισαι τῇ Ἐκκλησίᾳ σου, εὐαρεστοῦντα καὶ ποιῶντα τὸ θελήματί σου.

Ὄν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος. Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε.

Στίχ. Κύριε, εἰσαίκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου, τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 5'. 16.

Αδελφοί, ὑμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεός· Ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐμπεριπατήσω· καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός. Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος· καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε· καὶ γὰρ εἰσδέξομαι ὑμᾶς· καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱούς, καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρῖσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντός μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιοσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

Ἄλληλουῖα, Ἦχος β'. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον Δ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου.

Κεφ. Η'. 14.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρεσσουσαν. Καὶ ἤψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει αὐτοῖς. Ὀψίας δὲ γενομένης, προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένων πολλούς· καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν. Ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Ἀὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν. Ἴδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτόν, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. Καὶ προσελθὼν εἰς γραμματεῖς, εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου εἶν ἀπέρχη. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις· ὁ δὲ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλιθῆ. Ἐτερος δὲ τῶν

Μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν, καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀκολουθεὶ μοι, καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκροὺς. Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ.

Εἶτα ὁ Διάκονος·

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα. Ἐκφώνως, ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός. Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Αγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε, εὐσπλαγγχε καὶ πολυέλεε Κύριε, ὁ πολὺς ἐν ἐλέει, καὶ πλούσιος ἐν ἀγαθότητι, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν, καὶ Θεὸς πάσης παρακλησεως, ὁ ἐνισχύσας ἡμᾶς διὰ τῶν ἀγίων σου Ἀποστόλων, ἐλαίῳ μετὰ προσευχῆς τὰς ἀσθενείας τοῦ λαοῦ θεραπεύεσθαι· αὐτὸς, καὶ τὸ Ἐλαιον τοῦτο σύνταξον εἰς ἴασιν τοῖς ἐξ αὐτοῦ χριστομένοις, εἰς ἀπαλλαγὴν πάσης νόσου καὶ πάσης μαλακίας, εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν κακῶν τῶν ἀπεκδεχομένων τὴν παρά σου σωτηρίαν. Ναί, Δέσποτα Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, δεόμεθά σου παντοδύναμε, τοῦ σώζειν πάντα ἡμᾶς· ὁ μόνος ψυχῶν τε καὶ σωμάτων ἰατρός, ἀγίασον πάντα ἡμᾶς· ὁ πάσαν νόσον ἰώμενος, ἴασαι καὶ τὸν δοῦλόν σου (τόνδε)· ἐξέγειρον αὐτὸν ἀπὸ κλίνης ὀδυνηρᾶς, διὰ ἐλέους τῆς σῆς χρηστότητος· ἐπίσκεψαι αὐτὸν ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς σου· ἀποδίωξον ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν ἀρρώστίαν καὶ ἀσθένειαν· ἵνα, ἐξανασταίς τῇ χειρὶ σου τῇ κραταιᾷ, δουλεύῃ σοι μετὰ πάσης εὐχαριστίας· ὅπως καὶ νῦν, μετέχοντες τῆς σῆς ἀφάτου φιλανθρωπίας, ὑμνῶμεν καὶ δοξάζωμεν σέ τὸν ποιῶντα μεγάλα καὶ θαυμαστά, ἐνδοξά τε καὶ ἐξαίσια.

Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, κτλ. κτλ. κτλ. Ἀποστόλου Ἰωάννου

Ὁ Διάκονος . Προκείμενον, Ἦχος πλ. α΄.

Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς .

Στίχ. Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὁσῖος .

Ὁ Ἀπόστολος .

Πρὸς Κορινθίους Β΄. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. Α΄. 8.

Αδελφοί, οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι κατ' ὑπερβολὴν ἐβαρῆθημεν ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν. Ἀλλ' αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχίακαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς. Ὃς ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ ῥύεται εἰς ὃν ἠλπίακαμεν, ὅτι καὶ ἔτι ῥύσεται συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. α΄.

Ἐὰ ἐλέη σου Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι .

Εὐαγγέλιον Ε΄.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου .

Κεφ. ΚΕ΄. 1.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοιωθῆ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα Παρθένοις, αἵ τινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ Νυμφίου. Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι, καὶ αἱ πέντε μωραὶ. Αἵ τινες μωραὶ, λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν, οὐκ ἔλαβον μετ' ἑαυτῶν ἔλαιον· αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν, μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. Χρονίζοντος δὲ τοῦ Νυμφίου, ἐνύσταξαν πᾶσαι, καὶ ἐκάθευδον. Μέσης δὲ νυκτός, κραυγὴ γέγονεν· Ἴδου, ὁ Νυμφίος ἔρχεται· ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ Παρθένοι ἐκεῖναι, καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σθένυνται. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι, λέγουσαι· Μη-

ποτε οὐκ ἀρκέσει ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ Νυμφίος· καὶ αἱ ἑτοίμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ Παρθένοι, λέγουσαι· Κύριε, Κύριε, ἀνοιξον ἡμῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν, οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ἧ' ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Ἔπειτα λέγει ὁ Διάκονος·

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος· ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχόν, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα· ὁ τῶν ὀρφανῶν πατήρ, καὶ τῶν χειμαζομένων λιμῆν, καὶ τῶν νοσοῦντων ἰατρός· ὁ ταῖς ἀσθενείας ἡμῶν ἀπόνως βαστάζων, καὶ ταῖς νόσους ἡμῶν λαμβάνων· ὁ ἐν ἰλαρότητι ἐλεῶν· ὁ ὑπερβαίνων ἀνομίας, καὶ ἐξαίρων ἀδικίας· ὁ ταχὺς εἰς βοήθειαν, καὶ βραδὺς εἰς ὀργήν· ὁ ἐμφυσήσας εἰς τοὺς σεαυτοῦ Μαθηταῖς, καὶ εἰπών· Δάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἂν τινων ἀφῆτε ταῖς ἀμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ὁ δεχόμενος τῶν ἀμαρτωλῶν τὴν μετάνοιαν, καὶ ἐξουσίαν ἔχων συγχωρεῖν ἀμαρτίας πολλὰς καὶ χαλεπάς, καὶ ἴασιν παρέχων πᾶσι τοῖς ἐν ἀσθενείᾳ καὶ μακρονομίᾳ διάγουσιν· ὁ καὶ ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ ἀμαρτωλὸν καὶ ἀνάξιον δοῦλόν σου, τὸν ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις συμπεπλεγμένον, καὶ πάθειν ἠδονῶν συγκυλινοῦμενον, καλέσας εἰς τὸν ἅγιον καὶ ὑπερμέγιστον βαθμὸν τῆς Ἱερωσύνης, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὸ ἐνδότερον τοῦ καταπετάσματος, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὅπως παρακύψαι οἱ ἅγιοι Ἀγγελοι ἐπιθυμοῦσι, καὶ ἀκοῦσαι τῆς Εὐαγγελικῆς φω-

νης Κυρίου τοῦ Θεοῦ, καὶ θεάσασθαι αὐτοφεί τὸ πρόσωπον τῆς ἀγίας Ἀναφορᾶς, καὶ ἀπολαῦσαι τῆς θείας καὶ ἱερᾶς Λειτουργίας· ὁ καταξιώσας με ἱεουργῆσαι τὰ ἐπουράνια σου Μυστήρια, καὶ προσφέρειν σοι δῶρά τε καὶ θυσίας, ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ Λαοῦ ἀγνοημάτων, καὶ μεσιτεῦσαι ὑπὲρ τῶν λογικῶν σου προβάτων, ἵνα, διὰ τῆς πολλῆς καὶ ἀφάτου σε φιλανθρωπίας, τὰ παραπτώματα αὐτῶν ἐξαλείψῃς· αὐτὸς, ὑπεράγαθε Βασιλεῦ, ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν μου ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ τε καὶ ἀγίᾳ ἡμέρᾳ, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου· καὶ τοῦ δούλου σου (τοῦ δε), τοῦ ἐν ἀσθενείᾳ ψυχῆς καὶ σώματος ὄντος, τὴν ἴασιν δώρησαι, παρέχων ἄφεσιν ἀμαρτιῶν αὐτῷ, καὶ συγχώρησιν πλημμελημάτων, ἐκουσίῳν τε καὶ ἀκουσίῳν· θεραπεύων αὐτοῦ πληγὰς ἀνιάτους, πᾶσάν τε νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Δώρησαι αὐτῷ ψυχικὴν ἴασιν, ὁ ἀψάμενος τῆς πενθερᾶς τοῦ Πέτρου, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός, καὶ ἠγέρθη, καὶ δικιόνη σοι. Αὐτὸς Δέσποτα, καὶ τῷ δούλῳ σου (τῷ δε) παράσχου ἰατρειάν, καὶ ἀπαλλαγὴν πάσης φθοροποιοῦ ἀλγηδόνος· καὶ μνήσθητι τῶν πλουσίῳν σου οἰκτιρμῶν καὶ τοῦ ἐλέους σου. Μνήσθητι, ὅτι ἐπιμελῶς ἐγκείται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ, καὶ εἴδεις εὐρίσκεται ἀναμάρτητος ἐπὶ τῆς γῆς· σὺ γὰρ μόνος ἐκτός ἀμαρτίας ὑπάρχεις, ὁ ἐλθὼν καὶ σώσας τὸ ἀνθρώπινον γένος, καὶ ἐλευθερώσας ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· εἰάν γὰρ εἰς κρίσιν ἔλθῃς μετὰ τῶν δούλων σου, οὐδεὶς εὐρεθήσεται καθαρὸς ἀπὸ ρύπου· ἀλλὰ πᾶν στόμα φραγήσεται, μὴ ἔχον τι ἀπολογησασθαι, ὅτι, ὡς ράϊκος ἀποκαθημένης, πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν ἐνώπιόν σου· διὰ τοῦτο ἀμαρτίας νεότητος ἡμῶν μὴ μνησθῆς Κύριε. Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἐλπίς τῶν ἀπληπισμένων, καὶ ἀνάπαυσις τῶν κοπιῶντων καὶ πεφορτισμένων ἐν ἀνομίαις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν. κτλ.

Ὁ Διάκονος. Προκείμενον, Ἦχος δ΄.
 Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.
 Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ε', 25.

Αδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ, τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἀδελφοί, εἴαν καὶ προληφθῆ ἄνθρωπος ἐν τι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ Πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος· σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος πλ. β'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον 5.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου.

Κεφ. ΙΕ'. 21.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἰδὲ, γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐξελθοῦσα, ἐκραύγασεν αὐτῷ, λέγουσα· Ἐλέησόν με Κύριε, υἱὲ Δαυὶδ, ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὀπισθεν ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ ἀπεστάλην, εἰμὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Ἡ δὲ ἐλθοῦσα, προσεκύνει αὐτῷ, λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. Ἡ δὲ εἶπε· Ναί, Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ

τῶν ψυχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Ὡ γύναι, μεγάλη σοὶ ἡ πίστις! γεννηθῆτω σοὶ ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

Ἁ Διάκονος·

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμελήμα.

Ἁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός.

Ἁ Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, καὶ ἰατρός τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· ὁ τὰς νόσους ἡμῶν ἀπόνως βραστάζων· οὐ τῷ μῶλωπι πάντες ἰάθημεν· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, ὁ εἰς ἀναζήτησιν ἐλθὼν τοῦ πλανηθέντος προβάτου· ὁ τοῖς ὀλιγοψύχοις διδῆς παραμυθίαν, καὶ ζῶν τοῖς συντετριμμένοις· ὁ τὴν πηγὴν τῆς Λίμορρόσουσης, δωδεκαετῆ οὔσαν, ἰασάμενος· ὁ τὴν θυγατέρα τῆς Χαναναίας τοῦ χαλεποῦ δαιμονίου ἐλευθέρωσας· ὁ τὸ δάνειον χαρισάμενος τοῖς δυσὶ χρεωφειλέταις, καὶ τῇ ἀμαρτωλῷ τὴν ἄφεσιν δούς· ὁ τὴν ἴασιν τῷ Παραλυτικῷ δωρησάμενος σὺν τῇ ἀφέσει τῶν ἀμαρτιῶν αὐτοῦ· ὁ τὸν Τελώνην τῷ λόγῳ δικαίωσας, καὶ τὸν Δηστήν ἐν τῇ ἐσχάτῃ αὐτοῦ ὁμολογίᾳ προσδεξάμενος· ὁ τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου ἀράμενος, καὶ τῷ Σταυρῷ προσηλώσας· σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ ἱκετεύομεν· Ἐν τῇ ἀγαθότητί σου, αὐτὸς, ἄνεσ, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰς ἀνομίας καὶ τὰς ἀμαρτίας τοῦ δούλου σου (τοῦ δε), τὰ πλημμελήματα αὐτοῦ, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν παραβάσει καὶ ἐν παρακοῇ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ· ἢ ὑπὸ κατάραν Ἱερέως, ἢ πατρὸς, ἢ μητρὸς ἐγένετο· ἢ ὀφθαλμὸν εἰστίασεν, ἢ ὄσφρησιν ἐξεθήλυνεν, ἢ ἀφῆ κατεμαλακίσθη, ἢ γεύσει κατεπόρνευσεν, ἢ ἐν οἰαδῆποτε κινήσει σαρκὸς καὶ πνεύματος, τοῦ σοῦ ἀπηλλοτριώθη θελήματος, καὶ τῆς σῆς ἀγιότητος.

εἴτι ἡμαρτεν αὐτός τε καὶ ἡμεῖς, ὡς ἀγαθὸς καὶ ἀμνησί-
 κακος Θεὸς καὶ φιλόανθρωπος, συγγώρησον· μὴ ἐὼν αὐ-
 τὸν καὶ ἡμᾶς εἰς τὸν ῥερυπωμένον βίον καταπεσεῖν, μηδὲ
 εἰς τὰς ὀλεθρίους ὁδοὺς ἀποτρέχειν. Ναί, Δέσποτα Κύριε,
 ἐπάκουσόν μου τοῦ ἀμαρτωλοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ὑπὲρ τοῦ
 δούλου σου (τοῦ δε), πάριδε, ὡς ἀμνησίκαιος Θεὸς, τὰ
 παραπτώματα αὐτῆ ἀπαντα· ἀπάλλαξον αὐτὸν τῆς αἰώ-
 νιου κολάσεως· τὸ στόμα αὐτοῦ τῆς σῆς αἰνέσεως πλήρω-
 σον· τὰ χεῖλη αὐτοῦ ἀνοιξον πρὸς δοξολογίαν τοῦ ὀνόμα-
 τός σου· τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἔκτεινον πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐν-
 τολῶν σου· τοὺς πόδας αὐτοῦ πρὸς τὸν δρόμον τοῦ Εὐαγ-
 γελίου σου κατευθυνον· πάντα αὐτοῦ τὰ μέλη καὶ τὴν διάνοιαν,
 τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, ὁ διὰ τῶν ἀγίων σου Ἀποστόλων ἐντειλάμενος ἡμῖν,
 λέγων· Ὅσα ἂν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τοῖς
 οὐρανοῖς· καὶ ὅσα ἂν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα
 ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ πάλιν· Ἄν τινων ἀφήτε τὰς ἀμαρ-
 τίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἂν τινων κρατῆτε, κεκρατήνται· καὶ
 ὡς ἐπήκουσας Ἐζεκιῦ ἐν τῇ θλίψει τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐν
 τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, καὶ οὐ παρείδες τὴν δέησιν
 αὐτῆ, οὕτω καί μοι τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἀμαρτωλοῦ καὶ ἀνα-
 ξίου δούλου σου, ἐπάκουσον ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ δεομένη σε.
 Σὺ γὰρ εἶ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ ἀ-
 φιέναι τοῖς περιπίπτουσιν ἐν ἀμαρτίαις κελεύσας, τῇ σῇ
 ἀγαθότητι καὶ φιλοανθρωπία, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κα-
 κίαις ἡμῶν, καὶ χαίρων ἐπὶ τῇ ἐπιστροφῇ τῶν πεπλανημέ-
 νων· ὅτι ὡς ἡ μεγαλωσύνη σου, οὕτω καὶ τὸ ἔλεός σου· καὶ
 σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, καὶ
 τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν,
 καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος. Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με.

Στίχ. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α', Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ε'. 14.

Α'δελφοί, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, νουθετεῖτε τὸς ἀτάκτους, παραμυθεῖτε τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας. Ὁραῖτε μή τις κακὸν ἀντι κακοῦ τινὶ ἀποδώῃ· ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε, καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας. Πάντοτε χαίρετε. Ἄδιαλείπτως προσεύχεσθε. Ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς. Τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε. Προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε. Πάντα δοκιμαζετε· τὸ καλὸν κατέχετε. Ἀπὸ παντὸς εἵδους πονηροῦ ἀπέχεσθε. Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἀγιασάτω ὑμᾶς ὁλοτελεῖς, καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ σῶμα, ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθεῖν.

Ἀλληλοῦϊα, ἤχος β'.

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

Εὐαγγέλιον Ζ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου.

Κεφ. Θ'. 9.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελῶνιον, Ματθαῖον λεγόμενον· καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολουθεῖ μοι. Καὶ ἀναστὰς, ἠκολούθησεν αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο, αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοῦ, πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες, συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ, καὶ τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ. Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι, εἶπον τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ· Δια τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει, ὁ Διδάσκαλος ὑμῶν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας, εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. Πορευθέντες δὲ, μάθετε τί ἐστίν· Ἐλεον θέλω, καὶ ἔθυσίαν· οὐ γὰρ ἤλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλ' ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός .

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους .

Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα .

'Ο Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλόανθρωπος Θεός .

'Ο Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν .

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην .

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν, ἰατρὲ ψυχῶν καὶ σωμάτων, ὁ τὰ χρόνια πάθη θεραπεύων, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ· ὁ θείων πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν· ὁ μὴ βουλούμενος τὸν θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· σὺ γάρ Κύριε, ἐν τῇ παλαιᾷ Διαθήκῃ ἔθου μετάνοιαν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, Δαυὶδ, καὶ Νινευίταις, καὶ τοῖς πρὶν, καὶ τοῖς μετὰ τούτους· ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἐπίδημίᾳ τῆς ἐνσάρκου σου οἰκονομίας, οὐκ ἐκάλεσας δικαίους, ἀλλὰ ἀμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν, ὡς τὸν Τελῶνην, τὴν Πόρνην, τὸν Ληστήν καὶ βλάσφημον, καὶ διώκτην τὸν μέγαν Παῦλον, διὰ μετανοίας προσδεξάμενος· Πέτρον τὸν κορυφαῖον, καὶ Ἀπόστολόν σου, ἀρνησάμενόν σε τρίτον, διὰ μετανοίας προσεδέξω καὶ προσελάβου, καὶ ἐπηγγείλω αὐτῷ, λέγων· Σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ᾄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς· καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν· Διόπερ καὶ ἡμεῖς, ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε, κατὰ τὰς ἀψευδεῖς σου ἐπαγγελίας θαρρόυντες, δεόμεθά σου, καὶ ἱκετεύομεν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ· Ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν ὡς θυμίαμα προσφερόμενόν σοι, καὶ ἐπίσκεισαι τὸν δοῦλόν σου (τὸν δε)· καὶ εἴτι ἐπλημμέλησεν ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν, ἢ ἐν νυκτί, ἢ ἐν ἡμέρᾳ, ἢ ὑπὸ κατάραν Ἱερέως ἐγένετο, ἢ τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσεν, ἢ ὄρκῳ παρεπίκρανε καὶ ὠρκομότησε, παρακαλοῦμέν σε, καὶ δεόμεθά σου· Ἄνεσ, ἄφεσ, συγχώρησον αὐτῷ, ὁ Θεός, παραβλέπων τὰς ἀνομίας αὐτοῦ, καὶ τὰς ἀμαρτίας, καὶ

τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ γεγόμενα παρ' αὐτοῦ· καὶ εἶτι τῶν ἐντολῶν σου παρέβη, ἢ ἐπλημμελήσεν, ὡς σάρκα φροῶν, καὶ τὸν κόσμον οἰκῶν, ἢ ἐξ ἐνεργείας τοῦ Διαβόλου, αὐτὸς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος Θεὸς, συγχώρησον· ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται, καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ὑπάρχεις ἀναμάρτητος· ἡ δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· οὐ γὰρ ἐπλασας τὸν ἄνθρωπον εἰς ἀπώλειαν, ἀλλ' εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, καὶ ζωῆς ἀφθάρτου κληρονομίαν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἔπειτα εἰσέρχεται μέσον τῶν Ἱερέων ὁ ποιῶν τὸ Εὐαγγέλιον· καὶ λαθὼν ὁ προϊστάμενος τῶν Ἱερέων τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, τίθησιν εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ τιθέασιν ἐπ' αὐτὸ τὰς χεῖρας οἱ Ἱερεῖς. Ὁ δὲ προϊστάμενος λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Βασιλεῦ ἅγιε, εὐσπλαγγχε, καὶ πολυέλεε Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱὲ καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· οὐ τίθημι ἐμὴν χεῖρα ἁμαρτωλὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ προσελθόντος σοι ἐν ἁμαρτίαις, καὶ αἰτουμένου παρὰ σοῦ δι' ἡμῶν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· ἀλλὰ σὴν χεῖρα κραταίαν, καὶ δυνατὴν, τὴν ἐν τῷ ἁγίῳ Εὐαγγελίῳ τούτῳ, ὃ οἱ Συλλειτουργοί μου κατέχουσιν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δούλου σου (τοῦ δε), ἔκτεινον· καὶ δέομαι σὺν αὐτοῖς, καὶ ἱκετεύω τὴν συμπαθεστάτην καὶ ἀμνησικάκον σου φιλονητοπρίαν· ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ προφήτου σου Νάθαν, μετανοήσαντι τῷ Δαυὶδ ἐπὶ τοῖς ἰδίῳις ἁμαρτήμασιν, ἄφεσιν δωρησάμενος, καὶ τοῦ Μανασσῆ τὴν ἐπὶ μετανοίᾳ προσευχὴν δεξάμενος· αὐτὸς καὶ τὸν δούλόν σου (τόν δε) μετανοοῦντα ἐπὶ τοῖς ἰδίῳις αὐτοῦ πλημμελήμασι, πρόσδεξαι τῇ συνήθει σου φιλαν-

Ἐρωπία, παρορῶν αὐτοῦ πάντα τὰ παραπτώματα. Σὺ γάρ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καὶ ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ ἀφιέναι κελεύσας τοῖς περίπτουσιν ἐν ἀμαρτίαις· ὅτι ὡς ἡ μεγαλωσύνη σου, οὕτω καὶ τὸ ἔλεός σου· καὶ σοὶ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀσπάζεται τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον ὁ ποιήσας τὸ Εὐχέλαιον· ὁ δὲ Ἱερεὺς μνημονεύει αὐτόν. Ἔπειτα ψάλλεται τὸ παρὸν Ἰδιόμελον. Δόξα. Ἦχος δ'.

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες, ἅγιοι Ἀνάργυροι, τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες, παρὰ τῆς ἀενάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Φησὶ γάρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων· Ἴδὲ δέδωκα ἡμῖν τὴν ἐξουσίαν, κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Διὸ τοῖς προσταγμασιν αὐτοῦ, καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρούοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Νεῦσον παρακλήσεσι, σῶν ἰκετῶν Παναίμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης ἑλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σέ γάρ μόνην ἀσφαλῆ καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προσασίαν κεντήμεθα· μὴ αἰσχυρῶμεν Δέσποινα, σέ προσκαλούμενοι. Σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν τῶν σοὶ πιστῶς βωόντων· Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ, καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Ὁ δὲ ποιήσας τὸ Εὐχέλαιον, βαλλὼν μετανοίαν, λέγει·
Εὐλογεῖτε Πατέρες ἅγιοι, συγχωρήσατέ μοι τῷ ἀμαρτωλῷ.

Ἐκ γ'.

Ἔπειτα λαβὼν παρ' αὐτῶν εὐλογίαν καὶ συγχώρησιν, ἀπέρχεται εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ.

ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΚΑΛΛΙΣΤΟΥ

ΕΙΣ ΤΑ ΕΥΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΝΑΟΥ.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν κτίσιν μόνῳ τῷ λόγῳ δημιουργήσας, καὶ εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν, ἀρρήτοις δὲ λόγοις παικίλως ταύτην διαμορφώσας· ὁ τὸ ἐπιφερόμενον ἐπ' αὐτῇ σὸν Πνεῦμα συστειλάς, καὶ τὸ ἥλιακόν τοῦτο φῶς ἐπ' αὐτὴν ἐκχέας εἰς ταύτης τὸν ἐγκαινισμόν· ὁ τῷ Ψεράποντί σου Μωσεῖ ἐμπνεύσας ἔπαινον τινα ἐξαιρέτων προσθεῖναι τῇ ἀρίστη σου δημιουργίᾳ, καὶ εἶπειν· ἰδεῖν σε τὸ φῶς ὅτι καλόν, καὶ ἡμέραν τοῦτο καλέσαι· ὅπερ δὴ καὶ ἡμεῖς ὀρώντες, καὶ τὸν φαινότατον τοῦτον ἥλιον, ἐγκαινίζοντα καθ' ἑκάστην τὴν κτίσιν, σὲ τὸν τῆς ὄντως ἡμέρας δοξάζομεν Ἥλιον, καὶ τὸ φῶς σου τὸ ἀνέσπερον· ὁ διὰ τοῦ Υἱοῦ σου ἡμῖν ἐντειλάμενος, ἐγκαινισθῆναι τὴν ἡμετέραν φύσιν τῷ Ἁγίῳ σε Πνεύματι, ὥστε καὶ, διὰ τῆς δωρεᾶς ταύτης, τοὺς δικαίους ἐκλάμψειν κατὰ τὸν ἥλιον· σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν τὸν Πατέρα τοῦ Λόγου, τὸν Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν· Ἐπειδὴ τῇ ἀπάτῳ σε φιλανθρωπία, καὶ τῷ ἀμετρήτῳ σου ἐλέει, ἡ κτίσις τὸν ἐγκαινισμόν ἐδέξατο, καὶ ὁ παλαιὸς Νόμος, εἰς τύπον τῆς νέας Διαθήκης, ἐν τῇ παρά τῷ Σινᾷ ὄρει σὴ Θεοπτεία, καὶ ἐν τῇ Βάτῳ ἐκείνῃ τῇ Σαυμαστῇ, καὶ ἐν τῇ τοῦ μαρτυρίου Σικηνῆ, καὶ ἐν τῷ τῆ Σολομῶντος ἐκείνου περικαλλεστάτῳ Ναῷ· ἰλέῳ ὄμματι ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς, καὶ ἀναξίους δούλους σου, τοὺς κατοικοῦντας τοῦτον τὸν Οἶκον τὸν οὐρανομήκη, τὸ τῆς οἰκουμένης καύχημα, τὸ Ψυσιαστήριον τὸ ἀληθινὸν τῆς σῆς ἀρρήτου δόξης· καὶ κατάπεμψον τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σε· καὶ, κατὰ τὸν Θεῖον Δαυὶδ, ἐγκαινίσσον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πνεῦμα εὐθές, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξον ἡμᾶς· καὶ τοῖς μὲν Βασιλεῦσιν

ἡμῶν τρόπαια καὶ νίκας κατὰ τῶν ὀρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν δῶρησαι, ἡμῖν δὲ ὁμόνοιαν καὶ εἰρήνην· τοῖς δὲ τὴν οἰκοδομὴν ταύτην, καὶ τὸν τοῦ Ναῦ ἐγκαινισμὸν ἔρωτι θεῖῳ ποιησαμένοις διὰ σπουδῆς, ἄφεςιν τῶν πλημμελημάτων παράσχου· δῶρησαι αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα· ἔγειρον αὐτοὺς εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· χάρισαι αὐτοῖς τὸν ἐγκαινισμὸν τῆς δωρεᾶς τῆ Ἁγίου σου Πνεύματος· ἵνα ἀκατακρίτως προσκυνῶσι σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν, καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ.

Προαιώνιε Λόγε, καὶ Υἱὲ μονογενὲς τοῦ Θεοῦ, Θεὲ ἀληθινὲ, Δημιουργὲ πάσης κτίσεως αἰσθητῆς τε καὶ νοητῆς· ὁ ταύτην τὴν κτίσιν πανσόφως καθωραΐσας· ὁ τὴν ἐπάνω τῆς γῆς ὑγρὰν καὶ διαλελυμένην τῶν ὑδάτων φύσιν, εἰς μίαν συναγωγὴν καὶ συνάθροισιν ἀγαγὼν, καὶ τῷ θεῷ σου Πνεύματι, τῷ ἐπάνω τῆ ὕδατος ἐπιφερομένῳ, τὴν γῆν πᾶσαν κατακοσμήσας, καὶ τὸν κόσμον ἅπαντα ἐγκαινίσας· ὁ τὴν σκηνὴν τῆ μαρτυρίας ἐκείνην τεχνικῶς κατασκευάσας διὰ Μωσέως, καὶ τῷ Πνεύματι σου τῷ Ἁγίῳ ἐγκαινίσας αὐτήν· ὁ τῷ σοφῷ Σολομῶντι προστάξας οἰκοδομῆσαι Οἶκον ἅγιον καὶ περιφανῆ τῆς σῆς ἀφράστου καὶ ἀνεκδιγητοῦ δόξης, καὶ τοῦτον ἐγκαινίσας τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ, καὶ τῆς ἐπικαλυψάσης αὐτὸν τότε δόξης καὶ χάριτος τῆ Ἁγίου σου Πνεύματος, πάντας τῆς τῆς Γερουσίας ἐκείνης τῶν Ἰουδαίων θεατὰς γενέσθαι παρασκευάσας· Σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, ἀναρχε Λόγε, καὶ Υἱὲ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, ἵνα καὶ ἡμῖν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ καταπέμψῃς τὴν χάριν τοῦ παναγίου σου Πνεύματος, καὶ τὸν νῦν ἐγερθέντα Ναόν, εἰς σὴν δοξολογίαν καὶ ἔπαινον, στηρίξῃς καὶ ἐνδυναμώσῃς, φυλάττων αὐτὸν ἕως τῆς τῶν αἰώνων συντελείας, καὶ τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ τοῦτον ἐγκαινίσῃς· ὡς ἂν, ἐν αὐτῷ ταῖς ἀναιμαίκτους δυσίας προσφέροντές σοι, μέτοχοι γενώμεθα τῆ Ἁγίου Πνεύματος, ἐγκαινισθέντος ἐν τοῖς ἐγκάτοις ἡμῶν, καὶ τὸ τῆς

διανοίας ἡμῶν ἡγεμονικὸν στηρίζοντος, καὶ παρέχοντος μυστικῶς τὰς νοεράς Δυσίας, διὰ τῆς καθάρσεως τῆ νοός, προσφέρειν σοὶ τῷ Δεσπότη Θεῷ, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ ἀνάρχου καὶ ἀθανάτου Πατρός σου, καὶ σοῦ τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ τοῦ παναγίου, καὶ ἀγαθοῦ, καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΚΑΙ ΤΑΞΙΣ

ΕΙΣ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΝΑΟΥ

Κατὰ τὴν ἔκδοσιν τὴν ἐν Βουκορεστίῳ τῆς Οὐγγροβλαχίας, τὴν κατὰ τὸ ἀψψ. ἔτος.

Ἑρμηνεία πάντων τῶν Εἰδῶν τοῦ Ἐγκαινισμοῦ.

Ὁ φεῖλει τοιγαροῦν ὁ ταχθεὶς Ἀρχιερεὺς ἐπὶ τῷ Ἐγκαινισμῷ νὰ προστάξῃ νὰ προετοιμαθοῦν τὰ διάφορα εἶδη, ὅπου εἶναι διατεταγμένα εἰς ἀπαρτισμὸν, καὶ συμπλήρωσιν τῆς καθιερώσεως, καὶ τοῦ Ἐγκαινισμοῦ, τὰ ὅποια εἰσὶ ταῦτα.

Κηρίον καθαρὸν, δράμια τετρακόσια.

Μαστίχην

Σμύρναν

Ἄλῃν

Θυμίαμα

Ῥετζίνην, καὶ

Λάδανον.

Χύτραι καιναί, ἧγουν τζουκάλια καινούρια δύο.

Χαρτίαν ἱκανά.

Σχοινίον λεπτὸν ἱκανόν.

Μάρμαρον τετριμμένον πολλὰ ψιλόν, λίτρα μία.

Λεῖψανα ἁγίων Μαρτύρων, καὶ Θήκη μικρὰ ἀργυρᾶ.

ἀνά δράμια εἴκοσι τὸ καθέν.

Ἄγιον μύρον.

Σάβανον λινόν πήχ. δέκα.

Μανδήλια καὶ νά δύο.

Νίτρα λευκά, ἤγουν μαρμαροσάπουνα τέσσαρα.

Σπόγγος καινός, ἤγουν σφογγάρι καινούριον ἓνα.

Ἰφάσματα λιναῖα τετράκοχα τέσσαρα.

Τὰ ὁποῖα τίθενται εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, κατὰ τὸν τύπον τῶν Ἱερῶν Εὐαγγελιστῶν, τοὺς τέσσαρας Εὐαγγελιστοὺς τετυπωμένους ἔχοντα, ἢ μόνα τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἢ ἀντὶ τούτων, χαρτῖα τέσσαρα, ἔχοντα γεγραμμένα τὰ τῶν Εὐαγγελιστῶν ὀνόματα.

Βυκίου οἰνάνθης, ἢ Ῥοδοστάμου, ἢ οἴνου πλήρες.

Κατασάρκιον τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, κατὰ τὸ μῆκος αὐτῆς, ἐκ λινοῦ ὑφάσματος, παρηρηθήμενους ἔχον εἰς τέσσαρας ἄκρας σχοίνους λεπτοὺς.

Ἀντιμίσια, ὅσα τῷ Ἀρχιερεῖ δόξει· καὶ Κανδήλα καινὴ.

Πρὸ τοῦ παραγενέσθαι τὸν Ἀρχιερέα ἐν τῷ μέλλοντι ἐγκαινίζεσθαι Ναῶ, προπέμπεται ὁ ἐπὶ τῶν χειροτονιῶν, καὶ θεωρεῖ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ ὅλα τὰ ἔνδον τοῦ Ναοῦ, εἰ καλῶς ἠτοίμασται.

Τῇ δὲ ἐρχομένῃ ἑσπέρᾳ ἀπέρχεται ὁ Ἀρχιερεὺς μετὰ τῆ Κλήρης εἰς τὸν νέον Ναόν, καὶ καταρτίζει ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς τὰ ἅγια Δεῖψανα εἰς μερίδας τρεῖς· καὶ τεθέντων τούτων ἔνδον τοῦ Δισκαρίου, καὶ ἄνωθεν τοῦ Ἀσερίσκου τεθέντος, καὶ καλυφθέντων μετὰ τοῦ Ἄερος, ἢ βλατίθ Καλύμματος, ποιεῖ ὁ Ἀρχιερεὺς Εὐλογητόν Τρισάγιον Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σὺ εἶστιν ἡ Βασιλεία.

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, σεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τὸς τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση· αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Αῖθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἅγιοι αἱ σκηναὶ αἱ δεξάμεναι τὰ σώματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε· αὐτὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τοὺς Μάρτυρας Χριστῷ, ἱκετεύσωμεν πάντες· αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν αἰτῶνται· καὶ πάντες προσέλθωμεν, πρὸς αὐτοὺς μετὰ πίστεως· οὗτοι βρούουσι, τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν· οὗτοι φάλαγγας, ἀποσοβοῦσι Δαιμόνων, ὡς φύλακες τῆς πίστεως.

Καὶ τὸ Τροπάριον τῆς ἡμέρας.

Εἶτα Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Μαρτύρων θεῖος χορὸς, τῆς Ἐκκλησίας ἡ βᾶσις, τοῦ εὐαγγελίου ἡ τελείωσις, ὑμεῖς ἔργῳ τοῦ Σωτῆρος τὰ ῥητὰ ἐπληρώσατε· ἐν ὑμῖν γὰρ αἱ πύλαι τοῦ ἁδου κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀνεωχθεῖσαι, ἐκλείσθησαν· ἡ τοῦ αἵματος ὑμῶν χύσις, ταῖς εἰδωλικαῖς σπονδαῖς ἐξήρανε· ἡ σφαγὴ ὑμῶν ἀπέτεκε τῶν πιστῶν τὸ πλήρωμα· τὸς Ἄσωμάτους ἐξεπλήξατε· τῷ Θεῷ στεφανηφόροι παρίστασθε· πρὸς ὃν ἀπαύστως πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Καταρτίσας δὲ ἁ Ἀρχιερεὺς τὰ ἅγια Λαΐψανα, ὡς προείπομεν, εἰσφέρει ταῦτα μετὰ τοῦ Κλήρου ἐν ἑτέρῳ ἐντεθρονισμένῳ Ναῷ, πρὸ τοῦ Ἑσπερινῆ, καὶ τίθησιν αὐτὰ ἐν τῇ ἁγίᾳ Τραπεζῇ· καὶ ἄπτεται Κηρὸς δι' ὅλης τῆς νυκτός· ψάλλεται δὲ Ἀδχιεικὸν καὶ Παννυχίς εἰς τὸν ναόν, τὸν ἀποδεξάμενον τὰ Λαΐψανα τῶν ἁγίων, ὑπὸ τῶν ἐκείσε δια-

τελούντων· μετὰ δὲ ταῦτα εἰσέρχονται ἐν τῷ μέλλοντι ἐν-
θρονισθῆναι Ναῶ, καὶ τελεῖται Ἐσπερινός καὶ Ἀγρυπνία.

Χρὴ εἶδέναι ὅτι ταῦτα τελεῖται, εἰ μὲν ἐστὶν ἐντεθρονισμένος Ναός·
εἰ δ' οὐκ ἐστὶ, τηρικαῦτα ἢ ἅπασα Ἀκολουθία γίνεται ἐν τῷ νέῳ Ναῶ.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Μετὰ τὸν Προσимиакόν, καὶ τὸ α'. Κάθισμα, τοῦ, Μα-
κάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στιχ. ἢ. καὶ
ψάλλομεν Στιχ. ἰδιόμελα, τῶν Ἐγκαινίων δ'. καὶ τοῦ ἐπο-
νομαζομένου Ἀγίου δ'.

Στιχ. Ἰδιόμελα τῶν Ἐγκαινίων, Ἦχος πλ. β'.

Ε'γκαινία τιμᾶσθαι, παλαιὸς νόμος, καὶ καλῶς ἔχων·
μᾶλλον δὲ τὰ νέα τιμᾶσθαι δι' Ἐγκαινίων· ἐγκαινί-
ζονται γὰρ νῆσοι πρὸς Θεὸν, ὡς φησὶν Ἡσαΐας· ἄς τινὰς
ὑποληπτέον τὰς ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησίας, ἄρτι καθισταμένας,
καὶ πῆξιν λαμβανούσας βάσιμον τῷ Θεῷ. Διὸ καὶ ἡμεῖς,
τὰ παρόντα Ἐγκαινία, πνευματικῶς πανηγυρίζωμεν.

Ὁ αὐτός.

Ε'γκαινίζεσθε ἀδελφοί· καὶ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀπα-
θήμενοι, ἐν καινότητι ζωῆς πολιτεύεσθε, πᾶσι χαλι-
νὸν ἐπιθέντες, ἐξ ὧν ὁ θάνατος· πάντα τὰ μέλη παιδα-
γωγήσωμεν, πᾶσαν πονηρὰν τῆ ξύλου βρωσὶν μισήσαντες·
καὶ διὰ τοῦτο μόνον μεμνημένοι τῶν παλαιῶν, ἵνα φύγω-
μεν. Οὕτως ἐγκαινίζεται ἄνθρωπος· οὕτω τιμᾶται ἢ τῶν
Ἐγκαινίων ἡμέρα.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Ε'θε πύργον ἰσχύος, τὴν Ἐκκλησίαν σε Χριστέ, προαιώνι-
ε Λόγε· ἐθεμελίωσας γὰρ αὐτήν, ἐπὶ πέτραν τῆς πίσεως·
διὸ ἀσάλευτος διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα, ἔχουσα σὲ τὸν δι'
αὐτήν ἐπ' ἐσχάτων, ἀτρέπτως γενόμενον ἄνθρωπον. Εὐχα-
ριστοῦντες οὖν, ἀνυμνοῦμέν σε λέγοντες· Σὺ εἶ ὁ πρὸ τῶν
αἰώνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι Βασιλεὺς ἡμῶν· δόξα σοι.

Ὁ αὐτός· Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τὴν μνήμην τῶν Ἐγκαϊνίων ἐπιτελοῦντες Κύριε, σὲ τῶν τοῦ ἁγιασμοῦ δοτῆρα δοξαζόμεν· δεόμενοι ἁγιασθῆναι ἡμῶν τὰ αἰσθητήρια τῶν ψυχῶν, τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀθλοφόρων, ἀγαθὲ παντοδύναμε.

Δόξα· Τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς.

Καὶ νῦν· Τῶν Ἐγκαϊνίων, Ἦχος β΄.

Τὸν Ἐγκαϊνισμόν τελοῦντες, τοῦ πανιέρου Ναοῦ τῆς σῆς Ἀναστάσεως, σὲ δοξαζόμεν Κύριε, τὸν ἁγιάσαντα τοῦτον, καὶ τελειώσαντα τῇ αὐτοτελεῖ σου χάριτι, καὶ τερπόμενον ταῖς ἐν αὐτῷ ἱερουργουμέναις ὑπὸ Πιστῶν μυστικαῖς καὶ ἱεραῖς τελεταῖς, καὶ προσδεχόμενον ἐκ χειρὸς τῶν δούλων σου, ταῖς ἀναιμάκτους καὶ ἀχράντους θυσίας· ἀντιδιδόντα δὲ τοῖς ὀρθῶς προσφέρουσι, τὴν τῶν ἀμαρτημάτων κάθαρσιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰσοδος· Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Βασιλειῶν τρίτης τοῦ Ἀναγνώσματος. Κεφ. ἡ. 22.

Εἴστη Σολομὼν κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου, ἐνώπιον πάσης Ἐκκλησίας Ἰσραὴλ, καὶ διεπέτασε ταῖς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε· Κύριε, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, οὐκ ἔστι Θεὸς ὡς σὺ ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. Εἰ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί σοι, πῶς ὁ Οἶκος οὗτος, ὃν ᾠκοδόμησα ἐν τῷ ὀνόματί σου; Πλὴν καὶ ἐπιβλέψεις ἐπὶ τὴν δέησίν μου, Κύριε, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀκούειν τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσευχῆς, ἧς ὁ δούλος σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου πρὸς σὲ σήμερον, τοῦ εἶναι τοὺς ὀφθαλμοὺς σου ἀνεωγμένους εἰς τὸν Οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός· εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ὃν εἶπας· ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ, τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς, ἧς προσεύχεται ὁ δούλος σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός. Καὶ εἰσακίση τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου, καὶ τῆ λαοῦ σε Ἰσραὴλ, ἃ ἂν προσεύχωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον. Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικήσεώς σου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ποιήσεις, καὶ ἴλεως ἔσῃ αὐτοῖς.

Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα . Κεφ. μγ'. 27.

Ε'σται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἰερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν· καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἐπεστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς ἐξωτερᾶς, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολᾶς· καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς. Καὶ ἔσται κεκλεισμένη· διότι ὁ Ἠγουμένος οὗτος κάθηται ἐν αὐτῇ τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου· κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλαίμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς πρὸς βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ Οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα . Κεφ. γ'. 10.

Ο' Θεὸς τῆ σοφίᾳ ἐθεμελίωσε τὴν γῆν, ἠτοίμασε δὲ οὐρανούς ἐν φρονήσει. Ἐν αἰσθήσει αὐτοῦ ἄβυσσοι ἐρράγησαν, νέφη δὲ ἐρρύη δρόσον. Υἱέ, μὴ παραρρύθῃς· τήρησον δὲ ἐμὴν βουλήν καὶ ἔννοιαν, ἵνα ζῆ σὴ ψυχὴ, καὶ χάρις ἦ περὶ σοῦ τραχήλῳ. Ἔσαι δὲ ἴασις ταῖς σαρκί σου, καὶ ἐπιμέλεια ταῖς ὀστέοις σου· ἵνα πορευῆ πεποιθῶς ἐν εἰρήνῃ πάσας ταῖς ὁδοὺς σου· ὁ δὲ ποὺς σου οὐ μὴ προσκόψῃ· εἰάν γὰρ κἀθῆ, ἄφοβος ἔσῃ· εἰάν δὲ καθεύδῃς, ἠδέως ὑπνώσεις· καὶ οὐ φοβηθήσῃ πτόησιν ἐπελθοῦσαν, οὐδὲ ὄρμας μισεθῶν ἐπερχομένας· ὁ γὰρ Κύριος ἔσται ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σου, καὶ ἐρείσει σὸν πόδα, ἵνα μὴ ἀγρευθῇς. Μὴ ἀπόσχου εὖ ποιεῖν ἐνδεῆ, ἢνίκα ἂν ἔχη ἡ χεὶρ σου βοηθεῖν. Μὴ εἶπῃς· Ἐπανελθὼν ἐπαίνηκε, καὶ αὐριον δώσω σοι, δυνατοῦ σου ὄντος εὖ ποιεῖν· οὐ γὰρ οἶδας τί τέξεται ἡ ἐπιουσα. Μὴ τέκταινε ἐπὶ σὸν φίλον κακὰ, παροικοῦντα καὶ πεποιθότα ἐπὶ σοί. Μὴ φιλεχθρήσῃς πρὸς ἄνθρωπον μάτην, ἵνα μὴ τι εἰς σέ ἐργάσῃται κακόν. Μὴ κτήσῃ κακῶν ἀνδρῶν ὀνειδῆ, μηδὲ ζήλου ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· ἀκαθαρ-

τος γὰρ ἔναντι Κυρίου πᾶς παράνομος· ἐν δὲ δικαίοις οὐ συνεδρεύει. Κατὰρα Κυρίου ἐν οἴκοις ἀσεβῶν· ἐπαύλεις δὲ δικαίων εὐλογοῦνται. Κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

Εἶτα ἡ Ἐκτενής, ὡς σύνηθες.

Ἀπόστιχα Ἰδιόμελα, Ἦχος α΄.

Εγκαινίζου, ἐγκαινίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἦκει γὰρ σὺ τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκε. Τοῦτον τὸν Οἶκον ὁ Πατὴρ ᾠκοδόμησε· τοῦτον τὸν Οἶκον ὁ Υἱὸς ἐστερέωσε· τοῦτον τὸν Οἶκον τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἀνεκαίνισε, τὸ φωτίζον, καὶ στηρίζον, καὶ ἀγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Πάλαι μὲν ἐγκαινίζων τὸν ναόν ὁ Σολομών, ἀλόγων ζῶων θυσίας, καὶ ὀλοκαυτώματα προσέφερε Κύριε· ὅτε δὲ ἠυδόκησας Σωτήρ, τοὺς τύπους μὲν ἀργῆσαι, γνωσθῆναι δὲ τὴν ἀλήθειαν, ἀναιμάκτως θυσίας, τὰ πέρατα τοῦ κόσμου προσφέρει τῇ δόξῃ σου· πάντων γὰρ δεσπότης, τὰ πάντα ἀγιάζεις τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι.

Στίχ. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών. Ἦχος δ΄.

Εγκαινίζεται σήμερον ἡ ἐξ ἔθνῶν Ἐκκλησία, τῷ τιμίῳ καὶ ζωηρῷ τῷ Αἵματι, τῆς ἀχράντου καὶ ἀκηράτου πλευρᾶς, τοῦ σαρκωθέντος ἐκ τῆς ἀγίας Παρθένου, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· διὸ ἀθροισθεῖσαι τῶν πιστῶν αἱ χορεῖαι, δοξάσωμεν τὸν Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν μίαν Θεότητα, τὴν κρατοῦσαν τὰ σύμπαντα.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς.

Καὶ νῦν, τῶν Ἐγκαινίων, Ἦχος γ΄.

Πρὸς ἑαυτὸν ἐπανάγου ἄνθρωπε, γενοῦ καινὸς ἀντὶ παλαιοῦ, καὶ ψυχῆς ἐόρταζε τὰ Ἐγκαίνια· ἕως καιρὸς, ὁ βίος ἐγκαινιζέσθω σοι, πάσης πολιτείας ὁδός· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε τὰ πάντα καινά· τοῦτο τῇ Ἐορτῇ καρποφόρησον, τὴν καλὴν ἀλλοίωσιν ἀλλοιούμενος. Οὕτως ἐγκαινιζεται ἄνθρωπος· οὕτω τιμᾶται ἡ τῶν Ἐγκαινίων ἡμέρα.

Ἐπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ω'ς τῆ ἀνω σερωώματος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν κάτω συναπέδειξας ὠραιότητα, τῆ ἀγίου Σκηνώματος τῆς δόξης σε Κύριε· κραταίωσον αὐτὸν εἰς αἰῶνα αἰῶνος, καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν, τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύσως προσαγομένας σοι δεήσεις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, ἢ πάντων ζωῆ καὶ ἀνάστασις.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ ἀνωτέρω πάλιν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς Ἀγρυπνίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸ, Θεὸς Κύριος, Τροπάριον τῶν Ἐγκαινίων, καὶ τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, καὶ πάλιν τῶν Ἐγκαινίων.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τοῦ μαρτυρίου τὴν Σκηνὴν Χριστὸς παρέδειξε, καὶ ὁ Θεσπέσιος Μωσῆς ἐν γῆ ἐπήξατο, καὶ ναὸν ἐγκαινίζει Σολομῶν ἐν θυσιάαις· ἡμεῖς δὲ, πρὸς τὴν νεὰν Ἱερουσαλήμ, τῇ πίσει καταφυγόντες Δαυϊτικῶς, δῶμεν θείαν ἀνύμνησιν, τῷ Σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς, αἰτούμενοι συγχώρησιν, πάντων ὧν περ ἡμάρτομεν.

Δίς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ο' σοφίας ἀρρήτου Δημιουργὸς, κατεσκεύασας θρόνον τοὺς οὐρανοὺς· τὴν γῆν δ' ὑποπόδιον, τῶν ποδῶν σου ἐκάλεσας· καὶ τὸν Ναὸν σου τοῦτον, ὃν εὐδόκησας Κύριε, ἐν τῷ ὀνόματί σου, κτισθῆναι εἰς δόξαν σου, τοῦτον ἡρετίσω, εἰς τὴν σὴν κατοικίαν, ἀκούειν τὰς δεήσεις, τῶν ἐν αὐτῷ εἰσιόντων· ἐν ᾧ πίστει βοῶμέν σοι· Δέσποτα Χριστέ ὁ Θεὸς, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν κατάπεμψον, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει τὴν δόξαν σου.

Δίς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῷ οἴκῳ σου Κύριε, πρέπει ἀγίασμα· ἐν τούτῳ γὰρ τὸ ὄνομα, τὸ σὸν φιλόνητο, ἐνθὲως δοξάζεται· ὅθεν

σὺν τῷ Προφῆτῃ ἐκβοῶμέν σοι πίστει· Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ, νῦν ἐγκαίνισον πάντας, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Δίς.

Τὸ α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ'. Ἦχος. Εὐαγγέλιον τοῦ ἐπονομαζομένου Ἁγίου. Ὁ Πεντηκοστός. Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου. Οἱ Κανόνες, τῶν Ἐγκαίνιων μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ε'. καὶ τοῦ ἐπονομαζομένου Ἁγίου, εἰς η'. Εἰ δέ ἐστι Κυριακὴ, λέγονται οἱ Ἀναβαθμοὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν. Οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῆς Θεοτόκου εἰς ε'. τῶν Ἐγκαίνιων εἰς δ', καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς δ'. Καταβασίαι δὲ τῆς ἡμέρας.

Κανῶν τῶν Ἐγκαίνιων. Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὁδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ο στύλω καθοδηγῶν τὸ πρότερον, τὸν ἐκλεκτὸν Ἰσραὴλ, διὰ λουτροῦ Βαπτίσματος Χριστέ, ἐν Σιών κατεφύτευσας, τὴν Ἐκκλησίαν κρᾶζουσαν· Ἄσωμεν ἄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Σ ἡμερον τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, ἡ ἐπιφοίτησις, τὸν ἐπὶ γῆς παγέντα σοι Ναόν, οὐρανὸν κατεσκεύασεν· ἐν ᾧ συμφώνως ψάλλομεν· Ἄσωμεν ἄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ο ὑ νόμῳ ἡ Ἐκκλησία Κύριε ἐγκαλλωπίζεται, οὐ δουλικῶν ἐκτάσει χειρῶν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τῇ χάριτι, ἐγκαυχωμένη ψάλλει σοι· Ἄσωμεν ἄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Θεοτομία.

Α σπόρως, τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ Δεῖς Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ὁδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Η γίασας ἐπὶ γῆς, τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστέ Πνεύματι, χρίσας αὐτὴν σήμερον, σῆς ἀγαλλιάσεως ἔλαιον.

Θ εμελίον σε Χριστέ, ἡ Ἐκκλησία ἀρράγαγες ἔχουσα, τῷ σῷ Σταυρῷ στέφεται, ὡς βασιλικῷ διαδήματι.

Α νέδειξας Ἀγαθὲ, τὴν χειροποίητον σκηπὴν σήμερον, τῆς ὑπὲρ νοῦν δόξης σου, οἰκονομικῶς οἰκητήριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος,
Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε προσάγομεν.
Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Τὰ πάντα ἐφώτισε, τῇ παρουσίᾳ Χριστός· τὸν κόσμον
ἀνεκαίνισε, Πνεύματι Δεῖψ αὐτοῦ· ψυχαὶ ἐγκαινίζον-
ται· Οἶκος γὰρ ἀνετέθη, νῦν εἰς δόξαν Κυρίου· ἔνθα καὶ
ἐγκαινίζει τῶν πισῶν τὰς καρδίας, Χριστός ὁ Θεὸς ἡμῶν,
εἰς σωτηρίαν βροτῶν.

Δόξα. Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Καὶ νῦν. Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Εν πίστει τὰ Ἐγκαίνια, ἐπιτελοῦμεν φαιδρῶς, Ναοῦ
τούτου Ἀχραντε, εὐλογημένη ἀγνή, Παρθένε πανύ-
μνητε· χαίροντες τῇ ἐλπίδι, τῇ εἰς σέ Θεοτόκε, αἰτοῦμέν
σε τοῦ πρεσβεῦειν, τῷ Σωτῆρι ἀπαύστως, αὐτῷ τῷ σαρ-
κωθέντι ἐκ σοῦ, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡδή δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Οὐκ ἐν Δύμασιν ἀλόγων ἡ Ἐκκλησία, ἀλλὰ τῷ σῶ τι-
μίῳ ἐκ πλευρᾶς ζωηφόρου, Αἵματι ῥαντίζεται, εἰκό-
τως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὰ σκηνώματα Κυρίου ἠγαπημένα, τοῖς κατιδεῖν πο-
θοῦσιν ἀνακεκαλυμμένως, τὴν δόξαν τοῦ προσώπου
αὐτοῦ, συμφώνως κραυγάζουσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου
Κύριε.

Εἰκονίζουσα τὴν χρίσιν ἡ Ἐκκλησία, τῷ ἐκλεκτοῦ Λαοῦ
σου τὸ πολῦτιμον Μύρον, σήμερον ἀλείφεται, τὴν
Δεῖαν τοῦ Πνεύματος, χάριν ἀοράτως λαμβάνουσα.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὠφ-
θης παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ
Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν.

Ὡδή ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ παλαι ἐν Σινᾷ, σκηνὴν ἀχειροποίητον, ὑπέδειξας
τῷ Δεόπτη, Μωϋσῆ διαγράφων, Χριστὲ τὴν Ἐκκλη-
σίαν σου.

Σὺ Κύριε σινην, ἐπὶ γῆς κατεσκευάσας· σὺ τάξειςιν οὐρανίαις, τῶν βροτῶν τὰς χορείας, συνάπτεις τῇ δυνάμει σου.

Σὲ Κύριε πηγὴν, τῆς ζωῆς ἐπιστάμεθα· σὺ Ἅγιε τὴν εἰρήνην, ἐλθὼν εὐηγγελίσω, Χριστέ τῇ Ἐκκλησίᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε, κекτήμεθα.

Ὡδὴ ε'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Τοῦ κάλλους, ὁ Βασιλεὺς Χριστὸς ἐπεθύμησε, νῦν τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἔθνῶν μητέρα ἀπέδειξεν, ἐκ δουλείας, υἰοθετουμένων διὰ τοῦ Πνεύματος.

Φρίττουσι, τῶν δυσμενῶν δαιμόνων αἱ φαίλαγγες, τὴν τῷ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τοῦ Σταυροῦ τῷ τύπῳ σημειομένην, καὶ σκιαζοῦν, ἀγιαστικὴ τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις.

Οὐ ψάμμον, ἀλλὰ Χριστὸν θεμέλιον ἔχουσα, ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, στεφανοῦται κάλλει τῷ ἀπροσίτῳ, καὶ διαδήματι, τῆς βασιλείας ἐγκαλλωπίζεται.

Θεοτοκίον.

Ω σαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον· ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Οὐρανὸς πολύφωτος, ἡ Ἐκκλησία, ἀνεδείχθη ἅπαντας, φωταγωγοῦσα τοὺς πιστοὺς· ἐν ᾧ ἐστῶτες κραυγάζομεν· Τοῦτον τὸν Οἶκον στερέωσον Κύριε. Ὁ Οἶκος.

Επίδημήσαντος ἡμῖν, τοῦ Λόγου κατὰ σάρκα, ὁ τῆς βροντῆς μὲν Γόνος φησὶ καθυπογράφων· Ἐθεασάμεθα φαιδρῶς τὴν δόξαν, ἣν εἶχεν ὁ Υἱὸς παρὰ Πατρός ἐν ἀληθείας χάριτι· ὅσοι δὲ πίστει τοῦτον ἐλάβομεν, ἔδωκε τοῖς πᾶσιν ἐξουσίαν, τοῦ γενέσθαι τέκνα Θεοῦ· οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς ἀναγεννηθέντες, ἀλλ' ἐκ Πνεύματος Ἁγίου ἐπαυξηθέντες, Οἶκον προσευχῆς ἐπήξαμεν, καὶ βοῶμεν· Τοῦτον τὸν Οἶκον στερέωσον Κύριε.

Εἶτα τὸ Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Δροσοβόλος μὲν, ἡ καμινιαία φλόξ ἐδείχθη ποτέ· νῦν δὲ ἐξ ἐλαίου χρίσμα πνευματικόν, ἀγιάζει τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένοι εἶ, ἐν τῷ Ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ω'ς ἐν καμίνῳ, τῇ θεοδόχῳ ταύτῃ νέα σκηνῇ, πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ τοῦ πνευματικοῦ, δροσιζόμενοι βοήσωμεν· Εὐλογημένοι εἶ, ἐν τῷ Ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Οἱ τετρωμένοι, τῷ γλυκυτάτῳ θείῳ ἔρωτι, δεῦτε ἐν πασταδί ταύτῃ βασιλικῇ, καὶ συναφθῶμεν τῷ Χριστῷ, κρίζοντες· Εὐλογημένοι εἶ, ἐν τῷ Ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοδοκίον.

Τὸ τῆ Ὑψίστη, ἡγιασμένον θεῖον σκηνώμα χαίρει· διὰ σὺ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, πανάμωμε Δέσποινα.

Ὡδὴ η'. Χείρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Σήμερον χιτῶνα νοητὸν, τὸν ἄνωθεν ὑφαντὸν ἐκ θείας χάριτος, ἡ Ἐκκλησία σου Κύριε, ὡσπερ νύμφη ἐσολίστατο, καὶ τοὺς οἰκείους συγκαλεῖ, πρὸς εὐφροσύνην λαῆς, ἐκβοῶντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σήμερον ὁ δεύτερος Ἀδὰμ, Χριστὸς ἀνέδειξε παράδεισον νοητὸν, τὴν νέαν ταύτην σκηνὴν, φέρουσαν, κατὰ ἐξέλου τοῦ τῆς γνώσεως, τὸ ζωηφόρον τοῦ Σταυροῦ, ὄπλον, τοῖς ψάλλουσιν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Πατὴρ ἔξ ἀνάρχου σε Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, μίαν Θεότητα, τελείαν, ἀναρχον, ἄτμητον, ὁμοούσιον, ἀσύγχυτον, ἐν ὑποστάσει τρισί, σέβοντες ψάλλομεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοδοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδαιτήμα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Δημοσίον τοῦ ἱστορικοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ἀναστήσαντος

Ὡδή 3. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Δεῦτε καθαρά τῇ καρδίᾳ, καὶ νηφαλίοις ὄμμασι νοῶς, τῆς τοῦ Βασιλέως θυγατρὸς, τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὠραιότητα, ὑπὲρ χρυσίον λάμπουσαν, κατανοοῦντες μεγαλύνωμεν.

Χαῖρε καὶ εὐφραίνου ἡ Νύμφη, τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου, κατοπτριζομένη τηλαυγῶς, τοῦ σοῦ Νυμφίου τὴν ὠραιότητα, σὺν τῷ λαῷ σου κραζουσα· Σέ ζωδοτά μεγαλύνωμεν.

Τὴν ἐξ ὕψους ἄμυναν Σῶτερ, τῇ Ἐκκλησίᾳ σου παράσχου· ἄλλον γὰρ πλὴν σου οὐκ οἶδεν, εἰ μὴ σε τὸν ὑπὲρ ταύτης τὴν σὴν, πάλαι ψυχὴν προθέμενον, ἐν ἐπιγνώσει μεγαλύνουσα.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε κεχαριτωμένη ἡ Νύμφη, τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου· ὅτι διὰ σοῦ τῆς κατάρτας, τῆς Εὐσας πάντες Ἄγγη ἐρρύσθημεν, καὶ τὴν ζωὴν εὐράμεθα, ἐν τῇ κησεί σου ἀνύμφευτε.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῷ παναγίῳ Πνεύματι, ἐγκαίνισον Φιλάνθρωπε, ψυχὰς, καρδίας τῶν πίστει, τὰ ἱερά Ἐγκαίνια, τοῦ Οἴκου σου τοῦ πανσέπτου, ἐπιτελούντων Κύριε· ἐν ᾧ ταῖς προσευχαῖς ἡμῶν τῶν προσκυνοῦντων σε Σῶτερ, ὡσπερ θυσίαν προσδέχου.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἱστώμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στίχ.

προσέμοια, Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Σήμερον ὁ ἔνθεος, καὶ ἱερός καὶ σεβάσιμος, τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως, παιδρῶς ἐγκαινίζεται, φωτοφόρος Οἶκος, καὶ νέμει ἐν κόσμῳ, τάφος ὁ θεῖος τὴν ζωὴν, καὶ ἐμπαρέχει πηγὴν ἀθάνατον, βλυστάνει ρεῖθρα χάριτος, θαυματῶν βρῦει τὰ ναίματα, καὶ δωρεῖται ἰάματα, τοῖς αὐτὸν πίστει μέλλουσιν.

Δίς.

Ἦστραψεν ἡ ἄνωθεν, φωτοφανὴς αἴγλη λάμπουσα, καὶ τὰ πάντα φωτίζουσα. Πιστῶς οὖν τιμήσωμεν, τὴν Χριστοῦ τοῦ Κτίστου, Ἀνάστασιν πάντες, καὶ Ἐγκαίνιων ἱερῶν, τὴν ζωηφόρον θεῖαν πανήγυριν, ἐν ὕμνοις ἐορτάσω-

μεν, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν, ὅπως ἴλεων εὐρώμεν, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Μέσον γῆς ὑψούμενον, προκατιδεῖν ἐφιέμενοι, τοῦ Σταυροῦ σκηπτρον ἅγιον, ψυχὰς προκαθάρωμεν, ἀσφαθῶμεν φρένας, φωτὶ λαμπρυνθῶμεν, καὶ ἐν δυνάμει θεϊκῇ, καταυγασθέντες Χριστὸν ὑμνήσωμεν, τῷ ξυλῶ τῷ σεπτῷ αὐτοῦ, ἀγιασμὸν παρεχόμενον, τοῖς ἐν πίστει κραυγάζουσι, καὶ θερμῶς αὐτὸν μέλπουσι.

Δόξα, τοῦ ἐπονομαζομένου Ἁγίου.

Καὶ νῦν, τῶν Ἐγκαινίων.

Ἦχος πλ. α΄.

Ο ἐπὶ τῶν κόλπων τῶν Πατρικῶν, ἐπαναπαυόμενος Λόγε, τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον κατάπεμψον ἐν τῷ Ναῶ, τῷ εἰς τὸ ὄνομά σου ἀνεγηγερμένῳ.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἰστίον, ὅτι μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ὁρθοῦ, μικρὸν ἠσυχάσαντες, συναθροίζονται πάλιν ὁ Ἀρχιερεὺς μετὰ τοῦ Κλήρου, καὶ τοῦ Διακόνου, καὶ εἰσέρχονται ἐν τῷ νέῳ Ναῶ· κακεὶ ἐπιτάττει ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ φέρουσι πάντα τὰ προετοιμασθέντα εἶδη τοῦ Ἐγκαινισμοῦ.

Καὶ τότε δὴ, τὸ, τε Κηρίον, καὶ τὰ τῆς κηρομασίχης εἶδη ταῦτα, Μαστίχην, Σμύρναν, Ἀλόην, Θυμίαμα, Ρετζίνην, καὶ Λάδανον, ἀνὰ εἴκοσι δραχμὰς ἕκαστον, τῇ χύτρᾳ ἐγγέαντες, ἐνδιδόασιν αὐτὴν τῷ πυρὶ. Καὶ μετὰ τὸ διαλυθῆναι αὐτὰ, πλησίον αὐθις τὴν χύτραν κατέχουσι τοῦ πυρός, τοῦ μὴ ἀποψυχραυθῆναι ὅλως τὰ ἐν αὐτῇ, διὰ τὴν ῥηθησομένην χρεῖαν· ὡσαύτως καὶ τὴν ἑτέραν χύτραν πληρώσαντες ὕδατος, παρατιθίασιν τῷ πυρὶ, τοῦ γενέσθαι θερμὸν εἰς ἐκπλυσιν τῆς θείας Τραπεζῆς.

Ἐἶτα δὲ τὴν ἁγίαν καταβιδάσαντες Τράπεζαν, περιδεσμοῦσι τὰ χαρτία εἰς τὸ χεῖλος τοῦ Κίονος, ὥστε ἐξέχειν αὐτὰ ἐπάνω τοῦ χείλους δάκτυλον ἓνα.

Ἐπειτα εἰσφέροντες τὸ τετριμμένον μάρμαρον, ἀναγεμίζουσι ἔσωθεν τὸν γύρου τῶν χαρτίων, ἵνα μὴ ρεύσῃ ἡ Κηρομασίχη.

Τὸ δὲ Σάβανον τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ τὸ Κατασάρκιον τῆς Τραπεζῆς, καὶ τὰ τέσσαρα Ὑφάσματα, καὶ τὰ Ἀντιμίμια, τὸ, τε ἅγιον Μύρον, καὶ ἡ θήκη τῶν ἁγίων Λειψάνων, ἐν τιμῇ ταῦτα πάντα τοῦ βήματος ἀποτίθενται τόπῳ· καὶ ἕκαστον, ἐν καιρῷ τῷ ἀνήκοντι λαμβανόμενον, τίθεται ὅπου ἂν ἡ χρεῖα.

Εἶτα λαμβάνει καιρὸν ὁ Ἱερεὺς, καὶ ποιῆ Ἐπισημοποιήσασθαι.
 Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὸν Ναὸν, ἐν ᾧ τὰ ἅγια
 ἐτέθησαν· Δείψανα· καὶ κεί τῶν τὴν ἅπασαν Ἀρχιερα-
 τικὴν στολὴν περιβαλλόμενος ποιῆ Εὐλογητόν. Καὶ εὐθὺς
 ἄρχονται τοῦ Ψαλμοῦ· Κύριε εἰσακούσον τῆς προσευχῆς
 μου. Εἶτα γίνεται μικρὰ Συναπτὴ, καὶ λέγει ὁ Διάκονος·
 Ἐἴτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ἀντιλαβοῦ,
 σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ.

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπο-
 μεν, τῷ Πατρὶ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πιστὸς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ
 ἀψευδὴς ἐν ταῖς ἐπαγγελίαις σου· ὁ χαρισάμενος τοῖς
 ἁγίοις σου Μάρτυσι τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι,
 καὶ τὸν δρόμον τῆς εὐσεβείας τελέσαι, καὶ τὴν πίστιν τῆς
 ἀληθοῦς ὁμολογίας φυλάξαι· αὐτὸς, Δέσποτα πανάγιε,
 ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις παρακληθῆτι, καὶ χάρισαι ἡμῖν τοῖς
 ἀναξίοις δούλοις σου, μέρος καὶ κληρὸν ἔχειν μετ' αὐτῶν·
 ἵνα, μιμηταὶ αὐτῶν γενόμενοι, καταξιωθῶμεν τῶν ἀποκει-
 μένων αὐτοῖς ἀγαθῶν. Ἐλέει καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονο-
 γενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ,
 καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι.

Ὁ Ἀρχιερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Ταῖς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας Δεσποίνης ἡ-
 μῶν Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου, τὰ ἔργα
 τῶν χειρῶν ἡμῶν τῶν ἀναξίων δούλων σου κατεύθυνον, καὶ
 ἐν πᾶσιν εὐαρεστεῖν ἡμᾶς τῇ σῇ ἀγαθότητι καταξίωσον.

Ὁ Ἀρχιερεὺς· Ἐκφωνεῖ.

Εἴη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σου εὐλογημένον, καὶ δεδο-
 ξασμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύ-
 ματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν ἐπιτάττει ὁ Ἀρχιερεὺς, ἵνα θεῖα γένηται Λειτουργία καὶ ἐν τῷ Ναῷ ἐκείνῳ, ἐν ᾧ τὰ ἱερά ἐτέθησαν Δείψανα. Ἐἶτα αἶρει αὐτὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἁγίου Δίσκου· καὶ προπορευομένων τῶν Ἱερέων καὶ Κληρικῶν μετὰ τῶν ἁγίων Εὐαγγελίων σὺν τῷ Δαῶ μετὰ λαμπάδων φαεινῶν, παραγίνονται μετὰ λιτῆς ἐν τῷ μέλλοντι ἐγκαινίζεσθαι Ναῷ, ψάλλοντες τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος βαρὺς.

Αγιοὶ Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες, καὶ στεφανωθέντες, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα, ὧν τὸ κήρυγμα, Τριάς ἢ ὁμοούσιος.

Καὶ φθάσαντες ἔρχονται γυρωθῆν τῷ Ναοῦ, ψάλλοντες τὰ ἰδιόμελα ταῦτα.

Ἦχος α΄.

Εγκαινίζου, ἐγκαινίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἦκει γὰρ σου τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκε. Τοῦτον τὸν Οἶκον ὁ Πατὴρ ὠκοδόμησε· τοῦτον τὸν Οἶκον ὁ Υἱὸς ἐστερέωσε· τοῦτον τὸν Οἶκον τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἀνεκαίνισε, τὸ φωτίζον, καὶ στηρίζον, καὶ ἁγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Πάλαι μὲν ἐγκαινίζων τὸν ναὸν ὁ Σολομών, ἀλόγων ζώων θυσίας, καὶ ὀλοκαυτώματα προσέφερε Κύριε· ὅτε δὲ ἠυδόκησας Σωτὴρ τοὺς τύπους μὲν ἀργῆσαι, γνωσθῆναι δὲ τὴν ἀλήθειαν, ἀναιμάκτους θυσίας, τὰ πέρατα τοῦ κόσμου προσφέρει τῇ δόξῃ σου· πάντων γὰρ δεσπότης, τὰ πάντα ἁγιάζεις, τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι.

Ἦχος πλ. β΄.

Εγκαινία τιμᾶσθαι, παλαιὸς νόμος, καὶ καλῶς ἔχων· μᾶλλον δὲ τὰ νέα τιμᾶσθαι δι' Ἐγκαινίων· ἐγκαινίζονται γὰρ νῆσοι πρὸς Θεὸν, ὡς φησιν Ἡσαΐας· ἄς τινες ὑποληπτέον τὰς ἐξ ἔθνων Ἐκκλησίας, ἄρτι καθισταμένας

καὶ πῆξιν λαμβανούσας βάσιμον τῷ Θεῷ· διὸ καὶ ἡμεῖς τὰ παρόντα Ἐγκαίνια πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. αΐ.

Ὁ ἐπὶ τῶν κόλπων τῶν Πατρικῶν.

Ὅρα ὀπισθεν, σελ. 304.

Ὅταν πάλιν φθάσωσιν ἔμπροσθεν τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ, τίθενται τὰ ἱερά Λείψανα ἐπὶ τετραπόδου.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου.

Στιχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β΄. 11.

Αδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφούς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν· Ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδιά κεκοινωνήκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τό κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν διάβολον· καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους ὅσοι φόβῳ θανάτου διαπαντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται, καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ· ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεῖς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Καὶ ψάλλομεν τό, Ἀλληλουῖα.

Στιχ. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα.

Εἶτα ὁ Ἀρχιερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου.

Κεφ. ΙΣ΄. 13.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου, ἠρώτα τοὺς Μαθηταῖς αὐτοῦ, λέ-

γων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι, τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; Οἱ δὲ εἶπον· Οἱ μὲν, Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν· ἄλλοι δὲ, Ἡλίαν· ἕτεροι δὲ, Ἰερεμίαν, ἢ ἓνα τῶν Προφητῶν. Λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος, εἶπε· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος εἶ, Σίμων βῆρ Ἰωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα ἐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ Πατήρ μου, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Καί γ' ἐγὼ δέ σοι λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν· καὶ πύλαι Ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς· καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν· καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Καὶ πάλιν ἔρχονται γύρωθεν τοῦ Ναῦ μετὰ τῶν ἁγίων Λευϊτῶν, ψάλλοντες τὴν γ' ᾠδὴν τοῦ Κανόνος· καὶ ὅταν φθάσωσιν ἔμπροσθεν τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ, λέγουσι τὸ, Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς.

Στίχ. Αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς.

Κεφ. Δ'. 1.

Ἀδελφοί, εἶχε μὲν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιοῦματα λατρείας, τό, τε ἅγιον κοσμικόν. Σκηνὴ γάρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ἣ ἦτε λυχνία, καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἧτις λέγεται Ἅγια. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα, σκηνὴ ἡ λεγομένη Ἅγια Ἁγίων· χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον, καὶ τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης, περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ· ἐν ἣ στάμνος χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς Διαθήκης. Ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης, κατασμιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τῆτων δὲ ἕτω κατεσκευασμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διαπαντὸς εἰσίασιν οἱ Ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες· εἰς δὲ τὴν δευτέραν, ἀπαξ

τοῦ ἐνιαυτοῦ, μόνος ὁ Ἀρχιερεὺς, ἔ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

Ἄλληλουῖα, Ἦχος γ'.

Στίχ. Ἄκουσον, Σὺγατερ, καὶ ἴδε.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ι. 38.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινα· γυνὴ δέ τις, ὀνόματι Μάρθα, ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇ δε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ. Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστάσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνη με κατέλιπε διακονεῖν; εἶπε οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ, εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνὸς δὲ ἐστὶ χρεία. Μαρία δὲ, τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπαρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Καὶ πάλιν πορεύονται γύρωθεν τοῦ Ναοῦ, ψάλλοντες τὴν 5'. Ὡδὴν τοῦ Κανόνος. Ἐρχόμενοι δὲ πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ, ἐκφωνεῖ ὁ Ἀρχιερεὺς.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλουσι τὸ παρὸν Τροπάριον, Ἦχος γ'.

Θ ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς πίστεως οἰκοδομήσας τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστέ ὁ Θεός, ἐν αὐτῇ κατεύθυνον· ταῖς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ πρόσδεξαι λαὸν, ἐν πίστει βοῶντά σοι· Σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἐν δὲ τῷ ψάλλεσθαι τὸ εἰρημένον Τροπάριον, ἀποτίθεται ὁ Ἀρχιερεὺς τὰ ἅγια Δεῖψανα ἐν τῷ ἐτοιμασθέντι τετραπόδιῳ, ἔμπροσθεν τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ, καὶ οὕτως ἐπεύχεται τὴν εὐχὴν ταύτην.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς.

Ο Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας· ὁ διὰ τοῦ καταπετάσματος τῆς σαρκὸς αὐτῆ ἐγκαινίσας ἡμῖν τῆς τῶν προπατόρων Ἐκκλησίας, τῶν ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων, τὴν εἴσοδον, ἔνθα ἤχος ἑορταζόντων, καὶ φωνὴ ἀγαλλιάσεως· αὐτὸς φιλάνθρωπε Δέσποτα, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, τοὺς τὸν Ἐγκαινισμόν ἐπιτελοῦντας τοῦ σεβασμίου Ναοῦ (τοῦ δεῖνος), εἰς σύμβολον τῆς ἀγιωτάτης σου Ἐκκλησίας, τουτέστιν, αὐτῆ τοῦ σκήνους ἡμῶν, ὅπερ καὶ Ναόν σου, καὶ μέλη Χριστοῦ σου, διὰ τοῦ πανευφήμου Ἀποστόλου Παύλου, ὀνομάσαι κατηξίωσας· καὶ τοῦτον στερέωσον μέχρι τῆς συντελείας τῆ αἰῶνος ἀσάλευτον, καὶ δεδοξασμένον ἐν σοί· καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν αὐτῷ αἰνέσεις καὶ δοξολογίας ἀκαταγνώστους προσάγειν τῇ δόξῃ σου, καὶ τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, ἐν ἐπιγνώσει, καὶ πάσῃ αἰσθήσει· καὶ προσκυνουῦτάς σε ἐν φόβῳ σου, τῶν θείων δειχθῆναι ἀξίους οἰκτιρμῶν, εὐπροσδέκτους τε τῇ σῇ ἀγαθότητι γενέσθαι τὰς δεήσεις ταύτας, ἃς ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου, τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ προσάγομεν· πρεσβείαις τῆς ἀχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ὅτι Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν Ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθύς ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν τῆς Εἰσόδου.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταστήσας ἐν οὐρανοῖς τάγματα, καὶ στρατιάς Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, εἰς λειτουργίαν τῆς σῆς δόξης, ποιήσον, σὺν τῇ Εἰσόδῳ ἡμῶν, εἴσοδον ἀγίων Ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ἡμῖν, καὶ συνδοξολογούντων τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν. κτλ.

Εἶτα ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ οἱ Ψάλλται μετὰ τῶν Κληρικῶν, τῶν πυλῶν κεκλεισμένων, ψάλλῃσι τὸ παρὸν, εἰς Ἦχον πλ. β'.

Αῖωνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ἐτέρων δὲ ἀντιφωνούντων ἔσωθεν τοῦ Ναοῦ.

Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης;

Ἡμεῖς πάλιν ἔξωθεν ἀντιφωνοῦμεν.

Κύριος κραταῖος καὶ δυνατός, Κύριος δυνατός ἐν πολέμῳ, Κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτός ἐστιν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ταῦτα δὲ ψάλλονται ἐκ γ'. καὶ εὐθὺς ὁ Ἀρχιερεὺς αἶρει τὰ ἅγια Λείψανα μετὰ τοῦ Δίσκου, καὶ τίθησιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ σφραγίζει τρεῖς τὰς πύλας μετ' αὐτῶν τῶν Λειψάνων· καὶ τῶν πυλῶν ἀνοιγομένων, καὶ πάντων εἰσερχομένων, ψάλλεται τὸ παρὸν.

Τροπαρίον, Ἦχος δ'.

Ως τοῦ ἄνω στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν κάτω συναπέδειξας ὠραιότητα, τοῦ ἁγίου Σκηνώματος τῆς δόξης σου Κύριε· κραταίωσον αὐτὸν εἰς αἰῶνα αἰῶνος, καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγομένας σοι δεήσεις, διὰ τῆς Θεοτόκου, ἢ πάντων ζωῆ καὶ ἀνάστασις.

Καὶ εἰσερχομένων τοῦ τε Ἀρχιερέως, καὶ τῶν Ἱερέων ἐν τῷ ἁγίῳ Βήματι, ἀποτίθενται τὰ ἅγια Λείψανα εἰς τὴν ἡτοιμασμένην αὐτοῖς θήκην· καὶ τούτοις ἐπιχέεται ἅγιον Μύρον, καὶ ἀσφαλιζουσι ταῦτα μετὰ πάσης ἀσφαλείας, καὶ προσοχῆς μεγάλης, καὶ λέγουσιν ἐκ γ'. τὸ,

Αἰωνία ἡ μνήμη τῶν Κτιτόρων τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, (ἢ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου).

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καὶ ταύτην τὴν δόξαν τοῖς ὑπὲρ σοῦ ἀθλήσασιν ἁγίοις Μάρτυσι δωρησάμενος, τὸ σπείνεις

ρεσθαι ἐν πάσῃ τῇ γῆ τὰ Δείψανα αὐτῶν ἐν τοῖς ἁγίοις Οἴκοις σου, καὶ καρπούς ἰαμάτων βλαστάνειν· αὐτὸς Δέσποτα, ὁ πάντων τῶν ἀγαθῶν χορηγὸς ὑπάρχων, πρεσβείαις τῶν Ἁγίων, ὧν εὐδόκησας τὴν ἀπόθεσιν τῶν Δείψανων ἐν τῷ σεπτῷ Οἴκῳ σου γενέσθαι, ἀξίωσον ἡμᾶς ἀκατακρίτως τὴν ἀναίμακτόν σοι προσενεγκεῖν ἐν αὐτῷ θυσίαν· καὶ δώρησαι ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, ἀντάμειψιν παρέχων καὶ ἐν τούτῳ τοῖς ἀθλήσασιν ὑπὲρ τοῦ ἁγίου ὀνόματός σου, τὸ θαυματουργεῖν δι' αὐτῶν πρὸς ἡμετέραν σωτηρίαν.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς. κτλ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν·

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ πάντα ποιῶν καὶ πραγματευόμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, πρόσδεξαι ἡμῶν τῶν ἀναξίων δούλων σου τὰς δεήσεις, καὶ ἰκάνωσον ἡμᾶς ἐπὶ τῆς παρούσης ὥρας εἰς τὸ ἀκατακρίτως τὸν Ἐγκαινισμόν ἐπιτελέσαι τοῦ Ναοῦ τούτου, τοῦ πρὸς σωτηρίαν ἡμῶν, καὶ τὴν σὴν δοξολογίαν οἰκοδομηθέντος, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου (δεῖνος), καὶ τὴν ἔφοδον τῆς ἐν αὐτῷ παιῆσαι Τραπέζης.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρί. κτλ.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, εἰσφέρουσι καὶ ἐκχέουσι τὴν Κηρομαστιχὴν ἐν μέσῳ τοῦ φυτοῦ, καὶ συναφαρμοζουσι τὰ χαρτῖα, καὶ ἐπιλαμβάνονται τῆς τραπέζης, καὶ τιθέασιν αὐτὴν ἐπὶ τοῦ Κίονος.

Εἶτα ψάλλουσι τὸν ρμδ'. Ψαλμὸν, ἐκ γ'.

Υψώσω σε ὁ Θεὸς μου, ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλοσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας. Γενεὰ, καὶ γενεὰ ἐπαινεῖ

τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δυνάμιν σου ἀπαγγελοῦσι. Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιωσύνης σε λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγῆσονται. Καὶ τὴν δυνάμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγῆσονται. Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται. Οἰκτιρῶν καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος. Χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε. Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι. Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου. Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατεβράχμενους. Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ. Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ. Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς. Φυλάσσει Κύριος πάντας τῆς ἀγαπώντας αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει. Αἶνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καὶ ἔσομένης τῆς ἀπορρέουσάσης κηρομαστίχης, καθαιρομένου τε τοῦ τόπου, ἐφ' οὗ ἔρρευσε, λέγουσι τὸν κβ' Ψαλμόν.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδὲν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσηκώσεν. Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύ-

σεως ἐξέθρεψέ με, τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν. Ὡδήγησέ με ἐπὶ τρίβου δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός αὐτοῦ. Ἐάν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιάς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ. Ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταὶ με παρεκάλεσαν. Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξ ἐναντίας τῶν θλιβόντων με. Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με, ὡσεὶ κρᾶτιστον. Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Εἶτα ἐκφωνεῖ ὁ Ἀρχιερεὺς, λέγων.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ εὐθὺς φέρουσι τὸ σάβανον, καὶ περιτιθέασιν αὐτὸ ἐπὶ τὸν Ἀρχιερέα ἐπάνω τῶν ἀρχιερατικῶν Ἀμφίων, ἔμπροσθεν μὲν ἀπὸ τοῦ στήθους ἕως ποδῶν, ὀπίσθεν δὲ ἀπὸ τῶν μασχαλῶν πρὸς τὴν ῥάχιν, δι' ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων φερόμενον, καὶ δεσμούμενον μετὰ ζώνης, τῆ μὴ φαίνεσθαι τὰ ἀρχιερατικὰ Ἀμφία· ἐν δὲ τοῖς βραχίοσι περιτυλίσσονται τὰ δύο καινὰ μανδηλία, δεσμούμενα καὶ αὐτὰ μετὰ ζώνης· καὶ οὕτω στολισαμένου τοῦ Ἀρχιερέως, τίθεται πεύκιον καὶ προσκεφάλαιον ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν.

Καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος.

Ἔτι, καὶ ἔτι, κλίναντες τὰ γόνατα, τῆ Κυρίῃ δεηθῶμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς, γόνυ κλίνας, εὐχεται.

Ὁ Θεὸς ὁ ἀναρχος καὶ αἰδῖος, ὁ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα παραγαγὼν· ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, καὶ θρόνον ἔχων τὸν οὐρανόν, τὴν δὲ γῆν ὑποπόδιον· ὁ τῷ Μωϋσῆ πρόσταγμα δούς καὶ ὑπογραμμὸν, τῷ δὲ Βεσελεὴλ πνεῦμα σοφίας ἐνθεῖς, καὶ ἰκανώσας αὐτοὺς πρὸς ἀπαρτισμὸν τῆς τοῦ μαρτυρίου Σικηνῆς, ἐν ἣ λατρείας δικαιοώματα ἦν, τῆς ἀληθείας εἰκόνες καὶ προχαράγματα· ὁ τῷ Σολομῶντι πλάτος καὶ χῦμα καρδίας δωρησάμενος, καὶ δι' αὐτῆ τὸν πάλαι Ναὸν ἀναστήσας, τοῖς ἁγίοις δὲ καὶ πανευφήμοις σου Ἀποστόλοις τὴν ἐν Πνεύματι λατρείαν,

καὶ τῆς Σικηνῆς τῆς ἀληθινῆς ἐγκαινίσας τὴν χάριν, καὶ δι' αὐτῶν τὰς ἀγίας σου Ἐκκλησίας, καὶ τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, ἐν πάσῃ τῇ γῇ καταφυτεύσας, εἰς τὸ προσάγεσθαί σοι τὰς ἱεράς καὶ ἀναιμάκτους θυσίας· ὁ καὶ τοῦτον τὸν Ναὸν νῦν εὐδοκήσας ἐπ' ὀνόματι οἰκοδομηθῆναι τοῦ Ἁγίου (τοῦ δεῖνος), πρὸς δόξαν σὴν, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· αὐτὸς, ἀθάνατε, μεγαλόδωρε Βασιλεῦ, μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σε, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τῆ αἰῶνός εἰσι· καὶ μὴ βδελύξης ἡμᾶς πλήθει μεμολυσμένους ἁμαρτιῶν, καὶ μὴ βεβηλώσης τὴν διαθήκην σε διὰ τὴν ἡμετέραν ἀκαθαρσίαν· ἀλλὰ πάριδε καὶ νῦν τὰ παραπτώματα ἡμῶν, καὶ ἐνίσχυσον ἡμᾶς, καὶ ἰκάνωσον, τῇ χάριτι καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἀγίου σου καὶ ζωοποιοῦ Πνεύματος, ἐκτελέσαι ἀκατακρίτως τὸν Ἐγκαινισμόν τοῦ Ναοῦ τούτου, καὶ τοῦ ἐν αὐτῷ θυσιαστηρίου ποιήσασθαι τὴν καθιέρωσιν· ἵνα, καὶ ἐν τούτῳ εὐλογοῦντές σε ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ μυστικαῖς λειτουργίαις, τὴν σὴν εὐσπλαγγίαν διαπαντὸς μεγαλύνωμεν. Ναι, Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περὰ τῶν τῆς γῆς, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου, καὶ κατάπεμψον τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα, τὸ προσκυνητὸν καὶ παντοδύναμον, καὶ ἀγίασον τὸν Οἶκόν τοῦτον· πλήρωσον αὐτὸν φωτὸς αἰδίου· αἰρέτισον αὐτὸν εἰς κατοικίαν σὴν· ποιήσον αὐτὸν σκηνώμα δόξης σου· κατακόσμησον αὐτὸν τοῖς δεῖσις σου καὶ ὑπερκοσμίαις χαρίσμασι· κατάστησον αὐτὸν λιμένα χειμαζομένων, ἰατρεῖον παθῶν, καταφυγὴν ἀσθενῶν, δαιμόνων φυγαδευτήριον, ἐν τῷ εἶναι τοὺς ὀφθαλμοὺς σου ἀνεωγμένους ἐπ' αὐτὸν ἡμέρας, καὶ νυκτὸς, καὶ τὰ ὠτά σου προσέχοντα εἰς τὴν δέησιν τῶν ἐν φόβῳ σου καὶ εὐλαβείᾳ ἐν αὐτῷ εἰσιόντων, καὶ ἐπικαλουμένων τὸ πάντιμον καὶ προσκυνητὸν ὄνομά σου· ὅσα ἂν αἰτήσωναί σε, καὶ σὺ ἀκούσεις ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ποιήσεις ἔλεος, καὶ ἴλεως ἔσῃ αὐτοῖς. Φύλαξον αὐτὸν ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος ἀσάλευτον, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ θυσιαστήριον, Ἅγιον Ἄ-

γίων ἀνάδειξον, τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος· δόξασον αὐτὸν ὑπὲρ τὸ κατὰ νόμον ἰλαστήριον, ὡσε, ταῖς ἐν αὐτῷ τελουμένας ἱεραργίας, εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου Θυσιαστήριον κατανατᾶν, καὶ τὴν χάριν ἡμῖν κομίζειν τῆς σῆς ἀχράντου ἐπισκιάσεως· θαρρῶμεν γάρ, οὐκ εἰς τὴν τῶν ἡμετέρων ἀναξίων χειρῶν ὑπουργίαν, ἀλλ' εἰς τὴν σὴν ἀφατον ἀγαθότητα.

Ὁ Διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν, καὶ Ὀρθοδόξων.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων.

Ἐπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι, καὶ ὑποτάξαι.

Ἐπὲρ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν ἡμῶν, καὶ τῶν συνόντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἁγιασθῆναι τὸν Οἶκον τῆτον, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ Θυσιαστήριον, τῇ ἐπιφοιτήσει, καὶ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου. κτλ.

Ἐκφωνήσις·

Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἁγίοις, τοῖς ὑπὲρ σὲ ἀθλήσασι τιμίοις Μάρτυσιν ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ. κτλ.

Εἶτα ἐρχόμενος ὁ Ἀρχιερεὺς ἐμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης, καὶ λαβὼν τὰ Νίτρα, σφραγίζει ταῦτα ἐξ ἀμφο-

τερων τῶν μερῶν τῷ τύπῳ τοῦ τιμῆ Σταυροῦ, καὶ ρίπτει αὐτὰ εἰς τὴν ἁγίαν Τράπεζαν σταυροειδῶς· καὶ φέρουσι τὰ Σίτλα, ἤγουν τὰ ἀγγεῖα τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, πεπληρωμένα ὕδατος γλιαροῦ, καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς κλίνας τὴν κεφαλὴν ἐπεύχεται τὸ ὕδωρ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἁγιάσας τὰ ρεῖθρα τοῦ Ἰορδάνου διὰ τῆς σωτηριῶδους σου ἐπιφανείας, αὐτὸς, καὶ νῦν κατὰπεμψον τὴν χάριν τοῦ παναγίου σου Πνεύματος ἐπὶ τὸ παρόν σου Θυσιαστήριον, καὶ εὐλόγησον ἡμᾶς, καὶ τὸ ὕδωρ τοῦτο, πρὸς ἁγιασμόν καὶ τελείωσιν τοῦ ἁγίου σου Θυσιαστηρίου.

Ἐκφώνως·

Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ἐπιχέει τὸ ὕδωρ τρίς ἐπὶ τῆς Τραπέζης. λέγων.

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Καὶ διὰ τοῦ ἐκχυθέντος ὕδατος, μετὰ τῶν ἐπιτεθέντων Νίτρων, ἀποσμήχει τὴν Τράπεζαν· εἶτα ἐκμάσσει αὐτὴν μετὰ τοῦ καινῆ σπόγγου, τὸν δὲ Κίονα ἄτε μὴ δυνάμενος ταῖς χερσὶν ἀποσμήξαι, ἐκπλύνει τε καὶ ἐκμάσσει μετὰ τοῦ σπόγγου.

Ἐν δὲ τῷ γίνεσθαι ταῦτα, λέγεται ὁ πγ'. Ψαλμὸς.

Ως ἀγαπητὰ τὰ σικηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων· ἐπιποθεῖ, καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου. Ἡ καρδία μου, καὶ ἡ σὰρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα. Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγῶν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὐ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς. Τὰ θυσιαστήριά σε, Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου. Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σε, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε. Μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐστὶν ἀντίληψις αὐτῷ παρὰ σοῦ. Ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διεθέτο· εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν ἔθετο. Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν· πορεύονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται ὁ

Θεός τῶν Θεῶν ἐν Σιών. Κύριε, ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, εἰσαίκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι ὁ Θεός Ἰακώβ. Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν, ἴδε, ὁ Θεός, καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου. Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σε ὑπὲρ χιλιάδας. Ἐξελεξάμην παραρρίπτεισθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν με ἐν σιγνώμασιν ἀμαρτωλῶν. Ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος, ὁ Θεός χάριν καὶ δόξαν δώσει. Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀνακίᾳ. Κύριε, ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Ψάλλουσι δὲ τοῦτον πάντες, ἕως οὗ τελείως ἀποσμηξῆ αὐτήν, καὶ ἀποπλύνῃ.

Καὶ τότε ὁ Ἀρχιερεὺς δοξάζει τὸν Θεόν, λέγων.

Δόξα τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Τῶν δὲ Ἱερέων πλησίον τοῦ Ἀρχιερέως ἵσταμένων, καὶ τὰ Ἀντιμίνσια ταῖς τέσσαρσι γωνίαις τῆς Τραπεζῆς ἐπιτιθέντων, λαμβάνει ὁ Ἀρχιερεὺς Βακίον Οἰνάνθης ἢ Ῥοδοστάμου, ἢ Οἴνου πλήρες, καὶ ἐπιγέων πλύνει τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ ἐκμάσσει αὐτήν μετὰ τῶν Ἀντιμινσίων, λέγων·

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλιάσιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λέγεται δὲ τοῦτο ἐκ γ'. εἰδ' οὕτω καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ Ψαλμοῦ.

Εἶτα δοξάζει ὁ Ἀρχιερεὺς τὸν Θεόν, λέγων.

Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Εἶτα λαμβάνει ἀγγεῖον, Μύρου καθαρῆ πεπληρωμένον, ἢ μετὰ ἐλαίου διὰ σπάνιν μεμιγμένου, καὶ τοῦ Διακόνου λέγοντος· **Πρόσχωμεν** ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπιγέων τῇ ἁγίᾳ Τραπεζῇ, λέγει τρίς τὸ, **Ἀλληλουῖα**, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ Βαπτίσματος, καὶ δι' αὐτοῦ ποιεῖ Σταυροὺς τρεῖς, μέσον ἕνα, καὶ δύο ἐκατέρωθεν. Καὶ ἀποδίδους τὸ ἀγγεῖον τοῦ Μύρου, ἀλείφει τῇ χειρὶ διὰ τῶν τριῶν ἐκείνων Σταυρῶν πᾶ-

σαν τὴν ἁγίαν Τραπεζαν· ποιῆ δὲ καὶ Σταυροὺς εἰς τὸ Κίονα τῆς Τραπεζῆς δι' αὐτοῦ, λέγων τὸν ρλβ'. Ψαλμόν.

Ι'δου δὴ, τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό; Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρών, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὄψαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ. Ὡς δρόσος Ἀερμών, ἢ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών· ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζῶν ἕως τοῦ αἰῶνος.

Εἶτα λέγει· Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Δόξα σοι ἁγία Τριάς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἐκμασσομένης δὲ τῆς Τραπεζῆς μετὰ τῶν Ἀντιμινσίων, ταῦτα παρὰ τῶν Ἱερέων αὐθις μετατίθενται. Εἶτα δὴ ταῖς τέσσαρσι τῆς Τραπεζῆς γωνίαις τὰ τέσσαρα ὑφάσματα ἐπιτιθέασιν, ἢ ἀντ' αὐτῶν τὰ χαρτῖα, προσκολλῶντες ταῦτα μετὰ τῆς Κηρομαστίχης. Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς λαμβάνει τὸ λεγόμενον Κατασάρκιον, οὗ τῇ Τραπεζῇ ἐφάπλουμένου, δεσμοῦνται αἱ σχοῖνοι σταυροειδῶς ὑποκάτωθεν τῆς ἁγίας Τραπεζῆς εἰς τὸν Κίονα· ἐν ὧσιν δὲ ταῦτα γίνεται, λέγεται ὁ ρλα'. Ψαλμός.

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυΐδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ἠΰξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκηνῶμα οἴκου μου, εἰ ἀναθήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου. Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου· ἕως οὗ εὗρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκηνῶμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἴδὲ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Εὐφραθᾶ, εὗρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμῆ. Εἰσελευσώμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ, καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς ἁγιάσματος σου. Οἱ Ἱερεῖς σε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σε ἀγαλλιάσονται. Ἐνεκεν Δαυΐδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀπο-

στρέψης τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοὶ σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτούς· καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ. Αὐτὴ ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος· ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετίσαί μιν αὐτήν. Τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς Ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυῖδ· ἠτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην· ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἀγίασμαί μου.

Καὶ τούτου πληρουμένου, λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς·

Δόξα τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ ταῦτα νεκτόμενος ταῖς χεῖρας ἐν τινὶ ἀγγελίῳ καινῷ, ἢ ἐν τῷ χωνευτηρίῳ, ὥστε μηδολῶς ἐκχυθῆναι ἐξωθεν οὐδὲ ρανίδα μίαν, μετὰ μεγάλης εὐλαβείας καὶ προσοχῆς, μανδηλίῳ τε καινῷ ταύτας ἐκμάσσων, λαμβάνει τὸν ἐπενδύτην, ἥτοι τὸ ἀπλώμα τῆς ἀγίας Τραπεζῆς· ἧς παρ' αὐτοῦ ἐφαπλουμένης, λέγεται ὁ Ὑβ'. Ψαλμὸς.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο. Καὶ γὰρ ἐστὲρῶσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται. Ἐτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ, Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν. Ἀρουσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Καὶ οὕτω δοξάζει ὁ Ἀρχιερεὺς, λέγων.

Δόξα σοι, ἀγία Τριάς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καί μετὰ τὸ, Ἀμὴν, ἐφαπλοῖ ὁ Ἀρχιερεὺς τῇ Τραπέζῃ τὰ Ἀντιμίνσια, δεύτερον πατέρῳ ἐπιτιθέμενος. Ἐἶτα ἐφαπλοῖ καὶ τούτοις τὸ τῆς Ἐκκλησίας Ἀντιμίνσιον, καὶ ἐπ' αὐτῷ τίθησι τὸ ἱερόν Ευαγγέλιον, καὶ γίνεται ἀσπασμός.

Ἐἶτα θυμιᾷ τὴν ἁγίαν Τραπέζαν, καὶ τὸ Ἱερατεῖον, καὶ ὅλον τὸν Ναόν. Λέγεται δὲ ὁ ἐφεξῆς Ψαλμὸς ὅσπερ, ἕως οὗ ἀποθυμιάσῃ ὁ Ἀρχιερεὺς.

Κρίνον με, Κύριε· ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην, καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπίζων, οὐ μὴ ἀσθενήσω. Δοκίμασόν με Κύριε, καὶ πείρασόν με· πύρῳσον τοὺς νεφρούς μου, καὶ τὴν καρδίαν μου. Ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐστὶ, καὶ εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Οὐκ ἐκάθησα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος, καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσελθῶ. Ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων, καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω. Νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ δυσιαστήριόν σου, Κύριε. Τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰνέσεώς σου, καὶ διηγῆσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σε. Μὴ συναπολέσης μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωὴν μου. Ὡν ἐν χερσίν αἱ ἀνομίαι· ἢ δεξιᾷ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων. Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην. Λύτρωσαί με, Κύριε, καὶ ἐλέησόν με. Ὁ ποῦς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι· ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε Κύριε.

Μετὰ δὲ τὸ θυμιάσαι τὸν Ἀρχιερέα, εἰς τῶν Ἱερέων, ἢ καὶ Ἀρχιερέων, ὀπισθεν ἐπακολουθεῖ, βασταζῶν τὸ τοῦ Μύρου ἀγγεῖον, καὶ ποιεῖ Σταυρούς ἐκ τοῦ Μύρου εἰς ἕνα ἕκαστον κίονα, καὶ πηλὸν τοῦ Ναοῦ. Συμπληρουμένης δὲ τῆς θυμιάσεως, καὶ τοῦ Ψαλμοῦ, δροξαζοῦσθαι οὕτω δόξα τῇ ἁγίᾳ, καὶ παντοδυναμίῳ, καὶ ζωοποιῷ Τριαδί, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ γίνεται μικρὰ Συναπτὴ παρὰ τοῦ Διακόνου.

Ἐπεὶ καὶ ἐτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

καὶ ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Ἀρχιερεὺς·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ποιητῆς, ὁ τὴν ἁγίαν σου Ἐκκλησίαν ἀρρόγητῶ σοφίᾳ θεμελιώσας, καὶ ἀντίτυπον τῆς Ἀγγελικῆς ἐν οὐρανῷ λειτουργίας, τὴν τῆς Ἱερωσύνης τάξιν ἐπὶ τῆς γῆς συστησάμενος· σὺ, Δέσποτα μεγαλόδωρε, πρόσδεξαι καὶ νῦν δεομένης ἡμᾶς, οὐχ ὡς ἀξίους ὄντας περὶ τηλικούτων αἰτεῖν, ἀλλ' ἵνα τὸ ὑπερβάλλον δειχθῆ τῆς σῆς ἀγαθότητος· οὐ γὰρ ἐπαύσω τὸ ἀνθρώπινον γένος πολυτρόπως εὐεργετῶν· κεφάλαιον δὲ ἐδώρησάω τῶν σῶν εὐεργεσιῶν, τὴν ἐν σαρκὶ τοῦ Μονογενοῦς σου Υἱοῦ παρθεσίαν· ὃς, ἐπὶ γῆς ὄφθεις, καὶ λάμπας τοῖς ἐν σκότει φῶς σωτηρίας, ἀνήνεγκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν θυσίαν, καὶ γέγονε τῆ κόσμῳ παντός ἰλαστήριον, κοινωνοὺς ἡμᾶς τῆς ἰδίας Ἀναστάσεως ποιησάμενος· καὶ ἀναληφθεὶς εἰς οὐρανοὺς, ἐνέδυσε τοὺς ἑαυτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, καθὼς ἐπηγγείλατο, δύναμιν ἐξ ὑψους, ἣτις ἐστὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ προσκυνητὸν, καὶ παντοδύναμον, τὸ ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἐκπορευόμενον· δι' οὗ, γινόμενοι δυνατοὶ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, Βάπτισμα παρέδωκαν υἱοθεσίας, Ἐκκλησίας ἀνέστησαν, ἴδρυσαν Θυσιαστήρια, Ἱερωσύνης ἔθεντο κανόνας, καὶ νόμους. Ὡν ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ κατέχοντες τὴν παράδοσιν, προσπίπτομέν σοι τῷ αἰωνίῳ Θεῷ, καὶ δεόμεθά σου, εὐσπλαγγχε· Τὸν πρὸς τὴν σὴν ὑμνωδίαν οἰκοδομηθέντα τοῦτον Ναὸν τῆς Θείας σου πλήρωσον δόξης, καὶ τὸ παρὸν Θυσιαστήριον, Ἅγιον Ἁγίων ἀνάδειξον· ὥσε ἡμᾶς, παρεστῶτας αὐτῷ, ὡς τῷ φρικτῷ τῆς Βασιλείας σου θρόνῳ, ἀκατακρίτως λατρεύειν σοι, δεήσεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ παντός τοῦ λαοῦ σου ἀναπέμποντας, καὶ τὴν ἀναίμακτον θυσίαν τῆ σῆ προσφέροντας ἀγαθότητι, εἰς ἐκουσίῳν καὶ ἀκουσίῳν ἁμαρτημάτων συγχώρησιν, εἰς κυβέρνησιν βίης, εἰς ἀγαθῆς

πολιτείας κατόρθωσιν, εἰς ἐκπλήρωσιν πάσης δικαιοσύνης.

Ὅτι νυλόγηταί σου τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς εὐχεται.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι, ἦν ἐξέχουσα χάριν ἐπὶ τοὺς ἁγίους σου Ἀποστόλους, καὶ ἐπὶ τῆς δαΐδας ἡμῶν Πατέρας, ἠξίωσας, διὰ πολλὴν σου φιλανθρωπίαν, καὶ μέχρις ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἀχρείων δούλων σε ἐκτείνειν. Διὸ δεόμεθά σε, Δέσποτα πολυέλεε· Πλήρωσον δόξης, καὶ ἁγιασμοῦ, καὶ χάριτος τὸ Θυσιαστήριον τοῦτο, ὥστε μεταποιεῖσθαι τὰς ἐν αὐτῷ προσφερομένας σοι ἀναιμάκτους θυσίας, εἰς τὸ ἀχραντον Σῶμα, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τῷ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρὸς σωτηρίαν παντός τοῦ λαοῦ σου καὶ τῆς ἡμῶν ἀναξιοτήτος.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Τῷ Οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Γ'. 1.

Ἀδελφοὶ ἅγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν Ἀπόστολον καὶ Ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν, Χριστὸν Ἰησοῦν, πιστὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτόν, ὡς καὶ Μωσῆς ἐν ὄλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. Πλείονος γὰρ δόξης οὗτος παρά Μωσῆν ἠξίωται, καθ' ὅσον πλείονα τιμὴν ἔχει τοῦ οἴκου ὁ κατασκευάσας αὐτόν· πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπὸ τινος· ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας, Θεός.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ι'. 22.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο τὰ Ἐγκαίνα ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ χειμῶν ἦν. Καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ Γερῷ, ἐν τῇ στοᾷ τῆ Σολομῶντος. Ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἔλεγον αὐτῷ· Ἔως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις; εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, εἰπέ ἡμῖν παρῥησίᾳ. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε· τὰ ἔργα, ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Πατρὸς μου, ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ. Ἀλλ' ὑμεῖς οὐ πιστεύετε· οὐ γὰρ ἔσε ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν, καθὼς εἶπον ὑμῖν. Τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούει, καὶ γὰρ γινώσκω αὐτὰ, καὶ ἀκολουθεῖσίν μοι· καὶ γὰρ ζῶν ἀιώνιον δίδωμι αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ οὐχ ἀρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρὸς μου. Ὁ Πατὴρ μου, ὃς δέδωκέ μοι, μείζων πάντων ἐστίν· καὶ οὐδεὶς δύναται ἀρπάξαι ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Πατρὸς μου. Ἐγὼ καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἐσμέν.

Εἶτα κομίζεται τῷ Ἀρχιερεὶ Κανδῆλα καινῇ, καὶ Θρυαλλίς, καὶ Ἐλαιον· καὶ αὐτὸς ταῖς ἰδίαις χερσὶ πληρῶν ἐλαίου τὴν Κανδῆλαν, ἀναπτει τὴν Θρυαλλίδα, καὶ ἀποτίθει τῷ ἁγίῳ Θυσιαστηρίῳ. Καὶ λοιπὸν ἀποτιθέμενος τὸ τε Σάβανον, καὶ τὰ Μανδῆλια, καὶ τὴν Ζώνην, ἐπιτρέπει ἐκκλησιαστικοῖς ὑπηρεταῖς, εἰσάγειν Κανδῆλας καὶ Κηρούς· καὶ οὕτως ἐγκοσμιζεται ὁ Ναός.

Τούτων δὲ γενομένων, ψάλλεται· Δόξα, τὸ ἰδίῳ. τῆ Ἀγίᾳ.

Καὶ νῦν, τῶν Ἐγκαίνων, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν μνήμην τῶν Ἐγκαίνων ἐπιτελοῦντες Κύριε, σὲ τὸν ἁγιασμοῦ δοτῆρα δοξαζομεν, δεόμενοι ἁγιασθῆναι ἡμῶν τὰ αἰσθητήρια τῶν ψυχῶν, τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀθλοφόρων, ἀγαθὲ παντοδύναμε.

Εἶτα τὸ Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ. Τὸ Τροπάριον τοῦ Ἀγίου τῆς Μονῆς, καὶ τῶν Ἐγκαινίων, Ἦχος δ'.

Ὡς τῆ ἄνω σερατώματος τὴν εὐπρέπειαν. Ὅρα σελ. 311.

Εἶτα Ἐκτενὴς παρά τοῦ Διακόνου.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν Κτιτόρων τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου (ἢ τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης)· καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκῆσιόν τε, καὶ ἀκῆσιον.

Καὶ λέγεται, τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἐκ γ'. Εἶτα ὁ Ἀρχιερεὺς.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς, ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Ἐγκαινίων, καὶ τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς ὁμοίως καὶ Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον.

Κοινωνικόν.

Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν Οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἡ συνήθης Λειτουργία τελεῖται δι' ἡμερῶν ἑπτὰ καὶ ἑκάστην ἐν τῷ αὐτῷ Ναῷ. Τὰ δὲ Ἀντιμίνσια ἐπιτείμενα ἐπὶ τῷ τῆς ἁγίας Τραπέζης ἀπλώματι, μετὰ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν αἴρονται· καὶ λοιπὸν εἰς αὐτὰ οὐδεμία τις ἄλλη καθιέρωσις γίνεται, διὰ τὸ εἶναι ἡγιασμένα, ἀλλὰ μόνον ἐπιγράφονται οὕτω·

Θυσιαστήριον θεῖον, καὶ ἱερουργηθὲν, τοῦ τελεῖσθαι δι' αὐτοῦ τὰς θείας Ἱεουργίας· καθιερωθὲν παρὰ τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου (θεῖνος) κυρία (θεῖνος), ἐν ἔτει σωτηρίῳ (θεῖνι), μηνί (θεῖνι), Ἰνδικτιῶνος (θεῖνος).

καὶ δίδονται ὅπου ἂν ἡ χρεία.

ΤΑΕΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ

ΕΠΙ ΚΑΘΙΕΡΩΣΕΙ ΑΝΤΙΜΙΝΣΙΩΝ.

Ἰῶν Ἱερέων ἐπιθέντων τῇ Τραπέζῃ τὰ Ἀντιμίנסια, τῆτοις ἐκ τῆς Οἰνάθης τό ἀρκούν τοῖς ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπαχέει, λεγομένου τοῦ ἐκ τοῦ Ψαλμοῦ, Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Τοῦτο δὲ τρίτον εἰπὼν, ἐπισυναίπτει καὶ τὰ ἐξῆς τῆ Ψαλμοῦ· καὶ δοξαζῶν λέγει.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαμβάνων τὸ ἀγγεῖον τῆ μεγάλου Μύρου, καὶ τῆ Διακόνου εἰπόντος Ῥόσχωμεν, ποιεῖ δι' αὐτοῦ Σταυροὺς τρεῖς, μέσον ἓνα, καὶ ἐκατέρωθεν δύο, λεγομένου Ψαλμοῦ, τοῦ, Ἰδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν; ἕως τέλους. Καὶ δοξαζῶν, λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς.

Δόξα σοι, ἀγία Τριάς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι· εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα δίδοται τῷ Ἀρχιερεῖ θυμιατήριον, καὶ θυμιῶν, λέγει· Κρίνον με, Κύριε· ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ με ἐπορεύθην.

Καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχεται ὁ Ἀρχιερεὺς οὕτως.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς Ποιητής, ὁ τὴν ἀγίαν σου Ἐκκλησίαν ἀρρήτῳ σοφίᾳ θεμελιώσας, καὶ, ἀντίτυπον τῆς Ἀγγελικῆς ἐν οὐρανῷ λειτουργίας, τὴν τῆς Ἱερωσύνης τάξιν ἐπὶ τῆς γῆς συστησάμενος· σὺ, Δέσποτα μεγαλόδωρε, πρόσδεξαι καὶ νῦν δεομένους ἡμᾶς, οὐχ ὡς ἀξίους ὄντας περὶ τηλικούτων αἰτεῖν, ἀλλ' ἵνα τὸ ὑπερβάλλον δειχθῇ τῆς σῆς ἀγαθότητος· οὐ γὰρ ἐπαύσω τὸ ἀνθρώπινον γένος πολυτρόπως εὐεργετῶν· κερφάλαιον δὲ ἐδώρήσω τῶν σῶν εὐεργεσιῶν, τὴν ἐν σαρκὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ παρουσίαν· ὅς, ἐπὶ γῆς ὄφθεις, καὶ λάμπας τοῖς ἐν σκότει φῶς σωτηρίας, ἀνήνεγκεν ἑαυ-

τὸν ὑπὲρ ἡμῶν θυσίαν, καὶ γέγονε τοῦ κόσμου παντός ἰλαστήριον, κοινωνοὺς ἡμᾶς τῆς ἰδίας Ἀναστάσεως ποιησάμενος· καὶ ἀναληφθεὶς εἰς οὐρανοὺς, ἐνέδυσσε τοὺς ἑαυτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, καθὼς ἐπηγγείλατο, δύναμιν ἐξ ὕψους, ἣτις ἐστὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ προσκυνητὸν, καὶ παντοδύναμον, τὸ ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἐκπορευόμενον· δι' οὗ, γινόμενοι δυνατοὶ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, Βάπτισμα παρέδωκαν υἰοθεσίας, Ἐκκλησίας ἀνέστησαν, ἔδρυσαν Θυσιαστήρια, Ἱερωσύνης ἔθεντο κανόνας καὶ νόμους. Ὡν ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ κατέχοντες τὴν παράδοσιν, προσπίπτομέν σοι τῷ αἰωνίῳ Θεῷ, καὶ δεόμεθα σου, εὐσπλαγχνε. Τὸν πρὸς τὴν σὴν ὑμνωδίαν οἰκοδομηθέντα τοῦτον Ναὸν, τῆς Δείας σου πλήρωσον δόξης, καὶ τὸ παρὸν Θυσιαστήριον, Ἅγιον Ἀγίων ἀνάδειξον· ὥστε ἡμᾶς, παρεστῶτας αὐτῷ, ὡς τῷ φρικτῷ τῆς Βασιλείας σου θρόνῳ, ἀκατακρίτως λατρεύειν σοι, δεήσεις ὑπὲρ ἡμῶν καὶ παντός τοῦ λαοῦ σε ἀναπέμποντας, καὶ τὴν ἀναιμάκτον θυσίαν τῇ σὲ προσφέροντας ἀγαθότητι, εἰς ἐκθεσίῳν καὶ ἀκουσίῳν ἁμαρτημάτων συγχώρησιν, εἰς κυβέρνησιν βίου, εἰς ἀγαθῆς πολιτείας κατόρθωσιν, εἰς ἐκπλήρωσιν πάσης δικαιοσύνης.

Ὅτι νυλόγηταί σου τὸ παναίγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι, ἦν ἐξέχεας χάριν ἐπὶ τοὺς ἁγίους σου Ἀποστόλους, καὶ ἐπὶ τῆς ὀσίου ἡμῶν Πατέρας, ἠξίωσας, διὰ πολλὴν σου φιλανθρωπίαν, καὶ μέχρις ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου ἐκτεῖναι. Διὸ δεόμεθα σου, Δέσποτα πολυέλεε· Πλήρωσον δόξης, καὶ ἀγιασμοῦ, καὶ χάριτος τὸ Θυσιαστήριον τοῦτο, ὥστε μεταποιεῖσθαι τὰς ἐν αὐτῷ προσφερομένας σοι ἀναιμάκτους θυσίας, εἰς τὸ ἄχραντον Σῶμα, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου

καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρὸς σωτηρίαν παντὸς τοῦ λαοῦ σου, καὶ τῆς ἡμῶν ἀναξιοτήτος.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐἶτα προσαγομένων τῶν Δειψάνων, καὶ ἐμβαλλομένων τῇ Κηρομαστίχῃ, ἐπιχέει τούτοις ὁ Ἀρχιερεὺς Μύρον· καὶ ἐνθέμενος αὐτὰ ὀπίσθεν τοῦ Ἀντιμινσίου, ἐν τῇ ἐτοιμασθείσῃ θήκῃ, καὶ ἀσφαλίσαιμενος καλῶς, εὐχεται τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καὶ ταύτην τὴν δόξαν τοῖς ὑπὲρ σοῦ ἀθλήσασιν ἁγίοις Μάρτυσι δωρησάμενος, τὸ σπεῖρεσθαι ἐν πάσῃ τῇ γῆ τὰ Δειψάνα αὐτῶν ἐν τοῖς ἁγίοις Οἴκοις σου, καὶ καρποὺς ἰαμάτων βλαστάνειν· αὐτὸς, Δέσποτα, ὁ πάντων τῶν ἀγαθῶν χορηγὸς ὑπάρχων, πρεσβείαις τῶν Ἁγίων, ὧν εὐδόκησας τὴν ἀπόθεσιν τῶν Δειψάνων ἐν τούτῳ τῷ σεπτῷ Θυσιαστηρίῳ σου γενέσθαι, ἀξίωσον ἡμᾶς ἀκατακρίτως τὴν ἀναίμακτόν σοι προσενηκεῖν ἐν αὐτῷ Θυσίαν· καὶ δώρησαι ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, ἀντάμειψιν παρέχων καὶ ἐν τούτῳ τοῖς ἀθλήσασιν ὑπὲρ τοῦ ἁγίου ὀνόματός σου, τὸ θαυματουργεῖν δι' αὐτῶν πρὸς ἡμετέραν σωτηρίαν.

Οὗτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται ἡ θεία Λειτουργία.

ΤΑΞΙΣ ΓΕΝΟΜΕΝΗ

ΕΠΙ ΣΑΛΕΥΘΕΙΣΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ.

Ὅταν μέλλῃ ἡ σαλευθεῖσα ἁγία Τράπεζα καθιδρυθῆναι, πρὸ τῆς Λειτουργίας, εὐτρεπίζεται παρὰ τῶν ἐπιτηδεύοντων

ἐχόντων εἰς τοῦτο, Κηρομάστιχος μετὰ τετριμμένου μαρ-
 μάρου, ἐν χύτρα καινῇ, διὰ τὸ εἶναι τὴν παλαιὰν Κηρο-
 μάστιχον τῆς σαλευθείσης ἁγίας Τραπεζῆς ξηράν, καὶ μὴ
 δύνασθαι πάλιν αὐτὴν ἐν αὐτῇ κατασχεθῆναι. Καὶ τῆς
 ἁγίας Τραπεζῆς αἰρομένης, καὶ κατατιθεμένης, εἰ μὲν φυ-
 λάττονται τὰ τοῦ Ἐνθρονισμοῦ χαρτῖα ἐν τοῖς κίοσι σῶα
 καὶ ὑγιῆ, μένουσιν οὕτως· εἰ δὲ διεφθάρησαν, ἐναλλάττον-
 ται· λαμβάνουσι γὰρ οἱ εἰς ταῦτα τεταγμένοι, χαρτῖα ἀ-
 πὸ πιττακίου, καὶ διπλοῦσιν αὐτὰ εἰς δύο, καθὰ καὶ ἐν
 τῷ Ἐνθρονισμῷ, οὐκ ἐπίσης, ἀλλὰ τὸ μὲν ἔσωθεν μέρος,
 ὀλίγον, τὸ δὲ ἔξωθεν, πλεῖον, ὥστε ὑπερῆεν ἐκάστου
 Κίονος ἓνα δάκτυλον· καὶ δεσμοῦσιν αὐτὰ μετὰ σφικώ-
 ματος, ἄνω τρίτον, καὶ κάτω τρίτον· καὶ οὕτως ἀντιφέ-
 ροντες, μιγνύουσι τὰ δύο ἄκρα τοῦ σφικώματος, καὶ συν-
 δέουσιν, ὥστε ἔμπροσθεν ἀποτελεῖσθαι Σταυρὸν ἐν μέσῳ
 τῶν δύο. Εἶτα κατασφαλίζονται, ὡς ἂν ἵνα μὴ Κηρομά-
 στιχος ἐκρυῆ κάτω διὰ τινος σπῆς. Καὶ οὕτω, τῆς Λειτουργί-
 ας ἀρχομένης, καὶ τῆς Εἰσόδου μετὰ τοῦ Ἀρχιερέως
 γινομένης, κομίζεται ἡ Κηρομάστιχος ζέουσα, καὶ ἐπιχει-
 ται τοῖς Κίοσιν, ἕως οὗ πληρωθῆναι τὴν χεῖλωσιν. Μικρὸν
 δὲ αὐτῆς ψυχρανθείσης, ἐπιλαμβάνονται τῆς ἁγίας Τρα-
 πέζης ὁ, τε Ἀρχιερεὺς, καὶ οἱ συμπαρόντες αὐτῷ Ἱερεῖς,
 καὶ ἕτεροι τινὲς τοῦ Κλήρου, εἶπερ εἴη μεγάλη, καὶ τιθέα-
 σιν αὐτὴν ἐπὶ τὸν Κίονα, ψάλλοντες τὸ· Ὑψώσω σε, ὁ Θεὸς
 μου, ὁ Βασιλεὺς μου. Εἶτα δοξάζουσιν ἐν τῷ ξέεσθαι τὴν
 Κηρομάστιχον, καὶ απογγίζουσι τὴν Τράπεζαν, ψάλλοντες
 τὸ· Κύριος ποιμαίνει με. Καὶ μετὰ τὴν πλήρωσιν τούτου,
 δοξάζουσι.

Καὶ λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς.

Ἐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ πιέζουσι ταῖς χερσὶ τὴν Τράπεζαν, ὥστε συναρ-
 μοσθῆναι ταύτην καλῶς. Εἶτα λαβὼν ὁ Ἀρχιερεὺς τὸν Θυ-
 μιαντὸν, θυμᾶ κύκλωθεν αὐτὴν· καὶ οὕτως ἔμπροσθεν αὐ-
 τῆς ἵσταμένου, λέγεται παρὰ τοῦ Διακόνου ἢ Συναπτῆ.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν .

Ἐπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης .

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου .

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δε) καὶ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καὶ τῶν συμπαρόντων Ἱερέων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν .

Ἐπὲρ τοῦ ἀγιασθῆναι τὸν Οἶκον τοῦτον, καὶ τὴν ἐν αὐτῷ θείαν Τράπεζαν καθιδρυθῆναι τῇ ἐπιφοιτήσει, δυναμίει, καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν .

Ἐπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας .

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης θλίψεως .

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον . Τῆς Παναγίας, ἀχράντου .

Ἐν ὅσῳ δὲ λέγει ὁ Διάκονος τὴν Συναπτήν, λέγει ὁ

Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς .

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν .

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Δυναμίεων, ὅτι, ἦν ἐξέχεας χάριν ἐπὶ τοὺς ἁγίους σου Ἀποστόλους, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀσίους ἡμῶν Πατέρας, ἠξίωσας, διὰ πολλὴν σου φιλανθρωπίαν, καὶ μέχρις ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρειῶν δούλων σου ἐκτεῖναι . Διὸ δεόμεθά σου, Δέσποτα πολυέλεε· Πλήρωσον δόξης, καὶ ἀγιασμοῦ, καὶ χάριτος τὸ Θυσιαστήριον τοῦτο, ὥστε μεταποιεῖσθαι τὰς ἐν αὐτῷ προσφερομένας σοι ἀναιμάκτους θυσίας, εἰς τὸ ἄχραντον Σῶμα, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρὸς σωτηρίαν παντὸς τοῦ λαοῦ σε, καὶ τῆς ἡμῶν ἀναξιότητος .

Ὁ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων . Ἀμήν .

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, ἀρχονται οἱ Ψάλλται τῆ Τρισαγίας, καὶ τελεῖται ἡ Ἀκολουθία τῆς Λειτουργίας, ὡς σύνηθες .

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ

ΕΠΙ ΘΕΜΕΛΙΩ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.

Τῶν θεμελίων εὐτρεπισθέντων τοῦ μέλλοντος ἀνεγείρεσθαι Ναοῦ, παραγίνεται ἐκεῖσε ὁ Ἀρχιερεὺς· καὶ βαλὼν Ἐπιτραχήλιον, καὶ τὸ Ὠμοφόριον αὐτοῦ, λέγει·

Εὐλόγητός ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σὺ ἐστί. Καὶ ὁ μὲν Ἀρχιερεὺς θυμῶ τούς θεμελίους κύκλω. Οἱ δὲ Ψάλλται λέγουσι τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, εἰς οὗ τὸ ὄνομα ὁ Ναὸς μέλλει ἀνεγείρεσθαι· καὶ ἕτερα Τροπάρια, οἷα βουλεται ὁ Προεστώς.

Εἶτα στάς ὁ Ἀρχιερεὺς ἐν τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ τὸ ἅγιον πηγνυσθαι μέλλει θυσιαστήριον, λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐρασθεὶς καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομηθῆναι σοὶ Ἐκκλησίαν· αὐτὸς, Δέσποτα, τῆς τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσκομίζοντας ἔπιδε, καὶ τοῦ πρὸς τὴν σὴν δοξολογίαν ἀνοικοδομουμένου (ἢ κτιζομένου) Οἴκου, ἐν πλήθει τῶν σῶν ἐπουρανίων ἀγαθῶν ἀντάμειψαι, καὶ τοὺς ὑπουργοῦντας ἐνίσχυσον, ἀβλαβεῖς διαφυλάττων. Τὰ θεμέλια αὐτοῦ ἀρράγῃ καὶ ἀσάλευτα διατήρησον, καὶ τέλειον ἀνάδειξον Οἶκόν σου, ὅπως ἂν καὶ ἐν αὐτῷ πανευφήμοις ᾠδαῖς καὶ δοξολογίαις ἀνυμνῶμεν σὲ τὸν ἀληθινόν Θεὸν ἡμῶν.

Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι. κτλ.

Καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν, ποιεῖ Ἀπόλυσιν.

Εἶτα λαβὼν ἓνα τῶν λίθων, καὶ χαραξας δι' αὐτοῦ Σταυρὸν, αὐτὸς ταῖς ἰδίαις χερσὶ τίθησιν αὐτὸν ἐν τῷ θεμελίῳ λέγων·

Ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ Ὑψιστος· ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς,

καὶ οὐ σαλευθήσεται, βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς
πρῶτῳ πρῶτῳ.

Καὶ οὕτως οἱ τεχνῖται τῆς οἰκοδομῆς ἄρχονται.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ Τῆ ΑΓΙΑ

ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ, ΕΝ Τῆ ΕΚΠΑΤΣΕΙ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ.

Μετὰ τὸ ψάλλειν τὴν Τριθέκτην, κατέρχεται ὁ ἀγιώτατος
Πατριάρχης ἐν τῷ Μεσατωρίῳ, ἡγουμῶν τῷ Διακονικῷ, καὶ
εἰσέρχεται εἰς τὸ ἅγιον Θυσιαστήριον ἐκ τοῦ μέρους τοῦ
δεξιοῦ· καὶ γίνεται ἡ ἐκπλυσίς τῆς ἀγίας Τραπεζῆς, οὐ-
τως· Ἰσταμένου τοῦ Πατριάρχου ἔμπροσθεν τῆς ἀγίας
Τραπεζῆς, ἐξέρχεται ὁ Χαρτοφυλάξ ἅμα τῷ Ὑπομνημα-
τογράφῳ, καὶ τῷ Ἱερομνήμονι, προσδοποιοῦντων αὐτοῖς
τῶν Νοταρίων, καὶ καλοῦσι τοὺς Μητροπολίτας, καὶ Ἀρ-
χιεπισκόπους· καὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ ἅγιον Θυσιαστήριον
μετὰ Φελονίων· καὶ προσκυνοῦντες τὸν Πατριάρχην, ἵ-
στανται κύκλῳ τῆς ἀγίας Τραπεζῆς· σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ
οἱ Πρεσβύτεροι, καὶ οἱ Διάκονοι. Θυμιᾶ δὲ πρῶτον ὁ Πα-
τριάρχης τὴν ἀγίαν Τράπεζαν, καὶ σφραγίζει.

Εἶθ' οὕτω λέγει καθ' ἑαυτὸν τὴν Εὐχὴν ταύτην
τῆς Ἀπαμφιάσεως.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ ζωοποιῷ σου θανάτῳ τὸν θά-
νατον νεκρώσας, καὶ ἡμᾶς τῶν παθῶν τῆς ἁμαρτίας
ἀναστήσας· αὐτὸς, καὶ νῦν κυκλοῦντας ἡμᾶς τοῦ σωτη-
ρίου τάφου τὸν τύπον, καὶ διὰ τῆς ὀφειλομένης ἱεραῆς ὑπη-
ρεσίας τὸν πόθον ἀφοσιμένους, πρόσδεξαι, κατὰ τὸ πλῆ-
θος τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ μυστικοῦ Δείπνου κοινωνοὺς
λαβεῖν καταξίωσον, καὶ μετόχους τῆς ἐπουρανίου σου Βα-
σιλείας, καὶ τῆς τῶν ἀγαθῶν ἀπολαύσεως, καὶ τῆς ἀθα-
νάτου δόξης.

Ὅτι παρὰ σοί ἐστὶν ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν . κτλ.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, ἀπαμφιάζει τὴν ἁγίαν Τράπεζαν συλλαμβανομένων αὐτῷ καὶ τῶν Μητροπολιτῶν, καὶ Ἀρχιεπισκόπων, Πρεσβυτέρων τε, καὶ Διακόνων, ψαλλόντων ἐν συντριβῇ, καὶ ἀνετῶς τὸν Ν'. ἤγουν τὸ, Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Εἶτα λέγῃσι τὸν κέ. Ψαλμὸν, Κρίνόν με Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην· εἶτα τὸν πγ'. Ψαλμὸν, Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε. Ὡν δὴ Ψαλμῶν λεγομένων, κομίζει ὁ Σκευοφύλαξ Μούσας τε καὶ Δισκάρια, τὰ κοινῶς λεγόμενα Τέστα, ὃ λέγεται Λευκάνη, καὶ ἀποσπογγίζεται ἡ ἁγία Τράπεζα.

Ἐπειτα φέρει ὁ Χαρτουλᾶριος Ὀρσιώλιον, τὸ κοινῶς λεγόμενον, Θερμᾶριον, καὶ λέγει· **Εὐλόγησον Δέσποτα, καὶ ἐπιχέει τοῦτο τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ.**

Ἐπιδίδονται δὲ παρὰ τοῦ Πατριάρχου τοῖς Μητροπολίταις, καὶ Ἀρχιεπισκόποις, καὶ Πρεσβυτέροις, ἐγχείρια λιναῖα, καὶ μετὰ τούτων τρίβουσι τὴν ἁγίαν Τράπεζαν. Εἶτα διανέμει τοὺς σπόγγους, ἐπιχέων τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ ῥοδόσταγμα· καὶ μετὰ τῶν σπόγγων ἐκμάσσουσιν αὐτήν. Εἶτα τίθεται τὸ Κατασάρκα.

Καὶ μετὰ τοῦτο οἱ ἐνδύται ἐνδύουσι,

λέγοντος τοῦ Πατριάρχου τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Ο ἑλεήμων καὶ οἰκτιρμῶν Θεός, ὁ δὲ ἄφατον ἀγαθότητα, πρὸς λειτουργίαν τοῦ παναγίου καὶ ἀχράντου σου Θυσιαστηρίου, τὴν ἡμῶν ἀχρειότητα προσλαβόμενος· αὐτός, καὶ νῦν ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, ἐν τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ καταξίωσον δεκτὴν γενέσθαι τὴν διακονίαν ἡμῶν τῶν ἀχρειῶν, ἣν ἐπὶ τῇ ἁγίᾳ σου Τραπέζῃ ἐπιτελέμεν σήμερον, μετὰ φόβου καὶ τρόμου παρστωῆτες αὐτῇ· καὶ καθαρὸν ἡμᾶς, διὰ τῆς ἐπιτελεσθείσης ἐν αὐτῇ ἀχράντου πλύσεως, ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἀνακαθαίρων ἡμῶν πάσας τὰς αἰσθήσεις τῆς ῥυπώδους ἀμαρτίας, καὶ παριστῶν ἡμᾶς ἀμώμους καὶ ἀσπί-

λους τῆ φρικτῆ καὶ θείᾳ ἱερουργίᾳ τοῦ ζωοποιοῦ Αἵματος, καὶ τοῦ Σώματος, σοῦ τοῦ ὑπὲρ τῆς ἡμῶν ἀφθαρσίας ἐν τάφῳ κατατεθέντος, καὶ μετὰ δόξης ἀναστάντος τῆ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ πηγὴν ἀκένωτον ζωῆς καὶ ἀφθαρσίας τὸν πανάγιον τάφον ἡμῖν ἀποτελέσαντος· ἐν αὐτῷ γὰρ, τοῦ θανάτου καταπατηθέντος, καὶ τοῦ κέντρου αὐτοῦ τῆς ἀμαρτίας ἐξαφανισθέντος ὑπὸ τῆς σῆς θεικῆς ἐξουσίας καὶ δυνάμεως, συνεζωοποιήθημεν, καὶ συνανέστημέν σοι, δοξάζοντες σὲ τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως, τὸν ὑπὲρ ἡμῶν σταυρωθέντα, καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡ ἀνάστασις, καὶ ἡ σωτηρία, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν. κτλ.

Ἐπειτα θυμιᾷ κύκλῳ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ σφραγίζει μετὰ πηνίων· καὶ οὕτω μεθίζονται, καὶ διανέμει τοὺς σπόγγους τῷ Λαῷ.

Ἐξελθὼν δὲ πάλιν ἐκ τοῦ δεξιοῦ μέρους, κατέρχεται διὰ τοῦ δεξιοῦ ἐμβόλου εἰς τὸν Νάρθηκα· καὶ τῶν βασιλικῶν πυλῶν κεκλεισμένων οὐσῶν, ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν μεγάλων πυλῶν Τετραπόδιον μετὰ ἐνδυτῆς· ἄνωθεν δὲ τοῦ Τετραποδίου, τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον· ἐνθεν δὲ κἀκείθεν, Μανουαλία· εἶτα θυμιᾷ, καὶ σφραγίζει ὁ Πατριάρχης μετὰ πηνίων· τὰ αὐτὰ δὲ πηνία πήγνυνται εἰς τὰ ῥηθέντα Μανουαλία. Καὶ μετὰ τοῦτο, λέγει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος.

Εὐλόγησον Δέσποτα.

Καὶ ὁ Πατριάρχης.

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τῆ Υἱοῦ, καὶ τῆ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται τοῦ Ἐσπερινοῦ, καὶ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Νηπιῆρος.

Δημοσίον Ἱστορικὴ Βιβλιοθήκη Ἀνδρίτσαινας

ΤΑΞΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ

ΤΡΑΠΕΖΗΣ, ΗΣ ΤΑ ΑΜΦΙΑ ΔΙΕΦΘΑΡΗΣΑΝ.

Περί δὲ τῆς ἀγίας Τραπεζῆς, ἧς τὰ Ἄμφια διεφθάρησαν παλαιωθέντα, ἀπέρχεται ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ ἐνδύεται πᾶσαν τὴν στολὴν αὐτοῦ, συνόντων αὐτῷ καὶ τῶν τοῦ Κληροῦ Πρεσβυτέρων, καὶ Διακόνων. Καὶ πρῶτον θυμιᾷ σταυροειδῶς· εἶτα περισυνάγει, συνεργούντων αὐτῷ καὶ τῶν ὑπηρετῶν, τὰ ἐπικείμενα τῇ ἀγίᾳ Τραπεζῇ, εἴτε παλαιὰ ἄμφια, εἴτε κοινορτόν γεγόμενα, καὶ βάλλῃσι ταῦτα ἐν ἀγίοις καινοῖς. Καὶ λοιπὸν γίνεται ἡ ἐκπλυσίς καὶ ἡ ἀμφιάσις, κατὰ τὸν τύπον τὸν γινόμενον κατὰ τὴν μεγάλην Πέμπτην ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ παρὰ τοῦ Πατριάρχου, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐγράφη, λεγομένων καὶ τῶν Εὐχῶν, καὶ τῶν Ψαλμῶν, ὡς ἐκεῖ διείληπται.

Γίνεται δὲ Λειτουργία κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΨΥΧΗΝ ΚΡΙΝΟΜΕΝΗΝ.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ παντοκράτωρ, ὁ πάντα ἀνθρώπους θέλων σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἔλθειν· ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν, δεόμεθα καὶ παρακαλοῦμέν σε· Τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (τοῦ δε), παντὸς δεσμοῦ λύσον, πάσης κατάραις ἐλευθέρωσον· ὅτι σὺ εἶ ὁ λύων τοὺς πεπεδημένους, καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατερράγμένους, ἢ ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων. Κέλευσον οὖν λυθῆναι, Δέσποτα, ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, καὶ καταπαῦσαι εἰς τὰς αἰωνίους σου σκηναίς μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων σου, διὰ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς

εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ ΕΙΣ ΨΥΧΟΡΡΑΓΟΥΝΤΑ.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ σῇ ἀρρήτῳ σοφίᾳ δημιουργήσας τὸν ἄνθρωπον ἐκ τοῦ χοῦς, καὶ τοῦτον ἀναμορφώσας εἰς εἶδος καὶ κάλλος, καὶ ἐξωραΐσας, ὡς τίμιον καὶ οὐράνιον κτῆμα, εἰς δοξολογίαν καὶ εὐπρέπειαν τῆς σῆς δόξης καὶ Βασιλείας, διὰ τὸ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν τοῦτον παραγαγεῖν· ἐπεὶ δὲ τὴν ἐντολὴν παρέβη τοῦ σοῦ προστάγματος, μεταλαβὼν τῆς εἰκόνης καὶ μὴ φυλάξας, διὰ τοῦτο, ἵνα μὴ τὸ κακὸν ἀθάνατον γένηται, φιλανθρωπῶς ἐκέλευσας τὴν διάλυσιν ταύτην, καὶ τὸν ἀρρήτον τοῦτον δεσμόν, ὡς Θεὸς τῶν Πνευμάτων, τῷ σῷ Δεῖῳ βεβλήματι ἀποτέμενεσθαι· καὶ τὸ μὲν σῶμα, εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη ἀναλύεσθαι, τὴν δὲ ψυχὴν ἐκεῖσε χωρεῖν, ἔνθα καὶ τὸ εἶναι προσελάβετο μέχρι τῆς κοινῆς ἀναστάσεως. Διὰ τοῦτο δεόμεθα σοῦ τοῦ ἀνάρχου καὶ ἀθανάτου Πατρὸς, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ παναγίου σου Πνεύματος, ἵνα, τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος διάλυσιν τῆς ψυχῆς τοῦ δούλου σου (τοῦ δεῖνος), ἐν ἀναπαύσει ποιήσης. Καὶ εἴτι ἐν γνώσει, ἢ ἐν ἀγνοίᾳ προσέκρουσε τὴν σὴν ἀγαθότητα, ἢ ὑπὸ κατάραν γέγονεν Ἰερέως, ἢ τοὺς ἰδίους γονεῖς παρεπίκρανεν, ἢ ὄρκον παρέβη, ἢ φαντασίαις δαιμόνων καὶ γοητείαις αἰσχροῖς περιέπεσε, φθόνῳ τοῦ πονηροῦ δαίμονος, συγχώρησον, ὑπὸ τῆς σῆς ἀφάτου δυσωπούμενος ἀγαθότητος. Ναί, Δέσποτα Κύριε ὁ Θεός, ἐπάκουσον ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, καὶ λύσον τὸν δούλόν σου (τὸν δεῖνα), τῆς ἀφορήτου ταύτης οἰκτρῆς, καὶ τῆς συνεχούσης αὐτὸν πικρᾶς ἀσθενείας, καὶ ἀνάπαυσον αὐτόν, ἔνθα τῶν Δικαίων τὰ πνεύματα.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ

Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΠΕΡΙ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΟΥ.

Τὸ Σταυροπήγιον γίνεται οὕτως· Ἀναφέρεται τῷ Πατριάρχῃ περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῆ Ναοῦ, καὶ γίνεται γράμμα προτρεπτικὸν πρὸς τὸν Ἐξάρχον αὐτῆ, ἢ πρὸς τινὰ τῶν Ἀρχιερέων, ἐπὶ τῷ θεμελιωθῆναι καὶ καθιερωθῆναι, καὶ τὸν Ναὸν τελεσθῆναι, ἐπὶ Σταυροπηγιῷ Πατριαρχικῷ. Κελεύει δὲ γενέσθαι καὶ Σταυρὸν ξύλινον, ἐν ᾧ γράφουσιν οἱ Πατριαρχικοὶ Γραμματικοί·

Ἐν μὲν τῷ ἐνὶ μέρει οὕτως·

Σταυροπήγιον Πατριαρχικόν, ἁγιασθὲν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀγίου (τοῦ δε), ἐν τῇ Θεοσώστῳ Πόλει (τῇ δε), ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ (τῇ δε), ἐν τῷ ἰδίῳ θελήματι, παρὰ (τοῦ δε), τοῦ ἀγιωτάτου καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.

Ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ μέρει.

Ἐπὶ τῆς Βασιλείας τῶν εὐσεβεστάτων Βασιλέων ἡμῶν (τῶν δε), κατὰ μῆνα (τὸν δε), ἐν ἔτει (τῷ δε).

Καὶ πέμπεται ὁ Σταυρὸς, ἐν ᾧ ὁ Ναὸς μέλλει οἰκοδομηθῆναι. Εἶτα ὁ προσδεξάμενος ποιεῖ τὴν ἀνωθεν Ἀκολουθίαν ἐπὶ τῷ θεμελίῳ (σελ. 331).

Ὅταν δὲ ποιήσῃ τὴν καθιέρωσιν, πῆγνυσι καὶ τὸν Σταυρὸν ὅπισθεν τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, εὐτρεπισθέντος τινὸς ἀνωφεροῦς οἰκοδομήματος, λαϊκῶν ἔχοντος, ἢ διὰ λίθων, ἢ διὰ σιδήρου, ἢ διὰ χαλκοῦ, ὡς ὁράται ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Εὐχή ἐπὶ Σταυροπηγίῳ.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ πάντοκράτωρ, ὁ προτυπώσας τὴν ράβδον τοῦ Μωϋσέως εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν Σταυρὸν τοῦ ἀγαπητοῦ σου Υἱοῦ, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· αὐτὸς εὐλόγησον, καὶ ἁγιάσον τὸν τόπον τοῦτον, τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ καὶ ἀ-

χράντου ξύλου τοῦ Σταυροῦ, εἰς ἀποτροπὴν δαιμόνων καὶ παντὸς ἐναντίου, φυλάττων καὶ τὸν τόπον, καὶ τὸν Οἶκον τοῦτον, καὶ τὰς ἐνοικούσας ψυχὰς τῶν ἐνταῦθα κατοικούντων· πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ὅτι νυλόγηται καὶ δεδόξασται σου ἡ Βασιλεία, τῷ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΜΙΚΡΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, λέγομεν τὸν ΡΜΒ. Ψαλμὸν.
Κύριε, εἰσαΐκουσον τῆς προσευχῆς μου. Εἶτα τὸ, Θεὸς
Κύριος, καὶ τὰ παρόντα.

Τροπάρια, Ἦχος δ'.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενωῶς νῦν προσδράμωμεν, ἀμαρτωλοὶ καὶ
ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ
βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖ-
σα· σπεῦσον, ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πληθους πταισμάτων· μὴ
ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σέ γὰρ καὶ μόνην ἐλπί-
δα κекτήμεθα.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, τὸ ἐξῆς.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λα-
λεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύου-
σα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διε-
φυλάξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα
ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Καὶ τὸν Ν'. Εἶτα ψάλλομεν τὰ Τροπάρια ταῦτα·

Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Η** τὸ χαῖρε δι' Ἀγγέλου δεξαμένη, καὶ τεκουῖσα τὸν
» Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε σώζε, τοὺς σέ μεγαλύ-
» νοντας.

Δίς.

Ἀνυμνοῦμεν τὸν Υἱὸν σου Θεοτόκε, καὶ βοῶμεν Πανά-
χραντε Δέσποινα· Παντός κινδύνου ρῦσαι τῆς ρίκετάς σε.

Βασιλέων, Προφητῶν, καὶ Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων
ὑπάρχεις τὸ καύχημα, καὶ προστασία τοῦ κόσμου Παν-
άμωμε.

Γλῶσσα πᾶσα εὐφημεῖ καὶ μακαρίζει, καὶ δοξάζει τὸν
ἄχραντον τόκον σου, τῶν Ὁρθοδόξων, Μαρία Θεόνυμφε.

Δὸς Χριστέ μου καὶ ἐμοὶ τῷ ἀναξίῳ, ὀφλημάτων τὴν ἄφεσιν δέομαι, τῆς σὲ τεκούσης πρεσβείαις ὡς εὐσπλαγχνος.

Ἐπὶ σέ με τὰς ἐλπίδας ἀνεθέμην, Θεοτόκε· σῶσον ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ δώρησαί μοι πταισμάτων τὴν ἄφεσιν.

Ζώωσόν με ἡ τεκοῦσα ζωοδότην, καὶ σωτῆρα· σῶσον ταῖς πρεσβείαις σου, εὐλογημένη ἐλπίς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων ἐν γαστρὶ σου, συλλαβοῦσα, Παρθένε πανάμωμε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα διὰ λόγου, ὑπὲρ λόγον, τὸν Λόγον Πανύμνητε, αὐτὸν δυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἰλεῶν μοι τὸν Κριτὴν τε καὶ Υἱόν σου, ἐπταικίῳ ὑπὲρ πάντα ἄνθρωπον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἀπέργασαι Δέσποινα.

Καταχρέως ἐκβοῶμέν σοι τὸ, Χαῖρε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθε· ἐκδυσωποῦντες πρεσβείαις σου σώζεσθαι.

Λύτρωσαί με τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίου, καὶ βασάνων τῶν ἀποκειμένων μοι, Θεογεννητορ, ὅπως μακαρίζω σε.

Μὴ παρίδῃς τὰς δεήσεις τῶν σῶν δούλων, δυσωποῦμεν πανύμνητε Δέσποινα, ἵνα ῥυσθῶμεν πάσης περιστάσεως.

Νοσημάτων καὶ παντοίων ἀλγηδόνων, καὶ κινδύνων ἡμᾶς ἐλευθέρωσον, τῇ ἱεραῖ σου σκέπῃ καταφεύγοντας.

Ξένον θαῦμα τὸ ἐν σοὶ Θεοκυῆτορ· δι' ἡμᾶς γὰρ καὶ ἡμᾶς γεγένηται, ὁ πάντων κτίστης ἐκ σῆ καὶ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ ναός σου Θεοτόκε ἀνεδείχθη, ἰατρεῖον νοσημάτων ἄμισθον, καὶ θλιβομένων ψυχῶν παραμύθιον.

Παναγία Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα, τὸν Σωτῆρα, κινδύνων διάσωσον, καὶ πάσης ἄλλης ἀνάγκης τοὺς δούλους σου.

Ῥῦσαι πάσης ἀπειλῆς ἐπερχομένης, τοὺς σοὺς δούλους Πανάχραντε Δέσποινα, καὶ πάσης βλάβης ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Σῶσον πάντας ταῖς πρεσβείαις σου Παρθένε, τοὺς εἰς σὲ Θεοτόκε προστρέχοντας, καὶ ῥῦσαι πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ὡς προστρέχων τῷ Ναῶ σου Θεοτόκε, οὐ λαμβάνει ταχέως τὴν ἴασιν, ψυχῆς ὁμοῦ τε καὶ σώματος ἄχραντε;

Ἐπὶ πάντων δυσωπούμενος Οἰκτίρμον, τῶν Ἁγίων καὶ τῶν ἄνω Τάξεων, ἰλάσθητί μοι διὰ τῆς Τεκούσης σε.

Φεῖσαι Σῶτερ τῶν ψυχῶν τῶν τεθνεώτων, ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἄνες ἄφες αὐτοῖς τὰ ἐγγλήματα.

Χαῖρε κόσμου ἰλαστήριον Παρθένε, χαῖρε σταύμε καὶ λυχνία πάγχρυσε, τοῦ Θεοῦ Μάννα καὶ Φωτὸς Θεόνυμφε.

Ψάλλομέν σοι τῷ Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι, ἐκβοῶντες φωνὴν τὴν τρισαΐγιον, ἐκδυσωποῦντες σωτηρίας τεύξασθαι.

Ὡ Παρθένε, ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, καὶ Δεσπότην τοῦ κόσμου καὶ Κύριον, αὐτὸν δυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Χαῖρε ὄρος, χαῖρε βόατε, χαῖρε πύλη, χαῖρε κλίμαξ, χαῖρε θεία τράπεζα, ἡ πάντων χαῖρε βοήθεια Δέσποινα.

Ταῖς πρεσβείαις Ἐλεῆμον τῆς Μητρός σου, τῆς ἀχράντου, καὶ πάντων Ἁγίων σου, τὰ σὰ ἐλέη τῷ λαῷ σου δώρησαι.

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀρχαγγέλων, καὶ Ἀγγέλων, καὶ τῶν ἄνω Τάξεων, σοὺς δούλους Σῶτερ καλῶς διαφύλαξον.

Τῇ πρεσβείᾳ τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, Βαπτιστοῦ σου Προφήτου Προδρόμου τε, Χριστέ μου Σῶτερ, τοὺς δούλους σου φύλαξον.

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων, καὶ πάντων Ἁγίων σου, τὰ σὰ ἐλέη τῷ λαῷ σου δώρησαι.

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀναργύρων, Θεοτόκε τοὺς δούλους σου φύλαττε, ὡς προστασία τοῦ κόσμου καὶ στήριγμα.
Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν δοξολογοῦμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον λέγοντες· Τριάς ἁγία σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ ἀρρήτως ἐπ' ἐσχάτων συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε τοὺς σέ μεγαλύνοντας.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξόν ἡμῖν, εὐλογημένη

Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ μὴ ἀστοχήσαιμεν· ῥυσθείημεν
διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γέ-
νους τῶν Χριστιανῶν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια, Ἦχος πλ. δ'.

Νῦν ἐπέστη ὁ καιρὸς ὁ πάντα ἀγιοῖζων, καὶ ὁ δίκαιος
ἡμᾶς ἀναμένει Κριτῆς· ἀλλ' ἐπίστρεψον ψυχὴ πρὸς
μετανοίαν, ὡς ἡ Πόρνη κράζουσα σὺν δαίκρυσι· Κύριε ἐ-
λέησόν με.

Νάμασιν ἐπομβρίσας Χριστέ, πηγὴν τῶν ἰάσεων, ἐν τῷ
πανσέπτῳ Ναῶ τῆς Παρθένου σήμερον, καὶ τῷ τῆς
σῆς εὐλογίας ῥαντισμῷ, φυγαδεύεις τὰς νόσους τῶν ἀσθε-
νούντων, ἰατρέ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ Παρθένος ἔμεινας Μη-
τηρ ἀνύμφευτε, Θεοτόκε Μαρία· Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἡμῶν ἰκέτευε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Παναγία Θεοτόκε Παρθένε, τῶν χειρῶν ἡμῶν τὰ ἔργα
κατεύθυνον, καὶ συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν
αἰτήσαι, ἐν τῷ ψάλλειν ἡμᾶς τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον·

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέη-
σον ἡμᾶς.

Καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον, Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτὴρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β'. 11.

Αδελφοί, ὁ ἀγιοῖζων καὶ οἱ ἀγιοζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες.
δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφούς αὐτοὺς κα-
λεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου,
ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι
πεποισθὼς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν· Ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ παι-
διά, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδιά κεκοινώ-
νηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέ-
σχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ

κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν Διάβολον· καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους ὅσοι φόβῳ θανάτου διαπαντός τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται, καὶ πισὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ· ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθεῖσαι.

Ἀλληλουῖα. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Κεφ. Ε'. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἐσι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ, κολυμβήθρα, ἢ ἐπιλεγομένη Ἑβραϊστὶ Βηθεσδα, πέντε στοαῖς ἔχουσα. Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. Ἀγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρα, καὶ ἐτάραττε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγιὴς ἐγένετο, ᾧ δῆποτε κατείχετο νοσήματι.

Ἔπειτα ὁ Διάκονος τὰ Εἰρηνικά :

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς· Κύριε ἐλέησον.

ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.

ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων.

ὑπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης.

ὑπὲρ εὐκрасίας ἀέρων.

ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.

ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσῃ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τῷ ὕδατι τούτῳ τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίας Τριάδος ἐνέργειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ γενέσθαι τὸ ὕδωρ τοῦτο, ἱαματικὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, καὶ πάσης ἀντικειμένης δυνάμεως ἀποτρεπτικόν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τῆ Ἰορδάνου, τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ πάντων τῶν χρηζόντων τῆς παρα τοῦ Θεοῦ βοήθειας καὶ ἀντιλήψεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως, διὰ τῆς ὁμοουσίας Τριάδος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἀναδείξῃ ἡμᾶς υἱοὺς καὶ κληρονόμους τῆς Βασιλείας αὐτοῦ, διὰ τῆς τῆ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ ῥαντισμοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυθθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

τῆς Παναγίας ἀχράντου.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις. κτλ.

Ἔϊτα λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μέγας τῆ βουλή, καὶ θαυμαστός τοῖς ἔργοις, ὁ πάσης ὀρατῆς τε καὶ ἀοράτου κτίσεως δημιουργός· ὁ φυλάσσων τὴν διαθήκην σου, καὶ τὸ ἔλεός σου τοῖς ἀγαπῶσί σε, καὶ τηρεῖσι τὰ σά προστάγματα· ὁ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις ἐλεεῖνὰ προσδεχόμενος δάκρυα· διὰ γὰρ τοῦτο παραγέγονας ἐν δούλου μορφῇ, οὐ φάσμασιν ἡμᾶς ἐκδειματῆμενος, ἀλλ' ὑγίαν τῷ σώματι ἀληθῆ ὀρέγων, καὶ λέγων· Ἴδε ὑγιῆς γέγονας, μηκέτι ἀμάρτανε. Ἀλλὰ καὶ ἐκ πηλοῦ ζῶντας ὀφθαλμοὺς εἰργάσω, καὶ, νίψασθαι κελεύσας, τὸ φῶς οἰκῆσαι παρεσκεύασας λόγῳ· ὁ ταῖς τῶν ἐναντίων παθῶν σπιλαῖδας ταραττων, καὶ τὴν τοῦ βίου τούτου ἀλμυρὰν θάλασσαν καταστειλάς, καὶ ταῖς ἀχθηφόρα τῶν ἡδονῶν κατευνάσας κύματα· αὐτὸς φιλόνηρωπε Βασιλεῦ, ὁ δούς ἡμῖν χιονοφεγγόφωτον φορέσαι στολήν ἐξ

ὕδατός τε καὶ πνεύματος, καὶ διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ βάντισμοῦ τὴν σὴν εὐλογίαν ἡμῖν κατὰπεμψον, τὸν ρύπον τῶν παθῶν ἀποσμήχουσαν. Ναί, Δέσποτα δεόμεθα· Ἐπίσκεψαι ἡμῶν, Ἀγαθὲ, τὴν ἀσθενίαν, καὶ ἴασαι ἡμῶν τὰς νόσους ψυχῆς τε καὶ σώματος, τῷ ἐλέει σὲ· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τῆ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρχῶν, καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, Σπυριδῶνος Τριμυθούντος, καὶ Νικολάου Μύρων τῆς Λυκίας, τῶν Θαυματουργῶν· τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, καὶ Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ, καὶ Ἄννης· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανῆ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος καὶ Ἐρμούλου, Σαμψῶν καὶ Διομήδους, Μωκίου καὶ Ἀνικήτη, Θαλλελαΐς καὶ Τρύφωνος, τῆ Ἁγίου (τῆς ἡμέρας), ἧ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Καὶ φύλαττε, Κύριε, τοὺς δούλους σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν· (ἐκ γ.) χάρισαι αὐτοῖς ψυχῆς καὶ σώματος τὴν ὑγίαν, καὶ τῇ δουλικῇ σου ταύτῃ τῶν Χριστιανῶν πολιτείᾳ ποιήσον κατὰ πάντα ἐπιεικεῖς. Μνήσθητι, Κύριε, πάσης ἐπισκοπῆς Ὀρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ παντός Ἱερατικῆ καὶ Μοναχικῆ τάγματος, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς· τῶν διακονούντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν περιστώτων, καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων,

καὶ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ θλίψεσιν ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, πάσης ἀνάγκης ῥυόμενος.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς Ἐιρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος. Ταῖς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Καὶ λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπαίκουσον ἡμῶν, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, καὶ ἀγιάσας τὰ ὕδατα· καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τοῦ ἑαυτῶν αὐχένος σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα· καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, ἐμπλησθῆναι τοῦ ἀγιασμοῦ σου, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ ῥαντισμοῦ· καὶ γενέσθω ἡμῖν, Κύριε, εἰς ὑγείαν ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Ἐκφώνως.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἀγιασμός τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν. κτλ.

Ἐἶτα λαβὼν τὸν τίμιον Σταυρὸν, εὐλογεῖ τὰ ὕδατα ἐκ τρίτου, κατὰ γων καὶ ἀνάγων αὐτὸν ὄρθιον, καὶ ψάλλων τὸ, Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου. Ἐκ γ'.

Ἐἶτα ῥαντίζων σταυροειδῶς λέγει τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος β'.

Τῶν σῶν δωρεῶν, ἀξίους ἡμᾶς ποίησον Θεοτόκε Παρθένε, παρορῶσα τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, καὶ παρέχουσα ἰάματα, τοῖς ἐν πίστει λαμβάνουσι τὴν εὐλογίαν σου Ἀχραντε.

Ἐἶτα ἀσπάζεται ὁ Ἱερεὺς τὸν τίμιον Σταυρὸν, ὡσαύτως καὶ πᾶς ὁ λαός. Ἐἶθ' οὕτω ῥαντίζει πάντα τὸν λαόν, καὶ τὴν Μοσχὴν μετὰ τοῦ Ἀγιασματος.

Ὁ δὲ Χορὸς ψάλλει τὸ παρὸν Τροπαίριον. Ἦχος δ'.

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες, ἅγιοι Ἀνάργυροι, ταῖς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιοθέντες, παρὰ τῆς ἀενάου πηγῆς τῆ Σωτῆρος Χριστοῦ. Φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων· Ἴδου δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Διὸ τοῖς προσταγμασιν αὐτοῦ καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρεύοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νεῦσον παρακλήσεσι σῶν ἱκετῶν Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἀγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κερτήμεθα· μὴ αἰσχυρθῶμεν Δέσποινα, σὲ προσκαθήμενοι· Σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν τῶν σοὶ πιστῶς βωόντων· Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ, καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ τὸ, Δέσποινα πρόσδεξαι, ταῖς δεήσεις τῶν δούλων σου.

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐπαύουσον ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ ποιῆ Ἀπόλυσιν.

ΤΑΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΠΡΟΧΕΙΡΙΣΕΙ

ΑΡΧΙΔΙΑΚΟΝΟΥ,

ἢ ΜΕΓΑΛΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ἢ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ.

Αὗται αἱ Χειροτοναίαι, αἱ ἔξω τῆ Βήματος, γίνονται οὕτω· Προσφέρεται ὁ χειρατονούμενος, κελεύοντες αὐτόν, καὶ λέγοντες τὸ, Κέλευσον, κελεύσατε· κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε, τὸν σοὶ προσφερόμενον.

Ὁ δὲ Πατριάρχης φερῶν Ἐπιτραχήλιον,
καὶ Ἄμφοριον, λέγει·

Ἡ Μετριότης ἡμῶν, διὰ τῆς χάριτος τοῦ παναγίου καὶ τελεταρχικοῦ Πνεύματος, προχειρίζεται σε Ἀρχιδιάκονον, (ἢ μέγαν Οἰκονόμον, ἢ ἄλλοτι), τῆς κατ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Καὶ εὐλογεῖ αὐτὸν, λεγόντων τῶν παρόντων τῶν,
Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.

Εἶδὲ Μητροπολίτης ἐστὶν ὁ χειροτονῶν, λέγει·

Ἡ Ταπεινότης ἡμῶν, διὰ τῆς χάριτος τοῦ παναγίου καὶ τελεταρχικοῦ Πνεύματος, προχειρίζεται σε Ἀρχιδιάκονον, (ἢ Οἰκονόμον, ἢ ἄλλοτι), τῆς κατ' ἡμᾶς Μητροπόλεως.

Καὶ εὐλογεῖ αὐτὸν ἐπὶ κεφαλῆς, καὶ οὐδέν τι πλέον.

Εἰ βούλοιο δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς, λεγέτω καὶ τὰς ἐξῆς Εὐχὰς, μόνον ἐπιθείς τῷ χειροτονουμένῳ τὴν χεῖρα.

Καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ Ἀρχιδιακόνου λεγέτω τὴν Εὐχὴν ταύτην, μεγαλοφώνως.

Δέσποτα, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν Ἀρχιδιακονίαν τῷ γένει ἡμῶν, τῇ ἀφάτῳ σου προμηθεῖα δωρησάμενος, τοὺς αὐτὴν ἐνδυσασμένους διατάττειν, καὶ διακονεῖν ἐν τοῖς ὑποβεηκόσιν ὑπουργοῖς τῶν θείων καὶ Μυστηρίων· αὐτοὺς, ἐνδυσον τὴν χάριν ταύτην τῆς Ἀρχιδιακονίας τὸν παρόντα δοῦλόν σου, τὸν Ἀδελφόν ἡμῶν (τόν δε)· καὶ κατακόσμησον αὐτὸν τῇ σεμνότητί σου, ἐν ἀρχῇ ἵστασθαι τῶν Διακόνων τοῦ λαοῦ σου, καὶ ὑπόδειγμα καλὸν αὐτὸν γενέσθαι τοῖς μετέπειτα· καὶ ποιήσον ἐν γῆρι πίονι φθάσαι, καὶ δοξάζειν τὸ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς. κτλ.

Ἐπὶ δὲ Μεγάλου Οἰκονόμου λεγέτω τὴν Εὐχὴν ταύτην, ὁμοίως.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομῶν, καὶ τῇ κατὰ σάρκα σου οἰκονομίᾳ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν ἐργασάμενος· ὁ τὸν φρόνιμον οἰκονόμον καλῶς οἰκονομήσαντα, ὡς Οἰκοδεσπότης ἐπαινέσας· εὐλόγησον καὶ τὸν παρόντα δοῦλόν σου (τόν δεῖνα), εἰς Οἰκονόμον· καὶ ἐνδυναμώσον αὐτὸν, καὶ ἐνίσχυσον, πρὸς τὸ πιστῶς, καὶ φρο-

νίμως, καὶ εὐαρέστως σοι οἰκονομεῖν τὰ τῆς Ἐκκλησίας πράγματα τε καὶ χρήματα, ὅπως, οὕτω ποιήσας, καὶ οὕτω διακονήσας, ἀξιωθῆ τῆς χαρᾶς τῶν τὰ τάλαντα καλῶς διακονησάντων· ἀποφύγη δὲ τῆς φευκτῆς ἐντροπῆς τε καὶ κατακρίσεως τοῦ τὸ τάλαντον ὀλιγῶρως καταχώσαντος δούλου πονηροῦ· εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου· τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου καὶ γενναίου Μάρτυρος Βαρνάβα, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων.

Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου. κτλ.

Ἐπὶ δὲ Πρωτοπρεσβυτέρου λεγέτω ταύτην.

Δέσποτα Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν Ἱερωσύνην χαρισάμενος τῷ γένει ἡμῶν, καὶ τῆς τοιαύτης δωρεᾶς τε καὶ τιμῆς τὴν χάριν ἡμᾶς ἐνδυσάμενος, καὶ αὐτοὺς ἱκανοὺς εὐλαβεῖς καθιστάμενος, τῆ ἱερατικῶς διατάττειν, καὶ διακονεῖν τοὺς ὑποβεβηκότας λειτουργοὺς τῶν Μυστηρίων σου· αὐτὸς, ἐνδυσον τὸν Ἀδελφὸν ἡμῶν (τὸν δεῖνα), καὶ τῇ σεμνότητι κατακόσμησον αὐτὸν, τοῦ ἐν ἀρχῇ ἵστασθαι τῶν Πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ σου· καὶ κалὸν ὑπόδειγμα τοῖς μετ' αὐτὸν γενέσθαι καταξίωσον, καὶ μετ' εὐλαβείας καὶ αἰδοῦς ἐν γήρει καλῶ τελέσαι τὸν βίον εὐδόκησον, καὶ πάντας ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς Θεὸς, ἐλέησον.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ δοτὴρ τῆς σοφίας, καὶ σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ κτίσις, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ.

Μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν Ἱερέα τὴν Ὀπισθαίμωδον Εὐχὴν, ἐξερχόμεθα πάντες ἐν τῇ Κολυμβήθρα, προπορευομένου τοῦ Ἱερέως μετὰ λαμπάδων καὶ τοῦ θυμιατοῦ· καὶ ἡμῶν ψαλλόντων τὰ παρόντα Τροπάρια. Ἦχος πλ. δ'.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾷ λέγουσα· Δεῦτε λάβετε πάντες, Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ, τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Σήμερον τῶν ὑδάτων, ἀγιάζεται ἡ φύσις· καὶ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης, καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ρεῦμα, Δεσπότην ὀρών ῥυπτόμενον.

Ως ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ, ἦλθες Χριστέ Βασιλεῦ· καὶ δουλικὸν Βάπτισμα λαβεῖν, σπεύδεις ἀγαθὲ, ὑπὸ τῶν τοῦ Προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου· ἦλθες Κύριε, μορφὴν δούλου λαβὼν, Βάπτισμα αἰτῶν, ὃ μὴ γνοὺς ἀμαρτίαν. Εἶδοσάν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν· σύντρομος γέγονεν ὁ Προδρόμος, καὶ ἐβόησε λέγων· Πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ φῶς; πῶς χειροθετήσει ὁ δούλος τὸν Δεσπότην; Ἀγιάσον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα Σωτήρ, ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἀμαρτίαν.

Καὶ εὐθύς τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀναγνώσμα. Κεφ. ΑΕ'. 1.

Τὰδε λέγει Κύριος· Εὐφράνθητι, ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος, καὶ ἀνθειτω ὡς κρίνον. Καὶ ἔξαν-

θήσει καὶ ὑλοχαρήσει, καὶ ἀγαλλιάσονται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβαίου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου· καὶ ὁ λαός μου ὄψεται τὴν δόξαν Κυρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ. Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμένα, καὶ γόνατα παραλελυμένα. Παρακαλέσατε, καὶ εἶπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῆς διανοίας· Ἰσχύσατε, καὶ μὴ φοβείσθε· ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι, καὶ ἀνταποδώσει· αὐτὸς ἤξει καὶ σώσει ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὦτα κωφῶν ἀκούσονται. Τότε ἀλείται χλωὸς ὡς ἔλαφος, καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογγιλάλων· ὅτι ἐρράγη ἐν ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῆ διψώση. Καὶ ἔσται ἡ ἀνυδρος εἰς ἔλη, καὶ εἰς τὴν διψώσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται· ἐκεῖ ἔσται εὐφροσύνη ὀρνέων, ἐπαύλεις σειρήνων, καὶ καλάμη, καὶ ἔλη. Καὶ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρὰ, καὶ ὁδὸς ἀγία κληθήσεται· οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος· οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται ἐπ' αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι. Καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων, οὐ μὴ ἀναβῆ εἰς αὐτὴν, οὐδὲ μὴ εὐρεθῆ ἐκεῖ· ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι, καὶ συνηγμένοι ὑπὸ Κυρίου. Καὶ ἀποστραφήσονται καὶ ἤξουσιν εἰς Σιών μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως· καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν αἴνεσις, καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη καταλήφεται αὐτούς· ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ΝΕ'. 1.

Τὰδε λέγει Κύριος· Οἱ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ· καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε· καὶ φάγεσθε, καὶ πίεσθε, ἀνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς, οἶνον καὶ στέαρ. Ἴνα τί τιμᾶσθε ἀργυρίου ἐν οὐκ ἄρτοις; καὶ ὁ μόχθος ἡμῶν οὐκ εἰς πλησμονήν; Ἀκούσατέ μου, καὶ φάγεσθε ἀγαθὰ, καὶ ἐντρυφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Προσέχετε τοῖς ὠσίν ὑμῶν, καὶ ἐπακολυθεῖτε ταῖς ὁδοῖς μου· εἰσακήσατέ μου, καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν· καὶ διαθήσομαι ὑμῖν Διαθήκην αἰώνιον, τὰ ὅσα Δαυὶδ τὰ πια.

Ἰδὲ μαρτύριον ἐν ἔθνεσιν ἔδωκα αὐτόν, ἄρχοντα καὶ προστασσόντα ἐν ἔθνεσιν. Ἴδου ἔθνη, ἃ ἔκ οἶδαςί σε, ἐπικαλέσονται σε· καὶ λαοὶ οἳ ἔκ ἐπίστανταί σε, ἐπὶ σέ καταφεύξονται, ἕνεκεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ, ὅτι ἐδόξασέ σε. Ζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ ἐν τῷ εὕρισκνεν αὐτόν, ἐπικαλέσασθε· ἡνίκα δ' ἂν ἐγγίξῃ ὑμῖν, ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβὴς τὰς ὁδοὺς αὐτῆ, καὶ ἀνὴρ ἄνομος τὰς βηλαὶς αὐτοῦ· καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον, καὶ ἐλεθηθήσεσθε, καὶ κράξεσθε, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν. Οὐ γὰρ εἰσὶν αἱ βουλαὶ μου, ὥσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν· οὐδ' ὥσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν, αἱ ὁδοὶ μου, λέγει Κύριος. Ἄλλ' ὡς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου. Ὡς γὰρ ἂν καταβῆ ἕτερός, ἢ χιῶν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῆ, ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκη, καὶ ἐκβλαστήσῃ, καὶ δῶ σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρώσιν· οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμά μου, ὃ ἐάν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου· οὐ μὴ ἀποστραφῆ πρὸς με κενόν, ἕως ἂν τελεσθῇ ὅσα ἂν ἠθέλησα, καὶ εὐδοῶσω τὰς ὁδοὺς μου, καὶ τὰ ἐντάλματά μου. Ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ διδαχθήσεσθε· τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται, προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσῃ τοῖς κλάδοις. Καὶ ἀντίσῃς στοιβῆς, ἀναβήσεται κυπάρισσος, ἀντί δὲ τῆς κωνίξης, ἀναβήσεται μυρσίνη· καὶ ἔσται Κυρίῳ εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, καὶ οὐκ ἐκλείψει.

Προφητείας Ἠσαίου τὸ Ἀναγνώσμα. Κεφ. ΙΒ'. 3.

Ταῦτα λέγει Κύριος· Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης, ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτῆ, ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐνδοξά αὐτοῦ, μιμνήσκεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ· Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν· ἀναγγεῖλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε, οἱ κατοικοῦντες Σιών· ὅτι ὑψώθη ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Εἶτα, Προκείμενον, Ἦχος γ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Γ'. 1.

Αδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ Πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διήλθον. Καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο, ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον· ἔπιον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός.

Ἄλληλοῦια. Ἦχος δ'. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Στίχ. Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησεν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Κεφ. Α'. 9.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ περιστεράν καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν. Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

Καὶ εὐθύς ὁ Διάκονος.

Εἰς εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς· Κύριε ἐλέησον.

Ἦπερ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης. κτλ.

Ἦπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Ἦπερ τοῦ ἀγίου Οἴκου τούτου.

Ἦπερ τῆ Ἀρχιεπισκόπῃ ἡμῶν (θεῖος).

Ἦπερ τῆς Ἁγίας Μονῆς (ἢ Πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας.

Ἦπερ εὐκрасίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

Ἦπερ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων.

Ἦπερ τοῦ ἀγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῇ δυνάμει, καὶ

ἐνεργεία, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τοῖς ὕδασι τούτοις, τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίας Τριάδος ἐνεργείαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως καὶ εὐσεβείας, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ γενηθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, ἀγιασμοῦ δῶρον, ἀμαρτημάτων λυτήριον, εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος, καὶ πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ, ὕδωρ ἀλλόμενον εἰς ζωὴν αἰώνιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὸ, ἀποτρόπαιον πάσης ἐπιβουλῆς ὀρατῶν καὶ ἀορατῶν ἐχθρῶν, τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῶν ἀντλούντων καὶ ἀρυομένων ἐξ αὐτοῦ, εἰς ἀγιασμόν οἴκων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ, πρὸς καθαρισμόν ψυχῶν καὶ σωμάτων πᾶσι τοῖς ἀρυομένοις πίστει, καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι ἡμᾶς, ἐμπλησθῆναι ἀγιασμοῦ, διὰ τῆς τῶν ὑδάτων τούτων μεταλήψεως, τῆ ἀορατῶ ἐπιφανείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ εἰσακουῆσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως. κτλ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης.

Τούτων δὲ λεγομένων, ὁ Ἱερεὺς λέγει
τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ μονογενὴς Υἱὸς, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς, ὁ ἀληθινὸς Θεός, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, τὸ φῶς τὸ ἐκ τοῦ φωτός, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον τοῦ φωτίσαι αὐτόν, καταύγασον ἡμῶν τὴν διάνοιαν τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, καὶ πρόσδεξαι ἡμᾶς, μεγαλωσύνην καὶ εὐχαριστίαν σοι προσάγοντας, ἐπὶ τοῖς ἀπ' αἰῶνος θαυμαστοῖς σου μεγαλουργήμασι, καὶ τῇ ἐπ' ἐσχάτων τῶν αἰῶνων σωτηρίῳ σου οἰκονομίᾳ· ἐν ἧ τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν καὶ πτωχὸν περιβαλλόμενος φύραμα, καὶ τοῖς τῆς δουλείας μέτροις συγκατιῶν, ὁ τῶν ἀπάντων Βασιλεὺς, ἔτι καὶ δουλικῇ χειρὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι κατεδέξω, ἵνα, τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἀγιάσας ὁ ἀναμάρτητος, ὁδοποιήσης ἡμῖν τὴν δι' ὑδάτος καὶ Πνεύματος ἀναγέννησιν, καὶ πρὸς τὴν πρώτην ἡμᾶς ἀποκαταστήσης ἐλευθερίαν. Οὐ τινος θείου Μυστηρίου τὴν ἀνάμνησιν ἐορτάζοντες, δεόμεθά σου, Δέσποτα φιλάνθρωπε· Ρ' ἄνον καὶ ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, κατὰ τὴν θείαν σου ἐπαγγελίαν, ὕδωρ καθάρσιον, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας τὴν δωρεάν, εἰς τὸ τὴν ἐπὶ τῷ ὕδατι τούτῳ αἴτησιν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν εὐπρόσδεκτον γενέσθαι τῇ σῇ ἀγαθότητι, καὶ τὴν εὐλογίαν σου δι' αὐτοῦ ἡμῖν τε, καὶ παντὶ τῷ πιστῷ σου χαρισθῆναι Λαῷ, εἰς δόξαν τοῦ ἀγίου καὶ προσκυνητοῦ σου ὀνόματος.

Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σὲ Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ εἰπὼν καθ' ἑαυτὸν τὸ, Ἄμην, τοῦ Διακόνου ἦδη πεπληρωκότος τὴν Συναπτήν, ἀρχεται ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως τῆς ἐπομένης Εὐχῆς (1).

(1) Ἡ παρούσα Εὐχὴ ἀναγινώσκεται μὲν παρά τισιν· ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ ἁγίῳ Ὄρει οὐ λέγεται. Σὺ δὲ εἰ οὐ βούλη, μετάδηθι εὐδύς μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν εἰς τὸ, Μέγας εἰ Κύριε.

Ποίημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Τριας ὑπερούσιε, ὑπεράγαθε, ὑπέρθεε, παντοδύναμε, παντεπίσκοπε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, δημιουργέ τῶν νεερῶν οὐσιῶν, καί τῶν λογικῶν φύσεων, ἡ ἔμφυτος ἀγαθότης, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τὸ φωτίζον πάντα ἀνθρώπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, λάμψον καί μοι τῷ ἀναξίῳ δούλῳ σου· φώτισόν μου τῆς διανοίας τὰ ὄμματα, ὅπως ἀνυμνῆσαι τολμήσω τὴν ἄμετρον εὐεργεσίαν καὶ δύναμιν. Εὐπρόσδεκτος γενέσθω ἡ παρ' ἐμοῦ δέησις, δια τὸν παρεστῶτα λαόν· ὅπως τὰ πλημμελήματά μου μὴ κωλύσωσιν ἐνθάδε παραγενέσθαι τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα· ἀλλὰ συγχώρησόν μοι ἀκατακρίτως βοᾶν σοι, καὶ λέγειν καὶ νῦν, Ὑπεράγαθε· Δοξάζομέν σε, Δέσποτα φιλόανθρωπε, παντοκράτορ, προαιώνιε Βασιλεῦ. Δοξάζομέν σε τὸν κτίστην καὶ δημιουργόν τοῦ παντός. Δοξάζομέν σε, Υἱέ τοῦ Θεοῦ Μονογενές, τὸν ἀπάτορα ἐκ Μητρός, καὶ ἀμήτορα ἐκ Πατρός· ἐν γὰρ τῇ προλαβούσῃ Ἑορτῇ, νηπίόν σε εἶδομεν· ἐν δὲ τῇ παρουσίᾳ, τέλειόν σε ὀρώμεν, τὸν ἐκ τελείου τέλειον ἐπιφανέντα Θεὸν ἡμῶν. Σήμερον γὰρ ὁ τῆς Ἑορτῆς ἡμῖν ἐπέστη καιρὸς, καὶ χορὸς Ἁγίων ἐκκλησιάζει ἡμῖν, καὶ Ἄγγελοι μετὰ ἀνθρώπων συνεορτάζουσι. Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐν εἶδει περιστερᾶς, τοῖς ὕδασι ἐπεφοίτησε. Σήμερον ὁ ἄδυτος Ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ ὁ Κόσμος τῷ φωτὶ Κυρίου καταυγάζεται. Σήμερον ἡ σελήνη λαμπραῖς ταῖς ἀκτίσι τῷ κόσμῳ συνεκλαμπρύνεται. Σήμερον οἱ φωτοειδεῖς ἀστέρες τῇ φαιδρότητι τῆς λάμπφews τὴν οἰκουμένην καλλωπίζουσι. Σήμερον αἱ νεφέλαι ὑετὸν δικαιοσύνης τῇ ἀνθρωπότητι οὐρανόθεν δροσίζουσι. Σήμερον ὁ ἀκτιστος ὑπὸ τοῦ ἰδίου πλάσματος βουλῇ χειροθετεῖται. Σήμερον ὁ Προφήτης καὶ Πρόδρομος τῷ Δεσπότη προσέρχεται, ἀλλὰ τρόμῳ παρίσταται, ὀρῶν Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς συγκατάβασιν. Σήμερον τὰ τοῦ Ἰορδάνου νάματα, εἰς ἰάματα μεταποιεῖται, τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον ρεῖθροις μυστικοῖς πᾶσα ἡ κτίσις ἀρδεύεται. Σήμερον τὰ τῶν ἀνθρώπων πταίσματα τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου

ἀπαλείφονται. Σήμερον ὁ Παραδεισος ἠνέωκται τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ὁ τῆς δικαιοσύνης ἥλιος καταυγαίνει ἡμῖν. Σήμερον τὸ πικρὸν ὕδωρ, τὸ ἐπὶ Μωϋσέως, τῷ λαῷ εἰς γλυκύτητα μεταποιεῖται, τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον τῷ παλαιῷ θρήνου ἀπηλλάγημεν, καὶ ὡς νέος Ἰσραὴλ διεσώθημεν. Σήμερον τοῦ σκότους ἐλυτρώθημεν, καὶ τῷ φωτὶ τῆς θεογνωσίας καταυγαζόμεθα. Σήμερον ἡ ἀχλὺς τοῦ κόσμου καθαίρεται, τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σήμερον λαμπαδοφεγγεῖ πᾶσα ἡ κτίσις ἄνωθεν. Σήμερον ἡ πλάνη κατήρηται, καὶ ὁδὸν ἡμῖν σωτηρίας ἐργάζεται ἡ τοῦ Δεσπότητος ἐπέλευσις. Σήμερον τὰ ἄνω τοῖς κάτω συνορτάζει, καὶ τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνομιλεῖ. Σήμερον ἡ ἱερά καὶ μεγαλόφωνος τῶν Ὁρθοδόξων πανήγυρις ἀγάλλεται. Σήμερον ὁ Δεσπότης πρὸς τὸ βάπτισμα ἐπείγεται, ἵνα ἀναβιβάσῃ πρὸς ὕψος τὸ ἀνθρώπινον. Σήμερον ὁ ἀκλινὴς τῷ ἰδίῳ οἰκέτῃ ὑποκλίνεται, ἵνα ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας ἐλευθερώσῃ. Σήμερον βασιλείαν οὐρανῶν ὠνησάμεθα· τῆς γὰρ Βασιλείας τοῦ Κυρίου οὐκ ἔσται τέλος. Σήμερον γῆ καὶ θάλασσα τὴν τοῦ κόσμου χαρὰν ἐμερίσαντο, καὶ ὁ κόσμος εὐφροσύνης πεπλήρωται. Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεασάμενος τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, σωματικῶς κατερχόμενον, καὶ εἰσερχόμενον ἐπ' αὐτόν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεωρῶν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἐν εἶδει περισερᾶς κατερχόμενον, καὶ περιϋπτάμενόν σοι. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ὁρῶν τὸν ἀόρατον ὀραθέντα, τὸν Κτίστην σαρκωθέντα, τὸν Δεσπότην ἐν δούλου μορφῇ. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν, Θεὸν ἐν σαρκὶ καθορῶντα· καὶ νεφέλαι φωνὴν ἔδωκαν, θαυμαζουσαι τὸν παραγενόμενον, φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεῆ ἀληθινῆ· αὐτόν δὲ τὸν τῆς παρακοῆς θάνατον, καὶ τὸ τῆς πλάνης κέντρον, καὶ τὸν τοῦ Ἄδου σύνδεσμον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βυθίσαντα, καὶ Βάπτισμα σωτηρίας τῷ κόσμῳ δωρησάμενον. Ὅθεν καὶ γὰρ ὁ ἀμαρτωλὸς καὶ ἀνάξιος δούλος σου, τὰ

μεγαλεία τῶν θαυματίων σου διηγούμενος, συνεχόμενος φόβῳ, ἐν κατανύξει βοῶ σοι·

Καὶ εὐθύς γεγονωτέρῃ τῇ φωνῇ.

Μέγας εἶ Κύριε, καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδείς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ἕμνον τῶν θαυμασίων σου (ἐκ γ'). Σὺ γάρ, βηθήσει, ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, τῷ σῶ κράτει συνέχεις τὴν κτίσιν, καὶ τῇ σῇ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν κόσμον. Σὺ ἐν τεσσάρων σοιχείων τὴν κτίσιν συναρμόσας, τέτταρσι καιροῖς τὸν κύκλον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας. Σὲ τρέμσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι Δυνάμεις· σὲ ἕμνεῖ ἥλιος· σὲ δοξάζει σελήνη· σοὶ ἐντυγχάνει τὰ ἄστρα· σοὶ ὑπακούει τὸ φῶς· σὲ φρίττουσιν ἄβυσσοι· σοὶ δουλεύουσιν αἱ πηγαί. Σὺ ἐξέτεινας τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν· σὺ ἐξερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων· σὺ περιετείχισας τὴν θάλασσαν ψάμμῳ· σὺ πρὸς ἀναπνοᾴς τὸν ἀέρα ἐξέχεας. Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις σοὶ λειτουργοῦσιν, οἱ τῶν Ἀρχαγγέλων χοροὶ σὲ προσκυνοῦσι· τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ, καὶ τὰ ἐξαπτέρυγα Σεραφὶμ, κύκλω ἰστάμενα καὶ περιῖπτάμενα, φόβῳ τῆς ἀπροσίτου σε δόξης, κατακαλύπτεται. Σὺ γάρ, Θεὸς ὢν ἀπερίγραπτος, ἀναρχὸς τε καὶ ἀνέκφραστος, ἦλθες ἐπὶ τῆς γῆς, μορφήν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· οὐ γὰρ ἔφερες Δέσποτα, διὰ σπλαγγνα ἐλέους σου, θεᾶσθαι ὑπὸ τοῦ διαβόλου τυραννόμενον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων· ἀλλ' ἦλθες, καὶ ἔσωσας ἡμᾶς. Ὁμολογοῦμεν τὴν χάριν, κηρύττομεν τὸν ἔλεον, οὐ κρύπτομεν τὴν εὐεργεσίαν· τὰς τῆς φύσεως ἡμῶν γονὰς ἠλευθέρωσας· παρθενικὴν ἠγίασας μήτραν τῷ τόκῳ σου· πᾶσα ἢ κτίσις ἕμνησέ σε ἐπιφανέντα. Σὺ γάρ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθης, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφης. Σὺ καὶ τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα ἠγίασας, οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ἐκεῖσε ἐμφωλευόντων συνέτριψας δρακόντων. Αὐτὸς οὖν, φιλόθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ἀγίασον τὸ ὕδωρ τῆ-

το (ἐκ γ'). καὶ δός αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου. Ποίησον αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγὴν, ἀγίασμοῦ δῶρον, ἀμαρτημάτων λυτήριον, νοσημάτων ἀλεξιτήριο, δαίμοσιν ὀλέθριον, ταῖς ἐναντίας δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, ἀγγελικῆς ἰσχύος πεπληρωμένον. Ἴνα πάντες οἱ ἀρϋόμενοι καὶ μεταλαμβάνοντες ἔχοιεν αὐτὸ πρὸς καθαρισμόν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἰατρειάν παθῶν, πρὸς ἀγίασμόν οἰκῶν, πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτηδεῖον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀνακαινίσας τὴν παλαιωθεῖσαν φύσιν ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος κατακλύσας ἐπὶ τοῖς Νῶε τὴν ἀμαρτίαν. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ θαλάσσης ἐλευθερώσας ἐκ τῆς δουλείας Φαραῶ, διὰ Μωϋσέως, τὸ γένος τῶν Ἑβραίων. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διαρρήξας πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα, καὶ χείμαρροι κατεκλύσθησαν, καὶ διψῶντα τὸν Λαόν σου κορέσας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ πυρός, διὰ τῷ Ἡλιοῦ, ἀπαλλάξας τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς πλάνης τῆ Βάαλ. Αὐτός, καὶ νῦν, Δέσποτα, ἀγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ (ἐκ γ'). Δός πᾶσι τοῖς τε ἀπτομένοις, τοῖς τε χριστομένοις, τοῖς τε μεταλαμβάνουσι, τὸν ἀγίασμόν, τὴν εὐλογίαν, τὴν καθαρσιν, τὴν ὑγείαν. Καὶ σῶσον, Κύριε, τοὺς δούλους σου, τῆς πιστοῦς Βασιλεῖς ἡμῶν (ἐκ γ'). Καὶ φυλάξον αὐτὴς ὑπὸ τὴν σκέπην σου ἐν εἰρήνῃ ὑπόταξον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρόν καὶ πολέμιον ἡμῶν· χάρισαι αὐτοῖς πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), καὶ παντός τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντός Ἱερατικοῦ τάγματος, καὶ τοῦ περιεστῶτος Λαοῦ, καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Ἴνα καὶ διὰ στοιχείων, καὶ διὰ Ἀγγέλων, καὶ διὰ ἀνθρώπων, καὶ διὰ ὄρωμένων, καὶ διὰ ἀοράτων, δοξάζηται σου τὸ παν-ἀγιον ὄνομα, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πάσι.

Ὁ Διάκονος· Ταῖς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν· ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, καὶ ἀγιάσας τὰ ὕδατα, εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τοῦ ἑαυτῶν ἀγένης σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα· καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, ἐμπλησθῆναι τοῦ ἀγιασμοῦ σου, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ ῥαντισμοῦ· καὶ γενέσθω ἡμῖν, Κύριε, εἰς ὑγείαν ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Ἐκφώνως.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἀγιασμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθύς, εὐλογῶν τὰ ὕδατα σταυροειδῶς, βαπτίζει τὸν τίμιον Σταυρὸν, ὀρθιον αὐτὸν κατὰ γων ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἀνάγων, ψάλλων καὶ τὸ παρὸν Τροπαρίον, Ἦχος α΄.

Εν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερῶθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητὸν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστεῶς, ἐβεβαίῳ τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Ἐκ γ΄.

Καὶ ῥαντίζει πάντα τὸν λαὸν ἐκ τοῦ ὕδατος. Εἰσερχόμενοι δὲ ἐν τῷ Ναῷ, ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον,

Ἦχος πλ. β΄.

Ανυμνήσωμεν οἱ πιστοὶ, τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας τὸ μέγεθος· ἐν γὰρ τῷ ἡμῶν παραπτώματι, γενόμενος ἄνθρωπος, τὴν ἡμῶν κάθαρσιν καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ὁ μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος, ἀγιάζων ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα, καὶ ταῖς κεφαλὰς τῶν δρακόντων, συντρίβων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. Ἀντλήσωμεν οὖν ὕδωρ, μετ' εὐφρο-

σύνης, ἀδελφοί· ἡ γὰρ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῖς πιστῶς ἀντλοῦσιν, ἀοράτως ἐπιδίδεται, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἶτα ὁ Ψαλμὸς, Εὐλογήσω τὸν Κύριον, καὶ δίδεται τὸ κατακλαστόν· καὶ γίνεται τελεία Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΚΑΙ ΙΕΡΟΥ ΝΙΠΤΗΡΟΣ.

Μετὰ τὴν Ὀπισθαίμβωνον Εὐχὴν, ἐξέρχεται ὁ Ἱερεὺς, καθὼς ἐστὶν ἠλλαγμένος, μετὰ λαμπάδων καὶ θυμιατοῦ, ἔξω τῶν μεγάλων πυλῶν τοῦ Ναοῦ, τῆς λεκάνης τοῦ Νιπτῆρος εὐτρεπισθείσης παρὰ τοῦ Ἐκκλησιαάρχου. Ταχθέντων δὲ Ἀδελφῶν β'. τῶν μελλόντων νιφθῆναι παρὰ τοῦ Προεστῶτος, ἐφ' ὧν ἐπάναγκες εἶναι, τὸν τε Πυλωρὸν, καὶ τὸν Οἰκονόμον, συνεξερχόμεθα πάντες τῷ Ἱερεῖ, ψάλλοντες τὸν Ν'. Καὶ μετὰ τὴν τούτου συμπλήρωσιν, λέγομεν ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς μεγάλης Πέμπτης τὴν ε'. Ὡδὴν.

Ὡδὴ ε'. Ἦχος πλ. β'. Εἰρμός.

Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, συνδεόμενοι οἱ Ἀπόστολοι, τῷ δεσπόζοντι τῶν ὄλων, ἑαυτοὺς Χριστῷ ἀναθέμενοι, ὠραίως πόδας ἐξαπενίζοντο, εὐαγγελιζόμενοι πᾶσιν εἰρήνην.

Τροπάρια.

Ἡ τὸ ἄσχετον κρατοῦσα, καὶ ὑπερῶν ἐν αἰθέρι ὕδωρ, ἡ ἀβύσσος χαλινοῦσα, καὶ θαλάσσας ἀναχαιτίζουσα, Θεοῦ σοφία, ὕδωρ Νιπτῆρι βάλλει, πόδας ἀποπλύνει δὲ δούλων Δεσπότης.

Μαθηταῖς ὑποδεικνύει, ταπεινώσεως, ὁ Δεσπότης τύπον ὁ νεφέλαις δὲ τὸν πόλον περιβάλλων, ζώννυται λέντιον, καὶ κάμπτει γόνυ, δούλων ἐκπλῦναι πόδας· οὐ ἐν τῇ χειρὶ πνοὴ πάντων τῶν ζώντων.

Εἶτα ψάλλονται τὰ Ἰδιόμελα τοῦ Νιπτῆρος. Ἦγος α΄.

Ο λεντίω ζωσάμενος, καὶ νίψας τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, Χριστέ ὁ Θεός, ἀπόπλυνον ἡμῶν, τῆς ψυχῆς τὸν μολυσμὸν, καὶ περιζῶσον ἡμᾶς συνδέσμῳ πνευματικῶ, τῷ ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου, καὶ ὑμνεῖν τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Ἦγος β΄.

Μεγάλῃς εὐεργεσίας ἀπολαύειν, μέλλοντες οἱ πιστοὶ, εὐλαβῶς τῷ τιμίῳ Νιπτῆρι προσδράμωμεν, οὐ σαρκὸς ῥύπον ἀποπλύνοντες, τὰς ψυχὰς δὲ μυζικῶς ἀγιάζοντες· Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐφορῶν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, κλίνει ἑαυτὸν, καὶ ἰχνῶν ἀπτεται χοϊκῶν, πάσης ἐναντίας δυνάμεως, ἀσφαλῆ δωρούμενος τὴν ἐπίβασιν. Αὐτῷ εὐχαρίστως βοήσωμεν· Ὁ ἀρίστην ὑψώσεως ὁδὸν, ὑποδείξας ἡμῖν τὴν ταπεινώσιν, σῶσον ἡμᾶς ἀγαθῆ, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἦγος γ΄ αὐτός.

Ο Πέτρος νύλαβεῖτο νίψασθαι τοὺς πόδας ἐκ τῶν ἀχράντων χειρῶν, ὑφ' ὧν ἐπλαστουργήθη ὁ Ἀδάμ· ἀκούσας δὲ· Εἰ μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ· τρόμῳ πολλῷ συνεχόμενος ἐβόασαι Κύριε· Μὴ μόνον τοὺς πόδας μου νίψης, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν. Ὡς μεγίστων Δεσπότην δωρεῶν! κοινωνοὺς ποιεῖται τῆς χάριτος τοῦ ἑαυτοῦ Μαθητᾶς, καὶ μέρος ἔχειν μετ' αὐτῶν ἐπαγγέλλεται, εἰς τὴν ἀρρήτον δόξαν, ὡς καὶ ἐν τῷ μυστικῷ ποτηρίῳ ἔφησε, καινὸν αὐτὸ πίνειν μετ' αὐτῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. Ἦς καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον, ὡς ἐλεῆμων καὶ φιλάνθρωπος.

Ἦγος πλ. δ΄.

Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῆ οὐσίας, ἔργον δούλου ἀνέλαβε· λέντιον διεζώσατο, ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις· ὕδωρ ἔβαλεν εἰς Νιπτῆρα, ὁ τὴν θάλασσαν τὴν ἐρυθρὰν διατεμών· καὶ κάμψας ἐπὶ τὰ γόνατα, ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ, ὃ ἦν διεζωσμένος. Ὅτε οὖν ἐνίψε τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς καθαροί ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες· σημαίνων τὸν ποραδιδόντα αὐτόν.

Εἶτα Συναπτή παρὰ τοῦ Διακόνου.

Εἴν εἰρήνη τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἑπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης.

Ἑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Ἑπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ἑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Ἑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ

Ἑπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς.

Ἑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας.

Ἑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.

Ἑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι καὶ ἁγιασθῆναι τὸν Νιπτῆρα τούτον, τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸν εἰς ἐκπλυσιν τοῦ ρύπου τῶν πταισμάτων ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ καθαρις τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, ἐπεύχεται ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε καὶ Θεὲ ὑπεράγαθε, ὁ ἀπρόσιτος τῇ θεότητι, ὁ ἐν δούλου μορφῇ, ὑπηρετοῦ σχῆμα ἀναλαβὼν, καὶ εἰς ὑποτύπωσιν ταπεινώσεως σωτηρίου τῆς τῶν Μαθητῶν σου πόδας ἀχράντοις χερσὶν ἀπονίψας, καὶ λεντιῷ ἐκμάξας· ἐπίδε καὶ νῦν ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, τῆς τοιαύτης σου συγκαταβάσεως μιμουμένους τὸ ὑπερένδοξον· καὶ ἀξιώσον τοὺς τῆς σαρκὸς μολυσμοὺς ἀπονίψασθαι ἡμᾶς, καὶ τὸ τῆς ψυχῆς ρυπῶδες, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου προσψαύσεως. Χάρισαι ἡμῖν τὴν τοῦ παναγίου σε Πνεύματος ἀόρατον ἐπιφοιτήσιν· ἀσφάλισαι ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα ἀπὸ τῆς τηροῦντος πτέρναν ὄφρωσ

δολεροῦ· ἵνα, καθαροὶ γενόμενοι, λατρεύωμεν εὐπροσδέκτως σοι, ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ διαβαίνοντες.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἄμην.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ὑποδείξας ἡμῖν μέτρα ταπεινώσεως ἐν τῇ οἰκείᾳ καὶ πανυψίστῳ σου συγκαταβάσει, καὶ τὸν ἔσχατον τῇ προθέσει, πρῶτον ἀναγορεύσας· χαρίτωσον ἡμᾶς ἐν τῇ πρὸς ἀλλήλους διακονίᾳ· ὑψωσον ἡμᾶς· δεῖα ταπεινώσει· διατήρησον ἀρρῦπώτους, νιπτομένους αἰεὶ δάκρυσι, καὶ καθαιρομένους τῷ φωτισμῷ τῆς καθαρτικῆς σου χάριτος· ἵνα, εἰλικρινῶς σοι πάντοτε προσπίπτοντες, εὐρωμεν ἔλεον καὶ οἰκτιρισμὸν ἐν τῷ φοβερῷ σου Βήματι.

Ἐκφώνως.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις. κτλ.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, λέγοντος τοῦ Ἱερέως· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι ἡμᾶς, κἀθηνται αἱ μέλλοντες νιφθῆναι ἐν τοῖς προετοιμασθεῖσι σκαίμοις. Καὶ τοῦ Ἱερέως ἀρχομένου λέγειν τὸ αἶ. Εὐαγγέλιον τοῦ Νιπτήρος, ἵσταται ὁ Προεστὼς, ποιῶν, ὡς περιέχει τὸ Εὐαγγέλιον. Ὅτε οὖν λέγει· Τίθησι τὰ ἱμάτια, ἀποτίθησι καὶ αὐτὸς τὸν Μανδύαν. Ὅτε δὲ τὸ· Λαβὼν λέντιον διεζώσατο, λαβὼν τὸ Σάββανον ζώνησιν ἑαυτόν· Ὅτε δὲ· Εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν Νιπτήρα, βάλλει καὶ αὐτὸς ὕδωρ χλιαρόν· Καὶ αὐθις λεγομένου τοῦ· Καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, ἀρχεται καὶ αὐτὸς νίπτειν ἀπὸ τοῦ Πυλωροῦ, μέχρι τοῦ Οἰκονόμου, καὶ τοῦ Ἐκκλησιαρχοῦ, τοὺς ἰβ'. καὶ ἐκμάσσειν ἑνὸς ἐκάστου τῶν νιπτομένων τοὺς πόδας, καὶ ἀσπαίξουσαι αὐτοὺς. Ὅτε δὲ ἔλθῃ

εἰς τὸν Οἰκονόμον, τότε ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεὺς τὸ λοιπὸν τοῦ Εὐαγγελίου· Ἐρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος. Καὶ καθεξῆς πληροῖ τοῦ τοιούτου Εὐαγγελίου τὸ ἐπόμενον, ἀρχόμενος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι, κτλ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου Εὐαγγελίου. Κεφ. ΙΓ'. 3.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς, ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ Πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθε, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει, ἐγείρεται ἐκ τοῦ δειπνου, καὶ τίθητι τὰ ἱμάτια· καὶ λαβὼν λέντιον, διεζῶσεν ἑαυτὸν· Εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν Νηπτήρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ, ὃ ἦν διεζωσμένος· Ἐρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος· Κύριε, σὺ μου νίπτεις τοὺς πόδας; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα. Λέγει αὐτῷ Πέτρος· Οὐ μὴ νίψῃς τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τὴν κεφαλὴν. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ λελουμένος οὐ χρειὰν ἔχει, ἢ τοὺς πόδας νίψασθαι, ἀλλ' ἔστι καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροὶ ἐστέ, ἀλλ' οὐχὶ πάντες. Ἦδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτὸν· διὰ τοῦτο εἶπεν· Οὐχὶ πάντες καθαροὶ ἐστέ.

Καὶ μετὰ τὴν πλήρωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, ἀποζώννυται ὁ Ἠγουμένος τὴν συνδόνα, καὶ περιβάλλεται τὸν Μανδύαν· Καὶ σταθέντος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου, καὶ λέγει τὸ δευτέρου Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου Εὐαγγελίου.

Κεφ. ΙΓ'. 12.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτε ἐνίψεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἀναπесῶν

πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς· Γινώσχετε τί πεποίηκα ὑμῖν; Ὑμεῖς φωνεῖτέ με· Ὁ Διδάσκαλος, καὶ ὁ Κύριος· καὶ καλῶς λέγετε· εἰμὶ γάρ. Εἰς οὖν ἐγὼ ἐνῖψα ὑμῶν τοὺς πόδας, ὁ Κύριος καὶ ὁ Διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας. Ὑπόδειγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν, ἵνα, καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. Ἀμήν, ἀμήν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἔστι δούλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν. Εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί ἐστε, εἴν ποιῆτε αὐτά.

Μετὰ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κυριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός σε κενώσας ἑαυτὸν, καὶ μορφὴν δούλου λαβών· ὁ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ σωτηριῶδους, καὶ ζωοποιοῦ σε καὶ ἐκουσίου Πατρους, συνδειπνήσαι καταξιώσας τοῖς ἀγίοις σου Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, καὶ μετὰ τοῦτο λεντίῳ περιζώσας σεαυτὸν, καὶ νίψας τοὺς πόδας τῶν ἀγίων σου Μαθητῶν, ὑπόδειγμα ταπεινοφροσύνης, καὶ ἀγάπης τῆς εἰς ἀλλήλους διδοὺς αὐτοῖς, καὶ εἰπών· Καθὼς ἐποίησα ὑμῖν, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε εἰς ἀλλήλους· αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἐν μέσῳ τῶν σῶν ἀναξίων δούλων, τῶν τῷ σῷ ὑποδείγματι ἐξακολουθησάντων, γενόμενος, ἀπόσμηξον πάντα σπῖλον καὶ ῥυτίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν· ἵνα, ἀπονησάμενοι τὸν κοληθέντα ἡμῖν ἐκ τῶν παραπτωμάτων κονιορτόν, καὶ τῷ λεντίῳ τῆς ἀγάπης ἐκμάξαντες, δυνηθῶμεν εὐαρεστεῖν σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ εὐρεῖν χάριν ἐνώπιόν σου.

Ἐκφώνως.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ χρίονται πάντες τὰς χεῖρας καὶ τὰ πρόσωπα ἐκ τοῦ ἡμῶτος· Εἶτα εἰσερχόμεθα, εἰς τὸν Ναόν, φαλλόντες τὰ παρόντα.

ΕΛΙΚΙΑ Τροπάρια. Ἦχος πλ. β΄.

Ρυφθέντες πόδας, καὶ προκαθαρθέντες, μυστηρίου με-
 θεξεί, τοῦ θείου νῦν Χριστέ, σοῦ οἱ ὑπηρεταί, ἐκ
 Σιών Ἐλαιῶνος, μέγα πρὸς ὄρος συνανήλθον, ὑμνοῦντές
 σε φιλάνθρωπε.

Οῤατε ἔφησ, φίλοι μὴ θροεῖσθε· νῦν γὰρ ἤγγικεν ὥρα,
 ληφθῆναί με, κτανθῆναι χερσὶν ἀνόμων· πάντες δὲ
 σκορπισθήσεσθε, ἐμὲ λιπόντες· οὓς συναῶ, κηρύξαι με
 φιλάνθρωπον.

Εἶτα δίδοται τὸ Κατακλασόν. Καὶ γίνεται ἀπόλυσις.
 Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν Τράπεζαν, ψάλλομεν τὸ, Ὑψώ-
 σω σε ὁ Θεός μου, καὶ μεταλαμβάνομεν οἴνου μόνου. Ταῦ-
 τὰ δὲ Ἀπόδειπνα ψάλλομεν ἐν τοῖς Κελλίοις.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΓΟΝΥΚΛΙΣΙΑΣ

Τ Η Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

ΕΣΠΕΡΑΣ.

Σημαίνει ταχύτερον διὰ τὴν τῆς γονυκλισίας Ἀκολουθίαν.

Μετὰ τὸν Πραοιμιακὸν Ψαλμὸν, Συναπτή μεγάλη παρὰ τοῦ Διακόνου.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Υπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῶν κλινόντων τὰς καρδίας αὐτῶν ἐνώπιον Κυρίου καὶ τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἐνισχυθῆναι ἡμᾶς πρὸς τελείωσιν εὐαρεστίσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι πλούσια τὰ ἐλέη αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ δεχθῆναι τὴν γονυκλισίαν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῶν χρηζόντων τῆς παρ' αὐτοῦ βοηθείας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου.

Ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Ὅτι πρέπει σοι πάσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις. κτλ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. 5. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα γ'. Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'.

Παράδοξα σήμερον, εἶδον τὰ ἔθνη πάντα ἐν πόλει Δαυὶδ, ὅτε τὸ Πνεῦμα κατήλθε τὸ Ἅγιον, ἐν πυρίναις γλώσσαις, καθὼς ὁ Σηηγόρος Λουκᾶς ἀπεφθέγγετο. Φησὶ γὰρ Συνηγμένων τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, ἐγένετο ἦχος, καθάπερ φερομένης βιαίας πνοῆς, καὶ ἐπλήρωσε τὸν οἶκον, οὗ ἦσαν καθήμενοι· καὶ πάντες ἤρξαντο φθέγγεσθαι, ξένοις ῥήμασι, ξένοις δόγμασι, ξένοις διδάγμασι τῆς ἁγίας Τριάδος.

Δίς.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἦν μὲν αἰεὶ, καὶ ἔστι, καὶ ἔσται, οὔτε ἀρχόμενον, ἔτε παυσόμενον, ἀλλ' αἰεὶ Πατρὶ καὶ Υἱῷ συντεταγμένον, καὶ συναριθμούμενον· ζωὴ, καὶ ζωοποιοῦν· φῶς, καὶ φωτὸς χορηγόν, αὐτάγαθον, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος· δι' οὗ Πατὴρ γνωρίζεται, καὶ Υἱὸς δοξάζεται, καὶ παρὰ πάντων γινώσκεται, μία δύναμις, μία σύνταξις, μία προσκύνησις τῆς ἁγίας Τριάδος.

Δίς.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, φῶς, καὶ ζωὴ, καὶ ζῶσα πηγὴ νοερά· Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, ἀγαθόν, εὐθές, νοερόν, ἡγεμονεῦον, καθαῖρον τὰ πταίσματα· Θεὸς καὶ θεοποιοῦν, πῦρ, ἐκ πυρὸς προϊόν, λαλοῦν, ἐνεργοῦν, διαιροῦν τὰ χαρίσματα· δι' οὗ Προφηταὶ ἅπαντες, καὶ Θεοῦ Ἀπόστολοι, μετὰ Μαρτύρων ἐστέφησαν. Ξένον ἄκουσμα, ξένον θέαμα, πῦρ διαιρούμενον, εἰς νομαὶς χαρισμάτων.

Δίς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρῶν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός· ἐλθέ, καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον ἀγαθὴ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδος, τὸ, Φῶς ἰλαρόν. Εἶτα τὸ,

Προκείμενον, Ἦχος βαρῦς.

Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Στίχ. α. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου.

Στίχ. β. Καὶ εἶπα· νῦν ἠρξάμην· αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

Στίχ. γ. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος.

Εἴτι, καὶ ἔτι κλινάντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ἡμῶν κλινάντων τὰ γόνατα ἐπὶ γῆς, καὶ ἀσκεπῶν ὄντων, ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεὺς τὰς Εὐχαῖς ἀπὸ τοῦ Βήματος μεγαλοφώνως, εἰς ἐπίκουρον πάντων.

Αἴχραντε, ἀμίαντε, ἀναρχε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, ἀνεξιχνίαστε, ἀναλλοίωτε, ἀνυπέμβλητε, ἀμέτρητε, ἀνεξίκακε Κύριε· ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον· ὁ ποιήσας τὸν οὐρανόν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ δημιουργηθέντα ἐν αὐτοῖς· ὁ πρὸ τοῦ αἰτεῖσθαι, τοῖς πᾶσι τὰς αἰτήσεις παρέχων· Σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, Δέσποτα φιλάθρωπε, τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντος ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντος ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς ἀειπαρθένου, καὶ ἐνδόξου Θεοτόκου· ὅς, πρότερον μὲν λόγοις διδάσκων, ὕστερον δὲ καὶ ἔργοις ὑποδεικνύς, ἠνίκα τὸ σωτήριον ὑφίστατα πάθος, παρέσχεν ἡμῖν ὑπογραμμὸν τοῖς ταπεινοῖς καὶ ἀμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου, δεήσεις προσφέρειν, ἐν αὐχένος καὶ γονάτων κλίσειν, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων· αὐτὸς οὖν, πολυέλεε καὶ φιλάθρωπε, ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσῶμεθά σε· ἐξαιρέτως δὲ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ τῆς Πεντηκοστῆς, ἐν ἧ, μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι πρὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεσθῆναι ἐν δεξιᾷ σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, κατέπεμψε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἀγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους· ὃ, καὶ ἐκάθισεν ἐφ' ἑνα ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες τῆς ἀκενώτου χάριτος αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησαν ἐτέ-

ραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖά σου, καὶ προεφήτευσαν. Νῦν οὖν δεομένων ἐπάκουσον ἡμῶν, καὶ μνήσθητι ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ κατακρίτων, καὶ ἐπίστρεψον τὴν αἰχμάλωσίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν οἰκίαν συμπάθειαν ἔχων ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσασιν. Δέξαι ἡμᾶς προσπίπτοντάς σοι, καὶ βοῶντας τὸ, Ἠμάρτομεν. Ἐπὶ σέ ἐπερρίφημεν ἐκ μητρᾶς, ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς ἡμῶν· Θεὸς ἡμῶν σὺ εἶ· ἀλλ' ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν, γεγυμνώμεθα τῆς σῆς βοηθείας, ἐστερήμεθα ἀπὸ πάσης ἀπολογίας. Ἄλλα θάρρουντες τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, κράζομεν· Ἀμαρτίας νεότητος ἡμῶν, καὶ ἀγνοίας μὴ μνησθῆς, καὶ ἐκ τῶν κρυφίων ἡμῶν καθάρισον ἡμᾶς. Μὴ ἀπορρίψης ἡμᾶς εἰς κайρὸν γήρωσ· ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν ἡμῶν, μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς· πρὶν ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ἀποστρέψαι, ἀξίωσον πρὸς σέ ἐπιστρέψαι, καὶ πρόσχευς ἡμῖν ἐν εὐμενείᾳ καὶ χάριτι. Ἐπιμέτρησον ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν τοὺς οἰκτιρμούς σου· ἀντίθεε τὴν ἄβυσσον τῶν οἰκτιρμῶν σου, τῷ πλήθει τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν. Ἐπίβλεψον ἐξ ὕψους ἁγίου σου, Κύριε, ἐπὶ τὸν λαόν σου τὸν περιεστῶτα, καὶ ἀπεκδεχόμενον τὸ παρα σου πλούσιον ἔλεος· ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου· ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ διαβόλου· ἀσφάλισαι τὴν ζωὴν ἡμῶν τοῖς ἁγίοις καὶ ἱεροῖς νόμοις σου· Ἀγγέλῳ πιστῷ φύλακι παρακατάθου τὸν λαόν σου· πάντα συνάγαγε εἰς τὴν Βασιλείαν σου· δὸς συγγνώμην τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ· ἄφευ αὐτοῖς καὶ ἡμῖν τὰ ἀμαρτήματα· καθάρισον ἡμᾶς τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος· διάλυσον ταῖς καθ' ἡμῶν μηχαναῖς τοῦ ἐχθροῦ.

Ἐπισυναίπτει καὶ ταύτην τὴν Εὐχὴν.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, Δέσποτα παντοκράτορ, ὁ φωτίσας τὴν ἡμέραν τῷ φωτὶ τῷ ἡλιακῷ, καὶ τὴν νύκτα φαιδρύνας ταῖς αὐγαῖς τῆ πυρὸς· ὁ τὸ μῆκος τῆς ἡμέρας διελθεῖν ἡμᾶς καταξιώσας, καὶ προσεγγίσει ταῖς ἀρχαῖς τῆς νυκτὸς, ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου· καὶ πᾶσιν ἡμῖν συγχωρήσας τὰ ἐκούσια καὶ

τὰ ἀκούσια ἀμαρτήματα, πρόσδεξαι τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν ἰκεσίας, καὶ κατάπεμψον τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις Ἀγγέλοις σου· ὅπλισον ἡμᾶς ὅπλοις δικαιοσύνης σου· περιχαράκωσον ἡμᾶς τῇ ἀληθείᾳ σου· φρουρήσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου· ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάσης περιστάσεως, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου. Παράσχε δὲ ἡμῖν καὶ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, σὺν τῇ ἐπερχομένῃ νυκτὶ, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν, ἀναμάρτητον, ἀσκανδάλιστον, ἀφάνταστον, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

Ὁ Διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν. κτλ.

Ὁ Διάκονος·

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς. κτλ.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόνητος Θεός. κτλ.

Εἶτα ὁ Διάκονος·

Ἐ"τι, καὶ ἔτι, κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ τὴν σὴν εἰρήνην δεδωκὼς τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὴν τῆ παναγίου Πνεύματος δωρεάν, ἔτι τῷ βίῳ καὶ ἡμῖν συμπαρῶν, εἰς κληρονομίαν ἀναφαίρετον τοῖς πιστοῖς αἰεὶ παρέχων· ἐμφανέστερον δὲ ταύτην τὴν χάριν τοῖς σοῖς Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις σήμερον καταπέμψας, καὶ τὰ τούτων χεῖλη πυρίναις στομώσας γλώσσαις, δι' ὧν πᾶν γένος ἀνθρώπων τὴν θεογνωσίαν, ἰδίᾳ διαλέκτῳ, εἰς ἀκοὴν ὠτίου δεξάμενοι, φωτὶ τοῦ Πνεύματος ἐφωτίσθημεν, καὶ τῆς πλάνης, ὡς ἐκ σκότους, ἀπηλλάγημεν, καὶ τῇ τῶν αἰσθητῶν καὶ πυρίνων

γλωσσῶν διανομῇ, ὑπερφυεῖ ἐνεργείᾳ, τὴν εἰς σέ πίστιν
 ἐμαθητεύθημεν, καὶ σέ θεολογεῖν, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ
 Ἁγίῳ Πνεύματι, ἐν μιᾷ Θεότητι, καὶ δυνάμει, καὶ ἐξουσίᾳ
 κατηγαύσθημεν. Σὺ οὖν τὸ ἀπαύγασμα τῆ Πατρὸς, ὁ τῆς
 οὐσίας, καὶ τῆς φύσεως αὐτοῦ ἀπαράλλακτος καὶ ἀμε-
 τακίνητος χαρακτήρ, ἡ πηγὴ τῆς σοφίας καὶ τῆς χάρι-
 τος, διανοίξον κἀμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ τὰ χεῖλη, καὶ διδά-
 ξόν με πῶς δεῖ, καὶ ὑπὲρ ὧν χρὴ προσεύχεσθαι. Σὺ γὰρ
 εἰ ὁ γινώσκων τὸ πολὺ τῶν ἀμαρτιῶν μου πλῆθος, ἀλλ' ἡ
 σὴ εὐσπλαγχνία νικήσει τούτων τὸ ἄμετρον· ἰδὲ γὰρ φό-
 βῳ παρίσταμαί σοι, εἰς τὸ πέλαγος τοῦ ἐλέους σου τὴν
 ἀπόγνωσιν ἀπορρίψας τῆς ψυχῆς μου. Κυβέρνησόν με τὴν
 ζωὴν, ὁ πᾶσαν ῥήματι τὴν κτίσιν, ἀρρήτῳ σοφίας δυνάμει,
 κυβερνῶν, ὁ εὐδῖος τῶν χειμαζομένων λιμὴν, καὶ γνώρισόν
 μοι ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι. Πνεῦμα σοφίας σε τοῖς ἐμοῖς
 παράσχου διαλογισμοῖς· Πνεῦμα συνέσεως τῇ ἀφροσύνῃ
 μου δωρούμενος· Πνεῦμα φόβου σου τοῖς ἐμοῖς ἐπισκίασον
 ἔργοις· καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις
 μου· καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶ τὸ τῆς διανοίας μου στήρι-
 ξον ὀλισθηρόν· ἵνα καθ' ἑκάστην ἡμέραν, τῷ Πνεύματί σε
 τῷ ἀγαθῷ, πρὸς τὸ συμφέρον ὀδηγοῦμενος, καταξιωθῶ
 ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου, καὶ τῆς σῆς αἰὲ μνημονεύειν ἐν-
 δόξου καὶ ἐρευνητικῆς τῶν πεπραγμένων ἡμῖν παρουσίας·
 καὶ μὴ παρίδῃς με τοῖς φθειρομένοις τοῦ κόσμου τούτου
 συναπατᾶσθαι τερπνοῖς· ἀλλὰ τῶν μελλόντων ὀρέγεσθαι
 τῆς ἀπολαύσεως ἐνίσχυσον θησαυρῶν. Σὺ γὰρ εἶπας, Δέ-
 σποτα, ὅτι περ, ὅσα ἂν τις αἰτήσῃται ἐν τῷ ὀνόματί σου,
 ἀκωλύτως παρὰ τοῦ σοῦ λαμβάνει συναϊδίου Θεοῦ καὶ
 Πατρὸς· διὸ κἀγὼ ὁ ἀμαρτωλός, ἐν τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ
 Ἁγίου σου Πνεύματος, τὴν σὴν ἰκετεύω ἀγαθότητα· Ὅσα
 κῆξάμην, ἀπόδος μοι εἰς σωτηρίαν. Ναί, Κύριε, ὁ πάσης
 εὐεργεσίας πλουσιοπάροχος δοτὴρ ἀγαθός· ὅτι σὺ εἰ ὁ
 διδούς ὑπερεκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα. Σὺ εἰ ὁ συμπαθής,
 ὁ ἐλεήμων, ὁ ἀναμαρτήτως γεγονώς τῆς σαρκὸς ἡμῶν κοι-
 νωνός, καὶ τοῖς κἀμπουσι πρὸς σέ γόνυ ἐπικαμπτόμενος

φιλευσπλάγχθως, ἰλασμός τε γεγόμενος τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν. Δός δὴ, Κύριε, τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου· ἐπάκουσον ἡμῶν ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου σου· ἁγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου· μὴ παρίδῃς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. Σοὶ μόνῳ ἀμαρτάνομεν, ἀλλὰ καὶ σοὶ μόνῳ λατρεύομεν· οὐκ οἶδαμεν προσκυνεῖν Θεῷ ἄλλοτρίῳ, οὐδὲ διαπεταίξειν πρὸς ἕτερον Θεὸν τὰς ἑαυτῶν, Δέσποτα, χεῖρας. Ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα· καὶ προσδεχόμενος ἡμῶν τὰς γονυπετεῖς δεήσεις, ἔκτεινον πᾶσιν ἡμῖν χεῖρα βοηθείας· πρόσδεξαι τὴν εὐχὴν πάντων ὡς θυμίαμα δεκτὸν, ἀναλαμβάνομενον ἐνώπιον τῆς σῆς ὑπεραγαθῆς Βασιλείας.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην·

Κύριε, Κύριε, ὁ ρύσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, ρῦσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου. Πρόσδεξαι θυσίαν ἐσπερινὴν, τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις. Καταξίωσον δὲ ἡμᾶς, καὶ τὸ νυκτερινὸν στάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν, ἀπειράστους κακῶν· καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταραχῆς καὶ δειλίας, τῆς ἐκ τοῦ διαβόλου ἡμῶν προσγινομένης. Χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν, καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν, τῆς ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δικαίᾳ σου κρίσει ἐξετάσεως. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἵνα, καὶ ἐν τῇ κατ' ὑπνον ἡσυχίᾳ, ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου. Ἀπόστησον δὲ ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ, καὶ ἐπιθυμίαν βλαβεράν. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν τῇ πίστει, καὶ προκόπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί σου.

Ὁ Διάκονος·

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάγησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεὺς·

Εὐδοκίᾳ, καὶ χάριτι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μετ' οὐ εὐ-

λογητός εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα τὸ, Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ.

Μετὰ δὲ τοῦτο, λέγει ὁ Διάκονος.

Ἔτι, καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν.

Ἡ ἀεννάως βρῦσσα ζωτικὴ καὶ φωτιστικὴ πηγὴ, ἡ συν-αἶδιος τοῦ Πατρὸς δημιουργικὴ δύναμις, ὁ πᾶσαν τὴν οἰκονομίαν, διὰ τὴν τῶν βροτῶν σωτηρίαν, ὑπερκαλλῶς πληρώσας, Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὁ θανάτου δεσμούς ἀλύτους, καὶ κλειθρα ἄδου διαρρήξας, πονηρῶν δὲ πνευμάτων πλήθη καταπατήσας· ὁ προσαγαγὼν ἑαυτὸν ἄμωμον ὑπὲρ ἡμῶν ἱερεῖον, τὸ σῶμα δούς τὸ ἄχραντον εἰς θυσίαν, τὸ πάσης ἀμαρτίας ἄψαυσόν τε καὶ ἄβατον, καὶ, διὰ τῆς φρικτῆς ταύτης καὶ ἀνεκδιηγήτης ἱεουργίας, ζωὴν ἡμῖν αἰώνιον χαρισάμενος· ὁ εἰς ἄδου καταβάς, καὶ μοχλοὺς αἰωνίους συντρίψας, καὶ τοῖς καίτω καθημένοις ἄνοδον ὑποδείξας· τὸν δὲ ἀρχέκακον καὶ βύθιον δράκοντα, θεοσόφῳ δελεάσματι ἀγκιστρεύσας, καὶ σειραῖς ζόφου δεσμεύσας ἐν ταρταίρῳ, καὶ πυρὶ ἀσβέστῳ, καὶ σκότῳ ἐξωτέρῳ, διὰ τῆς ἀπειροδυναμίου σου κατασφαιλισάμενος ἰσχύος· ἡ μεγαλῶνυμος σοφία τῆ Πατρὸς· ὁ τοῖς ἐπηρεαζομένοις μέγας ἐπίκουρος φανείς, καὶ φωτίσας τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένους· Σὺ, δόξης ἀεννάου Κύριε, καὶ Πατὴρ ὑψίστου Υἱὲ ἀγαπητέ· αἶδιον φῶς, ἐξ αἰδίου φωτός· ἦλιε δικαιοσύνης, ἐπάμεισον ἡμῶν δεομένων σου, καὶ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, τῶν προκεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ λοιπῶν συγγενῶν κατὰ σάρκα, καὶ πάντων τῶν οἰκείων τῆς πίστεως, περὶ ὧν καὶ τὴν μνήμην ποιούμεθα νῦν· ὅτι ἐν σοὶ πάντων τὸ κρῖτος, καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου κατέχεις τὰ πέρατα τῆς γῆς. Δέσποτα παντοκράτορ, Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, γένους θνητοῦ τε καὶ ἀθανάτου, καὶ πάσης φύσεως ἀνθρωπίνης δημιουργε, συνισταμένης τε καὶ

παλιν λυομένης, ζωῆς τε καὶ τελευτῆς, τῆς ἐνταῦθα διαγωγῆς, καὶ τῆς ἐκεῖθεν μεταστάσεως· ὁ χρόνος μετρῶν τοῖς ζῶσι, καὶ καιροὺς θανάτου ἰστών, κατάγων εἰς ἄδη, καὶ ἀνάγων, δεσμεύων ἐν ἀσθενείᾳ, καὶ ἀπολύων ἐν δυναστείᾳ· ὁ τὰ παρόντα χρησίμως οἰκονομῶν, καὶ τὰ μέλλοντα λυσιτελῶς διοικῶν· ὁ τοὺς θανάτου κέντρῳ πληγέντας, ἀναστάσεως ἐλπίσι ζωογονῶν· Αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρᾶν, ὁ καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ἐσχάτῃ, καὶ μεγάλῃ, καὶ σωτηρίῳ ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς, τὸ Μυστήριον τῆς ἀγίας, καὶ ὁμοουσίου, καὶ συναϊδίου, καὶ ἀδιαιρέτου, καὶ ἀσυγχύτου Τριάδος ὑποδείξας ἡμῖν, καὶ τὴν ἐπιφοίτησιν, καὶ παρυσίαν τῆ ἀγίου καὶ ζωοποιῆσθ Πνεύματος, ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν ἐπὶ τοὺς ἀγίους σου Ἀποστόλους ἐκχέας, καὶ Εὐαγγελιστάς αὐτοὺς θέμενος τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν Πίστεως, καὶ ὁμολογητάς, καὶ κήρυκας τῆς ἀληθοῦς ἀναδείξας Θεολογίας· ὁ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ παντελείῳ Ἐορτῇ καὶ σωτηριῶδει, ἱλασμοὺς μὲν ἰκεσίους, ὑπὲρ τῶν κατεχομένων ἐν ἄδη, καταξιώσας δέχεσθαι, μεγάλας δὲ παρέχων ἡμῖν ἐλπίδας, ἀνεσιν τοῖς κατοικομένοις τῶν κατεχόντων αὐτοὺς ἀνισαρῶν, καὶ παραψυχὴν παρὰ σοῦ καταπέμπεσθαι· Ἐπαύουσον ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ οἰκτρῶν δεομένων σου· καὶ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου τῶν προκεκοιμημένων, ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐνθα ἀπέδρα πᾶσα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός· καὶ κατὰτάξον τὰ πνεύματα αὐτῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων, καὶ εἰρήνης καὶ ἀνέσεως ἀξίωσον αὐτοὺς· ὅτι οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε, Κύριε, οὐδὲ οἱ ἐν ἄδη ἐξομολόγησιν παρρησιάζονται προσφέρειν σοι· ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογῶμέν σε καὶ ἰκετεύομεν, καὶ τὰς ἱλαστηρίους εὐχὰς καὶ θυσίας προσάγομέν σοι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην·

Ο Θεός ὁ μέγας καὶ αἰώνιος, ὁ ἅγιος καὶ φιλόανθρωπος, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ στήναι

ἐνώπιον τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, εἰς ὕμνον καὶ αἶνον τῶν
 θαυμασίων σου, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις δούλοις σου·
 καὶ παράσχου χάριν, τοῦ μετὰ συντετριμμένης καρδίας
 ἀμετεωρίστως προσενεγκεῖν σοὶ τὴν τρισάγιον δοξολογίαν,
 καὶ τὴν εὐχαριστίαν τῶν μεγάλων σου δωρεῶν, ὧν ἐποίη-
 σας, καὶ ποιεῖς πάντοτε εἰς ἡμᾶς. Μνήσθητι, Κύριε, τῆς
 ἀσθενείας ἡμῶν, καὶ μὴ συναπολέσης ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις
 ἡμῶν, ἀλλὰ ποιήσον μέγα ἔλεος μετὰ τῆς ταπεινώσεως
 ἡμῶν· ἵνα, τὸ τῆς ἀμαρτίας σκότος διαφυγόντες, ἐν ἡμέ-
 ρᾳ δικαιοσύνης περιπατήσωμεν· καὶ ἐνδυσάμενοι τὰ ὄπλα
 τοῦ φωτός, ἀνεπιβουλεύτως διατελέσωμεν ἀπὸ πάσης ἐπη-
 ρείας τοῦ πονηροῦ, καὶ μετὰ παρρησίας δοξάσωμεν ἐπὶ
 πᾶσι σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεόν. Σὸν
 γὰρ ὡς ἀληθῶς, καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, Δέσποτα τῶν
 ἀπάντων καὶ ποιητὰ, ἢ τε πρόσκαιρος λύσις τῶν σῶν
 κτισμάτων, καὶ ἢ μετὰ ταῦτα συνάφεια καὶ ἀνάπαυσις
 ἢ εἰς αἰῶνας. Σοὶ χάριν ἐπὶ πᾶσιν ὁμολογοῦμεν, ἐπὶ ταῖς
 εἰσόδοις ἡμῶν ταῖς εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, καὶ ταῖς ἐξό-
 δοις, αἱ τὰς ἐλπίδας ἡμῖν τῆς ἀναστάσεως, καὶ τῆς ἀκη-
 ράτου ζωῆς, διὰ τῆς σῆς ἀψευδοῦς ἐπαγγελίας προμνη-
 στεύονται· ἧς ἀπολαύσαιμεν ἐν τῇ δευτέρᾳ μελλούσῃ πα-
 ρουσίᾳ σου. Σὺ γὰρ εἶ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἡμῶν ἀρχη-
 γός, καὶ τῶν βεβιωμένων ἀδέκαστος καὶ φιλάνθρωπος
 κριτὴς, καὶ τῆς μισθαποδοσίας Δεσπότης καὶ Κύριος· ὁ
 καὶ κοινωθήσας ἡμῖν παραπλησίως σαρκὸς καὶ αἵματος,
 διὰ συγκατάθεσιν ἄκραν, καὶ τῶν ἡμετέρων ἀδιαβλήτων
 παθῶν, ἐν τῷ ἔκουσίῳ εἰς πείραν καταστῆναι, προσλα-
 βόμενος σπλάγγνα οἰκτιρμῶν, καὶ ἐν ᾧ πέπονθας πειρα-
 σθεῖς αὐτός, τοῖς πειραζομένοις ἡμῖν γενόμενος αὐτεπαύ-
 γελτος βοηθός· διὸ καὶ συνήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν σὴν ἀπά-
 ρθειαν. Δέξαι οὖν, Δέσποτα, δεήσεις καὶ ἰκεσίας ἡμετέ-
 ρας, καὶ ἀνάπαυσον πάντας τοὺς πατέρας ἐκάστου, καὶ
 μητέρας, καὶ ἀδελφούς, καὶ ἀδελφαίς, καὶ τέκνα, καὶ εἴτι
 ἄλλο ὁμογενές καὶ ὁμόφυλον, καὶ πάσας τὰς προαναπαυ-
 σαμένας ψυχὰς ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου· καὶ

κατάταξον τὰ πνεύματα αὐτῶν καὶ τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς, ἐν κόλποις Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, ἐν χώρᾳ ζώντων, εἰς βασιλείαν οὐρανῶν, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς, διὰ τῶν φωτεινῶν Ἀγγέλων σου εἰσάγων ἅπαντας εἰς τὰς ἀγίας σου μονὰς, συνεγείρων καὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ, ἣ ὥρισας κατὰ τὰς ἀγίας σου καὶ ἀψευδεῖς ἐπαγγελίας. Οὐκ ἔστιν οὖν, Κύριε, τοῖς δούλοις σου θάνατος, ἐκδημούντων ἡμῶν ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ πρὸς σὲ τὸν Θεὸν ἐνδημούντων, ἀλλὰ μετὰστασις λυπηροτέρων ἐπὶ τὰ χρηστότερα, καὶ θυμηδέστερα, καὶ ἀνάπαυσις, καὶ χαρὰ. Εἶδὲ καὶ τι ἡμάρτομεν εἰς σὲ, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς· διότι οὐδεὶς καθαρὸς ἀπὸ ρύπου ἐνώπιόν σου, οὐδ' ἂν μίᾳ ἡμέρᾳ ἢ ἡ ζωῆ αὐτοῦ, εἰμὴ μόνος σὺ ὁ ἐπὶ γῆς φανεὶς ἀναμάρτητος, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, δι' οὗ πάντες ἐλπίζομεν ἐλέους τυχεῖν, καὶ ἀφέσεως ἀμαρτιῶν. Διὰ τοῦτο ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς, ἄνεσ, ἄφεσ, συγχώρησον τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει, καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ πρόδηλα, τὰ λανθάνοντα, τὰ ἐν πράξει, τὰ ἐν διανοίᾳ, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν πάσαις ἡμῶν ταῖς ἀναστροφαῖς καὶ τοῖς κινήμασι· καὶ τοῖς μὲν προλαβοῦσιν ἐλευθερίαν καὶ ἄνεσιν δώρησαι, ἡμᾶς δὲ τοὺς περιεστῶτας εὐλόγησον, τέλος ἀγαθὸν καὶ εἰρηνικὸν παρεχόμενος ἡμῖν τε καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου, καὶ ἐλέους σπλάγγνα καὶ φιλάνθρωπίας διανοίγων ἡμῖν, ἐν τῇ φρικτῇ καὶ φοβερᾷ σου παρουσίᾳ· καὶ τῆς βασιλείας σου ἀξίους ἡμᾶς ποιήσον.

Ἐπισυναίπτει καὶ ταύτην τὴν Εὐχὴν.

Ο Θεὸς, ὁ μέγας καὶ ὑψιστος, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διαχωρίσας ἀναμέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀναμέσον τοῦ σκότους, καὶ τὸν μὲν ἥλιον θέμενος εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, σελήνην δὲ καὶ ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς, καὶ ἐπὶ τῆς παρουσίας ἡμέρας προφθάσαι τὸ πρόσωπόν

σου ἐν ἔξομολογήσει, καὶ τὴν ἔσπερινὴν σοὶ λατρείαν προσ-
αγαγεῖν· αὐτὸς, φιλόνηρωπε Κύριε, κατεύθυνον τὴν προσ-
ευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ πρόσδεξαι αὐ-
τὴν εἰς ὄσμην εὐωδίας. Παράσχου δὲ ἡμῖν τὴν παροῦσαν
ἐσπέραν, καὶ τὴν ἐπιῖθαι νύκτα, εἰρηνικὴν· ἔνδυσον ἡμᾶς
ὄπλα φωτός· ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, καὶ ἀπὸ
παντός πράγματος ἐν σκοτει διαπορευομένου, καὶ δὸς ἡ-
μῖν τὸν ὕπνον, ὃν εἰς ἀνάπαυσιν τῆ ἀσθενείᾳ ἡμῶν ἔδωρή-
σω, πάσης διαβολικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Ναὶ,
Δέσποτα τῶν ἀπάντων, τῶν ἀγαθῶν χορηγέ· ἵνα, καὶ ἐπὶ
ταῖς κοίταις ἡμῶν κατανυγόμενοι, μνημονεύωμεν καὶ ἐν νυ-
κτὶ τοῦ παναγίου ὀνόματός σου· καὶ τῆ μελέτῃ τῶν σῶν
ἐντολῶν καταυγαζόμενοι, ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς διανιστώ-
μεν πρὸς δοξολογίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος, δεήσεις καὶ ἰκε-
σίας τῆ σῆ εὐσπλαγγνία προσάγοντες, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀ-
μαρτιῶν, καὶ παντός τοῦ λαοῦ σου· ὃν ταῖς πρεσβείαις
τῆς ἀγίας Θεοτόκου ἐν ἐλέει ἐπίσκεψαι.

Ὁ Διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου. κτλ.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεὺς.

Σὺ γὰρ εἶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡ-
μῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ
Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Διάκονος·

Πληρώσωμεν τὴν ἔσπερινὴν. κτλ.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνηρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος. Ταῖς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοῦς, καὶ καταβάς
ἐπὶ σωτηρία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἐπίδε ἐπὶ
τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου· σοὶ γὰρ

τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ Κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι τὰ ἑαυτῶν ἔκλιναν κεφαλαίς, τοὺς δὲ ἑαυτῶν ὑπέταξαν αὐχένας, οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν· οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παρούσαν ἐσπέραν, καὶ τὴν ἐπιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας, καὶ διαλογισμῶν ματαιῶν, καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶτα ἐκφωνεῖ·

Εἶη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σου εὐλογημένον, καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς. κτλ.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα, τοῦ Στίχου. Ἦχος γ'.

Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς πᾶσιν, ἐμφανῶς αἱ γλώσσαι γεγόνασιν· Ἰουδαῖοι γάρ, ἐξ ὧν κατὰ σάρκα Χριστὸς, ἀπιστία νοσήσαντες, θεϊκῆς ἐξέπεσον χάριτος, καὶ τῷ θεῷ φωτὸς οἱ ἐξ ἔθνῶν ἠξιώθημεν, στηριχθέντες τοῖς λόγοις τῶν Μαθητῶν φβεγγομένων τὴν δόξαν τοῦ εὐεργέτου τῶν ὄλων Θεοῦ· μεθ' ὧν τὰς καρδίας σὺν τοῖς γόνασι κλίναντες, ἐν πίστει προσκυνήσωμεν, τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι στηριχθέντες, Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός.

Νῦν τὸ Παράκλητον Πνεῦμα, ἐπὶ πᾶσαν σάρκα ἐκκέχυται· Ἀποστόλων γὰρ χορείας ἀρξάμενον, ἐξ αὐτῶν κατὰ μέθεξιν, τοῖς πιστοῖς τὴν χάριν ἐφήπλωσε, καὶ πιστοῦται αὐτοῦ τὴν κραταιὰν ἐπιφοίτησιν, ἐν πυρίνῳ τῷ εἶδει τοῖς Μαθηταῖς διανεμόν τὰς γλώσσας, εἰς ὑμνωδίαν, καὶ δόξαν Θεοῦ· διὸ τὰς καρδίας νοερώς ἐλλαμπόμενοι, ἐν πίστει στηριχθέντες τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, δυσωποῦμεν σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου.

Νῦν περιβάλλονται κράτος, οἱ Χριστοῦ ἀφ' ὕψους Ἀπόστολοι· ἐγκαινίζει γὰρ αὐτοὺς ὁ Παράκλητος, ἐν αὐτοῖς καινίζόμενος, μυστικῇ καινότητι γνώσεως· ἦν ταῖς ξέναις φωναῖς, καὶ ὑψηγόροις κηρύττοντες, τὴν αἰδίου φύσιν τε καὶ ἀπλήν, τρισυπόστατον σέβειν τοῦ εὐεργέτη τῶν

ὄλων Θεοῦ, ἡμᾶς ἐκδιδάσκουσι. Διὸ φωτισθέντες τοῖς ἐκείνων διδάγμασι, Πατέρα προσκυνήσωμεν, σὺν Υἱῷ, καὶ Πνεύματι, δυσωποῦντες σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε λαοὶ, τὴν τρισυπόστατον Θεότητα προσκυνήσωμεν, Υἱὸν ἐν τῷ Πατρὶ, σὺν Ἁγίῳ Πνεύματι. Πατὴρ γὰρ ἀχρόνως ἐγέννησεν Υἱὸν, συναἰδιον καὶ σύμβρονον, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ἦν ἐν τῷ Πατρὶ, σὺν Υἱῷ δοξαζόμενον· μία δύναμις, μία οὐσία, μία Θεότης, ἦν προσκυνοῦντες πάντες λέγομεν· Ἅγιος ὁ Θεός, ὁ τὰ πάντα δημιουργήσας δι' Υἱοῦ, συνεργεία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἅγιος ἰσχυρός, δι' οὗ τὸν Πατέρα ἐγνώκαμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπεδήμησεν ἐν κόσμῳ. Ἅγιος ἀθάνατος, τὸ Παράκλητον Πνεῦμα, τὸ ἐκ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, καὶ ἐν Υἱῷ ἀναπαυόμενον· Τριάς ἁγία δόξα σοι.

Τό, Νῦν ἀπολύεις· Τρισάγιον· καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, ἐκ γ'.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν οὕτως.

Ο ἐκ τῶν πατρικῶν κολπῶν κενώσας ἑαυτὸν, καὶ τὴν ἡμετέραν ὅλην ἀνθρωπίνην προσλαβόμενος φύσιν, καὶ θεώσας αὐτήν, μετὰ δὲ ταῦτα εἰς οὐρανοὺς αὐθις ἀνελθὼν, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, τό, τε θεῖον, καὶ ἅγιον, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ὁμοδύναμον, καὶ ὁμοδοξον, καὶ συναἰδιον Πνεῦμα καταπέμψας ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, καὶ διὰ τούτου φωτίσας μὲν αὐτούς, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου, καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων, πανευφήμεων, Θεοκηρύκων, καὶ Πνευματοφόρων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, διὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀγαθότητα. Ἀμήν.

Α Κ Ο Λ Ο Τ Θ Ι Α

Εἰς παρακλήσιν ἀσθενῶν, χειμαζομένων ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐπιηρεζόντων.

Εὐλογεῖ ὁ Ἱερεὺς, καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον, τὸ, Κύριε, εἰσ-
 ἀκουσον τῆς προσευχῆς μου· τὸ, Κύριος ποιμαίνει με, καὶ
 οὐδέν με ὑστερήσει· τὸ, Κύριος, φωτισμός μου, καὶ σωτήρ
 μου, τίνα φοβηθήσομαι; τὸ, Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ δια-
 σκορπισθήτωσαν· τὸν Ν'. εἶτα, Μὴ καταπιστεύσης με.
 Δέξαι μου τὴν δέησιν· καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Ἱερεὺς.

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία.

Εἶτα τὸν παρόντα Κανόνα.

Κανὼν Παρακλητικὸς εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν
 Ἰησοῦν Χριστόν· εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον
 εἰς τοὺς Ἀσώματους· εἰς τοὺς Ἀποστόλους·
 καὶ εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν.

Ο' ποιητής, καὶ λυτρωτής μου καὶ Κύριος, ἡ τῶν πιστῶν
 βοήθεια, τάχυνον ῥύσαι με, τοῦ παρόντος κινδύνου,
 ὁ δοῦλός σου βοᾶ σοι, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ο' τὴν ἡμῶν, μόνος γινώσκων ἀσθένειαν, ἐκ τῆς παρού-
 σης θλίψεως, καὶ τοῦ συνέχοντος ὀλεθρίου προφθαί-
 σας, ἐξάρπασον καὶ σῶσον, Σῶτερ τὸν δοῦλόν σου. Δόξα.

Α'γγελικαί, τάξεις αὐτῶν Δυναμέων, σὺν Ἀποστόλοις, Μάρ-
 τυσι, καθικετεύσατε, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, κινδύνε
 βαρυτάτου, ῥύσαι τὸν δοῦλον αὐτοῦ. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η' τῶν πιστῶν, καταφυγὴ ἀειπάρθενε, ἡ κραταῖα βοή-
 θεια, ἡμῶν τῶν δούλων σου, τῆς παρούσης ἀνάγκης,
 τὸν δοῦλόν σου πρεσβεΐαις, λύτρωσαι Δέσποινα.

ᾠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ω'ς πάλαι Ἰακώβ τὸν σὸν θειάποντα, ἐρρύσω τῆς τοῦ
 Ἡσαῦ βασικανίας, οὕτω ῥύσαι τὸν οἰκέτην σου, τῆς
 παρούσης ἀνάγκης ὡς φιλάνθρωπος. θηκη Ανδριτσινάς

Φιλάνθρωπε Σωτήρ ἐπικαλοῦμαι σε, ἐν θλίψει ὑπάρ-
χων καὶ ἀθυμίας, μὴ παρίδῃς με τὸν δοῦλόν σου, ἀλ-
λά σπεῦσον καὶ ῥῦσαι με ὡς εὐσπλαγγνος.

Δόξα.

Ο μόνος ἀγαθός, ὁ μόνος εὐσπλαγγνος, ὁ μόνος οἰκτίρ-
μων καὶ ἐλεήμων, τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἀγίων σου, τὸν
σὸν δοῦλον, οἰκτείρας ἐλευθέρωσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο ἄν ἔτεκες Ἀγνή, Θεὸν ἰκέτευε, σὺν πᾶσιν Ἀγγέλοις
καὶ Ἀποστόλοις, σὺν Προφήταις τε καὶ Μάρτυσιν,
ἐκ κινδύνων τὸν δοῦλόν σου λυτρώσασθαι.

Εἰδ' οὕτω τὸν Εἰρμόν.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἀ-
μαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρ-
δίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει τὸν ἀσθενῆ. Εἶτα.

Πρεσβεία θερμῆ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πη-
γῆ, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενώς βοῶμέν σοι·
Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι
ἡμᾶς, ἢ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ὡδὴ δ'. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Τῇ λαίλαπι, τῶν κινδύνων δεινῶς ῥιπιζόμενον, τὸν σὸν
δοῦλον Δέσποτα, καὶ τῷ πελάγει τῶν θλίψεων, νῦν
κλυδωνιζόμενον, πρὸς γαληνότατον ὄρμον καθοδήγησον.

Ο ἰ θλίβοντες, τὸν σὸν δῶλον, Χριστέ, ἐπληθύνθησαν, καὶ
γλῶσσαν ἠκόνησαν, καθάπερ δίστομον μάχαιραν· ἴ-
δε οὖν φιλάνθρωπε, καὶ ἐξ ἀδίκου θανάτου τὸν σὸν δοῦ-
λον λύτρωσαι.

Δόξα.

Αρχάγγελοι, Ἐξουσίαι, Δυναμίεις, καὶ Ἀγγελοι, Ἀπό-
στολοι, Μάρτυρες, Ὅσιοι, Προφῆται, καὶ Δίκαιοι, πάν-
τες δυσωπήσατε, ὑπὲρ τοῦ νῦν παναθλίως κινδυνεύοντος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πανύμνητε, τῶν ἀνθρώπων ἐτοιμῆ βοήθεια, τὰ ἄγρια
κύματα, τῶν πειρασμῶν καταπραΰνον, καὶ τὸν ἐν τῇ
σκέπῃ σου, καταφεύγοντα ἴασαι δοῦλόν σου Δέσποινα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ φωτὸς χορηγός.

Ο' Ἐξεκίου ποτέ, ἀποπληρώσας τὰς εὐχὰς Κύριε, καὶ τὴν ἐμὴν, πλήρωσον ἐν τάχει, ὁ μόνος ἀγαθός, καὶ σῶσον σὸν δούλον ἐκ πάσης κακώσεως.

Ο' δι' Ἀγγέλου χειρὸς, τὸν Κορυφαῖον Μαθητὴν Κύριε, ἐκ φυλακῆς, θείᾳ δυναστείᾳ ποτέ ἐξαγαγὼν, ῥύσαι τὸν δούλόν σου δεινῶς κινδυνεύοντα. Δόξα.

Α'γγελικαὶ στρατιαί, τῶν Ἀποστόλων Προφητῶν δῆμός τε, πανευκλεῶν, Μαρτύρων, Ὀσίων, ὑπὲρ τοῦ ἐν δεινοῖς, ἐπάρχοντος, ἅμα πρεσβείαν ποιήσατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τάχυνον ῥύσαι τὸν πιστὸν δούλόν σου, τοῦ χαλεποῦ, καὶ δεινοῦ κινδύνου, τοῦ νῦν ἐπελθόντος, ἵνα σε δοξάζῃ καρδίᾳ καὶ στόματι.

ᾠδὴ ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ο' κητώας γαστρὸς λυτρωσάμενος, πάλαι τὸν Προφήτην σου Δέσποτα Κύριε, τὸν σὸν οἰκέτην λύτρωσαι, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ δοξάζῃ σε.

Δανιὴλ ὡς ἐρρύσω λεόντων Χριστέ, ῥύσαι πονηρῶν ἐξ ἀνθρώπων νυνὶ καὶ ἐγώ, τὸν σὸν οἰκέτην Δέσποτα, καὶ φθορᾶς καὶ θανάτου ἀνάγαγε. Δόξα.

Κινδυνεύοντα σῶσον τὸν δούλόν σου, Σῶτερ, τῶν ἀγίων Ἀγγέλων δεήσεις, τῶν Προφητῶν, Μαρτύρων τε, καὶ σοφῶν Μαθητῶν σου ἐντεύξεις. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μὴ παρίδης δεινῶς χειμαζόμενον, καὶ ἐξαπορούμενον Κόρη τὸν δούλόν σου· ἀλλὰ συνήθως λύτρωσαι, προσφυγόντα τῇ σκέπῃ σου Ἄχραντε.

Καὶ τὸν Εἰρμόν.

Ε'ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Εἶδ' οὕτω μνημονεῖ τὸν ἀσθενῆ.

Εἶτα λέγει τὸ παρὸν Τροπάριον. Ἦχος δ'.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ, καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ, κρίζοντες

ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγγισθεῖσα, σπεῦσον ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, μὴ ἀποστρέψῃς τοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Ὦδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσεῖς.

Ως πάλαι τοὺς τρεῖς, ἐκ καμίνου τοῦ πυρὸς Παῖδας ἐρρύσω, ῥῦσαι Οἰκτίρμον τὸν οἰκέτην σου, ὡς ἀγαθὸς δυσωποῦμέν σε, τῆς ἐπερχομένης ἀνάγκης, καὶ τῆς φλογώσεως Δέσποτα, τῶν ἀνυποΐστων πειρασμῶν, ὅπως δοξάζῃ σε.

Ο μόνος εἰδώς, τὴν ἀσθένειαν Χριστέ τὴν ἀνθρωπίνην, ὃ ὑποδείξας ἐν ταῖς θλίψεσι, ταῖς παρακλήσεις φιλάνθρωπε, ῥῦσαι τοῦ παρόντος κινδύνου, τὸν οἰκέτην σου ψάλλοντα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δόξα.

Αγγέλων πληθὺς, Ἀποστόλων, Προφητῶν, Μαρτύρων θείων, καὶ Προπατόρων θείος σύλλογος, τὸν ἀγαθὸν δυσωπήσατε, νῦν τὸν κοπετὸν μεταστρέψαι, εἰς χαρὰν τοῦ κραυγαζόντος· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η μόνη ἐλπίς, καὶ βοήθεια πιστῶν Θεογεννητορ, σπεῦσον βοήθει τῷ οἰκέτῃ σου, χειμαζομένῳ ταῖς θλίψεσι, πάντοθεν, καὶ ἠπαρημένῳ, καὶ ἐν ὀδύνῃ ὑπάρχοντι, καὶ καταφεύγοντι εἰς σέ, ἐν πεποιθήσει ψυχῆς.

Ὦδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς.

Παύλου καὶ Σύλα ταῖς εὐχαῖς, ὡς ἐδέξω, καὶ δεσμῶν τέτους ἐρρύσω, καὶ ἡμῶν Ἐλεῆμον, τῶν ἀναξίων νυνί, βωόντων ταῖς φωναῖς ἐπάκουσον· ῥῦσαι τὸν σὸν δούλον, φθορᾶς τε καὶ θανάτου.

Μὴ ἀποστρέψῃς ἀπ' ἐμοῦ, τοῦ οἰκέτου σου Χριστέ τὸ πρόσωπόν σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ, ἐπάκουσόν μου Σωτήρ, καὶ ῥῦσαι τοῦ παρόντος κλυδωνος, δι' ἡμῶν βοᾶσαι ὁ δούλός σου οἰκτίρμον.

Δόξα.

Ταῖς ἱκεσίαις ὁ Θεὸς, τῶν ἀύλων Λειτουργῶν καὶ Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων χορείας, καὶ ἱερῶν Προφητῶν, Ὁσίων, Δικαίων ἀπάντων τε, ῥῦσαι τὸν σὸν δούλον, τοῦ χαλεποῦ κινδύνου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καταφυγή Χριστιανῶν, βοηθὲ τῶν ἐν δεινοῖς χειμαζομένων, Παναγία Παρθένε, μὴ ὑπερίδῃς τὸν σὸν οἰκῆτην, κινδύνοις ποντοῦμενον, καὶ τῇ κραταιᾷ σου, προσφεύγοντα νῦν σκέπη.

Ἐδὴ δὲ. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Τὰ λυπρὰ τοῦ σοῦ δούλου, τοῦ παρόντος κινδύνου, καὶ ζάλην τὴν πολλὴν καὶ χαλεπὴν, μεταποίησον νῦν Δέσποτα, καὶ μετάτρεψον τούτου, τὸ πένθος εἰς χαρὰν διηνεκῆ, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ, ἀπαύστως μεγαλύνῃ σε.

Σοῦ τὴν πολλὴν εὐσπλαγγίαν, μὴ νικήσῃ Οἰκτίρμον, τὸ πλῆθος τῶν ἀμέτρων μου κακῶν· ἀλλὰ συνήθει ἐλέει σου, δι' ἡμῶν σοι κραυγάζει ὁ δούλος σου· Σῶσον, καὶ ῥύσαι με Χριστέ, ἀπὸ βλάβης παντοίας, ὁ μόνος πολυέλεος.

Δόξα.

Φεῖσαι μου Κύριε, φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κρῖναι, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ· μὴ τῷ θυμῷ σε ἐλέγξῃς με, δυσωπεῖ σε Παρθένος, ἢ σὲ κυφορήσασα Χριστέ, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ τῶν Μαρτύρων σύλλογος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υ'περαγία Παρθένε, μετὰ τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν, καὶ ἀγίων Ἀγγέλων, Ἀποστόλων, Προφητῶν, Μαρτύρων, καὶ Ὁσίων ἀπάντων, τὸν μόνον ὑπεράγαθον Θεόν, ἐκδυσωπήσατε, ῥυσθῆναι κακώσεως τὸν δούλόν σου.

Εἰς οὕτως, Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς. Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί. Δέσποινα καὶ Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ.

Εἶτα μνημονεῖε τὸν ἀσθενῆ· καὶ λαμβανῶν θρυαλλίδα, συναλείφει αὐτόν, λέγων τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Πάτερ ἅγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον, καὶ ἐκ θανάτου λυτροῦμενον, ἴασαι καὶ τὸν δούλόν σε (τὸν δεῖνα), ἐκ τῆς περιεχούσης αὐτὸν ψυχικῆς τε, καὶ σωματικῆς ἀσθενείας, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου· καὶ ζωοποίησον αὐτόν, κατὰ τὸ σοὶ εὐάρεστον, ὅπως, τὴν ὀφειλομένην σοι εὐχα-

ριστίαν καὶ προσκύνησιν, ἐν ἀγαθοεργίαις ἀποπληροῖ·
 πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης, ἐνδόξης, Δεσποίνης ἡμῶν
 Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων σου τῶν
 Ἀγίων.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀνα-
 πέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
 νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ

ΕΙΣ ΑΣΘΕΝΗ, ΚΑΙ ΜΗ ΥΠΝΟΥΝΤΑ,

Η ΩΣ ΛΕΓΕΤΑΙ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΠΤΑ ΠΑΙΔΩΝ.

Ο Θεός, ὁ μέγας, καὶ αἰνετός, καὶ ἀκατάληπτος, καὶ
 ἀνεκδιήγητος, ὁ πλάσας τὸν ἄνθρωπον τῇ χειρὶ σου,
 χοῦν λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ τῇ εἰκόνι τῆ σῆ τιμήσας αὐ-
 τόν, Ἰησοῦ Χριστέ, τὸ ἐπιπόθητον ὄνομα, σὺν τῷ ἀνάρχῳ
 σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σθ
 Πνεύματι, ἐπιφάνηθι ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου (τόν δε), καὶ ἐ-
 πίσκεψαι αὐτὸν ψυχῇ καὶ σώματι, δυσωπούμενος ὑπὸ
 τῆς πανενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθέ-
 νου Μαρίας· τῶν ἁγίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων·
 τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτι-
 στοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀ-
 ποστόλων· τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρ-
 χῶν, καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ μεγά-
 λου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσόσο-
 μου· Ἀθανασίῃ, καὶ Κυρίλλου· τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡ-
 μῶν Νικολαίῃ τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος Τριμυθέντος τῶν
 Θαυματουργῶν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων Ἱεραρχῶν· τῆ ἁγίῃ
 Ἀποστόλου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου·
 τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων, Γεωργίου τοῦ
 Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Θεοδώρου τοῦ

Στρατηλάτου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, Ἀντωνίου, Εὐθυμίου, Σαίββα τοῦ Ἁγιασμένου, Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου, Ὀνουφρίου, Ἀρσενίου, Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ, καὶ πάντων τῶν Ὀσίων· τῶν ἁγίων καὶ ἰαματικῶν Ἀναργύρων, Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος καὶ Ἐρμολαίου, Σαμφῶν καὶ Διομήδους, Θαλελαίου καὶ Τρύφωνος, καὶ τῶν λοιπῶν· τοῦ Ἁγίου (τοῦ θε), καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων· καὶ δός αὐτῷ ὕπνον ἀνέσεως, ὕπνον σωματικόν, ὑγείας, καὶ σωτηρίας, καὶ ζωῆς, καὶ ῥῶσιν ψυχῆς καὶ σώματος· καὶ ὡς ἐπεσκέψω ποτὲ Ἀβιμέλεχ τὸν θραύσαντά σου ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀγρίππα, καὶ ἔδωκας αὐτῷ ὕπνον παραμυθίας, τοῦ μὴ ἰδεῖν τὴν πτώσιν Ἱερουσαλήμ, καὶ τοῦτον κοιμίσας ὕπνον θρεπτικόν, καὶ πάλιν τοῦτον ἀναστήσας ἐν μιᾷ καιροῦ ῥοπή, εἰς δόξαν τῆς σῆς ἀγαθότητος· ἀλλὰ καὶ τοὺς ἁγίους σου ἐνδόξους Ἐπτὰ Παῖδας, ὁμολογητὰς καὶ μάρτυρας τῆς σῆς ἐπιφανείας ἀναδείξας, ἐν ταῖς ἡμέραις Δεκίου τοῦ βασιλέως καὶ ἀποστάτου, καὶ τούτους κοιμίσας ἐν τῷ σπηλαίῳ ἔτη τριακόσια ἑβδομήκοντα δύο, ὡσεὶ βρέφη θάλλοντα ἐν τῇ νηδυί τῆς αὐτῶν μητρὸς, καὶ μηδὲν ὑπομείναντα φθοράν, εἰς ἔπαινον καὶ δόξαν τῆς φιλανθρωπίας σου, καὶ εἰς ἐνδείξιν καὶ βεβαιώσιν ἡμῶν τῆς παλιγγενεσίας, καὶ ἀναστάσεως πάντων· Αὐτὸς, φιλόνητο Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ἐπίσκεψαι τὸν δοῦλόν σου (τόν θε)· καὶ δώρησαι αὐτῷ ὑγίαν, ῥῶσιν, καὶ εὐρωστίαν διὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅτι παρα σου ἔστι πᾶσα δόσις ἀγαθῆ, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΙΣ ΨΥΧΟΡΡΑΓΟΤΗΤΑ

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, Τρισαΐγιον, Παναγία Τριάς, Πάτερ ἡμῶν, "Ὅτι σοῦ· τὸ, Κύριε ἐλέησον β'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'· καὶ τοὺς παρόντας Ψαλμοὺς. Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Εἶτα τὸν Ν'. καὶ τὸν παρόντα Κανόνα.

Ποίημα Κυροῦ Ἀνδρέου Κρήτης Ἱεροσολυμίτου.

Ωδ' ἄ. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ.

Δεῦτε συνάχθητε πάντες οἱ εὐσεβῶς, ἐν τῷ βίῳ ζήσαντες, καὶ θρηνήσατε ψυχὴν, ξενοθεῖσαν δόξης τῆ Θεῶ, καὶ δουλεύσασαν αἰσχροῖς, δαίμοσι πάσῃ σπουδῇ.

Τανῦν ὁ χρόνος μὴ ἅπας ὁ τῆς ζωῆς, ὡς καπνὸς παρέδραμε, καὶ παρέστησαν λοιπὸν, Ἄγγελοι πεμφθέντες ἐκ Θεοῦ, τὴν ἀθλίαν μὴ ψυχὴν, ζητοῦντες ἀσυμπαθῶς. Δόξα.

Ιδοὺ ἐφέστηκεν ὄχλος τῶν πονηρῶν, πνευμάτων κατέχοντες, τῶν ἐμῶν ἁμαρτιῶν, ἐγγραφαῖς, καὶ κράζουσι σφοδρῶς ἐκζητοῦντες ἀναιδῶς, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λοιπὸν πρὸς τίνα βοήσω; τίς μου κλαυθμὸν, ἐξ ὀδύνης δέξεται, καὶ καρδίας στεναγμὸν; εἰμὶ σὺ πανάχραντε Ἄγνη, ἡ ἐλπίς Χριστιανῶν, καὶ πάντων ἁμαρτωλῶν.

Ὡδ' ἄ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ.

Καλοὶ μου φίλοι καὶ γνωστοί, ἵνα τί οὐ θρηνεῖτε, ἐκ ψυχῆς καὶ καρδίας, τὸν ποτὲ ἀγαπητὸν, καὶ φίλον καὶ ἀδελφόν, νῦν δὲ ξένον, καὶ Θεοῦ καὶ πάντων ὑμῶν;

Α'γαπητοὶ μὴ ἀδελφοί, ταῖς ἐμαῖς καθορῶντες, ἁμαρτίας κειμένας, ἐν τῇ στάθμῃ τοῦ ζυγοῦ, Χριστὸν τὸν πάντων Θεόν, δυσωπεῖτε ἴλεων γενέσθαι μοι.

Δόξα .

Μνησθέντες μου ἀγαπητοί, τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλίας, τὸν Χριστὸν δυσωπεῖτε, ἐπιβλέψαι ἐπ' ἐμέ, τὸν δυστυχή, τῆς ζωῆς, στερηθέντα καὶ βασανιζόμενον .

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον .

Κλῖνον τὸ οὖς σου ἐπ' ἐμοί, τοῦ Θεοῦ μου ἡ Μήτηρ, ἐκ τοῦ ὕψους τῆς δόξης, τῆς πολλῆς σου ἀγαθῆ· εἰσακουσον στεναγμῶν, τελευταίων, καὶ χεῖρά μοι ὄρεξον .

ᾠδὴ δ'· Χριστός μου δύναμις .

Οἶμοι τὸν ἄσωτον! οἶμοι τὸν ἄθλιον! ὅτι χεῖρας ἐκτείνω πρὸς τῆς ἐμοῦς, φίλους τε, καὶ δαίκρυα, ἐξ ὀφθαλμῶν μου προχέω, ἀλλ' οὐδεὶς ὁ ἐλεῶν ἐμέ .

Αγὼν ἐπέστη μοι, ψυχῆς πανόλεθρος, καὶ τὰ ὄμματα ῥέπων πρὸς τοὺς Θεοῦ, φωτεινοὺς Ἀγγέλους, ἐκβοῶ· Μικρὸν εἰσατάτε με ζῆν, ἀλλ' οὐδεὶς ὁ εἰσακούων μου .

Δόξα .

Εμὲ πενήθησατε, ἐμέ θρηνήσατε, τῶν Ἀγγέλων οἱ δῆμοι καὶ τῶν βροτῶν, πάντων οἱ φιλόχριστοι· ἀθλίως γάρ μου ἡ ψυχὴ, ἐκ τοῦ σώματος χωρίζεται .

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον .

Δέσποινα, Δέσποινα, ἄρτι ἐλέησον, ψυχὴν ἀπορουμένην καὶ πρὸς τὴν σὴν, σκέπην μόνην βλέπουσαν, καὶ μὴ παρίδης ἀγαθῆ, ἐκδοθῆναί με τοῖς δαίμοσι .

ᾠδὴ ε'· Ἐγὼ θεῖω φέγγει σου ἀγαθῆ .

Φῶς νοητὸν λάμψον ἐπ' ἐμοί, ἴδω σε Χριστέ κἄν πρὸς βραχύ· οὐκ ἔτι γάρ σε θεάσομαι· νέφος γάρ δαιμόνων, ἄφνω ἐπῆλθέ μοι, καὶ σκότος τῶν αἰσchrῶν μθ, ἔργων καλύπτει με .

Σώζεσθε πάντες ἀγαπητοί, ἀσπλαγχοὶ φανέντες ἐπ' ἐμέ, τὸν δυστυχή καὶ πανάθλιον· πάντες γάρ εἰ μίαν φωνὴν ἐφθέγγασθε, πρὸς τὸν ἐμὸν Δεσπότην, οὐκ ἂν ἀπέτυχον .

Δόξα .

Σώζου ὁ μέγας ἄρχων Θεοῦ, Μιχαὴλ Ἀγγέλων ἀρχηγέ· οὐκ ἔτι γάρ σου τὸ ἅγιον, ὄνομα καλέσω τοῦ βοηθῆσαι μοι· σιγῶσι γάρ μου χεῖλη, καὶ γλῶσσα δέδεται .

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σώζου καὶ σὺ ἄχραντε ἀγνή, Μήτηρ τοῦ Χριστοῦ μου καὶ Θεοῦ· οὐκ ἔτι γὰρ τὴν εἰκόνα σε, ἐξ ἐμῶν πταισμάτων βλέψω ὁ ἄθλιος· ἐσθέσθη γὰρ τὸ φῶς μου, νύξ δὲ μ' ἐκάλυψε. Ὡδή 5. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν, ἀδελφοί μου πρὸς ἐμὲ, καὶ συμπαθῶς ἀκούσατε, ἐλεεινῶν ῥημάτων μικρὰν φθογγὴν, καὶ μὴ παρακίσητε, καὶ μισθὸν ἐκ Κυρίου πάντως λήψεσθε.

Ιδοὺ νῦν χωρίζεται, μετ' ὀδύνης ἢ ψυχῆ, ἐκ τῆ δεινοῦ μου σώματος· μὴ οὖν τὸ σῶμά μου θάψητε ἐν τῇ γῆ· ἐάσατε ἄταφον, ὅπως φάγῃσι κύνες τὴν καρδίαν μου.

Δόξα.

Τί γάρ μοι τὸ ὄφελος, τὴν ψυχὴν ἐν φοβεροῖς, κολαστηρίοις σύρεσθαι, τὸ δὲ σῶμά μου ψάλλεσθαι ὑφ' ὑμῶν; οὐκ ἔστι γὰρ ἄξιον, ἀλλὰ σύραντες ἔξω κυσὶ ρίψατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ισως διερχόμενοι, ξένοι βλέποντες ὅσῃ, ὑπὸ κυνῶν συρόμενα, κατανυγέστε κρᾶζουσιν ἐκ ψυχῆς· Βοήθησον Δέσποινα, τῇ ψυχῇ τοῦ ἀθλίου τούτου σώματος.

Ὡδή 7. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ιδοὺ σύραντες ἀπέσπασαν τοῦ σώματος, δεινῶς ἄφνω ἀθλίαν ψυχὴν, καὶ ἀπάγουσι, πρὸς Κριτὴν φρικτὸν καὶ φοβερόν· μνησθέντες μου οὖν ἀγαπητοί, τῆς πρὸς ὑμᾶς ὁμιλίας, μνεῖαν ποιεῖσθέ μου.

Ελεήσατέ με Ἄγγελοι πανάγιοι, Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος, καὶ λυτρώσασθε, τελωνίων πάντων πονηρῶν· οὐκ ἔχω γὰρ ἔργον ἀγαθόν, ἀντισταθμίζειν τῷ ζυγῷ, τῶν φαύλων πράξεων. Δόξα.

Αν ἐπανέλθητε πανάγιοί μου Ἄγγελοι, παραστῆναι βήματι Χριστοῦ, γόνυ κλίναντες, ἐν κλαυθμοῖς βοήσατε αὐτῷ· Ἐλέησον πάντων Ποιητᾶ, ἔργον χειρῶν σου ἀγαθὲ, καὶ μὴ ἀπόση ἐκ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προσκυνήσαντες τὴν Δέσποιναν, καὶ ἄχραντον Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, δυσωπήσατε, ὅπως κλίνῃ γόνυ μεθ' ὑ-

μῶν, καὶ κάμψη πρὸς δέησιν αὐτῶ· Μήτηρ γὰρ οὕσα καὶ τροφὸς, εἰσακουσθήσεται.

ᾠδὴ ἡ. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὀσίοις.

Νῦν στενάξατε πάντα τῆς γῆς τὰ πέρατα, ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀθλίῳ, καὶ συνδακρύσατε· ἦλθε γὰρ δεινὴ, ἐκ τῶν ἄνω ἀπόφασις, χεῖράς μου δεθῆναι, καὶ πόδας ἐξωσθῆναι.

Α'σοχήσας ἐκ πάντων πρὸς σὲ τὸν Φύλακα, τῆς ἀθλίας ζωῆς μου στεναῖζων κράζω πικρῶς· Ἴδε μου δεσμῶν, αἰωνίων τὴν κάκωσιν, καὶ μὴ ἀποκάμης, ὑπὲρ ἐμῆ πρεσβεύων.

Δόξα.

Ε'πεὶδὴ ἐγενόμην δαίμοσιν ἔκδοτος, καὶ εἰς ἄδη πυθμῆνα βία κατάγομαι, οἶδα ὅτι νῦν, πάντες μου ἐπελάθοντο· σὺ δὲ μνήσθητί μου, ὦ Ἄγγελε Κυρίου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Θεοῦ μου ἡ Μήτηρ πῶς ἐπελάθου μου; πῶς οὐκ ἔκαμψας σπλάγχνα τῆ ἐκκενώσαντος, αἷμα ἐκ πλευράς, ἵνα σώσῃ οὓς ἐπλασεν; οἶμοι! πῶς ἐκλείσθη, τὰ σπλάγχνα τοῦ Χριστοῦ μου;

ᾠδὴ Σ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Θεοῦ οὐκ ἔτι ἐγὼ μνησθήσομαι· ἔκ ἔτι γὰρ ἐν ἄδη μνημονεύειν τὸν Κύριον· ἀλλὰ σιότει δεινῶ καλυπτόμενος, κάθημαι περιμένων τὴν ἐξανάστασιν· πάντων τῶν βροτῶν ἀνακριθεὶς, εἰς πῦρ βληθήσομαι.

Θεὸς οὐκ ἔτι ἐμοῦ μνησθήσεται, οὐδὲ πληθὺς Ἀγγέλων, Ἀρχαγγέλων ὁμήγυρις, Προφητῶν, Ἀποστόλων ὁ σύλλογος, πλήθη τε τῶν Μαρτύρων, πάντων Δικαίων τε· ἄλλοθεν οὖν ἀντλήσω τὰ κακά, ἅπερ συνέλεξα.

Δόξα.

Θρηνήσατέ με νῦν καὶ πενθήσατε, ἄδου πυθμὴν καὶ ἄβυσσος, καὶ σκώληξ καὶ τάρταρος· αἱ κολάσεις οὖν πᾶσαι στενάξατε· ἄλλος γὰρ ἐγὼ ὁ ἀθλιός, ἤχθην εἰς ὑμᾶς παραδοθεὶς, τοῦ τιμωρεῖσθαι πικρῶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοῦ ἡ Μήτηρ βλέψον εἰς ἄβυσσον, ἴδε ψυχὴν βασάνοις ἐκδοθεῖσαν κολάζεσθαι, καὶ τὰ γόνατα κλίνασα, δά-

κρυσον· ἵνα ἐπικαμφθῆί σου ταῖς παρακλήσεσιν, ὁ τὸ αἷμα δούς ὑπὲρ ἐμοῦ, ἀνακαλέσῃ με.

ΕΚ ΤΩΝ ΑΠΟΚΡΙΣΕΩΝ

ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ,
ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΠΩΣ ΔΕΙ ΘΑΠΤΕΙΝ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ.

Κεφάλαιον γά.

Ἐρώτησις.

Ἀπὸ ἀρχαίας ἐγχωρίου συνηθείας θάπτονται λείψανα Ὁρθοδόξων εἰς τὰς κατὰ χώραν Ἐκκλησίας ἡμῶν. Ζητῶ οὖν μαθεῖν, εἰς ἔστι τοῦτο ἀποκριμάτιστον.

Ἀποκρίσεις.

Διαφορὰ μεγάλη ἐστὶν Ἐκκλησιῶν καθιερωθειῶν διὰ Ἐγκαινίων, ἀνοιξίων, καὶ ἐνθρονισμοῦ, χρίσματος τε Μύρου ἀγίου, καὶ ἀποθέσει ἀγίων Λειψάνων Μαρτυρικῶν, καὶ τῶν μὴ οὕτως ἀγιασθειῶν, καὶ εὐκτηρίων τόπου ἐπεχουσῶν. Διὸ ἐν ἐκείναις μὲν, ἐν αἷς δηλονότι Μαρτυρικὰ Λείψανα τεθησαύριστα, καὶ ἀγίου Μύρου ἐμεσόλαβε χρίσμα, ἀνθρώπινον λείψανον οἰσθητοῦν οὐ ταφήσεται, κατὰ τὸ β'. Κεφ. τοῦ α'. Τίτλου, τοῦ βιβλίου τῶν Βασιλικῶν, τὸ λέγον· « Μηδεὶς ἐν Ἐκκλησίᾳ θάπτει νεκρὸν »· καὶ κατὰ τὸν ἔξωθεν αὐτοῦ κείμενον νόμον παλαιόν, τὸν λεγόντα· « Οὐκ ἔξεστι θάπτειν τινα ἐν Ἐκκλησίᾳ, εἰ μὴ δηλονότι Μάρτυρος ἐκεῖσε σῶμα ἀπόκειται ».

Εἰς δὲ τοὺς μὴ οὕτω καθιερωθέντας ἀγίους Οἴκους, Εὐκτηρίους κατωνομασμένους, ἀκινδύνως ἐνταφιασθήσεται λείψανα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΕΙΣ ΚΟΣΜΙΚΟΥΣ.

Τελευτήσαντος τινός τῶν Ὁρθοδόξων, εὐθὺς προσκαλεῖται παρὰ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ ὁ Ἱερεὺς· ὃς καὶ ἀπελθὼν εἰς

τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τὸ λείψανον κεῖται, καὶ βαλὼν Ἐπιτραχήλιον, καὶ ἐπὶ τὸν θυμιατὸν θυμίαμα, εὐλογεῖ συνήθως τὸν εὐλογητὸν Θεόν, καὶ ἄρχονται οἱ συμπαρόντες τῆ, Ἅγιος ὁ Θεός· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν .

ἽΟτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία· καὶ τὰ Τροπαίρια ταῦτα,

Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τῆ δούλου σου Σῶτερ ἀνάπαυσον· φυλάττων αὐτὴν εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρὰ σοῦ φιλόνηρωπε .

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τῆ δούλου σου, ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος. Δόξα .

Σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ καταβάς εἰς ἄδην, καὶ τὰς ὁδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων· αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου Σῶτερ ἀνάπαυσον. Καὶ νῦν .

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου. Ὁ Ἱερεὺς .

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμενά σου ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον .

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆ κεκοιμημένου δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δε), καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον .

Ὅπως Κύριος ὁ Θεός τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἐνθα οἱ Δίκαιοι ἀναπαύονται. Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτοῦ ἀμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα .

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν .

Ο Θεός τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δὲ διάβολον καταργήσας, καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος· αὐτὸς, Κύριε, ἀνάπαυσον τὴν ψυχὴν τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου (τοῦ δε) ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός· πᾶν ἀμάρτημα τὸ παρ' αὐτοῦ πραχθέν ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγα-

Θός και φιάνθρωπος Θεός, συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται, καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου, ἀλήθεια.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις τῆ κοιμημένου δούλου σου (τοῦ δε), Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ Ἀπόλυσις.

Καὶ εἰ μὲν ἔτοιμα εἰσὶν ἅπαντα τὰ τοῦ Ἐξοδίου, εὐλογεῖ αὐτὸς ὁ Ἱερεὺς, καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὸ Ἅγιος ὁ Θεός, μετὰ φόβου, καὶ πάσης κατανύξεως. Καὶ ἄραντες τὸ λείψανον, ἀπερχόμεθα εἰς τὸν Ναόν, προπορευομένων τῶν Ἱερέων μετὰ λαμπάδων, καὶ τοῦ Διακόνου μετὰ θυμιατοῦ. Ὅταν δὲ ἔλθωσιν ἐν τῷ Ναῷ, τὸ μὲν λείψανον ἀποτίθεται ἐν τῷ Νάρθηκι, καὶ ἄρχονται τοῦ Ψαλμοῦ.

Ο κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀβυσθήσεται.

Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγὴ μου ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιδίῳ ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχῶδους.

Ἐν τοῖς μεταφρένοισι αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιδίῳ· ὄπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀληθεῖα αὐτοῦ.

Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας.

Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.

Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει.

Ὅτι σὺ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν ὕψιστον ἔθου καταφυγὴν σου.

Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακὰ, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιῆ ἐν τῷ σκηνώματί σου.

Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

Ἐπὶ χειρῶν ἀρουσί σε, μὴ ποτε προσκώψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιθήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα, καὶ δράκοντα.

Ὅτι ἐπ' ἐμέ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

Κεκράξεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ· μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸν σωτήριόν μου.

Καὶ μετὰ τοῦτο, γεγονωτέρα φωνῆ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Ἀλληλουῖα.

Καὶ ψάλλομεν τὴν πρώτην Στάσιν τοῦ Ἀμώμου, εἰς Ἦχον πλ. β. λέγοντες ἐν τῷ τέλει ἐκάστου Στίχου.

Ἀλληλουῖα.

✠ **Μ**ακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου. Ἀλληλουῖα.

Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλη καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν.

Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.

Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου, τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα.

Ὅφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου.

Τότε οὐ μὴ αἰσχυνηθῶ ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου.

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας, ἐν τῷ μεμαθημένῳ με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μή με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα.

Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου.

Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε, μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγια σου, ὅπως ἂν μὴ ἀμάρτω σοι.

Εὐλογητός εἶ Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐν τοῖς χεῖλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου.

Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυριῶν σου ἐτέρφθην, ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.

Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδοὺς σου.

Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.

Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου, ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου.

Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου.

Πάροικος ἐγὼ εἶμι ἐν τῇ γῆ, μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.

✠ Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου, τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.

Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις· ἐπικατάρτοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα.

Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμῶ καταλάλην· ὁ δὲ δούλος σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη με ἐστὶ, καὶ αἱ συμβουλίαί μου τὰ δικαιώματά σου.

Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχὴ μου, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

Τὰς ὁδοὺς μου ἐξήγγειλα, καὶ ἐπήκουσάς μου· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ὅδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχίσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου.

✠ Ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.

Ὅδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με.

Ὅδὸν ἀληθείας ἠρετισάμην, καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἐκολληθῆν τῶν μαρτυρίῳ σου Κύριε, μή με κατασχύνῃς.

Ὅδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.

Νομοθέτησόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός.

Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνησάτω τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.

✠ Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με.

Στήσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου.

Περίελε τὸν ὄνειδισμόν μου, ὃν ὑπώπτευσα, ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά.

Ἴδου, ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με.

Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου, Κύριε, τὸ σωτήριον σου κατὰ τὸν λόγον σου.

Καὶ ἀποκριθῆσομαι, τοῖς ὀνειδίζουσί μοι λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου.

Καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπῆλπισα.

Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντός εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ἠσχυρόμην.

Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, ἃς ἠγάπησα σφόδρα.

Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου, ἃς ἠγάπησα, καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου, ὧν ἐπήλπισάς με.

Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἐζήσέ με.

Ἵπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα· ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα.

Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος Κύριε, καὶ παρεκλήθην.

† Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἀμαρτωλῶν, τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.

Ψαλλὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σου ἐν τόπῳ παροικίας μου.

Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου Κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

Μερίς με εἶ Κύριε· εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.

Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.

Διελογισάμην τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου.

Ἡτοιμάσθην καὶ οὐκ ἔταράχθην, τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου.

Σχοινία ἀμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Μεσονύκτιον ἐξηγερόμην, τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

* Μέτοχος ἐγὼ εἶμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολαῖς σου .

Τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, πλήρης ἡ γῆ· τὰ δικαιώματά σου διδάξόν με .

Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου, Κύριε, κατὰ τὸν λόγον σου .

Χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν διδάξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα .

Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα .

Χρηστὸς εἶ σύ Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου .

Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμέ ἀδικία ὑπερηφάνων· ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολαῖς σου .

Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν· ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα .

Ἀγαθόν μοι, ὅτι ἐταπεινώσάς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου .

Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου, ὑπὲρ χιλιάδας χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου . Δόξα, καὶ νῦν .

Ὁ Διάκονος

Ἐ"τι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν .

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δε), καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον .

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἐνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται . Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτοῦ ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα .

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ .

Ὅτι σύ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις . κτλ.

Καὶ μετὰ τοῦτο ἀρχόμεθα τῆς δευτέρας Στάσεως, εἰς Ἦχον πλ. α'. λέγοντες ἐν ἐκάστῳ Στίχῳ .

Ἐλέησον τὸν δούλόν σου .

Στάσις Β'.

✠ **Α**ί χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με· συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.

Ἐλέησον τὸν δούλόν σου.

Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με, καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἔγνων, Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀληθεία ἐταπείνωσάς με.

Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με, κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου.

Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν.

Αἰσχυνηθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ, ἐγὼ δὲ ἀδολεσχῆσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου.

Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε, καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.

Γενηθήτω ἡ καρδιά μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σε, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυθῶ.

Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λέγοντες· Πότε παρακαλέσεις με;

✠ Ὅτι ἐγενήθη ὡς ἄσκος ἐν πάχνῃ, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου; πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδικνόντων με κρίσιν;

Διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου Κύριε.

Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια· ἀδίκως κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι.

Παραβραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ· ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζήσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου.

Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε, ὁ λόγος σε διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ.

Εἰς γενεάν καὶ γενεάν ἢ ἀλήθειά σου· ἐθεμελίωσας τὴν γῆν, καὶ διαμένει.

Τῇ διατάξεισθ διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα δόξα σά.

Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστὶ, τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου.

Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάβωμαι τῶν δικαιοματίων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐζήσάς με.

Μέση.

✠ Σὺ εἶμι ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με, τὰ μαρτύριά σου συνῆκα.

Πάσης συντελείας εἶδον πέρας, πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα.

Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου, Κύριε· ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστίν.

Ἐπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμή ἐστιν.

Ἐπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστίν.

Ἐπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου.

✠ Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.

Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγια σου, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου.

Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.

Ἐύχνος τοῖς ποσὶ μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου.

Ἦμωσα, καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, Κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

Τὰ ἐκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δὴ Κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου διδάξόν με.

Ἡ ψυχὴ μου ἐν ταῖς χερσί σου διαπαντός, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἔθεντο ἄμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.

Ἐκκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσίν.

✠ Ἐκλίνα τὴν καρδίαν μου, τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν.

Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

Βοηθός μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ μου.

Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζῆσόν με, καὶ μὴ καταισχύνης με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου.

Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι, καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός.

Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν.

Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἄμαρτωλοὺς τῆς γῆς, διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου.

Καθηλώσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου· ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην.

Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραδῶς με τοῖς ἀδικουσί με.

Ἐκδεξαὶ τὸν δούλόν σου εἰς ἀγαθόν, μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου, καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου.

Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου διδάξόν με.

Δοῦλός σου εἰμὶ ἐγώ, συνέτισόν με, καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου.

✠ Καιρός τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.

Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον.

Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην, πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα.

Θαυμαστά τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχὴ μου.

Ἡ δὴλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίους.

Τὸ στόμα μου ἤνοιξα, καὶ εἴλκυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν. Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ Διάκονος

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις. κτλ.

Καὶ οὕτως ἀρχόμεθα τῆς τρίτης Στασεως, εἰς ἧχον γ' λέγοντες ἐν ἐκάστῳ Στίχῳ, Ἀλληλουῖα.

Στάσις I'

✠ **Ε**πίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.

Ἀλληλουῖα.

Τὰ διαθήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Δύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

Δίκαιος εἶ Κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου.

Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.

Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἔχθροί μου.

Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δούλος σου ἠγάπησεν αὐτό.

✠ Νεώτερος ἐγώ εἰμι, καὶ ἐξουδενωμένος, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἡ δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὔροσάν με· αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου.

Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα· συνέτισόν με, καὶ ζήσομαι.

Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· ἐπάκουσόν μου Κύριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.

Ἐκέκραξά σοι, σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου.

Προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ, καὶ ἐκέκραξα, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον, τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια σου.

✠ Τῆς φωνῆς μου ἀκουσον Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμά σου ζῆσόν με.

Προσηγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομία, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν.

Ἐγγὺς εἶ σύ Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια.

Καταρχαῖς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ἴδε τὴν ταπεινώσιν μου, καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Κρῖνον τὴν κρίσιν μου, καὶ λύτρωσαί με, διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με.

Μακρὰν ἀπὸ ἀμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν.

Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοὶ Κύριε· κατὰ τὸ κρίμά σου ζῆσόν με.

Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με, καὶ θλίβοντές με, ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα.

Ἰδὼν ἀσυνετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγια σου οὐκ ἐφυλάξαντο.

Ἴδε, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα· Κύριε, ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με.

Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

✠ Ἄρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδιά μου.

Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγια σου, ὡς ὁ εὐρίσκων σκῦλα πολλά.

Ἄδικίαν ἐμίσησα, καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.

Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου Κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα.

Ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφοδρᾶ.

Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου, καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου Κύριε.

Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου Κύριε· κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Ἐἰσέλθοι τὸ ἀξίωμα μου ἐνώπιόν σου Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.

Ἐξερευζαίντο τὰ χεῖλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξης με τὰ δικαιώματά σου.

Φθέγγαιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγια σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.

Γενέσθω ἡ χεὶρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠρετισάμην.

Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστὶ.

✠ Ζήσεται ἡ ψυχή μου, καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίμα-
τά σου βοηθήσει μοι.

✠ Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός· ζήτησον τὸν
δουλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Καὶ εὐθύς τὰ νεκρώσιμα Εὐλογητάρια.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἁγίων ὁ χορός, εὔρε πηγὴν τῆς ζωῆς, καὶ θύραν
Παραδείσου· εὔρω ἀγῶ, τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας·
τὸ ἀπολωλός πρόβατον ἐγώ εἰμι· ἀνακάλεσαί με Σωτὴρ
καὶ σῶσόν με.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε.

Οὐ παλαι μὲν ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκόνισθ θεία
τιμήσας, παραβάσει ἐντολῆς δὲ πάλιν με, ἐπιστρέ-
ψας, εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθην, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἐπανά-
γαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε.

Εἰκὼν εἰμι, τῆς ἀρρήτου δόξης σου, εἰ καὶ στίγματα
φέρω πταισμάτων· οἰκτεῖρησον, τὸ σὸν πλάσμα! Δέ-
σποτα, καὶ καθάρισον σὴ εὐσπλαγχνία· καὶ τὴν ποθεινὴν,
πατρίδα παράσχου μοι, Παραδείσῃ πάλιν ποιῶν πολίτην με.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε.

Οὐ τὸν ἀμνόν, τοῦ Θεοῦ κηρύξαντες, καὶ σφαγιασθέντες
ὡσπερ ἄρνες, καὶ πρὸς ζωὴν, τὴν ἀγήρω ἅγιοι, καὶ
αἰδιδιον μετατεθέντες, τοῦτον ἐκτενωὶς Μάρτυρες αἰτήσασθε,
ὀφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε.

Ανάπαυσον, ὁ Θεὸς τὸν δουλόν σου, καὶ κατάταξον αὐ-
τὸν ἐν Παραδείσῳ, ὅπερ χοροὶ τῶν Ἁγίων Κύριε, καὶ
οἱ δίκαιοι ἐκλάμπουσιν ὡς φωστῆρες· τὸν κεκοιμημένον
δούλόν σου ἀνάπαυσον, παρορῶν αὐτῷ πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Δόξα, Γραδικόν.

Τὸ τριλαμπές, τῆς μιᾶς Θεότητος, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν
βοῶντες· Ἅγιος εἶ ὁ Πατὴρ ὁ ἀναρχος, ὁ συνἀναρ-
χος Υἱός, καὶ θεῖον Πνεῦμα· φώτισον ἡμᾶς, πίστει σοι
λατρεύοντα, καὶ τοῦ αἰωνίου πυρός ἐξάρπασον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνή, ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα εἰς πάντων σωτηρίαν, δι' ἧς, γένος τῶν ἀνθρώπων εὐρατο τὴν σωτηρίαν διὰ σοῦ εὐροίμεν Παράδεισον, Θεοτόκε ἀγνή εὐλογημένη. Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἐκ τρίτου. Εἶτα ὁ Διάκονος.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως. κτλ.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλομεν τὰ παρόντα Τροπάρια. Ἦχος πλ. α΄.

Ανάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν μετὰ Δικαίων τὸν δούλόν σου, καὶ τοῦτον κατασηνήωσον ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα αὐτοῦ, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει, Φιλάνθρωπε.

Δόξα. Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οἱ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ Χριστέ ὁ Θεός, υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα τὸν Ν' καὶ τὸν Κανόνα, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἐἴκτον προσαυδῶ τοῖς ἀπελθοῦσιν μέλος. Θεοφάνους.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Εν οὐρανόις θαλάμοις διηνεκῶς, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, δυσωποῦσί σε Χριστέ· ὃν ἐκ γῆς μετέστησας πιστὸν, αἰώνιων ἀγαθῶν τυχεῖν ἀξίωσον.

Κατακοσμήσας τὰ πάντα, ζῶν μικτὸν, μέσον με τὸν ἀνθρώπον ταπεινότητος ὁμοῦ, καὶ μεγέθους ἔπλασας· διό, τὴν τοῦ δούλου σου ψυχὴν, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Τοῦ Παραδείσου πολίτην καὶ γεωργόν, κατ' ἀρχάς με ἔταξας· παραβάντα δὲ τὴν σὴν, ἐντολὴν ἐξώρισας· διό, τὴν τοῦ δούλου σου ψυχὴν, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Οἱ ἐκ πλευρᾶς διαπλάσας Εὐὰν τοπρὶν, τὴν ἡμῶν προμήτορα, ἐξ ἀχράντου σου γαστρὸς, σάρκα περιβλήεται· δι' ἧς, τοῦ θανάτου τὴν ἰσχύην Ἀγνή διέλυσεν.

Ῥῆθ' γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Νομίμως ἤθλησαν οἱ σοί, Μάρτυρες Ζωοδότα, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμηθέντες παρὰ σοῦ, τῷ μετασάν-
τι πιστῶς, αἰώνιαν λύτρωσιν βραβεύουσι.

Παιδεύσας πρότερον πολλοῖς, τέρασι καὶ σημείοις, ἐμέ
τὸν πλανηθέντα, ἐπ' ἐσχάτων σεαυτὸν, κενώσας ὡς
συμπαθῆς, καὶ ζητήσας, εὖρες καὶ διέσωσας.

Ρέοντων ἄστατον φθορὰν, τὸν πρὸς σέ διαβάντα, ἐν
σκηναῖς αἰώνιοις, κατοικεῖν χαρμονικῶς, ἀξίωσον Ἄ-
γαθὲ, δικαίωςας πίστευτε καὶ χάριτι. Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σύ, πάναγνε Θεομητορ· μόνη
γάρ ἐξ αἰῶνος, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, συνέλαβες ἐν
γαστρὶ, τοῦ θανάτου λύσαντα τὴν δύναμιν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου· ὁ ὑψώσας
» τὸ κέρας, τῶν Πιστῶν σου Ἄγαθὲ, καὶ στερεώσας
» αὐτοὺς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Ὁ Διάκονος. Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, κτλ.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, Κάθισμα, Ἦχος πλ. β'.

Αληθῶς ματ αἰότης τὰ σύμπαντα, ὁ δὲ βίος, σκιά καὶ
ἐνύπνιον· καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενής,
ὡς εἶπεν ἡ Γραφή· ὅτε τὸν κόσμον κερδήσωμεν, τότε τῷ
τάφῳ οἰκήσωμεν, ὅπου ὁμοῦ βασιλεῖς καὶ πτωχοὶ· διὸ
Χριστὲ ὁ Θεός, τὸν μετασάντα ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου, μὴ ἐγκα-
ταλίπης με· ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, μὴ καταπιστεύ-
σης με· ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Ῥῆθ' δ'. Χριστός μου δύναμις.

Σοφίας μείζονος, δεικνύων γνώρισμα, καὶ τῆς περὶ τὰ
δῶρα πολυτελοῦς, Δέσποτα χρηστότητος, ταῖς τῶν
Μαρτύρων χορείας, τοῖς Ἀγγέλοις συνηρίθμησας.

Αφράστου δόξης σου, τυχεῖν ἀξίωσον, τὸν πρὸς σέ με-
τασάντα ἐνθα Χριστέ, τῶν εὐφραينوμένων ἐστίν, ἡ
κατοικία, καὶ φωνή, καθαρᾶς ἀγαλλίασεως.

Υμνούντα πρόσδεξαι τὸ Δεῖον κράτος σου, ὃν ἐκ γῆς προσελάβου, τέκνον φωτός, τοῦτον ἐργαζόμενος, τῆς ἀμαρτίας τὴν ἀχλὺν, ἐκκαθαίρων Πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Δοχεῖον ἄχραντον, ναὸν πανάμωμον, κιβωτὸν παναγίαν, παρθενικὸν, τόπον ἀγιάσματος, σὲ καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ, ὁ Δεσπότης ἐξελέξατο.

ᾠδὴ ε΄. Τῷ Δεῖῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Ως ὀλοκάρπωσις ἱερά, καὶ ὡς ἀπαρχὴ τῆς ἀνθρωπίνης, οἱ Μάρτυρες φύσεως, τῷ δεδοξασμένῳ προσενεχθέντες Θεῷ, ἡμῖν τὴν σωτηρίαν αἰεὶ βραβεύουσι.

Τῆς οὐρανίου διαγωγῆς τῆς διανομῆς τῶν χαρισμάτων, ἀξίωσον Κύριε, τὸν προκοιμηθέντα πιστὸν οἰκέτην σου, παρέχων τῶν πταισμάτων τὴν ἀπολύτρωσιν.

Ομόνος φύσει ζωποιοῦς, τὸ τῆς ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, τὸν τελειωθέντα τῆς Βασιλείας τῆς σῆς, ἀξίωσον Οἰκτίρμον, μόνε ἀθιάνατε.

Θεοτοκίον.

Ισχὺς καὶ ὑμνησις ὁ ἐκ σῆ, Δέσποινα τοῦ κόσμου γεννηθεῖς, καὶ σωτηρία ἐγένετο, τοῖς ἀπολλυμένοις, ἐκ τῶν τοῦ ἄδου πυλῶν, ῥυόμενος τοὺς πίστει, σὲ μ ἀκαρίζοντας.

ᾠδὴ ε΄. Τοῦ βίου τὴν θαλάσσαν.

Σταυρῷ προσηλθὺς, τῶν Μαρτύρων τῆς χορῆς, πρὸς σεαυτὸν συνήγαγες, μιμημένος τὸ πάθος σε ἀγαθέ· διό σου δεόμεθα, τὸν πρὸς σὲ μεταστάντα νῦν ἀνάπαυσον.

Αφράστῳ τῇ δόξῃ σου, ὅταν ἔλθῃς φοβερῶς, κρῖναι τὸν κόσμον ἅπαντα, ἐν νεφέλαις εὐδόκησον λυτρωτά, φαιδρῶς ὑπαντῆσαί σοι, ὃν ἐκ γῆς προσελάβη πιστὸν δεῖλόν σε.

Πηγὴ ζωῆς πέφυκας, ἐν ἀνδρίᾳ Δεῖικῃ, πεπ εδημένους Δέσποτα, ὁ ἐξάγων τὸν δοῦλόν σου τὸν πρὸς σὲ, πειρῶς ἐκδημήσαντα, ἐν τρυφῇ Παραδείσου κατασιήνωσον.

Θεοτοκίον.

Εἰς γῆν ἀπεστράφημεν, παραβάντες τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐντολὴν τὴν ἐνθεον· διὰ σοῦ δὲ Παρθένε πρὸς οὐρανόν, ἐκ γῆς ἀνυψώθημεν, τὴν φθορὰν τῆ θανάτου ἐκτινάξαντες,

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν
 » πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου
 » προσδραμῶν, βροῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν
 » μου Πολυέλεε.

Ὁ Διάκονος· Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ, κτλ.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὴν ψυχὴν τοῦ
 δούλου σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στε-
 ναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλά-
 σας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθη-
 μεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευ-
 σας ὁ πλάσας με, καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν
 ἀπελεύση· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον
 θρῆνον ποιῶντες ᾧδὴν τὴν Ἀλληλουΐα.

ᾠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Λυτρωθέντες τῷ σπῷ αἵματι οἱ Μάρτυρες, τῆς πρώτης
 παραβάσεως, ράντισθέντες δὲ τῷ ἰδίῳ αἵματι, τὴν
 σὴν, σαφῶς εἰκονίζουσι σφαγὴν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ
 τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θρασυνόμενον τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, Λόγε ζωαρχι-
 κώτατε· τὸν ἐν πίστει δὲ κοιμηθέντα, πρόσδεξαι τα-
 νῦν, ὑμνοῦντα καὶ λέγοντα Χριστέ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
 ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο ψυχώσας με τὸν ἄνθρωπον φυσήματι, θείῳ θεαρ-
 χικώτατε, τὸν μεταστάντα Βασιλείας Δέσποτα τῆς
 σῆς, ἀξίωσον ψάλλειν σοι Σωτήρ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ
 τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Υπερτέρα πάσης κτίσεως πανάμωμε, γέγονας, συλ-
 λαβοῦσα Θεόν, τὸν συντρίψαντα τοῦ θανάτου πύ-
 λας, καὶ μοχλοῦς, συνθλάσαντα· ὅθεν σε Ἀγνή, ὑμνολο-
 γοῦμεν οἱ πιστοί, ὡς Θεομήτορα.

ᾨδὴ ἡ. Ἐκ φλογός τοῖς Ὅσις.

Σταθερῶς τοὺς ἀγῶνας ἐπιδειξάμενοι, τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ κατεκοσμήθητε, Μάρτυρες Χριστοῦ, ἀθλοφόροι κραυγάζοντες· σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γερῶς τοὺς τὸν βίον ἀπολιπόντας πιστοὺς, καὶ πρὸς σὲ τὸν Δεσπότην μεταχωρήσαντας, δέξαι προσηνῶς, ἀναπαύων ὡς εὐσπλαγχνος, σὲ ὑπερυψοῦντας, Χριστέ εἰς τῆς αἰῶνας.

Νῦν ἐν γῆ τῶν πραέων πάντα αὐλίξεσθαι, τοὺς προκεκοιμημένους, Σῶτερ εὐδόκησον, πίστει τῇ εἰς σὲ δικαιοῦσας καὶ χάριτι, σὲ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Θεοτακίον.

Μακαρίζομεν πάντες σὲ Παμμακάριστε, τὴν τὸν Λόγον τὸν ὄντως ὄντα μακάριον, σάρκα δι' ἡμᾶς γεγνότα γεννήσασαν· ὃν ὑπερυψῶμεν, εἰς πάντα τῆς αἰῶνας.

ᾨδὴ Β'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ε'λπίς Μαρτύρων χοροὺς ἐνεύρωσε, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην διαπύρως ἐπτέρωσε, τῶν μελλόντων τούτοις προτυπώσασα, τὴν μὴ σαλευομένην ὄντως ἀνάπαυσιν· ἣς τὸν μεταστάντα ἀγαθὲ τυχεῖν ἀξίωσον.

Δαμπρᾶς καὶ θείας τυχεῖν ἐλλάμψεως, τῆς σῆς Χριστέ τὸν πίστει μεταστάντα εὐδόκησον, τὴν ἐν κόλποις Ἀβραάμ ἀνάπαυσιν, μόνος ὡς ἐλεήμων, τῆτῳ δωρούμενος, καὶ τῆς αἰωνίου ἀξίων μακαριότητος.

Ο'ὦν τῇ φύσει χρηστός καὶ εὐσπλαγχνος, καὶ θελήτης ἐλέους εὐσπλαγχνίας ἢ ἄβυσσος, ὃν ἐκ τόπου τούτου τῆς κακώσεως, καὶ σκιάς τοῦ θανάτου, Σῶτερ μετέστησας, ἔνθα καταλάμπει σὲ τὸ φῶς, τῆτον κατάταξον.

Θεοτακίον.

Σκηνὴν αἰγίαν Ἀγνή γινώσκομεν, καὶ κιβωτὸν καὶ πλάκα σὲ τοῦ Νόμου τῆς χάριτος· διὰ σοῦ γὰρ ἄφεσις δεδώρηται, τοῖς δεικναιωμένοις διὰ τοῦ αἵματος, τοῦ σωματωθέντος ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς πανάμωμε. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τέγματα. Διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε,

» ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος. "Ὀν μεγαλύνον-
» τες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Ἦχος α΄

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. κτλ.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, ἀρχόμεθα τῶν Ἰδιωμένων.

Ἰωάννου Μοναχοῦ, τοῦ Δαμασκηνοῦ. Ἦχος α΄.

Ποῖα τοῦ βίου τρυφή διαμένει λύπης ἀμέτοχος; ποῖα
δόξα ἔστηκεν ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος; πάντα σκιαῶς
ἀσθενέστερα, πάντα ὀνείρων ἀπατηλότερα· μία ῥοπή,
καὶ ταῦτα πάντα θάνατος διαδέχεται. Ἄλλ' ἐν τῷ φωτὶ
Χριστὲ τοῦ προσώπου σου, καὶ τῷ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὠ-
ραιότητος, ὃν ἐξελέξω, ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἦχος β΄.

Οἴμοι, οἷον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ χωριζομένη ἐκ τοῦ
σώματος! οἴμοι, πόσα δακρύει τότε, καὶ οὐχ ὑπάρ-
χει ὁ ἔλεων αὐτήν! πρὸς τοὺς Ἀγγέλους τὰ ὄμματα
ρέπουσα, ἀπρακτα καθικετεύει· πρὸς τοὺς ἀνθρώπους
τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα, οὐκ ἔχει τὸν βοηθοῦντα. Διὸ ἀ-
γαπητοί μου ἀδελφοί, ἐνοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς
ζωῆς, τῷ μεταστάντι τὴν ἀνάπαυσιν, παρὰ Χριστοῦ αἰ-
τησώμεθα, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος γ΄.

Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα, ὅσα ἐχ ὑπάρχει μετὰ
θάνατον· οὐ παραμένει ὁ πλοῦτος, οὐ συνοδεύει ἡ
δόξα· ἐπελθὼν γάρ ὁ θάνατος, ταῦτα πάντα ἐξηφάνι-
σται· διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βοήσωμεν· Τὸν μεταστάν-
τα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἐνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομέ-
νων ἡ κατοικία.

Ἦχος δ΄.

Ποῦ ἐστὶν ἡ τοῦ κόσμου προσπάθεια; ποῦ ἐστὶν ἡ τῶν
προσκαίρων φαντασία; ποῦ ἐστὶν ὁ χρυσὸς καὶ ὁ
ἄργυρος; ποῦ ἐστὶ τῶν οἰκετῶν ἡ πλημμύρα καὶ ὁ θόρυ-
βος; πάντα κόνις, πάντα τέφρα, πάντα σκιά. Ἄλλὰ δεῦ-
τε βοήσωμεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· Κύριε, τῶν αἰώνιων
σε ἀγαθῶν ἀξιώσον, τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν, ἀναπαύων
αὐτόν, ἐν τῇ ἀγήρῳ μακαριότητι.

Ἦχος πλ. α΄.

Εμνήσθην τοῦ Προφήτου βοῶντος· Ἐγώ εἰμι γῆ καὶ σποδός· καὶ πάλιν κατενόησα ἐν τοῖς μνήμασι, καὶ εἶδον τὰ ὀστά τὰ γεγυμνωμένα, καὶ εἶπον· Ἄρα τίς ἐστι βασιλεὺς, ἢ στρατιώτης, ἢ πλούσιος, ἢ πένης, ἢ δίκαιος, ἢ ἀμαρτωλός; Ἄλλὰ ἀνάπαυσον Κύριε, μετὰ δικαίων τὸν δοῦλόν σου.

Ἦχος πλ. β΄.

Αρχή μοι καὶ ὑπόστασις τὸ πλαστουργόν σου γέγονε πρόσταγμα· βουλευθεὶς γὰρ ἐξ ἀοράτου τε, καὶ ὁρατῆς με ζῶον συμπῆξαι φύσεως, γῆθέν μοι τὸ σῶμα διέπλασας, δέδωκας δέ μοι ψυχὴν, τῇ θείᾳ σου καὶ ζωοποιῶ ἐμπνεύσει. Διὸ Χριστέ τὸν δοῦλόν σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Ἦχος βαρὺς.

Κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, πλαστουργήσας κατ' ἀρχαῖς τὸν ἄνθρωπον, ἐν Παραδείσῳ τέθεικας, κατάρχειν σου τῶν κτισμάτων· φθόνῳ δὲ διαβόλου ἀπατηθεὶς, τῆς βρώσεως μετέσχε, τῶν ἐντολῶν σου παραβάτης γεγονώς· διὸ πάλιν εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθη, κατεδίκασας ἐπιστρέφειν Κύριε, καὶ αἰτεῖσθαι τὴν ἀνάπαυσιν.

Ἦχος πλ. δ΄.

Θρηνῶ καὶ ἄδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ, πλασθεῖσαν ἡμῖν ὠραιότητα, ἄμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχουσαν εἶδος· ὦ τοῦ θανάτου! τί τὸ περὶ ἡμᾶς τοῦτο γέγονε μυστήριον; πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ, καὶ συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; ὄντως Θεοῦ προστάξει, ὡς γέγραπται, τοῦ παρέχοντος τῷ μεταστάντι τὴν ἀνάπαυσιν;

Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, μνήσθητι ἡμῶν Κύριε.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες. Μακάριοι οἱ πραεῖς.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες.

Ἦχος πλ. β΄. Οἱ ὀσιοί σου Παῖδες.

Ληστὴν τοῦ Παραδείσου Χριστέ πολίτην, ἐπὶ Σταυροῦ σοι βοήσαντα, τὸ, Μνήσθητί μου, προαπειργάσω· αὐτοῦ τῆς μετανοίας, ἀξίωσον καὶ ἐν τῷ ἀνάξιον.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ.

Ζωῆς ὁ κυριεύων, καὶ τοῦ θανάτου, ἐν ταῖς αὐλαῖς Ἄ-
γιων ἀναπαυσον, ὃν προσελάβη ἐκ τῶν προσκαίρων,
βοῶντα· Μνήσθητί μου, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ο τῶν ψυχῶν δεσπόζων καὶ τῶν σωμάτων, οὗ ἐν τῇ
χειρὶ ἡ πνοὴ ἡμῶν, τῶν θλιβομένων παραμυθία, ἀ-
νάπαυσον ἐν χώρᾳ Δικαίων, ὃν μετέστησας δοῦλόν σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης.

Χριστός σε ἀναπαύσει ἐν χώρᾳ ζώντων, καὶ πύλας Πα-
ραδείσου ἀνοίξει σοι, καὶ βασιλείας δείξει πολίτην,
καὶ ἄφεσίν σοι δώη, ὧν ἡμαρτες ἐν βίῳ φιλόχριστε.

Μακάριοι ἐστέ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ἡμᾶς.

Εξέλθωμεν καὶ ἴδωμεν ἐν τοῖς τάφοις, ὅτι γυμνά ὁ-
στέα ὁ ἄνθρωπος, σκωλήκων βρώμα καὶ δυσωδία,
καὶ γινώμεν τίς ὁ πλοῦτος, τὸ κάλλος, ἡ ἰσχύς, καὶ ἡ
εὐπρέπεια.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Ακουσῶμεν τί κράζει ὁ παντοκράτωρ Οὐαὶ οἱ ἐκζη-
τοῦντες θεάσασθαι, τὴν φοβεράν ἡμέραν Κυρίου· αὐ-
τὴ γὰρ ἐστὶ σκότος· πυρὶ γὰρ δοκιμάσει τὰ σύμπαντα.

Δόξα.

Ανάρχω καὶ γεννήσει τε, καὶ προῶδω, Πατέρα προσκυ-
νῶ τὸν γεννήσαντα, Υἱὸν δοξάζω τὸν γεννηθέντα,
ὑμῶ τὸ συνεκλάμπον, Πατρί τε καὶ Υἱῷ Πνεῦμα Ἅγιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίαν.

Πῶς ἐκ μαζῶν σου γάλα βρύεις Παρθένη; πῶς τρέφεις
τὸν τροφέα τῆς κτίσεως; ὡς εἶδεν ὁ πηγᾶσας ὕδωρ
ἐκ πέτρας, τὰς φλέβας τῶν ὑδάτων, διψῶντι τῷ λαῷ,
καθὼς γέγραπται.

Προκείμενον, Ἦχος γ'.

Μακαρία ἡ ὁδός, ἣ πορεύῃ σήμερον, ὅτι ἠτοιμάσθη σοι τό-
πος ἀναπαύσεως.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκραίξομαι, ὁ Θεός μου.

Ὁ Ἀπόστολος .

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Δ'. 13.

Αδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν νεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπησθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιστεύωμεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας· ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ Ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σαλπιγγι Θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον. Ἐπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις, εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα· καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα.

Ἀλληλουῖα. Μακάριος, ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. Ε'. 24.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἀμήν, ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν. Ἀμήν, ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσονται τῆς φωνῆς τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται. Ὡς περ γὰρ ὁ Πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε καὶ τῷ Υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ. Καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστίν. Μὴ θαυμάζετε τοῦτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα, ἐν ἣ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ· καὶ ἐκπορεύσονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως. Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἑμαυτοῦ οὐδέν· καθὼς ἀκούω, κρίνω, καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν· ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με Πατρός.

Ὁ Διόκογος·

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς δαυλιτῆ Θεῶ.

Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τούτων, λέγει ὁ πρῶτος τῶν Ἱερέων, ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς τυγῶν, τὴν Εὐχὴν, Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, μεγαλοφώνως, πλησίον τοῦ λειψάνου ἀπελθῶν· ὡσαύτως καὶ οἱ συμπαρόντες Ἱερεῖς ἅπαντες.

Ἰστέον δὲ ὅτι, λεγομένης ἑκάστης Αἰτήσεως παρὰ τοῦ Διακόνου, ἐν ᾧ λέγεται ἡ Αἴτησις παρ' αὐτοῦ, λέγει τὴν ἀνωθεν Εὐχὴν ἕκαστος τῶν Ἱερέων, κατὰ τὴν τάξιν αὐτοῦ, μυστικῶς, πλησίον τοῦ λειψάνου, καὶ ἐκφωνεῖ.

Ὁ τι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζῶη, καὶ ἡ ἀναπαυσις.

Νῦν δὲ παρὰ τοῦ πρώτου τῶν Ἱερέων, ἢ καὶ τοῦ Ἀρχιερεῶς λέγεται μεγαλοφώνως, ὡς ἀνωθεν εἴρηται. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, γίνεται ὁ Ἀσπασμός, καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ἐτε τελευταῖον ἀσπασμόν, δῶμεν ἀδελφοί τῷ θανάτῳ, εὐχαριστοῦντες Θεῶ· οὗτος γὰρ ἐξέλιπε τῆς συγγενείας αὐτοῦ, καὶ πρὸς τάφον ἐπέιγεται, οὐκ ἔτι φροντίζων, τὰ τῆς ματαιότητος, καὶ πολυμόχθου σαρκός· ποῦ νῦν συγγενεῖς τε καὶ φίλοι; ἄρτι χωριζόμεθα, ὄν περ, ἀναπαύσαι Κύριος εὐξώμεθα.

Ποῖος χωρισμός ὦ ἀδελφοί; ποῖος κοπετός, ποῖος θρήνος, ἐν τῇ παρουσίᾳ ῥοπῆ; δεῦτε ἐν ἀσπάσασθε τὸν πρὸ μικροῦ μεθ' ἡμῶν· παραδίδοται τάφῳ γὰρ, καλύπτεται λίθῳ, σκότει κατοικίζεται, νεκροῖς συνθάπτεται· πάντες συγγενεῖς τε καὶ φίλοι, ἄρτι χωριζόμεθα, ὄν περ, ἀναπαύσαι Κύριος εὐξώμεθα.

Ἄρτι ἢ τοῦ βίου πονηρὰ, λύεται πανήγυρις πᾶσα τῆς ματαιότητος· πνεῦμα γὰρ ἐξέλιπεν ἀπὸ σκηνώματος· ὁ πηλὸς μεμελάνωται, τὸ σκεῦος ἐρράγη, ἄφωνον, ἀνάσθητον, νεκρόν, ἀκίνητον· ὄν περ παραπέμποντες τάφῳ, Κύριον εὐξώμεθα δοῦναι, εἰς αἰῶνας τέτω τὴν ἀνάπαυσιν.

Οἷα ἡ ζωὴ ἡμῶν ἐστίν, ἄνθος καὶ ἀτμίς τε καὶ δρόσος, ἑωθινὴ ἀληθῶς· δεῦτε οὖν κατἴδωμεν, ἐπὶ τοὺς τάφους τρανῶς· ποῦ τὸ κάλλος τοῦ σώματος; καὶ ποῦ ἡ νεότης; ποῦ εἰσὶ τὰ ὄμματα καὶ ἡ μορφή τῆς σαρκός; πάντα ἐξηράνθη ὡς χόρτος, πάντα ἠφανίσθησαν· δεῦτε, τῷ Χριστῷ προσπέσωμεν ἐν δάκρυσι.

Μέγας ὁ κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς, μέγας στεναγμὸς, καὶ ἀνάγκη, ὁ χωρισμὸς τῆς ψυχῆς· ἄδης καὶ ἀπώλεια, ἡ τῶν προσκαιρῶν ζωὴ, ἡ σκιά ἡ ἀνύπαρκτος, ὁ ὕπνος τῆς πλάνης, ὁ ἀκαιροφάνταστος, μόχθος τοῦ βίου τῆς γῆς· πόρρω ἐκφευξόμεθα κόσμου, ἅπαν τὸ ἀμάρτημα, ἵνα, τὰ οὐράνια κληρονομήσωμεν.

Βλέποντες προκειμένον νεκρὸν, λόγον ἀναλάβωμεν πάντες, τῆς τελευταίας ροπῆς· οὗτος γὰρ παράγεται, ὡσπερ καπνὸς ἀπὸ γῆς, ὡσεὶ ἄνθος ἐξήνθησεν, ὡς χόρτος ἐτμήθη, ῥάκει σπαργανούμενος, γῆ καλυπτόμενος· ὃν περ ἀφανῆ λειοπότες, τῷ Χριστῷ εὐξόμεθα δοῦναι, εἰς αἰῶνας τούτῳ τὴν ἀνάπαισιν.

Δεῦτε οἱ ἀπόγονοι Ἀδάμ, ἴδωμεν εἰς γῆν βεβλημένον, τὸν κατ' εἰκόνα ἡμῶν, ὅλην τὴν εὐπρέπειαν ἀποβαλλόμενον, λελυμένον ἐν μνήματι, σαπρία σικωλήκων, σκότει δαπανώμενον, γῆ καλυπτόμενον· ὃν περ ἀφανῆ λειοπότες, τῷ Χριστῷ εὐξόμεθα δοῦναι, εἰς αἰῶνας τούτῳ τὴν ἀνάπαισιν.

Οὔτε ἐκ τοῦ σώματος ψυχὴ, μέλλει μετὰ βίας ἀρπᾶσθαι, ὑπὸ Ἀγγέλων φρικτῶν, πάντων ἐπιλάθεται τῶν συγγενῶν καὶ γνωστῶν, καὶ φροντίζει τὰ μέλλοντα, κριτήρια στήναι, τὰ τῆς ματαιότητος, καὶ πολυμόχθου σαρκός· δεῦτε τὸν Κριτὴν δυσωποῦντες, πάντες ἐπευξόμεθα, ἵνα, συγχωρήσῃ Κύριος, ἃ ἔπραξεν.

Δεῦτε ἐν τῷ τάφῳ ἀδελφοί, βλέψωμεν τὴν τέφραν καὶ κόνιν, ἐξ ἧς ἐπλάσθημεν· ποῦ νῦν πορευόμεθα; τί δ' ἐγεγόναμεν; ποῖος πένης ἢ πλούσιος; ἢ ποῖος δεσπότης; ποῖος δὲ ἐλεύθερος; καὶ οὐχὶ πάντες σποδός; κάλλος τοῦ προσώπου ἐσάπη, καὶ τὸ τῆς νεότητος ἅπαν, ἄνθος κατεμάρανεν ὁ θάνατος.

Ο"ντως ματαιότης καὶ φθορά, πάντα τὰ τοῦ βίου ἡδέα, καὶ τὰ περιδοξά! πάντες γὰρ ἐκλείπομεν, πάντες θνηξόμεθα, βασιλεῖς τε καὶ ἄρχοντες, κριταὶ καὶ δυνάσται, πλούσιοι καὶ πένητες, καὶ πᾶσα φύσις βροτῶν· νῦν γὰρ, οἱ ποτὲ ἐν τῷ βίῳ, τάφοις καταβέβληνται· οὓς περ, ἀναπαύσαι Κύριος εὐξώμεθα.

Πάντα τὰ τοῦ σώματος νυνὶ, ὄργανα ἀργὰ θεωροῦνται, τὰ πρὸ μικροῦ κινητὰ· πάντα ἀνενέργητα, νεκρὰ, ἀναίσθητα· ὀφθαλμοὶ γὰρ κατέδυσαν, ἐδέθησαν πόδες, χεῖρες ἠσυχάζουσι, καὶ ἀκοὴ σὺν αὐτοῖς, γλῶσσα τῆ σιγῆ συνεκλείσθη, τάφῳ παραδίδοται· ὄντως, ματαιότης πάντα τὰ ἀνθρώπινα!

Θεοτοκίον.

Σῶζε τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ, Μήτηρ τοῦ ἀδύτου Ἡλίου, Θεογεννήτρια· αἴτησαι πρεσβείαις σου, τὸν ὑπεράγαθον, ἀναπαύσαι δεόμεθα, τὸν νῦν μεταστάντα, ἐνθα ἀναπαύονται αἱ τῶν Δικαίων ψυχαί· θείων ἀγαθῶν κληρονόμον, δεῖξον ἐν αὐλαῖς τῶν Δικαίων, εἰς μνημόσυνον πανάμωμε αἰώνιον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ορῶντές με ἄφωνον καὶ ἄπνον προκείμενον, κλαύσατε πάντες ἐπ' ἐμοί, ἀδελφοὶ καὶ φίλοι, συγγενεῖς καὶ γνωστοί· τὴν γὰρ χθὲς ἡμέραν μεθ' ὑμῶν ἐλάλουν, καὶ ἄφνω ἐπῆλθέ μοι ἡ φοβερά ὥρα τοῦ θανάτου. Ἀλλὰ δεῦτε πάντες οἱ ποθοῦμενοί με, καὶ ἀσπάσασθέ με τὸν τελευταῖον ἀσπασμόν· οὐκ ἔτι γὰρ μεθ' ὑμῶν πορεύσομαι, ἢ συλλαλήσω τοῦ λοιποῦ· εἰς Κριτὴν γὰρ ἀπέρχομαι, ἐνθα προσωποληψία οὐκ ἔστι· δοῦλος γὰρ καὶ δεσπότης ὁμοῦ παρίστανται, βασιλεὺς, καὶ στρατιώτης, πλοῖσιος καὶ πένης, ἐν ἀξιώματι ἴσω· ἕκαστος γὰρ ἐκ τῶν ἰδίων ἔργων, ἢ δοξασθῆσεται, ἢ αἰσχυνθῆσεται. Ἀλλ' αἰτῶ πάντας καὶ δυσωπῶ, ἀδιαλείπτως ὑπὲρ ἐμοῦ προσεύξασθαι Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἵνα μὴ καταταγῶ διὰ τὰς ἀμαρτίας μου, εἰς τὸν τόπον τῆς βασιάνου, ἀλλ' ἵνα με κατατάξῃ, ὅπου τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε, Χριστέ καὶ τοῦ Προδρόμου σου, Ἀποστόλων, Προφητῶν, Ἱεραρχῶν, Ὀσίων, καὶ Δικαίων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τὸν κοιμηθέντα δούλον σου ἀνάπαυσον.

Τρισάγιον Ἁναγία Τριάς Ἁγίου Πάτερ ἡμῶν ὅτι σὺ ἐσί. Μετὰ πνευμάτων δικαίων, κτλ. ἡ Αἴτησις παρὰ τοῦ Διακόνου, καὶ ἡ Εὐχή παρὰ τοῦ Ἱερέως. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, Δόξα, καὶ νῦν, καὶ γίνεται ἀπόλυσις οὕτως.

Ο ἀναστάσις ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ ἐξ ἡμῶν μεταστάντος δούλου αὐτοῦ ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξαι, ἐν κόλποις Ἀβραάμ ἀναπαύσαι, καὶ μετὰ Δικαίων συναριθμήσαι, ἡμᾶς δὲ ἐλεῆσαι, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνηθρωπος. Ἀμήν.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη, ἀξιωμακόριστε καὶ αἰμύνηστε ἀδελφὲ ἡμῶν. Ἐκ γ'.

Καὶ οὕτως ἄραντες τὸ λείψανον, ἀπερχόμεθα εἰς τὸν τάφον, ψάλλοντες, τὸ Ἅγιος ὁ Θεὸς Ἁναγία Τριάς Ἁγίου Πάτερ ἡμῶν κτλ. καὶ τίθεται τὸ λείψανον ἐν τῷ μνήματι. Ὁ δὲ Ἱερεὺς, ἄρας χοῦν μετὰ τοῦ πτύου, σταυροειδῶς ἐπιρρίπτει ἐπάνω τοῦ λειψάνου, λέγων.

Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

Καὶ μετὰ τοῦτο ἐπιχέει ἐπὶ τῷ λειψάνῳ κανδήλαν, ἢ τὴν τέφραν τοῦ θυμιατηρίου. Καὶ οὕτω καλύπτουσιν, ὡς σύνθητες, τὸν τάφον, ἐπιλεγομένων τῶν Τροπαρίων, Μετὰ πνευμάτων Δικαίων, καὶ τὰ ἕτερα ἅπαντα καὶ ἀπόλυσις.

Δόξα τῷ Θεῷ τῷ οὕτως οἰκονομήσαντι.

Ἰστίον δὲ, ὅτι ὁ τοιοῦτος Τύπος γίνεται καὶ εἰς κοιμηθείσας γυναῖκας, καὶ εἰς παῖδας τῶν Ὀρθόδοξων, ἐναλλαττομένου μόνου τοῦ ὀνόματος, ἀπὸ τε ἀρσενικοῦ εἰς θηλυκόν, καὶ οὐχ ἕτερον.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΞΟΔΙΑΣΤΙΚΟΥ ΤΩΝ ΜΟΝΑΧΩΝ.

Ἐπειδὴν τις τῶν Μοναχῶν πρὸς Κύριον ἐκδημήσῃ, ἐπεὶ οὐ δεῖ λούεσθαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἀλλ' οὐδὲ ὄρασθαι ὅλως γυμνόν, ὁ εἰς τοῦτο τεταγμένος Μοναχός, ἀποσπαγγίζει τὸ λείψανον μετὰ χλιαροῦ ὕδατος ἐν σπόγγῳ· παιῶν πρῶτον μετὰ τοῦ σπόγγου Σταυρὸν ἐν τῷ μετώπῳ τοῦ τελευτήσαντος, ἐν τῷ στήθει, καὶ ἐν ταῖς χερσὶ, καὶ ἐν τοῖς ποσὶ, καὶ τοῖς γόνασι, καὶ πλεόν οὐδέν. Εἶθ' οὕτω φέρει καθαρὸν ἱμάτιον, καὶ ἐνδύει αὐτόν, πρότερον ἐκβληθέντος τοῦ παλαιοῦ, μηδαμῶς τὴν γυμνωσιν αὐτοῦ δεασάμενος. Μετὰ δὲ τὸ ἐνδύσασθαι, περιβάλλει αὐτῷ τὸ Κουκούλιον, εἰ μεγαλόσχημός ἐστι, περιβείς τὴν περικεφαλαίαν ἀνωθεν τῆς κεφαλῆς, καὶ καταβιβάσας αὐτὴν μέχρι τοῦ πώγωνος, ὥστε μὴ ὄρασθαι τὸ πρόσωπον τοῦ λειψάνου. Εἶτα περιτίθησιν αὐτῷ τὸν Ἀνάλαβον εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ, καὶ τὸ Παλλίον, καὶ περιζώνουσι λῶρον, καὶ ὑποδύει αὐτῷ σανδάλια καινὰ· εἶτα ἀπλοῦται ὁ Μανδύας αὐτοῦ πλαγίως· καὶ ἀνακουφίσαντες τὸ λείψανον ἐκ τοῦ ψιαθίσι, ἀπλοῦσιν αὐτόν ὑποκάτω τοῦ λειψάνου, ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς· καὶ οὕτως ὁ ἐπὶ τῷ κηδεύειν τεταγμένος Μοναχός, μετὰ μαχαίρας ἀποτεμῶν τὰ ἄκρα τοῦ Μανδύου, τὰ ἐν τοῖς δυοῖς πλαγίοις, εἶτα διχῆ τὸ πᾶν διελῶν, καὶ διατρήσας τὸν Μανδύαν κατὰ τὰ πλαγία ἄκρα, καὶ τὸ τοῦ εὐωνύμου μέρος, καὶ τὸ τῆ δεξιᾷ λωρίον εἰς ἄλληλα διαβιβάζων, καὶ συνδέων ἀμοιβαδόν, ἀποτελεῖ Σταυροὺς τρεῖς, ἓνα πρὸς τῆ κεφαλῇ, καὶ ἓνα πρὸς τὰ στήθη, καὶ ἕτερον πρὸς τοῖς γόνασι, καὶ τῷ ὑπολειφθέντι μέρει τῶν δύο λωρίων δεσμεῖ τοὺς πόδας αὐτοῦ.

Καὶ μετὰ ταῦτα, προσκαλεῖται ὁ Ἐφημέριος· καὶ βαλὼν Ἐπιτραχήλιον, καὶ θυμίαμα ἐπὶ τὸν θυμιατόν, εὐλογεῖ συνήθως. Καὶ οὕτως ἀρχόμεθα τοῦ Τρισαγίου·

Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστι καὶ τὰ συνήθη Τροπαρία, ἡ γούν τὸ Μετὰ πνευμάτων δικαίων, κτλ.

ὁμοίως, καθὼς προεγράφησαν ἐν τῷ Ἐξοδιαστικῷ τῶν Κοσμικῶν ἢ Αἰτήσις παρὰ τοῦ Διακόνου, ἢ Εὐχή παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ Ἀπόλυσις.

Καὶ μετὰ τοῦτο ἄραντες οἱ Ἀδελφοὶ τὸ λείψανον, ἀποκομίζουσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν· καὶ εἰ μὲν Ἱερεὺς ἐστὶν ὁ ἐκδημήσας Ἀδελφός, τίθεται τὸ τοῦτου λείψανον ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ· εἰ δὲ ἰδιώτης, ἐν τῷ Νάρθηκι. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ καιρὸς τοῦ ᾄσαι τὸν ἐξόδιον ὕμνον ἐπὶ τὸν κείμενον, ἀπέρχεται ὁ Κανδηλάπτης, καὶ κρούει τὰς βαρέας ἐπὶ τὸν σιδηροῦν, ποιῶν στάσεις τρεῖς· καὶ οὕτω συναίγονται πάντες οἱ Ἀδελφοί, οἷς διανέμει ὁ Σκευοφύλαξ κηρία ἡμέμενα. Τοῦ δὲ Διακόνου τὸ, **Εὐλόγησον Δέσποτα, ἐκφωνήσαντος, εὐλογεῖ ὁ Ἱερεὺς.** Εἶτα λέγομεν τὸν Ψαλμὸν, **Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου.**

Ἀλληλουΐα, Ἦχος πλ. δ'.

Μακάριος, ὃν ἐξελέξω, καὶ προσελάβου, Κύριε.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Τροπάρια. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ βάθει σοφίας. κτλ. Δόξα, τὸ αὐτὸ πάλιν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σ ἐ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἢ σωτηρία.

Καὶ εὐθύς·

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Ἀλληλουΐα. **Εὐλογητός εἶ, Κύριε.**

Καὶ στιχολογεῖται ἡ πρώτη Στάσις τοῦ Ἀμώμου, ἕως τοῦ, **Σός εἰμι.** Εἰς δύο γὰρ Στάσεις ποιούμεν τοῦτον ἐνταῦθα· ἐν ἐκάστῳ δὲ τέλει Στίχου τῆς πρώτης Στάσεως ἐπιλέγομεν τὸ, **Εὐλογητός εἶ, Κύριε.** Ὅταν δὲ ἔλθωσιν εἰς τὸν τελευταῖον Στίχον, ἤγουν, **Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου, ψάλλουσιν αὐτόν, ἐκ γ'.** Καὶ οὕτως ἡ Αἴτησις παρὰ τοῦ Διακόνου, ἢ Εὐχή μυστικῶς παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ ἡ Ἐκφώνησις. Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ἀρχόμεθα τῆς δευτέρας Στάσεως, οὕτω· **Τὰ**

δικαιώματά σου ἐξεζήτησα. Σὸς εἶμι ἐγὼ, σῶσόν με· καὶ ἐν
ἐκάστῳ τέλει Στίχου ἐπιλέγομεν· Σὸς εἶμι ἐγὼ, σῶσόν με.

Ὅταν δὲ ἀρξώμεθα τοῦ, Ἐπίθλεφον ἐπ' ἐμέ, ψάλλομεν
τὸν Ψαλμὸν τοῦτον εἰς Ἦχον γ'. εἰς δὲ τὸ τέλος ἐκάστου
Στίχου ἐπιλέγομεν· Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, Κύριε, μνήσθητι
τοῦ δούλου σου· καὶ τὸν τελευταῖον Στίχον, ἤγουν τὸ, Ζή-
σεται ἡ ψυχή μου, ἐκ τρίτου. Καὶ εὐθύς τὰ Εὐλογητάρια,
καὶ ἡ Αἴτησις ὡσαύτως παρὰ τοῦ Διακόνου, καὶ ἡ Εὐχή,
ὡς ἄνωθεν εἶρηται, παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, Τροπάριον, Ἦχος, πλ. α'.

Ἀνάπαυσον Σωτῆρ ἡμῶν μετὰ Δικαίων τὸν δούλόν σου.

Δόξα, τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεός.

Ταῦτα πάντα ἀκριβῶς εὐρήσεις ἐν τῷ τῶν Κοσμικῶν

Ἐξοδιαστικῷ, εἰς σελ. 408-409.

Μετὰ δὲ τὸ Θεοτοκίον, τὸν Ν'. καὶ οὕτως ἀρχόμεθα
τῶν Ἀντιφώνων.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος α'.

Εν τῷ θλίβεσθαί με, εἰσάκουσόν μου τῶν ὀδυνῶν, Κύριε
σοὶ κρᾶζω.

Τοῖς ἐρημικοῖς, ἀπαυστος ὁ Θεὸς πόθος ἐγγίνεται, κό-
σμου οὔσι τοῦ ματαίου ἐκτός.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίω Πνεύματι, τιμὴ καὶ δόξα, ὡσπερ Πατρὶ, πρέπει
ἅμα καὶ Υἱῷ· διὰ τοῦτο ἄσωμεν, τῇ Τριάδι μονο-
κρατορίᾳ.

Εἶτα Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Θεοφάνους, ὧν ἡ ἀκροστιχίς.
Σοὺς, Χριστέ, δούλους γράψον ἐν ζώντων βίβλῳ.

Ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Σοῦ Σῶτερ δεόμεθα τῆς σῆς, γλυκειάς μεθέξεως, τὸν με-
ταστάνα ἀξίωσον, καὶ κατασκήνωσον, ἐν σκηναῖς
Δικαίων, ἐν μοναῖς Ἁγίων σου, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις σκη-
νώμασι, τῇ εὐσπλαγγίᾳ σου, παρορῶν αὐτῆ τὰ πταίσμα-
τα, καὶ παρέχων αὐτῷ τὴν ἀνάπαυσιν.

Οὐδείς ἀναμάρτητος οὐδείς, τῶν ἀνθρώπων γέγονεν, εἰ μὴ σὺ μόνε ἀθάνατε· διό τὸν δούλόν σου, ὡς Θεὸς οἰκτιρῶν, ἐν φωτὶ κατὰταξον, σὺν ταῖς χοραστασίαις Ἀγγέλων σου, τῇ εὐσπλαγγνίᾳ σου, ὑπερβαίνων ἀνομήματα, καὶ παρέχων αὐτῷ τὴν ἀνάπαυσιν.

Υπὲρ τὰ ὀρώμενα τὰ σά, Σῶτερ ἐπαγγέλματα, ἃ ὀφθαλμὸς οὐ θεάεται, καὶ οὖς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν, οὐκ ἀνέβη Δέσποτα· ὧν τῆς προσηνεστάτης μεδέξεως, τυχεῖν εὐδόκησον, τὸν πρὸς σὲ μεταχωρήσαντα, διὰ σπλάγγνα οἰκτιρῶν σου Δέσποτα.

Δόξα,

Σταυρῷ σου γηθόμενος Σωτήρ, πεπειθῶς ὁ δούλός σου, πρὸς σὲ μετέστη φιλάνθρωπε, ὃν νῦν ἀντίλυτρον, τῶν αὐτοῦ πταισμάτων, ὡς Δεσπότης δώρησαι· ὑφ' οὗ σου τὸ ζωήρρυτον ἔχεας, Αἷμα καὶ τίμιον, καὶ τῆς δόξης ἀνεσπέρου σου, ἀπολαύειν τοῦτον καταξίωσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Χριστὸν ἐκδυσώπησον τὸν σόν, τόκον Μητροπαίρθενε, τὴν τῶν πταισμάτων συγχώρησιν, δοῦναι τῷ δούλῳ σου τῷ σὲ Θεοτόκον, εὐσεβῶς κηρύξαντι, καὶ λόγῳ ἀληθεῖ δογματίσαντι, καὶ τῆς λαμπρότητος, τῶν Ἀγίων καὶ φαιδρότητος, ἀξιῶσαι ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Εν τῷ οὐρανῷ τὰ ὄμματα, ἐκπέμπω μου τῆς καρδίας, πρὸς σὲ Σωτήρ· Σῶσόν με σὴ ἐπιλάμψει.

Ελέησον ἡμᾶς τοὺς πταίοντάς σοι πολλὰ, κατ' ἐκάστην ὥραν, ὦ Χριστέ μου, καὶ δὸς πρὸ τέλους τρόπους, τοῦ μετανοεῖν σοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, τὸ βασιλεύειν πέλει, τὸ ἀγιάζειν, τὸ κινεῖν τὴν κτίσιν· Θεὸς γὰρ ἐστίν, ὁμοούσιος Πατρὶ καὶ Δόγῳ.

Στιχ. προσόμοια, Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ρύμην τοῦ θανάτου καὶ φθορᾶν, σοῦ τῷ ζωηφόρῳ θανάτῳ, καθεῖλες Δέσποτα· πᾶσι δὲ ἐπήγασας ζωὴν

αίωνιον, καὶ νεκρῶν ἐξανάστασιν, θνητοῖς ἐδώρησω. Ὅθεν σου δεόμεθα· Σῶτερ ἀνάπαυσον, πίστει τὸν πρὸς σέ μεταστάντα, καὶ τῆς ἀκηράτου σου δόξης, τοῦτον καταξίωσον φιλόνηρωπε.

Γὴνα τοὺς ἀνθρώπους κοινωνοὺς, θείας βασιλείας ἐργάση, σταυρὸν ὑπέμεινας, θάνατον ἐκούσιον καταδεξάμενος. Διὰ τοῦτο δεόμεθα, τῆς σῆς εὐσπλαγγνίας, μέτοχον ἀνάδειξον, τῆς βασιλείας σου, πίστει τὸν πρὸς σέ μεταστάντα, καὶ τοῦ γλυκυτάτου σου καλλοῦς, τοῦτον καταξίωσον φιλόνηρωπε.

Σῶσαι τὸ σὸν πλάσμα βουληθεῖς, τῆς οἰκονομίας τὸ ὄντως βαθύ μυστήριον, χαίρων ἐξετέλεσας, ὡς ὑπεράγαθος, καὶ τιμῆς ἐξηγόρασας, τὸν σύμπαντα κόσμον, Αἵματι τιμίῳ σου· διὸ δεόμεθα· Πίστει τὸν πρὸς σέ μεταστάντα, μετὰ τῶν Ἀγίων ἀπάντων, τῆς ἀπολυτρώσεως ἀξίωσον.

Δόξα.

Τρόμῳ, τῷ φρικτῷ καὶ φοβερῷ, βήματι τῷ σῷ παρεσῶτες, οἱ ἀπ' αἰῶνος νεκροὶ, ψῆφον ἀναμένουσι τὴν σὴν δικαίαν Σωτῆρ, καὶ τὴν θείαν ἐκδέχονται δικαιοκρισίαν· τότε φεῖσαι Δέσποτα, Χριστέ τοῦ δούλου σου, πίστει τοῦ πρὸς σέ μεταστάντος, καὶ τῆς αἰδίου τρυφῆς σου, καὶ μακαριότητος ἀξίωσον. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Εὕας τῆς προμήτορος Ἀγνῆ, σὺ τὴν ὀφειλὴν συλλαβοῦσα, Θεὸν ἀπέτισας, τὸν τὴν ἀφθαρσίαν τε καὶ τὴν ἀνάστασιν, τοῖς πιστοῖς χαριζόμενον, καὶ τῇ ἀθανάτῳ, δόξη στεφανοῦντα σέ τοὺς μεγαλύνοντας· ὃν νῦν δυσωπῆσα μὴ παύση, τοῦτον ἐν φωτὶ κατατάξαι, τῆς αὐτοῦ λαμπρότητος Θεόνυμφε.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος γ'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, σὺ ἐξείλου ἐκ Βαβυλῶνος· κἀμέ ἐκ τῶν παθῶν, πρὸς ζωὴν ἔλκυσον Λόγε.

Εν τῷ νότῳ οἱ σπεύροντες, δάκρυσιν ἐνθέοις, θεριοῦσι στάχυσ, ἐν χαρᾷ αἰεζώτας. Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ἀγαθοδωρία, ὡς Πατρὶ, καὶ Υἱῷ συναστράπτει· ἐν ᾧ τὰ πάντα ζῆ καὶ κινεῖται.

Στιχ. προσόμοια. Ἦχος γ'. Τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ σου.

Δοξάζω τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, δι' οὗ ζωὴ δεδώρηται, καὶ τρυφῆς ἢ ἀπόλαυσις, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σέ ὑμνοῦσι μόνε πολυέλεε. Διὸ βοῶμέν σοι Χριστέ ὁ Θεός· Τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία ἐν σοὶ, δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Ο μόνος ἐλεήμων καὶ εὐσπλαγγνος, ὁ ἔχων ἀκατάληπτον, ἀγαθότητος πέλαγος, καὶ γινώσκων τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων ἢν ἐδημιούργησας· σέ ἱκετεύομεν Χριστέ ὁ Θεός· Τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία ἐν σοὶ, δοξάζειν σου τὴν Θεότητα. Δόξα.

Υπνώσας ἐν τῷ τάφῳ ὡς ἄνθρωπος, δυνάμει ἀηττήτῳ σου, ὡς Θεός ἐξανέστησας, τοὺς ἐν τάφοις ὑπνοῦντας, ἀσιγήτως ὑμνον σοὶ προσφέροντας. Διὸ βοῶμέν σοι Χριστέ ὁ Θεός· Τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία ἐν σοὶ, δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Καὶ νῦν. Θεστοκίον, ὁμοιον.

Δαμπαδα νοητὴν σε βαστάζουσαν, τὸ φέγγος τῆς Θεότητος, ὁμιλοῦσαν παχύτητι, τῆς ἀνθρώπων οὐσίας Θεοτόκε, πάντες ἐπιστάμεθα. Διὸ τὸν σὸν δυσώπει Υἱὸν καὶ Θεόν· Τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν αὐλίζεσθαι, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία Ἀγνή, δοξάζειν σε τὴν πανάμωμον.

Ἀντίφωνον Δ'. Ἦχος δ'.

Ε'κ νεότητός μου πολλὰ πολεμῆί με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτὴρ μου.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνηθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γὰρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Α'γίῳ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Στιχηρά προσόμοια, Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ο ἄνω φοβερώτατον, τὸ τοῦ θανάτου μυστήριον! πῶς ψυχὴ ἐκ τοῦ σώματος, βιαίως χωρίζεται ἐκ τῆς ἀρμονίας, καὶ τῆς συμφυΐας, ὁ φυσικώτατος δεσμός, θείω βουλήματι ἀποτέμνεται. Διὸ σε ἱκετεύομεν· Τὸν μεταστάντα ἀνάπαυσον, ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων σου, ζωοδότα φιλόνηρωπε.

Υπὸς ἀναδέδεικται, τῶν πιστεύοντων ὁ θάνατος, σοῦ τεθέντος ἐν μνήματι, τοῦ πάντων δεσπότητος, καὶ τὸ τοῦ θανάτου, κράτος λευκότος, καὶ καταργήσαντος αὐτοῦ, τὴν δυναστείαν τὴν πολυχρόνιον. Διὸ σε ἱκετεύομεν· Τὸν μεταστάντα κατάταξον, ἐν σκηναῖς τῶν Ἁγίων σου, ἐν μοναῖς ἀκηράτοις σου.

Σὺ δικαιοσύνη τε, ἁγιασμός ἡμῖν γέγονας, καὶ ψυχῶν ἀπολύτρωσις· Πατρὶ γὰρ προσήγαγες, δεδικαιωμένους, καὶ λελυτρωμένους, ἀναδεξάμενος ἡμῖν, τὸ ὀφειλόμενον ἐπιτίμιον· καὶ νῦν ἐκδυσωποῦμέν σε· Τὸν μεταστάντα ἀνάπαυσον, ἐν χαρᾷ καὶ φαιδρότητι, εὐεργέτα Σωτὴρ ἡμῶν.
Δόξα.

Γένος τὸ ἀνθρώπινον, πρὸς ἀφθαρσίαν ἀνώλεθρον, ἐκ φθορᾶς ἀνακέκληται, λουσάμενον Αἷματι, τῷ ἐκ τῆς πλευρᾶς σου, Σῶτερ κενωθέντι, ἐν ᾧ ἀπέπλυνας ἡμῶν, τῶν προπατόρων τε τὴν παράβασιν· διὸ καὶ νῦν τὸν δούλόν σου, τὸν μεταστάντα Φιλόνηρωπε, τῶν προσκαίρων, ἀξίωσον, τῆς ἐκεῖσε λαμπρότητος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ρῆσιν ἐπόμενοι, τῶν θεηγόρων πανάμωμε, Θεοτόκον φρονουμέν σε· Θεὸν γὰρ γεγέννηκας, σεσωματωμένον, ἀπερινοήτως, τὸν λυτρωσάμενον ἡμᾶς, τοὺς αἰχμαλώτους τοῖς παραπτώμασι· ὃν καὶ νῦν ἐκδυσώπησον, τὸν μεταστάντα οἰκέτην σου, ταῖς οἰκείαις ἐλλάμψεσι, καταυγᾶσαι Πανάχραντε.

Ἀντίφωνον Ε'. Ἦχος πλ. α'.

Εν τῷ θλίβεσθαί με, Δαυϊτικῶς ἄδω σοι Σωτὴρ μου· ῥῦσαί μου τὴν ψυχὴν, ἐκ γλώσσης δολίας.

Τοῖς ἔρημικοῖς, ζωὴ μακαρία ἐστὶ, θεϊκῶ ἔρωτι πτερου-
μένοις.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, περικρατεῖται πάντα τὰ ὀρατά τε, σὺν
τοῖς ἀόρατοῖς· αὐτοκρατὲς γὰρ ὄν τῆς Τριάδος, ἐν
ἐστὶν ἀφεύστως.

Στιγερὰ προσόμοια, Ἦχος πλ. αΐ.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Αἴγλη τοῦ σοῦ προσώπου Χριστέ, τὸν μεταστάντα ὡς
οἰκτίρων καταύγασον, σκηνώσας εἰς τόπον γλῶσς,
ἐπὶ ὑδάτων τῆς σῆς, ἀκραιφνοῦς καὶ θείας ἀναπαύσεως,
ἐν κόλποις τοῖς ὀρεκτοῖς, Ἀβραάμ τοῦ προπάτορος· ἔνθα
τὸ φῶς σου, καθαρῶς ἐποπτεύεται, καὶ προχέονται, αἱ
πηγαὶ σῆς χρηστότητος· ἔνθα περιχορεύουσι, τρανῶς ἀ-
γαλλόμεναι, αἱ τῶν Δικαίων χορεῖαι, περὶ τὴν σὴν ἀγα-
θότητα· μεθ' ὧν ἀριθμήσας, τὸν οἰκέτην σου, παράσχου,
καὶ μέγα ἔλεος.

Ψάλλειν παναρμονίῳ φωνῇ, δοξολογοῦντα τὸ σὸν κρά-
τος εὐδόκησον, Οἰκτίρμον τὸν μεταστάντα, ἐκ τῶν
προσκαίρων πρὸς σέ, τὸν Δεσπότην πάντων καὶ φιλάν-
θρωπον· διδούς ὠραιότητι, τοῦ σοῦ κάλλους ἐλλάμπεσθαι,
καὶ τῆς γλυκειάς, καὶ τερπνῆς μετουσίας σου, ἀπολαύειν
τε, καὶ τρυφᾶν καθαρώτερον· ἔνθα περὶ τὸν θρόνον σου,
χορεύουσιν Ἄγγελοι, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι, χαρμονικῶς
περιέπουσι· μεθ' ὧν τῷ σῷ δούλῳ, τὴν ἀνάπαυσιν παρά-
σχου, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Οπου τῶν Προφητῶν ὁ χορὸς, τῶν Ἀποστόλων καὶ
Μαρτύρων τὰ τάγματα, καὶ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος,
δικαιωθέντων τῷ σῷ, σωτηρίῳ πάθει καὶ τῷ Αἵματι, δι
οὔ ἐξηγόρασας, τὸν αἰχμάλωτον ἄνθρωπον· ἐκεῖ τὸν πί-
στει, κοιμηθέντα ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος, συγχωρῶν
καὶ τὰ πταίσματα· μόνος γὰρ ἀναμάρτητος, ἐν γῆ πε-
πολίτευσαι, Ἅγιος μόνος, καὶ μόνος, ἐν τεθνεῶσιν ἐλευ-
θερος· διὸ τῷ σῷ δούλῳ, τὴν ἀνάπαυσιν παράσχου, καὶ
μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Νόμῳ τῆς ἀμαρτίας ἡμᾶς, δεδουλωμένους ἠλευθέρωσας
 Δέσποινα, ἐν μήτρᾳ τὸν νομοδότην, καὶ Βασιλέα Χρι-
 στὸν, συλλαβοῦσα μόνη Μητροπάρθενε· δι' οὗ δικαιούμε-
 θα, δωρεᾶ τε καὶ χάριτι· ὃν νῦν δυσώπει, τὰς ψυχὰς τῶν
 εἰδότην σε, Θεομήτορα, κατατάξαι ἐν βίβλῳ ζωῆς· ὅπως
 τῇ μεσιτείᾳ σου, σωθέντες πανάμωμε, τῆς τοῦ Υἱοῦ σου
 εὐκταίας, ἀπολυτρώσεως τύχωμεν, αὐτὸν προσκυνοῦντες,
 τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀντίφωνον Σ'. Ἦχος πλ. Σ'.

Ε'ν τῷ οὐρανῷ τοὺς ὀφθαλμούς μου, αἶρω πρὸς σέ Δό-
 γε· Οἴκτειρόν με, ἵνα ζῶ σοι.

Ε'λέησον ἡμᾶς τοὺς ἐξουβηνημένους, καταρτίζων εὐχρη-
 στα, σκεύη σου, Δόγε. Δόξα, καὶ νῦν.

Α'γίῳ Πνεύματι, πανσωστικῆ αἰτία· εἴ τι τοῦτο κατ'
 ἀξίαν πνεύσει, τάχει ἐξαίρει τῶν τῆς γῆς, πτεροῖ,
 αὔξει, τάττει ἄνω.

Στιχηρά προσόμοια, Ἦχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ε'χων ἀκατάληπτον, τὴν εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγγίαν, καὶ
 πηγὴν ἀκένωτον, θεϊκῆς χρηστότητος πολυέλεε, τὸν
 πρὸς σέ Δέσποτα, μεταβεβηκότα, ἐν γῇ ζώντων κατασκή-
 νωσον, εἰς τὰ σκηνώματα, τὰ ἀγαπητὰ καὶ ποθούμενα,
 κατάσχεσιν δωρούμενος, τὴν διηνεκῶς διαμένεσαν· σὺ γὰρ
 ὑπὲρ πάντων, ἐξέχεας τὸ Αἷμά σου Χριστέ, καὶ ζωηφόρῳ
 τιμήματι, κόσμον ἐξηγόρασας.

Νέκρωσιν ὑπέμεινας, ζωοποιὸν ἐκουσίως, καὶ ζωὴν ἐπή-
 γασας, καὶ τρυφὴν αἰδίου, πιστοῖς δέδωκας· ἐν ἧ
 κατάταξον, τὸν κειοιμημένον, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως, τὰ
 τοῦτου πταίσματα, πάντα συγχωρῶν ἀγαθότητι, ὡς μό-
 νος ἀναμάρτητος, μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος· ἵνα δια
 πάντων, ὑμνήται σου τὸ ὄνομα Χριστέ, καὶ σεσωσμένοι
 δοξάζωμεν, τὴν φιλανθρωπίαν σου. Δόξα.

Ζώντων κυριεύοντα, θεαρχικῆ ἐξουσία, καὶ νεκρῶν δε-
 σπύζοντα, σέ Χριστέ γινώσκοντες ἱκετεύομεν· Τὸν πι-

στὸν δούλον σου, τὸν πρὸς σέ τὸν μόνον, εὐεργέτην ἐκδημήσαντα, αὐτὸν ἀνάπαυσον, σὺν τοῖς ἐκλεκτοῖς σου φιλάθρωπε, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων λαμπρότησι· θελητῆς ἐλέους, ὑπάρχεις γὰρ καὶ σώζεις ὡς Θεός, οὓς κατ' εἰκόνα σου ἔπλασας, μόνε πολυέλεε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ωφθης ἐνδιαίτημα, θεοπρεπές Παναγία· Θεὸν γὰρ ἐχώρησας, καὶ Θεὸν ἐγέννησας ἀπειρόγαμε, βροτὸν ὀρώμενον, ἐν δυσὶν οὐσίαις, ἐν μιᾷ τῇ ὑποστάσει δέ· αὐτὸν δυσώπησον, τὸν μονογενῆ καὶ πρωτότοκον, τὸν σὲ Παρθένον ἄμωμον, καὶ μετὰ τὸν τόκον φυλάξαντα· ψυχὴν ἀναπαῦσαι, τοῦ πίστει κοιμηθέντος ἐν φωτὶ, ἐν ἀκηράτῳ φαιδρότητι, καὶ μακαριότητι.

Ἀντίφωνον Ζ'. Ἦχος βαρὺς.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐκ πλάνης ἐπιστρέψας, καὶ μέσσωτήρ ζωῶσον, ἐξαίρων δουλοπαθείας.

Εν τῷ νότῳ ὁ σπείρων θλίψεις, νηθείας μετὰ δακρύων, οὗτος χαρᾶς δρέφεται, δράγματα αἰεζωοτροφίας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίω Πνεύματι, πηγὴ τῶν θείων θεσαυρισμάτων· ἐξ οὗ σοφία, σύνεσις, φόβος· αὐτῷ αἴνεσις, δόξα, τιμὴ, καὶ κράτος.

Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος βαρὺς.

Καταφρονήσαντες πάντων.

Νεκρωμένος ὠράθης, ἐπὶ σταυροῦ μόνε ἀθάνατε, καὶ ἐν τάφῳ ὡς θνητὸς ἐτέθης, νεκρώσεως καὶ φθορᾶς καὶ θανάτου, τοὺς ἀνθρώπους λυτρούμενος· ἄλλ' ὡς πέλαγος εὐσπλαγγνίας ὑπάρχων ἀκένωτον, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, τὴν ψυχὴν τοῦ σοῦ δούλου, τοῦ ἐξ ἡμῶν μεταστάντος ἀνάπαυσον.

Τῷ ἀκηράτῳ σου κάλλει, καὶ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὠραιότητος, καὶ ταῖς τῆ θείου σε φωτὸς ἀκτῖσιν ἐλλάμπεσθαι, τὸν πρὸς σέ μεταστάντα ἀγαθὴ καταξίωσον, ἐν αὐτῷ φωτοχυσίᾳ τῆς φωτοφανείας σε, σὺν Ἀγγέλοις χορευόντα, περὶ σέ τὸν Δεσπότην, καὶ Βασιλέα τῆς δόξης καὶ Κύριον.

Δόξα .

Ω'ς ἀδαπάνητον ἔχων, τῶν δωρεῶν τὴν μεγαλοπρέπειαν, ὡς θησαυρὸς ἀνελλιπῆς πλουσίας χρηστότητος, τὸν πρὸς σέ μεταστάντα, ὡς Θεὸς κατασκήνωσον, ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ἐκλεκτῶν σου, ἐν τόπῳ ἀνέσεως, ἐν τῷ οἴκῳ τῆς δόξης σου, ἐν τρυφῇ Παραδείσῃ, ἐν τῷ τῶν παρθένων νυμφῶνι ὡς εὐσπλαγχνος .

Καὶ νῦν . Θεοτοκίον, ὁμοιον .

Νόμου τὸ πλήρωμα τίτεις, τὸν Λυτρωτὴν σάρκα γε- νόμενον· οὐ γὰρ ἐγένετο τοῖς πρὶν ἐν νόμῳ δικαίω- σις· ἀλλ' ἡμᾶς ὁ Χριστὸς νῦν σταυρωθεὶς ἐδικαίωσεν . Ὡς οὖν ἔχουσα παρρήσιαν, ὡς Μήτηρ ἰκέτευε, τὸν Υἱόν σου τὸν εὐσπλαγχνον, τὴν ψυχὴν ἀναπαῦσαι, τοῦ ἐξ ἡμῶν μεταστάντος δεόμεθα .

Ἄντιφωνον Η'. Ἦχος πλ. δ'.

Ε'κ νεότητός μου ὁ ἐχθρὸς με πειράζει, ταῖς ἡδοναῖς φλέγει με· ἐγὼ δὲ πεποισθὼς ἐν σοὶ Κύριε, τροποῦ- μαι τοῦτον .

Οί μισοῦντες Σιών, γεννηθήτωσαν δὴ, πρὶν ἐκσπασθῆναι, ὡς χόρτος· συγκόψει γὰρ Χριστὸς, αὐχένας αὐτῶν, τομῇ βασάνων .

Δόξα, καὶ νῦν .

Α'γίῳ Πνεύματι, τὸ ζῆν τὰ πάντα, φῶς ἐκ φωτός, Θεὸς μέγας· σὺν Πατρὶ ὑμνοῦμεν αὐτὸ, καὶ τῷ Λόγῳ .

Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος .

Βασιλικῶς μοι ὑπέγραψας, ἐλευθερίαν βαφαῖς, ἐρυθραῖς τῶν δακτύλων σου, αἱματώσας Δέσποτα, καὶ φοινί- ξας σὺ αἵματι· καὶ νῦν σε πίστει καθικετεύομεν· Τοῖς πρωτοτόκοις σου συναρίθμησον, καὶ τῶν Δικαίων σου, τῆς χαρᾶς ἀξίωσον ἐπιτυχεῖν, τὸν μεταφοιτήσαντα, πρὸς σέ τὸν εὐσπλαγχνον .

Γεραρχήσας ὡς ἄνθρωπος, σφαγιασθεὶς σεαυτὸν, προσ- φορὰν προσεήνοχας, τῷ Πατρὶ τὸν ἄνθρωπον, τῆς φθο- ρᾶς ἐξαιρούμενος· τὸν μεταστάντα οὖν ὡς φιλάνθρωπος,

ἐν τῇ τῶν ζώντων χώρα κατάταξον, ἔνθα οἱ χεῖμαρροι, τῆς τρυφῆς προχέονται, ἔνθα πηγαί, τῆς αἰδιότητος, ἀναβλυστάνουσι.

Βάθει σοφίας ἀρρήτου σου, ὁροθετεῖς τὴν ζωὴν, καὶ προβλέπεις τὸν θάνατον, καὶ πρὸς βίον ἕτερον, μετοικίζεις τὸν ἄνθρωπον· ὃν προσελάβου τοίνυν κατάταξον, ἐπὶ ὑδάτων τῆς ἀναπαύσεως, ἐν τῇ λαμπρότητι, τῶν Ἁγίων Κύριε, ἔνθα φωνή, τῆς ἀγαλλιάσεως, καὶ τῆς αἰνέσεως.

Δόξα.

Λόγος ὑπάρχων ἀόρατος, ὁμοφυῆς τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι σύνθρονος, δι' ἐμέ τὸν ἄνθρωπον, ἐν σαρκὶ πεφανέρωσαι, ὡς ἐλεήμων οὖν καὶ φιλόανθρωπος, τὸν ἐκ τοῦ βίου μεταφοιτήσαντα, τῆς εὐπρεπείας σου, καὶ τῆς ωραιότητος, ταῖς καλλοναῖς, τοῦτον καταλάμπρυνον, Ζωαρχικιώτατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ω'ς συλλαβοῦσα τὸν ἄναρχον, Λόγον Θεοῦ καὶ Θεὸν, μητρικῇ παρρησίᾳ σου, ἐκτενωῶς ἰκέτευε, κατατάξαι τὸν δούλον σου, ἔνθα χορεία ἢ ἀκατάλυτος, εὐφραينوμένων καὶ εὐφημούντων σε, ἔνθα λαμπρότητες, αἱ διαιωνίζουσαι, καὶ ὁ γλυκὺς, ἡχος ἑορτάζοντος, Θεογεννήτρια.

'Ο Διάκονος·

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. κτλ.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, τὸ Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστέ, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου. κτλ.

'Ο Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με, καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρήνον ποιῶντες ᾠδὴν, τὸ, Ἀλληλουῖα.

Εἶτα.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι .

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες .

Μακάριοι οἱ πραεῖς .

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες .

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες .

Μνησθητι Εὐσπλαγγχε καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τῷ
 Ἀηστοῦ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν .

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ .

Πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεὸν, ἐκεῖ εὐφρανθήσονται ἐν
 αὐτῷ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν .

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί .

Ἀσκήσει δουλεύσαντά σοι Χριστέ, καὶ Ὁρθοδοξία ἐπὶ τῆς
 γῆς, δόξασον Σωτὴρ ἐν τοῖς οὐρανοῖς .

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι .

Ἐν πίστει καὶ ἐλπίδι θεοπρεπῶς, καὶ ἀγάπῃ ζήσαντα
 ἐπὶ γῆς, δόξασον Σωτὴρ ἐν τοῖς οὐρανοῖς .

Μακάριοι ἐστέ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς .

Ἀνάπαυσον τὸν δούλόν σου ὁ Θεός, μετὰ τῶν Ἁγίων εἰς
 ἀγαθὸς, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν .

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε .

Τὸν κόσμον λιπόντα καὶ ἐν σεμνῇ, πολιτείᾳ ζήσαντα εὐ-
 σεβῶς, δόξασον Σωτὴρ ἐν τοῖς οὐρανοῖς . Δόξα .

Μίαν Θεαρχίαν οἱ εὐσεβεῖς, ἐχόμενοι πίστεως ἐν τρισὶ,
 Προσώποις δοξαζόμεν εὐλαβῶς .

Καὶ νῦν . Θεοτοκίον .

Πάντες μακαρίζομέν σε Ἁγνή· ἀσπόρως γὰρ ἔτεκες ἐν
 σαρκί, Θεὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν .

Προκειμενον .

Μακαρία ἡ ὁδός, ἣ πορεύῃ σήμερον .

Στίχ. Ἐπίστρεψον, ψυχὴ μου, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου .

Ἄποστολον, καὶ Εὐαγγέλιον, ὡς ἐν τῷ τῶν Κοσμικῶν

Ἐξοδιαστικῷ, εἰς σελ. 416 .

Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. κτλ.

Εἶτα ἡ Εὐχὴ μεγαλοφώνως παρὰ τοῦ Ἱερέως·

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός .

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, γίνεται ὁ Ἀσπασμὸς κατὰ τὴν τάξιν, καὶ ψάλλονται τὰ παρόντα προσόμοια,

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Δεῦτε τελευταῖον ἀσπασμὸν, δῶμεν ἀδελφοὶ τῷ θανάτῳ, εὐχαριστοῦντες Θεῷ· οὗτος γὰρ ἐξέλιπε τῆς Ἀδελφότητος, καὶ πρὸς τάφον ἐπέιγεται, ἕκ ἔτι φροντίζων, τὰ τῆς ματαιότητος, καὶ πολυμόχθου σαρκός· ποῦ νῦν συγγενεῖς τε καὶ φίλοι; ἄρτι χωριζόμεθα, ὃν περ, ἀναπαύσαι Κύριος εὐξώμεθα.

Πάντα τὰ τοῦ σώματος νυνί, ὄργανα ἀργὰ θεωροῦνται, τὰ πρὸ μικροῦ κινητὰ, πάντα ἀνενέργητα, νεκρά, ἀναίσθητα· ὀφθαλμοὶ γὰρ κατέδυσαν, ἐδέθησαν πόδες, χεῖρες ἠσυχάζουσι, καὶ ἀκοή σὺν αὐταῖς· γλῶσσα, τῇ σιγῇ συνεκλείσθη, τάφῳ παραδίδονται· ὄντως, ματαιότης πάντα τὰ ἀνθρώπινα!

Ποῖος χωρισμὸς ὦ Ἀδελφοί; ποῖος κοπετός; ποῖος θρήνος, ἐν τῇ παρούσῃ ρόπῃ; δεῦτε οὖν ἀσπάσασθε τὸν πρὸ μικροῦ μεθ' ἡμῶν· παραδίδονται τάφῳ γὰρ, καλύπτεται λίθῳ, σκότει κατοικίζεται, νεκροῖς συνθάπτεται· πάντες συγγενεῖς τε καὶ φίλοι, ἄρτι χωριζόμεθα, ὃν περ, ἀναπαύσαι Κύριος εὐξώμεθα.

Οἴα ἡ ζωὴ ἡμῶν ἐστίν! ἄνθος καὶ ἀτμὶς τε καὶ δρόσος, ἐωθινή ἀληθῶς· δεῦτε οὖν κατιδῶμεν ἐπὶ τοὺς τάφους τρανῶς· ποῦ τὸ κάλλος τοῦ σώματος; καὶ ποῦ ἡ νεότης; ποῦ εἰσι τὰ ὄμματα, καὶ ἡ μορφή τῆς σαρκός; πάντα ἐξηράνθη ὡς χόρτος· πάντα ἠφανίσθησαν· δεῦτε, τῷ Χριστῷ προσπέσωμεν ἐν δάκρυσιν.

Ἄρτι ἡ τοῦ βίου πονηρὰ, λύεται πανήγυρις πᾶσα, τῆς ματαιότητος· πνεῦμα γὰρ ἐξέλιπεν ἀπὸ σκηνώματος· ὁ πηλὸς μεμελάνωται, τὸ σκεῦος ἐρράγη, ἄφωνον, ἀναίσθητον, νεκρὸν ἀκίνητον· ὃν περ παραπέμποντες τάφῳ, Κύριον εὐξώμεθα δοῦναι, εἰς αἰῶνας τούτῳ τὴν ἀνάπαυσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σῶζε τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ, Μήτηρ τοῦ αἰδύτου Ἥλιου Θεογεννήτρια· αἴτησαι πρεσβείαις σου τὸν ὑπεράγα-

θον, ἀναπαῦσαι δεόμεθα, τὸν νῦν μεταστάντα, ἔνθα ἀναπαύονται αἱ τῶν Δικαίων ψυχαί· θείων ἀγαθῶν κληρονόμον, δεῖξον ἐν αὐλαῖς τῶν Δικαίων, εἰς μνημόσυνον πανάμωμε αἰώνιον.

Εἶτα τὰ παρόντα Ἰδιόμελα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν αἰετάραχον θάλασσαν, τοῦ βίου διαδραμῶν, τῷ σῶ-
 λιμένι προσέδραμε, τῇ πίσει ὁ μεταστάς. Ἄλλ' ἐν τῇ
 σῇ γαλήνῃ καὶ αἰεζῶφ τρυφῇ, μετὰ τῶν Ἁγίων καθοδη-
 γῶν αὐτόν, ἀνάπαυσον Χριστέ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου.

Ἦχος δ'.

Η αἰοιδιμος φωνὴ τοῦ θείου Δαυΐδ, σήμερον πληροῦται·
 Ἄνθρωπος λέγουσα, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ,
 ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει· ὃν γὰρ πρὸ μι-
 κροῦ ἐθλέπομεν, ζῶντα καὶ λαλοῦντα, ἰδοὺ πρόκειται νε-
 κρός, ἀκίνητος, ἄπνους· ἐξῆλθε καὶ ἀπῆλθεν ἐκ τῶν ἐν-
 θένδε, ἐκεῖ ὅπου ὁ μισθὸς τῶν ἔργων ὑπάρχει, ἐκεῖ ὅπου
 ἡ χαρὰ πάντων τῶν Ἁγίων· μεθ' ὧν ἀνάπαυσον τὸν κε-
 κοιμημένον ὁ Θεὸς, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος.

Ἦχος πλ. δ'.

Παντοκράτορ Κύριε, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ἀνάπαυ-
 σον, ἐν σινηαῖς τῶν Δικαίων, ὅπου τὸ φῶς σου κα-
 ταλάμπει, πᾶσι τοῖς ἀξίοις· μόνη πολυέλεε. Ὁ αὐτός.

Εξέλιπον ἀπὸ τῆς συγγενείας μου, κατέλιπον τὸ λοιπὸν
 τῆς ζωῆς με, καὶ πρὸς σέ κατέφυγον· Κύριε, σῶσόν με.

Θεοτοκίον.

Εἰρήνευσον πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, τὴν ζωὴν ἡμῶν τῶν
 βρωόντων σοι· Ζωοδότα Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ μετὰ τὸ γενέσθαι τὸν Ἀσπασμόν,
 λέγομεν τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου Κύριε.

Δόξα. Σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ καταβάς εἰς ἄδην.

Καὶ νῦν. Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος.

Ὁ Διάκονος

Ἰλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς .

Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ .

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ .

Ὁ Ἱερεὺς .

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός .

Ἐκφώνως· Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις .

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις .

Εἶτα, ἄραντες τὴν κλίνην μετὰ τοῦ λειψάνου, ἀπερχόμεθα εἰς τὸ Κοιμητήριον, ψάλλοντες τὰ Ἰδιόμελα, ἅπερ προεγράφησαν ἐν τῷ Ἐξοδιαστικῷ τῶν Κοσμικῶν, ἤγουν, **Ποία τοῦ βίου τρυφή,** καὶ τὰ ἕτερα πάντα· σελ. 413.

Ἀποτίθεται δὲ τὸ λείψανον, ἕως ἂν ἀπέλθωμεν εἰς τὸ Κοιμητήριον, τρίς· καὶ γίνεται ἡ Αἴτησις, καὶ ἡ Εὐχή. Φθάσαντες δὲ εἰς τὸν τάφον, ἀποτίθεται μὲν τὸ λείψανον ἐν τῷ μνήματι· ὁ δὲ Ἱερεὺς χοῦν λαβὼν μετὰ τοῦ πτύου, ἐπιρρίπτει τῷ λειψάνῳ σαυροειδῶς, λέγων· **Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ**· καὶ ἐπιχρεῖ καὶ κανδηλάν, λέγων τὸ παρὸν Τροπάριον·

Τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ σου φιλήνθρωπε, ὁ θάνατος νεκρῶται, καὶ ὁ ἄδης ἐσκύλευται, καὶ οἱ παλαιοὶ θανόντες, ἀναστάντες ὕμνον σοι προσέφερον· Διὸ βοῶμέν σοι Χριστέ ὁ Θεός· Τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἐνθα πάντων ἐστὶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία ἐν σοί, δοξάζειν σου τὴν Θεότητα·

Καὶ οὕτω καλύπτουσιν ὡς σύνηθες τὸν τάφον,

λέγοντες τὰ Τροπάρια ταῦτα, Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ χανοῦσα ὑπόδεξαι τὸν ἀπὸ σοῦ πλασθέντα, χειρὶ Θεοῦ τὸ πρότερον, πάλιν δὲ ὑποστρέφοντα πρὸς σὲ τὴν τεκοῦσαν· τὸ γὰρ κατ' εἰκόνα ὁ Κτίστης προσελάβετο, σὺ δὲ ὑπόδεξαι τὸ σῶμα, ὡς τὸ ἴδιον·

Καθὼς εἶπας Κύριε τῇ Μάρθᾳ· Ἐγὼ εἶμι ἡ ἀνάστασις, ἔργῳ τὸν λόγον ἐπλήρωσας, ἐξ ἄδου καλέσας τὸν Λάζαρον· οὕτω καὶ τὸν δοῦλόν σου, ἐκ τοῦ ἄδου ἔγειρον φιλήνθρωπε·

Πνευματικοί μου ἀδελφοί, καὶ συνασκηταί, μὴ μου ἐπιλάθεσθε, ὅταν προσεύχησθε πρὸς Κύριον· ἀλλ' ὀρών-

τές μου τὸν τάφον, μέμνησθέ μου τῆς ἀγάπης, καὶ ἱκετεύσατε Χριστὸν, ἵνα κατατάξῃ τὸ πνεῦμά μου μετὰ τῶν Δικαίων.

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, Δόξα, καὶ νῦν, καὶ Ἀπόλυσις. Ποιοῦμεν δὲ καὶ μετανοίας ἱβ. ὑπὲρ τοῦ κοιμηθέντος Ἀδελφοῦ ἡμῶν, ὅσοι ὑπάρχομεν ἐπὶ τῷ μνήματι λέγοντες·

Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὴν ψυχὴν τῆ δουλου σου (τοῦ δε). Καὶ οὕτως ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς κελλίοις ἡμῶν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΕΙΣ ΙΕΡΕΙΣ.

Ἐπειδὴν τῶν Ἱερέων ἐκδημήσῃ πρὸς Κύριον, ἀπέρχονται τρεῖς Ἱερεῖς, καὶ καταβιβάζουσιν αὐτὸν τῆς κλίνης καὶ τιθέασιν ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ψιαθίῳ· καὶ ἐπεὶ οὐ δεῖ λήσθαι, γυμνούμενον παρὰ τῶν Ἱερέων, ἀποσπογγίζουσιν αὐτὸν μετὰ ἐλαίου καθαροῦ· εἶτα ἐνδύουσιν αὐτὸν τὰ ἐξ ἔθους ἱμάτια, καὶ τὴν Ἱερατικὴν στολὴν ἅπασαν· καὶ σκεπάσαντες τὸ πρόσωπον αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ἀέρος, τιθέασιν τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον ἐπάνω αὐτοῦ. Εἶτα ἀπέρχονται οἱ Ἱερεῖς, ἐνδεδυμένοι ταῖς Ἱερατικαῖς στολαῖς· ὁ δὲ Προεστῶς ποιεῖ Εὐλόγητόν Τρισάγιον Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἔστι· καὶ τὰ Τροπαρια, Μετὰ πνευμάτων Δικαίων τετελειωμένων.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου Κύριε.

Δόξα. Σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ καταβάς.

Καὶ νῦν. Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος.

Εἶτα ὁ Διάκονος μνημονεύει· καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν· Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων. κτλ. Ἐκφώνησις· Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις. Καὶ εὐθὺς αἴρουσιν οἱ Ἱερεῖς τὸ λείψανον, καὶ

φέρουσιν αὐτὸ ἐν τῷ Νάρθηκι τοῦ Ναοῦ, καὶ τιθέασι τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον ἐπάνω αὐτῆ, ὡς προέφημεν, καὶ τὰ μαρτυρία σταυροειδῶς μετὰ λαμπάδων, καὶ ἄρχεται ὁ Ψαλτὴς τοῦ Ἀμώνου· εἶτα μνημονεύει ὁ Διάκονος, καὶ ἡ Εὐχή καὶ ἡ Ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Μετὰ ταῦτα, τὰ Εὐλογητάρια, Ἦχος πλ. α΄.

Τῶν Ἀγίων ὁ χορός. Ὁ πάλαι μὲν ἐκ μὴ ὄντων.

Εἰκῶν εἶμι. Οἱ τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ.

Οἱ τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν. Ἀνάπαυσον ὁ Θεός.

Δόξα. Τὸ τρίλαμπές τῆς μιᾶς Θεότητος.

Καὶ νῦν. Χαῖρε Σεμνή, ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα.

Ὁ Διάκονος· Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας. Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ. Ὁπως Κύριος ὁ Θεός. κτλ.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις. Εἶτα τὸ Τροπάριον. Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας.

Ταῦτα πάντα προεγράφησαν ἐν τῷ τῶν Κοσμικῶν Ἐξοδιαστικῷ, σελ. 408-409.

Εἶτα τοὺς παρόντας Ἀναβαθμούς. Ἦχος πλ. β΄.

Ἀντίφωνον Α΄.

Ἐν τῷ οὐρανῷ, τοὺς ὀφθαλμούς μου αἴρω, πρὸς σέ Λόγε· Οἴκτειρόν με, ἵνα ζῶ σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἐξουθενημένους, καταρτίζων εὐχρηστα, σκεύη σου Λόγε.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἀγίω Πνεύματι, πανσώστικῇ αἰτία· εἴ τιτι τούτων κατ' ἀξίαν πνεύσει, τάχει ἐξαίρει τῶν τῆς γῆς, πτεροῖ, αὔξει, τάττει ἄνω.

Ἀντίφωνον Β΄.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, οὐδεὶς ἡμῶν ἀντισχεῖν ἠδύνατο ἐχθροῦ πάλαισμα· οἱ νικῶντες γὰρ ἔνθεν ὑψοῦνται. Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μή μου ληφθῆτω ἡ ψυχὴ, ὡς στρουθίου Λόγε· οἱ μοι πῶς μέλλω τῶν ἐχθρῶν ῥυσθῆναι, φιλαμαρτημῶν ὑπάρχων!

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἐνθέωσις τοῖς πᾶσιν, εὐδοκία, σύνεσις, εἰρήνη, καὶ ἡ εὐλογία· ἰσχυρόν γάρ, τῷ Πατρὶ ἐσι καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ἐχθροῖς φοβεροὶ, καὶ πᾶσι θυμαστικοί· ἄνω γὰρ ὀρώσιν.

Ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν, ὁ τῶν Δικαίων κληρὸς, ἐπικουρόν σε ἔχων, Σῶτερ οὐκ ἐκτείνει.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, τὸ κράτος ἐπὶ πάντων, ὅπερ αἱ ἄνω Στρατηγαὶ προσκυνοῦσι, σὺν πάσῃ πνοῇ τῶν κατὰ.

Εἶτα, Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.

Μακαρία ἡ ὁδὸς, ἣ πορεύῃ σήμερον.

Στίχ. Ἐπίστρεψον ψυχὴ μου, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α'. Ἐπιστολῆς Παύλι τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Δ'. 13.

Ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες, οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας· ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ Ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ, ἀναστήσονται πρῶτον· ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις, εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς αἴρα· καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος πλ. β'. Μακάριος, ὃν ἐξελέξω.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Κεφ. Ε'. 24.

Ἐἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου

ἀκούων, καὶ πιστευῶν τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν. Ἀμήν, ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούονται τῆς φωνῆς τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται. Ὡσπερ γὰρ ὁ Πατήρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε καὶ τῷ Υἱῷ ζωὴν ἐν ἑαυτῷ. Καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι Υἱὸς ἀνθρώπου ἐστὶ. Μὴ θαυμάζετε τοῦτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα, ἐν ἣ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ· καὶ ἐκπορεύσονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως. Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἑμαυτοῦ οὐδέν· καθὼς ἀκούω, κρίνω· καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν· ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θελημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θελημα τοῦ πέμψαντός με Πατρός.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον· ὁ ἐν τῇ σοφίᾳ σου πλάσας ἐπὶ γῆς τὸν ἄνθρωπον, καὶ πάλιν εἰς γῆν αὐτὸν ἀποστρέφειν νομοθετήσας διὰ τὴν ἁμαρτίαν· ὁ κατάγων εἰς ἄδου καὶ ἀνάγων· ὁ ἀποκτείνων, καὶ πάλιν ζωοποιῶν· πρόσδεξαι τὴν ψυχὴν τῆ δούλης σου, καὶ ἀνάπαυσον αὐτὸν εἰς τῆς κόλπου Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ· καὶ δός αὐτῷ τὸν στέφανον τῆς δικαιοσύνης σου, τὴν μερίδα τῶν σωζομένων, εἰς τὴν δόξαν τῶν ἐκλεκτῶν σου· ἵνα, ὑπὲρ ὧν ἐκοπίασεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ διὰ τὸ ὄνομά σου, λάβῃ πλοσίαν τὴν ἀνταπόδοσιν ἐν ταῖς μοναῖς τῶν Ἁγίων σου.

Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενῆ σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητός εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. **Κάθισμα, Ἦχος β'·**

Σήμερον χωρίζομαι ἀπὸ τῆς συγγενείας μου, καὶ πρὸς σέ καταφεύγω τὸν μόνον ἀνχμάρτητον· ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον.

Εἶτα λέγομεν τὸν κβ'. Ψαλμὸν. Ἀντίφωνον Δ'.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον
χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με· τὴν ψυχὴν μου ἐ-
πέστρεψεν. Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

ᾠδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόμα-
τος αὐτοῦ. Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φο-
βηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταὶ με παρεκά-
λεσαν. Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Ἡ τοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξεναντίας τῶν θλι-
βόντων με. Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου· καὶ τὸ ποτήριόν
σου μεθύσκον με ὡσεὶ κρᾶτιστον.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς
ζωῆς μου. Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου, εἰς μακρότητα ἡ-
μερῶν. Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Δόξα. Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Εἶτα τὸ παρὸν Τροπᾶριον, Ἦχος β'.

Επειδὴ πάντες πρὸς τὴν αὐτὴν κατεπειγόμεθα μονῆν,
καὶ τὸν αὐτὸν ὑποδυσόμεθα λίθον, καὶ αὐτοὶ κόνις
μετ' ὀλίγον ἐσόμεθα, τῷ μεταστάντι τὴν ἀνάπαυσιν πα-
ρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα· τοιοῦτος γὰρ ἡμῶν ὁ βίος ἀ-
δελφοί· τοῦτο ἐπὶ γῆς παίγνιον· οὐκ ὄντας γενέσθαι, καὶ
γενομένους ἀναφθαρῆναι· ὄναρ ἐσμέν οὐχ ἰστάμενον· φύ-
σημά τι μὴ κρατούμενον· πτῆσις ὀρνέου παρερχομένου·
ναῦς ἐπὶ θαλάσσης ἴχνος οὐκ ἔχουσα. Διὸ βοήσωμεν τῷ
ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· Κύριε τῆς ἀτελευτήτου σου μακαριότη-
τος καταξίωσον αὐτόν.

Μακάριος, ὃν ἐξελέξω.

Στίχ. Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. Ε'. 12.

Αδελφοί, ὡσπερ δι' ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθε, καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διηλθεν, ἐφ' ᾧ πάντες ἥμαρτον. Ἄχρι γὰρ νόμου ἁμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ ἁμαρτία δὲ οὐκ ἔλλογεῖται, μὴ ὄντος νόμου. Ἄλλ' ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι Μωσέως, καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς παραβάσεως Ἀδάμ, ὅς ἐστι τύπος τοῦ μέλλοντος. Ἄλλ' οὐχ ὡς τὸ παράπτωμα, οὕτω καὶ τὸ χάρισμα· εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον, πολλῶ μᾶλλον ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τῆ ἐνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσε. Καὶ ἔχ ὡς δι' ἐνὸς ἁμαρτήσαντος, τὸ δῶρημα· τὸ μὲν γὰρ κρίμα, ἐξ ἐνὸς εἰς κατάκριμα· τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα. Εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσε διὰ τοῦ ἐνὸς, πολλῶ μᾶλλον οἱ τὴν περισσείαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες, ἐν ζωῇ βασιλεύσουσι διὰ τοῦ ἐνὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἄρα οὖν ὡς δι' ἐνὸς παραπτώματος, εἰς πάντας ἀνθρώπους, εἰς κατάκριμα· οὕτω καὶ δι' ἐνὸς δικαιώματος, εἰς πάντας ἀνθρώπους, εἰς δικαίωσιν ζωῆς. Ὡσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τῆ ἐνὸς ἀνθρώπου ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί, οὕτω καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἐνὸς δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί. Νόμος δὲ παρεισῆλθεν, ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα. Οὐ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις· ἵνα ὡσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, οὕτω καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Κεφ. Ε'. 17.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ὁ Πατὴρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ γὼ ἐργάζομαι. Διὰ τοῦτο οὖν μᾶλλον ἐζητοῦν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι, ὅτι οὐ μόνον ἔλυε τὸ Σάββατον, ἀλλὰ καὶ Πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν Θεόν, ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ Θεῷ. Ἀπεκρίνατο οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμήν, ἀμήν λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται ὁ Υἱὸς ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ οὐδέν, εἰ μὴ τι βλέπη τὸν Πατέρα ποιῶντα· ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ Υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ. Ὁ γὰρ Πατὴρ φιλεῖ τὸν Υἱόν, καὶ πάντα δείκνυσιν αὐτῷ ἃ αὐτὸς ποιεῖ· καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε. Ὡσπερ γὰρ ὁ Πατὴρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, οὕτω καὶ ὁ Υἱὸς οὓς θέλει ζωοποιεῖ. Οὐδὲ γὰρ ὁ Πατὴρ κρίνει οὐδένα, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκε τῷ Υἱῷ· ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν Υἱόν, καθὼς τιμῶσι τὸν Πατέρα. Ὁ μὴ τιμῶν τὸν Υἱόν, οὐ τιμᾷ τὸν Πατέρα, τὸν πέμψαντα αὐτόν. Ἀμήν, ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν.

Εἶτα ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς·

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι σοῦ μόνου τὸ ζῆν ἀθάνατον, καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, καὶ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἀφαιτος, καὶ ἡ Βασιλεία ἀδιάδοχος, καὶ οὐκ ἔστι προσωποληψία παρά σοι Κύριε· πᾶσι γὰρ ἀνθρώποις τὸ κοινὸν τοῦ βίου ἔταξας χρέος, τοῦ ὅρου πληρωθέντος. Διὸ σε ἱκετεύομεν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· Τὸν δοῦλόν σου (δεῖνα) Ἱερέα, ἀδελφόν καὶ συλλειτουργὸν ἡμῶν γενόμενον, τὸν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίης κοιμηθέντα, ἐν κόλποις Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ ἀνάπαυσον· καὶ ὡσπερ ἐπὶ τῆς γῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ σου λειτουργὸν αὐτὸν κατέστησας, οὕτω καὶ ἐν τῷ

αυρανίῳ σου θύσιαστηρίῳ ἀνάδειξον, Κύριε· ἐπὶ ἀνθρώπων πνευματικῇ ἀξίᾳ κατακοσμήσας, ἐπὶ Ἀγγέλων τῇ σῇ δόξῃ ἀκατάκριτον πρόσδεξαι· αὐτὸς ἐπὶ τῆς γῆς τὴν ζωὴν αὐτῆ ἐδόξασας, αὐτὸς δὲ καὶ τὴν ἔξοδον τῆ βίης αὐτῆ ἐν τῇ εἰσοδῷ τῶν Ἁγίων σε ποιήσον, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτῆ μετὰ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων συναρίθμησον.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου (τοῦ δε), Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Β'. Ψαλμὸς κγ'.

Τῆ Κυρίῃ ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· ἡ οἰκυμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικῶντες ἐν αὐτῇ. Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἠτοίμασεν αὐτήν. Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Τίς ἀναθήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου; ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ; Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Ἄθῶος χερσὶ, καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτῆ, καὶ ἐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ. Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Οὕτως λήψεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίου, καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ σωτῆρος αὐτῆ. Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν Κύριον, ζητύντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος κραταιὸς καὶ δυνατὸς, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα. Ἀνδρίτασινας

Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτός ἐστιν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Δόξα. Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Τροπᾶριον, Ἦχος β'.

Εν πίστει καὶ ἀγάπῃ, καὶ ἐλπίδι, καὶ πραότητι, καὶ ἀγνείᾳ, καὶ ἐν τῷ Ἱερατικῷ ἀξιώματι, εὐσεβῶς διέπρεψας, αἰμίμηστε· διό σε ὁ προαιώνιος Θεός, ᾧ καὶ ἐδούλευσας, αὐτὸς κατατάξει τὸ πνεῦμά σου, ἐν τόπῳ φωτεινῷ, καὶ τερπνῷ ἔνθα οἱ Δίκαιοι ἀναπαύονται· ἐντεῦξῃ δὲ καὶ παρὰ Χριστοῦ τῇ κρίσει τὴν ἄφεσιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. α'.

Γινώσκεις ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐν ἀμαρτίαις γεγεννήμεθα· διό σε ἱκετεύομεν· Τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, πορορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα, ἃ ὡς ἄνθρωπος καὶ θνητὸς ἐν βίῳ ἔπραξε, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλόνηρωπε.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. β'.

Μακάριος, ὃν ἐξελέξω.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ εἰς γενεάν.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου· Κεφ. ΙΕ'. 1.

Αδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον, ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἐστήκατε, δι' οὗ καὶ σώζεσθε· τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, εἰ κατέχετε· ἐκτὸς εἰμὴ εἰκῆ ἐπιστεύσατε. Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, κατὰ τὰς Γραφάς· καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς· καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾶ, εἶτα τοῖς Δώδεκα. Ἐπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν. Ἐπειτα ὤφθη Ἰακώβῳ· εἶτα τοῖς Ἀποστόλοις πᾶσιν. Ἐσχάτον δὲ πάντων, ὡσπερὶ τῷ ἐκτρώματι, ὤφθη καί μοι. Ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ

ἐλάχιστος τῶν Ἀποστόλων· ὅς οὐκ εἰμι ἵκανὸς καλεῖσθαι Ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν Ἐκκλησίαν τῆ Θεῆ. Χάριτι δὲ Θεῆ, εἰμι ὃ εἰμι· καὶ ἡ χάρις αὐτῆ ἢ εἰς ἐμέ, οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα· ἐκ ἐγὼ δὲ, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεῆ ἢ σὺν ἐμοί. Εἴτε οὖν ἐγὼ, εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτω κηρύσσομεν, καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε.

Ἄλληλουῖα. Μακάριος, ὃν ἐξελέξω.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. 5'. 35.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους· Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος πρὸς με, οὐ μὴ πεινάσῃ· καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, οὐ μὴ διψήσῃ πώποτε. Ἄλλ' εἶπον ὑμῖν, ὅτι καὶ ἐωράκατέ με, καὶ οὐ πιστεύετε. Πᾶν ὃ δίδωσί μοι ὁ Πατήρ, πρὸς ἐμέ ἔξει· καὶ τὸν ἐρχόμενον πρὸς με, οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω. Ὅτι καταβέβηκα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τῆ πέμψαντός με. Τῆτο δὲ ἔξει τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με Πατρός, ἵνα πᾶν, ὃ δέδωκέ μοι, μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτὸ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Εἶτα ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, ἢ τῶν θλιβομένων παραμυθία, καὶ τῶν πενθούντων παράκλησις, καὶ πάντων τῶν ἐν ὀλιγοψυχίᾳ ἀντίληψις ὑπάρχων, τῆς τῷ πένθει τοῦ κοιμηθέντος ἀδελφοῦ ἡμῶν (δεῖνος) Ἱερέως συνεχομένου, τῆ σῆ εὐσπλαγγνίᾳ παραμυθήσας, πᾶν ἄλγος ἐγκείμενον ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν θεράπευσον· καὶ τὸν δούλόν σου (τὸν δεῖνα) Ἱερέα, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένον, ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἀνάπαυσον.

Ἅγιος Ἰωάννης· Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις, κτλ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς πγ'.

Ως ἀγαπητὰ τὰ σιγηώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων· ἐπιποθεῖ, καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς αὐλαὶς τῆ Κυρίου.

Ἄλληλουῖα, Ἄλληλουῖα.

Ἡ καρδία μου καὶ ἡ σὰρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα.

Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα.

Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγῶν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς.

Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα.

Τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα.

Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε.

Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐστὶν ἀντίληψις αὐτῷ παρὰ σου· ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν ἔθετο.

Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα.

Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν· πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὁφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν ἐν Σιών.

Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα.

Ἐπερασπιστὰ ἡμῶν, ἴδε, ὁ Θεός, καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.

Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα.

Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς ἀύλαις σου ὑπὲρ χιλιάδας.

Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα.

Ἐξελεξάμην παραρρίπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μῆ μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν.

Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα.

Ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος, ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει.

Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα.

Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ.

Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα.

Δόξα. Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Εἶτα τὰ Τροπάρια, Ἦχος πλ. β'.

Α'δελφοί μου ἀγαπητοί, μή μου ἐπιλάβεσθε, ὅταν ὑμνεῖτε τὸν Κύριον· ἀλλὰ μνησθητέ μου τοῦ πόθου καὶ τῆς ἀγάπης· μνησθητε καὶ τῆς ἀδελφότητος, καὶ ἰκετεύσατε τὸν Θεόν, ἵνα με ἀναπαύσῃ μετὰ τῶν Δικαίων ὁ Κύριος.

Αἰφνίδιος ἐπέστη ἐπ' ἐμέ ὁ Θάνατος, καὶ ἐχώρισέ με τῶν ἰδίων μου σήμερον· ἀλλὰ μεταστήσας με Χριστέ, ἐν τόποις ἀναψύξεως ἀνάπαυσον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγγνίας τὴν πύλην.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.

Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσεται.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκραῖζομαι ὁ Θεός μου.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΕ'. 20.

Α'δελφοί, Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν· ἀπαρχὴ τῶν νεκοιμημένων ἐγένετο. Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ Θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν. Ὡσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδάμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται. Ἐκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι· ἀπαρχὴ Χριστὸς, ἔπειτα οἱ τοῦ Χριστοῦ, ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. Εἶτα τὸ τέλος, ὅταν παραδῶ τὴν Βασιλείαν τῷ Θεῷ καὶ Πατρί· ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν, καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν. Δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν, ἄχρις οὗ ἂν θῇ πάντα τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ἐσχάτος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ Θάνατος. Πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι πάντα ὑποτέτακται, δῆλον ὅτι ἐκτός τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα. Ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ Υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ἡ ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσι.

Ἄλληλούϊα. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. 5'. 40.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Τοῦτό ἐστι τὸ θελημα τοῦ πέμψαντός με, ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν Υἱὸν, καὶ πιστεύων εἰς αὐτόν, ἔχη ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Ἐγόγγυζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ καταβάς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ἰωσήφ, οὗ ἡμεῖς οἴδαμεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; Πῶς οὖν λέγει οὗτος· Ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβέβηκα; Ἀπεκρίθη ἔν ὃ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Μὴ γογγύζετε μετ' ἀλλήλων. Οὐδεὶς δύναται ἔλθειν πρὸς με, εἰ μὴ ὁ Πατὴρ ὁ πέμψας με ἐκλύσῃ αὐτόν, καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Εἶθ' οὕτως οἱ Μακαρισμοί, εἰς Ἦχον β'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες. Μακάριοι οἱ πραεῖς. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες.

Πάλαι μὲν ὁ Ἀδάμ γευσάμενος, τοῦ ξύλου τῆς βρώσεως, τοῦ Παραδείσου ἐξωρίσθη· ὁ δὲ Ἀηστὴς ἐν τῷ Σταυρῷ κρεμάμενος, Θεὸν σε ὁμολογῶν, ἐν Παραδείσῳ εἰσῳκίσθη· καὶ ἡμεῖς οἱ σωθέντες τῷ πάθει σου Δέσποτα, τὸν Ἀηστὴν ἐκμιμούμενοι, ἐν πίστει ἐκβοῶμεν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ καθαροί.

Χοῦν λαβὼν ἀπὸ γῆς ὁ πλάσας με, τὸ ἐμὸν σῶμα διέπλασε βουλήματι τῷ θεῷ, τὴν δὲ ψυχὴν ζωφόρῳ φουσηματι ἐμπνεύσας, ἐνέθηκε προστάγματι τῷ ἁγίῳ· ὁθεν τῇ φθορᾷ τῆς ἀμαρτίας κακῶς ὑπαχθέντα με, ἀνεκαλέσω Φιλάνθρωπε, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν. Ἀλλὰ ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς, ὃν προσελάβου, μετὰ τῶν Ἁγίων σου.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί.

Οταν ψυχὴ καὶ σῶμα χωρίζεται, φρικτὸν τὸ μυστήριον καὶ φοβερὸν τοῖς πάσιν· ἢ μὲν ψυχὴ θρηνωδῶς πο-

ρεύεται, τὸ δὲ σῶμα καλύπτεται τῇ γῆ παραδοθέν. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἐπιγνόντες τοῦ τέλους τὴν ἔξοδον, τῷ Σωτῆρι προφθάσωμεν, ἐν δάκρυσι βοῶντες· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι.

Τί με θρηνεῖτε δεινῶς, ὡς ἄνθρωποι; τί μάτην θορυβεῖσθε; ὁ μεταστάς ἅπασι προσφθέγγεται· ὁ θάνατος γέγονεν ἀνάπαυσις τοῖς πᾶσιν· ὅθεν τῆς φωνῆς τοῦ Ἰωβ ἀκούσωμεν, λέγοντος· Θάνατος ἀνδρὶ ἀνάπαυσις ὑπάρχει. Ἀλλὰ ἀνάπαυσον ὁ Θεός, ὃν προσελάβου, μετὰ τῶν Ἁγίων σου.

Μακάριοι ἐστὲ, ὅταν ὀνειδίσωσιν.

Ο πάνσοφος Παῦλος προηγόρευσε, σαφῶς τὴν μετάστασιν· τοὺς πάντας διδάσκων, ὅτι νεκροὶ ἀφθαρτοὶ ἐγείρονται· ἡμεῖς ἀλλαγῆσόμεθα κελεύσματι τῷ θείῳ· ὅθεν φοβερῶς καὶ ἡ σάλπιγξ ἐκείνη ἠχήσει, τοὺς ἀπ' αἰῶνος καθεύδοντας ἐξ ὑπνου ἀναστήσει. Ἀλλὰ ἀνάπαυσον ὁ Θεός, ὃν προσελάβου, μετὰ τῶν Ἁγίων σου.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Ο μεταστάς καὶ ἐν τάφῳ κείμενος νεκρός, εὐδιαλλάκτος τοῖς πᾶσιν ἀνακράζει· Δεῦτε πρὸς με γηγενεῖς, θεάσασθε τὸ κάλλος τοῦ σώματος μεμελανωμένον· ὅθεν ἐξ αὐτοῦ ἐπιγνόντες ἀδελφοὶ τὴν ἔξοδον, τῷ Σωτῆρι προφθάσωμεν ἐν δάκρυσι βοῶντες· Ἀνάπαυσον αὐτὸν ὁ Θεός, ὃν προσελάβου, μετὰ τῶν Ἁγίων σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπερφυῶς ἐν γαστρὶ σου Δέσποινα, ἀσπύρως συνέλαβες Θεὸν τὸν προαιώνιον, καὶ σαρκὶ τοῦτον ἀπεκύνησας, Θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον, ἀτρέπτως ἀσυγχύτως· ὅθεν καὶ ἡμεῖς Θεοτόκον αἰεὶ σε γινώσκοντες, τῷ τεχθέντι ἐκ σοῦ Θεῷ ἐν πίστει βοῶμεν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Χριστέ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. β'.

Μακάριος ὃν ἐξελέξω, καὶ προσελάβου, Κύριε.

Στίχ. Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. ΙΔ'. 6.

Α'δελφοί, ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ φρονεῖ· καὶ ὁ μὴ φρονῶν τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ οὐ φρονεῖ· καὶ ὁ ἐσθίων, Κυρίῳ ἐσθίει· εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ Θεῷ· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, Κυρίῳ οὐκ ἐσθίει, καὶ εὐχαριστεῖ τῷ Θεῷ. Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ ζῆ, καὶ ἕδεις ἑαυτῷ ἀποθνήσκει· ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ Κυρίῳ ζῶμεν· ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τῷ Κυρίῳ ἀποθνήσκομεν· ἐάν τε οὖν ζῶμεν, ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ Κυρίου ἐσμέν. Εἰς τῆτο γὰρ Χριστὸς καὶ ἀπέθανε καὶ ἀνέστη καὶ ἀνέζησεν, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ.

Ἄλληλουϊα. Μακάριος, ὃν ἐξελέξω.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. 5'. 48.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους· Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς. Οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀπέθανον. Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων, ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ φάγῃ, καὶ μὴ ἀποθάνῃ. Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου τῆς ἄρτου, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ ἄρτος δέ, ὃν ἐγὼ δώσω, ἡ σὰρξ μου ἐστίν, ἣν ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς. Ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι τὴν σάρκα φαγεῖν; Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐάν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ πίνετε αὐτοῦ τὸ αἷμα οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς. Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Μετὰ δὲ τὸν Ν'. Ψαλμὸν, τὸν παρόντα Κανόνα, οὗ ἡ ἀκροστιχὴς ἐν τοῖς Θεοτοκίαις· Κλήμεντος.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Κύματι θαλάσσης.

Σοὶ τῷ εὐεργέτῃ, καὶ πάντων Δεσπότη, Χριστῷ προσπίπτομεν, μετὰ δακρῶν δερμῶν, τὴν ἐπιτάφιον ταύτην, ἐν κλαυθμῷ ἀναβοῶντες ᾠδῆν· Τὸν πιστὸν οἰκέτην σου, ἀνάπαυσον ὡς εὐσπλαγχνος.

Τῆς ἐκ δεξιῶν σου, ἀξιώσον Λόγε, ἀγίας στάσεως, μετὰ τῶν σῶν ἐκλεκτῶν, τὸν ἐπ' ἐλπίδι θανέντα, ἀναστάσεως φιλάνθρωπε, ἐκτενῶς δεόμεθα, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Εν τῇ οὐρανίῳ, σεπτῇ Βασιλείᾳ, ἐκλεκτὸν δοῦλόν σου, φαιδρῶς, ἀγάλλεσθαι, τὸν ἀπὸ γῆς μεταστάντα, καταξιώσον Φιλάνθρωπε, παρορῶν ὡς εὐσπλαγχνος, τὰ τῆς ψυχῆς ἐγκλήματα.

Οἱμοί! ὡσεὶ χόρτος, ἡ δόξα τοῦ βίου, ὁμοῦ ἐξήνθησε, καὶ ἐξηράνθη εὐθύς· ποῦ ἐν τῷ τάφῳ ἀξία; ποῦ μορφὴ ἐστὶν ἢ κάλλος ἐκεῖ; διὸ φείσαι Κύριε, τοῦ δούλου σου ὡς εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Καταχρέος πάντες, ὑμνοῦμέν σε πόθῳ, Παρθένε ἄχραντε, Μαρία Μήτηρ Θεοῦ, ὅτι ἀκοίμητον ἔχεις, τῆς πρεσβείας σου τὸ ὄμμα αἰεὶ ἐν πταισμάτων ῥύσαι νῦν, καὶ κρίσεως θανάτου ἡμᾶς.

Ἠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἐν γῆ, ὃς οὐχ ἤμαρτε Λόγε· διὸ δέησιν δέξαι, δι' ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ ἄνες, ἄφες Σωτῆρ, τοῦ σοῦ δούλου πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Καὶ τίς φιλάνθρωπος ὡς σύ, Κύριε ἐλεῆμον, συγχωρῶν ἀμαρτίας, καὶ τοῖς ζῶσι καὶ νεκροῖς, κατ' ἐξουσίαν πολλήν; διὰ ταύτης σῶζε καὶ τὸν δοῦλόν σου.

Τῆς ἄνω κλήσεως Σωτῆρ, τὸν πιστῶς μεταστάντα, δεῖξον συγκληρονόμον, προσδεχόμενος αὐτοῦ, τὴν τελευταίαν εὐχὴν, τῶν δακρυῶν, μόνε ἀναμαρτήτε.

Θεοτοκίον.

Ἡ ὄντως Δέσποινα ἡμῶν, Παναγία Παρθένε, δυσωπούσα μὴ παύση, ὃν ἐκύησας Θεόν, τὸν μεταστάντα πιστῶς, βασιλείας ἀξίον γενέσθαι σοι.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας
 » τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου ἀγαθῆ, καὶ στερεώσας
 » ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Ὁ Διάκονος· Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων.

Εἶτα, Κάθισμα, Ἦχος πλ. β'.

Α ληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, ὁ δὲ βίος σμικρὰ καὶ ἐνύπνιον· καὶ γὰρ μίτην ταράττεται πᾶς γηγενής, ὡς εἶπεν ἡ Γραφή· ὅτε τὸν κόσμον κερδήσωμεν, τότε τῷ τάφῳ οἰκήσωμεν, ὅπου ὁμοῦ βασιλεῖς καὶ πτωχοί· διὸ Χριστέ τὸν δούλόν σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σιχηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Π αναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ἀνθρωπίνη προστασία, μὴ καταπιστεύσῃς με· ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

ᾠδὴ δ'. Τὴν ἐν Σταυρῷ σου.

Ο ἵτι ἡ κρίσις ἀνυπόστατος, τῆς φρικτῆς ἀπειλῆς, ἐκείνης τῆς ἡμέρας, τοὺς μεταστάντας μένει· ὅθεν ἐκτενωῶς, τὴν ἀνάστασιν πίστει Χριστῷ αἰτήσωμεν.

Ω ἴς μετανοία σοι ἀνάφαντα, τὴν λαμπάδα Χριστέ, φαιδρῶς πρὸ τοῦ θανάτου, τὸν σὸν οἰκέτην Δέσποτα, εὐσπλαγχνε Σωτήρ, τοῦ νυμφῶνός σου τοῦτον φαιδρῶς ἀξιώσον.

Ο ἵτε γυμνοῖς πάντα τὰ κρύφια, καὶ ἐλέγχεις Χριστέ, ἡμῶν τὰς ἀμαρτίας, ὃν προσελάβου Κύριε, φεῖσαι ἀγαθὲ, τῆς αὐτοῦ μεμνημένος ἐξαγορεύσεως. Θεοτοκίον.

Μ ἡ ἐπιλάβη τῶν βωόντων σοι, ἐν κλαυθμῷ ἐκτενωῶς, ἀγία Θεοτόκε· Δυσώπει τὴν ἀνάπαυσιν, εὐρεῖν ἀγαθὴν, τὸν πιστόν σου οἰκέτην πρὸς τὴν μετάστασιν.

ᾠδὴ ε'. Θεοφανείας σου Χριστέ.

Ε ἵν τῷ χορῷ τῶν ἐκλεκτῶν, καὶ ἐν τρυφῇ οἰκτίρμον Παραδείσου, ὃν ἐν πίστει μετέστησας οἶκισον· σὺ γὰρ ἔθου πᾶσι Σωτήρ ἡμῶν, ταῖς ἀμαρτάνουσι βροτοῖς, μετάνοιαν ἐνθεόν· ὡς Δεσπότης, καὶ τοῦτον τῆς Βασιλείας σου ἀξιώσον.

Κ ατ' ἐξησίαν ὡς Θεός, δεσποτικῶς ἐλεεῖς τὸ σὸν πλάσμα, οὗ τῷ νόμῳ ἀνθρωπίνῳ Κύριε, ὑπετάγης, μόνε

φιλάθρωπε· διὸ ἄνευ ἄφες Σωτῆρ, τοῦ μεταστάντος πί-
σει τὰς ἀμαρτίας, καὶ τοῦτον τῆς Βασιλείας σου ἀξιώσον.

Οὐδεὶς ἐκφεύζεται ἐκεῖ, τὸ φοβερόν τῆς κρίσεώς σου
βῆμα· βασιλεῖς γὰρ καὶ δυνάσαι ἅπαντες, σὺν τοῖς
δούλοις ἅμα παρίστανται, καὶ φωνὴ Κριτῆ φοβερά, ἀμαρ-
τήσαντας Λαοὺς καλεῖ, εἰς κρίσιν γεέννης· ἐξ ἧς Χριστέ
ῥῦσαι τὸν δούλόν σου.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ἐτέχθη Λυτρωτῆς, ὑπερφυῶς κατὰ φύσιν ἀν-
θρώπων· ὃν Παρθένε ἐκτενωῶς ἰκέτευε, τοῦ ῥυσθῆναι
πάντας ἀνύμφευτε, κολάσεως καὶ δεινῶν, καὶ φοβερῶν
τοῦ Ἄδου κολαστηρίων, καὶ σῶσαι τὸν ἐξ ἡμῶν νῦν με-
ταστάντα πιστῶς.

ᾠδὴ ε΄. Ἄβυσσος ἐσχάτη.

Θάνατος καὶ τάφος, καὶ κρίσις ἡμᾶς ἀναμένει, στηλι-
τεύουσα τὰ ἔργα πάντα· ἐξ οὗ τὸν δούλόν σου ῥῦ-
σαι, φιλάθρωπε, ὃν περ νῦν μετέστησας.

Ανοῖξον Σωτῆρ μου, τῷ μεταστάντι δεόμεθαί σου, τοῦ
ἐλέους σου Χριστέ τὴν θύραν, ἵνα χορεύῃ ἐν δόξῃ,
μετέχων εὐφροσύνης τοῦ κράτους σου.

Λύτρωσον πταισμάτων, τῷ σῶ ἐλέει Σωτῆρ, σὸν δῆλον,
ὃν μετέστησας νυνὶ ἐν πίστει· ὅτι οὐδεὶς δικαιού-
ται, ἐξ ἔργων ἀνθρωπίνων, φιλάθρωπε.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσις θανάτου, καὶ κατάρας ἀναίρεσις, ὁ Κτίστης,
σαρκὶ ἐτέχθη Θεογεννητορ, καὶ πάντας τοὺς θανόν-
τας σώζει, ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλάθρωπος.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**βυσσος ἐσχάτη, ἀμαρτημάτων ἐκύκλωσέ με, καὶ
» τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων, ὡς ὁ Ἰωάνης τῷ Δε-
» σπότη βροῶ σοι· Ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε.

Ὁ Διάκονος· Ἐτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ. κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων. κτλ.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον Χριστέ.

Καὶ τὰ παρόντα Τροπάρια.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με, καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιῶντες ᾧδὴν τὴν, Ἄλληλουῖα.

Νονεχῶς δυσωπῶ ἐπακῆσατε· μετὰ μόνων γὰρ ταῦτα καὶ φθέγγομαι· δι' ἡμᾶς γὰρ τὸν θρῆνον ἐποίησα, ἵσως ἔχειν τινὰ πρὸς ὠφέλειαν· Ἄλλ' ὅτε ταῦτα μελωδήσητε, μνημονεύσατέ μου τῆ ποτὲ γνωρίμου· πολλάκις γὰρ ὁμοῦ συνεισηγήθομεν, καὶ ἐν οἴκῳ Θεοῦ συνεψάλλομεν τὴν, Ἄλληλουῖα.

Α'ναστάντες οὖν πάντες συνάχθητε, καὶ καθίσαντες λόγον ἀκούσατε· φοβερόν ἀδελφοί τὸ κριτήριον, ὅπως μέλλομεν πάντες παρίστασθαι· οὐκ ἐνὶ ἐκεῖ δούλος, οὐδὲ ἐλεύθερος· οὐδὲ ἐστὶν ἐκεῖ μικρὸς, οὔτε μέγας· ἀλλὰ πάντες γυμνοὶ παριστάμεθα· διὰ τοῦτο καλὸν τὸ βοᾶν συνεχῶς τὸν ψαλμὸν,

Ἄλληλουῖα.

Συγκαιόμεθα πάντες τοῖς δάκρυσιν, ὅταν ἴδωμεν λείψανον κείμενον· καὶ ἐγγίζοντες πάντες ἀσπάζεσθαι, ἵσως δὲ καὶ τοιαῦτα προσφθέγγεσθαι· Ἰδοὺ ἀφήκας τοὺς φιλοῦντάς σε· οὐ λαλεῖς τῆ λοιποῦ μετ' ἡμῶν, φίλε; διὰ τί οὐ λαλεῖς ὡς ἐλάλεις ἡμῖν, ἀλλ' οὕτω σιγᾶς τοῦ λαλεῖν μετ' ἡμῶν τὴν,

Ἄλληλουῖα.

Τὴ πικρὰ τῶν θνησκόντων τὰ ῥήματα, ἅπερ φθέγγονται ὅταν πορεύωνται; ἀδελφοί, ἀδελφῶν ἐξορίζομαι· φίλους πάντας ἀφῶ καὶ πορεύομαι· ποῦ οὖν ὑπάγω οὐκ ἐπίσταμαι, ἢ πῶς μέλλω εἶναι ἐκεῖ οὐ γινώσκω, εἰ μὴ μόνον Θεὸς ὁ καλέσας με· Ἄλλὰ μνεῖαν ποιεῖτέ με μετ' ᾧδῆς,

Ἄλληλουῖα.

Α'ρα ποῦ αἱ ψυχαὶ νῦν ὑπάγουσιν; ἄρα πῶς νῦν ἐκεῖ συνδιαίουσιν; ἐπεθύμουν μαθεῖν τὸ μυστήριον, ἀλλ'

οὐδείς ἱκανὸς διηγήσασθαι· ἄρα κἀκεῖνοι μνημονεύουσι τῶν ἰδίων αὐτῶν, ὡς ἡμεῖς ἐκείνων; ἢ ἐκεῖνοι λοιπὸν ἐπελάθοντο, τῶν Σηρηνούντων αὐτούς, καὶ ποιούντων ᾠδὴν, τὸ, Ἄλληλουῖα.

Συνοδεύσατε φίλοι τοῖς Σηήσκουσι, καὶ σπουδῆ πρὸς τὸ μῆμα προφθάσατε, καὶ ἐκεῖ νηνεχῶς ἀτενίσατε, καὶ τοὺς πόδας ὑμῶν εὐτρεπίσατε· πᾶσα ἡ νεότης ἐκεῖ διαρρέει· πᾶσα ἡλικία ἐκεῖ ἐμαράνθη· ἐκεῖ κόνις καὶ τέφρα καὶ σκώληκες· ἐκεῖ πᾶσα σιγῆ, καὶ οὐδείς ὁ λαλῶν τὸ, Ἄλληλουῖα.

Ιδοὺ νῦν θεωροῦμεν τὸν κείμενον, ἀλλ' ἡμῖν τοῦ λοιποῦ μὴ προκείμενον· ἰδοὺ δὴ καὶ ἡ γλῶσσα ἠσύχασεν· ἰδοὺ δὴ καὶ τὰ χεῖλη ἐπαύσαντο· ἔρρωσθε φίλοι, τέκνα· σῶζεσθε ἀδελφοί, σῶζεσθε γνώριμοι· ἐγὼ γὰρ τὴν ὁδὸν μου πορεύομαι· ἀλλὰ μνεῖαν ποιεῖτέ μου μετ' ᾠδῆς, Ἄλληλουῖα.

Οὐδείς γὰρ τῶν ἐκειθεν ἀνέζησεν, ἵνα εἴπη ἡμῖν πῶς διάγουσιν, οἱ ποτέ ἀδελφοὶ καὶ τὰ ἔγγονα, τὰ ἐκεῖ προλαθόντα πρὸς Κύριον. Διὸ πολλάκις αἰεὶ λέγομεν· Ἄρα ἐνὶ ἐκεῖ ἰδέσθαι ἀλλήλους; ἄρα ἐνὶ ἐκεῖ ἰδέσθαι ἀδελφούς; ἄρα ἐνὶ ἐκεῖ ἐν τῷ ἄδῃ εἰπεῖν τὸ, Ἄλληλουῖα.

Υπάγομεν ὁδὸν τὴν αἰώνιον, πρὸς τὸν μόνον Θεὸν τὸν αἰώνιον, παριστάμενοι ὡσπερ κατὰδικοὶ, κάτω νεύοντες ὅλοι τὰ πρόσωπα. Ποῦ τότε τὸ κάλλος; ποῦ τὰ χρήματα; ποῦ ἡ δόξα τότε ἢ τοῦ βίου τήτου; Οὐδὲν τούτων ἐκεῖ βοηθήσει ἡμῖν, εἰμὴ μόνον τὸ λέγειν συχνῶς τὸν ψαλμὸν,

Ἄλληλουῖα.

Τὶ ταράττη ἀκαίρως, ὦ ἄνθρωπε; μία ὥρα, καὶ πάντα παρέρχεται· οὐ γὰρ ἔστιν εἰς Ἄδην μετάνοια, οὐδὲ ἔστιν ἐκεῖ λοιπὸν ἄνεσις· ἐκεῖ ὁ σκώληξ ὁ ἀκοίμητος, ἐκεῖ γῆ σκοτεινὴ καὶ ζοφερά ὅλη, ὅπου μέλλω ἐγὼ κατακρίνεσθαι· οὐ γὰρ ἔσπευσα ὅπως τὸ λέγειν συχνῶς τὸν ψαλμὸν, Ἄλληλουῖα.

Οὐδὲν οὕτως ἐστὶν εὐληθάργητον, ὡς βροτὸν ἐκ βροτοῦ χωριζόμενον· καὶ γὰρ χρόνον μικρὸν μνημονεύωμεν, ἀλλ' εὐθύς τοῦ θανάτου λανθάνομεν, ὡς μὴ φανέντα τοῦτον ἔχοντες· καὶ γονεῖς γὰρ τέκνων πάντων ληθαργοῦσιν, ἃ ἐκ σπλάγγων γεννήσαντες ἔθρεψαν, καὶ προέπεμψαν δάκρυσι μετ' ᾧδῆς,

Ἄλληλούϊα.

Υ'πομιμνήσκω ὑμᾶς πρὸς τὸν Κύριον, ἀδελφοί μου καὶ τέκνα καὶ φίλοι μου, μὴ μου λάθησθε ὅταν προσεύχησθε, δυσωπῶ, ἱκετεύω καὶ δέομαι· μάθετε ταῦτα εἰς μνημόσυνον, καὶ θρηνήσατέ με νυκτὸς καὶ ἡμέρας· ὡς Ἰωβ πρὸς τοὺς φίλους, ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς· Καθίσατε πάλιν εἰπεῖν, τὸ,

Ἄλληλούϊα.

Τὰ μὲν πάντα ἀφέντες ὑπάγομεν, καὶ γυμνοὶ καὶ στυγνοὶ παριστάμεθα· τὸ γὰρ κάλλος ὡς χλόη μοραίνεται, ἀλλὰ μόνον πλανώμεθα ἄνθρωποι· γυμνὸς ἐτέχθη ὦ ταλαίπωρε, γυμνὸς μέλλεις ἐκεῖ παραστῆναι πάντως· μὴ φαντάζου βροτὲ ἐν τῷ βίῳ τρυφᾶν, ἀλλὰ πάντοτε στεναζε μετὰ κλαυθμοῦ τὸ,

Ἄλληλούϊα.

Αἴν ἠλέησας ἄνθρωπε ἄνθρωπον, αὐτὸς μέλλει ἐκεῖ ἐλεῆσαι σε· καὶ γὰρ τινὶ ὀρφανῷ συνεπάθησας, αὐτὸς μέλλει ἐκεῖ συμπαθῆσαι σοι· ἂν ἐξ ἀνάγκης τινὰ ἔσωσας, τῆς ἀνάγκης ἐκεῖ αὐτὸς ῥύσεται· ἂν γυμνὸν ἐν τῷ βίῳ ἐσκεπάσας, αὐτὸς μέλλει ἐκεῖ σκεπάσαι σε, καὶ ὁ ψαλμὸς,

Ἄλληλούϊα.

Πονηρὰ ἡ ὁδὸς ἣ ἀπέρχομαι, ἣν οὐδέ ποτε ὄντως ἐβάδισα· καὶ ἡ χώρα ἐκείνη ἀγνώριστος, ὅπου οὐδεὶς οὐδαμοῦ οὐ γνωρίζει με· φρικτὸν ἰδέσθαι τοὺς ἀπάγοντας· φοβερώτερον δὲ, τὸν καλέσαντά με, τὸν ζωῆς καὶ θανάτου δεσπόζοντα, καὶ καλῦντα ἡμᾶς, ὅταν ἔλθῃ, εἰπεῖν τὸ,

Ἄλληλούϊα.

Οἱ ἐκ χώρας εἰς χώραν βαδίζοντες, ὁδηγούντων τινῶν προσδεόμεθα· τί ποιήσωμεν ὅταν ὑπάγωμεν, εἰς τὴν

χώραν ὅπως ἐ γνωρίζομεν; πολλῶν σοι τότε ὁδηγῶν χρεία· πολλῶν σοι τῶν εὐχῶν τῶν συνοδευόντων, διασῶσαι ψυχὴν τὴν ταλαίπωρον, ἕως φθάσαι Χριστὸν, καὶ εἰπεῖν πρὸς αὐτόν·
Ἄλληλούϊα.

Υλικοῖς οἱ προκειμένοι παθεσιν, ἐκεῖ ἄνεσιν ὅλως οὐκ ἔχουσιν· ἐκεῖ μὲν φοβεροὶ οἱ κατήγοροι, ἐκεῖ δὲ καὶ αἱ βίβλοι ἀνοίγονται· ποῦ περιβλέψεις τότε, ἄνθρωπε; ἢ τίς μέλλει ἐκεῖ βοηθῆσαι σοι τότε; εἰμὴ ζῶν ἀγαθόν τι ἐποίησας, καὶ καλὸν τοῖς πτωχοῖς τι ἐπραξας, ἄδων·
Ἄλληλούϊα.

Καὶ νεότης καὶ κάλλος τοῦ σώματος, τῷ καιρῷ τῆ θανάτου μαραίνονται· καὶ ἡ γλῶσσα δεινῶς τότε φλέγεται, καὶ ὁ λάρυγξ ψυγείς ἀναφλέγεται· ὀφθαλμῶν κάλλος τότε σβέννυται, κάλλος τὸ τοῦ προσώπου ἀλλοιοῦται ὅλον, κάλλος τὸ τοῦ τραχήλου συντριβεται, καὶ λοιπὸν ἡσυχάζει τοῦ λέγειν συχνῶς·
Ἄλληλούϊα.

Ἡσυχάσατε δὴ ἡσυχάσατε, τῷ κειμένῳ λοιπὸν ἡρεμήσατε· ἡρεμήσατε θόρυβον λύσαντες, καὶ τὸ μέγα μυστήριον βλέψατε· φοβερά γὰρ ἡ ὥρα, σιωπήσατε, ἵνα μετ' εἰρήνης ἡ ψυχὴ ἀπέλθῃ· εἰς ἀγῶνα γὰρ μέγαν συνέχεται, καὶ ἐν φόβῳ πολλῷ δυσωπεῖ τὸν Θεόν, τῷ,
Ἄλληλούϊα.

Εγὼ εἶδον καὶ νήπιον θνήσκοντα, καὶ ζωὴν τὴν ἐμὴν ἐταλάνισα· ἐταράχθη γὰρ ὅλως καὶ ἔτρεψε, καὶ ὡς ἦλθεν ἡ ὥρα ἐβόησε· Πάτερ βοήθει μοι, μήτηρ σῶσόν με· καὶ οὐδεὶς ἱκανὸς βοηθῆσαι αὐτῷ, εἰμὴ μόνον ὀρώντες μαραίνονται καὶ ἐν τάφῳ θρηνοῦντες, καὶ ποιοῦντες ᾠδὴν, τὸ,
Ἄλληλούϊα.

Αρα πόσοι ἐξαίφνης ἠρπάγησαν, ἐξ αὐτῶν τῶν πασῶν ἐν τῷ μνήματι, καὶ ἐζεύχθησαν ζευξιν αἰώνιον, καὶ ἐποίησαν θρήνον ἀδάπανον, καὶ τοῦ νυμφῶνος οὐκ ἀνέστησαν; ἀλλ' ὁμοῦ ὁ γάμος, ὁμοῦ καὶ ὁ τάφος, ὁμοῦ ζευξίς, ὁμοῦ καὶ διαζευξίς, ὁμοῦ γέλως, ὁμοῦ καὶ θρήνος, ὁμοῦ καὶ ὁ ψαλμὸς,

Ἄλληλούϊα

Συγκαιόμεθα μόνον ἀκούοντες, ὅτι ἔστιν ἐκεῖ φῶς αἰώνιον· ὅτι ἐκεῖ ἡ πηγή τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ ἐκεῖ ἡ τρυφή ἡ αἰώνιος· ἐκεῖ ὑπάρχει ὁ Παραδείσος, ὅπου πᾶσα ψυχὴ τῶν Δικαίων χαίρει· συνεισέλθωμεν πάντες ἐν Χριστῷ καὶ ἡμεῖς, ἵνα οὕτω βοήσωμεν Θεῷ, τὸ, Ἄλληλουϊα.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε ἀνύμφευτε, ἡ τεκοῦσα τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον, δυσωπῶ ἱκετεύω καὶ δέομαι· Δυσωποῦσα μὴ παύσῃ τὸν Κύριον, ὑπὲρ τοῦ κοιμηθέντος δούλου σου ἄχραντε, ὅπως εὕρῃ ἐκεῖ ἄφεισιν πταισμάτων, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως πάντα· παρρησίαν γὰρ ἔχεις ἐκάστοτε, δυσωπεῖν σὸν Υἱόν·

Ἄλληλουϊα.

Καὶ πάλιν τὸ, Καντάκιον· Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον.
Εἶτα τὰ λοιπὰ τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ ζ'. Ἄφραστον θαῦμα.

Πυρὸς γεέννης, καὶ τῆς φρικτῆς ἀποφάσεως, ὡς οἰκτιρμῶν λύτρωσαι Χριστέ, ὃν πίστει τανῦν προσελάβου δούλόν σου, καὶ μελωδεῖν σοι παράσχου σῶ οἰκέτῃ· Λυτρωτὰ, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εἰς γῆν πράεων, καὶ Παραδείσου ἀπόλαυσιν, τὸν κοιμηθέντα δούλόν σου πιστῶς, ἐν τόπῳ σκηνῆς δόξης θαυμαστῆς, ὁ Θεὸς καταξιώσας, παράσχου μελωδεῖν σοι· Λυτρωτὰ, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πολλὴ ἡ κρίσις, ἀνάγκη δὲ ἀδιήγητος, ἐν γεέννῃ ἔστιν ἀδελφοί· ἐκεῖ γὰρ ψυχαὶ σώματι μὲν φλέγονται, καὶ ἐν ὀδύνῃ δακρύουσι βοῶσαι· Λυτρωτὰ, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τοὺς ἀδιστακτως, Θεοῦ Μητέρα ὑμνοῦντάς σε, Θεοτόκε ἄχραντε ἀγνή, καὶ ζῶντας αἰεὶ, φρούρει πρεσβείαις σου, καὶ μεταστάντας ῥῦσαι πυρὸς βοῶντας· Λυτρωτὰ, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Ἐκστηθι φρίττων οὐρανέ.

Ω ποῖα ὦρα φοβερά, τῆς ἀμαρτάνοντος ἀναμένει ἀδελφοί! ὦ ποῖος φόβος τότε λήψεται! πῦρ καταφάγεται,

γεέννης τὸ ἄσθεστον· καὶ ἔρπων, καταπίεται ὄφιο· διὸ Χριστὲ οἰκτίρμον, ῥῦσαι φρικτῆς γεέννης, ἐκείνης τῆς ἡμέρας.

Ω τῶν δικαίων τῆς χαρᾶς, ἧς ἀπολαύουσιν ὅταν ἔλθῃ ὁ Κριτῆς! ἐκεῖ γὰρ ὁ νυμφὼν νυτρέπεισται, καὶ ὁ Παράδεισος, καὶ πᾶσα ἡ Χριστοῦ Βασιλεία· ἐν ἧ τούς σουσ οἰκέτας, εὐφραينوμένους δεῖξον, μετὰ τῶν σῶν Ἁγίων, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τίς ὑποστήσεται Χριστὲ, τῆς παρουσίας σου τὴν φρικτὴν ἀπειλήν; ἐκεῖ ὁ οὐρανὸς εἰλίσσειται, ὡσπερ βιβλίον φρικτὸν, καὶ πίπτουσι τὰ ἄστρα, τῷ φόβῳ, κλονεῖται πᾶσα κτίσις, καὶ τὸ φῶς ἀλλοιοῦται· τότε οὐ φεῖσαι Λόγε, τοῦ ἔνθεν μεταστάντος. Θεοτοκίον.

Ο ἔσωμάτωσας Υἱόν, ὑπερφυῶς Ἁγνή, οὗτος ἐστὶν ὁ Κριτῆς, καὶ ζώντων καὶ νεκρῶν, καὶ κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ σώζει τῶν βασάνων οὓς θέλει, καὶ μάλιστα τοὺς πόθῳ, προσκυνοῦντας ἐν τύποις αὐτόν, καὶ σὲ ὑμνοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ 2. Μὴ ἐποδύρου μου Μητέρα.

Μὴ ἐποδύρεσθε πάντες, οἱ ἐν πίστει θανέντες, ὅτι Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ὑπέμεινε σαρκί, καὶ σταυρὸν καὶ ταφήν, ἀθανασίας τε υἱοὺς ἀπειργάσατο πάντας, βοῶντας πρὸς αὐτόν· Μὴ εἰσελθῆς εἰς κρίσιν μετὰ τῶν δούλων σου.

Ω ἐς ἐλπίδι θανέντες, ἀναστάσεως θείας, τὴν ἐν Χριστῷ πάντων ζωὴν εὐρήκαμεν πιστοί· ἀλλὰ κρίσις πολλὴ ἐνταῦθα ἀδελφοί, καὶ οὐδεὶς ἐν Ἄδῃ λυτροῦται ἑαυτόν. Ἀλλ' ὑμεῖς ὑπὲρ πάντων Χριστῷ δεθήητε.

Εν τῇ ἀγήρῳ σου δόξῃ, καὶ τρυφῇ Παραδείσου, τὸν ἐξ ἡμῶν μετασάντα νῦν τάξον Ἀγαθὲ, ὡς ὀρθοδοξία καὶ μετανοία σοι προσδραμόντα ἐν πίστει· καὶ ποίησον αὐτόν, ἐκλεκτὸν παραστάτην τῆς Βασιλείας σου.

Θεοτοκίον.

Σὲ τῆς ζωῆς ὡς Μητέρα, Θεοτόκε Παρθένε, ὑπερφυῶ καὶ εὐσεβῶς ὑμνοῦμεν οἱ πιστοί· διὰ σοῦ γὰρ ἡμεῖς οἱ τειννηκότες τοπρὶν, ἀθανατισθέντες εὐρήκαμεν ζωὴν, καὶ ἰδοὺ σοι τὸν ὕμνον ἀποπληροῦμεθα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Μ**ὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ, ὃν ἐν
 • γαστρὶ ἄνευ σποραῖς συνέλαβες Υἱόν· ἀναστήσομαι
 • γὰρ καὶ δοξαστήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ ἀπαύστως
 • ὡς Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σέ μεγαλύνοντας.

Ὁ Διάκονος· Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων.

Εἶτα τὸ Ἐξαποστειλᾶριον.

Νῦν ἀνεπαυσάμην, καὶ εὖρον ἄνεσιν πολλήν, ὅτι μετέσθην
 ἐκ φθοραῖς, καὶ μετετέθην πρὸς ζωὴν. Κύριε δόξα σοι.
 Στίχ. Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ.

Στίχ. Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ.

Στίχ. Καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Εἰς καθέκαστον δὲ Στίχον λέγεται τὸ Ἐξαποστειλᾶριον.

Εἶτα τὸ Θεοτοκίον.

Νῦν ἐξελεξάμην, τὴν Θεομήτορα Κόρην, ὅτι ἐτέχθη ἐξ
 αὐτῆς, Χριστὸς ὁ πάντων λυτρωτής. Κύριε δόξα σοι.

Εἰς δὲ τοὺς Αἶνους ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρά.

Ἦχος πλ. β'. Ἡ ἀπεγνωσμένη διὰ τὸν βίον.

Θεοποιηθεὶς ἐν τῇ μεταστάσει, τῷ ζωοποιῷ σου νῦν μυ-
 στηρίῳ, πρὸς σέ μεταβέβηκεν, ὁ Θεὸς λειτουργός
 σου· δεῖξαι ἐν ταῖς χερσὶ σου, τὴν ψυχὴν αὐτῆ Σῶτερ· τά-
 ξον αὐτὸν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καὶ Ἀγγέλων χορείαις, καὶ
 ἀνάπαυσον ὃν προσελάβου, τῇ προσταξεί σου Κύριε, διὰ
 τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δίς.

Ἐἓνον τὸ μυστήριον τοῦ θανάτου· ἐπεισέρχεται γὰρ
 πᾶσιν ἐν ἁωρίᾳ· ἡ φύσις λυμαίνεται, βία πρεσβύ-
 τας αἶρει, ἡγουμένους, γραμματεῖς, διδασκάλους, τοὺς
 μάταια φρονοῦντας· φθείρει Ποιμένας, Ἐπισκόπους, καὶ
 πᾶσαν βροτῶν οὐσίαν· ἀλλὰ κρᾶζωμεν μετὰ δακρῶν·
 Τῇ προσταξεί σου Κύριε, ὃν προσελάβου ἀνάπαυσον.

Πεπολιτευμένοι ἐν εὐσεβείᾳ, καὶ κεκοσμημένοι ὁ Ἱε-
 ρεὺς σου, ὁ θύτης καὶ πρόπολος τῶν θείων Μυστη-
 ρίων, θεῖα προσταξεί σου μετήλθε, τῶν τοῦ βίου θορύ-
 βων· ὃν περ ὡς Ἱερεῖα Σῶτερ προσδεξάμενος σῶσον, καὶ

ανάπαυσον μετὰ Δικαίων, ὃν προσελάβου τῇ προστάξει σου Κύριε, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἐγνώμεν, Θεοτόκε Παρθένε· αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς οὗτω. Σοὶ δόξα πρέπει Κύριε ὁ Θεός. Δόξα σοι τῷ δείξαντι. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ· καὶ μετὰ τὸ, Καταξίωσον Κύριε, τὰ παρόντα Στιχ. Ἰδιόμελα τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος α΄.

Ποία τοῦ βίου τρυφή διαμένει λύπης ἀμέτοχος; ποία δόξα ἔστηκεν ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος; πάντα σικῆς ἀσθενέστερα, πάντα ὀνείρων ἀπατηλότερα· μία ῥοπή, καὶ ταῦτα πάντα θάνατος διαδέχεται. Ἄλλ' ἐν τῷ φωτὶ Χριστὲ τοῦ προσώπου σου, καὶ τῷ γλυκασμῷ τῆς σῆς ωραιότητος, ὃν ἐξελέξω ἀνάπαυσον ὡς φιλάνθρωπος.

Στιχ. Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει.

Εργῷ Σωτήρ μου δεικνύεις, ὅτι σὺ εἶ ἡ πάντων ἀνάσασις· λόγῳ Λόγε Λάζαρον ἐκ νεκρῶν ἐξανέστησας· τότε μοχλοὶ συνετρίβησαν, πύλαι δὲ Ἰδοῦ συνεταράχθησαν· τότε ὕπνος ὁ τῶν ἀνθρώπων θάνατος ἀπεδείκνυτο. Ἄλλ' ὁ εἰς τὸ σῶσαί σου τὸ πλαστούργημα, καὶ οὐκ εἰς τὸ κρῖναι παραγενόμενος, ὃν ἐξελέξω ἀνάπαυσον ὡς φιλάνθρωπος. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντων προστάτις Δερμή, ἀνεδείχθης Θεογεννήτρια· πάντων σκέπη, κράτος τε, ἐκ Θεοῦ τοῖς προσφύγοις σου· τοῖς ἐν ἀνάγκαις ἐπίκουρος, τοῖς αἰχμαλώτοις ταχεῖα λύτρωσις· σὲ γὰρ Χριστὸς κατὰ βαρβάρων, ἔθετο ἀμυντήριον, καὶ προασπιστὴν, καὶ τεῖχος ἀπόρθητον, ὡς τῶν ἀσθενῶν ἰσχύον ἀπροσμάχητον, καὶ τῆς εἰρήνης βραβευτήριον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος β΄.

Οἴμοι, οἶον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ χωριζομένη ἐκ τοῦ σώματος! οἴμοι, πόσα δακρύνει τότε, καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ ἔλεων αὐτήν! πρὸς τοὺς Ἀγγέλους τὰ ὄμματα ῥέπουσα, ἀπρακτὰ καθικετεύει· πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τὰς

χειρας ἐκτείνουσα, οὐκ ἔχει τὸν βοηθοῦντα. Διὸ ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τῷ μεταστάντι τὴν ἀνάπαυσιν παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα.

Δεῦτε ἴδωμεν πάντες θάυμα ὑπὲρ νοῦν· ὁ χθὲς συμψάλλων ἡμῖν, νῦν κεῖται νεκρός· δεῦτε γινώμεν τί μετ' ὀλίγον, οἱ ταραττόμενοι τελούμεθα; πῶς οἱ τὰ μύρα χρισόμενοι, δύσπνοον κεῖνται ὀσφράδιον; πῶς οἱ χρυσίω κοσμούμενοι, ἄκοσμοι κεῖνται καὶ ἄμορφοι; Διὸ ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τῷ μεταστάντι τὴν ἀνάπαυσιν, παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Κύριε, ρῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων.

Σώζου μάταιε βίε, σώζεσθε πάντες φίλοι, συγγενεῖς τε καὶ τέκνα· εἰς ὁδὸν γὰρ ὑπάγω, ἣν οὐδέποτε διώδευσα. Ἀλλὰ δεῦτε μνησθέντες μου τῆς πρὸς ὑμᾶς ἀγάπης, συνακολουθήσατε, καὶ τάφῳ παράδοτε τὸν πηλὸν μου τοῦτον· καὶ τὸν ἔχοντα κρίναι τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, σὺν δάκρυσι Χριστὸν ἱκετεύσατε, ὅπως με πυρὸς ἐξέλῃται τοῦ ἀσθέστου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀδιδόευτε πύλη, μυστικῶς ἐσφραγισμένη, εὐλογημένη Θεοτόκε Παρθένε, δεῖξαι ταῖς δεήσεις ἡμῶν, καὶ προσάγαγε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, ἵνα σώσῃ διὰ σῆ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος γ'.

Ἰδοὺ κεῖμαι ἀγαπητοί μοι ἀδελφοί, ἐν μέσῳ πάντων, σιγηρὸς καὶ ἄφωνος· τὸ στόμα ἤρησεν, ἡ γλῶσσα πέπαυται, καὶ τὰ χεῖλη κεκώλυνται· αἱ χεῖρες συνδέονται, καὶ οἱ πόδες συμπλέκονται· ἡ μορφή ἠλλοίωται, οἱ ὀφθαλμοὶ ἐσθέσθησαν, καὶ οὐ κατανοοῦσι τοὺς θρηνοῦντας· ἡ ἀκοὴ οὐ παραδέχεται, τῶν λυπουμένων τὸν ὀλολυγμόν· ἡ ρῖς οὐκ ὀσφραίνεται, τοῦ θυμιάματος τὴν εὐωδίαν· ἡ δὲ ἀληθινὴ ἀγάπη, οὐδέποτε νεκροῦται· διὸ ἱκετεύω πάντας τὲς γνωστὲς, καὶ προσφιλῆς μου Μνεῖαν

ποιεῖτέ μου ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἵνα εὕρω ἔλεος, ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκείνου τοῦ φοβεροῦ.

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη.

Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα, ὅσα οὐχ ὑπάρχει μετὰ θάνατον· οὐ παραμένει ὁ πλοῦτος, οὐ συνοδεύει ἡ δόξα· ἐπελθὼν γὰρ ὁ θάνατος, ταῦτα πάντα ἐξηφάνισται· διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βοήσωμεν· Τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἐνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία.

Στίχ. Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου.

Ανθρώποι τί μάτην ταραττόμεθα; ὁ δρόμος ταχύς, καὶ βραχύς ἐστίν, ὃν τρέχομεν· καπνὸς ὑπάρχει ὁ βίος· αἰτμῆς καὶ τέφρα καὶ κόνις, μετ' ὀλίγον ἐσόμεθα, καὶ ὡς ἄνθος μαραινόμεθα· διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ βοήσωμεν· Τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἐνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λιμένα σε σωτηρίας ἔχομεν, Θεοτόκε Παρθένε, οἱ ἐν τῷ πελάγει τοῦ βίου χειμαζόμενοι· διὸ πρέσβευε, τῷ ἐκ σοῦ ἀσπόρως σαρκωθέντι Θεῷ, καὶ ἀφράστως ἐνανδρωπήσαντι, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος δ'.

Ποῦ ἐστὶν ἡ τοῦ κόσμου προσπάθεια; ποῦ ἐστὶν ἡ τῶν προσκαιρῶν φαντασία; ποῦ ἐστὶν ὁ χρυσοῦς καὶ ὁ ἄργυρος; ποῦ ἐστὶ τῶν οἰκετῶν, ἡ πλυμμύρα καὶ ὁ θόρυβος; πάντα κόνις, πάντα τέφρα, πάντα σκιά· Ἄλλὰ δεῦτε βοήσωμεν, τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· Κύριε τῶν αἰώνων σου ἀγαθῶν ἀξίωσον, τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν, ἀναπαύων αὐτὸν ἐν τῇ ἀγήρῳ μακαριότητι.

Στίχ. Εὐφράνθη ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι.

Επῆλθεν ὁ θάνατος ὡς ἄρπαξ, ἐπῆλθεν ὁ φθορεὺς, καὶ καθεῖλέ με· ἐπῆλθε, καὶ οὐκ ὄντα με ἔδειξεν· ἐπῆλθε, καὶ γῆ δέ ὢν, ὡς ἐκ ὢν κατὰκειμαι· ὄντως ὄναρ, ὄντως φάσμα ἐσμέν οἱ βροτοί· Ἄλλὰ δεῦτε βοήσωμεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· Κύριε τῶν αἰώνων σου ἀγαθῶν ἀξίω-

σον, τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν, ἀναπαύων αὐτὸν ἐν τῇ ἀγήρῳ ζωῇ. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Η μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κινήσασα, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος πλ. α΄.

Ε μνήσθην τοῦ Προφήτου βοῶντος· Ἐγὼ εἶμι γῆ καὶ σποδός· καὶ πάλιν κατενόησα ἐν τοῖς μνήμασι, καὶ εἶδον τὰ ὀστά τὰ γεγυμνωμένα, καὶ εἶπον· Ἄρα τίς ἐστι βασιλεὺς; ἢ στρατιώτης; ἢ πλούσιος; ἢ πένης; ἢ δίκαιος; ἢ ἁμαρτωλός; Ἄλλα ἀνάπαυσον Κύριε, μετὰ Δικαίων τὸν δούλόν σου.

Στίχ. Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου.

Σὺ εἶπας Χριστέ· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, θάνατον οὐκ ὀφεται· καὶ ὡς ἐγὼ φῶς ἐκ φωτός, οὕτω λάμπουσι σὺν ἐμοὶ οἱ ζητοῦντές με, καὶ μετ' ἐμοῦ συνόντες, ἐπαπολαύσῃσι δόξης τῆς θεικῆς· ἧς καὶ τὸν δούλόν σου ἀξίωσον ὑπεράγαθε, τὸν ἐκδημήσαντα πρὸς σέ τὸν φιλόνηρον, συγχώρησιν παρέχων, τοῖς αὐτοῦ πταίσμασι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Σὲ δυσωπῆμεν ὡς Θεοῦ Μητέρα· Εὐλόγημένη, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος πλ. β΄.

Αρχήμοι καὶ ὑπόστασις, τὸ πλαστουργόν σου γέγονε πρόσταγμα· βουλευθεὶς γὰρ ἐξ ἀοράτου τε, καὶ ὀρατῆς με ζῶν συμπῆξαι φύσεως, γῆθέν μου τὸ σῶμα διέπλασας, δέδωκας δέ μοι ψυχὴν, τῇ θείᾳ σου καὶ ζωοποιῷ ἐμπνεύσει. Διὸ Χριστέ τὸν δούλόν σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Στίχ. Πρὸς σε ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Ετίμησας εἰκόνι σου, τὸ τῶν χειρῶν σου Σῶτερ πλαστουργημα, ζωγραφήσας ἐν ὑλικῇ μορφῇ, τῆς νοεραῆς οὐσίας σου τὸ ὁμοίωμα· ἧς καὶ κοινωνόν με κατέστησας, θέμενος τῶν ἐπὶ γῆς, κατάρχειν με κτισμάτων, τῷ αὐτεξουσίῳ νόμῳ. Διὸ Σωτὴρ τὸν δούλόν σου ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένη μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος βαρύς.

Κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, πλασουργήσας κατ' ἀρχαῖς τὸν ἄνθρωπον, ἐν Παραδείσῳ τέθεικας, κατάρχειν σου τῶν κτισμάτων· φθόνῳ δὲ διαβόλου ἀπατηθείς, τῆς βρώσεως μετέσχε, τῶν ἐντολῶν σου παραβάτης γεγονώς. Διὸ πάλιν εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθη, κατεδίκασας ἐπιστρέφειν Κύριε, καὶ αἰτεῖσθαι τὴν ἀνάπαυσιν.

Στίχ. Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε.

Δύει ἅπασαν λοιπὸν ὁ θάνατος, μεταδοθεὶς ἐκ τοῦ Ἀδάμ, τὴν φύσιν ἡμῶν· καὶ γὰρ φθαρτοὶ γεγόναμεν, τῆς βρώσεως μετασχόντες· γινώμεν οὖν πάλιν, ὡς ἐκ τῆς γῆς πλασθέντες, κόνις ταίνυν καὶ γενησόμεθα. Διὸ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, τὸν κτίστην δυσωπήσωμεν, τῷ μεταστάντι ἄνεσιν δωρήσασθαι, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ Θεοτόκε τείχος ἀρρήκτον, καὶ ἐλπίδα οἱ πιστοὶ κηκτήμεθα· διὸ μὴ παύσῃ Δέσποινα, πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν πίστει κοιμηθέντων σου δούλων, ἄνεσιν αὐτοῖς γενέσθαι ἐν τῇ κρίσει, ὅταν καθίσῃ ὁ Υἱὸς σου καὶ Θεὸς τὴν φύσιν γὰρ αὐτὴ ἐπίστασαι, ὡς πᾶσιν ἀμαρτήμασιν, ὅτι νῦν συμπέφυρται· ἵνα σε πάντες μακαρίζωμεν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος πλ. δ'.

Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην, τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ, πλασθεῖσαν ἡμῖν ὠραιότητα, ἄμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχουσαν εἶδος· ὦ τοῦ θανάτου! τί τὸ περὶ ἡμᾶς τοῦτο γέγονε μυστήριον; πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ, καὶ συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; ὅντως Θεὸς προστάξει, ὡς γέγραπται, τοῦ παρέχοντος τῷ μεταστάντι τὴν ἀνάπαυσιν.

Στίχ. Κύριε τῶν δυνάμεων, ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου.

Ρευστοὶ πῶς γεγόναμεν, ἀφθαρτον εἰκόνα φορέσαντες, καὶ ἐμφυσήματι θείῳ λαβόντες ψυχὴν ἀθάνατον,

καὶ μικτοὶ γεγονότες, ὡς γέγραπται; πῶς δὲ παρέβημεν Θεοῦ τὰς προσταξεις; ὦ τοῦ θαύματος! πῶς τῆς ζωῆς τὴν βρῶσιν ἀφέντες, βρῶσιν ἐφάγομεν, τὴν πρόξενον θανάτου καὶ πικρᾶν; πῶς ἠπατήθημεν, πεισθέντες οἰκτρᾷ συμβουλή; Διὰ ἐκβοήσωμεν· Ὁν μετέστησας, ἐν ταῖς αὐλαῖς σου κατασκήνωσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η σκέπη σε Θεοτόκε Παρθένε, ἱατρεῖον ὑπάρχει πνευματικόν· ἐν αὐτῇ γὰρ καταφεύγοντες, ψυχικῶν νοσημάτων λυτρούμεθα.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος ὁ αὐτός.

Α μέτρητος ὑπάρχει, τοῖς ἀσώτως βιοῦσιν ἢ κολασίς, βρυγμὸς ὀδόντων, καὶ κλαυθμὸς ἀπαράκλητος, γνόφος ἀφεγγῆς, καὶ σκότος ἐξώτερον, καὶ σκώληξ ἀκοίμητος, δάκρυα ἀνενέργητα, καὶ κριτὴς ἀσυμπάθητος. Διὰ τοῦτο πρὸ τέλους βοήσωμεν, λέγοντες· Δέσποτα Χριστέ, ὃν ἐξελέξω, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον.

Ε ἔβρόντησεν ἡ σάλπιγξ, ὡς ἐξ ὕπνου νεκροὶ ἐξανίστανται· ζῶν ἠποθήσας τὴν οὐράνιον Δέσποτα, ἠλπίσεν εἰς σὲ τὸν Κτίστην ὁ δοῦλός σου φιλάνθρωπε· θνητὸς γὰρ ὁ ἀθάνατος, δι' ἡμᾶς ἐχρημάτισας. Διὰ τοῦτο θαρρόυντες, προσπίπτομεν λέγοντες· Δέξαι συμπαθῶς ὃν ἐξελέξω, καὶ μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον.

Γ δού καὶ τὰ στοιχεῖα, οὐρανοῦ καὶ ἡ γῆ ἀλλαγίσονται, καὶ πᾶσα κτίσις ἀφθαρσίαν ἀμφιάσεται· λυθήσεται φθορὰ, καὶ σκότος φεύξεται ἐν τῇ παρουσίᾳ σου· μέλλεις γὰρ πάλιν ἔρχεσθαι μετὰ δόξης, ὡς γέγραπται ἀποδοῦναι ἐκάστῳ καθὼς διεπράξατο. Ὅθεν οὖν Χριστέ, ὃν ἐξελέξω, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Φ ανεῖς ἐκ τῆς Παρθένου, παρθενίαν Σωτήρ μου ἐδόξασας· χοροὶ δὲ παρθενῶν τὰς λαμπάδας ἀνάψαντες, ψάλλουσιν εἰς σὲ, ποθοῦντες τὴν δόξαν σου· ὅθεν καὶ τὸν δοῦλόν σου, ὡς περ ταῖς φρονίμους, εἰς τὸν θεῖον νυμφῶνά σου, ταῖς πρεσβείαις εἰσάγαγε, τῆς σὲ ἀσπόρως τεκούσης

Κόρης ἀγνῆς, εὐλογημένης Μητρός σου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων σου, φιλάνθρωπε. Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε καὶ θεάσασθε ἅπαντες, ξένον καὶ φρικτὸν θεάμα, τοῖς πᾶσι γνωριζόμενον, τὴν εἰκόνα τὴν νῦν ὀρωμένην, καὶ μηκέτι φρονεῖτε τὰ πρόσκαιρα. Σήμερον ψυχὴ χωρίζεται τοῦ σώματος, πρὸς αἰώνιον κόσμον μεθισταμένη· εἰς ὁδὸν γὰρ ὑπάγει, ἣν ἕδέποτε διώδευσε, καὶ εἰς Κριτὴν ἀπροσώποληπτον, ὅπου παρίστανται Ἀγγέλων τάγματα· φοβερὸν γὰρ ἀδελφοί μου τὸ κριτήριον ἐκεῖνο, ὅπου πάντες γυμνοὶ παραστησόμεθα, οἱ μὲν αἰσχυρόμενοι, οἱ δὲ στεφανημένοι. Διὸ βοήσωμεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· Ὅταν μελλῆς ἐτάζειν τὰ κρυπτά τῶν ἀνθρώπων, φείσαι τῆ δουλοῦ σου Δέσποτα, ὃν προσελάβου, Κύριε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

Εἶτα Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι· καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον, τὸ παρὸν Τροπάριον, Ἦχος πλ. α'.

Ανάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν, μετὰ Δικαίων τὸν δούλόν σου, καὶ τοῦτον κατασκήνωσον ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα αὐτοῦ τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει φιλάνθρωπε.

Δόξα. Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ, καὶ γνώσει, φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἀγία, ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, Ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἶτα, ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. κτλ.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν· Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων.

Ὁ Ἀσπασμὸς· οὗ γιναμένου, ψάλλομεν τὰ προσόμοια, Ἦχος β'.

Δεῦτε τελευταῖον ἀσπασμόν.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς προεγράφησαν ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ τῶν Μοναχῶν, σελ. 434.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ορῶντές με ἄφωνον καὶ ἄπνον προκείμενον, κλαύσατε πάντες ἐπ' ἐμοί, ἀδελφοί καὶ φίλοι, συγγενεῖς καὶ

γνωστοί· τὴν γὰρ χθὲς ἡμέραν μεθ' ὑμῶν ἐλάλουν, καὶ ἄφνω ἐπῆλθέ μοι ἡ φοβερά ὥρα τοῦ θανάτου· ἀλλὰ δεῦτε πάντες οἱ ποθοῦμενοί με, καὶ ἀσπάσασθέ με τὸν τελευταῖον ἀσπασμόν· οὐκέτι γὰρ μεθ' ὑμῶν πορεύσομαι, ἢ συλλαλήσω τοῦ λοιποῦ· εἰς Κριτὴν γὰρ ἀπέρχομαι, ἔνθα προσωποληψία οὐκ ἔστι· δούλος γὰρ καὶ δεσπότης ὁμοῦ παρίστανται, βασιλεὺς καὶ στρατιώτης, πλούσιος καὶ πένης, ἐν ἀξιώματι ἴσῳ· ἕκαστος γὰρ ἐκ τῶν ἰδίων ἔργων, ἢ δοξασθήσεται, ἢ αἰσχυνηθήσεται. Ἄλλ' αἰτῶ πάντας, καὶ δυσωπῶ, ἀδιαλείπτως ὑπὲρ ἐμοῦ προσευξασθαι Χριστῶ τῷ Θεῷ, ἵνα μὴ καταταγῶ διὰ τὰς ἀμαρτίας μου εἰς τὸν τόπον τῆς βασιάνου, ἀλλ' ἵνα με κατατάξῃ ὅπου τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Ἀπερχόμενοι δὲ εἰς τὸν τάφον, ψάλλουσιν οἱ Ἱερεῖς τοὺς παρόντας Εἰρμῆς ἐκ τῆ μεγάλης Κανόνος. Ἦχος πλ. β'.

» Βοηθός καὶ σκεπαστής ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτος μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν· Θεός τοῦ Πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

» Πρόσεχε, οὐρανέ, καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χριστόν, τὸν ἐκ Παρθένου σαρκὶ ἐπιδημήσαντα.

» Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός, ὁ μάννα ἐπομβρήσας, καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ πέτρας, πηγάσας πάλαι, ἐν ἐρήμῳ τῷ λαῷ μου, τῇ μόνη δεξιᾷ, καὶ τῇ ἰσχυΐ τῇ ἐμῇ.

» Ἐπί τὴν ἀσάλευτον Χριστὲ πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον.

» Στερέωσον Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, ὅτι μόνος ἅγιος, ὑπάρχεις καὶ Κύριος.

» Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης, τὴν ἔλευσίν σου Κύριε καὶ ἐφοβήθη· ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι, καὶ ἔλεγεν· Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

» Ἐκ νυκτός ὀρθρίζοντα φιλάνθρωπε, φώτισον δέομαι, καὶ ὁδήγησον καμὲ, ἐν τοῖς προσταγμάσι σου, καὶ διδάξόν με Σωτήρ, ποιεῖν τὸ θέλημά σου.

» **Ε**βόησα ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν,
 » καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ἄδου κατωτάτου, καὶ ἀνήγα-
 » γεν ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου.

» **Η**μάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σου, ἐ-
 » δὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετεί-
 » λω ἡμῖν· ἀλλὰ μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν Πα-
 » τέρων Θεός.

» **Ο**ὐ στρατιαὶ οὐρανῶν δοξάζουσι, καὶ φρίττει τὰ Χε-
 » ρουβὶμ, καὶ τὰ Σεραφὶμ, πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις,
 » ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς
 » αἰῶνας.

» **Α**σπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος, Μητρός
 » ἀνάνδρου, ἀφθορος ἢ κήσις· Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις,
 » καινοποιεῖ τὰς φύσεις· διό σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ, ὡς Θεό-
 » νυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Εἶτα τὸ Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι
 σου ἔστι Καὶ τὰ Τροπάρια.

Μετὰ πνευμάτων Δικαίων τετελειωμένων.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου Κύριε.

Δόξα. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ καταβάς.

Καὶ νῦν. Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος.

Ὁ Διακόνος· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων.

Καὶ μετὰ τὸ κηδεῦσαι τὸ λείψανον, γίνεται
 τελεία ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΕΙΣ ΚΟΣΜΙΚΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ.

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, Τρισάγιον, κτλ. καὶ λέγομεν τὸν Ψαλμὸν, Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ· τὸ, Ἀλληλουϊά εἶτα τὸν παρόντα Κανόνα.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδοῦσας.

Τῶν ζώντων ὑπάρχων Χριστέ ζωὴ, καὶ τῶν τεθνεώτων, ἐξανστάσις ἀληθῶς, τὸν πίστει θανόντα ἐπ' ἐλπίδι, τῆς αἰωνίου ζωῆς καταξίωσον.

Τῆς ἐν Παραδείσῳ θείας τρυφῆς, καὶ τῆς μακαρίας, τῶν Ἁγίων διαγωγῆς, ἀνάδειξον μέτοχον Οἰκτίρμον, ὃν προσελάβου πιστὸν νῦν οἰκέτην σου.

Ο φύσει ὑπάρχων τῇ θείῃ, ἀθάνατος μόνος, τῶν θνητῶν δὲ τὸ ἀσθενές, γινώσκων, τὸν δοῦλόν σου θανόντα, ἀθανασίας μελλούσης ἀξίωσον.

Θεοτακίον.

Η μόνη κηύσασα ἐπὶ γῆς, πηγὴν ἀφθαρσίας, καὶ ἀνάστασιν καὶ ζωὴν, Ἁγνή Θεοτόκε ἐκδυσώπει, τῷ μεταστάντι δοθῆναι ἀνάπαυσιν.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ουρανίου σου δόξης, καὶ φωταυγοῦς λάμπφως, καὶ αἰωνιζούσης Οἰκτίρμον μακαριότητος, μέτοχον ποιήσον, τὸν ἐξ ἡμῶν μεταστάντα, εὐσεβῶς οἰκέτην σου, ἐκδυσώπουμέν σε.

Τὰς ἐμὰς ἀμαρτίας, ἄς ἐν κρυφῇ ἔπραξα, καὶ τὰς χαλεπὰς ἀνομίας, ἄς ἐπλημμέλησα, πάριδε δέομαι, ὃ σὸς κραυγάζει οἰκέτης, δι' ἡμῶν τῶν δούλων σου, εὐσπλαγχνε Κύριε.

Τέλος σχόντα τοῦ βίου, καὶ ὑπὸ γῆν κείμενον, τῆς ἀτελευτηότητος σου δόξης, κοινωνιὸν ποιήσον, Δέσποτα Κύριε, ὃν ἐξ ἡμῶν προσελάβου, ὀρθοδόξῳ πίστει σε, Σῶτερ λατρεύσαντα.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, τὸ τῷ Θεοῦ σκῆνωμα, ἢ τοὺς κενεῶνας τοῦ Ἄδου, τῷ θείῳ τόκῳ σε, ἀναμοχλεύσασα, τῷ ἐξ ἡμῶν μεταστάντι, τὴν διαιωοίζουσαν ἄνεσιν αἶτησαι.

Εἶτα ὁ Ἰσραεὺς μνημονεύει· καὶ τὸ Τροπάριον·

Ἄληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, κτλ.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Αμαρτίας νεότητος, Σῶτερ καὶ ἀγνοίας μου υπεράγαθε, μὴ μνησθῆς, κράζει ὁ δοῦλός σου, μεταστάς καὶ τάφῳ νεκρὸς κείμενος.

Ανθρωπίνης ὑπάρξεως, Λόγε ἐπιστάμενος τὴν ἀσθένειαν, τοῦ σοῦ δούλου τὰ ἐγκλήματα, παριδῶν, Ἄγίοις τοῦτον σύνταξον.

Παραδείσου ἀνάδειξον, Κύριε πολίτην, καὶ τῆς μελλούσης σου, κοινωνὸν θείας λαμπρότητος τὸν πιστὸν σου δούλον δυσωποῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Υπεράγαθε Δέσποινα, Λόγον υπεράγαθον ὃν ἐκύησας, ἐκδυσώπει τὸν οἰκέτην σου, ἐν τῇ κρίσει δεῖξαι ἀκατάκριτον.

Ὡδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Αμελεία συζήσας, τέθνηκα καὶ ἄφωνος τάφῳ κατάκειμαι, καὶ νῦν ἀναμένω, τὴν ἐσχάτην ἐγεῖραί με σαλπιγγα, ὁ θανῶν κραυγαῖζει· ἀλλὰ Χριστὸν αἰτεῖσθε φίλοι, δεξιῶς ἀριθμῆσαι προβάτοις με.

Αποστόλων ἀγίων, δῆμος, Ἀθλοφόρων τε θείος κατάλογος, δυσωπεῖ σε Σῶτερ, ἀναπαῦσαι πιστὸν ὃν μετέστησας, Ἀβραάμ ἐν κόλποις, ἔνθα τὸ φῶς τοῦ σοῦ προσώπου, ἐπιλάμπει Χριστέ πολυέλεε.

Ο συντρίψας τὰς πύλας, Σῶτερ καταβάσει σε τοῦ Ἄδου Κύριε, Ἀβραάμ ἐν κόλποις, ἀναπαύεσθαι τοῦτον ἀξιώσον, τὸν πιστὸν σου δούλον, τὸν ἐπ' ἐλπίδι μεταστάντα, αἰωνίου ζωῆς τῇ προστάξει σου. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, ἢ τὸν υπεράγιον Λόγον κυήσασα, ἐν σκηναῖς Δικαίων, μεσιτείαις ἀγίαις σου αἶτησαι, ἐ-

παναπαυθῆναι, τὸν ἀπὸ γῆς νῦν μεταστάντα, προστασία τῶν πιστῶν χρηματίζουσα.

Ὡδὴ ε'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Τῆς ἐπωδύνῃ ζωῆς, τοῦ βίου μεταχωρήσαντα, τῆς ἀνωδύνου Χριστέ, ἀξιώσον λήξεως, πιστὸν ὄν μετέστησας, ἰκεσίαις πάντων, τῶν ἀγίων Ἀθλοφόρων σου.

Εν ἀμελείᾳ πολλῇ, τὸν βίον μου κατηνάλωσα, καὶ μετασταίς τὸ φρικτὸν, προσμένω κριτήριον· ἐν ᾧ ἀκατάκριτον, διατήρησόν με, Ἰησοῦ, βοᾷ ὁ δοῦλός σου.

Εν συμπαθείᾳ πολλῇ, δακρύσατέ με φιλόχριστοι, καὶ τὸν τῶν ὄλων Θεόν, θερμῶς ἐξαιτήσασθε, τοῦ διαναπαῦσαί με, μετὰ τῶν Ἀγίων, ὁ θανῶν βοᾷ θρηνηῶν πρὸς ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Καὶ ζώντων καὶ τῶν νεκρῶν, Ἀγνή προσταίτις ὑπάρχουσα, δυσώπησον τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα Θεὸν ἡμῶν, τῆς μερίδος μέτοχον, τῆς τῶν σωζομένων, ἀπεργάσασθαι τὸν δοῦλόν σου.

Καὶ ὁ Ἰερεὺς μνημονεύει.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον.

Ὁ Οἶκος. Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, κτλ.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ο ἐκ γῆς διαπλάσας, τῶν βροτῶν τὴν οὐσίαν, τῆς οὐρανίου σου, χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, ἀξιώσον τὸν πιστεῖ, μεταστάντα καὶ λέγοντα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ο ἀμέτρητον ἔχων, εὐσπλαγχνίαν οἰκτίρμον πολλά σε πταίσαντα, τὸν δοῦλόν σε μὴ κρίνης, ἀλλ' οἰκτεῖρον, καὶ δόξης, μελωδοῦντα ἀξιώσον· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πλημμελήσας, ἐν γνώσει, καὶ ἀγνοίᾳ τοῦ βίου πέρας ἐδέξατο, ὁ δοῦλός σου Οἰκτίρμον· διὸ ἀτελευτήτου, ζωῆς τοῦτον ἀξιώσον, τὰ ἐσφαλμένα αὐτῷ, συγχωρῶν ἐλεῆμον.

Θεοτοκίον.

Η τὸν εὐσπλαγχνον Λόγον, ἀπορρήτω λοχείᾳ κυοφορήσασα, τρυφῆς τοῦ Παραδείσου, καὶ δόξης αἰωνίου

μετασχεῖν καταξίωσον, ταῖς μητρικαῖς σου λιταῖς, τὸν σὸν πιστὸν οἰκέτην.

Ὡδή η'. Νικηταὶ τυράννου.

Ἡ ζωὴ τῶν ζώντων, ὁ θάνατος καὶ θάνατον ἀπονεκρώσας, ζωῆς τῆς αἰδίου, καὶ φωτός, τὸν δούλόν σου μέτοχον δεῖξον, οὗ ἀπέδρα λύπη, στεναγμός, καὶ δάκρυα, τοῦτον κατατάξας, ὡς μόνος ἐλεήμων.

Ἀδελφοὶ καὶ φίλοι, συγγενεῖς καὶ γνώριμοι ἐκδυσωπεῖτε, τὸν Θεὸν τῶν ὄλων, Παραδείσῃ δεῖξαί με τερπνὸν πολίτην, καὶ Ἁγίων δήμοις νῦν συναριθμησαί με, κράζει ἀοράτως, ὁ μεταστάς τοῦ βίου.

Θελητὰ ἐλέους, ἐλέησον τὸν δούλόν σου ὃν προσελάβου, καὶ μὴ ἀποπέμψης, σοῦ καταμελήσαντα νόμου δικαίου· οἶδας γὰρ Οἰκτίρμον, τὴν βροτῶν ἀσθένειαν, ταύτην ἐκ Παρθένου, φορέσας ἀσυγχύτως. **Θεοτοκίον.**

Ἡ φωτεινοτάτη, πύλη ἣν διώδευσε Θεὸς ὡς οἶδε, πύλας οὐρανόους, ἀνοιγῆναι αἴτησαι τῷ σῷ οἰκέτῃ, ὅπως σὲ δοξάζῃ ἐπαναπαυόμενος, μόνη προστασία, καὶ ζώντων καὶ θανόντων.

Ὡδή θ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Τέθηκε φύσεως δεσμοῖς, καὶ τὸν τάφον κατοικεῖ τὸν ἐπώδυνον, ἀπεκδεχόμενος, τὴν δὲ Ἀγγέλου ἐσχάτην σάλπιγγα, ὁ μεταστάς Λόγε Θεοῦ· διὸ δυσωποῦμέν σε, τῆς δεξιᾶς αὐτὸν καταξίωσον, Χριστέ θείας στάσεως.

Κύριε μόνε Βασιλεῦ, βασιλείας οὐρανόου ἀξίωσον, ὃν νῦν μετέφησας, πιστὸν σου δούλον παρακαλῆμέν σε, καὶ ἀκατάκριτον αὐτὸν τότε διατήρησον, ἡνίκα πᾶς βροτός, παραστῆ σοι, τῷ Κριτῇ, μέλλων κρίνεσθαι.

Τίεθαπται σῶμα μὲν ἐν γῆ, ἡ ψυχὴ δὲ ἐν ἀδήλοις πορεύεται, προσαναμένουσα τὴν ἐσομένην νεκρῶν ἀνάστασιν· ἐν ἧ φιλόανθρωπε Σωτῆρ, λαμπρύνας τὸν δούλόν σου, Ἀγίοις σύνταξον, καὶ ἐν κόλποις Ἀβραάμ διανάπασσον.

Θεοτοκίον.

Ἀχραντε Δέσποινα ἀγνή, τὸν Υἱόν σου καὶ κριτὴν καὶ Θεὸν ἡμῶν, ὑπὲρ τοῦ δούλου σου, τοῦ μεταστάντος

Θερμῶς ἰκέτευσον, ἐν χώρᾳ ζώντων ἔνθα φῶς, ὑπάρχει τὸ ἄδυτον, κατασκηνώσαι αὐτόν μετὰ πάντων, ἐκλεκτῶν ἀειπάρθενε.

Εἶτα ὁ Ἰσραεὺς, μνημονεύει· καὶ τὰ παρόντα

Στιχ. Προσόμοια, Ἦχος πλ. β'. Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Α'πγορευμένος τοῖς ἀδελφοῖς με, καὶ κεχωρισμένος τῶν προσφιλῶν μου, κραυγάζω τῷ πνεύματι, ἐκ τάφου δυσωδίας· μή μου τὰ πταίσματα ἐτάσης, ἐν τῇ κρίσεως ὥρᾳ· μή μου τὰ δάκρυα παρίδης, ἢ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων· ἀλλ' ἀνάπαυσον ὃν προσελάβου, τῇ προσταξεί σου Κύριε, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Βεβορωμένος ταῖς ἀμαρτίαις, καὶ γεγυμνωμένος κατορθωμάτων, κραυγάζω τῷ πνεύματι, ἢ βορὰ τῶν σκολήκων· Μή με τὴν τάλαιναν ἀπορρίψης, ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου· μή με ἐξ εὐωνύμων στήσης, ὁ χερσί σου με πλάσας· ἀλλ' ἀνάπαυσον ὃν προσελάβου, τῇ προσταξεί σου Κύριε, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Γένος καὶ πατρίδα νῦν καταλείψας, μόνος ἐπορεύθην πρὸς ξένην τρίβον, καὶ τάφῳ ἐγκέχωσμαι, ὡς δυσώδης σαπρία· οἶμοι! οὐδεὶς ὁ βοηθῶν μοι, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ· οἶμοι! ὅτι Θεοῦ ἡ κρίσις, ἀδέκαστος ὑπάρχει· ἀλλ' ἀνάπαυσον ὃν προσελάβου, τῇ προσταξεί σου Κύριε, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν.

Δεῦτε καὶ θεάσασθε ἅπαντες. Ὅρα σελ. 468.

Εἶτα μνημονεύει· καὶ γίνεται ὁ Ἀσπασμός.

Δεῦτε τελευταῖον ἀσπασμόν.

Ποῖος χωρισμός ὦ ἀδελφοί;

Ἄρτι ἢ τοῦ βίου πονηρά.

Μέγας ὁ κλαυθμὸς καὶ ὄδυρμός, κτλ. ἅπερ ζῆτει ἅπαντα ἐν τῇ τῶν Κοσμικῶν νεκρωσίμῳ Ἀκολουθίᾳ, σελ. 418.

Καὶ μετὰ τὸν Ἀσπασμόν, Τρισάγιον· καὶ χρίεται ὁ κοιμηθεὶς παρὰ τοῦ Ἰσραεὺς, λέγοντος·

Ὁ πιστεύων εἰς Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Εἶτα τίθεται ἐν τῷ μνήματι· καὶ λαβὼν ὁ Ἰσραεὺς ἔ-

λαιον, ποιῆ Σταυρούς γ'. ἐπάνω αὐτοῦ, ψάλλον τὸ, Ἄλληλούϊα, καὶ τοὺς Εἰρμούς τοῦ μεγάλου Κανόνος καὶ τὸ, Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων.

Εἶτα μικρὰ Αἰτησίς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν· Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν.

Καὶ γίνεται τέλεια Ἀπόλυσις.

ΚΑΝΩΝ ΔΝΑΠΑΥΣΙΜΟΣ

ΕΙΣ ΝΗΠΙΑ ΤΕΛΕΥΤΗΣΑΝΤΑ.

Ῥῆθ' α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Κύριε, ἀνάπαυσον τὸ Νήπιον.

Οσαρκὶ πτωχεύσας Λόγε Θεοῦ, καὶ βρέφος γενέσθαι, εὐδοκήσας δίχα τροπῆς, Ἀβραάμ ἐν κόλποις δυσωποῦμεν, ὃ προσελάβου κατὰταξον Νήπιον.

Παιδίον ὠράθης ὁ πρό παντός, αἰῶνος ὑπάρχων, καὶ παιδίοις ὡς ἀγαθός, τὴν σὴν ἐπηγγελίω βασιλείαν οἷς τὸ παρὸν ἐναρίθμησον Νήπιον.

Πρὸ τοῦ τῶν ἡδέων τῶν ἐπὶ γῆς, ἐν πείρᾳ γενέσθαι, προσελάβου Χριστὲ Σωτῆρ, τὸ ἄμемπτον βρέφος αἰώνιον, καταξιῶν ἀγαθῶν ὡς φιλόανθρωπος. Θεοτοκίον.

Σοφίαν καὶ Λόγον τὸν τοῦ Πατρός, ἀφράστως τεκοῦσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ χαλεπὸν, θεραπεύσον τραῦμα καὶ καρδίαν, τὴν ἀλγηδόνα καταπραΰνον.

Ῥῆθ' γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Οπροτέλειος Λόγος, βρέφος ὄφθεις τέλειον, βρέφος ἀτελὲς ἡλικία, πρὸς σὲ μετέστησας· ὅπερ ἀνάπαυσον, μετὰ Δικαίων ἀπάντων, εὐαρεστησάντων σοι, μόνε φιλόανθρωπε.

Τῶν τοῦ κόσμου ἡδέων, ἀναρπασθὲν ἄγευστον, τῶν ὑπερκοσμίων Οἰκτίρμον ἀγαθῶν μέτοχον, δεῖξον δεόμεθα, τὸ ἀδιάφθορον βρέφος, ὅπερ μετατέθεικας, θείᾳ προσταΐξει σου.

Ούρανίων θαλάμων, καὶ φωταυγῆς λήξεως, καὶ ἱερωτάτης χορείας Ἁγίων Κύριε, μέτοχον ποιήσον, τὸ καθάρωτάτον βρέφος, ὅπερ ὡς νυδόκησας, Σῶτερ μετέστησας.

Θεοτοκίον.

Απόρησας ἐκ πάντων, ἐπὶ τὴν σὴν ἀχραντε, Δέσποινα καὶ μόνην προσφεύγω, σκέπην, βοήθει μοι· πολὺν συνῆφα γὰρ, τῆς ἀμαρτίας τὸν πλοῦτον, ἀρετῶν πτωχεῖα δὲ ὅλος πεπλήρωμαι.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. β'. Ἀληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Μὴ τὰ νήπια κλαίωμεν, ἑαυτοὺς δὲ μᾶλλον ἀποδурώμεθα, ἀμαρτάνοντας ἐκάστοτε, ὅπως τῆς γεέννης λυτρωθῆῖμεν.

Επιγείων ἐστέρησας, Δέσποτα τὸ Νήπιον ἀπολαύσεων οὐρανίων ἀγαθῶν αὐτὸ, ὡς δικαιοκρίτης καταξίωσον.

Παραδείσου πολίτην σε, δείκνυσι μακάριον ὄντως Νήπιον, ὃ ἐκ γῆς σε προσλαθόμενος, καὶ χοροῖς Ἁγίων κατατάττει σε.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σε πάναγνε, οἱ πεφωτισμένοι πάντες γινώσκομεν· τὸν γὰρ Ἥλιον ἐκύησας, τῆς δικαιοσύνης ἀειπάρθενε.

ᾠδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Τῆ δικαίᾳ σου κρίσει, πρὸ τοῦ ἐκβλαστῆσαι τελείως ἐθέρησας, ἀπαλὴν ὡς χλόην, ὃ μετέστησας Κύριε Νήπιον· ἀλλὰ τῆτο Λόγε, εἰσαγαγὼν εἰς θείον ὄρος, ἀγαθῶν αἰωνίων ἐμφύτευσον.

Απαλὸν ὡσπερ κλάδον, ξίφος ἐπελθὸν τοῦ θανάτου σε ἔτεμε, μὴ λαθόντα πείραν, κοσμικῶν ἡδονῶν ὃ μακάριον· ἀλλ' ἰδοὺ Χριστός σοι, τῶν οὐρανῶν πύλας ἀνοίγει, ἐκλεκτοῖς ἀριθμῶν σε ὡς εὐσπλαγγνος.

Επ' ἐμὲ μὴ θρηνεῖτε· θρήνου γὰρ οὐδὲν ἐπετήδευσα ἄξιον· ἑαυτοὺς δὲ μᾶλλον, ἀμαρτάνοντας πάντως πενήθησατε, συγγενεῖς καὶ φίλοι, τὸ τεθνηκὸς κραυγάζει βρέφος· ὅπως πείραν μὴ σχῆτε κολάσεως.

Θεοτοκίον.

Ε'μαυτὸν ἀπελπίζω, ὅταν πρὸς τὸ πλῆθος ἀπίδω τῶν ἔργων μου· ὅταν δὲ εἰς νοῦν σε, ὑπὲρ νοῦν τὴν τεκῆσαν τὸν Κύριον, Θεομητορ λάβω, ἐπαναψύχω τῇ ἐλπίδι· σὲ γὰρ μόνην προστάτιν κεντήμεθα.

ᾠδὴ ε'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ω'ς νήπιον ἐπὶ φάτνης ἐτέθης, καὶ ἀγκαλαῖς ἐπεδόθης Πρεσβύτου, ὁ βρεφουργῶν, ἐν κοιλίᾳ τὰ βρέφη, καὶ πρὸ τοῦ φθᾶσαι τελείαν εἰς αὐξησην, μεταίγεις τοῦτο πρὸς ζωὴν· εὐχαρίστως διό σε δοξάζομεν.

Ε'θόσας τοῖς Ἀποστόλοις· Ἄφετε, τὰ παιδία πρὸς με ἔρχεσθαι, Λόγε· ἡ γὰρ ἐμὴ, βασιλεία τοῖς οὕτω, γεγεννημένοις ὑπάρχει τὸ φρόνημα· τὸ Νήπιον οὖν τὸ πρὸς σὲ μεταστάν, τοῦ φωτός σου ἀξιώσον.

Ε'στέρησας ἀγαθῶν ἐπιγείων, τὸ σὸν βρέφος ἵνα τῶν οὐρανίων, σοῦ ἀγαθῶν, τοῦτο μέτοχον δείξης, μὴ παραβάν πως τὸ θεῖόν σου πρόσταγμα· δοξάζομέν σου Ἀγαθὲ, τῶν κριμάτων τὸ βάθος τὸ ἄπειρον.

Θεοτοκίον.

Ω'ς τεῖχος καταφυγῆς κεντήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμόν, ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου αἰεὶ ἀγαλλόμεθα· ὦ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Κοντάκιον. Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον.

Ὁ Οἶκος. Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις.

Εἶτα καὶ τοὺς παρόντας Οἴκους.

Οὐδέν ἐστι μητρὸς συμπαθέστερον, οὐδέν ἐστι πατρὸς ἀθλιώτερον· τὰ γὰρ σπλάγχνα αὐτῶν συνταράττονται, ὅταν νήπια ἔνθεν προπέμπωσι· μέγα τὸ κέντρον, ὅπερ ἔχουσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν, διὰ τὰ παιδία, μάλιστα δὲ εἰάν ὧσιν εὐλάλα, ἐνθυμούμενοι λόγους αὐτῶν μετ' ὧδῆς·

Ἄλληλουῖα.

Πολλάκις γὰρ τοῦ μνήματος ἔμπροσθεν, τοὺς μαστοὺς συγκροτοῦσι καὶ λέγουσιν· ὦ υἱέ μου καὶ τέκνον γλυκύτατον, οὐκ ἀκούεις μητρὸς σου τί φθέγγεται; ἰδοὺ

καὶ ἡ γαστήρ ἡ βαστάσασά σε· διὰ τί οὐ λαλεῖς, ὡς ἐλά-
λεις ἡμῖν; ἀλλ' οὕτω σιγᾶς τοῦ λαλεῖν μεθ' ἡμῶν;

Ἀλληλουῖα.

Ο Θεός, ὁ Θεός ὁ καλέσας με, παραμυθία γενοῦ νῦν τῷ
οἴκῳ μου· μέγα πένθος αὐτοῖς γὰρ συμβέβηκεν· εἰς
ἐμέ γὰρ ἠτένιζον ἅπαντες, μονογενῆ με οὗτοι ἔχοντες. Ἀλ-
λ' αὐτὸς ὁ τεχθεὶς, ἐκ μήτρας Παρθένου, τῆς μητρός μου
τὰ σπλαγγνα ἀνάψυξον, καὶ δρόσιον καρδίας πατρός
δί' οὔ.

Ἀλληλουῖα.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Γράψον ἐν βίβλῳ σωζομένων, ὡς φιάνθρωπος Οἰκτίρ-
μον τὸ σὸν Βρέφος, ἵνα χαῖρον βοᾷ, τῷ κράτει τῆς
σῆς δόξης· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἴγλη τοῦ σοῦ Λόγε προσώπη, καταλάμπρυνον τὸ Βρέ-
φος τὸ σὸν πίστει, μεταστάν νῦν πρὸς σέ, ἀώρῳ ἡ-
λικία, καὶ μελωδοῦν σοι Κύριε· Ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Θλίψεων αἴτιος ἐδείχθη, τοῖς ποθοῦσί σε νυνὶ ὁ χωρισ-
μός σου· ἀλλὰ σοὶ ἀληθῶς, χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης·
κληρονομεῖς γὰρ Νήπιον, τὴν ζωὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτακίον.

Ιδε τὴν θλίψιν μου Παρθένε, ἣν ἐπήγαγε τὸ πλῆθος τῶν
κακῶν μου· καὶ πρὸ τοῦ ἀπελθεῖν, ἀνάψυξίν μοι δίδου,
ταῖς μητρικαῖς δεήσεσιν, ἰλεοῦσθαί μοι τὸ Θεῖον.

ᾠδὴ η'. Ἑπταπλασίως.

Τῷ Ἀβραάμ ἐν κόλποις σε, ἐν σκηναῖς ἀναπαύσεως,
ἐνθα ἡ χαρὰ ἑορταζόντων πάντοτε, ἐν τόποις ἀνε-
σεως, ἐνθα τὸ ὕδωρ ἐστὶ τὸ ζῶν, τάξαι σε Χριστὸς, ὁ δὲ
ἡμᾶς νηπιάσας, βοῶν αὐτῷ ἀπαύστως· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
λαὸς ὑπερυφούτε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Αύπης ἡμῖν παραίτιος, καὶ δακρῶν ἀείμνηστος, σοῦ ὁ
χωρισμὸς ὡς ἀληθῶς γεγένηται· πρὸ τοῦ γὰρ σε γεύ-
σασθαι, τῶν ἐν τῷ βίῳ τῆτιω τερπνῶν, ἔλιπες τὴν γῆν, καὶ
γεννητόρων κόλπους. Ἀλλ' οὖν τοῦ Ἀβραάμ σε, ὑπεδέξα-
το κόλπος, ὡς νήπιον καὶ πάσης, ἀμέθεκτον κηλίδος.

Τί με πενθεῖτε Νήπιον, μεταστάν, ὁ προκείμενος, κρᾶζει ἀοράτως· οὐ γὰρ πέλω κλαύσιμον· νηπίοις γὰρ ὄρισταί, ἢ τῶν Δικαίων πάντων χαρὰ, ἄξια δακρύων, μὴ ποιήσασιν ἔργα· Χριστῷ γὰρ μελωδοῦσιν· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εἰς τὴν ἐμὴν βοήθειαν, Θεοτόκε ἀνάστηθι· πρόσχεε τῇ δεήσει, τῇ ἐμῇ καὶ ρῦσαί με, δεινῆς κατακρίσεως, καὶ χαλεπῆς ἐτάσεως, σκότους καὶ πυρός, καὶ βρυγμοῦ τῶν ὀδόντων, δαιμόνων ἐπηρείας, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, ἐλπίς ἀπηλπισμένων, ζωὴ ἀπεγνωσμένων.

Ἠδὴ δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Χριστέ ὁ νηπιάσας δίχα τροπῆς, καὶ Σταυρῷ ὀμιλήσας Δελήματι, καὶ μητρικόν, πόνον τῆς Τεκούσης σε κατιδών, τὴν ἀθυμίαν κούφισον, καὶ τὴν ἀχθηδόνα τὴν χαλεπὴν, Νηπίου τοῦ θανόντος, πιστῶν τῶν γεννητόρων, ἵνα δοξάζωμεν τὸ κράτος σου.

Απέστειλας ἐξ ὕψους Παμβασιλεῦ, καὶ λαβὼν τὸ μακρίον Νήπιον, ὡς καθαρὸν, Δέσποτα στρεβθίον πρὸς καλιὰς, ἐπουρανίους ἔσωσας, τούτου ἐκ παγίδων πολυειδῶν, τὸ πνεῦμα καὶ Δικαίων, τοῖς πνεύμασι συνῆψας, κατατρυφᾶν τῆς βασιλείας σου.

Μηδὲν πεποιηκόσι Λόγε Θεοῦ, τοῖς νηπίοις παρέσχεε τὴν οἴκησιν, τῶν οὐρανῶν· οὕτω γὰρ ηὐδόκησας ἀγαθῆ· οἷς ἀριθμεῖς τὸ πλάσμα σου, Νήπιον φοιτῆσαν τανῦν πρὸς σέ, τὸ ἄλγος τῶν γονέων, αὐτὸς ἐπικουφίζων, ὡς πανοικτίρμων καὶ φιλόανθρωπος.

Θεοτοκίον.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας διαπαντός, ἀτενίζων πρὸς σέ τὴν πανάμωμον, τὴν μητρικὴν, ἔχουσαν πρεσβείαν πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, σέ ἱκετεύω Πάναγνε· Κοίμισον τὰ πάθη μου τῆς ψυχῆς, πρὸς ὀρθρον μετανοίας, ἐξέγειρόν με Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου καταλάμπρυνον.

Ἐἶτα Συναπτὴ μικρὰ· καὶ μετὰ ταύτην, ἡ Εὐχὴ αὕτη.

Οφυλάσσων τὰ νήπια, Κύριε, ἐν τῷ παρόντι βίῳ ἐν δὲ τῷ μέλλοντι, διὰ τὸ τῆς γνώμης ἀπλοῦν, καὶ ἀνεύ-

θνον, τοὺς Ἀβραμιαίους κόλπους ἀποπληρῶν, καὶ φω-
τοιδέσι τόποις κατασηκωνῶν, ἐν οἷς αὐλιζέται τῶν Δι-
καιῶν τὰ πνεύματα· πρόσδεξαι ἐν εἰρήνῃ καὶ τοῦ δούλου
σου (τοῦ δεῖνος) τὴν ψυχὴν· αὐτὸς γὰρ εἶπας, τῶν τοιού-
των εἶναι τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Ἐκφώνως·

Ὅτι σοῦ μόνου ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, κτλ.

Εἶτα τὸ Ἐξαποστειλαίριον.

Νῦν ἀνεπαυσάμην, καὶ εὖρον ἀνεσιν πολλὴν, ὅτι μετέ-
σθη ἐκ φθορᾶς, καὶ μετετέθη πρὸς ζωὴν. Κύριε δόξα σοι.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχ. Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου.

Ὡ τίς μὴ θρηνήσει Τέκνον μου, τὴν ἐκ τοῦ βίου τανῦν,
πενθηράν σου μετάστασιν; ὅτι βρέφος ἄωρον, ἐκ μη-
τρικῶν ἀγκαλιῶν νῦν, ὥσπερ στρουθίον τάχος ἐπέτασας,
καὶ πρὸς τὸν Κτίστην πάντων κατέφυγες; ὦ Τέκνον τίς
ποτε, μὴ θρηνήσει βλέπων σου τὸ ἐμφανές, πρόσωπον εὐ-
μάραντον, τὸ πρὶν ὡς ῥόδον τερπνόν; Δίς.

Ὡ τίς μὴ στενάξει Τέκνον μου, καὶ μὴ βοήσει κλαυθμῶ,
τὴν πολλὴν σου εὐπρέπειαν, καὶ τὴν ὠραιότητα, τῆς
ἀγνῆς πολιτείας σε; ὥσπερ γὰρ ναῦς τις, ἴχνος ἐκ ἔχυσας,
οὕτως ὑπέδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν μου ταχύ. Δεῦτε οἱ φίλοι μου,
συγγενεῖς καὶ γείτονες, ἅμα ἐμοί, τοῦτο ἀσπασώμεθα, τά-
φῳ ἐκπέμποντες.

Θάνατος νηπίοις ἀνεσις· τῶν γὰρ τοῦ βίου κακῶν, ἀνε-
πίδεκτα ὠφθησαν, καὶ πρὸς λῆξιν ἔφθασαν, καὶ χα-
ραὶν ἐπουράνιον· τοῦ Ἀβραάμ τοῖς κόλποις ἀγαλλονται,
καὶ τῶν Νηπίων ἀγίων θείοις χοροῖς, νῦν συνευφραίνον-
ται, καὶ πιστῶς χορεύουσιν, ὅτι φθορᾶς, τῆς φιλαμαρτή-
μονος, ἀγνοί μετέστησαν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἄλγος τῷ Ἀδάμ ἐχρημάτισεν, ἡ τοῦ ξύλου ἀπόγευσις
πάλαι ἐν Ἐδέμ, ὅτι ὄφεις ἰὸν ἐξηρεύξατο· δι' αὐτοῦ
γὰρ εἰσῆλθεν ὁ θάνατος, παγγενῆ κατεσθίων τὸν ἄνθρω-
πον· ἀλλ' ἐλθὼν ὁ Δεσπότης, καθεῖλε τὸν δράκοντα, καὶ
ἀνάπαυσιν ἡμῖν ἔδωρήσατο. Πρὸς αὐτὸν οὖν βοήσωμεν·

Φεῖσαι Σωτήρ, καὶ ὃν προσελάβου, μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνά-
 παυσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων,
 ὑπάρχουσα Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαόν,
 τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνη,
 ἢ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

ΕΙΣ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΔΙΣΚΟΥ, ΚΑΙ ΠΟΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙΝΟΥ.

Λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς. Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς,
 καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος. κτλ.

Καὶ ἄρχεται ὁ Διάκονος λέγων.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς. Κύριε ἐλέησον.

Ἐπερ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης.

Ἐπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Ἐπερ τοῦ αἰγίου Οἴκου τούτου.

Ἐπερ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Ἐπερ τῶν εὐσεβεστάτων.

Ἐπερ τοῦ συμπολεμῆσαι.

Ἐπερ τῆς αἰγίας Μονῆς (ἢ τῆς πόλεως ταύτης).

Ἐπερ εὐκρασίας αἰέρων.

Ἐπερ πλεόντων.

Ἐπερ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

Εἶτα χρίει αὐτὰ τῷ αἰγίῳ Μύρω λέγων.

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἀγίου
 Πνεύματος. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὸ χρισθῆναι, καὶ αἰγιασθῆναι, λέγει ὁ Ἀρχιε-
 ρεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, Υἱὲ καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ τὸ Ποτήριον τῆς καινῆς σου Διαθήκης ἀγίασας, καὶ ἐπίδους αὐτὸ εἰς εὐφροσύνην πᾶσι τοῖς μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ· αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξαπόστειλον τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον ἐπὶ τὸ Ποτήριον τὸ καινὸν τοῦτο, καὶ εὐλόγησον, καὶ ἀγίασον, καὶ τελείωσον· καὶ τοῖς μετασχέσιν ἐξ αὐτοῦ παράσχε τὴν εἰρήνην, τὴν ὁμόνοιαν, καὶ τὴν ἀγάπην, ἣτις οὐδέποτε ἐκπίπτει. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ ὁ φωτισμὸς, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ σφραγίζει αὐτὰ τῇ χειρὶ, λέγων·

Ἰδοὺ ἡγίασται καὶ τετελείωται τὸ Ποτήριον τῆς σωτηρίας, καὶ ὁ Δίσκος τῆς ζωῆς τῆς καινῆς Διαθήκης, ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

ΕΤΕΡΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΙΣ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΔΙΣΚΟΥ ΚΑΙ ΠΟΤΗΡΙΟΥ,

ΚΑΙΝΟΝ ΚΑΙ ΛΘΙΚΤΟΝ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κατάπεμψον, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπὶ τὸν Δίσκον τοῦτον τὴν εὐλογίαν, τῇ ἀγιαστικῇ δυνάμει τοῦ παναγίου σου Πνεύματος· ἵνα ἐν αὐτῷ σφραγιάσωμεν τὸν Ἄμνον, καὶ προσφέρωμεν τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ σου, τοῦ αἵροντος τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, τὸ διαδιδόμενον τοῖς πιστοῖς, ὅπως μεταβῶσιν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν, τῇ σῇ εὐ-

δοκίᾳ καὶ ἀγαθότητι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ε'πίτασον, Κύριε, ἐπὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο ἐκ τῶν ἀπεριγράπτων σου κόλπων τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ Κύριον, καὶ Ζωοποιόν· ἵνα προσφέρωμεν ἐν τούτῳ τὸ Λίμᾶ σου τὸ τίμιον, δι' οὗ ἐξέχεας ἔλεος ἐπὶ τῷ σῶ ποιμνίῳ, εἰς ἄφεςιν ἀμαρτημάτων τοῖς πιστεύουσι καὶ ὁμολογοῦσι τὰ παθήματά σου.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ δοτὴρ τῆς χάριτος, καὶ σοὶ πρέπει δόξα σὺν τῷ Πατρὶ σου, καὶ τῷ ζωοποιῶ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα χρεῖε τῷ ἁγίῳ Μύρῳ, λέγων·

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Καὶ λέγει.

Γ'δοῦ ἡγιάσται καὶ τετελείωται ὁ ἅγιος Δίσκος σὺν τῷ ἁγίῳ Ποτηρίῳ τοῦ ἁγίου Θυσιαστηρίου, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Πατρὸς, καὶ τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ Υἱοῦ, καὶ τῇ ἐπισκιάσει, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ παναγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΑΝΟΙΞΕΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΑΠΟ ΑΙΡΕΤΙΚΩΝ ΒΕΒΗΛΩΘΕΙΣΗΣ,

ΤΑΡΑΣΙΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὲ δυσωποῦμεν τὸν ἴλεον καὶ εὐμενῆ ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν· Εἰσάκουσον τῆς δεήσεως τῶν δούλων σου· καὶ εἴ τις ἐξ αἰρετικῆς ἐγχειρίσεως προσετρίβη λώθησις τῷ ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, περιέλε αὐτήν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόθρωπος· ὅπως, ἀκατα-

κρίτως παριστάμενοι κατενώπιον τῆς ἁγίας δόξης σου, λειτουργεῖν ἐν αὐτῷ, καὶ προσφέρειν σοὶ τὰς ἀναιμάκτους θυσίας τῆς ἀληθινῆς ἡμῶν λατρείας καταξιωθῶμεν, καὶ τυχεῖν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ὧν ἠτοίμασας τοῖς ἀγαπῶσί σε, Κύριε .

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων . Ἀμήν .

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΑΝΟΙΞΕΙ ΝΑΟΥ,

ΒΕΒΗΛΩΘΕΝΤΟΣ ΥΠΟ ΕΘΝΩΝ, ΑΛΛΑ ΔΗ ΚΑΙ ΑΙΡΕΤΙΚΩΝ.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν Ναὸν τούτον ἀναδείξας εἰς κατοικητήριον σὸν, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος ἐν τῷ τιμίῳ χρίσματι, τῷ ἁγιασάντι Προφήτας καὶ Ἀποστόλους· εἶτα διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν βεβηλωθῆναι συγχωρήσας αὐτόν, καὶ τὸ πανάμωμόν σου χρανθῆναι Θυσιαστήριον, παρὰ τῶν ἀθέων ἐθνικῶν, οἷς τὸ πολυῦμνητον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομα τῆς σῆς οὐ γινώσκεται δόξης· αὐτὸς, πάλιν ἰλέω προσδεχόμενος ἡμᾶς ὁμματα, μετὰ πίστεως προσερχομένους εἰλικρινοῦς, καὶ τὰς ἡμετέρας ἐξομολογουμένους ἀμαρτίας ἐν ἐπιγνώσει καὶ μετανοίᾳ, θυσίας τε καθαρὰς καὶ ἀναιμάκτους ἀναφέρειν ἐν τούτῳ σοὶ θέλοντας, ἀπόσμηξον αὐτόν τῆς ἐπιτριβείσης κηλίδος, καὶ τῆς προτέρας ἐμπλεων ἀνάδειξον καθαρότητος, ὡς μόνος ὧν αὐτοκαθαρότης, καὶ οὐσιώδης ἁγιωσύνη, μόνος τε δυνάμενος ἁγιάζειν τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπὶ σέ, καὶ καθαρίζειν ὀλοτελῶς ἡμᾶς ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς, καὶ παντὸς ἐνδοιασμοῦ καὶ ἀμφιβολίας .

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων . Ἀμήν .

Λέγεται δὲ ἡ τοιαύτη Εὐχή καὶ ἐπὶ ἀνοίξει Ναοῦ, ὑπὸ

Λίρετικῶν καθυβρισθέντος, ἐναλλάττοντος μόνον τῷ Ἀρχιερέως ἀπὸ τοῦ, Θυσιαστήριον, καὶ λέγοντος οὕτω·

Παρά τῶν ἐκταραξάντων καὶ σχισάντων τὴν Ἐκκλησίαν, ἐν ἀθετήσει καὶ ὕβρει τῶν ἀχράντων Εὐαγγελίων, καὶ τῶν Ἀποστολικῶν, καὶ Πατρικῶν, καὶ Κανονικῶν παραδόσεων· ἐξῆς δὲ ἐπισυναίπτει τὸ,

Αὐτός, πάλιν ἰλέω προσδεχόμενος, κτλ. ὡς ἀνωθεν.

ΕΥΧΗ ΗΝ ΛΕΓΕΙ Ο ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ

ΕΠΙ ΙΣΤΟΡΗΘΕΙΣΑΝ ΚΛΙΝΗΝ ΕΙΚΟΝΑ.

Χρῆι αὐτὴν τῷ ἁγίῳ Μύρῳ ἐν τοῖς τέσσαρσι μέρεσι· εἶτα δὲ εὐχεται οὕτω· Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν.

Κύριε, Βασιλεῦ ἡμῶν παντοκράτορ, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὄρισας τὸν δοῦλόν σου Μωϋσῆν, ἵνα ἱστορήσῃ τὴν Εἰκόνα τῶν Χερουβὶμ ἐν τῇ Σκηνῇ τῇ ἁγίᾳ· καὶ ἡμεῖς, Κύριε, οὕτως ἐλάβομεν Εἰκόνα ἁγίαν εἰς μνήμην αὐτῶν· δεόμεθά σου, Βασιλεῦ ἡμῶν, τοῦ ἀποστεῖλαι τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ τὸν Ἄγγελόν σου ἐπὶ τὴν Εἰκόνα ταύτην τὴν ἁγίαν· ἵνα γένηται, εἴ τις εἰς αὐτὴν δεηθῆ, εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς δεήσεως αὐτοῦ, διὰ τῆς χάριτος, καὶ ἐλεημοσύνης, καὶ στοργῆς τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ φιλανθρώπου Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐκφώνως·

Ὅτι σοὶ πρέπει τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΛΕΓΟΜΕΝΗ ΕΝ Τῃ ΕΙΣΟΔΩ,

ΠΡΟ ΤΗΣ ΣΥΝΗΘΟΥΣ, ΕΠΙ ΑΝΟΙΞΕΙ ΝΑΟΥ, ἘΝ ᾧ ΣΥΝΕΒΗ

ΘΑΝΕΙΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΒΙΑΙΩΣ.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τὴν πολλὴν σου καὶ ἄφατον ἀγαθότητα καταξιώσας ὀνομασθῆναι τὸν Ναὸν τοῦτον, τῆς σῆς ἀπροσίτου καὶ ἀπεριγράπτου Σκήνωμα δόξης, διὰ τῆς τοῦ παναγίου καὶ ζωοποιοῦ σε Πνεύματος ἐνεργείας ἀγιασθέντα· νῦν δὲ, διὰ τὴν τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων πληθύν, παραχώρησας μολυνθῆναι τοῦτον, ἀπὸ συμπτώματος βιαίου θανάτου, γεγονότος εἰς ἄνδρωπον, κατ' εἰκόνα πλασθέντα σὴν, ἐξ ἐπηρείας τοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἀνθρωποκτόνου διαβόλου· αὐτὸς πάλιν, διὰ τὸ πολὺ καὶ ἀμέτρητον ἔλεός σου, τὴν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου αἴτησιν προσδεχόμενος, ἐξ εἰλικρινοῦς προσαγομένην σοι πίστεως, καθάρισον τὸν Οἶκον τῆτον, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ Θυσιαστήριον, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος· καὶ τὴν προτέραν αὐτῷ χάριν ἐγκαίνισον, εἰς δοξολογίαν ἀπρόσκοπον, εἰς προσφορὰν εὐπρόσδεκτον τῆς ἀναιμάκτου Θυσίας, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον τῆς σῆς ἀγαθότητος. Ναί, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ὁ μόνος φύσει καθαρὸς καὶ πανάγιος, ὁ ἀγιάζων πάντα τῷ λόγῳ σου, καὶ ἡμᾶς, τοὺς ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ζητοῦντάς σε, καθάρισον ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, διαλογισμῶν ἀμφιβόλων, καὶ συνειδήσεως ἐξεταζούσης.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἀγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Λέγεται δὲ ἡ τοιαύτη Εὐχή καὶ ἐπὶ ἀνοίξει Ναοῦ, ἐν ᾧ ζῶσιν ἄλογον, κατὰ τὸν Νόμον τὸν παλαι, ἀκαθάρτον καὶ ἄθυτον, ἢ ἔθανεν, ἢ ἐγέννησεν· ἐναλλάσσοντος μικρὸν τοῦ Ἀρχιερέως, ἀπὸ τοῦ· Ἀπὸ συμπτώματος βιαίου θά-

νάτου, μέχρι τοῦ, ἀπ' ἀρχῆς ἀνθρωποκτόνου διαβόλου· καὶ λέγοντος, ἐπὶ μὲν τοῦ διαφορήσαντος ἀλόγου ζώου οὕτω· Παραχωρήσας μολυνθῆναι τοῦτον, ἐξ ἐπηρείας διαβολικῆς ἀλόγου θανάτῳ ζώου, κατὰ τὸν παλαιὸν ἅγιον Νόμον, ἀθύτου καὶ ἀκαθάρτου.

Εἶτα ἐπιφέροντος τό· Αὐτὸς πάλιν, διὰ τὸ πολὺ, κτλ.

Ἐπὶ δὲ τοῦ γεννήσαντος ζώου, οὕτω·

Παραχωρήσας μολυνθῆναι τοῦτον, ἐξ ἐπηρείας διαβολικῆς ἀλόγου γεννήσει ζώου, κατὰ τὸν παλαιὸν ἅγιον Νόμον, ἀθύτου καὶ ἀκαθάρτου.

Εἶτα ἐπισυνάπτοντος τό· Αὐτὸς πάλιν, καὶ τὰ ἐξῆς ἕως τέλους τῆς Εὐχῆς.

Τ Α Ξ Ι Σ Γ Ι Ν Ο Μ Ε Ν Η,

ΕΙ ΣΥΜΒῆ ΤΙ ΜΙΑΡΟΝ ΟΙΟΝΔΗΙΟΤΕ ΕΜΠΕΣΕΙΝ

ΕΙΣ ΦΡΕΑΡ ΤΑΥΤΟΣ.

Χρὴ πρῶτον ἐξανέλῃσαι ἐκ τοῦ Φρέατος καθῆς, μ'. καὶ αὐτοὺς ἐκχέειν ἔξω· εἶτα ἄψας ὁ Ἱερεὺς κηρούς, καὶ λαβὼν θυμιατὸν, θυμιατῶ· κύκλῳ τοῦ Φρέατος· εἶτα βάλλει ὕδωρ τῶν ἁγίων Θεοφανείων, σταυροειδῶς, ἐκ γ'. Καὶ ἦτο σταθεῖς κατὰ ἀνατολὰς, ἐπεύχεται λέγων·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Δυνάμεων, ὁ πάντα καλὰ λίαν ποιήσας, ὁ καθαρίζων ἐν τῷ ὀνόματί σου πάντα μολυσμὸν, καὶ ἀκαθαρσίαν, καὶ μετασνευσάσας, ἀγιάζων, τὰ πάντα· αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα, ἐπίφανον ἐπὶ τῆς παρέσης ὥρας, διὰ τοῦ τύπου τοῦ Σταυροῦ σου, καὶ καθάρισον τὸ Φρέαρ τοῦτο ἐκ τῆς εὐρεθείσης ἐν αὐτῇ ἀκαθαρσίας, καὶ ἐκ τοῦ ἐμπεπτωκότος ἐν αὐτῷ μυσσαροῦ, ἢ κνωδαίου, συγκαταβαίνων τῷ ἀτελεῖ τῆς διανοίας ἡμῶν, καὶ τῇ ἀσθενείᾳ τῶν λογισμῶν· καὶ μὴ κατακρίνης ἡμᾶς τὰ καλὰ λίαν μὴ χωροῦντας, ἀλλὰ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντός

μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ ἀγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἀγιασμός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Θεός, ὁ μέγας καὶ δυναστατός, ὁ ἀνεκδιηγήτῳ ἀγαθῶν, καὶ πλουσίᾳ προνοίᾳ διοικῶν τὴν τῶν ἀνθρώπων ζωὴν· ὁ καὶ τὰ ἐγκόσμια ἡμῖν δωρησάμενος ἀγαθά σου· ὁ τὸ πικρὸν ὕδωρ ἐπὶ Μωϋσέως τῷ λαῷ εἰς γλυκύτητα μεταποιήσας, καὶ τὰ βλαβερά ὕδατα ἐπὶ Ἐλισσαίου ἅλατι θεραπεύσας· ὁ τῷ Ἀποστόλῳ σου Πέτρῳ δι' ὀπτασίας νομοθετήσας, μηδὲν ἠγεῖσθαι κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον· αὐτὸς, Δέσποτα φιλόθρωπε, καθάρισον τὸ ὕδωρ τοῦτο, διὰ τῆς σημειώσεως τοῦ τύπου τοῦ Σταυροῦ σου, ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ· καὶ ἀγίασον αὐτὸ τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ τοῖς ἐξ αὐτοῦ μεταλαμβάνουσιν ἀρρῦπτων.

Ὅτι σὺ εἶ, ὁ εὐλογῶν, καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ,

ΕΙ ΣΥΜΒΗ ΤΙ ΜΙΑΡΟΝ, Η ΑΚΑΘΑΡΤΟΝ ΠΡΟΣΦΑΤΩΣ
ΕΜΠΕΣΕΙΝ ΕΙΣ ΑΓΓΕΙΟΝ ΟΙΝΟΥ, Η ΜΕΛΙΤΟΣ,
Η ΑΛΛΟΥ ΤΙΝΟΣ.

Χρὴ τὸ ἐμπεσὸν ἀκάθαρτον παραχρῆμα αἶρεσθαι, καὶ ρίπτεσθαι ἔξω, καὶ εἰς ἕτερον ἀγγεῖον βαλεῖν τὸν οἶνον, ἢ τὸ ἔλαιον· τὸ δὲ κενωθὲν ἀγγεῖον πλύνεσθαι ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν· καὶ τὸν Ἱερέα, λαβόντα θυμιατὸν, θυμιάσαι τὸ πλυθὲν ἀγγεῖον ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν, καὶ βαλεῖν ἐν αὐτῷ

ὑδωρ ἀπὸ τῶν ἁγίων Θεοφανείων, ποιούντα Σταυροῦ τύπον, τρίτον· εἶτα, βαλεῖν ἐν αὐτῷ τὸν οἶνον, ἢ τὸ ἔλαιον, καὶ θυμιάσαντα, ἐπεύχεσθαι οὕτως·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αγιε Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῆ σῆ εὐσπλάγγνω ἐπὶ γῆς ἐπιδημία πᾶσαν ἀκαθαρσίαν τοῦ ἐχθροῦ καταργήσας· ὁ διαστειλάμενος, μὴ τὰ εἰσπορευόμενα κοινοῦν τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ πάντα καθαρὰ εἶναι τοῖς καθαροῖς· ὁ διὰ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς τοῦ σοῦ Ἀποστόλου διδάξας ἡμᾶς, πάντα τὰ ὑπὸ σοῦ κτισθέντα καλὰ εἶναι πιστεύειν, καὶ μηδὲν ἠγεῖσθαι ἀπόβλητον, τὸ διὰ Θεοῦ λόγου, καὶ τῆς πρὸς σέ ἐντεύξεως ἁγιαζόμενον· αὐτὸς, εὐλόγησον τὸν οἶνον τοῦτον, (ἢ τὸ ἔλαιον), τῆ σῆ χάριτι, διὰ τῆς ἐπιχύσεως τοῦ ἁγίου Ὑδατος τούτου, καὶ πάντα μολυσμὸν, ἢ δισταγμὸν, ἐκ τοῦ ἐν αὐτῷ ἐμπесόντος ἐρπετῆ κατὰ μεθοδεῖαν τοῦ πονηροῦ, ἀπέλασον ἐκ τῆς διανοίας τῶν δούλων σου, εἰς τὸ γενέσθαι πᾶσι τοῖς πίνουσιν αὐτὸ (ἢ ἐσθίουσιν) εἰς εὐφροσύνην, δίδους πᾶσι τοῖς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνουσιν ἐν ἁγιασμῷ, καὶ ἐν καθαρᾷ συνειδήσει προσιέναι τοῖς ἀχράντοις σου Μυστηρίοις.

Ἵτι σύ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἁγιαζῶν τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, κτλ.

Εἶτα ἀπογεύεται πρῶτον ὁ Ἱερεὺς ἐξ αὐτοῦ, καὶ ἀποδίδωσι καὶ τοῖς τῆ οἴκη κυρίαις. Εἶδέ γε συμβῆ τὸ ἐμπесὸν ἀκαθαρτον, χρονίσαν ἐν τῷ ἀγγεῖῳ τῆ οἴνου, ἢ τοῦ ἐλαίου, σαπῆναι, χρὴ ἐκχέεσθαι ταῦτα, (τὸν οἶνον ἢ τὸ ἔλαιον,) καὶ μηδένα τούτων ἀπτέσθαι.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΣΚΕΥΟΥΣ ΜΙΑΝΘΕΝΤΟΣ.

Χρή αὐτὸ πλύνεσθαι, καὶ βαλλομένου Ἀγιάσματος εὐρωειδῶς, λέγειν καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος Ἅγιός, ἀγίασον τὸ Σκεῦος τοῦτο τῇ ἀγιαστικῇ σου ἐπιφοιτήσῃ, καὶ καθάρισον αὐτὸ, τοῦ εἶναι εἰς ὑπηρεσίαν τῶν δούλων σου ἀμίαντον· καὶ δὸς ἡμῖν πάντοτε ἐν ἀγιωσύνῃ προσεύχεσθαι ταῖς ἀγίαις σε Ἐκκλησίαις· ὅπως, ὑπὸ σὲ πάντες φυλαττόμενοι, δόξαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπωμεν, σοὶ τῷ Πατρὶ, κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΣΙΤΟΥ

ΜΙΑΝΘΕΝΤΟΣ, ἢ ΑΛΕΥΡΟΥ, ἢ ΑΛΛΟΥ ΤΙΝΟΣ ΕΙΔΟΥΣ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ κατὰ σάρκα σου οἰκονομίᾳ διαστειλόμενος, μὴ τὰ εἰσπορευόμενα κοινῶν τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ πάντα καθαρὰ εἶναι τοῖς καθαρῶς· ὁ διὰ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς Παύλου τοῦ σου Ἀποστόλου διδάξας ἡμᾶς, πάντα τὰ ὑπὸ σοῦ κτισθέντα καλὰ εἶναι πιστεύειν, διὰ Δείου λόγου, καὶ τῆς πρὸς σὲ ἐντεύξεως ἀγιαζόμενα· αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, συμπαθῶν ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, εὐλόγησον τὸν Σῖτον τοῦτον τῇ σῇ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου, τοῦ ἐπὶ τῷ σῷ ὀνόματι ἀγιασθέντος, εὐλογίας καὶ ἐπιρραντίσεως· καὶ πάντα μολυσμὸν ἢ δισταγμὸν, ἐκ τοῦ ἐν αὐτῷ ἐμπεσόντος ἀκαθάρτου κατὰ μεθοδεῖαν τοῦ Διαβόλου, ἀπέλασον ἐκ τῆς διανοίας τῶν δούλων σου· καὶ δὸς αὐτοῖς, ἐλπίδι τῇ εἰς σὲ, καὶ πληροφορίᾳ τῶν σῶν οἰκτιρισμῶν, τῆς τούτου μετασχεῖν μεταλήψεως, ἐν εὐχαριστίᾳ τοῦ ἀγίου σου ὀνόματος, καὶ ἀκατακρίτους διαφυλαχθῆναι.

Ἵτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΘΕΜΕΛΙΟΥ ΟΙΚΟΥ.

Ὁ Θεός, ὁ παντοκράτωρ, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν ἐν σπένδει, καὶ θεμελιώσας τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, ὁ κτίστης καὶ δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, ἔπιθε ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου (τὸν δε) τὸν ἐλόμενον, ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος σου, ἐγεῖραι οἶκον εἰς κατοικίαν, καὶ τῷ κτίσματι αὐτὸν ἀνεγεῖραι· ἔδρασον αὐτὸν ἐπὶ τὴν στερεὰν πέτραν, ἣν, κατὰ τὴν σὴν θείαν ἐν Εὐαγγελίοις φωνὴν, οὐκ ἄνεμος, οὐχ ὕδωρ, οὐχ ἕτερόν τι καταβλάψαι ἰσχύσει· εὐδόκησον αὐτὸν εἰς τέλος ἀχθῆναι, καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ μέλλοντας κατοικεῖν, ἐκ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου ἐλευθέρωσον.

Ἵτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σου ἔστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς. κτλ.

ΕΥΧΗ, ΟΤΑΝ ΜΕΛΛΗΤΙΣ

ΕΙΣΕΛΘΕΙΝ ΕΙΣ ΟΙΚΟΝ ΝΕΟΝ.

Ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ καταξιώσας ὑπὸ τὴν σκηνὴν τοῦ Ζακχαίου εἰσελθεῖν, καὶ σωτηρία αὐτῷ, καὶ παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ γενόμενος· αὐτὸς καὶ νῦν, τοὺς ἐνταῦθα οἰκεῖν βουλευθέντας, καὶ δι' ἡμῶν τῶν ἀναξίων τὰς δεήσεις σοὶ καὶ ἰκεσίας προσάγοντας, ἀπὸ πάσης βλάβης τήρησον ἀτρώτους, εὐλογῶν αὐτῶν καὶ τὴν ἐνταῦθα κατοικίαν, καὶ ἀνεπιβουλευτον αὐτῶν τὴν ζωὴν διαφυλάττων.

Ἵτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΟΙΚΙΑΣ

ΠΕΡΙΕΡΓΑΖΟΜΕΝΗΣ ΥΠΟ ΠΟΝΗΡΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος· ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος· ὁ ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς, καὶ ἐξουσίας, καὶ δυνάμεως, καὶ κυριότητος· ὁ μέγας καὶ φοβερός ἐπὶ πάντα τῆς περικύκλωσθ· ὁ στήσας τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ καμάραν· ὁ ποιήσας τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχυΐ σου, καὶ ἀνορθώσας τὴν οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ σου· ὁ σείων τὴν ὑπ' οὐρανὸν ἐκ θεμελίων, τῶν δὲ στύλων αὐτῆς σαλευομένων· ὁ λέγων τῷ ἡλίῳ, καὶ οὐκ ἀνατέλλει, κατὰ δὲ ἀστρῶν κατασφραγίζει· ἀπειλῶν τῇ θαλάσῃ, καὶ ξηραίνων αὐτήν· οὗ ὁ θυμὸς τήκει ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίας, καὶ πέτραι διετρίβησαν ἀπὸ σοῦ· ὁ πύλας χαλκᾶς συντρίψας, καὶ μοχλοῖς σιδηροῦς συνθλάσας· ὁ τὸν ἰσχυρὸν δῆσας, καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ διαρρήξας, τὸν τύραννον τῷ Σταυρῷ σου καταβαλὼν· ὁ τὸν δράκοντα τῷ ἀγκίστρῳ τῆς ἐνανθρωπήσεώς σου ἐλκύσας, καὶ δεσμοῖς αὐτὸν ζόφου ταρταρείου πεδήσας· αὐτὸς οὖν, Κύριε, ἡ ἀσφάλεια τῶν εἰς σὲ ἐλπίζόντων, τὸ ὄχυρὸν τεῖχος τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθόντων, ἀπόστησον, φυγάδευσον, καὶ ἀπέλασον πᾶσαν διαβολικὴν ἐνέργειαν, πᾶσαν σατανικὴν ἔφοδον, πᾶσαν ἐπιβουλὴν ἐναντίας δυνάμεως, ἀπὸ τῆς οἰκίας ταύτης, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ κατοικούντων, τῶν τὴν σημείωσιν τοῦ φοβεροῦ κατὰ δαιμόνων τροπαίου τοῦ Σταυροῦ σου φορούντων, καὶ ἐπικεκλημένων τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον. Ναί, Κύριε, ὁ τὸν λεγεῶνα τῶν δαιμόνων ἀποδιώξας, καὶ τῷ κωφῷ καὶ ἀλάλῳ καὶ ἀκαθάρτῳ πνεύματι, τὴν ἐκ τοῦ κειρατημένῳ ὑπ' αὐτοῦ ἀνθρώπου, ἔξοδον, ἀνεπίστροφον ἐπιτάξας· ὁ πᾶσαν τὴν φάλαγγα τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν ἡμῶν ἐξολοθρεύσας, τοῖς δὲ πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσι σε φήσας· Ἴδου δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τῆ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπιῶν, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ· αὐτός, Δέ-

σποτα, πάσης βλάβης και ἐπηρείας ἀνωτέρους πάντας τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ διαφυλάξον, ῥυθόμενος ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγμα-τος ἐν σιότητι διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος δαιμονίῃ μεσημβρινοῦ· ἵνα, τῆς σῆς οἱ σοὶ δοῦλοι καὶ αἱ σαὶ δου-λίδες καὶ τὰ νήπια ἀπολαύοντες βοηθείας, καὶ Ἀγγελικῶ στρατοπέδῳ φρουρούμενοι, ὡς εἶς, ἅπαντες ἐν ὁμοιοῖα πιστῶς ψάλλωσι· Κύριος ἐμοὶ βοηθός· καὶ, οὐ φοβηθήσο-μαι, τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος· καὶ πάλιν· Οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός, κραταίωμά μου, ἰσχυρός, ἐξουσιασῆς, ἀρχῶν εἰρήνης, Πατὴρ τοῦ μέλ-λοντος αἰῶνος, καὶ ἡ βασιλεία σου, βασιλεία αἰώνιος· καὶ σοῦ μόνου ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, ἅμα τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΣΠΟΡΟΥ.

Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν, ἐκ τῆς ἀχράντου καὶ παμπλούτη παλάμης σου, τὴν προκειμένην πρὸ ὀφθαλμῶν σου τῶν σπερμάτων παροχὴν ἐκομισάμεθα, Δέσποτα, καὶ ταύτην σοι παρακαταθέσθαι δεόμεθα· οὐ γὰρ ἐθαυρήσαμεν τοῖς ἀψύχοις τῆς γῆς κόλποις ἐγκαθεῖρξαι ταῦτα, εἰμὴ ἀφορῶ-μεν εἰς τὸ πρόσαγμα τῆς σῆς μεγαλειότητος, τὸ κελεῦσαν ἐντεκεῖν καὶ βλαστῆσαι τὴν γῆν, καὶ δοῦναι σπέρμα τῷ στείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν. Καὶ νῦν δεόμεθά σου, ὁ Θεός ἡμῶν· Ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου, καὶ ἀνοίξον ἡμῖν τὸν θησαυρόν σου τὸν μέγαν, καὶ ἀγαθόν, καὶ οὐρά-νιον, καὶ ἔκχεον τὴν εὐλογίαν σου, ἕως τοῦ ἰκανωθῆναι, κατὰ τὰς ἀψευδεῖς σου ἐπαγγελίας· καὶ διάστειλον ἀφ' ἡ-μῶν ἅπαντα τὰ βιβρώσκοντα τὸν καρπὸν τῆς γῆς ἡμῶν, καὶ πᾶσαν παιδείαν δικαίως ἐπαγομένην ἡμῖν διὰ τὰς ἀ-μαρτίας ἡμῶν· καὶ τοὺς πολλοὺς σου οἰκτιρμούς κατά-πεμψον ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου.

Χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΑΛΑΤΟΣ.

Ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ παραγενόμενος ἐν Ἱεριχῷ ἐπὶ Ἐλισσαίου τῷ Προφήτῳ, καὶ τὰ βλαβερά ὕδατα ἄλατι θεραπεύσας· αὐτὸς εὐλόγησον τὸ Ἄλας τοῦτο, καὶ μετὰβαλε αὐτὸ εἰς θυσίαν ἀγαλλιάσεως.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ. κτλ.

ΕΥΧΗ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΕΡΟΝΤΩΝ ΑΠΑΡΧΑΣ ΟΠΩΡΑΣ.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν προσφέρειν σοι, κατὰ τὴν πρόθεσιν, ἐκάστῳ κελεύσας, καὶ τῶν αἰώνιων σου ἀγαθῶν τούτοις ἀντάμειψιν χαριζόμενος· ὁ τῆς Χήρας τὴν κατὰ δύναμιν προσφοράν εὐαρέστως δεξαίμενος, πρόσδεξαι καὶ τὰ νῦν προσκομισθέντα παρὰ τῷ δούλου σου (τοῦ δεῖνος), καὶ τοῖς αἰωνίοις σου θησαυροῖς ἐναποθέσθαι ταῦτα καταξίωσον· δωρούμενος αὐτῷ καὶ τῶν ἐγκοσμίων σου ἀγαθῶν ἀφθονον τὴν ἀπόλαυσιν, σὺν πᾶσι τοῖς διαφέρουσιν αὐτῷ.

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασται σου ἡ βασιλεία, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΑΔΩΝΟΣ.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ὁ κελεύσας τῇ γῆ ἐξενεγκεῖν καρπὸν διὰ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ ἀγαθότητα, εὐλόγησον καὶ πλήθυνον καὶ τὴν Ἄλωνα αὐτήν, καὶ τὴν καρποφορίαν τῶν δούλων σου· ἐμπλήσον τὰ ταμεῖα αὐτῶν παντὸς ἀγαθοῦ καρποῦ, σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου· καὶ φύλαξον αὐτὸς ἀπὸ παντὸς πειρασμοῦ, μετὰ πάντων τῶν προσόντων αὐτοῖς· καὶ φώτισον αὐτοὺς ἐν τῇ ἐπιγνώσει σου, ἵνα, εὐάρεστοί σοι γενόμενοι, καταξιώθωσι τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν.

Ὅτι ἠυλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου τοῦ Πατρὸς· κτλ.

ΕΥΧΗ ΤΩΝ ΚΟΛΥΒΩΝ.

Ο πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σε, Κύριε, καὶ κελεύσας τῇ γῆ παντοδαποὺς ἐκφύειν καρπούς, εἰς ἀπόλαυσιν καὶ τροφήν ἡμετέραν· ὁ τοῖς σπέρμασι τοὺς τρεῖς Παῖδας καὶ Δανιὴλ, τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἀβροδιαίτων, λαμπροτέρους ἀναδείξας· αὐτὸς, πανάγαθε Βασιλεῦ, καὶ τὰ σπέρματα ταῦτα σὺν τοῖς διαφοροῖς καρποῖς εὐλόγησον, καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας ἀγιάσον· ὅτι εἰς δόξαν σὴν, καὶ εἰς τιμὴν τοῦ Ἁγίου (τοῦ δε) ταῦτα προετέθησαν παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ εἰς μνημόσυνον τῶν ἐν εὐσεβεῖ τῇ πίστει τελειωθέντων. Παράσχου δέ, Ἄγαθέ, τοῖς τε εὐτρεπίσασι ταῦτα, καὶ τοῖς τὴν μνήμην ἐπιτελοῦσι, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν· πρεσβείαις τῆς παναχράντη Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τοῦ Ἁγίου (τοῦ δε), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα, ὁ

Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΦΥΤΕΥΜΑ ΑΜΠΕΛΩΝΟΣ.

Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, σὺ εἶ ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ Πατήρ σου ὁ γεωργός ἐστι· σὺ καὶ τοὺς Ἀποστόλους σου ἐκάλεσας κλήματα· σὺ καὶ τὸν Ἰσραὴλ, ὡς ἀμπελον, ἐξ Αἰγύπτου μετήρας· ἐξέβαλες ἔθνη, καὶ κατεφύτευσας αὐτήν. Οὕτω καὶ νῦν, Δέσποτα, ἐπιφοίτησον ἐπὶ τὸν Ἀμπελῶνα τοῦτον· φύτευσον, ρίζωσον, βάθυνον τὸ ἔλεός σου ἐπ' αὐτόν· δός αὐτῷ φύλακα τὴν σὴν βοήθειαν· περιχαράκωσον τὰς εἰσόδους καὶ ἐξόδους αὐτοῦ τῇ προνοίᾳ σου· λύτρωσαι αὐτόν, καὶ πᾶσαν τὴν περιοχὴν αὐτῆ ἀπὸ πάσης χαλαζῆς, ἀπὸ χιόνος, καὶ κρυστάλλου φερομένου βιαίως, ἀπὸ φρικτῶν κρυμῶν, καὶ πνευμάτων καύσωνος· ἀπὸ καταιγίδος καὶ πάσης ἀπαξαπλῶς ἐφόδου ὀρατῶν τε καὶ ἀόρατων ἐχθρῶν. Ἐπίδε, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν Ἀμπελον ταύτην, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ σου· ἵνα ἀποδῷ ἐν καιρῷ τοὺς καρπούς αὐτῆς, καὶ καταξιωθῶμεν τρυγῆσαι καὶ προσκομίσαι σοι ἐξ αὐτῆς, εἰς τὸ μεταποιηθῆναι εἰς αἷμα σοῦ τοῦ Χριστοῦ.

Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΤΡΥΓΗΣ ΑΜΠΕΛΟΥ.

Ο Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ εὐδοκῆσας Ἀμπελον κληθῆναι τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτῆς ἀθανασίας πρόξενον ἀναδείξας, διὰ τῆς τοῦ Πνεύματός σε χάριτος· αὐτὸς καὶ νῦν,

Δέσποτα, καὶ τοῦτον τῆς Ἀμπέλου τὸν καρπὸν εὐλόγησον· καὶ δὸς πᾶσι τοῖς μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ τὸν ἀγιασμόν, καὶ τὴν τῆς ψυχῆς προκοπὴν· τὸν δὲ συγκαλέσαντα ἡμᾶς, τῆς ἀληθινῆς σου ἀμπέλου μέτοχον ποιήσον, καὶ ἀνεπηρέαστον τὴν ζωὴν αὐτοῦ διαφυλάξον, ταῖς αἰωνίοις σου καὶ ἀναφαιρέτοις δωρεαῖς κατακοσμών.

Χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΕΥΔΟΓΗΣΕΙ ΟΪΝΟΥ.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε, ἔπιδε ἐπὶ τὸν Οἶνον τοῦτον, καὶ ἐπὶ τοὺς μεταλαμβάνοντας ἐξ αὐτοῦ· καὶ εὐλόγησον αὐτὸν, ὡς ἠλόγησας τὸ φρέαρ τοῦ Γακῶβ, καὶ τὴν κολυμβήθραν τῆ Σιλωάμ, καὶ τὸ ποτήριον τῶν ἀγίων σου Ἀποστόλων. Ὁ παραγενόμενος ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ εὐλόγησας ταῖς ἐξ ὑδρίας, καὶ τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μεταβαλὼν, καὶ τὴν δόξαν σου φανερώσας τοῖς ἀγίοις σου Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις· αὐτὸς καὶ νῦν ἐξαπόστειλον, Κύριε, τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα ἐπὶ τὸν Οἶνον τῆτον, καὶ εὐλόγησον αὐτὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου τῷ ἀγίῳ.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΜΕΤΑΛΛΗΨΙΝ

ΣΤΑΦΥΛΗΣ, Τῆς Σ. ΤΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐλόγησον, Κύριε, τὸν καρπὸν τοῦτον τῆς ἀμπέλου τὸν νέον, ὃν διὰ τῆς τοῦ ἀέρος εὐκρασίας, καὶ τῶν στα-

γόνων τῆς βροχῆς, καὶ τῆς τῶν καιρῶν γαλήνης εἰς ταύτην τὴν ὠριμωτάτην στάσιν ἐλθεῖν εὐδόκησας, ἵνα ἢ ἐν ἡμῖν τοῖς ἐξ αὐτοῦ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου μεταλαμβάνουσιν, εἰς εὐφροσύνην, καὶ τοῖς προσενέγκασι δῶρον, εἰς ἐξελασμὸν ἀμαρτιῶν, διὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ ἀγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου· μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. κτλ.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΙΣ ΧΩΡΑΦΙΟΝ,

Ἡ ΕΙΣ ΑΜΠΕΛΩΝΑ, Ἡ ΕΙΣ ΚΗΠΟΝ, Εἰ ΣΥΜΒῆ
ΒΛΑΗΤΕΣΘΑΙ ΤΠΟ ΕΡΗΕΤΟΝ, Ἡ ΑΛΛΩΝ ΕΙΔΩΝ.

Χρὴ γίνεσθαι Λειτουργίαν, καὶ ἄπτειν Κανδήλαν τοῦ ἀγίου Τρύφωνος, ἢ τοῦ ἀγίου Εὐσταθίου, ἢ τοῦ ἀγίου Γουλιανοῦ τοῦ Αἰβυος, ἢ καὶ ἀμφοτέρων. Καὶ μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν λαβὼν ἔλαιον ὁ Ἱερεὺς ἐκ τῶν Κανδηλῶν, καὶ ὕδωρ τῶν ἀγίων Θεοφανείων, καὶ ἐπιρραίνων σταυροειδῶς τὸ Χωράφιον, ἢ τὸ Ἀμπέλιον, ἢ τὸν Κῆπον, λέγει τὰς Εὐχαῖς ταύτας·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ τῆς δημιουργίας σου ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· καὶ τὸν μὲν οὐρανὸν κατακοσμήσας διὰ τῶν μεγάλων φωστῆρων, ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ θαυμάζεσθαι δι' αὐτῶν σὲ τὸν μόνον Δημιουργὸν καὶ Δεσπότην τῆς κτίσεως· τὴν δὲ γῆν κατακοσμήσας χλόη, καὶ χόρτω, καὶ ποικιλίᾳ σπερμάτων σπορίμων κατὰ γένος, καὶ πᾶσιν ἄνθεσι μορφώσας εἰς εὐκοσμίαν, καὶ εὐλογήσας αὐτήν· αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἐπίβλεψον ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου ἐπὶ τὸ κτῆμα τοῦτο (τὸν κῆπον, ἢ τὴν ἀμπελον), καὶ εὐλόγησον αὐτό· καὶ διαφυλάξον ἀπὸ πάσης φαρμακείας, καὶ ἐπαιδίας, καὶ παντὸς κακοῦ, περιεργείας τε πονηρᾶς, καὶ πανουργίας

ἀνθρώπων πονηρῶν· καὶ δὸς αὐτῷ προσφέρειν καρποὺς κατὰ καιρὸν πεπληρωμένους τῆς εὐλογίας σου· καὶ πᾶν θηρίον, καὶ ἔρπετόν, καὶ πᾶσαν ὄργην καὶ νόσον ἐπερχομένην βλαθερῶς, ἀποδίωξον ἐξ αὐτοῦ.

Ὅτι ἡγίασται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΞΟΡΚΙΣΜΟΣ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΥ ΤΡΥΦΩΝΟΣ.

Λεγόμενος εἰς Κήπους, Ἀμπελώνας, καὶ Χωράφια.

Ὁ ἄνθος μου ἐν Λαμφάκου Κώμῃ, καὶ τὰς χῆνας ἐπιμελουμένου μου καὶ βόσκοντος, ὄργη κατήλθεν ἀπὸ Θεοῦ παντοκράτορος, ἕκ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς κύκλω περιχώρους, τούτέστιν ὄργη πρὸς πᾶσαν ἄμπελον, χώραν τε, καὶ κῆπον, ἀθρόως τῶν φύλλων καὶ τῶν καρπῶν βριθομένων, μαραινομένων, καὶ ἀφανιζομένων. Ὅρων οὖν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος Τρύφων, οὕτω τηκομένους τοὺς καρποὺς, καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν δαπανωμένους τοὺς ἀνθρώπους, τῷ παντελεῖ ἀφανισμῷ τῶν καρπῶν τῆς γῆς, τῶν τε χωραφίων, ἀμπέλων, κήπων, καὶ λαχάνων, καὶ παντοίων δένδρων τῷ τοιοῦτῳ ὀλέθρῳ παραδιδομένων, διαπονηθεὶς, ἐδεήθην πρὸς τὸν Κύριον καὶ Θεόν μου, τοῦ γενέσθαι ἀφανῆ πάντα τὰ θηρία, τὰ πρὸς ἀδικίαν καὶ φθορὰν ὑπάρχοντα τῶν τε κήπων, καὶ χωραφίων, καὶ ἀμπέλων, καὶ παντοίων δένδρων τε καὶ λαχάνων, καὶ μάλιστα τῶν τὴν κώμην ἐκείνην οἰκούντων τῆς παρακειμένης λίμνης, καὶ πρὸς ὑπόκλησιν καὶ πρόσκλησίν μου παραγενομένων. Καὶ δὴ εἰς προσευχὴν κλίναντός μου τὸ γόνυ, καὶ τὰς χεῖρας πρὸς τὸν Θεὸν ἐκπετάσαν-

τος, ὁ εἰσακούων τῶν εἰς αὐτὸν πεποιθότων Θεός, αὐτὸς ἐξαπέστειλεν ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου αὐτοῦ Ἄγγελον, τοῦ πατάξαι πᾶν φύλον καὶ πᾶν γένος κακούργων Σηριῶν, τῶν ἀδικούντων τὴν ἄμπελον, τὴν χώραν τε, καὶ τὸν κῆπον τῶν δούλων αὐτοῦ, ὁ καὶ τῶν Σηριῶν τούτων τὰ ὀνόματα σαφῶς ἐπιστάμενος· οἷα· Κάμπη, Σκώληξ, Σκωληκοκάμπη, Σκάνθαρος, Βροῦχος, Ἀκρίς, Ἐπίμαλος, Καλιγάρης, Μακρόπους, Μύρμηξ, Φθείρ, Ῥυγίτης, Ψυλλίτης, Καυσοκόπος, Ἐρυσίθη, Κοχλοί, Ψαλίτης, καὶ εἴτι ἄλλο προσφυσοῦν καὶ μαραῖνον τὸν καρπὸν τῆς σταφυλῆς καὶ τῶν λοιπῶν εἰδῶν καὶ λαχάνων· οὐ μὴν δέ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ ὄρκω ταῦτα ἐδέσμου, τοῦ μηκέτι τοὺς τόπους τῶν ἐμὲ προσκαλουμένων ἐπιβαίνειν τέτους καὶ διατρίβειν, ἀλλ' ἐπὶ ἀβάτων τόπων ἐπέταξα ἀπελθεῖν. Ὁ δὲ ὄρκος τοιοῦτος ἐστίν· Ὁρκίζω ὑμᾶς κατὰ τῶν ἁγίων πολυομμάτων Χερσβίμ, καὶ τῶν ἑξαπτερυγῶν Σεραφίμ, τῶν ἵπταμένων κύκλω τοῦ θρόνου, καὶ κραζόντων τό· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος Κύριος Σαβαώθ, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός· Ἀμήν. Ὁρκίζω ὑμᾶς κατὰ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, καὶ πάσης Δυναμέως, καὶ τῶν μυρίων μυριαδῶν, καὶ χιλίων χιλιαδῶν, τῶν φόβῳ πολλῶ ἱσταμένων κατενώπιον τῆς δόξης Κυρίου· μὴ ἀδικήσητε τὴν ἄμπελον, μήτε τὴν χώραν, μήτε τὸν κῆπον τῶν δένδρων τε καὶ λαχάνων τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος), ἀλλὰ ἀπέλθετε εἰς τὰ ἄγρια ὄρη, εἰς τὰ ἄκαρπα ξύλα, εἰς ἃ ἔχαρίσατο ὑμῖν ὁ Θεὸς τὴν καθημερινὴν τροφήν. Ὁρκίζω ὑμᾶς κατὰ τοῦ τιμίου Σώματος καὶ Αἵματος Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, δι' οὗ καὶ ἡ σωτηρία ἐδόθη ἡμῖν καὶ ἀπολύτρωσις, καὶ ὑπὲρ οὗ μέλλομεν ἀποθνήσκειν· μὴ ἀδικήσητε μήτε τὴν χώραν, μήτε τὴν ἄμπελον, μήτε τὸν κῆπον, μήτε πᾶν δένδρον κάρπιμόν τε καὶ ἄκαρπον, ἢ φύλλον λαχάνων ἀδικήσητε, ἐκ τοῦ περιορισμοῦ καὶ τόπου τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος)· εἶδε παρακούσητέ μου, καὶ παραβῆτε τὸν ὄρκον, ὃν ὥρκισα ὑμᾶς, οὐκ ἔχετε πρὸς ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ ἐλάχισον Τρύφωνα, ἀλλὰ πρὸς τὸν Θεὸν τὸ Ἀβραάμ,

καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, τὸν ἐρχόμενον κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Διὸ, καθὼς προεῖπον ὑμῖν, ὑπάγετε εἰς τὰ ἄγρια ὄρη, εἰς τὰ ἄκαρπα ξύλα· εἰδὲ μὴ ἀκούσητέ μου, ἵκετε εὖειν μέλλω τὸν φιλάνθρωπον Θεόν, τοῦ ἀποστεῖλαι τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ τὸν ἐπὶ τῶν θηρίων, καὶ σιδήρῳ καὶ μολύβδῳ δῆσει ὑμᾶς καὶ ἀποκτενεῖ, ἀνθ' ὧν τοὺς ὄρκους καὶ τὴν προσευχὴν ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ ἠβητήσατε Τρύφωνος· ἀλλὰ καὶ οἱ εβρουθοὶ, πεμπόμενοι δι' ἐμῆς προσευχῆς, καταφάγονται ὑμᾶς. Ἔτι ὀρκίζω ὑμᾶς κατὰ τοῦ μεγάλου Ὀνόματος, τοῦ ἐπὶ τῆς πέτρας ἐπιγραφέντος, καὶ μὴ βαστασιάσης, ἀλλὰ διαρράγεισης, ὡσεὶ κηρὸς προσώπου πυρός· Ἐξέλθετε ἐκ τῶν καθ' ἡμᾶς, εἰς οὓς προεῖπον ὑμῖν, τόπους ἀβάτους, καὶ ἀνύδρους, καὶ ἀκάρπους· ἐξέλθετε ἀπὸ τοῦ τόπου καὶ περιορισμοῦ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν καὶ ἐμὲ προσκαλουμένων εἰς βοήθειαν αὐτῶν, καὶ ἀντίληψιν, καὶ σωτηρίαν· ἵνα καὶ ἐν τούτοις δοξασθῇ, τὸ πανάγιον ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ αἱ προσευχαὶ καὶ αἱ αἰτήσεις τοῦ ταπεινοῦ Τρύφωνος ἐκπληρωθῶσιν. Ὅτι τῷ Θεῷ πρέπει δόξα καὶ κράτος, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἰερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ἔτα τὴν ἐξῆς Εὐχὴν.

Δέσποτα Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ ἐν σάρκῳ σου οἰκονομίᾳ εὐλογήσας τὴν Βηθλεέμ, καὶ τὴν Γεθσημανῆ, καὶ πρώην τὸν οἶκον Ἰακώβ, ὃς καὶ εὐλογηθεὶς, Ἰσραὴλ μετωνομάσθη· ὁ καὶ τὸν οἶκον Δαυὶδ εὐλογήσας· αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τὸ Κτῆμα τοῦτο (τὸν κῆπον, ἢ τὴν ἄμπελον), καὶ ποιήσον αὐτὸ ἐπ' εὐλογίαις καρποφορεῖ· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων καὶ

καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων, μεγάλων Μαρτύρων Τρύφωνος, Εὐσταθίου, καὶ Ἰουλιανοῦ· τοῦ Ἁγίου (τοῦ δε), καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΕΥΛΟΓΗΣΑΙ ΠΟΙΜΝΗΝ.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐξουσίαν ἔχων πάσης κτίσεως, σοῦ δεόμεθα, καὶ σέ παρακαλοῦμεν· Ὡς ηὐλόγησας καὶ ἐπλήθυνας τὰ ποίμνια τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, οὕτως εὐλόγησον καὶ τὴν Ποίμνην τῶν κτηνῶν τούτων τοῦ δούλου σου (τοῦ δε)· καὶ πλήθυνον, καὶ ἐνδυναμωσον αὐτήν, καὶ ποιήσον αὐτήν εἰς χιλιάδας, καὶ ῥῦσαι ταύτην ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ Διαβόλου, καὶ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς ἐχθρῶν, καὶ αὔρας θανατικῆς, καὶ λοιμικῆς νόσου. Περιφρούρησον αὐτήν δι' ἁγίων Ἀγγέλων σου, πᾶσαν ἀσθένειαν, πάντα φθόνον, καὶ πειρασμὸν φαρμακίας καὶ γοητείας, ἐξ ἐνεργείας ἐπερχομένης τοῦ Διαβόλου, ἀποδιώκων ἐξ αὐτῆς.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς. κτλ.

ΕΥΧΗ

ΕΙΣ ΤΟ ΕΥΛΟΓΗΣΑΙ ΕΔΕΣΜΑΤΑ ΚΡΕΩΝ ΤΗ ΑΓΙΑ

ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΚΥΡΙΑΚῆ ΤΟΥ ΠΑΣΚΑ.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητόν· τὸ, Χριστὸς ἀνέστη γ', εἶτα,
 Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ε'πίσπεσαι, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὰ ἐδέ-
 σματα τῶν Κρεῶν, καὶ ἀγίασον αὐτὰ, ὡς ἡγίασας τὸν
 ἄμνον, ὃν σοι προσήγαγεν ὁ πιστὸς Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἄρ-
 νόν, ὃν περ Ἀβελ σοὶ προσήνεγκεν εἰς ὀλοκάρπωσιν· ὁ-
 μοίως καὶ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, ὃν θυῖσαι ἐκέλευσας
 τῷ υἱῷ σου τῷ πεπλανημένῳ, καὶ πάλιν ἐπανελθόντι πρὸς
 σέ· ἵνα, καθὼς αὐτὸς ἠξιώθη τῆς σῆς χάριτος ἀπολαῦσαι,
 οὕτω καὶ τῶν ἀγιασθέντων ὑπὸ σοῦ, καὶ εὐλογηθέντων ἀ-
 πολαύσωμεν εἰς τροφήν πάντων ἡμῶν.

Σὺ γάρ εἰ ἡ ἀληθινή τροφή, καὶ ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν, καὶ
 σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, καὶ
 τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι. κτλ.

ΕΥΧΗ

ΕΙΣ ΤΟ ΕΥΛΟΓΗΣΑΙ ΤΥΡΟΝ ΚΑΙ ΩΑ.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίστης καὶ δημιουργὸς
 τῶν ἀπάντων, εὐλόγησον τὸ Γάλα τὸ πεπηγὸς, σὺν
 αὐτῷ δὲ καὶ τὰ Ὠά· ἡμᾶς δὲ συντήρησον ἐν τῇ χρη-
 σιότητί σου, ὅπως οἱ μεταλαμβάνοντες αὐτῶν, τῶν σῶν
 ἀφθονοπαρόχων δωρεῶν ἐμπλησθῶμεν, καὶ τῆς ἀνεκλαλή-
 του σου ἀγαθότητος.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ
 δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ
 Ἀγίου Πνεύματος. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΑΙ ΠΛΟΙΟΝ.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ἐντειλάμενος Νῶε τῷ σῶ θειοῦ κατασκευάσαι Κιβωτὸν πρὸς σωτηρίαν τοῦ κόσμου· ὁ ἐκ πολλῶν ξύλων εὐδοκήσας αὐτήν ἐν ξύλον γενέσθαι καὶ συναρμοσθῆναι· αὐτός, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ὁ εὐδοκήσας διὰ τῶν ἀψύχων ξύλων κυβερνάσθαι, τῇ κραταιᾷ σου δὲ χειρὶ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων διασώζων· αὐτός καὶ νῦν, τὸ Πλοῖον τοῦτο διατήρησον· δὸς αὐτῷ Ἄγγελον ἀγαθὸν καὶ εἰρηνικόν· τοὺς μέλλοντας πλέειν ἐν αὐτῷ διαφυλάξον· δὸς αὐτοῖς καὶ εἰς τὰ ἴδια ἀφικνεῖσθαι ὑγιαίνοντας· πρεσβείαις τῆς παναχράντη Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων, νοερῶν Δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τοῦ Ἁγίου (τοῦ δε), καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ κυβερνῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΕΥΔΟΓΗΣΑΙ ΔΙΚΤΥΑ.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ πέντε ἄρτων, καὶ δύο ἰχθύων, πεντακισχλίης κορέσας, καὶ ἐκ τῶν περισσευμάτων πλῆθος συναχθῆναι παρασκευάσας· αὐτός, Δέσποτα παντοδύναμε, καὶ τὰ προκειμένα Δίκτυα εὐλόγησον, διὰ πρεσβειῶν τῆς ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεο-

τόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου, καὶ Πρωτοκορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου· καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας ἰχθύων, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὑγείᾳ ψυχῆς καὶ σώματος διαφυλάξον.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ δοτὴρ πάντων τῶν ἀγαθῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀναρχῷ σου Πατρὶ. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΟΡΥΞΕΙ ΦΡΕΑΤΟΣ.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παντοκράτωρ καὶ παντοδύναμος, ὁ ποιῶν πάντα, καὶ μετασκευάζων μόνῳ τῷ βουλευσθαι· ὁ ἐν ἀπόροις πόρον εὐρίσκων, ἀρρήτῳ καὶ ἀκαταλήπτῳ σοφίᾳ· ὁ ἐξ ἀνίκμου πέτρας, ὑδάτων παρασκευάσας ρυῆναι χειμάρρους, καὶ διψῶντα τὸν σὸν ἐμπλήσας λαόν· αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ἐπαύησον ἡμῶν τῆς δεήσεως τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀναξίων δούλων σου, καὶ χάρισαι ἡμῖν ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τῷδε, διειδές τε καὶ πότιμον, ἄφθονον μὲν εἰς χρείαν, ἀβλαβές δὲ πρὸς ἀπόλαυσιν· ὡς ἂν καὶ ἐν τῷτῳ δοξάζωμεν τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τοῦ Πατρός. κτλ.

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

ΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΛΙΤΑΣ, ΚΑΙ ΑΓΡΥΠΝΙΑΣ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΩΝ.

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, ἀρχόμεθα τοῦ Ἱεραγίου Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία· τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. Καὶ ὁ ρμβ'. Ψαλμὸς, Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου· καὶ εἰς τὸ τέλος ψάλλεται· Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ. Εἶτα ἡ μεγάλη Συναπτὴ παρὰ τοῦ Διακόνου.

Εν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν .

Υπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης .

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος .

Υπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου .

Υπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου .

Υπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς (ἢ τῆς Πόλεως ταύτης) .

Υπὲρ εὐκрасίας ἀέρων .

Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων .

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς .

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον .

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου .

Ἐκφώνησις Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα

Εἶτα τὸ, Θεὸς Κύριος, εἰς Ἦχον πλ. β'. καὶ τὰ
Τροπαῖα ταῦτα, Ἦχος ὁ αὐτός .

Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολο-
γίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν ὡς Δεσπό-
τη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· Ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήσαμεν· μὴ ὀρ-
γισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡ-
μῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρω-
σαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
ἡμεῖς λαὸς σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου
ἐπικεκλήμεθα. Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην, ἀνοιξον ἡμῖν εὐλογημένη
Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσαιμεν· ῥυ-
σθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία
τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἶτα ἀρχόμεθα στιχολογεῖν τοὺς Ψαλμοὺς μετὰ μέλους,
εἰς Ἦχον πλ. β'. ψάλλοντες κατὰ στίχον, Τροπαῖον.

Ἦχος πλ. β'.

Εὐσπλαγχνε, μακρόθυμε, καὶ πανοικτίρμον Κύριε, κα-
τάπεμψον τὸ ἔλεός σου ἐπὶ τὸν λαόν σου.

Ψαλμός 5'.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου
παιδεύῃς με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σὺ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥύσαι τὴν ψυχὴν μου· σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου, ἐν δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ θανάτῳ μου, λίσσω καθ' ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθη ἐν πᾶσι τοῖς ἔχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν, καὶ ταραχθείησαν πάντες οἱ ἔχθροί μου, ἀποσραφείησαν, καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τῆς Δόξης.

Ως οἰκτίρων, Κύριε, σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν λαόν σου· ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Δέσποινα, πανύμνητε, εὐλογημένη, ὡς φιλάγαθος παρακαλέσον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα λέγει ὁ πρῶτος τῶν Ἱερῶν μίαν Εὐχὴν, κατὰ τὴν Λιτὴν ὁ δὲ Διάκονος Συναπτὴν μικράν.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ἐκφώνησις· Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σὺ ἔσιν ἡ βασιλεία.

Καὶ ἀρχόμεθα τῆς δευτέρας Σταύσεως, εἰς Ἦχον πλ. β'.

Ἐλεῆμον, ἐλέησον, ἐλέησον, ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε.

Καὶ στιχολογεῖται ὁ Ψαλμὸς μετὰ μέλους. Ψαλμὸς ραΐ.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σέ ἐλθέτω.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ θλίβωμαι, κλίνον πρὸς με τὸ οὖς σου.

Ἐν ἡ ἄν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὀστά μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν.

Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.

Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου, ἐκολλήθη τὸ ὄστούν με τῇ σαρκί μου.

Ἐμοιώθην πελεκαῖν ἐρημικῶ, ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.

Ἠγρύπνησα, καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον, μονάζον ἐπὶ δώματος.

Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνειδιζόν με οἱ ἐχθροί μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὠμνυον.

Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρων.

Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με.

Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιαὶ ἐκλίθησαν, καὶ γὰρ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθη.

Σὺ δέ, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σὺ οἰαστάς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἦκει καιρὸς.

Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δούλοι σοι τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν χουῖν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι.

Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά σου, Κύριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου.

Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών, καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.

Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν.

Γραφήτω αὕτη εἰς γενεάν ἑτέραν, καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον.

Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὑψους ἀγίου αὐτοῦ, Κύριος ἐξ οὐρανῶ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε.

Τοῦ ἀκούσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λύσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων.

Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὴν αἰνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ.

Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ· Τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι.

Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου· ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου.

Κατ' ἀρχάς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί.

Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται.

Καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτῆς, καὶ ἀλλαγῆσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται. Δόξα.

Ως οἰκτίρμων, Κύριε, σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν λαόν σου ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Δέσποινα, πανύμνητε, εὐλογημένη, ὡς φιλάγαθος παρακάλεσον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ ὁ δεῦτερος τῶν Ἱερέων ἑτέραν Εὐχήν.

Εἶτα Συναπτὴ μικρά.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ἐκφώνησις· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Καὶ πάλιν τὸ Τροπάριον, Ἦχος πλ. β'.

Ως οἰκτίρμων Κύριε, σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν λαόν σου ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ ὁ σὴ. Ψαλμὸς μετὰ μέλους.

Ὁ Θεὸς, ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου, ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

Ἔθεντο Ἱερουσαλήμ ὡς ὀπωροφυλάκιον· ἔθεντο τὰ θνη-

σημαῖα τῶν δούλων σου, βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ· τὰς σάρκας τῶν ὀσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.

Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ, κύκλω Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων.

Ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμός, καὶ χλευασμός τοῖς κύκλω ἡμῶν.

Ἔως πότε Κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος; ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σου;

Ἐκχεον τὴν ὀργὴν σου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ γινώσκοντά σε, καὶ ἐπὶ βασιλείας, αἱ τὸ ὄνομά σε οὐκ ἐπεκαλέσαντο.

Ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακώβ, καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρῆμωσαν.

Μὴ μνησθῆς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων· ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα.

Βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν· ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ρύσαι ἡμᾶς, καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Μήποτε εἶπωσι τὰ ἔθνη· Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεός αὐτῶν; καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν, ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυμένου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμός τῶν πεπεδημένων.

Κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βραχίονός σου, περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων.

Ἄποδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἑπταπλασίονα εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν· τὸν ὄνειδισμόν αὐτῶν, ὃν ὠνείδισάν σε, Κύριε.

Ἡμεῖς δέ, λαός σου, καὶ πρόβατα νομῆς σου, ἀνθομολογησόμεθά σοι, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα.

Εἰς γενεάν, καὶ γενεάν ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἴνεσίν σου.

Δόξα.

Ως οἰκτίρμων, Κύριε, σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν λαόν σου· ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Δέσποινα, πανύμνητε, εὐλογημένη, ὡς φιλάγαθος παρακαλέσον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα τὸ α΄. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄. Ἦγου.

Ε'κ νεότητός μου, πολλά πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτὴρ μου. Δίς.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χορτός γάρ, πυρὶ ἔσσεσθε ἀπεξηραμμένοι. Δίς.

Δόξα.

Α'γίω Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψέται, λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ Μονάδι, ἱεροκρυφίως. Καὶ νῦν.

Α'γίω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

Εἶτα· Πᾶσα πνοή, Εὐαγγέλιον, κατὰ τὴν Λιτὴν, καὶ ὁ Κανὼν παρομοίως· καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΥΧΗ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗ ΕΙΣ ΠΑΣΑΝ ΛΙΤΗΝ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ μόνος ἐν ἐλέει πλούσιος, ὁ καὶ σπλάγγχοις χρηστότητας ἐπικαμπτόμενος ἐπὶ ταῖς δεήσεσιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἀναξίων δούλων σου· ὁ πάντα συμφορόντως τὰ κατ' ἡμᾶς διιθύνων καὶ διακυβερνῶν· ὁ σοφῆ σου προνοίᾳ τὸν ἡμέτερον βίον διεξάγων· ὁ καὶ παντὶ τρόπῳ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν ἐφιεμένος· ὁ φύσει μακρόθυμός τε καὶ πολυέλεος· ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος, καὶ τὴν παιδείαν ἐκτείνων χρηστῶς τε καὶ φιλανθρώπως, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τὸ ἀπολέσαι τῶν χειρῶν σου τὸ πλάσμα, μᾶλλον δὲ πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἐπανασώσασθαι κάλλος, καὶ τὴν πρώτην ἐκείνην εὐγένειαν, ἣν ἀπώλεσαμεν ἀπλότῃτι γνώμῃς, καὶ συμβουλίᾳ ἀλάστορος, ἐπαναγαγεῖν βουλόμενος, καὶ, πᾶσι τρόποις διοικονομούμενος, ἐπανασώσασθαι τὸ τῆς ἐκπτώσεως ἐκείνης ἐλλείπον· αὐτὸς, Δέσποτα παντοκράτορ, ἔπιδε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πρόσχευς ταῖς δεήσεσιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν· τὸ γὰρ πλῆθος τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀπαρρήσιάστους ἡμᾶς πεποίηκε, καὶ μηδὲ τολμᾶν ὄλως αἰτεῖσθαι

τὴν τῶν ἐπταισμένων συγχώρησιν. Ἄλλ' εἰδότες σου τὸ φι-
 λάνθρωπον, τὸ εὖσπλαγχνον, τὸ πολυέλεον, τὸ μακρόθυ-
 μον, τὸ ἀνεξίκακον, καὶ τὸ ὑπερχάθον, ἀποτολμῶντες
 τῷ βάθει τούτων, καὶ τῷ πελάγει τῆς χρηστότητός σου,
 αἶρομεν χεῖρας, καὶ ἐκτενώσ βρωμένοι. Ἠμάρτομεν, ἠνο-
 μήσαμεν, ἠσεθήσαμεν, ὅτι ἐπελαθόμεθα τῶν ἐντολῶν σου,
 καὶ ὀπίσω τῆς διανοίας ἡμῶν τῆς πονηρᾶς ἐπορεύθημεν·
 ὅτι ἀναξίως τῆς κλήσεως, καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ
 σου πεπολιτεύμεθα, καὶ τῶν ἀγίων αὐτῆ παθημάτων, καὶ
 τῆς ὑπὲρ ἡμῶν κενώσεως· ὅτι ἐγενήθημεν ὄνειδος τῷ ἀγα-
 πητῷ σου· Ἱερεῖς, καὶ ὁ λαός σου ἐξέστημεν ἐπὶ τὸ αὐτό·
 πάντες ἐξεκλίναμεν, ἅμα ἠχρειώθημεν, οὐκ ἔσι ποιῶν κρί-
 μα καὶ δικαιοσύνην, οὐκ ἔστιν ἕως ενός· ἀπεκλείσαμεν
 τοὺς οἰκτιρμούς σου καὶ τὴν φιλανθρωπίαν σου, καὶ σπλάγ-
 χνα ἐλέους σου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, διὰ τὴν κακίαν ἡμῶν, καὶ
 τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων, μεθ' ἧς ἀνεστράφημεν.
 Σὺ χρηστός, ἀλλ' ἡμεῖς ἠνομήσαμεν. Σὺ μακρόθυμος, ἀλλ'
 ἡμεῖς πληγῶν ἄξιοι· γινώσκομέν σου τὴν ἀγαθότητα, καὶ
 περ ἀσυνετοῦντες· ὀλίγα, ὧν ἠμάρτομεν, μεμαστιγώμεθα.
 Σὺ φοβερός εἶ, καὶ τίς ἀντιστήσεται σοι; Τρόμος λήφεται
 ἀπὸ σοῦ ὄρη· καὶ μεγέθει βραχίονός σου τίς ἀντερῆσει;
 εἰάν κλείσῃς τὸν οὐρανόν, τίς ἀνοίξει; καὶ εἰάν κλείσῃς τῆς
 καταρράϊκτας σου, τίς συναῖξει; Κοῦφον ἐν ὀφθαλμοῖς σου
 πτωχίσαι καὶ πλουτίσαι, ζωῶσαι καὶ θανατῶσαι, πατά-
 ξαι καὶ ἰάσασθαι, καὶ τὸ θελῆσαί σου, πρᾶξις ἐστὶ συντε-
 τελεσμένη. Σὺ ὠργίσθης, καὶ ἡμεῖς ἠμάρτομεν, λέγει τις
 τῶν παλαι, ἀνθομολογούμενος. Ἡμῖν δὲ καὶ τὸ ἐναντίον
 καιρὸς εἰπεῖν· Ἡμεῖς ἠμάρτομεν, καὶ σὺ ὠργίσθης· διὰ
 τοῦτο ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν· ἀπέσρεψας
 τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἀτιμίας ἐπλήσθημεν. Ἀλλὰ κόπα-
 σον, Κύριε· ἄνες, Κύριε, ἰλάσθητι, Κύριε· μὴ παραδῶς ἡμᾶς
 εἰς τέλος διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, μηδὲ διὰ τῶν ἡμετέρων
 μαστίγων παιδεύσης ἄλλης. Δὸς ἡμᾶς διὰ τῆς ἐτέρων βα-
 σάνου σωφρονισθῆναι τινὰς τούτων τῶν ἐθνῶν, τῶν οὐ γι-
 νωσκόντων σε, καὶ βασιλείων, αἱ τῷ σῶ κράτει οὐκ ὑπε-

τάγησαν. Ἡμεῖς δὲ λαός σου, καὶ ῥάβδος κληρονομίας σου διὰ τὸτο παιδευσον ἡμᾶς· πλὴν ἐν χρηστότητι, καὶ μὴ τῷ θυμῷ σου· ἵνα μὴ ὀλιγοστοὺς ἡμᾶς ποιήσης, καὶ παρὰ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ἐξουδένωμα· τὸ γὰρ ἔλεός σου ἄφατον, καὶ ἡ φιλανθρωπία σου ἀνυπέρθλητος, καὶ ὁ τῆς χρηστότητός σου πλοῦτος ἀνεξιχνίαστος· ἐφ' οἷς καὶ τεθαρρήκοτες, δεόμεθα καὶ ἱκετεύομεν, κάμπτοντες γόνυ καρδίας ἡμῶν· Κόπασον τὴν θραῦσιν τῆς ὀργῆς σου, ἐξαιτούμεθα, ὡς ἐπὶ τοῦ Δαυὶδ παλαί τὴν ἐπὶ τῷ λαῷ σου· καὶ οὐχ ὁμοίαν καὶ τὴν μετάνοιαν ἐπίδεικνύμεθα, ἀλλ' ὡς ὑπεράγαθος, στήσον τὴν ὀργὴν σου, καταπραΰνον τὸν θυμὸν σου τὸν δίκαιον· καὶ δός τοῖς κάμνουσι τὴν ὑγίαν, τοῖς ἀσθενοῦσι τὴν ῥῶσιν, τοὺς δὲ ὑγιαίνοντας τήρησον ἐν ταύτῃ· πᾶσαν δὲ νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἀπέλασον ἐκ τοῦ λαοῦ σου· πάντας τῆς προσδοκίας ταύτης ἐλευθέρωσον, συντηρῶν ἀνεπηρεάστους τῆς αἰκισιάσης ἀσθενείας, καὶ φυλάττων τῇ παντοκρατορικῇ σου χειρὶ ἀπροσψάστους τῆς δεινῆς ταύτης κακώσεως καὶ ὀλεθρίου συντριβῆς· ὄντως γὰρ συνέχεε πάντας καὶ συνετάραξεν ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου· καὶ οὐκ ἐπιστρέψωμεν ὅλως ἐκ τῶν πονηριῶν ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπάλλαξον τοῦ κακοῦ συνειδότος πάντας, καὶ δός ἐν πάσῃ ἀγαθοεργίᾳ εὐαρεστεῖν σοι· πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· προστασίαις τῶν ἁγίων καὶ θεοειδῶν Ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ τοῦ ἐλέους πηγὴ, καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας ἀνεξιχνίαστος ἄβυσσος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΕΙΣ ΑΝΟΜΒΡΙΑΝ.

Προκείμ. τοῦ Ἀποστόλου. Τὰς αὐλάκας αὐτῆς μέθυσον.

Στίχ. Ἐν ταῖς σταγύσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. Ε'. 7.

Αδελφοί, μακροθυμήσατε ἕως τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου ἰδοῦ, ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐπ' αὐτῷ, ἕως λάβῃ ὑετὸν πρῶϊμον καὶ ὄψιμον. Μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς, στηρίζετε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου ἤγγικε. Μὴ στεναζέτε κατ' ἀλλήλων, ἀδελφοί, ἵνα μὴ κατακριθῆτε ἰδοῦ, ὁ κριτὴς πρό τῶν θυρῶν ἔστηκεν. Ἡλίος ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι· καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἑνιαυτοὺς τρεῖς, καὶ μῆνας ἕξ. Καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε, καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Ἀλληλουῖα. Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἑνιαυτοῦ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ΙΣ'. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσελθόντες τῷ Ἰησοῦ οἱ Φαρισαῖοι καὶ Σαδδουκαῖοι, πειράζοντες ἐπηρώτων αὐτὸν, σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ δεῖξαι αὐτοῖς. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὁψίας γενομένης λέγετε, Εὐδία· πυρρᾶζει γὰρ ὁ οὐρανός. Καὶ πρῶτ', Σήμερον χειμῶν· πυρρᾶζει γὰρ στυγνάζων ὁ οὐρανός. Ὑποκριταί, τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε διακρίνειν, τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ δύνασθε; Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς Προφήτης δεκτὸς ἐστὶν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ· ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ἡμῖν, πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡλιοῦ ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανός ἐπὶ ἔτη τρία, καὶ μῆνας ἕξ, καὶ ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἡλίας, εἰμὴ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδῶνος πρὸς γυναῖκα χήραν. Λέγουσιν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Τί οὖν ποιῆς σὺ σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν, καὶ πιστεύσωμέν σοι; τί ἐργάζῃ; Οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρή-

μω, καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον· Ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἄμην, ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλ' ὁ Πατήρ μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν· ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ Θεοῦ ἐστίν, ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ζωὴν δίδους τῷ κόσμῳ.

ΔΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΠΙ ΛΥΧΜῶ ΑΝΟΜΒΡΙΑΣ.

Ἡ Ἐκτενὴς παρὰ τοῦ Διακόνου.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθα σου ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ὁ μὴ βουλόμενος, τὸν θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ἀλλὰ ἀναμένων αὐτοῦ τὴν ἐπιστροφήν καὶ τὴν μετάνοιαν, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου.

Ὁ ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς, ἐντειλαὶ αὐταῖς τοῦ δοῦναι ὑετὸν εἰρηνικὸν ἐπ' αὐτῇ, ἡμῶν δεομένων σου.

Ὁ προσκαλούμενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, κατὰπεμψον τὴν εὐλογίαν σου ἐφ' ἡμᾶς δεομένους σου.

Ὁ περιβάλλον τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, καὶ ἐτοιμάζων τῇ γῇ ὑετὸν, ἐξαπόστειλον ἡμῖν τὰ ἐλέη σου δεομένοις σου.

Ὁ ἐξανατέλλον χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων, σῶσον ἀνθρώπους σὺν κτήνεσι, δεομένους σου.

Βροχὴν ἐκούσιον, καὶ ὄμβρον εἰρηνικὸν κατὰπεμψον τῇ γῇ, καὶ σῶσον τὰ σύμπαντα Φιλάνθρωπε, ἡμῶν δεομένων σου.

Κατὰπεμψον τοὺς ὑετούς σου ἐπὶ τοὺς χρίζοντας καὶ δεομένους τόπους, Φιλάνθρωπε, ἡμῶν δεομένων σου.

Οἰκτίρμον, καὶ ἐλεῆμον οἰκτείρησον, καὶ εὐφρανον ἡμᾶς, Φιλάνθρωπε, δεομένους σου.

Εἰσάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεὸς, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, τῇ εὐσπλαγγνίᾳ σου, δεομένους σου.

Ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Ἱερέως .

Ὁ^ςτι ἐλεήμων καὶ φιλόνηθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος πάλιν·

Ἐ^{στι} δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν Πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ λιμοῦ, λοιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρὸς, μαχαίρας, ἀκρίδος, χαλαζῆς, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου· καὶ ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ, καὶ εὐδιαλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόνηθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν τὴν κατ' ἡμῶν κινημένην, καὶ ρύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης ἡμῖν δικάϊας αὐτοῦ ἀπειλῆς· καὶ ὑπὲρ τοῦ καταπέμψαι ὑμῖν ὑετὸν εἰρηνικὸν, καὶ ἐπομβρῆσαι τῇ γῇ ὄμβρον ἀγαθότητος, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς δεομένους αὐτοῦ.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Ἐ^{πάκουσον} ἡμῶν, ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περὰ τῶν τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρῶν· καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα, ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόνηθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΚΑΝΩΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΝ ΚΥΡΙΟΝ

ΕΠΙ ΑΝΟΜΒΡΙΑ.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Δίδου ὑέτόν τῇ γῆ διψώσῃ Σῶτερ.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν.

Δέχου Σωτήρ, δέησιν ἐξ ἀναξίων ἡμῶν, στομάτων, καὶ κατάπεμψον, ἐξ οὐρανοῦ τῇ γῆ, ὑέτους καρποφόρους, φιλάνθρωπος ὑπάρχων καὶ πολυέλεος.

Ἰλάσθητι νῦν, Κύριε ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ τὴν ὀργὴν παράγαγε, τὴν κατ' ἡμῶν Σωτήρ, ἐκχυθεῖσαν διακαίως, καὶ δίδου οὐρανόθεν, ὄμβρους ὑδάτων τῇ γῆ.

Δεῦτε βροτοί, κλαύσωμεν πρὸς τὸν τῶν ὄλων Θεόν, ἐν κατανύξει κρᾶζοντες· Φεῖσαι Φιλάνθρωπε, ἡμετέρων πταισμάτων, καὶ πέμψον οὐρανόθεν, ὕδωρ διψώσῃ τῇ γῆ.

Θεοτοκίον.

Ὡς διὰ σοῦ, ἔγνωμεν Θεογεννήτρια· διό σε ἰκετεύομεν, καὶ ἐξαιτούμεθα· Δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, τὸν Κτίστην, καὶ Υἱόν σου, πέμψαι τῇ γῆ ὑέτόν.

Ὡδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Ὅπᾳσαν τῇ δρακί κατέχων Κύριε, τὴν κτίσιν ἐπάκουσον ὡς οἰκτίρμων, τῆς δεήσεως τῶν δούλων σου, καὶ κατάπεμψον ὕδωρ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Υπάρχων ἀγαθὸς καὶ εὐδιαλλακτος, ὡς ἔχων τὴν ἄβυσσον εὐσπλαγγνίας, μὴ παρίδῃς ταῖς δεήσεις ἡμῶν, ἀλλὰ πέμψον ἡμῖν εἰρηνικὸν ὑέτόν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔχουσα Ἀγνή πρὸς τὸν φιλάνθρωπον, Υἱόν σου, εὐπρόσδεκτον παρρησίαν, ἐκδυσώπει τοῦ δοθῆναι τῇ γῆ, ὑέτους καρποφόρους μεσιτείας σου. Ἄνδριτσαινας

Ἐδὴ δ' ὕμνω σε, ἀκοήν.

Υψόθεν, ἐφ' ἡμᾶς ἐπίβλεπον, Ἀγαθὲ τοὺς ἡμαρτηκότας, καὶ δώρησαι Κύριε, τὸ ἐλεός σου ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ κατὰπεμψον δεόμεθα, πλουσίως τὰ ἐλέη σου φιλάνθρωπε.

Επῆλθεν, ἐφ' ἡμᾶς Φιλάνθρωπε, ἀμαρτήσαντας ἢ ὀργῇ σου· οὐρανοὺς ἔκλεισε, μὴ δοῦναι ὑέτους τῇ γῆ σου· διὸ δυσωποῦμέν σε οἱ δοῦλοί σου· Μὴ τῷ θυμῷ σου Λόγε ἐκπαιδεύσης ἡμᾶς.

Τὸν πλουῦτον, ὃν περ ἡμῖν ἔδωκας, ἀνηλώσαμεν ἐν ἀσώτῃ· ἀλλ' ὡς ἔχων Κύριε τὴν ἀβυσσον τῆς εὐσπλαγχνίας, Πατὴρ ἀγαθὸς ὢν παρακλήθητι, καὶ ὑέτους παρὰσχου ἐτησίους τῇ γῆ.

Οκράσεις, μεταβάλλων Κύριε, τοῦ ἀέρος προστάγματί σου, ἐκούσιον δώρησαι, βροχὴν ἡμῖν ἀφορισθῆναι, καρπούς εὐθηνίας ἀποστελλων, τοῦ ἐμπιπλᾶν πᾶν ζῶον εὐδοκίας σου.

Νεφέλας, ὁ ἀνάγων Κύριε, ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς βουλήσει, καὶ ἀστραπάς φαίνειν τε, τοῦ βρέχειν ἐπὶ πᾶσαν κτίσιν· αὐτὸς ὡς φιλάνθρωπος εὐδόκησον, τοῦ καταπέμψαι ἄνωθεν τῇ γῆ ὑέτόν. Θεοτοκίον.

Σὺ Μήτηρ, Θεοτόκε γέγονας, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὄθεν πῖσται, αἰτούμέν σε ἅπαντες, ὡς ἔχουσιν τὴν παρρησίαν. Αὐτὸν ἐκδυσώπει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τοῦ καταπέμψαι ὕδωρ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ἐδὴ εἰ. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ταῖς ἰκεσίαις Σωτῆρ, τῶν Ἀσωμάτων εὐμενῶς ἄκουσον, πάντων ἡμῶν, αἰεὶ δυσωπούντων, καὶ δίδου ὑέτόν τῇ γῆ σου διψώση, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Η δωδεκάς Μαθητῶν, σὺν Ἀθληταῖς πρὸς τὸν Θεὸν δέησιν, ὑπὲρ ἡμῶν ποιήσασθε, ὅπως λυτρώσῃται ἡμᾶς, ἐκ πάσης ἀνάγκης, ὀργῆς τε καὶ θλίψεως.

Γενοῦ ἡμῖν εὐμενῆς, ἐν τῷ καιρῷ τῶν πειρασμῶν Κυρίου, καὶ ἀπεικῆς, τῆς ἐπικειμένης διάσωσον ἡμᾶς, καὶ πέμψον τῇ γῆ σου, βροχὴν τὴν ἐκούσιον.

Θεοτοκίον.

Πάντες μεσίτιν σε νῦν, πρὸς τὸν Θεὸν οἱ γηγενεῖς ἔχομεν, ὡς ἀληθῶς· διὸ ἐξαιτούμεν· Τῇ σκέπῃ σου Ἀγνή, τὴν πόλιν σου σῶζε, ἐκ πάσης ἀλώσεως.

ᾠδὴ ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Η πληθὺς τῶν Μαρτύρων πρεσβεύσατε, ἔχοντες πρὸς Κύριον, ὡς παρρησίαν πολλήν, νῦν ὑετόν δωρήσασθαι, καὶ καρπὸν εὐφορίας ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Δυσωποῦμεν πρεσβείαις τῶν σῶν Μαθητῶν· Ἄνες, ἄφες Κύριε, τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ τὴν ὀργὴν ἀπόστρεψον, ἀφ' ἡμῶν, καὶ παράσχου τῇ γῇ ὑετόν.

Ικετεύομεν Δέσποτα Κύριε, σὲ ὡς ἀγαθὸν καὶ φιλόφρων, πόνῳ ψυχῆς· Φεῖσαι ἡμῶν καὶ δώρησαι, ὑετοὺς καρποφόρους διψώσῃ τῇ γῇ.

Θεοτοκίον.

Ικετεύειν μὴ παύσῃ δεόμεθα, τὸν Υἱόν σου πάναγνε, Θεογεννήτρια, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν δούλων σου, εἰρηνεῦσαι καὶ σῶσαι ἐκ πάσης ὀργῆς.

ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνοσ χρυσῆς.

Ψυχῶν ἀγαθῆ, κυριεύοντα πασῶν σε ἐπιστάμενοι, ἐκδυσωποῦμεν· Φεῖσαι, σύγγνωθι, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόφρων, καὶ τῆς ἐνεστώσης δικαίας, ἀπειλῆς ἡμᾶς λύτρωσαι, καὶ δώρησαι ὡς ἀγαθὸς, ὄμβρους διψώσῃ τῇ γῇ.

Ως πρὶν Μανασσῆν, ἐκ τοῦ ζώου τοῦ χαλκοῦ μετανοήσαντα, Σῶτερ ἐρρύσω, καὶ διέσωσας, θανατηφόρου συμπτώματος, εὐσπλαγγνε οἰκτίρμον παράσχου, καὶ ἡμῖν τὰ ἐλέη σου, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς, ἀπὸ λιμοῦ καὶ σεισμῶ.

Σπλαγγνίσθητι νῦν, ἐφ' ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ ἐλεήμων· καὶ γὰρ ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, καὶ ἠδικήσαμεν ἅπαντες· ὅθεν δυσωποῦμέν σε φόβῳ· Μὴ τῇ ὀργῇ σε φιλόφρον, παιδεύσης κληρονκαὶ λαόν, ἀλλ' ὕδωρ πέμψον τῇ γῇ.

Θεοτοκίον.

Σὲ πάντες βροτοὶ, καταφύγιον στερρόν καὶ ὄπλόν ἄμαχον, Θεογεννήτορ ἐπιστάμεθα, καὶ δυσωποῦμεν οἱ δῆλοι σε· Ῥῦσαι ἀπειλῆς τῶν βαρβάρων, τὸν λαόν καὶ τὴν πόλιν σε, ἀπὸ λιμοῦ τε λοιμῶ, σεισμῶ καὶ πάσης φθορᾶς.

Ὡδὴ ἡ. Τὸν ἐν καρμίνῳ τοῦ πυρός.

Ηλίας λόγῳ ὑετὸν, ἀναστέλλει ἐπὶ γῆς, καὶ πάλιν λόγῳ, οὐρανόθεν κατάγει· διὸ αἰτούμεν Ἀυτοῦ, πρεσβείαις Οἰκτίρμον κατάπεμψον, ὑετοὺς ὑδάτων, τῇ γῆ σου οὐρανόθεν.

Σὺν Ἀσωμάτων τοῖς χοροῖς, Ἀποστόλων, Προφητῶν καὶ τῶν Μαρτύρων, Ἱερέων ὁ δῆμος καὶ τῶν Ὀσίων πληθὺς, ὡς Κτίστην τῶν ὅλων καὶ Κύριον, σὲ καθικετεύει, σῶσαι τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

Ως Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ Σηρός, καὶ Σαλάσσης ὡς Θεὸς ἀπελυτρώσω, Δανιὴλ ἐκ τοῦ λαίκκου, καὶ τῶν Σηρῶν ἀγαθὲ· ὡσαύτως εἰσαίκουσον δούλων σου, καὶ ῥῦσαι ἐκ πάσης, ἀνάγκης τὸν λαόν σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν σὲ τεκοῦσαν Ἰησοῦ, Θεοτόκον, εἰς πρεσβείαν νῦν κινούμεν, οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι, ἡμαρτηκότα λαόν· καὶ πάλιν πόθῳ σοι προσφεύγοντα, καὶ ὑπερυψοῦντα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ β'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Τῇ γῆ διψῶση Οἰκτίρμον, καὶ ἡμῶν ἐξαιτούντων, τὴν σὴν φιλανθρωπίαν ἀγαθὲ, ἔλεως Δέσποτα φάνηθι, ὡς Θεὸς παντοκράτωρ· καὶ δώρησαι ἡμῖν ὡς ἀγαθός, ὑετοὺς καρποφόρους, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ελέησον Ἐλεῆμον, τῶν χειρῶν σου τὸ ἔργον· συγχώρησον ἡμῖν ὡς ἀγαθός· μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης λαόν· ἀλλὰ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ πρόσχεε τῇ δεήσει νῦν ἡμῶν, καὶ παράσχου τῇ γῆ σου, ὄμβρους ὑδάτων Κύριε.

Ρῦσαι ἐθνῶν καὶ βαρβάρων, καὶ παντὸς πολεμίου, τὴν πόλιν σου καὶ πάντα τὸν λαόν, καὶ ὑετοὺς ἡμῖν δώρησαι, καρποφόρους Οἰκτίρμον, εἰς εὐθηνίαν πάντων τῶν καρπῶν, καὶ σωτηρίαν πᾶσι, κατάπεμψον φιλανθρωπε.

Θεοτοκίον.

Νενοσηκότας ὀρώσα, καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, καὶ βεβλημένους πάθεισι δεινοῖς, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Δέποινα, Σεραπεύσασα λύσον, τῶν νῦν παρενοχλούντων λυπηρῶν, ἵνα πάντες σε ὑμνοῖς, ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

ΕΥΧΑΙ ΕΠΙ ΑΝΟΜΒΡΙΑΣ.

Ποίημα Καλλίστου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΥΧΗ Α'.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τὸν πρὸς σὲ ζῆλον ἐπακούσας Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου, καὶ τὸν κατὰ καιρὸν τῇ γῆ πεμπόμενον ὑετὸν ἐπισχεθῆναι κελεύσας· εἶτα πάλιν, διὰ τῆς αὐτοῦ ἰκεσίας, ὄμβρον καρποφόρον αὐτῇ χαρισάμενος· αὐτὸς, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ὑπὸ τῆς ἰδίας σου εὐσπλαγχνίας δυσωπούμενος, βροχὴν ἐκούσιον κατὰ-πεμψον τῇ κληρονομίᾳ σου· καὶ τὰ πεπλημμελημένα ἡμῖν παριδῶν, τοὺς ὑετούς σου κατὰπεμψον ἐπὶ τοὺς χρῆζον-τας καὶ δεομένους τόπους. Εὐφρανον τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, διὰ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ σου, καὶ τὰ νήπια, καὶ τὰ κτήνη, καὶ τὰ ἄλλα πάντα, ὅτι πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Β'.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς· ὁ ἀστραπαῖς εἰς ὑετὸν πεποιηκῶς· ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν σου· ὁ προσκαλούμενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς· σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ ἰκετεύομεν, ἐξομολογούμενοι τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ αἰτούμενοι τὸ παρα σὲ πλῆσιον ἔλεος· Ἄνοιξον τοὺς καταρράκτας τοῦ οὐρανοῦ· ἔντειλαι ταῖς νεφέλαις τοῦ βρέξαι ὑετὸν· οἴκτειρον πάντα τὰ τῆς γῆς σου· σπλαγχνίσθητι ἐπὶ πρεσβύταις, καὶ νέεσι,

καὶ νήπια θηλάζοντα μαστόν, θήλης σου καὶ θηλίδας, υἴης καὶ θυγατέρας, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ κτήνη τῆς γῆς, καὶ ἐξάγαγε ἡμῖν ἄρτον εἰς βρώσιν, καὶ χλόην τοῖς κτήνεσι· πρόσδεξαι τὰς δεήσεις παντός τοῦ λαοῦ σου, καὶ μὴ ἀπόσῃ τοὺς στεναγμοὺς τῶν πενήτων· μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης ἡμᾶς, μηδὲ διαφθείρης λιμῷ καὶ δίψει τὸν λαόν σου· οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σέ ἐλπίζουσι, λαβεῖν τὴν παρά σου τροφήν εἰς εὐκαιρον· ἐπὶ σοὶ πεποιθήμεν· ἐκτός σου, ἄλλον οὐκ οἶδαμεν· τὰ παρά σου πλούσια ἐλέη ἀπεκδεχόμεθα.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Γ΄.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, οἶδαμεν ὅτι ἀνάξιοι τυγχάνομεν τῶν σῶν οἰκτιρισμῶν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἄραι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν, καὶ ἀτενίσαι εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ σταθῆναι ἐνώπιόν σου, καὶ τὰ αἰτήματα ἡμῶν λαλῆσαι πρὸς σέ. Τί γὰρ καλὸν ἐποιήσαμεν, ἵνα καὶ τῶν αἰτήσεων ἐπιτύχωμεν; καὶ γὰρ, διὰ τὴν σὴν ἄπειρον ἀγαθότητα, ἐκ τοῦ μὴ ὄντος ἡμᾶς εἰς τὸ εἶναι παραγαγῶν, εἰκόνι τῇ σῇ τετίμηκας, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν ἡμῖν ὑπέταξας. Ἀλλ' ἡμεῖς, οἱ τοσαῦτα εὐεργετηθέντες, ὡς ἐχθροὶ διετέθημεν, καὶ σοῦ τοῦ εὐεργέτου τὰς ἐντολὰς ἠθετήσαμεν, καὶ βίον ψεκτόν, καὶ γνώμην ῥυπαράν καὶ ἀκάθαρτον ἐκτησάμεθα· καὶ οὐ τὴν σὴν μόνον ἀγάπην ἀπεβαλόμεθα, ἀλλὰ καὶ ὡς θηρία κατ' ἀλλήλων φερόμεθα, καὶ τὰς σάρκας ἀλλήλων κατεσθίομεν, διὰ τῶν πλεονεκτικῶν τρόπων, καὶ τῆς ἀδίκου προαιρέσεως ἡμῶν. Πῶς οὖν ἄξιοι ἐσμὲν, τῶν σῶν εὐεργεσιῶν ἀπολαύειν; Σὺ γὰρ δίκαιος, ἡμεῖς ἀδικοὶ· σὺ ἀγαπᾷς, ἡμεῖς ἐχθραίνομεν· σὺ εὐσπλαγγος, ἡμεῖς ἀσπλαγχοὶ· σὺ εὐεργέτης, ἡμεῖς ἄρπαγες. Ποῖαν τὴν

πρὸς σέ κοινωνίαν φέρομεν, ἵνα καὶ τῶν σῶν ἀγαθῶν κοι-
 νωνήσωμεν; Ὁμολογοῦμεν τὴν δικαιοσύνην σου ἐπιγινώ-
 σκομεν τὴν καταδίκην ἡμῶν· κηρύττομεν ταῖς εὐεργεσίας
 σου· μυρίοις θανάτοις ὑπόδικοι ἐσμέν. Ἴδου ἐπὶ τὴν σὴν
 δραστηκωτάτην, καὶ τὰ πάντα διακρατοῦσαν χεῖρα δια-
 μένομεν· ῥᾶδιον τυγχάνει τῇ σῇ παντοδυναμῶ χειρὶ, ὡς
 ἐν ῥοπῇ, ἀφανίσαι ἡμᾶς· καὶ ὅσον ἀπὸ τῆς ἡμετέρας γνῶ-
 μης καὶ ἀναστροφῆς, δίκαιον ἐστὶν ἡμᾶς ὀλέθρῳ παραδο-
 θῆναι, δικαιοτάτε Κριτᾶ· ἀλλὰ τῆς σῆς ἀνυπερβλήτου
 ἀγαθότητος, καὶ ἀφράστου χρηστότητος, οὐκ ἐστὶν ὄλωσ
 ἄξιον, φιλανθρωπότατε Δέσποτα. Διὸ εἰς τὴν ἀνεξιχνία-
 στὸν σου συμπάθειαν, καὶ τὰ ἀμνησίκακά σου σπλαγχνά
 θαρρόυντες, προσερχόμεθά σοι τῷ εὐεργέτῃ οἱ ἀγνώμονες
 καὶ ἀχάριστοι· Μὴ διὰ ταῖς ἀμαρτίας ἡμῶν παραδῶῃς
 ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἀύχμου, μηδὲ διὰ ταῖς ἀνομίας ἡμῶν συν-
 τρίψῃς ἡμᾶς κλοιῷ τοῦ λιμοῦ· ἀλλὰ διὰ τὴν ἀγαθότητά
 σου, παράσχου τῇ γῇ, ἣν ἀφώρισας, βροχὴν ἐκούσιον τῇ
 κληρονομίᾳ σου, καὶ πλήρωσον τοὺς κόλπους τῆς γῆς τῶν
 ζωογόνων σου ὑδάτων. Ἴδου γὰρ πρόκειται αὕτη ὡς μή-
 τηρ, ἐξηραμμένους ἔχουσα τοὺς μαστούς· ὡς γὰρ ἐκείνης
 οἱ μαστοὶ, γάλακτος ἀποροῦντες, θάνατον προσφέρουσι
 τῷ βρέφει, οὕτω καὶ ἡ γῆ, ταῖς αὐλάκας αὐτῆς ἀμοίρους
 ὑγρότητος προβαλλομένη, μαρασμὸν ἐμποιεῖ τῇ χλόῃ, καὶ
 φθορὰν τοῖς γεννήμασιν αὐτῆς φέρει, καὶ λιμὸν ἡμῖν ἀπει-
 λεῖ καὶ θάνατον· ὁ γὰρ ἐκ τῆς ξηρότητος καύσων, καθά-
 περτις διακαῆς πυρετός, τὰ βλαστήματα μαράνας, ἀφα-
 νισμὸν προμηνύει τῶν γεννημάτων αὐτῆς. Ἀλλὰ τῷ ἐλέει
 σου ἐπίσκεψαι αὐτήν, καὶ ὑδατώδεσι νέφεσι τὸν αἶρα εὐ-
 κράτωσον, καὶ τῷ πλοσίῳ σου ὑετῷ τὴν γῆν καταδρόσι-
 σον, καὶ τὰ βλαστήματα αὐτῆς ψυχαγώγησον, καὶ ταῖς
 ἀναπνοαῖς τῶν καλλίστων αἰέρων τοὺς καρπούς ἀρτίου
 καὶ μεστοὺς ποιήσον, καὶ πλήθυνον αὐτοὺς τῇ εὐσπλαγ-
 χνίᾳ σου, δι' ἧν ὥρισας τὴν τοῦ σώματος ζωὴν διακρατεῖ-
 σθαι· εἴαν γὰρ μὴ σὺ τὴν διὰ τῶν ἐκουσίων σου ὄμβρω
 δῶῃς χρηστότητα, ἡ γῆ ἡμῶν οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς

ἀλλὰ διὰ τὰ πλήθη τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐπάκουσον τὴν δέησιν τῶν ἀναξίων δούλων σου.

Σὺ γὰρ εἶ Κύριε, ἡ πηγὴ τοῦ ἐλέους, καὶ ὁ τῶν ἀγαθῶν χορηγός, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Δ'.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, Κύριε, ὁ διὰ τοῦ Προφήτου σὺ Ἥλιου λύσας τὸν αὐχμὸν, καὶ τῇ τῶν ὄμβρων καταρρόῃ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καταβρέξας, καὶ τῇ εὐθηνίᾳ τῶν καρπῶν διατρέψας τὸν λαόν σου πλουσίως· αὐτὸς καὶ νῦν, ὑπὸ τῆς ἐμφύτου σου χρηστότητος δυσωπούμενος, δώρησαι τῇ γῇ ὑετοὺς εἰρηνικοὺς, εἰς γονιμότητα τῶν ἐτησίων καρπῶν. Σὺ γὰρ εἶ ὁ τὰ ὕδατα εἰς τόπους αὐτῶν ἀποκαταστήσας, καὶ τὴν γῆν, ὑπ' αὐτῶν καλυπτομένην, ὄρατὴν παρασκευάσας. Σὺ εἶ ὁ κελεύσας αὐτῇ παντοδαπούς ἐκφύειν καρπούς, εἰς ἀπόλαυσιν ἡμετέραν. Σὺ εἶ ὁ διὰ τὴν ἁμαρτίαν τῶν ἐπὶ τοῦ Νῶε ἀνθρώπων πηγὰς ἀβύσσου ῥήξας, καὶ καταρράκτας ἀνοίξας οὐρανοῦ, καὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς θαλασσωσας, πρὸς ἐξάλειψιν πάσης σαρκός. Σὺ εἶ ὁ ἐν ὕδασι στεγαζὼν τὰ ὑπερῶά σου. Σὺ εἶ ὁ νέφη μετεωρίζων, καὶ τούτοις ἐπιτάττων, τὰς τῶν ὄμβρων ἀπολύειν σταγόνας. Σὺ εἶ ὁ ἀνάγων τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέων ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς. Σὺ εἶ ὁ ὑετὸν ὀρίσας καὶ βροχὰς ἐκουσίους ἀφορίσας, καὶ ποταμοὺς ὑδάτων ἀποπληρῶν, καὶ ποτίζων τὴν γῆν, καὶ μεθύων τὰς αὐλάκας αὐτῆς, εἰς πληθυσμὸν τῶν ὠραίων αὐτῆς καρπῶν. Σὺ εἶ ὁ διελθὼν θαλάσσαν, καὶ ποταμὸν βάσιμον ἀπεργασάμενος, καὶ ὕδωρ ἐκ πέτρας πηγάσας, καὶ πικρίαν ὑδάτων εἰς γλυκύτητα μεταβαλὼν. Οἶδε τῶν ὑδάτων ἡ φύσις τὸν αὐτῆς Ποιητὴν, ἐπιγινώσκει τὸν ἑαυτῆς Δεσπότην, οὐκ ἀγνοεῖ τὴν ὀφειλομένην ὑπηρεσίαν. Ἄν ἴδῃ σὲ τὸν Δεσπότην ὀργιζόμενον κατ' ἡμῶν, ἢ ἀμέτρως κινουμένη ὄλεθρον

κατεργάζεται, ἢ συστελλομένη συνέχεται, καὶ ἡ αὐχμηρία
 χώραν λαμβάνει, καὶ φλογώδης ὁ αἶθρ γίνεται, καὶ τῆς γῆς
 οἱ βλαστοὶ μαραίνονται, καὶ ἡμεῖς εἰς χεῖρας κινδύνων
 πίπτομεν. Ἄν δὲ πάλιν θεασῆται σὲ τὸν φιλόθρωπον
 Θεόν, εὐμενῆ καὶ εὐδιαλλάκτον τοὺς ὑέτους ἐτοιμάζει
 καὶ οἱ ὄμβροι ἐπὶ τὴν γῆν καταφέρονται, καὶ ὁ αἶθρ εὐ-
 πνους γίνεται, καὶ ἡ γῆ, τῷ σῶ προστάγματι εἰκουσα, δα-
 ψιλῆς τοὺς καρπούς ἐκ τῶν ἑαυτῆς λαγόνων ἀνατέλλει.
 Σὲ ταῖν τὸν Ποιητὴν καὶ συνοχέα τῆ παντὸς ἱκετεύομεν,
 λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· μνήσθητι,
 ὅτι ἔργα τῶν χειρῶν σου ἐσμέν· πρόσχες τῇ ἀσθενείᾳ τῆς
 φύσεως ἡμῶν, ὅτι σὺ ἐποίησας ἡμᾶς· ἴδε τῶν πετεινῶν
 τὴν ζένωσιν, τῶν κτηνῶν τὴν βοήν, τῶν νηπίων τὸν κλαυ-
 θμόν, τῶν νέων τὴν κραυγὴν, τῶν γηραιῶν τὴν ταλαιπω-
 ρίαν, τῶν ὄρφανῶν τὴν στέρησιν, τῶν χηρῶν τὴν μόνωσιν,
 τῶν πενήτων τὸ ἐνδεές, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου τὴν ἰκέ-
 σιον φωνήν· καὶ ἐπίσκεψαι τὴν γῆν, καὶ μέθυσον αὐτὴν
 ταῖς πιανούσαις βροχαῖς· ἰκμάδος γὰρ ἀποροῦσα, τοῖς
 μὲν ἰδίῳ βλαστήμασι μαρασμόν, ἀνθρώποις δὲ καὶ κτή-
 νεσι τὸν ὄλεθρον ἀπειλεῖ. Δι' ὕδατος τὸν ὄλεθρον ἐπάγων
 ποτέ, ἐμνήσθης τοῦ Νῶε, φερομένη ἐν τῇ κιβωτῷ, ὑπὸ τῶν
 ἀμετρήτων ἐκείνων ὑδάτων· ἐμνήσθης δὲ αὐτοῦ, καὶ τῶν
 πετεινῶν, καὶ κτηνῶν, καὶ τῶν θηρίων, καὶ τῶν ἔρπετων,
 καὶ ἐπήγαγες πνεῦμα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐκόπασε τὸ ὕδωρ
 καὶ τὸν Νῶε, καὶ τὰ μετ' αὐτοῦ ζῶα, καθάπερ σπέρμα,
 διετήρησας εἰς γένεσιν δευτέρου κόσμου. Καὶ νῦν, διὰ τοῦ
 συνέχοντος αὐχμῆ τὸν αέρα, λιμὸν ἀπειλεῖς καὶ θάνατον.
 Μνήσθητι τοῦ πεποιθότος ἐπὶ σὲ λαοῦ· μνήσθητι καὶ τῶν
 πετεινῶν· μνήσθητι καὶ τῶν κτηνῶν· καὶ πνεῦμα δρόσου
 ἐπάγαγε, καὶ ὁ αὐχμὸς κοπασάτω· καὶ σπέρματα τῆς
 γῆς τελεσφόρησον εἰς διατροφήν ἀνθρώπων τε καὶ ζῶων,
 καὶ πάντα πάλιν τῆς παρὰ σοῦ προμηθείας ἀξιώσον. Συ
 γὰρ εἶ ὁ ἀνατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῆς
 δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων· καὶ σὺ εἶ ὁ ἐξάγων ἄρτον, ἐκ τῆς
 γῆς, καὶ οἶνον πηγάζων, καὶ ἐλαίω καθιλαρύνων τὰ τῶν

ἀνθρώπων πρόσωπα· ὅπως τῶν χορηγουμένων παρὰ σοῦ ἀγαθῶν, ἐν ἀφθονίᾳ μετέχοντες, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας δοξάζωμέν σου τὴν ἀγαθότητα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΕΥΧΗ Ε΄.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ ῥήματί σου τὸ πᾶν ἐκ μὴ ὄντων παραγαγών· ὁ χοῦν λαβῶν ἐκ τῆς γῆς καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ ψυχῇ λογικῇ, καὶ εἰκόνι σου τιμήσας αὐτόν, καὶ εἰπών· Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν· ὁ διδοὺς τοῖς κτήνεσι τροφήν, καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκιων· ὁ καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ καὶ σωτηρίῳ διὰ σαρκὸς ἐπίδημίᾳ σου, νῦν μὲν ἑπτὰ, νῦν δὲ πέντε ἄρτοις χιλιάδας χορτάσας πολλὰς· αὐτὸς, πανάγαθε Δέσποτα, καὶ τὸν σὸν λαὸν τοῦτον, τὸν ἐπικεκλημένον τὸ πανάγιόν σου Ὄνομα, τῇ σῇ παντουργῷ καὶ μεγαλοδώρῳ δεξιᾷ πλουσίως διάθρεψον. Ἐπίδε, Κύριε, ἐπὶ τῆς πτωχοῦς τοῦ λαοῦ σου, ὁ ἀνοίγων τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλῶν πᾶν ζῶον εὐδοκίας· οἷκτειρον πάντας ἡμᾶς συμπαθῶς. Σὺ γάρ, Δέσποτα φιλόφρονε, μόνος εἶ Πατὴρ ἀπάντων ἡμῶν, καὶ πρὸς σέ μόνον τοὺς ὀφθαλμοὺς αἴρομεν, ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτῆ. Σὸς ἐστὶ λόγος, πανάγαθε Δέσποτα, τὸ, Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εὕρησете. Δὸς οὖν τοῖς αἰτοῦσι νῦν, Δέσποτα, σὺν τῇ πνευματικῇ τροφῇ, καὶ τὴν ἀναγκαίαν τοῦ σώματος, καὶ διάθρεψον πεινῶντα τὸν σὸν λαόν· ὄμβρους ἐπικαίρους, εὐκрасίαν ἀέρων, καὶ καρπῶν παντοδαπῶν εὐφορίαν τῇ γῇ χάρισαι. Τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ, καὶ λύμῃ, καὶ πυρετοῖς, καὶ νόσοις παντοδαπαῖς ταλαιπωρουμένους, ἐπίσκεψαι· ῥῦσαι Κύριε, τὴν τῷ σῷ ὀνόματι ἐπικεκλημένην ταύτην πόλιν, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ λιμῆ, λοιμῆ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας καὶ φόνου, χαριζόμενος ἡμῖν τὰ ἐλέη σου.

Χάριτι τοῦ ἀνάρχου καὶ ὁμοουσίου σου Πατρὸς, καὶ τοῦ παναγίου, καὶ ὁμοτίμου σου Πνεύματος· εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου, τῶν θεηγόρων σου Ἀποστόλων, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ 5.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν καταδεξάμενος σάρκα φορέσαι, ἵνα δοξάσης θαυμασίως τὴν λογικὴν φύσιν τῆ ἀρρήτου σε εὐσπλαγχνία καὶ ἀγαθότητι, καὶ τοὺς ἐν ἀληθείᾳ ἐπιγνώσει ἐπιτρέφοντας ἐκ τῆ βυθοῦ τῆς ἀμαρτίας, συμπαθεῖν ὑποσχόμενος· ὅταν γὰρ πρὸς σέ ἐπιβλέψωσι σχήματι δουλικῶ καὶ γνησίῳ διὰ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν θείων σου ἐντολῶν, τότε καὶ αὐτοὶ ἐν παρρησίᾳ δυνήσονται σέ τὸν Θεὸν ἰλεων καὶ εὐμενῆ καθιστᾶν. Νῦν οὖν, ἄφες πάσας τὰς ἀνομίας ἡμῶν, καὶ κλῖνον πρὸς ἡμᾶς τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ταπεινῶν καὶ ἀμαρτωλῶν, καθάπερ ποτὲ τοῦ Θεοβίτου Ἥλιου ἐπήκουσας, ὥστε ῥήματι μόνῳ δῆσαι τὸν οὐρανόν, πρὸς σωφρονισμόν τῆ ἀπειθοῦς ἐκείνου λαοῦ· εἶτα δὲ αὐτοῦ πάλιν, τῆ συνήθει φιλανθρωπία χρησάμενος, ταῖς νεφέλαις προστάξας, τὴν γῆν πᾶσαν κατήρδευσας ὕδατος ἀγαθοῦ. Οὕτω καὶ νῦν, ὡς πάλαι ταῖς ἰκεσίαις αὐτοῦ τοῦ σου θεράποντος, καὶ θερμαῖς ταῖς δεήσεσι, παρίδε τὰς ἀνομίας ἡμῶν καὶ τὰς ἀμαρτίας, καὶ πρόσδεξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ θερμῶς δεομένων σου· καὶ λύσον τὸν ἀύχμὸν τοῦτον τῆς γῆς διὰ τῆς ἐξομολογήσεως καὶ κραυγῆς τῆ λαοῦ σε, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς ὑστὸν ἀγαθόν, ὅπως ἐμφορηθῶμεν τοῦ ὕδατος, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσῃ τοὺς καρπούς ἐν καιρῷ εὐθέτω, εἰς τροφήν ἡμετέραν καὶ αὐτῶν, δηλαδὴ, τῶν ἀλόγων ζώων. Ναί, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἀναξίων δούλων σου, καὶ μὴ παρίδῃς τὰς δεήσεις ἡμῶν, μηδὲ νικησάτω ἡ ἀνομία ἡμῶν τὸ ἔλεός σε, ἀλλὰ κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σε, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν. Ἴδε

τὴν συντριβὴν, καὶ σπλαγγίσθητι· βλέψον ἐξ ἁγίου σου κατοικητηρίου· ἴδε τοὺς στεναγμοὺς τῶν πενήτων· ἴδε τὴν ἄωρον ἡλικίαν τῶν νηπίων, τῇ σφοδροτάτῃ δίψῃ πιεζομένην· ἴδε τὴν τῶν ἀκάκων βρεφῶν κάκωσιν· ἴδε τὰ σπλάγγνα τὰ μητρικά· ἴδε μαζοὺς ξηρανομένους ἀναιρεθέντων νηπίων· ἴδε τοὺς τῷ χρόνῳ προδεηκότας, καὶ νέους, ὡσπερ ὄρμαθοὺς, εἰς χεῖρας ἀνόμων ἐκδεδομένους. Καὶ τοίνυν, πάριδε τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ κατὰ νῦν καὶ διάνοιαν, καὶ μὴ ἀπίωσῃ ἡμᾶς εἰς τέλος· οὐ γὰρ ὕδατος μόνου δίψει τησιόμεθα, ἀλλὰ καὶ μυρίοις ἄλλοις κακοῖς, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν· καὶ πρὸς σὲ βλέπομεν, ἵνα ἐπιχεθῇ ἐφ' ἡμᾶς ὑστὸς ὠριμωτάτος τε καὶ δαψιλέστατος, ἵνα καὶ τὴν δικαίαν σου ὀργὴν στήσῃς τῆς δεινῆς ταύτης αἰχμαλωσίας. Ἀμφότερα τοίνυν αἰτοῦμεν, καὶ δεόμεθα σου φιλόνηρωπε, ἵνα τὰ φρέατα καὶ τοὺς ἀγροὺς ἡμῶν ἐμπλήσῃς ὕδατος, καὶ τὰς ψυχικὰς ἡμῶν ἀρούρας εἰς κόρον ποτίσῃς, καὶ ἐμπλήσῃς τῆς σῆς χρηστότητος, καὶ τὰ φρέατα, δηλαδὴ τὰς καρδίας ἡμῶν, εὐφροσύνης καὶ ἀρρήτου μεθύσης χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ στήσῃς τὴν ἐπικειμένην καθ' ἡμῶν ἄσχετον ἔρμην τῶν ἀθέων Ἀγαρηνῶν.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐλευθερωτὴς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΑΝΟΜΒΡΙΑΣ, ΚΑΙ ΕΞΑΛΛΑΓΗΣ ΑΝΕΜΩΝ.

ΚΑΛΔΙΣΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Α'γαθὲ καὶ φιλόνηρωπε Κύριε, ὁ τὴν κτίσιν μόνῳ τῷ λόγῳ δημιουργήσας, καὶ ἐξ αὐτῆς τὸν ἄνθρωπον πλαστολογήσας· ὕστερον δὲ σὴ ἀρρήτῳ φιλονηρωπία, πεπτωκότα τοῦτον, καὶ ἀμαρτία γεινόμενον, ἀναλαθὼν καὶ κα-

θαγιάσας, ὅπως μὴ ἀπόληται εἰς τέλος τὸ τῶν χειρῶν
 σου ἔργον, δούς δὲ τούτῳ καὶ ταῖς σαυτοῦ ἐντολαῖς εἰς ὑ-
 πόμνησιν τῆς σῆς παρουσίας, καὶ τῶν σῶν ἐνταλμάτων
 τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως. Ὅθεν ἐκοπίασας, καὶ ἠγωνία-
 σας, καὶ ἐπεινάσας, καὶ ἐδίψησας, πληρώσας πάντα δι-
 ἡμᾶς, ὡς εἰκός, τὰ ἀνθρώπινα, ἐπιβάς τε πλοίου, καὶ θα-
 λασσαν πεζεύσας, καὶ κύματα ἄγρια, καὶ βίας ἀνέμων
 χαλινώσας, καὶ πάντα παθεῖν ἀνασχόμενος, μέχρι σταυ-
 ροῦ καὶ θανάτου, ἵνα, ἐν ᾧ πέπονθας καὶ ἐπειράσθης,
 βοηθῆς ἡμῖν τοῖς ἀσθενέσιν· αὐτὸς καὶ νῦν, Βασιλεῦ ἅγιε,
 ὁ τὴν ἡμετέραν ἀσθένειαν φιλανθρωπῶς ἀναλαβὼν, σπλαγ-
 χνίσθητι ἡμῖν τοῖς χειμαζομένοις σφοδρῶς, καὶ τῇ τῶν
 ἀναγκαίων ἐνδείᾳ πιεζομένοις· χορήγησον ἡμῖν τὴν σὴν
 ἀγαθότητα· μέθυσον τὴν γῆν ἡμῶν ὕδατος καθαροῦ, πρὸς
 καρποφορίαν αὐτῆς· ἐπωφελεῖς ἡμῖν τοὺς ἀέρας χάρισαι·
 καὶ καθάπερ ποτὲ Μαθητάς σου διέσωσας βυθιζομένους
 ἐκ τῆς θαλάσσης, καὶ τῆς τῶν ἀνέμων βίας, ἔτω καὶ νῦν
 διάσωσον ἡμᾶς ἐκ τῆς συνεχοῦς ἡμῶν περιστάσεως. Στή-
 σον καὶ νῦν τῆς θαλάσσης τὴν ἀγριότητα· κατάπαυσον
 τὰ ἐναντία πνεύματα, τῇ σῇ προσᾶξει τῇ θείκῃ· δὸς ἡμῖν
 γαλήνην καὶ ἀνάπαυσιν τῶν ἀνιερῶν. Ναὶ Κύριε Ἰησοῦ
 Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἴδε καὶ ἐπίθλεψον ἐξ ἀγίου κατοικη-
 τηρίῃ σου πρὸς τὴν ἀμπελον ταύτην, καὶ κατάρτισαι αὐτήν,
 ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ σου· καὶ δὸς πνεῦμα εὐθές πρὸς ἀπαλ-
 λαγὴν τῶν ἐπερχομένων ἡμῖν συμφορῶν· πρεσβείαις τῆς
 σε τέκουσθης Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΑΝΟΜΒΡΙΑΣ,

ΚΑΙ ΠΡΟΣΒΟΛΗΣ, ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆ χροῦς δημιουργήσας τὸν ἀν-
 θρωπον, καὶ τῆτον διαμορφώσας, καὶ εἰς κάλλος ἐξ-
 ωρκίσας, τῇ ἀρρήτῳ σου μεγαλειότητι καὶ φιλανθρωπίᾳ

καί, ὡς εἶπεῖν, διὰ τῆς ἕξωθεν ὠραιότητος τῆ ἀνδριάντος, τοὺς χαρακτῆρας θαυμασίως ἐμφήνας τῆς λογικῆς ψυχῆς· (εἰ καί, τὴν δόξαν καὶ τὴν λαμπρότητα, ἣν ἔδωκας αὐτῷ πρότερον, διὰ τῆς θαυμαστῆς ἐκείνης δημιουργίας, ἀπώλεσε μὲν, ὡς μὴ ὄφελε, διὰ τὴν πικρὰν τῆς γεύσεως ἡδονήν· ὕστερον μὲν τοι προσελάβετο διὰ τοῦ ἐμφυσηματος τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ)· ὁ διπλοῦν αὐτὸν εἶναι ποιήσας, ἐκ ψυχῆς, δηλονότι, καὶ σώματος· καὶ τὴν μὲν ψυχὴν, ἄτε νοεράν οὖσαν καὶ ἄῦλον, ἀρρήτοις λόγοις ἐκτρέφων τῷ Δεῖψ Πνεύματι, καὶ ἀξίαν αὐτὴν ἐργαζόμενος τῆς σῆς δόξης τε καὶ μεγαλειότητος· τὸ δὲ σῶμα, διὰ τῆ αἰσθητοῦ ἡλίου, καὶ τῆς τῶν ἀέρων εὐκрасίας, καὶ τῆς ἐκ τούτων τελεσφορουμένης τροφῆς, εἰς αὔξησιν καὶ ἀναδρομὴν προβιβάζων καὶ περιτηρῶν· ὁ ἀνοίγων τὴν σὴν χεῖρα, κατὰ τὸ προφητικὸν λόγιον, καὶ ἐμπιπλῶν πᾶσαν τὴν λογικὴν καὶ ἄλογον φύσιν τῆς σῆς εὐδοκίας· σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν μὲν καθαρσιν τῶν ἡμετέρων ψυχῶν προσγινομένην διὰ τῆς ἐργασίας τῶν σῶν ἐντολῶν διαλευκαίνας, προφητικῶς εἶπεῖν, λαμπροτέραν χιόνος, τῇ ἐνεργείᾳ καὶ χάριτι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ποιήσον, καθὰ καὶ ὁ μονογενὴς σου Υἱὸς ἐνετείλατο, ἐκλάμψειν αὐτὰς ὡς τὸν ἥλιον· τοῖς δὲ σώμασιν ἡμῶν, τοῖς κατεσκληκόσι ταῖς ἀνομίαις, καὶ ἀσωτίαις ἐμπεφυρμένοις, ὑγείαν δώρησαι, καὶ ἀπαλλαγὴν τῶν τοιούτων δεινῶν. Εὐκράτους καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι· ὄμβρους εἰρηνικὰς ἐξαπόστειλον τῇ γῆ πρὸς καρποφορίαν· μέθυσον τὰς αὐλάκας ταύτης ὕδατος καθαροῦ, εἰς ζωοτροφίαν ἡμῶν τε, καὶ τῶν ἀλόγων ζῶων· στήσον τὴν καθ' ἡμῶν ἐπερχομένην ῥομφαίαν, καὶ μὴ παρίδης τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ταπεινῶν καὶ ἀναξίων δούλων σου ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ. Ἐπάκουσον ἡμῶν, προσχὼν ἐλέω ὄμματι, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, ἡμῖν τοῖς σοῖς ἀναξίοις ἐκέταις, δυσωπούμενος ταῖς ἀκαταμαχῆτοις πρεσβείαις τῆς ἀρρύπαρως καὶ ἀχράντως τὸν Χριστὸν σωμα-

τωσάσγς Παναγίας Παρθένου, τῆς κοινῆς ἐλπίδος ἡμῶν·
ὡς ἀνδιδιὰ πάντων δοξασθῆ τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπες
Ὄνομα σὲ τῷ Πατρὸς, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματος,
νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΦΟΒΟΝ ΣΕΙΣΜΟΥ.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Ω Χριστέ, τῆς γῆς τὸν κλόνον παῦσον τάχος. Ἰωσήφ.

Ωδὴ α. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας.

Ως φοβερά ἡ ὀργή σου ἐξ ἧς ἡμᾶς, ἐλυτρώσω Κύριε, μὴ
συγχώσας ἐν τῇ γῇ, ἅπαν τὸ ἀνάστημα ἡμῶν· εὐ-
χαρίστως σε διὸ αἰεὶ δοξάζομεν.

Χαίρων ἡμῶν καθ' ἐκάστην τῇ παντελεῖ, διορθώσει
Δέσποτα, ὡσπερ φύλλον εὐτελές, διασεῖεις ἅπασαν
τὴν γῆν, εἰς τὸν φόβον σου πιστοὺς στηρίζων Κύριε.

Ρῦσαι σεισμοῦ βαρυτάτου πάντα ἡμᾶς, καὶ μὴ δῶης
Κύριε, ἀπολέσθαι παντελῶς, τὴν κληρονομίαν σου πολ-
λοῖς, παροργίζουσαν κακοῖς σὲ τὸν μακρόθυμον.

Θεοτακίον.

Γκετικῶς σοι βοῶμεν Μῆτερ Θεοῦ· Τὰ συνήθη σπλάγγνα
σου, ἐπὶ πόλιν καὶ λαόν, συμπαθῶς δεικνύουσα σει-
σμοῦ, βαρυτάτου καὶ φθορᾶς πάντα ἀπάλλαξον.

Ωδὴ β'. Ἰδετε ἴδετε.

Σείσας προσβλέψει σου, πᾶσαν τὴν γῆν Παμβασιλεῦ, ἐν-
έβαλες εἰς φόβον, ἡμῶν τὰς διανοίας· ἀλλ' ἄνες Δέ-
σποτα οἰκτίρμον τὴν ὀργήν σου, καὶ μὴ δῶς εἰς παντελεῖ,
ἀφανισμόν τὸν σὸν λαόν.

Τίς δυσωπήσει σε, ὑπὲρ λαοῦ παντοδαπῶν, αἰσχύνῃ ὀ-
φλημάτων, αἰεὶ καλυπτομένου, καὶ ἀπολέσθαι προσ-
δοκῶντος τῇ ὀργῇ σου; ἐξ ἧς ἡμᾶς Χριστέ, τῷ σῶ ἑλεεί
ἐξελοῦ.

Εἰδειξας φόβον σου, νυνὶ Χριστέ τῇ φοβερᾷ, προσβλέψει
σε σαλεύσας, τῆς γῆς τῆς θεμελίου· ἀλλὰ συνήθως

δειξον πάλιν ἔλεημον, τὸ ἔλεος τὸ σὸν, μὴ ἀπολλύμεθα δεινῶς.

Θεοτοκίον.

Τίς μόνος ἄνευ σοῦ, δύναται ἄχραντε ἀγνή, Θεὸν ἀγαπακτοῦντα, καθ' ἡμῶν καταλλάξαι; Διὸ δυσώπει Παναγία, παῦσαι τάχος τὸν κλόνον νῦν τῆς γῆς, γεννῶντα ὀλεθρον ἡμῖν.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ἡ γῆ μασιζεται ἡμῶν, κακῶς διακειμένων, καὶ αἰεὶ τὴν ὀργὴν σου, συγκινούντων καθ' ἡμῶν, οἰκτίρμον Παμβασιλεῦ· ἀλλὰ φεῖσαι Δέσποτα τῶν δούλων σου.

Συσσεῖσας Κύριε τὴν γῆν, ἐστερέωσας πάλιν, νοθητῶν ἐπιστρέφων, τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν, στηρίζεσθαι ἐν τῷ σῶ, θείῳ φόβῳ θείων ὑπεράγαθε.

Γεννώσας θάνατον πικρὸν, καὶ σεισμὸς βαρυτάτης, καὶ πληγὰς ἀνηκέστους, ἁμαρτίας ἀδελφοί, ἐκφύγωμεν, καὶ Θεὸν, μετανοίας ἔργοις ἐκμειλίξωμεν.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη οὔσα ἀγαθὴ, τὸν πανάγαθον Λόγον, ἐκτενῶς ἐκδυσώπει, τῆς παρουσίας τοῦ σεισμοῦ, ρύσθῆναι πάντας ὀργῆς, Θεοτόκε ἄχραντε δεόμεθα.

Ὡδὴ δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Σαλεύεις Κύριε, τὴν γῆν βουλόμενος, ἐδρασμαῖ ἀληθείας πάντας ἡμᾶς, Δέσποτα στηρίζεσθαι, σαλευομένους προσβολαῖς, τοῦ θαλίου πολεμήτορος.

Τῆ θείᾳ νεύει σε, κλονεῖς τὰ σύμπαντα, καὶ δονεῖς ταῖς καρδίαις τῶν ἐπὶ γῆς, κατοικούντων Δέσποτα· τῆς οὐν δικαίας σου ὀργῆς, ἄνευ Κύριε τὰ κύματα.

Οὐδόλως ἔχοντας, εἰς ναῦν τὸν φόβον σου, ἐκφοβεῖς τῆ κινήσει πάσης τῆς γῆς, μόνη εὐσυμπάθητε· ἀλλὰ συνήθως ἐφ' ἡμᾶς, τὰ ἔλεη σου θαυμαστώσον.

Θεοτοκίον.

Ναὸν σε Δέσποινα, Θεοῦ γινώσκοντες, ἐν ἀγίῳ Ναῶ σου χεῖρας οἰκτρὰς, αἶρομεν εἰς δέησιν· Ἴδε τὴν καίκωσιν ἡμῶν, καὶ παράσχου σὴν βοήθειαν.

ᾠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Καὶ σὺ καρδία σείσθητι νῦν, βλέπουσα Θεοῦ τὴν ἀπειλήν, ἐπικειμένην καὶ βόησον· Φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου Δέσποτα Κύριε, καὶ παῦσον τὴν δικαίαν ὀργὴν σου εὐσπλαγχνε.

Λαὸν καὶ πόλιν ἦν περ τῷ σῶ, αἵματι ἐκτίσω Ἰησοῦ, μὴ παραδῶς εἰς ἀπώλειαν, ἐν τῷ συνταράσσειν τὴν γῆν σεισμῷ φοβερῷ· χορὸς τῶν Ἀποσόλων καθικετεύει σε.

Οδοὺς σου Δέσποτα τὰς ὀρθαῖς, γνώμη ὑπεκκλίνοντες στρεβλῆ, εἰς ἀγανάκτησιν τρέπομεν, σὲ τὸν συμπαθῆ τε καὶ ἀμνησίκακον· ἀλλ' ἴλεως οἰκτίρμον, γενοῦ τοῖς δούλοις σου.

Θεοτοκίον.

Νῦν βοθηθείας ἤλθε καιρὸς, νῦν καταλλαγῆς χρεια Ἀγγη, πρὸς τὸν Υἱόν σου καὶ Κύριον, ὅπως οἰκτειρήσῃ προσκεκρουκότας ἡμᾶς, καὶ τῆς ἐπικειμένης ὀργῆς λυτρώσῃται.

ᾠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Οὐκ ἔχοντες Δέσποτα, παρρησίαν δυσωπεῖν, οἱ ταπεινοὶ τὸ ὕψος σου, τοὺς ἐκλεκτοὺς Ἀγγέλους σου εἰς θερμὴν, κινοῦμεν παράκλησιν· δι' αὐτῶν τῆς ὀργῆς σου ἐξελοῦ νῦν ἡμᾶς.

Νῦν ἐγνωμεν Κύριε, ὡς ἠλέησας ἡμᾶς, καὶ οὐδαμῶς συνέχωσας, ὑπὸ τὴν γῆν συμπτώμασι χαλεποῖς, πολλὰ πλημμελήσαντας· εὐχαρίστως διό σε μεγαλύνομεν.

Προστάττεις σαλεύεσθαι, τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ὅπως ἡμεῖς παυσώμεθα, οἱ ταπεινοὶ σαλεύεσθαι ἀρετῶν, τῆς κρείττονος στάσεως, καὶ τῷ φόβῳ σου Λόγε στηριζώμεθα.

Θεοτοκίον.

Αγία Θεόνυμφε, ἀπορούμενον νυνί, τὸν σὸν λαὸν οἰκτείρησον, καὶ μητρικαῖς πρεσβείαις τὴν κατ' ἡμῶν, Θεῶ ἀγανάκτησιν, μεταποίησον τάχος δυσωποῦμέν σε.

ᾠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Υπερίμνητος εἶ Κύριε μακρόθυμε, ὅτι οὐκ ἐθανάτωσας, τοὺς οἰκέτας σε, σπαραγμῷ καὶ κλόνῳ φοβερῷ, τῆς

γῆς, ἀλλ' ἐφόβησας ζητῶν, τοῦ ἀποστρέφαι τῶν κακῶν, καὶ ζῆσαι πάντας ἡμᾶς.

Στεναγμὸν ἀπὸ καρδίας ἀναπέμφωμεν, καὶ δάκρυα προχέωμεν, ὅπως ἴλεων, τὸν Δεσπότην εὐρώμεν Χριστόν, ἐκτρίψαι σεισμῷ πάντας ἡμᾶς, διὰ πληθὺν ἀμαρτιῶν, ἐπαπειλοῦντα δεινῶς.

Οἱμοὶ κράζωμεν καὶ χεῖρας ἐκπετάσωμεν, πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ὑψιστον; καὶ παυσώμεθα, τοῦ λοιπῆ ποιεῖν τὰ πονηρά· καὶ γὰρ ὁ Σωτὴρ ἀγανακτῶν, σαλεύει ἅπασαν τὴν γῆν, στηρίζαι θελῶν ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον Ἀχραντε σωθῆναι τοὺς οἰκέτας σου, ἀφανισθῆναι μέλλοντας, ἐν ὀργῇ Θεοῦ, καὶ θυμῷ μεγάλῳ καὶ φρικτῷ, τῆς νῦν ἐπελθούσης ἀπειλῆς, διὰ τὸ πλῆθος τῶν πολλῶν, ἀμαρτημάτων ἡμῶν.

ᾠδὴ ἡ. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Τῆς δικαίας σου ταύτης ὀργῆς Φιλάνθρωπε, ἐπελθούσης ἀθρόως συνεταράχθημεν, καὶ ἀπελπισμῷ παντελεῖ συνεσχέθημεν, προσαγανακτοῦντα, ὀρώντες καθ' ἡμῶν σε.

Ανατείνωμεν χεῖρας πιστοὶ καὶ ὄμματα, πρὸς τὸν μόνον Δεσπότην σώζειν δυνάμενον, κράζοντες· Χριστέ, τὸν θυμὸν σου ἀποστρέψον, ἀφ' ἡμῶν ταχέως, φιλάνθρωπος ὑπάρχων.

Χιλιάδες Ἀγγέλων, Μαρτύρων σύλλογος, Προφητῶν, Ἀποστόλων, Ὁσίων, Ἱεραρχῶν, ἅγιος χορὸς ἐκετεῦει σε Δέσποτα· Φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου, τοῦ τεταπεινωμένου.

Ο γινώσκων Οἰκτίρμον τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν, καὶ εὐόλισθον πάντη καὶ ἀδιόρθωτον, ἄνες τὴν ὀργὴν, καὶ τὸν τάραχον κόπασον, καὶ τῷ σῷ ἐλέει, οἰκτείρησον τὸν κόσμον.

Θεοτοκίον.

Συμπαθὴς Θεοτόκε τὸν εὐσυμπαθῆτον, ἡ τεκοῦσα Σωτῆρα, ἴδε τὴν καίκωσιν, καὶ τὸν στεναγμὸν τοῦ λαοῦ σου, καὶ τάχυνον, τοῦ παρακαλέσαι, ἡμᾶς οἰκτειρηθῆναι.

᾿Ωδὴ 2'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ιδοὺ οἱ πάντες ἡμεῖς ἐπταίσαμεν, καὶ φοβερῶς ἡ γῆ μηδέν σφαλεῖσα κολάζεται· νοηθεῶν γὰρ ἡμᾶς ὁ φιλάνθρωπος, ὅλην αὐτὴν σαλεύει· λάθωμεν αἴσθησιν, καὶ τῆς σωτηρίας ἑαυτῶν ἐπιμελώμεθα.

Ωρῶν καὶ χρόνων ὑπάρχων Κύριος, μιᾶ ῥοπῇ ἠθέλησας ἐκτρίψαι τοὺς δούλους σου· ὑπὸ δὲ τῆς πολλῆς εὐσπλαγχνίας σου, Δέσποτα ἐκωλύθης· εὐχαριστοῦμέν σοι, οἱ ἀναπολόγητοι ἡμεῖς μόνε φιλάνθρωπε.

Σεισμοῦ, μαχαίρας, πικρᾶς ἀλώσεως, καὶ ἐθνικῆς Χριστὲ ἐπιδρομῆς καὶ συμπτώσεως, καὶ λιμοῦ καὶ λοιμοῦ καὶ κακώσεως, πάσης ἄλλης Οἰκτίρμον, ῥύσαι τὴν πόλιν σου, ἅπασάν τε χώραν, τῶν πιστῶς ὑμνολογούντων σε.

Ηγῆ ἀγλώσσωσ βοᾷ στεναίζουσα· Τί με κακοῖς μαινετε πολλοῖς πάντες ἄνθρωποι; καὶ ὑμῶν ὁ Δεσπότης φειδόμενος, ὅλην ἐμέ μαστίζει· λάβετε αἴσθησιν, καὶ ἐν μετανοίᾳ τὸν Θεὸν ἐξήλεώσασθε. Θεοτοκίον.

Φθοράν τῷ τίκτειν μὴ ὑπομείνασα, καταφθορᾶς Παρθένε ἐξελοῦ ἡμᾶς ἅπαντας, καὶ σεισμοῦ βαρυτάτου καὶ θλίψεως, παύουσα τοῦ Δεσπότης τὴν ἀγανάκτησιν, ταῖς σαῖς μητρικαῖς καταλλαγαῖς Θεοχαρίτωτε.

Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Οτὰ θεμέλια πάντα, τῆς γῆς σαλεύων Θεός, ὁ συνταραίσσων μόνος, τῆς θαλάσσης τὸ κύτος, ὡς Κτίστης τῶν ἀπάντων, ῥύσαι ἡμᾶς, τῆς φοβερᾶς τῆ σεισμοῦ ἀπειλῆς, ὑπὸ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας διαπαντός, δυσωπούμενος φιλάνθρωπε.

Ως πολυέλεος μόνος, καὶ παντοδύναμος, Χριστὲ Σωτὴρ ὑπάρχων, διὰ τῆς Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, σῶζε αἰεὶ, ἀπὸ λιμοῦ καὶ λοιμοῦ καὶ σεισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐθνῶν καταποντισμοῦ, τὴν δοξαζουσάν σε πόλιν πιστῶς.

Τῆς νῦν δικαίας σου ταύτης, ὀργῆς Φιλάνθρωπε, ἀθρόως ἐπέλεθούσης, μὴ συγχώσης οἰκτίρμον, μηδὲ διασκε-

δάσης, μὴ τῷ θυμῷ, τῆς ὀργῆς σου παιδεύσης ἡμᾶς· ἀλλὰ τὸν τάραχον κόπασον τοῦ σεισμοῦ, καὶ τὸν σὸν λαὸν οἰκτείρησον.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος β'.

Τῆς γῆς συνταρασσομένης τῷ τῆς ὀργῆς σου φόβῳ, βουνοὶ καὶ τὰ ὄρη συσσειόνται Κύριε· ἀλλ' εὐσπλαγγίας ὄμματι, ἐφ' ἡμᾶς ἐπιβλέψας, μὴ τῷ θυμῷ σου ὀργισθῆς ἡμῖν, ἀλλὰ σπλαγγισθεὶς ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου, τῆς φοβεραῆς ἡμᾶς τοῦ σεισμοῦ, ἀπειλῆς ἐλευθέρωσον, ὡς ἁγὰς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἦχος πλ. β'.

Νινεύται τοῖς παραπτώμασι, τὴν διὰ σεισμοῦ ἀπειλὴν κατάχωσιν ἤκουον· ἐν δὲ τῷ μεσιτεύοντι σημείῳ τοῦ κήτους, τὴν διὰ τοῦ Ἰωνᾶ ἀνάστασιν, ἢ μετάνοια παρακαλεῖ· ἀλλ' ὡς ἐκείνων, βοήν λαοῦ σου μετὰ νηπίων καὶ κτηνῶν, οἰκτείρας προσεδέξω, καὶ ἡμᾶς παιδευομένους, διὰ τῆς τριημέρου Ἀναστάσεως, φεῖσαι καὶ ἐλέησον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Φοβερός εἶ Κύριε, καὶ τίς ὑποστήσεται τῆς δικαίας σου ὀργῆς; ἢ τίς σε δυσωπήσει; ἢ τίς παρακαλέσει Ἀγαθὲ, ὑπὲρ λαοῦ ἡμαρτηκότος καὶ ἀπεγνωσμένου; τὰ οὐράνια τάγματα, Ἄγγελοι, Ἀρχαὶ, καὶ Ἐξουσίαι, Θρόνοι, Κυριότητες, τὰ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ ὑπὲρ ἡμῶν σοὶ βοῶντα· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ Κύριε· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης ἀγαθὲ· διὰ σπλάγγνα ἐλέους, σῶζε πόλιν κινδυνεύουσαν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ψάλλεται δὲ τὸ παρὸν Τροπάριον εἰς πᾶσαν Λιτὴν.

Θύρανε Βασιλεῦ, φιλόανθρωπε Κύριε, μακρόθυμε καὶ πολυέλεε, ἐπίδε ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου· ἴδε τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν· ἴδε καὶ τὴν κάκωσιν ἡμῶν· μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης ἡμᾶς· μὴ παραδῶης ἡμᾶς εἰς ἐπιδρομὰς ἐθνῶν, ἢ εἰς χεῖρας βαρβάρων, ἢ εἰς χάος ἀπολέσθαι· μὴ ποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη· Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς αὐτῶν; ἡμεῖς δὲ λαὸς σου, καὶ πρόβατα

ιομῆς σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα. Ἐχεις ἔμφυτον τὴν ἀγαθότητά σου, σκέπε τὴν πόλιν ταύτην· ἔχεις πρέσβιν τὴν Θεοτόκον, τὴν σὲ τεκοῦσαν Λόγε, χορὸν τῶν Ἀποστόλων, καὶ πλῆθος τῶν Μαρτύρων καὶ τῶν Ὁσίων· δέξαι ταῖς δεήσεις ὑπὲρ λαοῦ, ἡμαρτηκόςτος καὶ ἀπεγνωσμένου, καὶ σῶσον ἀνεξίκακε, τὴν κληρονομίαν σου.

ΕΥΧΑΙ ΕΠΙ ΑΠΕΙΛῆ ΣΕΙΣΜΟΥ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Θεός, ὁ μέγας, καὶ φοβερός, καὶ θαυμαστός, ὁ μόνος ἀληθινός, ὁ ποιῶν πάντα, καὶ μετασκευάζων· ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται· ὁ σειῶν τὴν ὑπ' οὐρανὸν ἐκ θεμελίων, οἱ δὲ στύλοι αὐτῆς οὐ σαλεύονται· ὁ τὰ θεμέλια τῆς γῆς σαλεύων, ἠδρασται δὲ τῷ σῶ νεύματι· ὃν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεώς σου· ὅτι ἀνυπόστατος ἡ ὀργὴ τῆς ἐπὶ ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀπειλῆς σου, ἀμέτρητόν τε καὶ ἀνεξιχνίαστον τὸ ἔλεος τῆς ἐπαγγελίας σου· αὐτὸς μνήθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου παράσχου ἡμῖν, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσι· στήριξον τὴν κτίσιν, στερέωσον τὴν γῆν, παῦσον τὸν κλόνον αὐτῆς, ἔδρασον τὴν δονηθεῖσαν οἰκουμένην, καὶ μὴ συναπολέσης ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, μηδὲ καταδικάσης ἡμᾶς, ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Βασιλεῦ ἅγιε, φιλόνηρωπε Δέσποτα, μακρόθυμε Κύριε, ὁ πάσης αἰσθητῆς τε καὶ νοημένης κτίσεως ὁ δημιουργός· ὁ πάντα φέρων τῷ ῥήματι τῆς ἀρρήτου δυνάμεώς σου ὁ μόνος ἔχων ζωῆς καὶ θανάτου τὴν ἐξουσίαν· ὁ παιδεύων ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ φιλανθρώπως πάλιν ἰώμενος· ὁ τὴν πρόσκαιρον ἡμῶν ζωὴν τῇ πανσόφῳ σου προνοίᾳ διακυβερνῶν, καὶ πάντοθεν τὴν σωτηρίαν χρησίμως κατασκευάζων ἡμῖν· οἶδαμεν, ὅτι διὰ τὰς πολλὰς ἡμῶν ἀμαρτίας συνέσεισας τὴν γῆν, καὶ συνετάραξας αὐτήν· καὶ φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, μακρόθυμε. Ἡ καρδιά ἡμῶν τετάρακται τῇ μάστιγι αὐτῆς· δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐφ' ἡμᾶς τῇ συγκινήσει αὐτῆς, μὴ ποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν ἡμῶν, καὶ ἐ μὴ ἢ ὁ ῥυόμενος, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος. Διὰ τοῦτο σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν τὸν μόνον ἀνεξίκακον Κύριον· Μὴ μνησθῆς ἀνομιῶν ἡμῶν ἀρχαίων τε καὶ προσφάτων, μὴ ἀντισταθμίσῃς τῷ βάρει τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν τὴν προσήκουσαν ἀνταπόδοσιν· εἴαν εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τῆς γενεᾶς ἡμῶν ταύτης, οὐδεὶς ἐνώπιόν σου δικαιωθήσεται· ἀλλ' ἀπολεῖται παντελῶς ἀπὸ τῆς γῆς πάντων ἡμῶν τὸ μνημόσυνον. Μνήσθητι, μακρόθυμε, τῶν ἀπ' αἰῶνος οἰκτιρμῶν σου, καὶ τοῦ ἐλέους σου, καὶ τῆς πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν ἀληθινῆς διαθήκης σου, καὶ μὴ καταπιέτω ἡμᾶς βυθὸς γῆς, μηδὲ συσχέτω ἡμᾶς τὸ σῶμα αὐτῆς· ἀλλ' οἰκτιρον συντετριμμένους ἡμᾶς, καὶ τεταπεινωμένης ἐλέησον, καὶ ὑπὸ τῆς φοβεραῆς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς τεθορυβημένους, καὶ τρόμῳ πολλῷ καὶ φόβῳ συνεχομένους ἐπίσκεψαι. Εἰ δέ που καὶ τινες εἰσὶ μέσον ἡμῶν, οἱ φοβούμενοι τὸ ὄνομά σου καὶ τηροῦντες τὰ σά προσάγματα, (βραχεῖά τις ἐκλελεγμένη μερίς, σπέρμα εὐλογημένου, θησαυρὸς κεκρυμμένος, σοὶ μόνῳ γνωσκόμενος καὶ

τηρούμενος), καὶ κείνων, ὡς ἀγαθὸς, ἐπάκουσον ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀναξίων, δεομένων τῆς εὐεργεσίας καὶ τῆς συμπαθείας τῆς σῆς· καὶ πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τούτων ὑπὲρ λαοῦ ἡμαρτηκότος προσαγομένης σοι, φιλάνθρωπε Δέσποτα, ὡς Ἀβραάμ ὑπὲρ τῶν Σοδόμων, ὡς Δαυὶδ καὶ Ἰερεμίου τῶν θείων σου Προφητῶν, ὑπὲρ τῆς τοῦ Ἰσραὴλ αἰχμαλωσίας, τὴν σὴν ἰλεωσαμένων ἀγαθότητα ἵνα κατὰ γενεὰν καὶ γενεὰν δοξάζηται σοι τὸ τῆς φιλάνθρωπίας, καὶ μακροθυμίας ἀνεξιχνίαστον πέλαγος· καὶ ἡμεῖς προσάγωμένοι σοι δῶρον εὐχαριστήριον, τὴν ἡμῶν ἐπιστροφὴν καὶ μετάνοιαν, τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ δυναμούμενοι· εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς πανάγνου Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων Ἁγίων· Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ἙΤΕΡΑ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ τῶν οἰκτιρῶν ἀνεξάντλητος πηγή, τὸ τῆς φιλάνθρωπίας ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, ἡ ἀπειρος ἄβυσσος τῆς μακροθυμίας καὶ τῆς χρηστότητος· ὁ καὶ τὰς κατὰ γενεὰν ἐπαγομένης τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων πληγαῖς τε καὶ μαστιγῆς συμφέροντως διὰ φιλάνθρωπίας ὑπερβολὴν ἐπιφέρων, ἵνα τὸ πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἡμῶν ἀκράτες καὶ ὀξύρροπον, καθάπερ τινὶ χαλινῷ, τῷ θείῳ σου κατεχόμενον φόβῳ, μὴ ἀτάκτως κινῆται κατὰ τῆς θείας εἰκόνης, μηδὲ εἰς τὸ τῆς ψυχῆς εὐγενὲς κακῶς ἐξυθρίζη· Στήσον, δεόμεθα, τὸν φοβερόν τῆς γῆς κλόνον, καὶ τὴν ἀήθη ταύτης φορὰν, ἣν νῦν δικαίως κατὰ ἡμῶν κινεῖσθαι ταύτην προσέταξας, εἰς ὑπόμνησιν τῆς πρὸς πᾶσαν ἁμαρτίαν παρὰ φύσιν ἡμετέρας ὀρμῆς, καὶ τῆς σῆς διὰ ταύτην πρὸς ἡμᾶς δικαίας ἀποστροφῆς. Εἰ γὰρ ἡμεῖς τὰ σὰ προστάγματα διεφυλάττομεν, καὶ τῶν οἰκείων ὅρων ἐντὸς ἰστάμεθα, οὐκ ἂν ἡ γῆ, τῷ σῷ παντοδυναμῷ προσάγματι πειθομένη, καθ' ἡμῶν ἐκί-

νεῖτο νῦν, τῆς φυσικῆς ἀκνησίας ἐξισταμένη, καὶ τῇ παρά φύσιν ταύτης κινήσει καταπιεῖν ἡμᾶς ἐκζητοῦσα. Καὶ δικαίως, ὡς δίκαιε Κύριε· οὐ γὰρ ποιούμεν τὰ προσάγματα τῆς βασιλείας σου, καὶ, μὴ ποιῦντες, οὐ φοβούμεθα τὴν σὴν δικαίαν ὀργὴν κατ' ἡμῶν, Δέσποτα· ἀλλὰ τὸ πονηρὸν ποιούμεν ἐνώπιον τῶν σῶν ὀφθαλμῶν, μισοῦντες ἀλλήλους, φθοροῦντες ἀλλήλους, ὀργιζόμενοι κατ' ἀλλήλων· τὴν ἀγάπην ἀπώσαμεθα, τὴν φιλαδελφίαν ἀπεβαλόμεθα, τὴν ἐλεημοσύνην ἀπεθέμεθα, καὶ τὴν φιλαργυρίαν ἠγαπήσαμεν· τὴν φιλοκτημοσύνην ἠσπασάμεθα, καὶ τὴν ἀκτημοσύνην ἐμισήσαμεν· τὴν γαστριμαργίαν καὶ τὴν φιληδονίαν ἠγαπήσαμεν, τὴν δὲ νηστείαν καὶ ἐγκράτειαν οὐκ ἐποθήσαμεν· καὶ ἀπλῶς, πᾶσαν σου ἐντολὴν ἠθετήσαμεν, Κύριε, καὶ πᾶσαν ἀμαρτίαν διαπραττόμεθα· Διὰ ταῦτα γάρ, φησιν, ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. Ταῦτα τῆς κακίας ἡμῶν τὰ ἐπίχειρα· τοῦτο τῶν πονηρῶν καὶ ἀκαθάρτων ἡμῶν πράξεων τὸ κατάλληλον ἀποτέλεσμα· ταῦτα τοῦ μίσους, καὶ τῆς ὑπερηφανίας, καὶ τῶν ἐν κρυφῇ καὶ φανερῶς γινομένων ἀνομιῶν ἡμῶν τὰ δεινὰ κατορθώματα, θανατηφόρους κἀνταῦθα πληγὰς ἐπάγοντα, κλόνους γῆς, καὶ σεισμούς, καὶ λιμούς, καὶ λοιμούς, καὶ πολεμιῶν ἐφόδους, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν ἀφόρητον ἐκείνην καὶ ἀτελεύτητον βάσανον. Ἀλλὰ μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, μηδὲ καταπιέτω ἡμᾶς ζῶντας ἡ γῆ, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν· ἵνα μὴ τὸν τῆς μετανοίας καὶ τῆς ἐπιστροφῆς ζημιωθῶμεν καιρὸν οἱ τάλανες. Εἰ γὰρ καὶ πολλάκις τὴν μετάνοιαν ὑπέσχεθημεν, ἀλλὰ καὶ πολλάκις σοὶ τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐψευσαίμεθα· διὸ καὶ τὴν τομὴν, κατὰ τὴν ἄκαρπον συκῆν, κατέκρινας, τὴν γῆν ἀρτίως προστάξας καλύψαι πάντας ἡμᾶς. Ἄλλ' ἔτι καὶ νῦν μακροθύμησον, ὁ φιλόθρωπος Γεωργός, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· ὁ ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ συγχωρεῖν τοῖς ἀδελφοῖς κελεύων τὰ ἀμαρτήματα· μὴ συναπολέσης τὸ μικρὸν σου ποίμνιον τοῦτο φόβῳ συντε-

τριμμένον, καὶ πένθει τεταπεινωμένον, καὶ τῷ τῆς γῆς κλόνῳ τεθορυβημένον, καὶ ἀπορούμενον πάντοθεν· ἀλλὰ μνήσθητι, μακρόθυμε, τῶν οἰκτιρμῶν σου καὶ τοῦ ἐλέους σου· μνήσθητι, ὅτι ἐπιμελῶς ἔγκειται ἡ διάνοια τῆ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς καθαρὸς ἀπὸ ῥύπου ἐνώπιόν σου· ἵνα καὶ νῦν, τῆς σῆς ἀφάτου χρηστότητος ἀπολαύοντες, εὐχαριστήσωμεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις καὶ φοβεροῖς ἔργοις σου, ἃ ἐποίησας καὶ ποιεῖς μετὰ τῶν ἀναξίων ἡμῶν, κατὰ τὸ τῆς σῆς φιλανθρωπίας ἀνεξιχνίαστον πέλαγος. Χάριτι τοῦ ἀνάρχου σου Πατρὸς, καὶ τοῦ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος· εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με.

Στ. Μὴ ἀποσρέψης τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΒ'. 6.

Αδελφοί, ὃν ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει· μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν, ὃν παραδέχεται. Εἰ παιδείαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός· τίς γὰρ ἐστὶν υἱός, ὃν οὐ παιδεύει πατήρ; Εἶδὲ χωρὶς ἐστε παιδείας, ἧς μέτοχοι γεγόνασιν πάντες, ἅρα νόθοι ἐστέ, καὶ οὐχ υἱοί. Εἰ δὲ τῆς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἶχομεν παιδευταῖς, καὶ ἐνετρεπόμεθα· οὐ πολλῶ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ Πατρὶ τῶν πνευμάτων, καὶ ζήσομεν; Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, ἐπαίδευον· ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ. Πᾶσα δὲ παιδεία πρὸς μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι, ἀλλὰ λύπης· ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσι δικαιοσύνης. Διὸ τὰς παρειμένας χεῖρας, καὶ τὰ παραλελυμένα γόνατα ἀνορθώσατε· καὶ τροχιαῖς ὀρθαῖς ποιήσατε τοῖς ποσίν ὑμῶν, ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπῆ, ἰαθῆ δὲ μᾶλλον.

Ἀλληλουῖα. Ὁ Θεὸς ἀπώσω ἡμᾶς.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. Η'. 23.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμβάντι τῷ Ἰησοῦ εἰς πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἰδοῦ, σεισμός μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκάθευδε. Καὶ προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, ἤγειραν αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα· Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί δεῖλοί ἐστε, ὀλιγόπιστοι; Τότε ἐγερθεῖς, ἐπετίμησε τοῖς ἀνέμοις, καὶ τῇ θαλάσῃ· καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, λέγοντες· Ποταπὸς ἐστὶν οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

Καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία.

Κοινωνικόν.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ

ΚΑΙ ΕΙΣ ΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΕΙΣ ΑΠΕΙΡΑΝ ΑΓΑΠΗΣ ΑΣΘΕΝΙΑΣ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Ἦ παντουργὸς καὶ συμφυὴς καὶ σύνθρονος, καὶ ὁμοδύναμος, καὶ τριφεγγὴς δόξα, Πάτερ ἀκατάληπτε, Υἱὲ καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, χαλεπῆς ἀσθενείας, τοὺς σοὺς οἰκέτας ἀπάλλαξον, ὅπως εὐχαρίστως δοξάζωμεν.

Ἀμαρτιῶν με καταιγὶς συνώθησεν, εἰς ἀσθενείας βυθὸν, καὶ συνεχεῖς πόνοι, ὥσπερ τρικυμῖαι με, χειμάζουσι τὸν δειλαῖον. Ὁμοδύναμον κράτος, Τριάς ἀγία σπλαγχνισθητι· σῶσόν με δεινῶς ἀπολλύμενον.

Τῆς συνεχούσης ἀμαρτίας λύτρωσαι, Τριάς ἀμέριστε, ἡμᾶς τοὺς σοὺς δούλους, δρόσω τοῦ ἐλέους σου, σθενύουσα τὸν καύσωνα, τῶν δεινῶν ἀλγηδόνων, καὶ τὴν ὑγείαν παρέχουσα, ὅπως ὀρθοδόξως ὑμνοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Τὸν λυτρωτὴν καὶ παντουργὸν καὶ Κύριον, κυφορήσασα, τὸν τὰς ἡμῶν νόσους, Πάναγνε βαστάσαντα, αὐ-

τὸν οὖν καθιετέυε, χαλεπῆς ἀσθενείας, τοὺς σὲ οἰκέτας
λυτρώσασθαι, μόνῃ τῶν ἀνθρώπων βοήθεια.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας αἰψίδος.

Ε'πουράνιοι Νόες, Ἀγγελικὰ τάγματα, Θρόνοι, καὶ Ἀρ-
χαὶ, καὶ Δυναμίεις, καὶ Κυριότητες, ἐκδυσωποῦσί σε,
τὸν ἀγαθὸν καὶ Σωτῆρα, λοιμικῆς ἀπάλλαξον, νόσου τοὺς
δούλους σου.

Γὐνα φιλανθρωπίας, ἐπὶ πολὺ Δέσποτα, σοῦ ἐπίδεικνύης,
τὴν ἄβυσσον παντοδύναμε, νόση ἀπάλλαξον, θανατηφό-
ρου καὶ πόνων, χαλεπῶν τοὺς δούλους σὲ, μόνε μακρόθυμε.

Ω'ς Θεοῦ παραστάται, λειτουργικὰ πνεύματα, Ἀγγελοὶ
Ἀρχάγγελοι, τοῦτον ἐκδυσωπήσατε, παῦσαι τὸ νόση-
μα, διασκεδάσαι τὴν λύμην, τῆς θανατηφόρου τε μοίρας
λυτρώσασθαι.

Θεοτοκίον.

Γ'αμάτων πηγὴν σε, τῶν ἀγαθῶν ἔδειξεν, ἄβυσσος ἐκ σῆ
προελθοῦσα, Χριστὸς ὁ Κύριος, Κόρη πανάμωμε· διὸ
κλυδωνιζομένης, ἀσθενείας λαίλαπι, ῥῦσαι τοὺς δούλους σὲ.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Νῦν ἡ σκιά, ὄντως θανάτου ἐκύκλωσε, καὶ τοῦ Ἄδου,
πύλαις προσεπέλασεν· ἀλλὰ σὺ Σῶτερ ὡς δυνατὸς,
ἡμᾶς ἀναστήσας, θαυμαστόωσον τὰ ἐλέη σου, ὁ σῶζων
τοὺς ἐν πίστει, ἀδιστακτῶ βοῶντας· τῇ δυνάμει σὲ δόξα
φιλάνθρωπε.

Οὶ τοῦ Χριστοῦ, Μύσται αὐτόπται καὶ κήρυκες, εἰλη-
φότες, δῶρον τὰ ἰάματα, καὶ ἰατροὶ ὄντες ψυχικοὶ,
ἐκ τῶν ἀναγκῶν με, Ἀπόστολοι ἐξαγάγετε, τῆς συνεχού-
σης νόσου, Ἰησοῦν δυσωποῦντες, τὸν Δεσπότην καὶ ῥύσῃν
καὶ Κύριον.

Α'μαρτιῶν, ζάλη ἡμᾶς νῦν κατέλαθεν, ἀσθενείας, κύμα-
τα χειμαῖζουσι, πόνοι βυθίζουσι συνεχεῖς, θλίψεις καὶ
ὀδύνη, ἡμᾶς τοὺς δειλαίους εὐροσαν· Ἀπόστολοι Κυρίου,
ταῖς ὑμῶν ἰκεσίαις, βοήθειαν τὴν χεῖρα ὀρέξατε.

Θεοτοκίον.

Πόνοις δεινοῖς, καὶ συνεχέσι βαλλόμενοι, τῇ Παρθένῳ,
πάντες σοὶ προσπίπτομεν, τῇ κραταιᾷ σκέπῃ σου ἀ-

γνή· Σῶσον ἡμᾶς πάντας, οἰκτείρησον Θεοσύμφευτε, ἐκλύτρωσαι τῆς λύμης, καὶ δεινῆς ἀρρώστιας, καὶ τὰ ἄλλη θεραπεύσον Δέσποινα.

ᾠδὴ ε΄. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Οὐ θαλάσσας ἀπάτης, ταῖς μελισταγέσιν ὑμῶν παρακλήσεσιν, ἱεροὶ Προφῆται, κατακλύσαντες, νῦν μεταβάλετε, τὴν πικρίαν ὄλην, τῆς λοιμικῆς νῦν ἀσθeneίας, εὐρωστίας πρὸς θείαν γλυκύτητα.

Ενεπαίγησαν βέλη, τὰ τῆς ἀσθeneίας προστάξει σε Κύριε, καὶ ἐπεστηρίχθη, ἐφ' ἡμᾶς ἡ σὴ χεὶρ παντοδύναμη· ὡς Θεὸς οἰκτίρμων, οἰκτερον πάντα σὺ εἰλεῖ, ταῖς εὐχαῖς τῶν ἀγίων Μαρτύρων σου.

Τὸν υἱὸν ὡσπερ πάλαι, χήρας ἐξανέστησας, τῷ σὺ προστάγματι, νεκρωθέντα Λόγε, χαλεπῆς ἀσθeneίας τοὺς δούλους σου, ἀγαθὸς ὢν μόνος, καὶ συμπαθὴς ἀπολυτρώσας, ζωοποιήσον μόνε φιλόνηρωπε.

Θεοτοκίον.

Εν νυκτὶ τῇ τοῦ βίου, θύελλα κατέλαβε πάσης κακώσεως, καὶ ἐκάλυψε με, ἀσθeneίας Παρθένε σκοτόμαινα· ἀλλ' ἀνάτειλόν μοι, ἀναψυχῆς πάναγνε φέγγος, καὶ πρὸς φῶς εὐρωστίας ὀδήγησον.

ᾠδὴ ς΄. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Εἰς πέλαγος ἀχανές, ἀσθeneϊῶν περιεϊμέθα, καὶ λοιμικῆς συμφορᾶς, χειμάζει τὰ κύματα· κυβερνήτα Κύριε, βοηθείας χεῖρα, ἐπεκτείνας νῦν διάσωσον.

Παραλύτον ὡς τοπρίν, συνέσφιγξας θείῳ νεύματι, ἐκ νόσου ὀδυνηρᾶς, καὶ στρωμνῆς κακώσεως· νόσου βαρυτάτης δέ, οἰκτερήσας δίδου, τὴν ὑγείαν Πολυέλεε.

Τῶν Προφητῶν ὁ χορὸς, τῶν Ἀποστόλων ὁ σύλλογος, τὸ στίφος τῶν Ἀθλητῶν, νῦν ἐκδυσσωποῦσί σε, μόνε Πολυέλεε, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ σου· ἀγαθὲ τοῦτον οἰκτείρησον.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καθαρὸν, τῆς παρθενίας κειμήλιον, καθάρισον δὴ ἡμᾶς, καὶ νόσων καὶ θλίψεων, καὶ τῆς συνεχούσης νῦν, ἀσθeneίας ρῦσαι, ἵνα πίστευσε δοξαζώμεν.

Κοντάκιον . Ἐπεφάνης σήμερον .

Προστασία ἄμαχς, τῶν θλιβομένων, καὶ πρεσβεία ἔτοίμε, τῶν ἐλπίζόντων ἐπὶ σέ, ἀπὸ κινδύνων ἐκλύτρωσαι, καὶ μὴ παρίδης, ἢ πάντων ἀντίληψις .

Ἐδὴ ζ . Θεοῦ συγκατάβασιν .

Φλογίζει ἡ κάμινος, ἀμέτρων πόνων, καὶ κατακαίει με πυρετοῦ λοιμικῆς με, ἢ φλόξ ἀπαύστως ἢ ἀναιδέσματος· ἀλλὰ τῇ δρόσῳ τοῦ ἐλέους σου, Σῶτερ ἀνάψυξον ψάλλοντα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν .

Προφηται, Ἀπόστολοι, Μαρτύρων δῆμος, θεῖοι Διδάσκαλοι, τῶν νοσούντων τὸ ἄλγος, ὑμῶν πρεσβείαις καταπραῦνατε, καὶ τὴν ὑγίαν δωρήσασθε ψάλλουσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν .

Ο λόγῳ τὸν Λάζαρον, ἐξαναστήσας, νῦν ὡς ἐκ τάφου ἡμᾶς, χαλεπῆς ἀσθενείας, ἐξανασησας ζώωσον Κύριε, ἵνα βοῶμεν ᾠδὴν χαριστήριον· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν .

Θεοτοκίον .

Οἰκτίρμων ὑπάρχουσα, καὶ Μήτηρ οὔσα τῆ πανοικτίρμονος, οἰκτειρήσασα ῥῦσαι, τὸν σὸν λαὸν τὸν ἐπικαλούμενον, τὰ σὰ ἐλέη Παρθένε καὶ ψάλλοντα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν .

Ἐδὴ η̄ ἢ Ἐπταπλασίως κάμινον .

Οδυνηρῶς γενάζομεν, ἀπὸ κλίνης οδύνης ἡμῶν, καὶ ἀπὸ λοιμῶδους, ἀσθενείας κράζομεν, πρὸς σέ τὸν φιλιάνθρωπον· τὰ τῆς καρδίας ὄμματα, νῦν ἀναπετώντες, τὴν ὑγίαν αἰτοῦμεν· Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς Σῶτερ, καὶ ἀνάγησον ψάλλειν· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας .

Οτὴν ἡμῶν ἀσθένειαν, συμπαθῶς ἐνδυσάμενος, καὶ ὁμοιωθῆναι, τοῖς βροτοῖς ἐλόμενος, εὐχαῖς τῶν Ὁσίων σου, ἀπεγνωσμένους σῶσον ἡμᾶς, ἔγειρον ἐκ τάφου, ἀπογνώσως ψάλλειν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας .

Δημιουργέ τῆς φύσεως, χορηγέ τῆς ἰάσεως, σπλαγγνα οἰκτιρμῶν τε, καὶ εὐσπλαγγχίας πέλαγος, ὡς ἔχων

μακρόθυμε, ἐπισκοπῇ ἐπίσκεψαι, ἀπὸ τῆς λοιμῶδους, ἀσθενείας λαόν σε, καὶ ζώωσον κραυγάζειν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Η κραταιὰ βοήθεια, καὶ βεβαία ἀντίληψις, τῶν ἀπληπισμένων, ἢ ἐλπίς Πανάμωμε, ἐπίσκεψαι κάμνοντας, ὀδυνηρῶς τοὺς δούλους σε· κούφισον τὸ βάρος, τῆς πικρᾶς ἀσθενείας· ἀπέλασον τὴν νόσον, τῆς λοιμῶδους ἀνάγκης, καὶ σῶσον τοὺς σοὺς δούλους, Παρθένε Θεοτόκε.

ᾠδὴ Δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Θαυμάσια μεγάλα ὦν ἀριθμὸς, οὐχ ὑπάρχει ποιήσας ἀθάνατε, ἐπὶ τοὺς σοὺς, δούλους τὰ ἔλεός σου ὁ Θεός, ὡς συμπαθῆς ἀνάδειξον, καὶ τῆς συνεχούσης ἡμᾶς νυνί, ἀπάλλαξον ὀδύνης, λιταῖς τῆς σέ Τεκούσης, καὶ τοῦ χοροῦ τῶν Ἀθλοφόρων σου.

Αγγέλων Ἀρχαγγέλων καὶ Προφητῶν, Ἀποστόλων, Μαρτύρων, Ὁσίων τε, Ἱεραρχῶν, Ἱερομαρτύρων σου ταῖς εὐχαῖς, τὸν κοπετὸν τῶν δούλων σου, στρέψον Παντοδύναμε εἰς χαρὰν, θεράπευσον τὸ ἄλγος, κούφισον τὰς ὀδύνας, καὶ τὴν ὑγίαν ἡμῖν δώρησαι.

Ψυχῶν τε καὶ σωμάτων τὸν ἱατρὸν, ἐν ἐλέει τὸν πλούσιον Κύριον, σέ δυσωπῶ· Ἰασαὶ τὰ πάθη με τὰ πολλὰ, τῶν ὀδυνῶν ἀπάλλαξον, καὶ τῶν λυπηρῶν με ὡς ἀγαθός, καὶ μόνος εὐεργέτης, καὶ σῶζε τοὺς ἐν πίστει, εἰλικρινῶς σε μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Οἰκτίρμονα τεκοῦσα καὶ συμπαθῆ, καὶ Δεσπότην καὶ Κτίστην καὶ Κύριον, νῦν ἐπ' ἐμοί, δεῖξόν σου συνήθως τοὺς οἰκτιρμούς, καὶ χαλεπῆς με λύτρωσαι, νόσου δαπανώσης μου τὴν ψυχὴν, Παρθένε Θεοτόκε· παρασχοῦ μοι τὴν ῥῶσιν, ὅπως ἀπαύστως μεγαλύνω σε.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΔΟΙΜΙΚΗΝ ΝΟΣΟΝ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Παντοκράτορ Δέσποτα, μακρόθυμε, πολυέλεε, εὐδίαλ-
λακτε, φιλόανθρωπε, πανάγαθε, υπεράγαθε, παντο-
δύναμε Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν· σὺ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ
εἶναι, διὰ μόνην ἀγαθότητος περιουσίαν, τὴν ἡμετέραν φύ-
σιν παρήγαγες· σὺ νοεράν ψυχὴν καὶ λόγον ἐμπνεύσας
ἡμῖν, καὶ εἰκόνι σου τιμήσας ἡμᾶς, τρυφῆς τῆ Παραδείσῃ,
καὶ Θεοειδοῦς ἀγωγῆς, καὶ ὁμιλίας Θείας ὑπερφυῶς κατη-
ξίωσας· σὺ τὴν σὴν ἐντολὴν ἀθετήσαντας, καὶ ἀπάτη καὶ
πλάνη καθυπαχθέντας δαιμονικῇ, καὶ τῆς σῆς ἐκπεσόντας
δόξης, καὶ θάνατον ἀλλαξαμένους ζωῆς, καὶ βασιλείας δε-
λείαν αἰσχροῦ, οὐ παρεῖδες διὰ πέλαγος ἄφατον μακρο-
θυμίας καὶ ἀγαθότητος, ἀλλ' ἐπεσκέψω πολυτρόπως διὰ
Πατέρων καὶ Προφητῶν· σὺ Νόμον ἡμῖν τὸν ἐν γράμμασιν
εἰς ἐπιστροφὴν καὶ παιδαγωγίαν ἔδωκας· Ἀγγέλους ἐπέ-
σησας, ὁδηγούς τε καὶ φύλακας, διδάσκοντας καὶ χειραγω-
γούντας οἴονεϊ πρὸς τὴν τοῦ κρείττονος εὐρεσιν. Ἐπεὶ δὲ
πάντα ταῦτα κενὰ καὶ μάταια ἀπεδείξαμεν, τῇ ἀμέτρῳ
πρὸς τὴν κακίαν ἡμῶν ῥοπῇ, αὐτὸς σὺ τὴν δευτέραν τῆς
φύσεως ἡμῶν δημιουργίαν τε καὶ ἀνάπλασιν ἀρρήτως ἐπὶ τέ-
λει τῶν αἰώνων εἰργάσω, καὶ ὅλον τὸν ἡμέτερον ἄνθρωπον
ἐνώσας φρικτῶς ὅλησθαι τῇ Θεότητι, καὶ σαρκὶ τὴν σάρκα,
καὶ ψυχῇ τὴν ψυχὴν καθαγιασας, καὶ θανάτῳ, καὶ πάθε-
σι τῶν παρὰ φύσιν παθῶν καὶ τοῦ θανάτου ἀπαλλάξας
ἡμᾶς, διὰ τῆς τηρήσεως τῶν Θείων σου ἐντολῶν, τῆς ἀθα-
νάτου ζωῆς κατηξίωσας. Ἀλλὰ καὶ πάλιν ἡμεῖς, ταῖς Θείας
σου ἐντολαῖς ταύτας παραβάντες, καὶ τῶν ὀρέξεων ἡμῶν
καὶ τῶν θελημάτων ὀπίσω γινόμενοι, πᾶσαν ἀμαρτίαν
ἐπιμελῶς καθ' ἑκάστην διενεργοῦμεν, καταλαλιαν, βλασ-
φημίαν, μνησικακίαν, ἐπιορκίαν, ψευδολογίαν, αἰσχρολο-
γίαν, δόλον, ἔριν, φθόνον, καὶ πᾶσαν ἀθέμιτον αἰσχρογίαν
φυσικὴν τε καὶ παρὰ φύσιν, καὶ ἦν οὐδὲ ἐν ἀλόγοις ζώοις

ἔστιν εὐρεῖν, ταύτην ἀσεβέστατα καινοτομοῦμεν. Ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν· τῆς βοηθείας τῆς σῆς γεγυμνώμεθα· μυκτηρισμός καὶ χλεύη τοῖς κύκλω ἡμῶν ἐγενήθημεν· τὸ σὸν Ὄνομα, τὸ πανάγιον καὶ προσκυνητὸν, δι' ἡμῶν βλασφημεῖσθαι τοῖς ἔθνεσι πεποιθήκαμεν, τῇ κακίᾳ παλαιωθέντες, καὶ ταῖς τρίβοις ἀφρόνως χωλάναντες· πάντες ἐξεκλίναμεν, ἅμα ἠχρειώθημεν, οὐκ ἔστιν ὁ συνιών, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός· Ἰερεῖς καὶ λαὸς ἐξέστημεν ἐπὶ τὸ αὐτό. Διὰ ταῦτα, κρίσει δικαία, ἐξώσθημεν ἀπὸ σοῦ, καὶ ἀπερρίφημεν τῆς μεγάλης σου ἀντιλήψεως, καὶ τὴν πολλὴν σου φιλανθρωπίαν πρὸς ἀγανάκτησιν ἐτρέψαμεν οἱ ταλαίπωροι. Λοιμοί, καὶ αἰχμαλωσία, καὶ στενοχωρία, καὶ ἀπορία, καὶ θάνατοι ποικίλοι καὶ συνεχεῖς τῆς τρισαθλίης ἡμᾶς ἐμερίσαντο, ἵνα, διὰ τῶν τοιούτων μαστίγων, πρὸς σεαυτὸν ἄκοντας ἐλκύσης, Φιλάνθρωπε. Ἄλλ' οὐδὲ οὕτω γέγονέ τι πλέον παρ' ἡμῶν· παρέδωκας ἡμᾶς εἰς δουλείαν τοῖς ἔθνεσι, καὶ εἰς αἰχμαλωσίαν, καὶ σφαγὴν, καὶ διαρπαγὴν τοῖς ἀνόμοις, καὶ οὐδὲ οὕτω συνήκαμεν, οὐδέ τῶν πονηριῶν ἡμῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν ἀπέστημεν. Μικρὸν τῆς δουλείας ἀνῆκες ἡμᾶς παραδόξως, καὶ τῶν ἀσεβῶν παρὰ πᾶσαν ἡλευθέρωσας ἐλπίδα, καὶ ἔτι μᾶλλον προσεδήκαμεν ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ, τῇ εὐεργεσίᾳ φυσιωθέντες, καὶ τῇ ἐλευθερίᾳ, καὶ τῇ ἀνέσει καταχρησάμενοι. Διὰ ταῦτα, πανάγαθε Δέσποτα, ὡς μῆτε διὰ τῶν λυπηρῶν καὶ τῶν δεινῶν σωφρονιζομένους, μῆτε διὰ τῶν σῶν εὐεργεσιῶν καὶ τῶν χαρίτων βελτίους γινομένους, κρίσει δικαία κατεδίκασας ἡμᾶς, καὶ ἀπωλείᾳ, καὶ πανολεθρίᾳ, καὶ ἀφανισμῷ παντελεῖ παραδέδωκας· καὶ δῆλον, ὡς τέλειον ἐκτριβῆναι καὶ ἀφανισθῆναι κατεκρίθημεν, ἀφ' ὧν οὕτως ἀφειδῶς τὴν διαδοχὴν τοῦ γένους πρόωρον ἐξεθέρισας, ὡς μηδὲ ρίζαν, μηδὲ σπέρμα τῷ Ἰσραὴλ ὑπολειφθῆναι, κατὰ τὸ γεγραμμένον, ἀλλὰ γενέσθαι ἡμᾶς ὡς Σόδομα καὶ ὡς Γόμορρα, καθ' οὓς κατακλυσμός ἄρδην πάσαι διέφθιεν, αὐταῖς ρίζαις καὶ αὐτοῖς κλάδοις ἀφανισθέντας. Οὐδὲ γὰρ ἡ νόσος, ἐπιπεσῆσα κατὰ μικρὸν, μετρίως ὑπέξαι-

γει τοὺς θνήσκοντας· ἀλλὰ καθάπερ σφαγέως παρόντος, καὶ ἐκάστῳ μετὰ τῆς ῥομφαίας καιρίαν ἐπιφέροντος, οὕτως ἅμα τε τὴν πληγὴν καὶ τὸ σύμβολον ἀθρόον ἐδέξαντο τοῦ θανάτου πολλοὶ, καὶ ἅμα πάντας ἐξαίφνης τὸ σκότος ἐκάλυψε, καὶ ὁ θάνατος, ὡς μόνον εἰπόντας, ὅτι ἐπλήγημεν, καταπόδας εὐθύς ἐπακολουθεῖ· ὥστε συνδύω καὶ συντρεῖς ἐκβάλλεσθαι ἀπὸ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς οἰκίας, καὶ πρὸς ἐκφορὰν ἀπάγεσθαι, ὥσπερ σωρηδὸν ἐπὶ μιᾷ κλίνῃ κειμένους, καὶ μηδ' ἐξαρκεῖν τοὺς περιλειπομένους τῶν νενομισμένων ἀξιοῦν τοὺς προσήκοντας, μηδὲ ἔχειν πρὸς τίνα πρῶτον τῶν συγγενῶν πορευθῆναι, πάντων ἀπλῶς ὁμοῦ φθειρομένων ἐλευσινῶς, καὶ παραπεμπομένων τῷ Ἄδῃ· ἀλλ' ἀπορία καὶ ἀμηχανία πανταχόθεν ἐλαυνομένους, μὴ ἐξευρίσκειν τί μᾶλλον τῆς συμφορᾶς θρηνησάμενοι προσήκει, πότερον τὸν ἄωρον θάνατον, ἢ τὸ αἰφνιδίως ἔτι ἀρπάζεσθαι, ἢ τοὺς προαπελθόντας, ἢ τοὺς τνηκαῦτα ἐκπνέοντας, ἢ τοὺς αὐτίκα τοῦτο πείσεσθαι μέλλοντας, ἢ τοὺς περιεῖναι δοκούντας καὶ ἀνωτέρους τοῦ πάθους. Πρὸ πάντων δὲ μᾶλλον ἔπεστιν ὀδυρεσθαι καὶ δακρῦειν, ὡς, οὐ περιλειπομένης ἐλπίδος οὐδὲ μιᾶς, μὴ καὶ ἑαυτοὺς ἐν ὀλίγῳ μετὰ νεκρῶν ἀριθμεῖσθαι· ἔτι ἀπηλπισμένοι πανταχόθεν προκείμεθα, καθάπερ θρέμματα τὴν σφαγὴν ἀναμένοντες. Σήμερον περιίσταται τοῖς πατράσι καὶ ταῖς μητράσι χορὸς παιδῶν, χορὸς υἱῶν, χορὸς ἄλλων συγγενῶν καὶ συνήθων, ὡς στενοχωρεῖσθαι ταῖς οἰκίαις τῷ πληθει, συναγομένων ἐν αἷς τε κατὰ φατρίας καὶ συγγενείας· καὶ αὐρίον, ἄπαιδες, ἔρημοι, ἐλευσῖνοι, περιηρημένοι, καὶ ὥσπερ ἠκρωτηριασμένοι τὰ καιριώτατα, καὶ ἀθρόως τὴν ἐλπίδα πᾶσαν ἀποβαλλόμενοι καὶ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ γήρως, καὶ τῆς διαδοχῆς τῆς εἰς ἔπειτα γενεᾶς, καὶ πάντων ὁμοῦ τῶν φυσικῶν, καὶ τῶν φιλάτων, καὶ τῶν ἀναγκαιοτάτων στερούμενοι. Ἐξεπλάγημεν οὖν, φιλόνηρωπε Δέσποτα, τῷ μεγέθει τῆς ἀφορήτου ταύτης συμφορᾶς καὶ τῆς μάλιστα· καὶ μικροῦ ἐξέστημεν ἑαυτῶν, καὶ ἀπορία καὶ ἀμηχανία περιέσχεν ἡμᾶς, καὶ φόβος καὶ τρόμος ἀνεκδιήγητος ἦλθεν

ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐκάλυψεν ἡμᾶς σκια θανάτου, καὶ ἀπειρήκαμεν καὶ ἀπεγνωκάμεν παντάπασιν. Οὐδὲ γὰρ ἐν τοῖς ζώσιν ἑαυτοὺς εἶναι λογιζόμεθα, οὐδ' ἐν τῷ καθεστηκότι τοῦ νοός ἐσμέν· ἀλλ' ἕκαστος τὴν πληγὴν καὶ τὸ σημεῖον ἑαυτῷ φανταζόμενος ἔχειν, πυκνά τῶν μελῶν ἐφαπτόμενοι, κατ' ὥραν ἐξιστάμενοι, κἄν κώνωψ ἐπέλθῃ, κἄν ζούφιόν τι δάκῃ, τὸν ὄλεθρον παρῆναι οἰόμενοι ὑπὸ τοῦ δέους, καὶ πρὸ τοῦ θανάτου νεκροῦσθαι δοκοῦμεν. Ὅθεν καὶ περιάγομεν ἅπαντες, ὥσπερ ἡμῖνῆτες καὶ ἐκλελυμένοι, καὶ πανταχόθεν ἠπορημένοι, καὶ μηδὲ μίαν καταφυγὴν εὐρίσκοντες· καὶ τὸ δὴ χεῖρισον, ὅτι οὐδὲ διάραι τὰ ὄμματα ἡμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, οὐδὲ ἀνοῖξαι τὸ στόμα ἡμῶν, καὶ εὐχᾶσθαι ἐνώπιόν σου τολμῶμεν οἱ τάλανες, τῷ κέντρῳ τοῦ συνειδότος πληττόμενοι· ἀλλὰ τὰ ἔργα ἡμῶν τὰ πονηρὰ, καὶ πάσης ἀκαθαρσίας ἀνάμυστα, πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντες, αἰσχύνῃ τὰ πρόσωπα καλυπτόμενοι, ἀναξίους ἑαυτοὺς τῆς σῆς βοηθείας καὶ τῆς σῆς ἀντιλήψεως κρίνομεν, τοῦτο μόνον, συντετριμμένοι καὶ τεταπεινωμένοι, καὶ κατησχυμμένοι βωῶντες πρὸς σὲ τὸν ἀγαθὸν Θεόν· Δίκαιος εἶ, Κύριε, καὶ δικαία ἡ κρίσις σου κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν· μᾶλλον δὲ, οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησας ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκας ἡμῖν· ἀλλὰ καὶ ταύτην τὴν κατ' ἡμῶν ἐπιφερομένην μάστιγα, φιλόανθρωπον πλέον, ἢ δικαίαν εἶναι ὁμολογοῦμεν· πᾶσα γὰρ μάστιξ καὶ πληγὴ, καὶ πᾶς ὄλεθρος κατ' ἡμῶν ἐπιφερόμενος, ὀλίγος ἐστὶ καὶ μικρὸς πρὸς τὰ πολυπληθῆ ἡμῶν ἀνομήματα. Δια μὲν οὖν τὸ πλῆθος τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων, οὐδὲ θάρρησαι ἔχομεν, δικαιοκρίτα Κύριε, ἵνα τὴν σὴν ἰκετεύσωμεν ἀγαθότητα, λύσιν τῆς φοβερᾶς ταύτης εὐρεῖν ἀπειλῆς. Ἡ δὲ ὑπερβολὴ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, καὶ τῶν σῶν οἰκτιρῶν ἢ ἄβυσσος, πολυέλεε Δέσποτα, κατατολμᾶν ἀναγκάζει καὶ τὰ ὑπὲρ τὴν ἡμετέραν ἀξίαν ἐπιζητεῖν. Ὅθεν, Θεέ ὑπεράγαθε, καὶ Κύριε τῷ ἐλέους, δεόμεθα σου τῆς γαληνότητος· Στήσον τὴν κατ' ἡμῶν τοσαύτην ἐπιφερομένην ὄξειαν καὶ ἄωρον τοῦ θανάτου

ρομφαίαν, καὶ μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης ἡμᾶς, μηδὲ παρα-
 δῶης ἡμᾶς εἰς τέλος ἀπολέσθαι, διὰ τὸ ὄνομά σε τὸ ἅγιον,
 μηδὲ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, φιλόθρωπε, μηδὲ
 διασκεδάσης τὴν διαθήκην σου, ἣν διέθου τοῖς πατράσιν
 ἡμῶν, μηδὲ ὀλιγοστους ἡμᾶς ποιήσης παρὰ πάντα τὰ ἔθνη.
 Ἀντίθετε τὴν ἄβυσσον τῶν οἰκτιρμῶν σου τῷ πλήθει τῶν
 ἡμετέρων κακῶν· σοὶ μόνῳ ἀμαρτάνομεν, Κύριε, ἀλλὰ καὶ
 σοὶ μόνῳ λατρεύομεν· ἐκτός σε, ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκομεν·
 σοὶ μόνῳ μετὰ συντετριμμένης καὶ τεταπεινωμένης καρ-
 δίας παριστάμεθα, καὶ δακρύνοντες βοῶμεν τὸ, Κύριε ἐλέη-
 σον. Δέξαι, φιλόθρωπε, τὴν κοινὴν ταύτην συντριβὴν ἡμῶν,
 καὶ τὸν καρδιακὸν πόνον, ὡς ἐδέξω τὰ δάκρυα Ἐζεκιίου
 ἐν τῇ θλίψει τῆς καρδίας αὐτοῦ, καὶ τοῦ θανάτου τοῦτον
 ἐρρύσω, καὶ χρόνον ζωῆς ἐδώρῃσω παρὰ τὸν ὠρισμένον τῆ
 τέλους αὐτῷ· Ἀπέστρεψε γὰρ φησὶν, Ἐζεκίας τὸ πρόσωπον
 αὐτοῦ πρὸς τὸν τοίχον, καὶ ἔκλαυσε· καὶ παρευθὺς, ὡς φι-
 λάνθρωπος Δεσπότης, τὸν Προφήτην ἀπέστειλας, λέγοντα
 αὐτῷ· Ἦκουσα τῆς προσευχῆς σου, καὶ εἶδον τὰ δάκρυά
 σου, καὶ προσθήσω ἐπὶ τὰ ἔτη σε πεντεκαίδεκα ἔτη. Λύ-
 τός οὖν, ἀνεξίκακε Κύριε, ὁ εἰπὼν· Οὐ θελήσω τὸν θάνα-
 τον τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν,
 σπλαγχνίσθητι καὶ ἐφ' ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις, καὶ ἀπόσρεψον
 τὸν θυμὸν σου τὸν δικαιοτάτον ἀφ' ἡμῶν, καὶ μὴ εἰς τοὺς
 αἰῶνας ὀργισθῆς ἡμῖν. Ὁρᾷς Δέσποτα, ὅπως ἐσμικρύνθη-
 μεν, καὶ ὀλιγώθημεν ἢ κληρονομία σε, καὶ τὸ ἅγιον ἔθνος
 σου, καὶ τὸ πλήρωμα τῆς γῆς ὅλης, οὗ ἡ σκιά καὶ τὰ ὄρη
 περιελάμβανε. Μνήσθητι, φιλόθρωπε, τοῦ Σταυροῦ, καὶ
 τοῦ θανάτου, καὶ τοῦ ἐκουσίου Παύλου σου, ἃ ὑπὲρ ἡμῶν
 τῶν κατακριτῶν ὑπέμεινας, καὶ μὴ ἀρπάσῃ ὡς λέων τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν, μὴ ὄντος λυτρωμένου, μηδὲ σώζοντος. Οἶδας,
 μακρόθυμε, ὡς οὐδεμία πληγὴ τῶν ἀναισθητῶν οὕτως Αἰ-
 γυπτίων καθήφατο, ὡς ἡ τῶν πρωτοτόκων φθορὰ καὶ
 ἀπώλεια· ἐφ' ἡμῖν δὲ, ἀμύθητος ἐστὶν ἡ συμφορὰ, καὶ
 ἀνείκαστον τὸ δεινόν, πάντων ὁμοῦ καὶ τῶν πρώτων, καὶ
 τῶν μέσων, καὶ τῶν ἐσχάτων πρὸ ὥρας οὕτως ἀρπαζομέ-

νων ἐξαίφνης. Σπλαγχνίσθητι, οὖν εὐδιαλλάκτε Κύριε, ἐπὶ τοῖς δάκρυσι, καὶ τοῖς κλαυθμοῖς τῶν νηπίων καὶ τῶν βρεφῶν, καὶ τῆς ἀπλάστου πάσης καὶ ἀώρου ἡλικίας, καὶ ᾗσον τὴν καθ' ἡμῶν δικαίαν σε ἀγανάκτησιν, καὶ κοπασάτω ἡ θραῦσις, πολυέλεε Κύριε· τὴν γὰρ πληγὴν καὶ τὸ σύμβολον τῆ θανάτου τὰ βρέφη δεξάμενα, καὶ ἐν συναισθήσει τοῦ κακοῦ καὶ τῆς φθορᾶς γενόμενα, πρὸς ἡμᾶς κεχῆνασι, καὶ ὅλοις ὀφθαλμοῖς ἐνατενίζουσι, καὶ χεῖρας ὀρέγουσι, καὶ δάκρυσι, καὶ ψελλίσμασι, καὶ ἀκοαῖς ἀσήμοις, καὶ, οἷς ἔχουσι, κινήμασι τὴν σφαγὴν δεικνύουσι, τὸν ὄλεθρον ἀποδύρονται, καὶ πρὸς βοήθειαν αὐτῶν πᾶσι τρόποις ἡμᾶς ἐφελκύσασθαι δῆθεν βιάζονται. Ἡμεῖς δὲ, μηδαμῶθεν δυνάμενοι χεῖρα τούτοις ἐπορέξαι, πρὸς σὲ τὸν πάντα δυνάμενον καταφεύγομεν, καὶ παρὰ σοῦ μόνου τὴν βοήθειαν καὶ τὴν λύσιν τῶν δεινῶν ἐξαιτούμεθα· σοὶ γὰρ μόνῳ δυνατὰ τὰ παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατα, ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΠΛΗΓΗΝ ΘΑΝΑΤΙΚΟΥ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ τῶν οἰκτιρμῶν ἀνεξάντλητος πηγὴ· τὸ τῆς φιλανθρωπίας ἀνεξιχνίαστον πέλαγος· ἡ ἀπειρος ἄβυσσος τῆς μακροθυμίας καὶ τῆς χρηστότητος· ὁ καὶ ταῖς κατὰ γενεὰν ἐπαγομένας τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων πληγὰς τε καὶ μάστιγας συμπεφρόντως, διὰ φιλανθρωπίας ὑπερβολὴν, ἐπιφέρων, ἵνα τὸ πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἡμῶν ἀκρατές καὶ ὀξύρροπον, καθάπερ τινὶ χαλινῷ, τῷ θείῳ σου κατεχόμενον φόβῳ, μὴ ἀτάκτως κινήται κατὰ τῆς θείας εἰκόνης, μηδὲ εἰς τὸ τῆς ψυχῆς εὐγενὲς κακῶς ἐξυβρίζῃ· Στήσον, δεόμεθα, τὴν κατὰ τῆς φύσεως ἡμῶν φερομένην ὀξεῖαν καὶ ἄωρον ταύτην τῆ θανάτου ῥομφαίαν, ἵνα μὴ ὀλιγοστοὺς ἡμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη ποιήσης, μηδὲ τοῖς νοητοῖς καὶ αἰσθητοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν παρα-

δώσης ἡμᾶς ἐξοθένημα. Ἐξηρήμονται πόλεις, ἠφανίσθησαν ἀγοραὶ, ἱεραὶ πανηγύρεις, καὶ τελεταί, καὶ θείων ὕμνων συστήματα, τῷ πλείονι μέρει, κατεσιγάσθησαν· οἰκίαι καλαὶ καὶ μεγάλαι, κατὰ τὴν Γραφήν, ἠφανίσθησαν, καὶ ἐκ ἔστιν ὁ κατοικῶν ἐν αὐταῖς. Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ σκότος ζοφερόν τῃ φοβερῇ τούτῃ θανάτῃ πάντας ἐκάλυψεν. Οὐ φθάνομεν, Δέσποτα, τῆς τελευτῶντας, ὡς ἔθος, θρηνεῖν οἱ προσήκοντες· καὶ γὰρ τὸ τέλος ἡμῶν φθάνει, καὶ ἄλλους ἐπιζητοῦμεν τοὺς θρηνεύοντας, καὶ κοινῶ τῷ τάφῳ παραδιδόμεθα. Οὐδὲ οἱ ζῶντες καὶ φαινόμενοι, ζῆν ἤδη νομίζομεν· τῷ φόβῳ τῆς φοβερᾶς ταύτης πληγῆς, μικροῦ καὶ ἑαυτοῖς ἀπιστοῦμεν· τὸ τῆ θανάτῃ σύμβολον, καὶ πληγὴν ἔχειν ἕκαστος ἐν ἑαυτῷ φανταζόμενος, καὶ πρό τοῦ θανάτου τῷ δέει τοῦ θανάτου χαλεπῶς ἀποθνήσκοντες. Ταῦτα τῆς κακίας ἡμῶν τὰ ἐπιχειρα· τοῦτο τῶν πονηρῶν καὶ ἀκαθάρτων ἡμῶν πράξεων τὸ κατάλληλον ἀποτέλεσμα· ταῦτα τῆς ἀσελγείας καὶ ἀδικίας καὶ ἐπιπορίας ἡμῶν τὰ δεινὰ κατορθώματα· οὗτος ὁ τρικέφαλος ὄφις τῆς πικροῦς ἡμῖν ὀδόντας ἐμπήξας, τὴν φθορὰν καὶ τὸν θάνατον τοῦτον ἐπήγαγε· διὰ ταῦτα ἔρχεται, φησὶν, ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. Διὸ οὐδὲ νοητοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπάραι, οὐδὲ προσεῦξασθαι καθαρῶς, καὶ τὸν ἔλεον ἐφελκύσασθαι σου δυνάμεθα, τῷ βάρει τοῦ συνειδότητος, καθάπερ τινὶ κλοιῷ σιδηρῷ, κατακαμπτόμενος ἕκαστος. Ἀλλὰ μὴ παραδώης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ Ὄνομά σου τὸ ἅγιον, μηδὲ διασκεδάσης τὴν διαθήκην σου, ἵνα μὴ τὸν τῆς μετανοίας καὶ ἐπιστροφῆς καιρὸν ζημιωθῶμεν οἱ τάλανες. Διὸ καὶ τὴν πληγὴν τοῦ θανάτου ταύτην φιλιανθρώπως ἐπήγαγες. Οἶδαμεν, ὡς πολλάκις τὴν μετανοίαν ὑποσχόμενοι, καὶ πολλάκις ψευδάμενοι, τὴν τομὴν, κατὰ τὴν ἄκαρπον ἐκείνην συκῆν, κατεκρίθημεν. Ἀλλ' ἔτι καὶ ἔτι μακροθύμησον, ὡς φιλόανθρωπος γεωργός, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· ὁ ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ συγχωρεῖν τοῖς ἀδελφοῖς κελεύων τὰ ἁμαρτήματα· ὁ δυνάμενος ἐκ τῶν σκληρῶν καὶ

ἀκάρπων λίθων ἐγείρειν τέκνα τῷ Ἀβραάμ· σοὶ γὰρ μόνῳ πάντα δυνατὰ, τὰ παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατα, φιλόανθρωπε Δέσποτα· ἵνα καὶ ἐφ' ἡμῖν εἰς γενεάς, καὶ γενεὰς δοξασθεῖῃ σου τὸ πανάγιον Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σου, πανάγαθε Δέσποτα· παρέβημέν σου τὰς σωτηρίους ἐντολαίς, τὰς ἱεραῖς συνθήκας ἡμῶν, ὡς ἐπὶ τῷ Θεῷ Βαπτίσματι, κατέναντι τοῦ μεγάλου σου Θυσιαστηρίου, ἐνώπιον Ἀγγέλων ἐποιησάμεθα καὶ ἀνθρώπων· ἠθετήσαμεν τὸ φρικτὸν Αἷμα τῆς διαθήκης, ἐν ᾧ ἠγιασθημεν, κοινὸν ἠησάμενοι, καὶ τῷ Πνεύματι τῆς χάριτος ἐνυβρίσαντες, καὶ τῆς φοβεραῆς καὶ ὑπερφυῆς υἰοθεσίας καταφρονήσαντες. Πᾶσα Γραφή, καὶ Θεῖος Νόμος, καὶ διδασκαλία Θεόπνευστος, ψόφος κενός καὶ ῥήματα πράξεως ἔρημα παρ' ἡμῖν ἐλογίσθησαν ὀνόματι μόνον καὶ λόγοις τὸ σεπτὸν Εὐαγγέλιον, καὶ τὸν ἀληθῆ Χριστιανισμόν οἱ τάλανες περιφέρομεν. Αἱ χεῖρες ἡμῶν πρὸς πᾶσαν ἀρπαγὴν καὶ πλεονεξίαν γεγόνασιν ἐπιτήδριοι· οἱ πόδες ὄξεις καὶ ἀνομώτατοι, καὶ πρὸς πᾶσαν ἀδικίαν καὶ κακεντρέχειαν ἔτοιμοι, τῆς μερίδος τῶν ἀδελφῶν ἐπιβαίνειν καὶ καταπατεῖν, καὶ κατεσθίειν τοὺς πένητας· τὸ στόμα, τὸ τῶν ἱερῶν εὐχῶν τε καὶ λόγων ὄργανον, πάσης αἰσχρότητος καὶ μωρολογίας, ἐπιπορίας τε καὶ διαβολῆς ἀπετελέσαμεν ὄργανον· τῆς ὀφθαλμοῦς ἡμῶν, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις, ἀσωτίας καὶ πάσης ἀσελγείας καθ' ὑπερβολὴν ἐπληρώσαμεν· τὸν ἐν ἡμῖν βασιλεύοντα νοῦν, τὸ Θεῖον ἐκεῖνο σπέρμα καταπατήσαντες, καὶ τὰ μέλη σου τοῦ Χριστοῦ πόρνης μέλη ποιήσαντες, καὶ ἀντιναῶν τοῦ Θεοῦ, φθοραῆς καὶ ἀκαθαρσίας ἀποθηῆκαί γεγόμενοι. Διὰ τοῦτο, πανάγαθε Δέσποτα, τὴν πολλήν σου φιλανθρωπίαν πρὸς ἀγανάκτησιν ἐτρέψαμεν οἱ ταλαίπωροι·

τὸ πλῆθος τῶν σῶν εὐεργεσιῶν εἰς τιμωρίας ἡμῖν ἀφρόνως μετατεθείκαμεν. Καὶ ἐπειδὴ μῆτε τοῖς ἡμετέροις ἀγαθοῖς, μῆτε τοῖς ἀλγεινοῖς τοῦ πλησίον βελτίους γεγόναμεν, δικαίως καὶ ἡμῶν αὐτῶν τὴν δικαίαν σου παιδευσιν καὶ τὴν πληγὴν ἐκινήσαμεν. Ἄλλὰ μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης ἡμᾶς, Κύριε. Σοὶ μόνῳ ἡμάρτομεν, ἀλλὰ καὶ σὲ προσκυνούμεν μόνον, καὶ μετὰ συντετριμμένης καρδίας, ὡς θυσίαν καθαρὰν, τὴν ἐξομολόγησιν προσφέρομεν. Ἄνες, ἄφες, φιλάνθρωπε Δέσποτα· στῆσον τὴν καὶ ἡμῶν φερομένην δικαίως μάλιστα· νικησάτω τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σε τὸ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν πονηρὸν σύστημα· τὸ τῆς σῆς ἀπειρου χρηστότητος πέλαγος κατακαλυψάτω τῆς κακίας ἡμῶν τὴν πικρὰν θάλασσαν. Ἐχομεν τῆς σῆς φιλάνθρωπίας ὑποδείγματα μέγιστα, ληστὰς καὶ πόρνας, τελῶνας καὶ τὸν ἄσωτον υἱόν, οἳ τινες ἡμᾶς τοὺς ἀθλίους παρευδοκιμοῦσι, καὶ εἰς τὴν τῶν οὐρανῶν Βασιλείαν προάγουσι. Μετὰ τούτων καὶ ἡμᾶς ἐξομολογουμένης σοὶ καὶ προσπίπτοντας πρόσδεξαι. Δέσποτα· εἰ δὲ καὶ τῆς αὐτῶν ἐπιστροφῆς καὶ εἰλικρινοῦς μετανοίας πλεῖστον ἀπολειπόμεθα, τὸ λεῖπον ἀποπληρωσάτω ἡ ἀπειρος ἀγαθότης σου, μᾶλλον δὲ καὶ τὸ πᾶν ἐπιδοῦ καὶ τῷ παντός ὅλως λειπόμεθα. Ἐχεις ἕν εὐσπλαγχνίαν τε καὶ συγγνώμην παρακαλοῦντάς σε, τὸν Σταυρὸν, καὶ τὸν ἐκούσιον θάνατον, ὃν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀχαρίστων ὑπέμεινας, τοὺς ἀγῶνας τῶν Ἀποστόλων, τοὺς τῶν Ὁσίων ἰδρωτάς, καὶ τῶν Μαρτύρων τὰ αἵματα, καὶ πρὸ πάντων τὴν κοινὴν τῶν ἀπάντων ἐλπίδα καὶ σωτηρίαν, τὴν ὑπὲρ λόγον ἀσπόρως τεκουσάν σε Θεοτόκον· ὣν ταῖς ἐντευξεις φιλάνθρωπως δεξάμενος, τῶν παρόντων ἀνιαρῶν, καὶ τῆς μελλούσης αἰωνίου κολάσεως ἡμᾶς ἐλευθέρωσον.

Χάριτι καὶ φιλάνθρωπία τοῦ ἀνάρχου σου Πατρὸς, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ ΠΡΟΣ ΘΕΟΝ,

ΛΕΓΟΜΕΝΗ ΕΝ ΚΑΙΡῶ ΛΟΙΜΟΥ, ΚΑΙ ΑΙΜΟΥ.

Ποίημα τοῦ ἀγιωτάτου Πατριάρχου Καλλίστου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ὀρωμένην ταύτην κτίσιν, δημιουργικῆ σου προστάξει, ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγών· εἶτα καὶ τὸν ἄνθρωπον οἰκείαις χερσὶ διαπλάσας τῇ ἀκρᾷ σου ἀγαθότητι, καὶ πρότερον μὲν πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ἐτοιμασίαν, ἀδάπανον καὶ ἀνετον ἐκτελέσας εἰς βρωσιν καὶ πόσιν· ἅμα δὲ τῇ παραβάσει τῆς ἐντολῆς σερήσας αὐτὸν τῆς ἀκηράτου τρυφῆς ἐκείνης, καὶ ἑτέραν διαγωγὴν αὐτῷ ἐπίπονον παρασχών συμφερόντως, ὥστε καρποὺς ἐκφέρειν ἐπιτάξας τὴν γῆν εἰς τροφὴν ἡμετέραν, καὶ αὐτῶν τῶν ἀλόγων ζώων, πολυειδῶς καὶ ποικίλως· καὶ τοῖς μὲν ἐξ αὐτῶν τῶν σπερμάτων τῆς γῆς χορηγῶν τὰ πρὸς χρεῖαν, ταῖς δὲ ἑτέρως κατὰ τὴν προνοητικὴν σε δύναμιν, δι' ἧς καὶ τοὺς τῆς θαλάσσης ἰχθύας ἐφορᾷς τῇ σῆ χρηστότητι, τῆς σῆς δεξιᾶς ἀνοιγομένης καὶ ἐμπιπλώσης πᾶν ζῶον εὐδοκίας· ὁ μεγάλα καὶ θαυμαστά τεράστια ἐργασάμενος ἐν τε τῇ παλαιᾷ καὶ τῇ νέᾳ Διαθήκῃ, ἐπάκουσόν μου τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου. Καὶ καθάπερ ποτέ, διὰ τοῦ Ἰωσήφ ἐκείνου, τοῦ φέροντος τύπον τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, ἅπαντα τὸν Ἰσραηλίτην ἐκείνον διέθρεψας λαὸν δαψιλῶς, οὕτω καὶ νῦν διὰ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, χορήγησον τὰ πρὸς τροφὴν καὶ ἀνάπαυσιν ἡμετέραν, καὶ τῶν ἀνιαρῶν πάντων ἀπαλλαγὴν ἡμῖν δώρησαι, τοῦ λοιμοῦ, καὶ λιμοῦ, καὶ τῆς προσδοκωμένης ἀνάγκης καὶ βίας ἐλευθερώσας ἡμᾶς· ἵνα δοξασθῇ τὸ πανάγιον Ὄνομα σου τῷ ἀνάρχου Πατρός, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ παναγίου καὶ ζωοποιῦ σου Πνεύματος. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο' τῶν θαυμασίων Θεός, ὁ καὶ μεγάλα καὶ θαυμαστά ἔργασάμενος ὁ τὸν παλαιὸν Ἰσραὴλ διὰ Μωσέως ἐλευθέρωσας τῆς πικρᾶς δουλείας τοῦ Φαραῶ ὁ τῇ χειρὶ σου τῇ δεξιᾷ τοῦτον καθοδηγήσας, καὶ ἀβλαβῆ διασώσας πρὸς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὁ πρότερον μὲν διὰ τῶν ὀρνίθων ἐκείνων εἰς κόρον ἐκθρέψας οὐκ εὐαρίθμητον λαὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ ξηροτάτῃ ὁ ὀμβρήσας τὸ μάννα, καθάπερ ὕδωρ ἐκ πηγῆς ἀενδαίου ὁ τὴν ἀκρότομον πέτραν πηγᾶς ὑδάτων ὀμβρῆσαι παρασκευάσας, καὶ πάντα κορέσας τῇ τοῦ ὕδατος ἐκχύσει τῷ δίψει πιεζομένους· οὕτω καὶ νῦν ἡμᾶς θρέψον τῇ συνήθει σου φιλανθρωπία καὶ ἀγαθότητι· χορήγησον ἡμῖν τὰ δέοντα, καὶ αὐτάρκησον πρὸς ὑπουργίαν καὶ τροφήν ἡμετέραν· δείξον καὶ ἐν ἡμῖν τὰ σὰ μεγάλα θαυμάσια, καὶ θρέψον ἡμᾶς εἰς κόρον τῇ εὐλογίᾳ τῆς σῆς χρηστότητος· πάντα γὰρ δυνατὰ σοι, ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐδέν. Ναί, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκθρέψας μυριάδας λαοῦ ἐν ὀλίγοις ἄρτοις ἐν τῇ ἐρήμῳ, θρέψον καὶ νῦν ἡμᾶς τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγγνία, καὶ μὴ παρίδῃς τὰς δεήσεις ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἀναξίων δούλων σου· ἵνα δοξασθῇ τὸ πανάγιον Ὄνομα σοῦ τοῦ Πατρὸς. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΑΠΕΙΔῆ ΒΡΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΑΣΤΡΑΠΩΝ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Πάλιν σοῦ, Κύριε, τοῦ φιλανθρώπου Δεσπότης μνήμη παιδείας, πάλιν δούλων ἀχρείων συγχωρήσεως δεήσεις, γνωσκόντων ὡς ὅσον ὑπερβάλλει τὸ μέγεθος τῶν ἀμαρτημάτων, τοσούτῳ πλέον καὶ αὐτὸς ὑπερέχεις τῇ ἀμνησικακῳ σου εὐσπλαγγνία. Δεόμεθα σου, ἀπόστρεψον τὸν θυμὸν σου ἀφ' ἡμῶν, ὅπως μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῆς ἡμῖν, ἀλλ' ἐν τῷ ἐλέει σου ζωώσης ἡμᾶς τοῖς οἰκτιρμοῖς σου,

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ στερεῶν βροντὴν, καὶ μετασκευάζων ἀστραπὴν, καὶ πάντα πράττων πρὸς σωτηρίαν τῶν ἔργων τῶν χειρῶν σου. Ἐπίδε τῇ σῇ φιλανθρωπία, καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, καὶ ἀνάγκης, καὶ τῆς ἐφεστῶσης ἀπειλῆς· ἐβρόντησας γὰρ ἐξ οὐρανῶ, ὁ Κύριος, καὶ ἀστραπαῖς ἐπλήθυνας, καὶ συνετάραξας ἡμᾶς. Διαλλάγηθι, εὐσπλαγχνε, πρὸς σέ καταφεύγομεν· καὶ τοὺς πλουσίους σου οἰκτιρμούς καταπεμφσον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλέησον τοὺς δούλους σου, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάθρωπος. Μὴ καταφλεξάτω ἡμᾶς τὸ πῦρ τοῦ θυμοῦ σου, μηδὲ καταφαγέτω ἡμᾶς θυμὸς ἀστραπῶν καὶ βροντῶν σου· ἀλλὰ τῇ συνήθει σου χρησάμενος εὐσπλαγχνία, πράυνον τὴν ὀργὴν σου, καὶ εἰς αἴθριαν τὸν αἴρα μεταβάλε, καὶ ταῖς ἡλιακαῖς ἀκτίσι τὸν ἐπικείμενον ζόφον διακόψας, τὴν ἀχλὺν εἰς γαλήνην μεταποίησον.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχει, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΔΥΣΚΡΑΣΙΑΣ ΑΝΕΜΩΝ,

ΚΑΙ ΚΑΤΑΩΝΑ ΘΑΛΑΣΣΗΣ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ ἐνυποστάτῳ καὶ ἀνάρχῳ σου Λόγῳ, καὶ τῷ ζωοποιῷ καὶ ὁμοτίμῳ σου Πνεύματι, ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ πάντα· ὁ θαλάσση θέμενος ὄριον ψάμμον, καὶ σαθμήσας ὄρη τε καὶ ταῖς νάπας ζυγῶ· ὁ σπιθαμῇ μετρήσας οὐρανὸν, καὶ δρακί συνέχων τὴν γῆν· ὁ μέτρα καὶ κανόνας καὶ ὄρους, ἀρμονίας τε καὶ τάξεις, τῇ ὀρωμένη καὶ αἰσθητῇ κτίσει ταύτη δούς, καὶ καιρῶν ἀλλαγὰς, καὶ τροπαῖς ἡλίου, κρῖσεις στοιχείων νεύματί σου ταύτην συνέχων ὀρρήτως, καὶ πρὸς τὸ ἀπαθές τε καὶ ἄλυτον διακυβερνῶν· αὐτὸς, πανάγαθε Βασιλεῦ, τῇ ἐμφύτῳ καὶ συνήθει σου φιλανθρωπία καὶ ἀ-

γαθότητι πάλιν χρῆσάμενος πρὸς ἡμᾶς, ἐπίσκεψαι τὰ τῶν
 σῶν χειρῶν ἔργα, καὶ μὴ ἀποστήσης ἀφ' ἡμῶν τὰ ἐλέη σὴ
 καὶ τοὺς οἰκτιροὺς σου, μηδὲ διασκεδάσης τὴν διαθήκην
 σου, ὃ κατ' εἰκόνα δημιουργήσας ἰδίαν ἀπορρήτως ἡμᾶς.
 Ὁ τὸν μονογενῆ σὴ Υἱὸν λύτρον ὑπὲρ ἡμῶν δὸς, καὶ, Πνεύ-
 ματος ἀπορρήτῳ κοινωνία, τῆς οἰκείας Θεότητος μεταδὸς,
 ἄφες τὸ τῶν ἀμαρτιῶν, δεόμεθα, πλήθος, τῷ ὑπερέχοντι
 πλήθει τῶν οἰκτιρῶν σὴ. Ὁ τῷ Σταυρῷ τῆ σῆ Υἱοῦ, καὶ
 τῷ Αἵματι τὴν ἀμαρτίαν ἀπαλείψας τοῦ γένους ἡμῶν, ἐ-
 πανάγαγέ σου τὴν κτίσιν πρὸς τὴν φυσικὴν ἄρμονίαν καὶ
 τάξιν, εἰς τὸ παρά φύσιν ἐλεεινῶς ἐκτραπέυσαν, διὰ τὴν
 παρά φύσιν ἀταξίαν καὶ ἀκοσμίαν τῆς ἀθέσμου καὶ φαύ-
 λης πολιτείας ἡμῶν. Δεῖξον ἡμῖν τὴν συνήθη τοῦ μεγάλου
 τούτου γαλήνην πελάγους, καὶ τὸν ἐπικείμενον κλύδωνα,
 καὶ τὴν ταραχὴν τοῦ ἀέρος διακόψας, ἐντειλαί τοῖς ἀνέ-
 μοις καίριον καὶ κατάλληλον πνοὴν δῆναι. Ἐπιτίμησον τῷ
 κλύδωνι τῆς θαλάσσης, καὶ ταῖς παρά φύσιν τῶν ἀνέμων
 κινήσεσι· σῆτω πνεῦμα καταιγίδος, καὶ πρὸς γαλήνην τὰ
 τῆς ζάλης μετατεθῆτω· ἵνα τὰ σὰ ἔργα καὶ θαυμάσια
 πάλιν ἴδωσιν οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις,
 ποιῶντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς· παρασκευάσον αὐτὴν,
 φιλόανθρωπε Δέσποτα, τῇ σῆ ἀνεικάστῳ φιλανθρωπία.
 παύσασθαι τοῦ κλύδωνος. Ὁ τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν, καὶ
 Κύριον ἡμῶν, Ἰησοῦν Χριστόν, εὐδοκίᾳ σῆ, καὶ συνεργείᾳ
 τοῦ Ἁγίου σὴ Πνεύματος, καταξιώσας γενέσθαι ἄνθρωπον,
 καὶ συμπλεῦσαι τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστό-
 λοις, καὶ ἐπιτιμῆσαι τῇ λαίλαπι τῶν ἀνέμων, καὶ τῆς θα-
 λάσσης γαληνιᾶν τὰ κύματα κελεύσας· αὐτὸς καὶ νῦν πάν-
 τα ἐναντίον ἀνεμονοκίμισον, καὶ τὰ κύματα προΐνον, καὶ
 τὸν κλύδωνα κατάπαυσον, καὶ διεγείρον τοὺς ἐπιτηδείους
 καὶ εὐθέτους καιροὺς καὶ ἀνέμους, κυβερνήτης καὶ βοηθὸς
 πανταχοῦ γινόμενος τοῖς δούλοις σου, ὁδηγῶν αὐτοὺς εἰς
 λιμένα σωτηρίας· οἱ γὰρ τὸ σὸν μόνον εἰδότες ὄνομα, καὶ
 μὴ γινώσκοντες πλήν σου Θεὸν ἕτερον, πρὸς τὴν σὴν βοή-
 θειαν διαπαντὸς ἀποβλέπουσιν· εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις

τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου, τῶν Θεοειδῶν Ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων. Εὐδοκίᾳ καὶ ἀγαθότητι τοῦ μο-
νογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ,
καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. κτλ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

ΕΙΣ

ΕΠΕΛΕΥΣΙΝ ΒΑΡΒΑΡΩΝ, ΚΑΙ ΕΠΙΔΡΟΜΑΣ ΕΘΝΩΝ.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ἀ'ναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς, ἐκλείπέτωσαν.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β'. 4.

Α'δελφοί, ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ, ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι, συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ (χάρτι ἐστὲ σεσωσμένοι) καὶ συνήγειρε, καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τῇ γὰρ χάριτι ἐστὲ σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως· καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν· Θεοῦ τὸ δῶρον· οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μή τις καυχῆσθαι. Αὐτοῦ γάρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοίμασεν ὁ Θεός, ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος δ'. Κύριος συντρίβων πολέμους.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ΙΓ'. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παρήσαν τινὲς ἀπαγγέλλοντες τῷ Ἰησοῦ περὶ τῶν Γαλιλαίων, ὧν τὸ αἷμα Πιλάτος ἔμιξε μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Δοκεῖτε, ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἀμαρτωλοὶ παραπάντας τῆς Γαλιλαίας, ἐγένοντο, ὅτι τοιαῦτα πεπόνθασιν;

Οὐχὶ λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες ὡσαύτως ἀπολεῖσθε. Ἡ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ ὀκτώ, ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ Σιλωάμ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, δοκεῖτε, ὅτι οὗτοι ὀφειλέται ἐγένοντο παρὰ πάντας ἀνθρώπους, τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλήμ; Οὐχὶ λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες ὁμοίως ἀπολεῖσθε. Ἐλεγε δὲ ταύτην τὴν παραβολὴν· Συκὴν εἶχε τις ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ πεφυτευμένην· καὶ ἦλθε ζητῶν καρπὸν ἐν αὐτῇ, καὶ οὐχ' εὔρεν. Εἶπε δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν· Ἴδου, τρία ἔτη ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ, καὶ οὐχ' εὐρίσκω· ἐκκοψον αὐτήν, ἵνα τί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτῷ· Κύριε, ἄφες αὐτήν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος, ἕως ὅτε σκιάσω περὶ αὐτήν, καὶ βάλω κοπρίαν· καὶ μὲν ποιήσῃ καρπὸν· εἰδὲ μή γε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν.

Κοινωνικόν.

Κύριος κραταιὸς, καὶ δυνατὸς, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ

ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ἐπὶ προσδοκίᾳ πολέμου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τοῖς σοῖς Ἀχραντε συμμάχησον οἰκέταις. Ὁδὴ Ἰωάννου.

Ὁδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Τὸν κραταιὸν ἐν ἰσχύϊ καὶ δυνατὸν, ἐν πολέμοις Κύριον, ἡ γεννήσασα Σεμνή, κραταιᾶ χειρὶ σου παναλκεί, συμπολέμησον ἐχθροὺς τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς.

Ο ἐν θαλάσῃ ποντίσας πρὶν Φαραῶ, καὶ τὰ τούτου ἄρματα, καταστρώσας ἐν βυθῶ, εἰς ἡμῶν βοήθειαν καὶ νῦν, διανάστηθι Χριστέ τῆς σέ Τεκούσης εὐχαῖς.

Δημόσια Ἱστορική Βιβλιοθήκη Ἀνδριτσείνας

Ι'ατρικόν μὲν τὸ τέμνειν καὶ ὁ καυστήρ, τῆς ὑγείας αἴτιον· ἀλλ' ἡμᾶς Ὑιὲ Θεοῦ, ἀπαλοῖς φαρμάκοις οἰκτιρῶν, σοῦ ἰατρευσον τῆς σῆς Μητρὸς δεήσεις.

Σεναχειρίμ ὡσπερ ἄλλην πανστρατιάν, ἄρδην ἐξαφάνισον, καὶ τὴν νῦν πανστρατιάν, τὴν περικυκλώσασαν ἡμᾶς, τῶν βαρβάρων κραταιᾶ χειρὶ σου Δέσποινα.

Σὲ τοῖς ἡμᾶς πολεμοῦσι πικροῖς ἐχθροῖς, ἀντικαθοπλιζόμεν, καὶ κινούμεν κατ' αὐτῶν, πρὸς ἀντιπαράταξιν Ἀγνή· σὺ γὰρ εἶ Χριστιανῶν ἡ ἀρχιστράτηγος.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ.

Οὔτοι ἐν ἄρμασι πολλοῖς, καὶ ἐν πλείοσιν ἵπποις· ἀλλ' ἡμεῖς ὁ λαός σου, ἐν ὀνόματι τῷ σῷ, ἐπικαλούμεθα νῦν, καὶ βοῶμεν· Σῶσον ἡμᾶς Δέσποτα.

Ι'σχὺν καὶ σθένος ὁ διδούς, ἀσθενοῦσι καὶ κέρας, ἀνυψῶν τῶν σῶν δούλων, τῷ πιεῶ σου νῦν στρατῷ, κατὰ βαρβάρων ἐχθρῶν, ἰσχὺν δίδου, διὰ τῆς Τεκούσης σε.

Στρατὸς βαρβάρων ἀθροισθεῖς, ἐξ ἔθνων τῶν ἀθέων, πῦρ καὶ βλέπων καὶ πνέων, χαίρων φόνοις καὶ σφαγαῖς, καὶ πόλεμον συγκινεῖ, τοῖς σοῖς δούλοις· Δέσποινα βοήθησον.

Α"νδρες αἱμάτων ἀπηνεῖς, δολιότητος πλήρεις, καθ' ἡμῶν συναχθέντες, ἐμελέτησαν κενά, φρυάξαντες ψαλμικῶς, Θεοτόκε, καθ' ἡμῶν τῶν δούλων σου.

Χειρῶν ἐκτάσει Μωϋσῆς, Σταυροῦ σχῆμα τυπώσας, ἐτροπώσατο Κόρη, Ἀμαλήκ τὸν δυσμενῆ· σὺ δὲ χειρὶ νοερά, τοῦ λαοῦ σου, τοὺς ἐχθροὺς κατάβαλε.

Ὡδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ρομφαίαν ἔκχεον, Ἀγνή καὶ σύγκλεισον, πάντων τῶν ἐναντίων τῶν νῦν ἡμᾶς, καταπολεμῆντων ἐχθρῶν καταπολέμησον ἐχθροὺς, τῇ ἰσχυῖ τῆς πρεσβείας σου.

Αἰσχύνης πλήρωσον, ἐχθρῶν τὰ πρόσωπα, καὶ πολλῆς ἀτιμίας καὶ ἐντροπῆς, καὶ ἀποστραφήτωσαν, εἰς τὰ ὀπίσω ψαλμικῶς, κενοὶ Δέσποινα, καὶ ἀπρακτοί.

Νυνὶ γνωσόμεθα, ἐν τούτῳ Δέσποινα, ὡς θεβέληκας πάντα τὸν σὸν λαόν, ταύτης σου τῆς πόλεως, ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῆ, ἐφ' ἡμᾶς ἐχθρὸς πολέμιος.

Τῷ θείῳ σύνδρομον, ἔχεις τὸ δύνασθαι, ὡς τεκοῦσα τὸν πάντα μόνῳ ψιλῷ, νεύματι δυνάμενον· ἂν οὖν θελήσης τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν, σωθησόμεθα.

Εν τῇ ἐκτάσει σου τῆς ἀντιλήψεως, δυναστῶν πολεμίων ταῖς δυσμενεῖς, κεφαλὰς διαίκοψον· σεισθήσονται γὰρ ἐν αὐτοῖς, ἐκ τοῦ φόβου τοῦ σοῦ κράτους Ἀγνή.

ᾠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθῆ.

Σατραπάι, τύρανοι, βασιλεῖς, ἄρχοντες χωρῶν βαρβαρικῶν, ἐπὶ κακῷ συμφωνήσαντες, κατ' αὐτῆς τῆς ποιμνῆς σε καθάπερ λέοντες, καὶ θῆρες ἀγριόθυμοι ὠρούμενοι.

Υἰὸν γεννήσασα τοῦ Θεοῦ, τὸν ἐπισατυῆντα νοερώς, ταῖς οὐρανίαις Δυναμίεσιν, Ἄγγελον ὑπέρμαχον ἐξαπόσειλον, Παρθένε Θεοτόκε ἡμῖν βοήθειαν.

Μετὰ δακρύων καὶ σκυθρωπά, τὰ καταλαβόντα νῦν ἡμᾶς, καὶ θρήνων ἄξια Δέσποινα· ἀλλὰ σὺ Παρθένε τάχυνον οἴκτειρον, καὶ πάλιν τῆς ἀθέης ἐχθρῆς κατάβαλε.

Μὴ παραδώης χερσὶν ἐθνῶν τὴν κληρονομίαν σε Ἀγνή, μὴ ποτε εἴπωσι· Ποῦ ἐστίν, ἡ Θεογεννήτωρ, ἣ ἐπεποιθείσαν; ἀλλ' ἄθραυστον τὴν ποιμνὴν σου διατήρησον.

Αἰ βασιλεῖαι πᾶσαι τῆς γῆς, γνώτωσαν τὸ κράτος σου Σεμνή, καὶ τὴν ἰσχὺν σου τὴν ἄμαχον· ἔθνη ταραχθήτωσαν καὶ σεισθήτωσαν, λαοὶ οἱ μὴ εἰδότες τὴν ἐξουσίαν σου.

ᾠδὴ ε'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Χαλκοῦν τόξον ἔργασον, τοῦ λαοῦ σου τοῦ πιστοῦ, τῆς ἐκλεκτοῦς βραχίονας, καὶ περίζωσον δύναμιν καὶ ἰσχὺν, αὐτοῦς Ὑπεράμωμε, οὐρανόθεν βραβεύουσα τὴν δύναμιν.

Ημᾶς τοὺς πιστεύοντας, εἰς τὸ ὄνομα Σεμνή, Πατρός, Υἱοῦ, καὶ Πνεύματος, καὶ προσκυνοῦντας τὸν τόκον σου τὸν σεπτόν, μὴ δῶς τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν, ἀλλὰ τούτους εἰς τέλος Κόρη σύντριψον.

Στενάζοντες κράζομεν, γόνυ κλίνοντες εἰς γῆν, χεῖρας εἰς ὕψος αἶροντες· Ἐξημάρτομεν Δέσποινα εἰς Θεόν· αὐτὸν ἐξιλέωσαι, καὶ μὴ βάρβαρα ἔθνη παιδευσάτω ἡμᾶς.

Οὐ φέρομεν Δέσποινα, καὶ γὰρ εἶπεν ὁ ἐχθρὸς· Διώξας καταλήφομαι, μεριῶ σκυλα, ἐμπλήσω μου τὴν ψυχὴν, ἀνελῶ μαχαίρα μου, κυριεύσει ἡ χεὶρ μου· διὸ πρόφθασον.

Ναοὺς ἰδρυθέντας σοι, καὶ τεμένη ἱερά, καὶ τὰς σεπτάς εἰκόνας σου, τῶν Ἀγίων ἀπάντων τε τὰς μορφάς, σκευὴ καὶ κειμήλια, οἱ ἐχθροὶ σου Παρθένε ἐξηφάνισαν.

ᾠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Οὐ πρὸς ἕτερον Θεὸν διεπετάσαμεν, τὰς χεῖρας ἡμῶν Δέσποτα· κἂν ἡμάρτομεν, ἀλλὰ οὐκ ἀπέστημεν ἐκ σοῦ, καὶ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν πλὴν σοῦ· διὸ ἐλέησον ἡμᾶς, τῆς Θεοτόκου λιταῖς.

Γ'δοῦ ὡς κύνες πολλοὶ περιεκύκλωσαν, ταῦροι πίονες περιέσχον ἡμᾶς, καὶ ἐφάλλονται διασπάσαι νῦν Σηριωδῶς, τοὺς δούλους σου Δέσποινα ἀγνή· οὐς ῥάβδῳ Σείας σου ῥοπήσ, μακρὰν ἀπέλασον.

Κοσμοσώτειρα Βασίλισσα πανύμνητε, τὴν πόλιν ταύτην φύλαττε, βασιλεύοντα, βασιλέων τέξασα Χριστόν· ἀλώσεως λύτρωσαι πικρᾶς, αἰχμαλωσίας, προνομῆς, καταδρομῆς τῶν ἐχθρῶν.

Ε'μφυλίου μάχης ῥῦσαι Παναμώμητε, καὶ ἀπὸ συστροφῆς πονηρᾶς, ἀποστάσεως, ταραχῆς, ἐνέδρας, συσκευῆς, λαθραίας ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, καὶ προδοσίας δολερᾶς, ταύτην τὴν πόλιν σου.

Τεῖχος ἀρρήκτον, ἀπόρθητον, ἀκλόνητον, καὶ πύργον ἀπερίτρεπτον, σὲ κεκτῆμεθα, ἐν ἐφόδοις καὶ ἐπιδρομαῖς, βαρβάρων ἐθνῶν αἰμοχαρῶν, καὶ σοὶ προσφεύγοντες Ἀγνή διασωζόμεθα.

ᾠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιοις.

Αἰμοβόρα Σηρία καὶ λύκοι ἄρπαγες, τοὺς σοὺς δούλους ὡς ποιμνὴν περιεκύκλωσαν, καὶ τὰ λογικά σου ἀρνία σπαράττουσι· πρόφθασον Παρθένε, ἀγία Θεοτόκε.

Γ'διόρρυθμον ἔθνος, γαῦρον ἀγέρωχον, φιλοπόλεμον γένος, ὄρκων παράσπονδον, πόλεμον ἡμῖν ἄσπονδόν τε ἐπήγειρε· πρόφθασον Παρθένε, ἀγία Θεοτόκε.

Στρατιάς οὐρανόυ παρεμβολῆ νοερά, κύκλωσόν σου τὴν πόλιν καὶ περιτείχισον, καὶ τὰς τῶν ἐχθρῶν ἐπιηρείας ματαιώσον· πρόφθασον Παρθένε, ἁγία Θεοτόκε.

Ὡς ὁ Ἄδερ ἐκεῖνος ὁ ἀλιτήριος, κατὰ τοῦ Σολομῶντος οὕτως ἐγήγερται, Ἄγαρ ὁ δεινὸς Ἰσμαὴλ ὁ ἐπώνυμος· πρόφθασον Παρθένε, ἁγία Θεοτόκε.

Δορυάλωτον θείναι σπεύδει τὴν πόλιν σου, ὁ στρατὸς ὁ ἐν ὄπλοις θαρρῶν καὶ δόρασιν· ἀλλ' ἡμεῖς ἐν σοὶ πεποιθότες κραυγάζομεν· Πρόφθασον Παρθένε, ἁγία Θεοτόκε.

Ἡτὰ κράτη τῶν τόξων πάλαι συντρίψασα, καὶ βαρβάρων ἐφοδούς πολλαίς τρέψασα, συντρίψον καὶ νῦν, καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον, Δέσποινα Παρθένε, ἁγία Θεοτόκε.

Ὡδή 3. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ἰσχὺς καὶ κράτος γενεῆ Πανάμωμε, τῆ σὴ λαοῦ ἀνδρεία, καὶ φρουρός τε, καὶ δύναμις, καὶ ῥομφαία, καὶ μάχαιρα δίστομος, τὰς τῶν ὑπεναντίων, φάλαγγας τέμνουσα, καὶ τὴν τῶν ἐχθρῶν παρεμβολὴν, εἰς ἐν συγκόπτουσα.

Ὡς τεῖχος ἀρρήκτον καὶ ἀπόρητον, Χριστιανῶν ὡς πρόβολος, καὶ πύργος ἀχείμαστος, τῶν δεινῶν καὶ ἀθέων φρυάγματα, καὶ τὴν κορυφωμένην τυράννων ἐφοδόν, καὶ τὰς τῶν βαρβάρων ἀπειλαίς, Ἄγνη διαλύσον.

Ἀγγέλου πάλαι ὑπερασπίζοντος, ὁ Γεδεὼν τὰ τῶν Μαδιαναίων ἐξέκοψε· καὶ τανῦν ἐξαπόστειλον Ἄγγελον, φάλαγγας τῶν βαρβάρων, καταδιώκοντα, καὶ κατασυντρίβοντα ἐχθρούς, τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς.

Ἰνικᾶται τάξις φύσεως Δέσποινα, ὅπου Θεὸς ὁ πάντα δρῶν τῷ νεύματι βούλεται. Σὺ δὲ αὐτὸν ὑπὲρ φύσιν γεννήσασα, δύνασαι ὅσα θέλεις· ὅθεν τοὺς θέλοντας, ταύτην σου τὴν πόλιν ἀπολεῖν, ἄρδην ἀφάνισον.

Ναοῦ ἐπάκουσον ἐξ ἁγίου σου, σῶν οἰκετῶν Ἄγνη, καὶ ὀργὴν Θεοῦ ἔκχεον, ἐπὶ ἔθνη τὰ σὲ μὴ γινώσκοντα, καὶ ἐπὶ βασιλείας, αἵ σου τὸ ὄνομα, οὐκ ἐπεκαλέσαντο πιστῶς, τὸ πολυπόθητον.

Δόξα.

Ο λύσας Δόγες τὸν μέγαν πόλεμον, καὶ τὴν μακρὰν ἐκείνην καὶ ἀρχαίαν διάστασιν, καὶ ἐνώσας τῇ γῆ τὰ οὐράνια, διὰ τῆς Θεοτόκου, λύσας τὸν πόλεμον, τὸν πρόσφατον τοῦτον καὶ βαρὺν, ἡμᾶς εἰρήνευσον.

Καὶ νῦν.

Υ φαίπλωσόν σου τὴν σκέπην Δέσποινα, ὡς φωτεινὴν νεφέλην, καὶ τὴν πόλιν σου σκέπασον· καὶ ἀγκαλαίς ἐν αἷς ἠγκαλίσω Χριστὸν, ἐναγκαλισαμένη, ταύτην ἀπόρρητον, τήρησον ὀνόματι τῷ σῶ, ἐγκαυχωμένην αἰεὶ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΕΠΙΔΡΟΜΑΣ ΕΘΝΩΝ.

ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τίς ὁμοιωθήσεται σοι; τίς ὁμοίός σοι ἐν Θεοῖς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν; τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, δυνατὸς ἐν ἐλέει, καὶ ἀγαθὸς ἐν ἰσχυί, εἰς τὸ παρακαλεῖν καὶ σώζειν πάντας ἡμᾶς; Μὴ σιγήσης, μηδὲ καταπραΰνης, ὁ Θεὸς, ἀνταπόδοσιν ταῖς ὑπερηφάνοις, ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ σου ἰσχυσαν, καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦσαν κεφαλὴν· ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργεύσαντο γνώμην, καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν Ἁγίων σε. Εἶπον· Δεῦτε, καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτὴς, καὶ οὐ μὴ μνησθῆ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι. Ἦλθσαν Ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου, ἐμίαναν τὸν Ναὸν τὸν ἅγιόν σου· ἔθεντο τὴν τιμίαν σου Ἱερουσαλήμ, ὡς ὀπωροφυλάκιον· ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ· τὰς σάρκας τῶν ὀσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν κύκλῳ Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων. Ἄλλ' ἕως πότε, Κύριε, ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου; ἕως πότε ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἡμῶν; ἕως πότε ἀμαρτωλοὶ καυχῆσονται; μέχρι τίνος χρησεται παράνομος ἐξουσία; ἕως τίνος ὑψωθήσεται ῥάβδος

ἀσεβῶν κατὰ κλήρη τῶν ἡγιασμένων; Οἶμοι, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπεινῶσις ἡμῶν, καὶ ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη! οἶμοι, ὅτι οἱ λυποῦντες ἡμᾶς, σφόδρα κατισχύουσι, καὶ ἡ πληγὴ ἡμῶν στερεὰ ἐγενήθη! Καὶ σὺ, Κύριε, ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς, ἕως τίνος ἢ μὴ ἐλεήσης τὴν Ἱερουσαλήμ; Κλαύσομαι γάρ, ὡς Ἱερεμίας, ἐπὶ τῇ συντριβῇ μὲ πικρῶς, ὅτι ἐξερρύθημεν ὡς φύλλα διὰ τὰς ἀνομίας, καὶ τοῖς νεκροῖς μετὰ τῶν ἐν Ἄδου συνελθίσθημεν. Καὶ ἐλπῶ πάλιν, ὡς ὁ Ζαχαρίας, ἐπὶ σέ, Κύριε, τὸν θελητὴν τῆ ἐλέους, ὅτι Θεὸς οἰκτεῖρων σὺ εἶ, ἐξουθενῶν βουλαὶς ἰσχυρῶν, ταπεινῶν εὐχὰς προσδεχόμενος. Τί ὅτι ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς μακρὰν; τοῖς ἐκκλίνασι, δηλαδὴ, ἐξ ὁδοῦ δικαίας εἰς παρατροπὴν δογμαίων, καὶ τοῖς ἀθετήσι καθάπαξ εἰς ἀσέβειαν; οἱ τινες, λόγον πανσόφου προνοίας οὐκ ἐπιστάμενοι σου, τὴν ἐπίσκεψιν ἡμῶν ὡς ἐγκατάλειψιν διαβαλλοῦσιν. Ἔδει γὰρ τούτους μὲν ἐκ τῶν ἱερῶν ἀκοῦσαι λόγων, ὅτι ἐλεγχόμενοι ὑπὸ Κυρίου παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν· ἐκείνους δὲ ἐκ τῶν κοινῶν καταμαθεῖν ἐννοίων, ὅτι οὐχ οἱ τεθηκότες, οὐδὲ οἱ νεκροὶ τῆς ἰατρικῆς ἐπιμελείας ἀξιῶνται, ἀλλ' οἱ ζῶντες ἐν ἀσθενείᾳ, τῆς τῶν θεραπευόντων προνοίας ἀπολαύουσι καὶ τὴν παγκόσμιον ταύτην πληγὴν, εἰς ὑπερκόσμιον μετατιθεμένην εὐφροσύνην, ὀψέποτε συνιέναι. Ἄλλ' οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ συνῆκαν· καὶ διὰ τοῦτο ἀσέβειαν ἡμῖν ὄνειδίζουσι, καὶ τὴν εἰς σέ πεποίθησιν, τὸν ἀληθινὸν Θεὸν, παροινίαν ἀποκαλοῦσι· καὶ ὅτι σὺ τὸν Μονογενῆ τοῦ ἀνάργου Πατρὸς Υἱὸν, ὁμοούσιον τῷ συμφυεῖ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγάθῳ σὺ Πνεύματι κηρύττοντες, μίαν φύσιν, μίαν οὐσίαν, μίαν δύναμιν, μίαν Θεότητα καὶ βασιλείαν προσκυνῶμεν, ταῦτα πάσχειν ὑπολαμβάνουσι, καὶ δίκην ἀσέβειας, τὴν πληγὴν τῆς αἰχμαλωσίας, οὐ πλημμελημάτων ἔκτισιν, ἠγοῦνται οἱ παράφρονες· καὶ τὴν σὴν ἐπιτωθάζοντες ἀνοχὴν, βλασφημοῦσί σου τὴν Θεότητα, καὶ τὴν κοσμοσώτειραν διαχλευάζουσι οἰκονομίαν σου. Ἄλλ' ἄνες, Κύριε, ἄνες, ὁ φιλανθρωπότατος Θεός· οἰκτείρησον, ὁ συμπαθέσα-

τος καὶ ἐλεήμων Δεσπότης, καὶ μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης ἐπὶ πλεόν ἡμᾶς, ἵνα μὴ ἐκτριβῶμεν· μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης ἡμᾶς, ἵνα μὴ γενώμεθα ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς, καὶ πρὸ τοῦ γενέσθαι· ἀλλὰ γενῆ μεθ' ἡμῶν ὡς μαχητῆς ἰσχυροῦς, ὅτι οὐκ ἀδυνατεῖ παρα σοὶ σῶζειν ἐν πολλοῖς καὶ ἐν ὀλίγοις. Κατίσχυσον ἡμᾶς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐπὶ σοὶ πεποιθήαμεν, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου τεθαρρήκαμεν· καὶ πιστωθήτω δὴ τὸ ῥῆμά σου, Κύριε, ὃ ἐλάλησας πρὸς ἡμᾶς, ὅτι, μεθ' ἡμῶν εἰ πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος· καὶ ὑψωθήτω κέρας Χριστιανῶν, καὶ καταίσχυνητήωσαν οἱ διώκοντες ἡμᾶς, καὶ πτοηθήτωσαν οἱ ἐκφοβοῦντες ἡμᾶς, καὶ ἐντραπήτωσαν, καὶ ἀπολέσθωσαν, καὶ συντριβήτω ἡ ἰσχύς αὐτῶν, καὶ ἡ δυναστεία αὐτῶν μὴ ὑπαρξάτω· καὶ γνώτωσαν ἅπαντες, ὅτι ὄνομά σοι Κύριος, σὺ μόνος ὑψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ σὺ εἶστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα· καὶ σὲ δεῖ προσκυνεῖν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα ἡμῶν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλοῦμεν ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ ἀνάξιοι δοῦλοί σου, ὅπως ἐπιθλέψῃς ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων οἰκετῶν σου, καὶ ἐλεήσης ἡμᾶς· ὅτι, Δέσποτα, καὶ αἱ ἀνομίαι ἡμῶν, καὶ αἱ ἁμαρτίαι ὑπερῆραν τὰς κεφαλὰς ἡμῶν· ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς ἔθνεσι, μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς περικύκλω ἀθέοις Ἀγαρηνοῖς· καὶ ἐταπεινώθημεν ἕως θανάτου, διὰ τὰς ἁμαρτίας, καὶ ἀνομίας, καὶ βλασφημίας ἡμῶν. Τίς οὐ κλαύσει ἡμᾶς οὕτω διακειμένους; τίς οὐ θρηνησεί τὴν τηλικαύτην αἰχμαλωσίαν ἡμῶν; ὅτι ταῦτα πάντα ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς, διὰ τὰς ἁμαρτίας, καὶ ἀνομίας, καὶ βλασφημίας ἡμῶν. Διὰ τοῦτο οἱ υἱοὶ Σιών οἱ τίμιοι, ἐλογίσθημεν ὡς ἀγγεῖα

ὄστράκινα· διὰ τοῦτο ἡμαυρώθη τὸ χρυσίον, ἠλλοιώθη τὸ ἀργύριον τὸ ἀγαθόν· διὰ τοῦτο οἱ Ναζηραῖοι Σιών, οἱ ὑπὲρ χιόνα λάμπαντες, γεγόναμεν ὡς Αἰθίοπες· οἱ ὑπὲρ γάλα λευκανθέντες, ὑπὲρ μέλαν ἐζοφώθημεν· οἱ τιηνοῦμενοι ἐπὶ πόκον, περιεβαλόμεθα ἀσχημοσύνην, καὶ ἐμεγαλύνθησαν αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ὑπὲρ ἀνομίας Σοδόμων· διὰ τοῦτο οἱ υἱοὶ τῆς ἡμέρας καὶ τῆ φωτός, υἱοὶ γεγόναμεν νυκτός καὶ σκότης· διὰ τοῦτο οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας, δούλοι γεγόναμεν ἐχθρῶν ἀνόμων καὶ ἀπίστων ἐθνῶν· ὅτι ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν, παραβαίνοντες τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἄλλὰ μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου, Κύριε, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ τοὺς οἰκτιρισμούς σου, Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ διὰ τὰ σπλάγγνα τοῦ Μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ διὰ τὸ ἔλεος τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, μὴδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλὰ ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου, Κύριε, ὅτι ἐπτώχευσάμεν σφόδρα. Βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου· πρόσδεξαι τὴν ἐξομολόγησιν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων οἰκετῶν σου, διὰ τὸ τίμιον καὶ ἅγιον Αἷμα τοῦ Υἱοῦ σου, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς ἐξέχεε· διὰ τοὺς ἀγίους αὐτοῦ Ἀποστόλους καὶ Μάρτυρας, οἱ τινες ἠγωνίσαντο ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τὸ ἴδιον αἷμα ἐκχέαι· διὰ τοὺς ἀγίους Προφήτας, καὶ Πατέρας, καὶ Πατριάρχας, οἱ τινες ἠγωνίσαντο, εὐαρεστῆσαι τῷ ἁγίῳ σου ὀνόματι. Μὴ παρίδῃς τὴν δέησιν ἡμῶν, Κύριε, μὴδὲ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς εἰς τέλος· οὐ γὰρ ἐπὶ ταῖς δικαιοσύναις ἡμῶν πεποιθότες ἐσμέν, ἀλλ' ἐπὶ τὰ ἐλέη τὰ σά, δι' ὧν τὸ γένος ἡμῶν περιποιῆ. Ἰκετεύομεν οὖν καὶ παρακαλοῦμεν τὴν σὴν ἀγαθότητα· Μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, μὴδὲ βδελύξῃ τὴν ἡμῶν ἀναξιότητα· ἀλλ' ἐλέησον ἡμᾶς, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, καὶ, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, πάριδε τὰ ἀνομήματα, καὶ τὰ ἀμαρτήματα ἡμῶν. Ναί, Δέ-

σποτα παντοδύναμε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τῆς δεήσεως
 ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ βοήθησον τῷ λαῷ σου, καὶ
 ἐνίσχυσον τὸ στρατόπεδον ἐν ὥρᾳ πολέμου, καὶ δυνάμω-
 σον, καὶ ὀχύρωσον αὐτό, ὡς ἔδωκας ἰσχὺν Ἰησοῦ τοῦ
 Ναυῆ, καὶ Δαυὶδ τῷ Προφῆτῃ σου, κατὰ τῶν ὑπεναντίων.
 Οὕτω, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐνίσχυσον καὶ βοήθησον τῷ
 λαῷ σου, τοῖς κεκλημένοις τὸ σὸν ἅγιον Ὄνομα· ὅτι ἐκτός
 σου, Θεὸν ἄλλον οὐκ οἶδαμεν· τὸ Ὄνομά σου ὀνομάζομεν·
 σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσι, καὶ τὴν παρά-
 σου ἐπιζητοῦμεν βοήθειαν. Ἐπίβλεψον οὖν ἐκ τοῦ οὐρα-
 νοῦ, Κύριε, καὶ ἴδε ἐκ τοῦ Οἴκου τοῦ ἁγίου τῆς δόξης σου·
 ποῦ ἐστὶν ὁ ζῆλός σου καὶ ἡ ἰσχὺς σου; ποῦ ἐστὶ τὸ πλη-
 ρος τοῦ ἐλέους καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου; σὺ γὰρ ἡμῶν εἶ
 Θεός, καὶ τὸ Ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς ἐστὶν. Ἐπίστρεψον, Κύ-
 ριε, διὰ τοὺς δούλους σου, διὰ τὴν ἁγίαν σου Ἐκκλησίαν,
 διὰ πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος Ἀγίους σου· οἱ γὰρ ὑπεναν-
 τίοι ἡμῶν κατεπάτησαν τὸ Ἀγίασμά σου· ἐγενόμεθα ὡς
 τὸ ἀπ' ἀρχῆς, ὅτε οὐκ ἤρξας ἡμῶν· ὡς ἀκάθαρτοι πάντες
 ἡμεῖς ἐγενήθημεν, ὡς ράκος ἀποκαθημένης πᾶσα ἡ δικαιο-
 σύνη ἡμῶν· καὶ ἐρρύθημεν ὡς φύλλα διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν,
 καὶ οὐκ ἐστὶν ὁ ἐπικαλούμενος τὸ Ὄνομά σου, καὶ μνησθεὶς
 ἀντιλαβέσθαι σου· καὶ ἀπέστρεψας τὸ πρόσωπόν σου ἀφ'
 ἡμῶν, καὶ παρέδωκας ἡμᾶς, διὰ τὰς ἀμαρτίας καὶ ἀνο-
 μίας καὶ βλασφημίας ἡμῶν, ἐχθροῖς ἀλαζόσιν, ὑπερηφά-
 νοις, καὶ ἀπίστοις ἔθνεσι. Καὶ νῦν, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 μὴ ὀργισθῆς ἕως σφόδρα· ὅτι, εἰάν ἀνοίξης τὸν οὐρανόν,
 τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη, καὶ τακῆσεται, καὶ κατα-
 καύσει πῦρ τοὺς ὑπεναντίους, καὶ ἀθέους ἐχθροὺς ἡμῶν,
 καὶ φοβερόν ἔσαι τὸ Ὄνομά σου τοῖς ὑπεναντίοις σου· ἀπὸ
 τοῦ αἰῶνος οὐκ εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Θεὸν ἀλλό-
 τριον. Καὶ νῦν, Δέσποτα, ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ σῶ-
 σον ἡμᾶς διὰ τὸ Ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ
 τῶν ἀθέων ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ τῶν μεθοδειῶν καὶ μηχαν-
 ημάτων, καὶ παγίδων αὐτῶν ἐλευθέρωσον· καὶ μὴ ἀπο-
 στήσης ἀφ' ἡμῶν τὴν σὴν κραταίαν βοήθειαν, ὅτι ἡμεῖς

οὐχ ἱκανοὶ ἔσμεν πρὸς τὸ νικᾶν τὰ ἀντιπίπτοντα· σὺ δὲ δυνατὸς εἶ πρὸς τὸ σῶζειν ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐναντίων καὶ ἀπίστων ἐχθρῶν ἡμῶν· καὶ ἐνίσχυσον τὸν Λαόν σου, καὶ τὸ στρατόπεδον ἡμῶν, καὶ ὀχύρωσον, καὶ ἐνδυναμῶσον, καὶ κραταιῶσον αὐτὸ ἐν ὥρᾳ πολέμου· καὶ καταβάλε, καὶ συντριψον, καὶ ἀφάνισον τοὺς ἀθέους καὶ ἀπίστους βαρβάρους, καὶ Ἀγαρηνοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· καὶ δὸς δόξαν τῷ Ὄνόματί σου τῷ ἁγίῳ, μή ποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη· Ποῦ ἔστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν; πρεσβείαις καὶ ἱκεσίαις τῆς πανυπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ αἰειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ βοήθεια, καὶ ἡ ἰσχύς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σι Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σι Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΑΙ ΕΠΙ ΣΥΜΦΟΡᾳ ΛΑΟΥ

ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΑΛΛΙΣΤΟΥ.

Ἰστίον, ὅτι αὐταὶ αἱ ἤδη προκείμεναι Εὐχαὶ λέγονται καὶ εἰς Λοιμικὴν ἀσθένειαν.

Κύριε καὶ Θεὸ τοῦ ἐλέους, ὁ πάσης ἀγαθότητος χορηγός, καὶ τῶν θαυμασίων Θεός, ὁ τῶν οἰκτιρῶν Πατὴρ, ὁ τῆς συμπαθείας λιμὴν, ἢ τῆς φιλανθρωπίας ἀκένωτος πηγὴ· ὁ τῆ σοφίᾳ διοικῶν τὰ πάντα, ὁ δεσμεύων καὶ πάλιν ἐξάγων, ὁ ταπεινῶν καὶ αὐθις ἀνυψῶν, ὁ τοῖς μὲν ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος, ταπεινοῖς δὲ διδούς χάριν· οὐ τῷ κράτει συνέχεται πᾶσα κτίσις, ὅση τε νοητὴ καὶ αἰσθητὴ· οὐ τὰ κρίματα ἄβυσσος πολλή, καὶ αἱ ὁδοὶ ἀνεξιχνίαστοι· οὐ τῷ Πνεύματι πάντα ἄγεται· οὐ ἐν τῇ χειρὶ ἡ πνοὴ πάντων τῶν ζώντων· ὧ ὑπέκειν τὰ ἄστρα· ὧ πάντα ὑποτέτακται· ὧ πᾶσα δουλεῖ κτίσις· ὃν αἱ

νοεραὶ πᾶσαι Δυνάμεις τρέμουσι, καὶ ἀλήκτοις δοξολογίαις γεραίρουσιν· ὃν τὰ σύμπαντα φωναῖς ἀλαλήτοις ὑμνεῖ. Σὺ τοίνυν, νοητὴ δικαιοσύνης Ἥλιε, Θεὲ ἀληθινέ, ὁ πάντα ποιῶν καὶ μετασκευάζων μόνῳ τῷ βουλευσθαι, εὐμενεῖ καὶ ἰλέῳ ὄμματι ἔπιδε ἐπὶ τὸν λαόν σου τὸν ἡμαρτηκότα καὶ ἀπεγνωσμένον, καὶ κατάπεμψον ἐπ' αὐτοὺς τὰ ἔλεός σου τὰ πλούσια. Φεῖσαι τῆς κληρονομίας σου· φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου· φεῖσαι τοῦ ἀμπελώνος, ὃν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ σου. Τὴν ἔμφυτον ἀγαθότητα τὴν σὴν ὑπὲρ ἡμῶν ἔχων ἐκτεύουσαν, μνήσθητι τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυμένου· μνήσθητι τῶν ἀγίων σου Θυσιαστηρίων, ἃ βεβήλοις ποσὶν ἐπατήθησαν, καὶ γε πυρὶ παρεδόθησαν· μνήσθητι τῆς ἐλεεινῆς ἡλικίας, τῆς εἰς αἰχμαλωσίαν ἀσεβέσι παραδοθείσης· καὶ τὴν μὲν πατρώαν εὐσέβειαν ἀνοήτῳ γνώμῃ ἐξομωσαμένης, τῷ δὲ Διαβόλῳ ἐπιγραφασμένης· καὶ στήσον ἤδη ράβδον ἁμαρτωλῶν, κατὰ κλήρου δικαίων ἀφιεμένην. Μὴ παραδῶς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ Ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ διὰ τὸν ἄφατον ἔλεον, τὸν ὑπερεκχυνόμενον ἐν τῆς σῆς ἀγαθότητος. Καὶ δός δὴ τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ ἡμῶν, ἀνεσιν τῶν κατεχόντων τούτων ἀνιαρῶν, καὶ ἀπαλλαγὴν τῶν ἐμφυλίων θορύβων καὶ στάσεων· ἐνίσχυσον αὐτοῦ τὸν βραχίονα, καὶ τοὺς ἐπανισταμένους αὐτῷ ὑπόταξον, καὶ συναψον αὐτοῦ τὰ στρατεύματα εἰς μίαν ὁμόνοιαν, καὶ εἰρήνην, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς ὀρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, ἀνώτερον αὐτὸν διατήρησον. Ἄγγελον αὐτῷ ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου κατάπεμψον φύλακα, σαφῶς προπολεμοῦντα τοῦ σοῦ Βασιλέως· ἀστασίαστον ἐν βαθείᾳ γαλήνῃ τὴν βασιλείαν αὐτῷ δώρησαι· ὡς ἂν τὸ σὸν ἅγιον Ἔθνος ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτοῦ ἤρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγῃ, καὶ πᾶσαν ἄλλην ἐπεχειρομένην κατ' αὐτοῦ ταραχὴν καὶ ἐπιβουλὴν τῇ ἀμαίχῳ σε δεξιᾷ διασκεδάσον, καὶ ἀνεπιβούλευτον καὶ μακρὰν αὐτῷ τὴν ζωὴν χάρισαι· πρεσβεῖαις τῆς πανυπερενδόξου καὶ ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῶν ἀύλων Λειτουργῶν, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεθησάντων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Αναρχε Βασιλεῦ, ἀόρατε, ἀνεξιχνίαστε, ἀκατάληπτε, καὶ ἀνέκφραστε· ὁ πᾶσαν δρακί περιέχων τὴν κτίσιν καὶ διατηρῶν· ὁ διακατέχων καὶ διακυβερνῶν αὐτὴν ἀρρήτῳ λόγῳ· ὁ τῶν Νινευιτῶν τὰς ἀνομίας πρότερον μὲν ἀνεχόμενος, ὕστερον δὲ τὴν μετάνοιαν αὐτῶν καὶ ἐπιστροφὴν προσδεξάμενος, καὶ χαρισάμενος αὐτοῖς, δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα καὶ μακροθυμίαν, πάσας τὰς ἀνομίας καὶ τὰ πλημμελήματα, τῇ συνήθει καὶ ἀφάτῳ σου φιλανθρωπία χρησάμενος· δέξαι καὶ ἡμῶν τὰς εὐχάς, καθάπερ, ὡς εἴρηται, τῶν Νινευιτῶν τὴν ἐπιστροφὴν καὶ μετάνοιαν· δέξαι τὰ δάκρυα καὶ τοὺς στεναγμούς· δέξαι τὴν τεταπεινωμένην ἡμῶν δέησιν· οὐδὲ γὰρ δυνάμεθα ὅλως ταῖς ἀμαρτίαις γενόμενοι, πρὸς σὲ τὸν μόνον ἀναμάρτητον ἀτενίζειν· δέξαι τὰς ἐκ βάρους, ὡς δίκην καπνοῦ, ἀναπεμπομένας σοι τῷ Δεσπότη κραυγὰς· δέξαι τοῦ ταλαιπωρουμένου λαοῦ τὴν παράκλησιν· νικησάτω ἡ ἄβυσσος τῆς σῆς εὐσπλαγγνίας τὸ πλῆθος τῶν ἡμετέρων ἀμαρτιῶν· καὶ δὸς τῷ λαῷ σου λύτρωσιν, καὶ ἐλευθερίαν τῶν πειρασμῶν, καὶ τῆς τοῦ θανάτου τομῆς ἄφεσιν. Ναί, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπάκουσον τοῦ λαοῦ σου ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, καὶ ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ, καὶ στῆσον τὴν ράβδον τῶν ἀμαρτωλῶν, ἐπεγειρομένην ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, οὓς σὺ μόνος οἶδας καὶ ἐπίστασαι παρ' αὐτῶν γινωσκόμενος· ὅπως καὶ δι' ἡμῶν τῶν σῶν ἀχρείων δούλων δοξασθῇ τὸ πανάγιον Ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Υπεράγαθε Κύριε, Δημιουργέ τοῦ παντός, οὐ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἀνείκαστος· ὁ τὰς ἀνομίας ἡμῶν πάσας ἀράμενος, καὶ τῷ Σταυρῷ προσηλώ-

σας, ἵνα καθαγιασῆς ἡμᾶς ὁ ἀναμάρτητος, καὶ παντὸς
 ῥύπου ἀνεπίδεκτος· σοὶ θαρρόυντες προσπίπτομεν ἰκετι-
 κῶς, ἀνεξίκακε Κύριε, καὶ τῆς σῆς ἀφάτου καὶ ἀμετρήτης
 φιλανθρωπίας τὸ πέλαγος ὑποσκοποῦντες, κράζομεν πρὸς
 σὲ τὸν εὐδιαλλακτὸν Κύριον· Σῶσον ἡμᾶς. Οὐ Φαρισαϊ-
 κῶς τὰς ᾠδὰς ἡμῶν καὶ ὑμνωδίας ἀναφέρομεν, ἀλλὰ Τε-
 λωνικῶς· οὐδὲ κατὰ τὸν ἀγνώμονα ἐκεῖνον ληστήν, ἀλλὰ
 κατ' αὐτὸν τὸν εὐγνώμονα καὶ εὐχάριστον βοῶμεν τὸ,
 Μνήσθητι. Διὰ τοῦτο νικησάτω τὸ ἀνεξερευνητὸν ἔλεος
 τὰς ἀνομίας ἡμῶν, εἰ καὶ μὴ προσηκόντως μετανοοῦμεν
 καὶ ἐπιστρέφομεν. Δεῖξον καὶ ἡμῖν τῆς φιλανθρωπίας σε
 τὸ μέγεθος· σπλαγχνίσθητι καὶ διαλλάγηθι, ὡς μακρόθυ-
 μος, ἐπὶ τῷ λαῷ σου· στήσον τὸ δρέπανον τοῦ θανάτου,
 ὥστε μὴ καθ' ἡμῶν προβῆναι· στήσον τὴν ταχεῖαν καὶ
 ἄωρον τούτου τομῆν· στήσον τῆς λοιμώδους νόσου τὴν δι-
 καίαν ταύτην φθοράν· στήσον τὴν ρομφαίαν τὴν καθ' ἡ-
 μῶν διεγειρομένην, ἵνα μὴ ἀπολώμεθα· σοὶ γὰρ μόνῳ ἡ-
 μάρτομεν, ἀλλὰ καὶ σοὶ μόνῳ προσπίπτομεν. Ναί, Κύριε,
 ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σε
 ἐν τῇ ᾠρᾷ ταύτῃ, καὶ μὴ ἀπόσῃ τὰς δεήσεις ἡμῶν· πά-
 ριδε τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, τὰ ἐκέσια καὶ τὰ ἀκούσια,
 τὰ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ· ἵνα δοξασθῆ καὶ ἐν ἡμῖν σου
 τὸ πανάγιον Ὄνομα σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ
 παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εὐδιαλλακτε Κύριε, μακρόθυμε καὶ πολυέλεε, χορηγέ
 πάσης κτίσεως λογικῆς τε καὶ νοεράς· ὁ τὸ εἶναι ἐξ
 οὐκ ὄντων τοῖς πᾶσι δωρούμενος, καὶ τὸ εἶναι πανσό-
 φως ἡμῖν χαρισάμενος, δοξολογίαις καὶ ᾠδαῖς εὐχαρίστους
 προσπίπτοντας τῇ σῇ ἀνεκιάστῳ ἀγαθότητι, μὴ παρίδῃς
 ἡμᾶς, μηδὲ τὰς ἰλασμηρίους ἡμῶν προσευχὰς καὶ ἰκεσίας
 ἀπόσῃ· ἀλλ' εὐδόκησον ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ
 ἴδε, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην, καὶ κατάρτισαι

αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ σου· καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς ἀπὸ ταύτης τῆς δεινῆς καὶ λοιμῶδους νόσου, τῆς τομῆς τῆς θανάτου, τῆς ψυχικῆς, δηλαδὴ, καὶ σωματικῆς· ἡ γὰρ φοβερὰ αὕτη καὶ ἀπροσδόκητος συμφορὰ ἔμνον σώματα εἰς τέλος νεκροὶ καὶ διαφθεῖρει, ἀλλὰ καὶ ψυχὰς τελείως ἀπόλλυσιν, ἀμετανοήτως ἡμῶν διακειμένων, καὶ προσκεκρουκότων ἐντεῦθεν σοὶ τῷ Θεῷ ἡμῶν. Διὰ τοῦτο σὲ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, ὅπως ἐπακηύσης τῆς δεήσεως τοῦ λαοῦ σου καὶ ἰκεσίας, καὶ ἀποστρέψῃς τὸν θυμὸν σου ἀφ' ἡμῶν. Ναὶ, Κύριε, μὴ ὀργισθῆς εἰς τοὺς αἰῶνας ἡμῖν, μηδὲ ἐπιτείνῃς τῆς δικαίαν σου κατ' ἡμῶν ἀγανάκτησιν· οὐδεὶς γὰρ δύναται ἔμπροσθέν σου στήναι, ἢ παρρησιάσασθαι, καὶ οὐδεὶς ζῶν ἄνθρωπος ὅλως ἐν σοὶ δικαιωθήσεται· πᾶσα γὰρ δικαιοσύνη ἀνθρώπου, ὡς ῥάκος ἀποκαθιμένης, κατὰ τὸν μεγαλοφωνότατον Ἡσαϊάν· τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ τῷ σὺ φόβῳ συνεχόμενα, κλονοῦνται καὶ φρίσσουσι. Κατάπαυσον τοίνυν τὴν ὀργὴν σου ἀφ' ἡμῶν· ἀπόστρεψον τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ἐκ τῆς δουλείας τῶν ἀσεβῶν· ἀλλὰ δὴ καὶ τὴν κατὰ νοῦν γινομένην αἰχμαλωσίαν, τῇ τρικυμίᾳ καὶ ζάλῃ τῶν πειρασμῶν, ὑπὸ τοῦ νοητοῦ Φαραώ· οὐδὲ γὰρ δυνάμεθα, κατ' ἄμφω πλημμελῆντες, ἄδειν σοὶ ὠδὴν εὐχαριστήριον ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας. Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· κατὰπεμψον ἡμῖν Ἄγγελον, πιστὸν φύλακα, ᾧ καὶ παρακατάθου τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὅπως ἐξεληται ἡμᾶς τῆς φοβεραῆς τοῦ θανάτου ὀργῆς, καὶ τῆς ἀπροσδοκῆτου ταύτης ῥομφαίας· ἵνα, διὰ τῆς ἀπαλλαγῆς ταύτης καὶ ἀνέσεως, δοξάσωμεν σὲ τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὴν μίαν Θεότητά τε καὶ Βασιλείαν· ἣ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΩΝΥΜΟΥ ΛΑΟΥ.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΑΛΛΙΣΤΟΥ.

Σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν ἐκτενωῶς, τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα ἰλέω ὄμματι ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὸν λαόν σου, καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου, σπλαγγισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τὴν ἡμετέραν γῆν ἐξερημωθεῖσαν διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, καὶ αἰχμαλῶτον γεγουῖαν καὶ δούλην τοῖς πολεμίοις, ἐπευδοκῆσθαι ἐπανελθεῖν εἰς τὴν προτέραν ἐλευθερίαν, καθάπερ ποτὲ καὶ τοῦ παλαιοῦ Ἰακώβ ἐκείνου, τοῦ φέροντος τύπον τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, εὐδοκίᾳ καὶ θελήσει τῆ σῆ, ὑποστρέψαντος, τοὺς οἰκογενεῖς ἅπαντας, πρὸς τὰ ἐπηγγελμένα τῶν ὑποσχομένων σε ἀγαθῶν, ἐπανήγαγες· καὶ γὰρ ἐπ' ἐκείνων, τῆ συνήθει σου φιλανθρωπία χρώμενος, ἀφήκας τὰς ἀνομίας αὐτῶν, κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου. Ἐπίστρεψον τοίνυν καὶ ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ τῶν σωτηριῶν σου ἐντολῶν φροντίζειν ἀξίωσον· ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν· μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθῆς ἡμῖν, ἢ διατενῆς τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν· ὁ Θεός, σὺ ἐπίστρεψας, ζώωσον ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται· δεῖξον καὶ ἐν ἡμῖν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἀκουσόμεθα εἰρήνην καὶ ἀγαλλίασιν ἐπὶ σέ. Ναί, Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν καὶ εἰρήνην ἐν τῇ γῇ ἡμῶν· τῇ γὰρ σῆ συνάρσει καὶ βοήθειᾳ θαρρόυντες ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἐλπίζομεν ἔλεος καὶ ἀληθεῖαν ἔμπροσθεν ἡμῶν προπορεύεσθαι· ἐκτός σου γὰρ, ἄλλον οὐκ αἶδαμεν· τὸ Ὄνομά σου ὀνομάζομεν· καὶ μὴ ἀποστραφῆς ἡμᾶς εἰς τέλος· ἀλλ' ἐγέρθητι καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ταπεινῶν, καὶ, ὡς ἀμνησίκακος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, ἐπίστρεψον τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν.

στῆσον τὴν καταγιγίδα τῶν συμφορῶν ἄνεσ ἡμῖν τὰ πα-
ραπτώματα ἡμῶν, ὅπως τῇ ἀνέσει τῶν συμφορῶν δοξάσω-
μεν σὲ τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, σὺν
τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ἜΤΕΡΑ Εἰς ΒΑΣΙΛΕΑ,
ΚΑΙ Εἰς ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ Αὐτοῦ,
ΤΟΥ Αὐτοῦ.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα μόνῳ τῷ
λόγῳ δημιουργήσας, καὶ ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι
ταῦτα παραγαγὼν, καὶ εἰς ἕν συνάψας καὶ συναθροίσας
τῇ ἀρρήτῳ σου δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ· πάντα γὰρ δυνατὰ
σοι, ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐδέν· καὶ διὰ τοῦτο καιροῦς, καὶ
χρόνου, καὶ ἐνιαυτοῦς συνάψας καὶ συναρμόσας, τῷ σῶ
βουλήματι, καὶ κατακοσμήσας τοῦτον τὸν ὁρώμενον καὶ
βλεπόμενον· ὁ τὸν οὐρανὸν ἐξαπλώσας καὶ χρωματίσας,
καθὰ καὶ τὴν σικηνὴν ἐκείνην διὰ Μωσέως· καὶ τὸ πλῆθος
ἐκεῖνο καὶ μυριάριθμον γένος τῶν Ἰουδαίων καταστείλας
ἐν τάξει καὶ ὁμοιοῖα· καὶ τὸν Μωϋσῆν ἐπ' αὐτοῖς, διὰ τῆς
σῆς δεξιᾶς καὶ βραχίονος ἰσχυροῦ, δημαγωγὸν καταστήσας,
καὶ μίαν ἀρχὴν αὐτοῖς δοῦς, διατηρήσας αὐτῆς ἀβλαβεῖς
ἐν τῇ σῇ σκέπη, καὶ κραταιᾷ χειρὶ· ὁ τὸν ἥλιον θέμενος
εἰς φῶς τῆς ἡμέρας, καὶ τὴν σελήνην εἰς ἀρχαῖς τῆς νυ-
κτός· ὁ τὴν πληθύν τῶν ἀσέρων ἐπὶ τοῦ στερωμάτος κα-
ταπυκνώσας τῇ στεγανότητι, καὶ τὴν αἰεκίνητον δοῦς αὐ-
τοῖς κίνησιν, καὶ ἐν τάξει θέμενος τούτους τῷ σῶ προσ-
τάγματι, φυλάσσειν τὸ ὄριον αὐτῶν, ὡς μὴ τὸ σύνολον ἡ-
μᾶς περιβιάψαι, ἀλλὰ τῷ δρόμῳ καὶ τῇ κινήσει τρέχειν
ἀόκνως, κατὰ τὸ σὸν βέλημα· ὁ τὴν γῆν, ἀόρατον οὖσαν
τὸ πρῶτον καὶ σκοτεινὴν, ἀνακαλύψας, καὶ εἰς κάλλος
αὐτὴν ἀναμορφώσας διὰ τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν· ὁ τῷ

Ἀ'θρααὶμ ἐκείνω ποτὲ συνοδεύσας θεϊκῆ σου δυνάμει, καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ παραδοὺς ὑποχειρίους αὐτῷ· ὁ τὸν Γεδεὼν ἐνίσχυσας, καὶ τοὺς ὑπεναντίους πανολεθρία συντρίψας καὶ ἀφανίσας· ὁ τῷ Βασιλεῖ καὶ Προφήτῃ Δαυὶδ τὸ κράτος δὸς κατὰ τοῦ παλαμναίου ἐκείνου Γολιάθ, καὶ εἰς τέλος αὐτὸν ἀφανίσας· ὁ διὰ τοῦ Σεράποντός σου Μωσέως τὸ γένος τῶν Ἰβραίων, ἐλευθερώσας τῆς πικρᾶς δουλείας, καὶ τὸν Φαραὼ τῆ ἀμάχῳ σου δυνάμει καὶ κραταίᾳ σου χειρὶ πανστρατὶ καταποντίσας, καὶ παραπέμψας αὐτὸν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης, καὶ τὸν στύλον τοῦ φωτός ὁδηγὸν αὐτοῖς ἐπιδείξας, ἵνα μὴ προσκόπτωσιν οἱ πόδες αὐτῶν· αὐτὸς καὶ νῦν, ἅγιε Βασιλεῦ τῆς δόξης, ἐξ ἀπόστοιλον ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου στύλον φωτεινὴν καὶ ὑπερλαμπρον, εἰς ὁδηγίαν κατ' ἐχθρῶν ὀρωμένων καὶ ἀοράτων, καὶ νίκην τῆ κρατίσῃ καὶ ἀγίου με Ὁρθοδόξου Ἀυτοκράτορος· καὶ ἐνίσχυσον αὐτὸν τῆ δεξιᾷ σου χειρὶ, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ πορευομένους πιστοὺς δούλους σου καὶ οἰκέτας· καὶ παράσχῃ αὐτῷ εἰρηνικὸν καὶ ἀτάραχον τὸ βασίλειον, καὶ πάσης στάσεως καὶ ἐμφυλίου πολέμου ἀνώτερον.

Ναί, Κύριε ὁ Θεὸς τοῦ ἐλέους, ἐπάκουσόν μου τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ· καὶ κραταίωσον μὲν αὐτὸν τῆ ἀμάχῳ σου καὶ ἀήττητῳ δυνάμει· τὰ δὲ τούτου στρατεύματα ἐνίσχυσον πανταχοῦ, καὶ διάλυσον τὰς ἐχθρας καὶ στάσεις τῶν ἐπανισταμένων τῷ κράτει αὐτοῦ. Συναψον αὐτοὺς ἐν ὁμοσίᾳ καὶ ὑποταγῇ δικαίᾳ, καὶ εἰρήνῃ βαθεῖαν καὶ ἀστασίαστον ἐν τε γῆ καὶ θαλάσῃ αὐτῷ βράβευσον, καὶ πάντα πρὸς τὸ συμφέρον ἐπιχορήγησον· ἵνα, τὰς ἐπεγειρομένας μάχας καὶ θορύβους ἀποσεισάμενοι, ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ δοξάζωμεν σέ τὸν τῶν θαυμασίων Θεόν. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ,

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ,

ΥΑΛΛΟΜΕΝΟΥ ΕΝ ΠΑΣΗ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΙ, ΚΑΙ ΘΛΙΨΕΙ ΨΥΧΗΣ.

Παίημα Θεοστηρίκτου μοναχού· αἱ δὲ, Θεοφάνους.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, λέγομεν τὸ, Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Καὶ μετὰ τὸν Ψαλμὸν, εὐθύς τὸ, Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, μετὰ τῶν Στίχων.

Εἶτα τὰ Τροπάρια ταῦτα, Ἦχος δ'.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενώσ νῦν προσδράμωμεν, ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ, καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ, κρᾶζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεντήμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, ταῖς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐξασο πρεσβεύσασα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῴζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Τὸν Ν'. Ψαλμὸν. Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδούσας.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μήτηρ τοῦ Λόγου, καὶ Παρθένη, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαι μου τὴν ψυχὴν· εἰρηνεύσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου πανάμωμε.

Δόξα.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων, ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν. Καὶ νῦν.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς Σείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνη Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ἐδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογενεῖον Παρθένε, σὺ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἢ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἴκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, Θεομακάριστε.

Δόξα.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχυί, τὸν Χριστὸν κυήσασα, μόνη Πανάχραντε.

Καὶ νῦν.

Χαλεπαῖς ἀρρώστιάις, καὶ νοσηροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένω Παρθένε, σὺ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γὰρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, Θεσαυρὸν πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπιβλεψὸν ἐν εὐμενεῖᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος καίκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Εἶτα μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς, δι' οὓς ἡ Παράκλησις γίνεται καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιε. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, τὸ Κάθισμα, Ἦχος β'.

Πρεσβεία θερμῆ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγῆ, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμένοι· Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἢ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἢ τὸν κυβερνήτην τεκουῖσα Κύριον, καὶ τὸν κλυδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Θεοσύμφευτε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Εὐσπλαγγχίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἢ τὸν εὐσπλαγγχον κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Δόξα.

Ἀπολαύοντες Πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων εὐχαριστήριον, ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Καὶ νῦν.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε Πανύμνητε, δυσχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα.

ᾠδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Εμπλησον Ἀγνή, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαρὰν, τῆς εὐφροσύνης ἢ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε ἀγνή, ἢ αἰώνιαν τεκῆσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην τὴν πάντα νῦν ὑπερέχουσαν.

Δόξα.

Λύσον τὴν ἀγλὴν, τῶν πταισμάτων μου Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἢ φῶς τεκουῖσα τὸ σείον καὶ προαιώνιον.

Καὶ νῦν.

Ἰασαι Ἀγνή, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σε ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγίαν τῆ πρεσβείᾳ σε παράσχου μοι.

ᾠδὴ ε'. Τὴν δέσπιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὅς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκῶς τῷ θανάτῳ, τὴν τῆ φθορᾶ, καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν Παρθένε δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ρύσασθαι.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλестаίτην Παρθένε, τῶν πειρασμῶν, διαλύθησαν ὄχλον, καὶ ἐπιρθείας δαιμόνων ἐλάυνουσαν· καὶ δέομαι διαπαντός, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ρύσθηναί με.

Δόξα.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμόν, ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου αἰεὶ ἀγαλλόμεθα. ᾠ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον. Καὶ νῦν.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατόκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῆ σαρκί μου· ἀλλ' ἢ Θεόν, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς· Ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἀχραντε, ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει, ὡς δεδηλωταί.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς· ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· Ταχύον εἰς

πρὸς βίαν, καὶ σπεῦσαν εἰς ἰκεσίαν, ἢ προσατεύματα αἰεὶ, Θεοτόκε τῶν τιμῶντων σε.

Εἶτα τὸ Α'. Ἀντίφ. τῶν Ἀναβαθ. τοῦ δ'. Ἦχος.

Ἐκ νεότητός μου, πολλά. κτλ.

Καὶ εὐθύς τὸ Προκείμενον.

Μνησθήσομαι τῷ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ, καὶ γενεᾷ.
Στίχ. Ἄκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε. κτλ.

Ὁ Ἰερεὺς· Καὶ ὑπὲρ τῷ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.

Σοφία, ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Α'. 39.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰουδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σε. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδὲ γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωτὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτηρῇ μου· Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί· Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· Ἐμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα, Ἦχος β'.

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, Τριάς ἢ ἐν Μονάδι, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πληθῆ, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Εἶτα Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Μὴ καταπιεύσης με, ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, Παναγία Δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι δέησιν τοῦ οἰκέτου σου· Σλίψις γὰρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι, τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα· σκέπην οὐ κέκτημαι, οὐδὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος, πάντοθεν πολεμούμενος, καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλὴν σου. Δέσποινα τοῦ κόσμου, ἐλπίς καὶ προστασία τῶν πιστῶν, μή μου παρίδῃς τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον ποιήσον.

Ὁ Ἱερεὺς· Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου· τὸ, Κύριε ἐλέησον, β'. Μετὰ δὲ τὸ, Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, ἀποπληροῦμεν τὰς λοιπὰς ᾠδαὶς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατώκησας, τῷ κόσμῳ, ἣν προστάτιν ἀνέδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Μῆτερ ἀγνή δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τὴς ἐν πίστει κραυγαζόντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σὲ κηύσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγαζουσιν ἔδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ νῦν.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρώστιας Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Ὡδή η'. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδης Παρθένε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας σὲ Κόρη εἰς αἰῶνας. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν ἱαμάτων τὸ δαφυλὲς ἐπιχέεις, τοῖς πιστῶς ὑμῆσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἄφραστόν σου τόκον.

Δόξα.

Τὰς ἀσθενείας με τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην.

Καὶ νῦν.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν σε ὑμῆμεν εἰς πάντας τὸς αἰῶνας.

Ὡδή θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ροήν μου τῶν δακρῦων, μὴ ἀποποιήσης, ἢ τὸν παντός ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφηρηκότα Παρθένε, Χριστὸν κηύσασα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένε, ἢ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἀμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Δόξα.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα Παρθένε θεράπευσον, ἐξ ἀρρώστιας εἰς ῥῶσιν μετασκευάζουσα.

Καὶ νῦν.

Φωτὸς σου ταῖς ἀκτίσι, λάμπρυνον Παρθένε, τὸ ζοφερόν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλλοντας.

Καὶ εἰθύς, τὸ, "Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς.

Καὶ θυμιᾶ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον, καὶ τὸν λαόν, ἢ τὴν οἶκον, ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις· καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, καὶ καθαρωτέραν, λαμπηδόνων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρτας, τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου, ὑμνοῖς τιμῶμεν.

Ἀπὸ τῶν πολλῶν μου ἁμαρτιῶν, ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχὴ· πρὸς σέ καταφεύγω τὴν Κεχαριτωμένην· ἐλπίς ἀπηλπισμένων, σύ μοι βοήθησον.

Δέσποινα καὶ Μήτηρ τῆ Λυτρωτοῦ, δέξαι παρακλήσεις, ἀναξίων σῶν οἰκετῶν, ἵνα μεσιτεύσῃς πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα. Ὡ Δέσποινα τοῦ κόσμου, γενοῦ μεσίτρια.

Ψάλλομεν προθύμως σοὶ τὴν ᾠδὴν, νῦν τῇ πανυμνήτῳ, Θεοτόκῳ χαρμονικῶς. Μετὰ τοῦ Προδρόμου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, δυσώπει Θεοτόκε, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Ἄλλα τα χεῖλη τῶν ἀσεβῶν, τῶν μὴ προσκυνούντων, τὴν Εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν, τὴν ἱστορηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου, Λουκᾶ ἱερωτάτου, τὴν Ὁδηγήτριαν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἢ δωδεκαίς, οἱ Ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἶτα. Τρισάγ. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὺ εἶσι.

Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήαμεν.

Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγγχίας τὴν πύλην, ἀνοιξὸν ἡμῖν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. κτλ.

Καὶ μνημονεύσας πάλιν, ὑπὲρ ὧν ἡ Παρακλήσις γίνεται, ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ.

ὍΤΑΝ ΜΕΛΛῆ ΑΠΟΔΗΜΗΣΑΙ ΤΙΣ ΕΝ ΤΑΞΕΙΔΙῳ.

Εἰς μὲν τὸν μέλλοντα ἀποδημῆσαι, ψάλλεται πρῶτον Παρακλήσις, εἰ βούληται· εἰδ' οὖν, ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητόν· εἶτα, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ. Καὶ τὰ Κατανυκτικὰ Τροπάρια, Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγγχίας τὴν πύλην. Τῷ Κυρίῳ ἐλέησον, β' Δεῦτε προσκυνήσομεν

γ'. Καὶ ὁ Ν'. Εἶτα τὸ, Πισεύω εἰς ἕνα Θεόν. "Ανε, ἀφες. Τὸ, Πάτερ ἡμῶν. "Οτι σου. Καὶ τὰ παρόντα Θεοτοκία Τροπάρια.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου μὴ ἐγκαταλίπης με· ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, μὴ καταπιστεύσης με· ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Εγὼ Παρθένε ἀγία Θεοτόκε, τῇ σκέπῃ σου προστρέχω, οἶδα ὅτι τεύξομαι τῆς σωτηρίας· δύνασαι γὰρ ἀγνή βοηθῆσαί μοι.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ, κατησχυμμένος ἀπὸ σου ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Εκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγὴ, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Δόξα. "Ηχος δ'.

Νεῦσον παρακλήσεις σου οἰκετῶν Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἀγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεντήμεθα· μὴ αἰσχυνθῶμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλέμενοι. Σπεῦσον εἰς ἵκεσίαν τῶν σοὶ πισῶς βρώντων· Καῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. "Ηχος β'. "Οτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Πάντων προστατεύεις Ἀγαθὴ, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν ἀμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, αἰετῆσαι μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν. Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὅθεν σοὶ προσπίπτομεν· Ρῦσαι, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Καὶ ὑψοῖ τὴν Παναγίαν, λέγων·

Μέγα τὸ ὄνομα τῆς ἀγίας Τριάδος.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, βοήθει τῷ δούλῳ σου, (τῷ δεῖνι).

Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Εἶτα·

Γέγονεν ἡ κοιλία σου, ἅγια τράπεζα, ἔχουσα τὸν οὐράνιον Ἄρτον· ἐξ οὗ πᾶς ὁ τρώγων οὐ θνήσκει, ὡς ἔφησεν ὁ τοῦ παντός, Θεογεννητορ τροφεύς.

Τῶν σῶν δωρεῶν ἀξίους ἡμᾶς ποιήσον, Θεοτόκε Παρθένε, παρορωῶσα τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, καὶ παρέχουσα ἰάματα, τοῖς ἐν πίστει λαμβάνουσι, τὴν εὐλογίαν σου ἄχραντε.

Καὶ ψαλλομεν τό, "Ἀξιόν ἐστίν ὡς ἀληθῶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Επί σοι χαίρει Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, Ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένη Ναε, καὶ Παραδείσει λογικῆ, παρθενικόν καύχημα, ἐξ ἧς Θεός ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρό αἰώνων ὑπάρχων Θεός ἡμῶν· τὴν γὰρ σὴν μήτραν θρόνον ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπί σοι χαίρει Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις· δόξα σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε. Ἄλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σέ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ· φυλάξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἐχοντές σε, Θεοτόκε, ἐλπίδα καὶ προστασίαν, ἐχθρῶν ἐπιβουλαῖς οὐ πτοούμεθα, ὅτι σῶζεις ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Δέσποινα πρόσδεξαι, ταῖς δεήσεις τῶν δουλῶν σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Εἰδέεσσι παρῶν ὁ μέλλων ταξειδεῦσαι, λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν παροῦσαν Εὐχὴν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν, ἡ ἀληθινή καὶ ζωηρά ὁδός, ὁ συνοδεύσας τῷ θραύοντί σου Ἰωσήφ, συνοδεύσον, Δέ-

σποτα, καὶ τῷ δούλῳ σου (τῷ δε), καὶ ῥῦσαι αὐτὸν ἀπὸ πειρατηρίων, καὶ πάσης χειμασίας καὶ ἐπιβουλῆς· εἰρήνην καὶ εὐρωστίαν ἀποκατάστησον· δικαιοσύνης πάσης πρόνοιαν ποιούμενον, κατὰ τὰς ἐντολάς σου, καὶ πλήρη τῶν βιωτικῶν καὶ ἐπουρανίων ἀγαθῶν γενόμενον, πάλιν ἐπανελθεῖν εὐδόκησον.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ, ΕΠΙ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ ΤΙΝΟΣ ΠΛΕΕΙΝ.

Δέσποτα Κύριε, ὁ καταξιώσας συμπλεῦσαι τοῖς ἁγίοις Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις σου, καὶ ἐπιτιμήσας τῇ λαίλαπι τῷ ἀνέμων, καὶ τῆς θαλάσσης γαληνιαῶν τὰ κύματα κελεύσας, συμπλευσον καὶ τοῖς ἐκδημοῦσιν ἐν τῷ πλοίῳ τούτῳ, πάντα ἐναντίον ἀνεμον καταπραῦνων. Διέγειρον δὲ ἐπιτηδείους ἀνέμους, κυβερνήτης αὐτοῖς πανταχοῦ γενόμενος, πᾶσαν πειρατηρίων ἐξ αὐτῶν ἀποστρέφων ἐπιβουλὴν· χαίροντας χαίρουσιν ἡμῖν ἐνταῦθα ἐπανελθεῖν εὐδόκησον αἰσίως, καὶ κατὰ πρόθεσιν πράττοντας τὰ ἐπιτηδεύμενα παρ' αὐτῶν, χάριν τὴν σὴν δωρούμενος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῶν, σωτήριος καὶ εὐδῖος λιμὴν τοῖς πλέεσι, καὶ τῷ πλοίῳ εὐρισκόμενος.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι. κτλ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΜΕΘΟΔΙΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΠ' ἈΡΝΗΣΕΩΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΩΝ,
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΚΑΙ ΛΑΘΗ ΠΙΣΤΙΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΩΝ.

Εἰ μὲν παῖς ὧν συνελήφθη, καὶ ἠρνήσατο, ἢ φόβῳ, ἢ ἀγνοίᾳ καὶ ἀμαθείᾳ, ὁ τοιοῦτος λαμβανέτω ἱλαστικὰς Εὐχὰς ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, καὶ τῇ ἡ. λουέσθω. Καὶ ἀπὸ τοῦ λουτροῦ λευτῶ περιζωθεὶς, χριέσθω Μύρω, καθάπερ οἱ βαπτιζόμενοι· καὶ βαλέσθω ἱμάτια καινὰ, κατὰ τὸν τύπον τῶν βαπτιζομένων.

Εἰ δὲ νεανίαί εἴεν, ἢ πρεσβύται, ἢ γέροντες, τέλειοι ὄντες τὴν ἡλικίαν· εἰ μὲν ἀπὸ βασάνων ἠρνήσαντο, τυχέτωσαν φιλανθρωπίας· πλήν νηστευέτωσαν δύο Τεσσαρακοστάς, σχολάζοντες εἰς προσευχάς, καὶ ἐκτελοῦντες γονυκλισίας καὶ ἐκτενεῖς δεήσεις. Ἐγγίζοντος δὲ τοῦ πληρώματος τῶν δύο Τεσσαρακοστῶν ἐπὶ ἡμέρας ὀκτῶ, δεχέσθωσαν ἱλαστικὰς Εὐχὰς, καὶ λεγέτωσαν καθ' ἑκάστην τὸ, Κύριε ἐλέησον ῥ. καὶ μετὰ τοῦτο, λουέσθωσαν, καὶ χριέσθωσαν τῷ Μύρω, κατὰ τὴν προειρημένην διάταξιν· καὶ γενομένης Λειτουργίας, ἀξιούσθωσαν τῶν Ἁγιασμάτων, σχολάζοντες, καθὼς οἱ βαπτιζόμενοι, τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ τὰς ὀκτῶ ἡμέρας.

Εἰ δέ τινες ἀπὸ προαιρέσεως ἠυτομόλησαν πρὸς τὴν ἄρνησιν, ἐπιστρέφοντας μὲν τούτους δεχόμεθα, τῶν Δείων Μυστηρίων οὐ μεταλαμβάνουσιν, εἰμὴ μόνου ἐν τῷ τέλει τῆς ζωῆς αὐτῶν, κατὰ τὸν σγ'. Κανόνα τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, τὸν λέγοντα· Ὁ τὸν Χριστὸν ἄρνησάμενος, καὶ παραβάς τὸ τῆς σωτηρίας μυστήριον, ἐν παντὶ τῷ χρόνῳ τῆς ζωῆς αὐτοῦ προσκλαίειν ὀφείλει· καὶ ἕξομολογεῖσθαι· χρεωστῆ ἐν τῷ καιρῷ, ᾧ ἐκβαίνει τοῦ βίου, τῶν Ἁγιασμάτων ἀξιούμενος, πίστει τῆς παρὰ Θεοῦ φιλανθρωπίας.

ΕΥΧΑΙ ΙΛΑΣΤΙΚΑΙ

ΕΠΙ ΤΟΝ ΑΙΓ' ΑΡΗΣΕΩΣ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ
ΑΛΗΘΙΝΗΝ ΠΙΣΤΙΝ,

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δίκαιος εἶ, Κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου· οὐ γὰρ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἐποίησας ἡμῖν, ἔδεδε κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἀνταπέδωκας ἡμῖν· παραβαίντες γὰρ τὰς ἐντολάς σου, ἑαυτὴς παρεδώκαμεν τῷ θανάτῳ· αὐτὸς γὰρ ὡς εὐσπλαγγνος Δεσπότης, ὁ εἶδὼς τὴν καταστροφὴν ἡμῶν, ὅτι πονηρά, καὶ ὅτι κατέπειν ἡμᾶς ἰσχύσας ὁ θάνατος, σπλαγγισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς, σῶσαι εὐδόκησας τὸ σὸν πλάσμα, μορφὴν δούλου λαβὼν· καὶ τῷ θανάτῳ συμπλακεῖς, ἀνεκαλέσω τὴν σὴν εἰκόνα, ἠλευθέρωσας ἡμᾶς τῆς ἐξουσίας τοῦ θανάτου, καὶ ὠδήγησας ἡμᾶς εἰς ὁδὸν σωτηρίας, τῇ ἀναγεννήσει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος· καὶ σωθέντες τῇ σῇ χάριτι, ἀνυμνοῦμεν τὴν οἰκονομίαν σου, καὶ δεόμεθα, καὶ ἱκετεύομεν, καὶ παρακαλοῦμεν· Ἐν τῇ δευτέρᾳ σου Παρουσίᾳ, καθ' ἣν μέλλεις κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, καὶ ἀποδοῦναι ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, μνησθητι τοῦ ἐλέους σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός ἐστι, καὶ ὑπέρβητι τὰ ἀνθρώπινα ἡμῶν πταίσματα καὶ πλημμελήματα. Παράσχου ἡμῖν ἰλασμόν τοῖς αἰτουμένοις σε, καὶ συγχώρησον πᾶν παράπτωμα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἐν γνώσει τε καὶ ἀγνοίᾳ· οὐ γὰρ ἐστὶν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται, καὶ οὐχ ἀμαρτήσῃ, οὐδ' ἂν μία ἡμέρα γένηται ὁ βίος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς· τίς γὰρ καυχῆσεται ἀγνὴν ἔχειν τὴν καρδίαν αὐτοῦ; ἢ τίς παρρησιάσεται καθαρὸς ὑπάρχειν ἀπὸ ἀμαρτίας; πάντες γὰρ ἡμάρτομεν ἐν λόγοις καὶ ἔργοις ἐνώπιόν σου, καὶ στερούμεθα τῆς σῆς δόξης, ἐλπίζοντες δικαιοσύνην ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ καὶ φρικτοῦ Βήματός σου, οὐκ ἐξ ἔργων δικαιοσύνης (οὐ γὰρ ἐποιήσαμεν τι ἀγαθὸν ἐπὶ τῆς γῆς), ἀλλ' ἐκ πίστεως ἀληθοῦς, καὶ τῆς εἰς σέ ὁ-

μολογίας· τὸ γὰρ ἐπίστασθαί σε, ὁλόκληρος δικαιοσύνη· καὶ τὸ εἶδέναι σου τὸ κράτος, ρίζα ἀθανασίας· καὶ οἶδαμεν, καὶ ὁμολογοῦμεν, καὶ πιστεύομεν, ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν ἡμᾶς, καὶ παραπεσόγτας ἐλεῶν, καὶ ἁμαρτάνοντας φέρων, καὶ ἐκ θανάτου ζωοποιούμενος. Δεόμεθά σου, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· Ὁ, τι περ ἂν ἡμάρτομεν ἐνώπιόν σου, ὡς σάρκα φοροῦντες, καὶ τὸν κόσμον τοῦτον οἰκοῦντες, καὶ ἀσθένειαν περικείμενοι, εἴτε ἔργοις, εἴτε λόγοις, εἴτε ἐνθυμήμασιν, αὐτὸς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Δεσπότης, ἄνευ, ἄφες, πάριδε, καὶ συγχώρησον τὰ παραπτώματα ἡμῖν τοῖς ὁμολογοῦσι· καὶ μὴ λογίσῃ, μηδὲ εἰσέλθῃ εἰς κρίσιν μετὰ τῶν δούλων σε, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἀναμάρτητος, καὶ δεχόμενος τοὺς μετανοοῦντας, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας σου τοῖς σοῖς ἁγίοις Μαθηταῖς καὶ ἱεροῖς Ἀποστόλοις κατεμπιστεύσας, καὶ ἐπ' αὐτοῖς τὴν ἀγίαν σε Ἐκκλησίαν οἰκοδομήσας, καὶ δούς αὐτοῖς ἐξουσίαν, διὰ τῆς σῆς χάριτος τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἐπαίκουσον καὶ ἡμῶν τῶν ἀναξίων ἐπικαλουμένων σε νῦν ἐπὶ ἰλασμόν τοῦ παρόντος δούλου σου, καὶ θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου ἐπ' αὐτόν, ὁ σώζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Σὺ γὰρ εἶπας, Κύριε, διὰ τῶν θεοφορημένων χειλέων τῶν Προφητῶν σου· Ἐπιστράφητε πρός με, καὶ ἐπιστραφήσομαι πρός ὑμᾶς· καὶ τὸ, Οὐ θελήσει θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν. Αὐτὸς οὖν, Φιλάνθρωπε, καὶ τὸν παρόντα δούλόν σου ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ ἐπιστρέφοντα καὶ αἰτούμενον παρὰ σοῦ ἰλασμόν, μὴ ἀποστραφῆς, ἀλλ' ἐν ἐλέει ἐπίσκεψαι, καὶ ἐν οἰκτιρμοῖς ἀνακάλεσαι.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός, Θεός τῶν μετανοούντων, καὶ τῶν πρὸς σὲ ἐπιστρεφόντων Σωτὴρ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, νῦν. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεός, ὁ τῶν ἀπάντων ποιητὴς καὶ Δεσπότης, ἡ πηγὴ τῆς ἀγαθότητος, ὁ Πατὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν· ὁ μὴ παριδὼν τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου πανουργίας εἰς βυθὸν ἀπώλειας καὶ πλάνης κατενεχθέντα, ἀλλὰ, διὰ τῆς σωτηρίου ἐνανθρωπήσεως τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦτον ἀναζητήσας καὶ σώσας, καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἐπαναγαγὼν· αὐτὸς, Δέσποτα φιλάνθρωπε, καὶ τανῦν ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν δούλόν σου τοῦτον, πρόβατον τῆς λογικῆς ποιίμνης τοῦ Χριστοῦ σου ὑπάρχοντα, ὃν ἐλυτρώσω ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῶν ἀθέων ἐχθρῶν· μεθ' ὧν, ἀγνοία παιδικῆ, ἢ βία τυραννικῆ, τὰ τῆς ἐκείνων πλάνης ἤθη μετήρχετο· νῦν δὲ κατηξίωσας αὐτὸν τῆ τοῦ λαοῦ σου πολιτεία συνενωθῆναι. Καταύγασον αὐτοῦ τὴν διάνοιαν τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ὥστε τὸν ἐναποκείμενον τῇ ψυχῇ αὐτοῦ σπινθῆρα τοῦ σωτηριώδους Βαπτίσματος ταῖς αὔραις τῆς χάριτος νοητῶς ἐξαφθῆναι· καὶ τὴν ἐνσημανθεῖσαν αὐτῷ Σφραγίδα ἐκτυπώτερον ἐπιφαίνεσθαι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ τοῖς λογισμοῖς, διὰ τῆς σημειώσεως τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ σου, τὴν εἰς σὲ ἐλπίδα καὶ τὴν τῆς ἀληθείας ἐπίγνωσιν, ἵνα γινώσκῃ καὶ προσκυνῇ σὲ τὸν μόνον Θεὸν καὶ Πατέρα, καὶ τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον· ἐνωσον αὐτὸν τῇ ἀγία σου Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ· ἀπόστησον ἐκ τῆς αὐτοῦ διανοίας πᾶσαν συνήθειαν ἐθνικῆς ἀθεότητος, καὶ κατεύθυνον αὐτὸν ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου· καὶ τοῖς προστάγμασί σου ἀξίως πορεύεσθαι, καὶ τῆς τῶν σωτηρίων σου Μυστηρίων ἀκατακρίτου μεταλήψεως κατα-

ξίωσον, καὶ ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας μέτοχον ἀνάδειξον.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ θέλων πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν ὁ διὰ τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον, τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν ἐξαποστείλας εἰς τὸν κόσμον, Σωτῆρα καὶ Λυτρωτὴν, ἵνα τὴν σὴν ἀναζητήσῃ καὶ ἀνασώσῃ εἰκόνα· σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν· Πρόσδεξαι τὸν δούλόν σου (τὸν δε), τοῖς οἰκτιρμοῖς σου προστρέχοντα, καὶ τυχόντα μὲν ἐκ παιδὸς τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως τῆς πρὸς σέ, διὰ τοῦ ἀγίου σου Βαπτίσματος, ἐκπεσόντα δὲ ταύτης, διὰ νηπιότητα, ἢ τινα ἄλλην περιπέτειαν· ἐπιστρέφοντα δὲ νῦν, καὶ διὰ μετανοίας καὶ ἐπίγνωσεως πρὸς τὴν σὴν παλινδρομοῦντα χρηστότητα. Ἐκχεον ἐπ' αὐτὸν τῆς σῆς φιλανθρωπίας τὴν εὐσπλαγχνίαν· πρόσδεξαι αὐτὸν ὡς τὸν Ἄσωτον, πρὸς σέ τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα ἐπανακάμπτοντα· ἀπόστησον ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν πλάνην, καὶ ἐπίνοιαν τοῦ ἐχθροῦ· σύνταξον τῇ τῶν λογικῶν σου προβάτων ἀγία Ποίμνη· κόσμησον αὐτὸν καὶ νῦν τῇ δόξῃ τοῦ παναγίου ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ σου· μέτοχον ἀνάδειξον σὺν πᾶσι Πιστοῖς, τῶν Ἁγιασμάτων σου τῶν ἀχράντων, εἰς ἄφεισιν μὲν τῶν προγεγονότων σφαλμάτων αὐτῷ, ἀσφάλειαν δὲ τοῦ μέλλοντος, καὶ φυλακὴν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος. Δός αὐτῷ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ πρὸς σέ καταφεύγειν, καὶ σχολάζειν ταῖς Ἐκκλησίαις σου, καὶ τὰ εὐάρεστά σοι ἐπιτελεῖν· ἵνα καὶ κληρονόμος δι' ἀγαθοεργίας ἀναφανῇ τῆς ἐπουρανίου σου Βασιλείας· ἧς καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον σὺν αὐτῷ.

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ' οὗ εὐλογη-
τός εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου
Πνεύματι. κτλ.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας ἕρπυλεις καὶ καταβάς ἐπὶ
σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ὁ διὰ τοῦ Σταυ-
ροῦ σου τῆς προγονικῆς κατάρας ἐλευθερώσας ἡμᾶς, καὶ
πρὸς τὴν μακαρίαν ζωὴν ἐπαναγαγών· ὁ εἰπών, Γίνεσθαι
χαρὰν ἐν οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἀμαρτωλῶ μετανοοῦντι· πρόσδε-
ξαι καὶ νῦν τὸ ἀπολωλός σου πρόβατον λογικόν, καὶ τῆ
παίμνη σου σύναψον, καὶ τοὺς ἀρπάσαντας λύκους ἀπ' αὐ-
τοῦ ἀποσόβησον· ἀξιώσον αὐτὸν πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ
σκορπίων, τειχιζόμενον τῷ Σταυρῷ σου, καὶ φρουρούμενον,
τῆ δόξῃ τοῦ προσκυνητοῦ σου ὀνόματος, τοῦ ἐπικεκλημέ-
νου ἡμῖν τοῖς δούλοις σου.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πα-
τρί. κτλ.

Καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν, λαβὼν τὸ ἅγιον Μύρον, χρίει αὐ-
τὸν κατὰ τὴν τάξιν τῶν βαπτιζομένων, ποιῶν Σταυροῦ
τύπον, ἐπὶ τε τοῦ μετώπου, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ τῶν
μυκτῆρων, καὶ τοῦ στόματος, καὶ τῶν δύο ὠτίων, καὶ τῶν
χειρῶν, καὶ τοῦ στήθους, καὶ τῶν μεταφρένων, καὶ τῶν
γονάτων, λέγων·

Σφραγὶς δωρεᾶς Πνεύματος Ἁγίου. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὴν χρίσιν, τίθησι τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ, λέγων τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ διὰ τῆς ἀποβολῆς τοῦ
παναγίου σου Πνεύματος, χάριτος ἐμπλήσας τῆς Μα-
θθαῆ, καὶ τὸν δουλόν σου τοῦτον ἐπιστρέψας ἐκ τῆς πε-
πλανημένης ὁδοῦ, καὶ εἰς τὴν σὴν πίστιν καθοδηγήσας,
καὶ τῆς εὐωδίας τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, διὰ τῆς τοῦ
Μύρου τούτου χρίσεως, ἀξιώσας, φύλαξον αὐτὸν ἐν τῷ σῶ

ἀγιασμῷ. Δὸς αὐτῷ κατὰ τὸ θέλημά σου πορεύεσθαι· καὶ καταξίωσον αὐτὸν σὺν ἡμῖν, ἐν ἀπολαύσει γενέσθαι καὶ τῶν φρικτῶν σου Μυστηρίων, καὶ τηρήσαντα τὴν εἰς σέ πίστιν ὀρθήν, ἐπάξιον φανῆναι καὶ τῆς ἐπουρανίου σου Βασιλείας, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου· μεθ' οὗ σοι πρέπει δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. κτλ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΙΕΡΕΑ ΕΝΥΠΝΙΑΣΘΕΝΤΑ.

Μετὰ τὸν ἐνυπνιασμόν, εὐθύς ἀνίσταται· καὶ ποιήσας Εὐλογητὸν, ἄρχεται τῷ Τρισαγίου. Τό, Κύριε ἐλέησον, β'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. τὸν Ν'. Εἶτα, τό, Κύριε εἰσακουσον τῆς προσευχῆς μου. Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν· το, Ἄνεσ, ἄφες.

Καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Εἰδ' οὕτω τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος β'.

Ημαρτον εἰς σέ Σωτήρ, ὡς ὁ Ἄσωτος υἱός· δέξαι με Πάτερ μετανοοῦντα, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Κράζω σοι Χριστέ Σωτήρ, τοῦ Τελώνου τὴν φωνήν· Ἰλάσθητί μοι, ὡσπερ ἐκείνω, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Θεοτακίον. Ἦχος πλ. α'.

Τὴν ταχεϊάν σου σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τῷ δούλῳ σου, καὶ τὰ κύματα Ἄγνη σὺ καταπραΰνον, τῶν ματαίων λογισμῶν· καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλεσαι.

Τρισαγίον. Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σου.

Ἔτερα Στεχ. Ἦχος βαρῆς.

Ως ὁ περιπεσὼν εἰς τοὺς ληστὰς, καὶ τετραυματισμένος, οὕτω καὶ γὼ περιέπεσα ἐξ ἐμῶν ἀμαρτιῶν, καὶ τετραυματισμένη ὑπάρχει μου ἡ ψυχὴ· πρὸς τίνα κατα-

φύγω ὁ ὑπεύθυνος ἐγώ, εἰμὴ πρὸς σέ τὸν εὐσπλαγγνον, τῶν ψυχῶν τὸν ἰατρόν; ἐπίχεε ἐπ' ἐμέ ὁ Θεός, τὸ μέγα σου ἔλεος. **Ὡς ὁ Ἄσωτος υἱός, ἦλθον καὶ γὰρ Οἰκτίρμον· δέξαι με προσπίπτοντα, ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.**

Ἦχος πλ. δ'.

Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν λησταῖς περιπεσῶν, ἐσυλήθην ὁ τάλας τὸν νοῦν, καὶ δεινῶς πληγωθεὶς, ὄλην μου τὴν ψυχὴν τετραυμάτισμαι, καὶ ἔνθεν κείμαι γυμνός ἀρετῶν ἐν τῇ τοῦ βίου ὁδῷ. Ἱερεὺς δὲ ἰδὼν με τῷ μῶλωπι ὀδυνώμενον, διὰ τὸ ἀνίατον παρορῶν οὐκ ἀποβλέπει με· Λευίτης δὲ πάλιν μὴ φέρων, τὴν ψυχοφθόρον ἀλγηδόνα, καὶ αὐτὸς κατιδὼν ἀντιπαρῆλθέ μοι. Σὺ δὲ ὁ εὐδοκήσας οὐκ ἐκ Σαμαρείας, ἀλλ' ἐκ Μαρίας σαρκωθῆναι Χριστέ ὁ Θεός, τῇ φιλανθρωπίᾳ σου παράσχου μοι τὴν ἴασιν, ἐπιχέων ἐπ' ἐμέ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἦχος πλ. β'.

Ε'ννοῶ τὴν ἡμέραν τὴν φοβεράν, καὶ θρηνῶ με τὰς πράξεις τὰς πονηρὰς· πῶς ἀπολογησομαι τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ; ποία δὲ παρρησία ἀτενίσω τῷ Κριτῇ, ὁ ἄσωτος ἐγώ; Εὐσπλαγγνε Πάτερ, Υἱέ μονογενές, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐλέησόν με.

Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν διέδου, ὅταν καθίσῃς Ἐλεῆμον, ποιῆσαι δικαίαν κρίσιν, μὴ δημοσιεύσης μου τὰ κεκρυμμένα, μηδὲ καταισχύνης με ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων· ἀλλὰ φεῖσαι μου ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με. **Δόξα.**

Ε'γὼ ὑπάρχω τὸ δένδρον τὸ ἀκαρπον Κύριε, κατανύξεως καρπὸν μὴ φέρων τὸ σύνολον, καὶ τὴν ἐκκοπὴν πτοοῦμαι, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο δειλιῶ τὸ ἀκοίμητον. Διό σε ἱκετεύω· Πρὸ ἐκείνης τῆς ἀνάγκης ἐπίσρεψον, καὶ σῶσόν με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε'λπίς τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν καὶ μόνην φοβεράν προστασίαν αἰτοῦμαι· Σπλαγγνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ δυσώπησον τὸν ἐλεή-

μονα Θεόν, ρυσθῆναι τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνη εὐλογημένη. **Τό, Κύριε ἐλέησον, ρ΄.**

Καὶ ἡ Εὐχὴ αὕτη, Μάρκου Μοναχοῦ.

Α΄χραντε, ἀμόλυντε, πολυεὐσπλαγγνε Κύριε, ὁ τῆ ἀναλήψει τῆς σῆς ἀνθρωπότητος τὴν ἡμετέραν φύσιν τῆς φθορᾶς ἀπαλλάξας, καὶ τῆ ἐνώσει τῆς κρείττονος ὅλην καθαγιάσας· ὁ τοῖς εἰς σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν ἀνευδοκίᾶστως πιστεύουσι, τὴν χάριν σου δαφυλῶς παρεχόμενος, καὶ ἐν τῆ ἀσθενείᾳ τῆς σαρκὸς τὸν μεγαλαυχον καταισχύνων, καὶ παλαιὸν πτερινιστὴν· αὐτὸς, εὐεργέτα Κύριε, καὶ μετὸν ἐμπαθῆ καὶ φιλαμαρτήμονα, διὰ τῆς καθ' ὕπνον φαντασίας χρανθέντα, καθαρὸν ἀπὸ παντὸς μολυσμῆ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ μὴ λογίσῃ μοι τῆτο εἰς ἀμαρτίαν, εἴτε φθόνῳ τοῦ μισοκαλοῦ καὶ ἀνυποστάτου δαίμονος, διὰ τῆς ὄνειρώσεως ἐμολύνθην, εἴτ' ἀμειλία, καὶ ἀκρασίᾳ τῶν βλαβερῶν, ἢ ἔξει πονηρᾶ καὶ προσλήψεων τυραννίδι. Ἐνίσχυσον δέ με τοῦ λοιποῦ κατὰ τῆς αὐτῆ σκαιότητος καὶ μακρίας, τῆ παντοδυναμῶ σου χάριτι, καὶ ἀνώτερον τῶν σπυτοῦ ποικίλων ἐπινοιῶν διατήρησον, τὸν τῆς σωφροσύνης μελύχον ἀσθεστον μέχρι τέλους διαφυλάττων· ἵνα, μυσαρᾶς μὲν ἀπάσης τῶν γαργαλισμῶν ἠδυπαθείας, καὶ παντοίας φοβερᾶς τῶν νυκτερινῶν φαντασιῶν ἀγλύος, διὰ τῆς σῆς βοηθείας, ἀπὴλλαγμένος, τῆ φωταυγεῖ δέ θεωρίᾳ τῶν ἐπιθυμητῶν καὶ ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον ἠδυνόντων κριμάτων σου, νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐμμελετῶν, ἐν καθαρῷ συνειδότη, τῶν ζωοποιῶν καὶ ἀθανάτων σου Μυστηρίων μετασχεῖν ἀξιωθήσωμαι· πρεσβείαις τῆς ἀφθόρωσ τεκούσης σε παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Πολυεὐσπλαγγνε, ἀκήρατε, ἀμόλυντε, ἄχραντε, μόνη ἀναμαρτήριε Κύριε, καθαρὸν με τὸν ἀχρεῖον δοῦλόν σου ἀπὸ παντὸς μολυσμῆ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ τῆς νῦν ἐξ ἀπροσεξίας μου καὶ ῥαθυμίας ἐπιγενομένης μοι ἀκαθαρσίας, μετὰ τῶν ἄλλων μου πασῶν ἀνομιῶν· καὶ ἀνάδειξόν

με ἄσπιλον, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου, καὶ ἀγίασόν με τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος· ἵνα, ἀνανήψας ἐκ τῆς ὀμίχλης τῶν ἀκαθαρσιῶν μου καὶ τῶν φαντασιῶν τοῦ Διαβόλου, ἔτι δὲ καὶ ἀπὸ παντός μολυσμοῦ διαβολικῷ, καταξιωθῶ ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, ἀνοιῆσαι τὸ ῥυπαρόν μου στόμα καὶ ἐναγές, εἰς τὸ ὑμνήσαι τὸ πανάγιον Ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· καὶ οὕτω μετασχεῖν ἀνενόχως καὶ ἀκατακρίτως τῶν ἀχράντων, ἀθανάτων, ὑπεραγίων, καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· μετ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ.

Τινὲς δὲ φασὶν εἶναι ταύτην τοῦ ὁσίου Μαρτινιανοῦ.

Πάλιν ὑπεσκελίσθην ὁ τάλας τὸν νοῦν, τῇ πονηρᾷ συνθηίᾳ τῆς ἀμαρτίας δουλεύων· πάλιν ὁ τοῦ σκότους ἄρχων, καὶ τῆς ἐμπαθοῦς ἡδονῆς ὁ γεννήτωρ αἰχμαλῶτον εἶλέ με, καὶ ὡσπερ δούλον τεταπεινωμένον, τῷ ἑαυτοῦ δελήματι, ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς δουλεύειν καταναγκάζει με. Καὶ τί ποιήσω Κύριε, Κύριε, λυτρωτὰ καὶ ὑπερασπιστὰ τῶν πεποισθότων ἐπὶ σέ; εἰμὴ πρὸς σέ πάλιν ἐπιστραφήσομαι, καὶ στεναῶ, καὶ συγγνώμην αἰτήσομαι τῶν πεπραγμένων μοι. Ἀλλὰ δεδοικα καὶ τρέμω, μήπως, κατ' ἐκαστὴν ἐξομολογούμενος, καὶ ἀποχὴν τῶν κακῶν ἐπαγγελλόμενος, κατ' ὄραν ἀμαρτάνων καὶ μὴ παυόμενος, μὴ ἀποδιδούς τὰς εὐχὰς μὴ σοὶ τῷ Θεῷ μὴ, τὴν μακροθυμίαν σου διεγείρω πρὸς ἀγανάκτησιν· καὶ τίς ὑπόισι, Κύριε, τὸν θυμόν σου; Γινώσκων οὖν τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ τὴν ἀβυσσον τῆς φιλανθρωπίας σου, πάλιν ἐπιρρίπτω ἑμαυτὸν εἰς τὰ ἐλέη σου, καὶ κράζω σοὶ τό, Ἥμαρτον ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με τὸν παραπεπτωκότα· δός μοι χεῖρα βοηθείας τῷ ἐν βόθρῳ τῶν ἡδονῶν βεβυθισμένῳ, καὶ μὴ καταλίπῃς με, Κύριε, τὸ πλάσμα σου, φθαρῆναι ταῖς ἀνομίαις καὶ ταῖς ἀμαρτίαις μου· ἀλλὰ τῇ συνηθείᾳ σου χρη-

στότητι χρῆσάμενος, ῥύσαι με τοῦ μiasμοῦ, καὶ τοῦ ῥύπυ τῆς σαρκός μου, καὶ τῶν ἐμπαθῶν λογισμῶν με, τῶν κατ' ἐκάστην καταχραινόντων τὴν ἐμὴν ἀθλίαν ψυχὴν· ἰδοὺ γάρ, Κύριε ὁ Θεός μου, οὐκ ἔστι τόπος ἐν αὐτῇ καθαρὸς, ἀλλ' ὅλη λελέπρωται, τὴν ὀλοσώματον ἔχουσα πληγὴν. Αὐτὸς οὖν, ὡς ἰατρὸς τῶν ψυχῶν, καὶ τοῦ ἐλείους πηγὴ, κάθαρον αὐτὴν τῇ τῶν δακρύων μου καθάρσει, ταῦτα πράξεων ἐπ' ἐμέ δαφιλῶς· καὶ δός μοι τὴν ἴασιν καὶ τὴν καθαρσιν, καὶ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ, ὡς πῦρ, καταφάγη με τὸ τῆς ἀπογνώσεως σκότος. Ἀλλ' ὡσπερ εἶπας ὁ ἀψευδὴς Θεός, ὅτι· Χαρὰ γίνεται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἀμαρτωλῷ μετανοοῦντι, τὸτοπραχθεῖη καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ· καὶ μὴ κλείσῃς τὰ ὦτα τῆς εὐσπλαγχνίας σου εἰς τὴν προσευχὴν τῆς μετανοίας μου· ἀλλ' ἀνοιξόν μοι ταῦτα, καὶ ὡς θυμίαμα κατεύθυνον αὐτὴν ἐνώπιόν σου· οἶδας γάρ τὴν ἀσθένειαν τῆς φύσεως, ὁ Πλάστης, καὶ τὸ εὐόλισθον τῆς νεότητος, καὶ παρορᾶς ἀμαρτίας, καὶ τὴν μετάνοιαν ἐκδέχη τῶν ἐν ἀληθείᾳ ἐξομολογουμένων σοι. Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἀναμάρτητος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ποιεῖ μετάνοιαν, ν'. Ὁφείλει δὲ λέγειν κατὰ μετάνοιαν, τὸ, Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ, καὶ ἐλεήσόν με, διὰ τὸ ὄνομά σε τὸ ἅγιον· ἢ το, Ἡμαρτόν σοι, Κύριε, συγχώρησόν μοι τῷ ἀσώτῳ. Εἶτα λέγει το, Ὁ ἐν παντί καιρῷ· Τὴν τιμιωτέραν· καὶ τὴν Εὐχὴν, Δέσποτα Θεὲ Πάτερ Παντοκράτορ. Εἶτα Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· τὸ, Κύριε ἐλέησον, εἰς· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ· Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

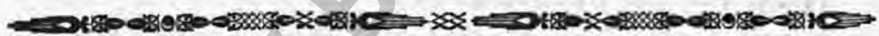
Καὶ εἰ μὲν ἐστὶν ἡ φαντασία ἐκ δαιμονικῆς ἐπιηρείας, ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς τὴν αὐτὴν διάταξιν, καὶ ἱερούργει· ὁ δὲ λαϊκὸς μεταλαμβάνει. Εἰ δὲ ἐκ πολυποσίας γένηται, μὴ ἀπτεσθῶ, κατὰ τὸν δ'. Κανόνα τοῦ Διονυσίου, καὶ κατὰ τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, ἐν τῇ πρὸς Ἀμμούν Ἐπιστολῇ,

καὶ κατὰ τὸν Μέγαν Βασίλειον ἐν τοῖς Ἀσκητικοῖς.
Ζήτει ταῦτα εἰς τὸν Νόμον, εἰς τὸ Κ. στοιχεῖον, ἐν Κε-
φαλαίῳ κη.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΑΠΟ ΕΧΘΡΑΣ ΕΙΡΗΝΕΥΟΥΣΙΑΣ.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Δέσποτα φιλάνθρωπε, τῷ Βασιλεῖ
τῶν αἰώνων, καὶ δοτῆρι τῶν ἀγαθῶν, τῷ καθελόντι
τὸ τῆς ἔχθρας μεσότοιχον, καὶ εἰρήνην βραβεύσαντι τῷ
γένει τῶν ἀνθρώπων, τῷ δωρησαμένῳ καὶ νῦν εἰρήνην τοῖς
δουλοῖς σου, (τοῖς δε). Ῥίζωσον ἐν αὐτοῖς τὸν φόβον σου,
καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην βεβαίωσον· κατάσβεςον
πᾶσαν ἔχθραν καὶ ἔριν· περίελε πάντα τὰ τῆς διχοσασίας
σκάνδαλα. Ὅτι σὺ εἶ ἡ εἰρήνη ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀ-
ναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύ-
ματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΕΥΔΟΓΗΣΑΙ ΤΑ ΒΑΓΙΑ,

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ ΤῶΝ ΒΑΓΩΝ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ· ὁ
ἐξεγείρας τὴν δυναστείαν, καὶ ἀποστείλας τὸν μο-
νογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἵνα σώ-
σῃ τὸν κόσμον διὰ τοῦ Σταυροῦ, τῆς Ταφῆς, καὶ τῆς Ἀ-
ναστάσεως αὐτοῦ· οὗ παραγενομένου ἐν Ἱερουσαλήμ ἐπὶ
τὸ ἐκίσιον Πάθος, ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει καὶ σκιᾷ
θανάτου, λαθόντες τὰ τῆς νίκης σύμβολα, τοὺς κλάδους
τῶν δένδρων, καὶ τὰ Βαῖα τῶν φοινίκων, τὴν Ἀνάστασιν
προεμήνυσαν· Αὐτὸς, Δέσποτα, καὶ ἡμᾶς, τοὺς κατὰ μί-
μησιν ἐκείνων τῆ προεορτίῳ ταύτῃ ἡμέρᾳ, Βαῖα καὶ κλά-
δους δένδρων ἐν χερσὶ φέροντας, διατήρησον· καὶ, ὡς ἐκεῖ-

νοι οἱ ὄγλοι καὶ οἱ Παῖδες, τὸ Ὡσαννά σοι προσφέροντας, διαφυλάξον ὅπως ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς καταξιωθῶμεν τῆς ζωοποιῦ καὶ τριημέρου Ἀναστάσεως, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. κτλ.

ΟΤΑΝ ΣΤΑΥΡΟΙ Ο ΙΕΡΕΥΣ ΠΑΘΟΣ ΝΟΣΗΜΑΤΟΣ

ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΔΟΓΧΗΣ.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἀνηρέθη ἡ τυραννίς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὔτε γὰρ Ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, ἔσωσας ἡμᾶς· δόξα σοι.

Δόξα.

Εξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου Αἵματι, τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, καὶ τῇ Λόγχῃ κεντηθεὶς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις· Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι. Καὶ νῦν.

Λόγχῃ πλευράν, ὧ Χριστέ μου νυγείς σου, τὴν ἐκ πλευρᾶς ἀνθρωπίνης κτισθεῖσαν, ὀλέθρου πᾶσι βροτοῖς γεγονυῖαν πρόξενον, τῆς κατάρας ἠλευθέρωσας.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΥΙΟΘΕΣΙΑΝ.

Ἰσταται ὁ μέλλων νιοθετεῖσθαι, ἔσωθεν τῶν πυλῶν τοῦ ἁγίου Θυσιαστηρίου, καὶ ὁ ἀνάδοχος ἔξωθεν, ἀμφοτέρω κληροῦς κατέχοντες ἀπτομένους. Ὁ δὲ Ἱερεὺς, φορῶν τὴν ἱερατικὴν στολὴν, ποιῶν εὐλογητὸν, καὶ λέγει, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου τῆς Μονῆς. Εἶδ' οὕτω τὴν παρούσαν Εὐχὴν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ ἡγαπημένου σου Παιδός, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τέκνα Θεοῦ καλέσας ἡ-

μας, υιοθεσία καὶ χάριτι τοῦ παντοδυναμοῦ, καὶ Ἁγίου σου Πνεύματος ὁ εἰπών· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα· καὶ αὐτὸς ἔσαι μοι εἰς υἱόν· αὐτὸς, φιλόνηρωπε Βασιλεῦ, ἐπίβλεψον ἐξ ἁγίου σε κατοικητηρίου ἐπὶ τοὺς δούλους σε τούτους· καὶ οὐς ἡ φύσις κατὰ σάρκα διεστηκότας ἀλλήλων ἐγέννησε, τούτους αὐτὸς, ὡς πατέρα καὶ υἱόν, ἔνωσον τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι. Στήριξον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀγάπῃ σου· σύνδεσον αὐτοὺς ἐν τῇ εὐλογίᾳ σου· εὐλόγησον αὐτοὺς ἐν τῇ δόξῃ σου· ἐδραίωσον αὐτοὺς ἐν τῇ πίστει σου, φυλάττειν διαπαντός, καὶ μὴ ἀθετεῖν τὰ ἐκπορευόμενα ἐκ τῶν χειλέων αὐτῶν, καὶ γενοῦ μεσίτης τῆς αὐτῶν ὑποσχέσεως· ἵνα ἀδιάρρηκτον μέχρι τέλους τῆς ζωῆς αὐτῶν τὴν σχέσιν, ἣν ἐνώπιόν σου ὡμολόγησαν, καὶ ἀψευσον διαφυλάττωσιν, ἐν σοὶ ζῶντες τῷ μόνῳ ζῶντι, καὶ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ ἀξίωσον αὐτοὺς κληρονόμους γενέσθαι τῆς βασιλείας σου.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι. κτλ.

Ὁ Ἰερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Δ ἔσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῆς κτίσεως πάσης δημιουργός, ὁ ἐν τῷ πρώτῳ Ἀδάμ τὴν κατὰ σάρκα φυσικὴν δεσμεύσας συγγένειαν, ἐν δὲ Χριστῷ Ἰησοῦ, τῷ ἠγαπημένῳ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, χάριτι καὶ ἡμᾶς συγγενεῖς σου ἀναδείξας· σοὶ τῷ μόνῳ εἰδοῦτι τὰ πάντα καὶ πρὶν γενέσθαι, οἱ δούλοι σου οὗτοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς ὑποκλίνουσι, τῆς παρα σοῦ εὐλογίας δεόμενοι· καὶ τῷ ἐν σοὶ συνδέσμῳ εἰς πατέρα καὶ υἱόν ἀλλήλους ἐπιγράφοντες, τύχοιεν ὧν ἐλπίζουσιν ἀγαθῶν, τῆς ἑαυτοῖς ὀφειλομένης καταστάσεως, καὶ τῆς ἐν σοὶ υιοθεσίας, ἐπαξίως πολιτευόμενοι. Ἴνα, ὡς ἐν πᾶσι, καὶ ἐν τούτῳ δοξάζεται σε τὸ πανάγιον ὄνομα, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, νῦν. κτλ.

Καὶ λαμβάνει ὁ πατήρ τὸν υἱόν ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου. Ὁ δὲ υἱὸς πίπτει εἰς τοὺς πόδας τοῦ πατρὸς, καὶ πατεῖ

αὐτὸν ὁ πατὴρ εἰς τὸν τράχηλον, λέγων· Σήμερον υἱός με εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. Καὶ ἀνιστᾷ αὐτὸν· εἶτα, ἀσπάζονται ἀλλήλους. Ὁ δὲ Ἰερεὺς ποιῆ Ἀπόλυσιν, καὶ εὐλογεῖ αὐτούς, καὶ διδάσκει αὐτούς.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΚΑΜΙΝΟΝ.

Ποιεῖ ὁ Ἰερεὺς Ἀγιασμόν· καὶ μετ' αὐτὸν, λέγει τὰς Εὐχὰς ταύτας.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ τὴν ἑπταπλάσιον Κάμινον, καὶ τὴν φλόγα τὴν ἐν Βαβυλῶνι εἰς δρόσον μεταβαλὼν, καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ ἐμβληθέντας ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ναβουχοδονόσορ ἀγίους τρεῖς Παῖδας, Ἀνανίαν, Ἀζαρίαν, καὶ Μισαήλ, σώους διαφυλάξας· αὐτὸς, εὐλόγησον καὶ τὴν Κάμινον ταύτην διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος· καὶ εὐλόγησον τὰ ἔργα τῶν χειρῶν τῶν δούλων σου, καὶ εὐόδωσον αὐτὰ ἐν τῇ ἀγαθοεργίᾳ σου· καὶ κατεύθυνον αὐτὰ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου· πρεσβείαις τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, καὶ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου, καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἀγίων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν,
 καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν· ὁ εὐλογήσας τὸν οἶκον Λά-
 βαν ἐπὶ τῆς εἰσόδου τοῦ Ἰακώβ, καὶ τὸν οἶκον Πεντεφρι
 ἐπὶ τῆ εἰσόδῳ τοῦ Ἰωσήφ· ὁ εὐλογήσας τὸν οἶκον Ἀβεδ-
 δαρά (*) ἐπὶ τῆ εἰσόδῳ τῆς Κιβωτοῦ· ὁ διὰ τῆς ἐνανθρω-
 πήσεως τοῦ Χριστοῦ σου, σωτηρία γενόμενος τῷ οἴκῳ Ζακ-
 χαίου· αὐτὸς, Κύριε, εὐλόγησον τὴν Καμίνον ταύτην, καὶ
 τοὺς ἐνεργοῦντας αὐτὴν τῷ σῶ φόβῳ διατήρησον, καὶ ἀ-
 βλαβεῖς αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἀντικειμένων διαφυλάξον, καὶ
 τὴν σὴν εὐλογίαν ἐξ ὕψους κατοικητηρίου σου κατάπεμ-
 ψον αὐτοῖς, καὶ εὐλόγησον καὶ πλήθυνον τὰ ἔργα τῶν
 χειρῶν αὐτῶν· ἵνα καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτοῖς εὐχαρίστως δο-
 ξάζωμεν τὸ πανάγιον Ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ
 Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν. κτλ.

Εἶτα λέγει τὰς Αἰτήσεις.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτη-
 ρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρ-
 τιῶν τῶν δούλων σου (τῶν δε)· καὶ ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆ-
 ναι, καὶ πληθυνθῆναι τὰ ἔργα τῶν χειρῶν τῶν κοπιῶντων
 ἐν τῇ Καμίνῳ ταύτῃ, δεόμεθα σου, Κύριε, ἐπάκουσον, καὶ
 ἐλέησον.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάν-
 των τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν·
 καὶ ἴλεως, ἴλεως γενεῆ ἡμῖν Δέσποτα, ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις
 ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος
 Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πα-
 τρί, κτλ.

Καὶ ῥαντίζει τὴν Καμίνον, καὶ τοὺς ὄντας ἐκεῖ.

Εἶτα ποιεῖ Ἀπόλυσιν.

(*) Καὶ ἔχει Ἀμιναδάβ, ὡς ἐν ταῖς προλαβοῦσαις ἐκδόσεσιν· ὅρα ἐν Κεφ. 5.
 τῆς Β'. τῶν Βασιλεῶν, §. 11. 12.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΠΑΙΔΑΣ ΚΑΚΟΣΚΟΠΟΥΣ.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, λέγομεν τὸ Τρισάγιον.

Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σου ἔστι.

Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ως ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σου παρεγένου, Σωτήρ, τὴν εἰρήνην δούς αὐτοῖς, ἐλθέ καὶ μεθ' ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τοὺς ἀγραμμάτους Μαθητάς, τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον, παιδευτάς ἀνέδειξε, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τῇ πολυφθόγῳ ἀρμονίᾳ τῶν γλωσσῶν, τὴν πλάνην ἐμείωσεν, ὡς παντοδύναμον.

Γλώσσαις ἀλλογενῶν ἐκαινούργησας Χριστέ, τοὺς σου Μαθητάς, ἵνα δι' αὐτῶν σὲ κηρύξωσι τὸν ἀθάνατον Λόγον καὶ Θεὸν, τὸν παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρῶν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον ἀγαθὴ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγγίας τὴν πύλην, ἀνοιξον ἡμῖν εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σὲ μὴ ἀσοχήσαιμεν, ῥυσθθῆμεν διὰ σου τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἰς οὕτω λέγει ὁ Ἱερεὺς τὰς Εὐχὰς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Παιδίου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐνοικήσας εἰς τὰς καρδίας τῶν δώδεκα Ἀποστόλων, ἀνυποκρίτως, διὰ τῆς χάριτος τοῦ παναγίου Πνεύματος, τοῦ κατελθόντος ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν, καὶ τούτων τὰ χεῖλη ἀνοιξάς, καὶ

ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις· αὐτὸς, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξαπόστειλον αὐτὸ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον ἐπὶ τὸ παρὸν Παιδίον (τὸ δεῖνα), καὶ ἐμφύτευσον εἰς τὰ ὄρα τῆς καρδίας αὐτοῦ τὰ ἱερά γράμματα, ἃ ἡ χεὶρ σου ἢ ἄχραντος ἐν πλαξὶ διεχάραξε τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ· πρεσβείαις τῆς Παναχράντου σου Μητρὸς καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν .

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ .

Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐνοικήσας, καὶ φωτίσας τὰς καρδίας τῶν εἰκοσιτεσσάρων Πρεσβυτέρων, καὶ τῶν ἁγίων σου Μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων, καὶ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Εὐαγγελιστῶν σου Ἰωάννου, Ματθαίου, Μάρκου, καὶ Λουκᾶ· ὁ ὑπομνήσας καὶ φωτίσας τὸν ἅγιον Πρωτομάρτυρα Στέφανον· αὐτὸς καὶ νῦν, Κύριε, φώτισον τὴν καρδίαν τοῦ δούλου σου (δεῖνος)· πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· τῆ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων· τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Μαθθαίου τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Ἀγαπητοῦ, Προκοπίου, Φιλητοῦ, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ σου Πνεύματι, νῦν . κτλ.

ΕΥΧΗ, ΟΤΑΝ ΑΠΕΡΧΗΤΑΙ

ΠΑΙΔΙΟΝ ΜΑΝΘΑΝΕΙΝ ΤΑ ΙΕΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ .

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν .

Ο Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ σῆ εἰκόνι τιμῆσας ἡμᾶς τὸς ἀνθρώπους, καὶ αὐτεξουσίῳ περιβαλὼν θελήματι· ὁ

ἐν τῷ ναῷ εἰσελθὼν μεσουσης τῆς ἑορτῆς, καὶ διδάσκων τὸν λαόν, θαυμαζόντων δὲ τῶν λαῶν, καὶ λεγόντων· Πόθεν ἔστος οἷδε γράμματα, μὴ μεμαθηκώς; ὁ τὸν Σολομῶντα σοφίαν διδάξας, Θεε τῶν ὅλων, Λόγε παντάναξ, ἀνοιξον τὴν ψυχὴν, καὶ τὴν καρδίαν, τὸ στόμα, καὶ τὴν διάνοιαν τοῦ δούλου σε (τοῦ δε), εἰς τὸ συνιέναι, καὶ δέξασθαι, καὶ ποιεῖν τὸ θελήματί σου· καὶ λύτρωσαι αὐτὸν ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ διαβόλου, τηρῶν αὐτὸν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, καὶ προκόπτοντα ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς σου διαπαντός· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐπίσκοπος τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι. κτλ.

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΩΑΝΝΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ,
ΛΟΓΟΣ ΠΑΡΑΙΝΗΤΙΚΟΣ ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ.

Εὐλόγησον Πάτερ.

Αγαπητοὶ μοι ἀδελφοὶ καὶ παμπόθητοι, οἱ συναθροισθέντες ἐν τῇ ἀγίᾳ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία, πρὸς τὸ λατρεῦσαι Θεῷ ζῶντι, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, καὶ τῶν ἁγίων, ἀχράντων καὶ ἀθανάτων, φρικτῶν Μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ, μετὰ φόβου μετασχεῖν, ἀκούσατε ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἀναξίου. Οὐ γὰρ ἐγώ εἰμι ὁ λαλῶν καὶ ὁ διδάσκων ὑμᾶς, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ παναγίου καὶ ζωοποιῆ Πνεύματος. Οὐ γὰρ ἀπ' ἐμαυτῆ λαλῶ, ἀλλ' ὡς ἐδιδάχθην παρὰ τῶν θείων Κανόνων, καὶ Θεοφόρων Πατέρων, καὶ ὡς παρέλαβεν ἡ Ἐκκλησία παρὰ τῶν θεοσόφων καὶ θείων Ἀποστόλων· οὕτω δὴ αὐτὸς φημι ἐγώ, ὁ ταπεινὸς καὶ πάντων ἐλαχιστότερος. Ταῖς πράξεις ὑμῶν οὐ γινώσκω, τὰ ἐπιτηδεύματα ἀγνώσκω· καὶ διὰ τοῦτο τῷ τοῦ Θεοῦ φόβῳ

βαλλόμενος, παραγγέλλω ἐνὶ ἐκάστῳ ὑμῶν, ἀνδράσι τε καὶ γυναίξῃ, μικροῖς τε καὶ μεγάλοις· Μηδεὶς ἐξ ὑμῶν, ἔνοχος ἀμαρτίας ὑπάρχων, ὑπὸ τῆς ἰδίας κατηγορούμενος συνειδήσεως, πρὶν μετανοῆσαι καὶ ἐξομολογήσασθαι, τολμήσῃ καταφρονητικῶς προσελθεῖν, καὶ ἄψασθαι τοῦ θείου τούτου Πυρός· ὁ γὰρ Θεὸς ἡμῶν, πῦρ καταναλίσκων ἐστί· καὶ τῶν μὲν ἐκ πίστεως καὶ φόβου προσερχομένων, ὡς Θεῷ καὶ Βασιλεῖ καὶ Κριτῇ πάντων ἡμῶν, φλογίζει καὶ κατακαίει τὰς ἀμαρτίας, τὰς δὲ ψυχὰς φωτίζει καὶ ἀγιάζει· τῶν δὲ ἀπίστων, καὶ μετὰ ἀναισχυντίας προσερχομένων, φλογίζει καὶ κατακαίει τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα. Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοὶ κοιμῶνται, τρυτέστιν, ἀποθνήσκουσι πολλοὶ ἀνεξαγόρευτοὶ καὶ ἀμετανόητοὶ. Καὶ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ λέγω· Μηδεὶς ὀμνύων, ἢ ἐπίορκος, ἢ ψεύστης, ἢ κατάλαλος, ἢ πόρνος, ἢ μοιχός, ἢ ἀρσενοκοίτης, ἢ ἄρπαξ, ἢ μέθυσοσ, ἢ λοιδοροσ, ἢ μῖσος ἔχων κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ, ἢ φόνον πεποιηκῶς, ἢ μάγος, ἢ γόης, ἢ φαρμακός, ἢ ἐπαοιδός, ἢ μάντις, ἢ ληστής, ἢ Μανιχαῖος, ἀνεξαγόρευτος καὶ ἀνέτοιμος προσέλθῃ, τῶν φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, ἢ ἄψασθαι, ἢ προσεγγίσει· φοβερόν γὰρ τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος· τομώτερος γὰρ ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ μάχαιραν δίστομον, δύνκνόμενος μέχρις ἀρμονιῶν, καὶ μυελῶν, καὶ ὀστέων, καὶ ἐννοιῶν, καὶ καρδιῶν. Βλέπετε οὖν, ἀδελφοί μου, μηδεὶς ἀμεταμέλητος, ἢ ἀνέτοιμος, ἢ ἀνάξιος προσελθὼν, μεταλάβῃ τῶν φοβερῶν καὶ ἀχράντων αὐτοῦ Μυστηρίων· αὐτὸς γὰρ φησὶν· Ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν ἐμοῦ· ἐγὼ ἀποκτενῶ, καὶ ζῆν ποιήσω· καὶ οὐκ ἔστιν, ὅς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν μου· αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων· αὐτῷ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ . κτλ.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ,

ΛΟΓΟΣ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΣ

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ευλόγησον Πάτερ.

Εἴτις εὐσεβῆς καὶ φιλόθεος, ἀπολαύετω ταύτης τῆς καλῆς καὶ παιδραῖς πανηγύρεως. Εἴτις δῆλος εὐγνώμων, εἰσελθέτω χαίρων εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου αὐτοῦ. Εἴτις ἔκαμε νηστεύων, ἀπολαύετω νῦν τὸ δηνάριον. Εἴτις ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας εἰργάσατο, δεχέσθω σήμερον τὸ δίκαιον ὄφλημα. Εἴτις μετὰ τὴν τρίτην ἦλθεν, εὐχαρίστως ἑορτάσάτω. Εἴτις μετὰ τὴν ἕκτην ἔφθασε, μηδὲν ἀμφιβαλέτω· καὶ γὰρ οὐδὲν ζημιοῦται. Εἴτις ὑστέρησεν εἰς τὴν ἑνάτην, προσελθέτω, μηδὲν ἐνδοιάζων. Εἴτις εἰς μόνην ἔφθασε τὴν ἑνδεκάτην, μὴ φοβηθῆ τὴν βραδύτητα· φιλότιμος γὰρ ὢν ὁ Δεσπότης, δέχεται τὸν ἔσχατον, καθάπερ καὶ τὸν πρῶτον· ἀναπαύει τὸν τῆς ἑνδεκάτης, ὡς τὸν ἐργασάμενον ἀπὸ τῆς πρώτης· καὶ τὸν ὑστερον ἐλεεῖ, καὶ τὸν πρῶτον θεραπεύει· ἀκείνῳ δίδωσι, καὶ τούτῳ χαρίζεται· καὶ τὰ ἔργα δέχεται, καὶ τὴν γνώμην ἀσπάζεται· καὶ τὴν πράξιν τιμᾷ, καὶ τὴν πρόθεσιν ἐπαινεῖ. Οὐκοῦν εἰσελθετε πάντες εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου ἡμῶν· καὶ πρῶτοι καὶ δεῦτεροι τὸν μισθὸν ἀπολαύετε. Πλούσιοι καὶ πένητες, μετ' ἀλλήλων χορεύσατε. Ἐγκρατεῖς καὶ ῥάθυμοι, τὴν ἡμέραν τιμήσατε. Νηστεύσαντες, καὶ μὴ νηστεύσαντες, εὐφρανθήτε σήμερον. Ἡ τράπεζα γέμει, τρυφήσατε πάντες. Ὁ μόσχος πολὺς, μηδεὶς ἐξέλθη πεινῶν. Πάντες ἀπολαύετε τοῦ συμποσίου τῆς πίστεως. Πάντες ἀπολαύσατε τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος. Μηδεὶς θρηνεῖτω πεινίαν· ἐφάνη γὰρ ἡ κοινὴ βασιλεία. Μηδεὶς ὀδυρέσθω πταισμάτα· συγγνώμη γὰρ ἐκ τοῦ τάφου ἀνέτειλε. Μηδεὶς φοβείσθω θάνατον· ἠλευθέρωσε γὰρ ἡμᾶς ὁ τοῦ Σωτῆρος θάνατος.

Ἐσθεσεν αὐτόν, ὑπ' αὐτοῦ κατεχόμενος. Ἐσκυλευσε τὸν Ἄδην, ὁ κατελθὼν εἰς τὸν Ἄδην. Ἐπικράνεν αὐτόν, γευσάμενον τῆς σαρκὸς αὐτοῦ· καὶ τῆτο προλαβὼν Ἡσαΐας, ἐβόησεν· Ὁ Ἄδης, φησὶν, ἐπικράνθη, συναντήσας σοι κάτω. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ κατηργήθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεπαίχθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεκρώθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ καθρέθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐδεσμεύθη. Ἐλαβε σῶμα, καὶ Θεῶ περιέτυχεν. Ἐλαβε γῆν, καὶ συνήνησεν ἕρανῶ. Ἐλαβεν, ὅπερ ἔβλεπε, καὶ πέπτωκεν, ὅθεν οὐκ ἔβλεπε. Πῆ σου, θάνατε, τὸ κέντρον; ποῦ σου, Ἄδη, τὸ νίκος; Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ σὺ καταβέβλησαι. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ πεπτώκασι δαίμονες. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ χαίρουσιν Ἄγγελοι. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ ζωὴ πολιτεύεται. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ νεκρὸς οὐδεὶς ἐπὶ μνήματος. Χριστὸς γὰρ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. Αὐτῶ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

ΤΩΝ ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ,
ΚΑΙ ΤΙΝΩΝ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ, ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΤΙΝΩΝ.

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

ΤΗ Η' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τὸ Γενέσιον τῆς Ἑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου,
καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Α'. 39.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβητ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβητ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβητ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τῆτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου· Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδου γάρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί· Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ Διακ. 56.
ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος γ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτῆ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς. Κεφ. Β'. 5.

Αδελφοί, τοῦτο φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν, ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, οὐχ ἀρπαγμὸν ἠγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ· ἀλλ' ἐαυτὸν ἐκένωσε, μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι εὐρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος, ἐταπεινώσεν ἑαυτὸν, γινόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων· καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσῃται, ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος πλ. δ'.

Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Ι'. 38.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· γυνὴ δὲ τις, ὀνόματι Μάρθα, ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇ δε ἦν ἀδελφή, καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοῦ πόδαυ τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περισπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἶπέ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβῃται. Ἀποκριθεὶς δὲ, εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς, καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλὰ, ἐνὸς δὲ ἐστὶ χρεία· Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὗς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Με-

νοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι.

Τῆ ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ παγκόσμιος Ὑψωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ΙΒ'. 28.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. Ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· Καὶ ἐδόξασα, καὶ πάλιν δοξάσω. Ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἐστὼς, καὶ ἀκούσας, ἔλεγε βροντὴν γεγονέναι. Ἄλλοι ἔλεγον· Ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Οὐδὲ ἐμὲ αὕτη ἢ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. Νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ κόσμου τούτου· νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω· καὶ ἐγὼ, εἰάν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντα ἐκλύσω πρὸς ἑμαυτόν. (Τοῦτο δὲ ἔλεγε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν). Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος· Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; Εἶπεν ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστὶ· περιπατεῖτε, ἕως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ, οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει. Ἔως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεῦτε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος Βαρυς.

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Κεφ. Α'. 18.

Αδελφοί, ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ, τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστὶ, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις

Θεὸς ἔστι. Ἰὲ γραπταὶ γάρ· Ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω. Ποῦ σοφός; ποῦ γραμματεὺς; ποῦ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου; Οὐχὶ ἐμῶρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου; Ἐπειδὴ γάρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεός, διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σώσαι τὴν πιστεύοντας. Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι, καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν· ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσαυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἕλλησι δὲ μωρίαν· αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν, καὶ Θεοῦ σοφίαν. Ἀλληλουῖα. Ἦχος αΐ.

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. 10'. 6.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἐποίησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσι. Καὶ παρεγένοντο πρὸς Πιλάτον, λέγοντες· Σταυρώσον, σταυρώσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Λάβετε αὐτόν ὑμεῖς, καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἑαυτὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἐποίησεν. Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη. Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ Πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πόθεν εἶ σύ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ αἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολύσαι σε; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν σὺδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἀνωθεν. Ὁ ἔν Πιλάτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον, ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος, εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ Γαβθαθα. Ἦν δὲ Παρασκευὴ τοῦ Πάσχα, ὥρα δὲ ὡσεὶ ἕκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἰδὲ ὁ Βασιλεὺς ὑμῶν. Οἱ δὲ ἐκράυγασαν· Ἄρον, ἄρον,

σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τὸν Βασιλέα ὑμῶν σαυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς· Οὐκ ἔχομεν βασιλέα, εἰ μὴ Καίσαρα. Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς, ἵνα σταυρωθῇ. Παρέλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπήγαγον. Καὶ βασιάζων τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ, ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου τόπον, ὃς λέγεται Ἑβραϊστὶ, Γολγοθᾶ· ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν. Ἐγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ. Ἦν δὲ γεγραμμένον· Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν ὁ τόπος τῆς πόλεως, ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστὶ, Ἑλληνιστὶ, Ῥωμαῖστὶ. Εἰστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ Σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ^{Διακ. 25.} ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ Ἀδελφὴ τῆς Μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν Μητέρα, καὶ τὸν Μαθητὴν παρεστῶτα, ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ Μητρὶ αὐτοῦ· Γύναι, ἰδοὺ ὁ Υἱός σου. Εἶτα λέγει τῷ Μαθητῇ· Ἴδου ἡ Μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας, ἔλαβεν ὁ Μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἤδη πάντα τετέλεσταί, κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα ^{Διακ. 30.} μὴ μείνη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ Σαββάτῳ, ἐπεὶ Παρασκευὴ ἦν, (ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη τοῦ Σαββάτου), ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον, ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. Ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ. Ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη· ἀλλ' εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγγῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἐνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. Καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

Κοινωνικόν.

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

ΤΗ ΚΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Η ΜΕΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΙΟΥ ΚΑΙ ΕΝΔΟΣΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ
ΕΤΑΙΡΕΙΑΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, ζήτει Εὐαγγέλιον, Ἐπιθῆναι ΙΑ'.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φόβος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

Καθολικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου. Κεφ. Δ'. 12.

Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· εἰς ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεσάμεθα, καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ὁς ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν, καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ· καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ. Ἐν τούτῳ τετελειώται ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρῴρησιαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἐσμέν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Φόβος οὐκ ἐστὶν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει· ὁ δὲ φοβούμενος ἢ τετελειώται ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτὸν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος α'.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἁγίων.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ΙΘ'. 25.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰστήκεισαν παρὰ τῷ Σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ Ἀδελφὴ τῆς Μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ.

Ἰησοῦς ἔν ἰδὼν τὴν Μητέρα, καὶ τὸν Μαθητὴν παρεστῶτα, ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ Μητρὶ αὐτοῦ· Γύναι, ἰδοὺ ὁ υἱὸς σου. Εἶτα λέγει τῷ Μαθητῇ· Ἴδου ἡ Μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ Μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. Οὗτός ἐστιν ὁ Μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα· καὶ οἶδαμεν, ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ, ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἃ τίνα εἰάν γραφήται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.

Τῆς ΚΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος βαρύνε.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Τιμόθεον Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. Β'. 1.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἳ τινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέροις διδάξαι. Σὺ οὖν νακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμιγλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐάν δὲ καὶ ἀθλῆ τις, οὐ στεφανοῦται, εἰ μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἃ λέγω· δῶν γὰρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυὶδ κατὰ τὸ

εὐαγγελίόν μὲ ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμών ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μετὰ δόξης αἰωνίου.

Ἀλληλοῦϊα. Ἦχος πλ. δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ΙΕ'. 17.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε, ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου, οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Οὐκ ἔστι δούλος μεῖζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ· εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασι τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον, καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν Πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι, καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν Πατέρα μου. Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν· Ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ Πατρὸς, (τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται), ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστέ. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε ἀποσυναγωγῶν ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνων ὑμᾶς, δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Τῆ Α΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.
Στίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός.

Πρὸς Κορινθίους Α΄. Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. ΙΒ΄. 27.

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐσε σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ μέρους.
Καὶ οὐς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, πρῶτον Ἀποστόλους, δεύτερον Προφήτας, τρίτον Διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες, Ἀπόστολοι; μὴ πάντες, Προφῆται; μὴ πάντες, Διδάσκαλοι; μὴ πάντες, δυνάμεις; μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; μὴ πάντες διερμηνεύουσι; Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα· καὶ ἔτι κατ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν Ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἠχῶν, ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ εἰ ἔχω προφητείαν, καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα, καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν· καὶ εἰ ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἰμι. Καὶ εἰ ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ εἰ ἀπαρδῶ τὸ σῶμά μου, ἵνα καυθίσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ· ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

Κεφ. ΙΓ΄. 1.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος β'. Ἴδου δὴ τί καλόν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. Ι'. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τρεῖς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ, καὶ θερα-
 Διακ. 5. πεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους ἀπέ-
 στειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων· Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλ-
 θητε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολω-
 λότα οἴκου Ἰσραὴλ· Πορευόμενοι δὲ κηρῦσσετε, λέγοντες·
 Ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θε-
 ραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Κοινωνικόν. Εἰς μηνόμυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Τῆς ἡ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἡ Συναξίς τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, καὶ πασῶν τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. Β'. 2.

Α'δελφοί, εἰ ὁ δὲ Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέ-
 βαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοή ἔλαβεν
 ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύ-
 της ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖ-
 σθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβε-
 βαιώθη· συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ σημείοις τε καὶ
 τέρασι, καὶ ποικίλαις δυνάμεσι, καὶ Πνεύματος Ἁγίου
 μερισμοῖς, κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν; Οὐ γὰρ Ἀγγέλοις
 ὑπέταξε τὴν οἰκημένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν.
 Διεμαρτύρατο δὲ που τις, λέγων· Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι
 μιμησῆκε αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπηται αὐτόν;

ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' Ἀγγέλους· δόξη καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτὸν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ἐν γὰρ τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα, οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον· νῦν δὲ οὐπω ὀρώμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα. Τὸν δὲ βραχύ τι παρ' Ἀγγέλους ἠλαττωμένον, βλέπομεν Ἰησοῦν, διὰ τὸ πάθημα τῆ θανάτου, δόξη καὶ τιμῇ ἐσεφανωμένον· ὅπως χάριτι Θεοῦ ὑπὲρ πάντος γεύσεται θανάτου. Ἐπρεπε γὰρ αὐτῷ, δι' ὃν τὰ πάντα, καὶ δι' οὗ τὰ πάντα, πολλὰς υἱὸς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τελειῶσαι.

Ἄλληλκυῖα, Ἦχος β΄.

Λίνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Δουκᾶν. Κεφ. Ι'. 16.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει· καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν, ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με. Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ Ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς, λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐθεώρουν τὸν Σατανᾶν, ὡς ἀσραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. Ἴδὲ, δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσει. Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ μᾶλλον, ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Ἐξομολογῆμαί σοι, Πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκαλύψας αὐτὰ νηπίοις· ναί, ὁ Πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἐμπροσθέν σου.

Κοινωνικόν.

Ο' ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα.

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως,
τοῦ Χρυσοστόμου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος α΄.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. Ζ'. 26.

Αδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερεὺς, ὅσιος, ἀκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος ὅς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὡσπερ οἱ Ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν εἰσέπαξ, ἑαυτὸν ἀνεπέγκας. Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς, ἔχοντας ἀσθενείαν· ὁ λόγος δὲ τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον, υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν Ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν Ἁγίων λειτουργός, καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος. Ἀλληλουῖα, Ἦχος β΄.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν.

Στίχ. Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. Ι'. 9.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἶμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ εἰάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται, εἰμὴ ἵνα κλέψῃ, καὶ θύσῃ, καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον, ἵνα ζῶν ἔχωσι, καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων. Ὁ μισθωτὸς δὲ, καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, ἔσθ' ἐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφήσιν τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει, καὶ ὁ λύκος ἀρπατίζει αὐτὰ, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθω-

τός ἐστι, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμά, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν. Καθὼς γινώσκει με ὁ Πατήρ, καὶ ἐγὼ γινώσκω τὸν Πατέρα· καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· καὶ κείνῃ με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι· καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἰς ποίμνην κοινωτικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Τῆ κα' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἡ ἐν τῷ ναφ εἰσοδος τῆς θεραπείας θεοτοκοῦ.

Εἰς τὸν Ὀρθρον, ζήτηε τὸ Εὐαγγέλιον, Σεπτεμβρίου Η'.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος γ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. Θ'. 1.

Αδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας, τὸ, τε ἅγιον κοσμικόν. Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ἣ ἡ τε λυχνία, καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἣτις λέγεται Ἅγια. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνῆ, ἡ λεγομένη Ἅγια Ἁγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον, καὶ τὴν Κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν ἣ στάμνος χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ ράβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης. Ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερυθὶμ δόξης, κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τέτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διαπαντός εἰσίασιν οἱ Ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες· εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἀπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ Ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

Αἰκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά.

Ζήτηε Σεπτεμβρίου Η'.

Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι κτλ.

Τῆ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ Πανευφημίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. Δ'. 18.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφοὺς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· (ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς)· καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ προβαῖς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφοὺς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον, καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ Εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ. Ἀνδρέϊταιμος

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. Δ'. 9.

Α' δελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θάνατον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστὸν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροὶ· ὑμεῖς ἐνδοξοί, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας, καὶ πεινώμεν, καὶ διψῶμεν, καὶ γυμνητεύομεν, καὶ κολαφιζόμεθα, καὶ ἀστατοῦμεν, καὶ κοπιῶμεν, ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσὶ· λοιδορούμενοι, εὐλογοῦμεν· διωκόμενοι, ἀνεχόμεθα· βλασφημούμενοι, παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίφημα ἕως ἄρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγὸς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταὶ μου γίνεσθε.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος β'.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοί.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἁγίων.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. Α'. 35.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰστήκει ὁ Ἰωάννης, καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. Καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦντι, λέγει· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἤκουσαν αὐτῆ οἱ δύο μαθηταὶ λαλοῦντος, καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ. Στραφεῖς δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθούντας, λέγει αὐτοῖς. Τί ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ῥ'αββί, (ὃ λέγεται ἐρμηνευόμενον, Διδάσκαλε), πῶς μένεις; Λέγει αὐτοῖς· Ἐρχεσθε, καὶ ἴδετε. Ἦλθον, καὶ εἶδον ποῦ μένει· καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα δὲ ἦν ὡς δεκάτη. Ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου, εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου, καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ. Εὐρίσκει οὗτος πρῶτος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Σίμωνα, καὶ λέγει αὐτῷ· Εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον, ὁ Χριστὸς· καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Ἐμβλέψας δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε·

Σὺ εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωάν᾽· σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὃ ἑρμηνεύεται Πέτρος. Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ εὗρίσκει Φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαιδᾶ, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Εὗρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὁν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ, καὶ οἱ Προφῆται, εὗρήκαμεν Ἰησοῦν, τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ· Ἐκ Ναζαρέτ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Ἐρχου καὶ ἴδε. Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναήλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλῆτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ· Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν εἶδόν σε. Ἀπεκρίθη Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ῥαββί, σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι εἶπόν σοι· Εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψει. Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεωγῶτα καὶ τοὺς Ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας, καὶ καταβαίοντας ἐπὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

Τῆ Ε΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τοῦ δαίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα, τοῦ Ἁγιασμένου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον, ζήτηε εἰς τὴν μνήμην
τοῦ μεγάλου Ἀντωνίου, τῆ ιζ'. τοῦ Ἰανουαρίου Μηνός.

Τῆ Σ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας,
τοῦ θαυματουργοῦ.

Ζήτηε ὁμοίως.

Τῆ ΚΔ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ ἢ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τῆς Παραμονῆς τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκειμένον. Ἦχος α΄.

Κύριος εἶπε πρὸς με· Υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγεν-
νηκά σε.

Στίχ. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. Α΄. 1.

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς
πατράσιν ἐν τοῖς Προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμε-
ρῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ, ὃν ἔθηκε κληρονόμον
πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. Ὁς ὢν ἀπαύ-
γασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ,
φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτῆ, δι' ἐαυ-
τοῦ καθαρισμόν ποιησάμενος τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθι-
σεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς· τοσούτω κρείτ-
των γενόμενος τῶν Ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς
κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίτι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν Ἀγγέλων·

Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς Πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς Υἱόν; Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσκνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς Ἄγγελους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς Ἄγγελους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτῆ πυρὸς φλόγα· πρὸς δὲ τὸν Υἱόν· Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τῆ αἰῶνος ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου· ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρά τοὺς μετόχους σου. Καὶ· Σὺ καταρχὰς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται· καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῆσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτός εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν Ἄγγέλων εἴρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα, διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν· διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μήποτε παραρρῦωμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' Ἄγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοή ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν· πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Ἄλληλουῖα. Ἦχος πλ. δ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου.

Στίχ. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών.

Στίχ. Ἐκ γαστροῦ πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Β'. 1.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου, ἀπογραφῆσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. (Αὕτη ἡ ἀπογραφή πρώτη ἐγένετο, ἠγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου). Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογραφῆσθαι.

ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἐκ πόλεως Ναζαρέτ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς πόλιν Δαυὶδ, ἣτις καλεῖται Βηθλεὲμ, (διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατρίδος Δαυὶδ), ἀπογράψασθαι σὺν Μαριάμ τῇ μεμνηστευμένη αὐτῷ γυναικί, οὓση ἐγκύω. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν. Καὶ ἔτεκε τὸν Υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν, καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτῃ· διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες, καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν. Καὶ ἴδου, Ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς· καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἄγγελος· Μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ. Ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ, ὃς ἐστὶ Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαυὶδ. Καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον· Εὐρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν τῇ φάτῃ. Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανοῦ, αἰνούντων τὸν Θεόν, καὶ λεγόντων· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ Ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεὲμ, καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονός, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν. Καὶ ἦλθον σπεύσαντες, καὶ ἀνεῦρον τὴν τε Μαριάμ καὶ τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸ Βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτῃ. Ἰδόντες δὲ, διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ Παιδίου τούτου. Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες, ἐθαύμασαν, περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς. Ἡ δὲ Μαριάμ πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα, συμβαλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεόν, ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

Κοινωνικόν. Δίνετε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Τῆ ΚΕ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ κατὰ σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. Α'. 18.

Τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ Γέννησις οὕτως ἦν· Μνηστευθεῖσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτούς, εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολύσαι αὐτήν. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ, Ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων· Ἰωσήφ υἱὸς Δαυὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριάμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματος ἐστὶν Ἁγίου· τέξεται δὲ Υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἸΗΣΟΥΝ· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. (Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ρῆθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου, διὰ τοῦ Προφήτου λέγοντος· Ἴδου ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται Υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ· ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός). Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν, ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. Καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτήν, ἕως οὗ ἔτεκε τὸν Υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἸΗΣΟΥΝ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι.
Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. Δ'. 4.

Α'δελφοί, ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικὸς, γε-
νόμενον ὑπὸ νόμον· ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν

υιοθεσίαν ἀπολάβωμεν. Ὅτι δὲ ἐστὲ υἱοί, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, κρᾶζον· Ἄββᾶ ὁ Πατήρ. Ὡς οὐκ ἔτι εἶ δῦλος, ἀλλ' υἱός· εἰ δὲ υἱός, καὶ κληρονόμος Θεοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἄλληλούϊα. Ἦχος α΄.

Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

Στίχ. Ἡμέρα τῆ ἡμέρα ἐρεύγεται ῥῆμα.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. Β'. 1.

Τῆ Ἰησὺ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρώδης τοῦ Βασιλέως, ἰδοὺ, Μάγοι ἀπὸ Ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα, λέγοντες· Πῦ ἐστιν ὁ τεχθεὶς Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἶδομεν γὰρ αὐτὴ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ Ἀνατολῇ, καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ. Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτῆ. Καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Γραμματεῖς τῆ λαῶ, ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν, πῶς ὁ Χριστὸς γεννᾶται; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· ἔτι γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ Προφήτου· Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ σῆ γὰρ μοι ἐξελεύσεται Ἠγούμενος, ὃς τις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ. Τότε Ἡρώδης λάθρα καλέσας τοὺς Μάγους, ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τῆ φαινομένης ἀστέρος. Καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεὲμ, εἶπε· Πορευθέντες, ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ Παιδίου· ἐπὶ δὲ εὔρητε, ἀπαγγεῖλατέ μοι, ὅπως κἀγὼ ἔλθω, προσκυνήσω αὐτῷ. Οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως, ἐπορεύθησαν· καὶ ἰδοὺ, ὁ ἀστήρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ Ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτοὺς, ἕως ἔλθω ἐπὶ τὸ ἐπάνω, οὗ ἦν τὸ Παιδίον. Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα. Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εὔρον τὸ Παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ πεσόντες, προσεκύνησαν αὐτῷ· καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν, προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσόν, καὶ λίθον καὶ σμύρναν. Καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακοίμψαι πρὸς Ἡρώδη, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

Κοινωνικόν. Αὐτῶσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ.

ΜΗΝΙΑΝΟΤΑΡΙΟΣ.

Τῆς Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἡ κατὰ σάρκα Περιτομή τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
καὶ μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, τοῦ Μεγάλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Ἐἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ εἴαν τις εἰσέλθῃ.
Ζῆτει Νοεμβρίου II^ο.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκαίμενον. Ἦχος α΄.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πρὸς Κολοσσαίς Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. Β΄. 8.

Αδελφοί, βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ
τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης, κατὰ τὴν παρά-
δοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου, καὶ
οὐ κατὰ Χριστόν. Ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρω-
μα τῆς Θεότητος σωματικῶς· καὶ ἐστὲ ἐν αὐτῷ πεπλη-
ρωμένοι, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς, καὶ ἐξουσίας·
ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ, ἐν τῇ ἀ-
πεκδύσει τοῦ σώματος τῶν ἁμαρτιῶν τῆς σαρκός, ἐν τῇ
περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ· συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτί-
σματι, ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐ-
νεργείας τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν.

Ἄλληλουϊα. Ἦχος πλ. δ΄.

Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Β΄. 20.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξαζόντες
καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ
εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτοὺς. Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν

ἡμέραι ὄκτω τοῦ περιτεμεῖν τὸ Παιδίον, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου, πρὸ τῆ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ. Τὸ δὲ Παιδίον ^{Διακ. 40.} ἠύξανε, καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, πληρούμενον σοφίας· καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτῷ. Καὶ ἐπορεύοντο οἱ Γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσαλήμ τῇ ἐορτῇ τοῦ Πάσχα. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα, ἀναβάντων αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἐορτῆς· καὶ τελειωσάντων ταῖς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοῦς, ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ οὐκ ἔγνω Ἰωσήφ, καὶ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ. Νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι, ἤλθον ἡμέρας ὁδόν· καὶ ἀνεζήτηον αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι, καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς· καὶ μὴ εὐρόντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, ζητοῦντες αὐτὸν. Καὶ ἐγένετο, μεθ' ἡμέρας τρεῖς, εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ Ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν Διδασκάλων, καὶ ἀκούοντα αὐτῶν, καὶ ἐπερωτῶντα αὐτοῦς. Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ συνέσει, καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, ἐξεπλάγησαν· καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ Μήτηρ αὐτοῦ εἶπε· Τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; ἰδοὺ, ὁ Πατὴρ σου καὶ γὰρ ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοῦς· Τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; οὐκ ᾔδειτε, ὅτι ἐν τοῖς τοῦ Πατρὸς μου δεῖ εἶναί με; Καὶ αὐτοὶ οὐ συνῆκαν τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς. Καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν, καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ· καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. Ἡ δὲ Μήτηρ αὐτῆ διητῆρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε σοφία, καὶ ἡλικία, καὶ χάριτι παρὰ Θεοῦ καὶ ἀνθρώποις.

Κοινωνικόν.

Δίνετε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Καὶ τὸ, Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Τῆς ἑ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Τὰ ἁγία Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ.

Ζήτηε εἰς τὸν μέγαν Ἀγιασμόν, σελ. 353.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός.

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β'. 11.

Τέκνον Τίτε, ἐπεφάνη ἡ χάρις τῆ Θεῶ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις· παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν, καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι· πρόσδεχομενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τῆ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ καθάρισις ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, ζηλωτῆν καλῶν ἔργων. Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ, ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας, καὶ ἀνακαινώσεως Πνεύματος Ἁγίου· οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν· ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι, κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος α'.

Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ.

Στίχ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Ευαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον . Κεφ. Γ'. 13.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ . Ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώλυεν αὐτόν, λέγων . Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με ; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτόν . Ἄφες ἄρτι . οὕτω γὰρ πρέπον ἐστὶν ἡμῖν, πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην . Τότε ἀφίησιν αὐτόν . Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς, ἀνέβη εὐθύς ἀπὸ τοῦ ὕδατος . καὶ ἰδοὺ, ἀνεώχθησαν αὐτῷ οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περιστεράν, καὶ ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν . Καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν, λέγουσα . Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα .

Κοινωνικόν .

Ἐπεφαίνῃ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις .

Τῆ ἱζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός .

Τοῦ αἰοῦ καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου, τοῦ Μεγάλου .

Εἰς τὴν λειτουργίαν .

Ὁ Ἀπόστολος . Προκείμενον . Ἦχος βαρύς .

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ αἰοῦ αὐτοῦ .

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων .

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου . Κεφ. ΙΙ'. 17.

Α'δελφοί, πείθεσθε τοῖς ἡγούμενοις ὑμῶν, καὶ ὑπέκχετε . αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσοντες, ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι, καὶ μὴ στεναζόντες . ἀλυσιτελές γὰρ ὑμῖν τῆτο . Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν . πεποιθήμεν γὰρ, ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι . Περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν . Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, καταρτίσαι ὑμᾶς

ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ, εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θελημα αὐτοῦ· ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτῆ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

Ἄλληλουϊα. Ἦχος β'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Στίχ. Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. 5'. 17.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπῳ πεδινῷ· καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας, καὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος· οἱ ἦλθον ἀκούσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν· καὶ οἱ ὀχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων· καὶ ἔθεραπεύοντο. Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτηε ἀπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἴατο πάντα. Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τῆς ὀφθαλμοῦς αὐτοῦ εἰς τοὺς Μαθηταίς αὐτοῦ, ἔλεγε· Μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε. Μακάριοι ἐστέ, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ὀνειδίσωσι, καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρόν, ἕνεκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Χαίrete ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Τῆ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ σέκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ἐπιμνηστεύονται τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας τῆς Ἁγίας.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. ΙΓ'. 7.

Αδελφοί, μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἐκβασιν τῆς ἀναστροφῆς, μιμῆσθε τὴν πίσιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ περιφέρεσθε· κалὸν γὰρ χάριτι βεβαιουῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσαντες. Ἐχομεν θυσιαστήριον, ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ τῆ σκηνῆ λατρεύοντες. Ὡν γὰρ εἰσφέρεται ζῶων τὸ αἷμα περὶ ἀμαρτίας εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ Ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα κατακαίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς. Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἀγιασῇ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἔξω τῆς πύλης ἔπαθε. Τοίνυν ἐξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, τὸν ὀνειδισμόν αὐτοῦ φέροντες. Οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν. Δι' αὐτοῦ οὖν ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως διαπαντός τῷ Θεῷ, τουτέστι καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Τῆς δὲ εὐποιᾶς καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός.

Ἀλληλουῖα. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοί.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. Ε'. 14.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστέ τὸ φῶς τοῦ κόσμου· οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη· οὐδὲ καίουσι λύχνον, καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μῶδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ἡμῶν, τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε, ὅτι ἦλθον καταλύσαι τὸν νόμον, ἢ τοὺς Προφῆτας· οὐκ ἦλθον καταλύσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἄν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἐν, ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἄν πάντα γένηται. Ὅς εἰν οὖν λύση μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος

κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὅς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ.

Τῆς Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἡ Ἐπακότης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Β'. 25.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὃ ὄνομα Συμεὼν· καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβὴς, προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἦν αὐτῷ κεχηρηματισμένον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν Χριστὸν Κυρίου. Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὸ Ἱερὸν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς Γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεόν, καὶ εἶπε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκαλύψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος γ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Στιχ'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν.

Αδελφοί, χωρὶς πάσης ἀντιλογίας, τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται. Καὶ ὧδε μὲν δεκάτας ἀποδνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν· ἐκεῖ δέ, μαρτυρούμενος ὅτι ζῆ. Καὶ (ὡς ἔπος εἶπεν) διὰ Ἀβραὰμ καὶ Δευί, ὁ δεκάτας λαμβάνων, δεδεκάτωται. Ἐτι γὰρ ἐν τῇ ὄσφρῳ τοῦ Πατρὸς ἦν, ὅτε συνήντησεν αὐτῷ ὁ Μελχισεδέκ. Εἰ μὲν ἦν τελείωσις διὰ τῆς Δευίτικῆς ἱερωσύνης ἦν, (ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτοῦ νενομοθέτητο)· τίς ἔτι χρεῖα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερέα, καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρῶν λέγεσθαι; μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης, ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται. Ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα, φυλῆς ἑτέρας μετέσχηκεν, ἀφ' ἧς ἕδεις προσέσχηκε τῷ θυσιαστηρίῳ. Πρόδηλον γὰρ, ὅτι ἐξ Ἰουδα ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν· εἰς ἣν φυλὴν οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης Μωσῆς ἐλάλησε. Καὶ περισσώτερον ἔτι κατάδηλόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν ὁμοιότητα Μελχισεδέκ ἀνίσταται Ἱερεὺς ἕτερος, ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκικῆς γέγονεν, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτῃ· μαρτυρεῖ γὰρ· Ὅτι σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Ἄλληλουῖα, Ἦχος δ'.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου, Δέσποτα.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Β'. 22.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνήγαγον οἱ γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν εἰς Ἱερουσόλυμα, παραστήσαι τῷ Κυρίῳ, (καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ Κυρίῳ· Ὅτι πᾶν ἄρσεν διανοῖγον μήτραν, ἅγιον τῷ Κυρίῳ κληθήσεται)· καὶ τῆ δῦναι θυσίαν, κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν νόμῳ Κυρίῳ, ζευγὸς τρυγόνων, ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν. Καὶ ἰδοῦ, ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλήμ, ὃ ὄνομα Συμεὼν· καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβής, προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἦν αὐτῷ κερηματοσιμῆνον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν Χριστὸν Κυρίου. Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ Πνεύματι εἰς

τὸ Ἱερὸν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεόν, καὶ εἶπε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ. Καὶ ἦν Ἰωσήφ καὶ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ. Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμεὼν, καὶ εἶπε πρὸς Μαριάμ τὴν Μητέρα αὐτοῦ· Ἴδου, οὗτος κεῖται εἰς πτώσιν, καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον· (καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία)· ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί. Καὶ ἦν Ἄννα Προφῆτις, θυγάτηρ Φανουὴλ, ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ· αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα ἔτη μετὰ ἀνδρὸς ἑπτὰ ἀπὸ τὴν παρθενίας αὐτῆς. Καὶ αὕτη χήρα ὡς ἐτῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων, ἢ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ, νηστείαις καὶ δεήσεσι λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ αὕτη αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιστάσα, ἀνθωμολογεῖτο τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσι τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν νόμον Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν Ναζαρέτ. Τὸ δὲ Παιδίον ἠύξανε, καὶ ἐκραταιοῦτο Πνεύματι, πληρούμενον σοφίας· καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτῷ.

Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι.

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ.

Τῆ Θ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν τῇ κατὰ τὴν Σιδάστειαν λίμνην μαρτυρησάντων.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Σὺ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

Στίχ. Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. ΙΒ'. 1.

Αδελφοί, τοσῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος Μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα, καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὡς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς, ὑπέμεινε σταυρὸν, αἰσχύνῃς καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ ἐκάθισεν. Ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογία, ἵνα μὴ κάμητε, ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι. Οὐπω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι· καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἣτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται· Υἱέ μου, μὴ ὀλιγῶρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύθῃ ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος· ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει· μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν, ὃν παραδέχεται. Εἰ παιδείαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ἡμῖν προσφέρεται ὁ Θεός· τίς γὰρ ἐστὶν υἱὸς, ὃν οὐ παιδεύει πατήρ; Εἰδὲ χωρὶς ἐξε παιδείας, ἧς μέτοχοι γεγόνασι πάντες, ἄρα νόθοι ἐστέ, καὶ οὐχ υἱοί. Εἰ δὲ τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἶχομεν παιδευτάς, καὶ ἐνετρεπόμεθα· οὐ πολλῶ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ Πατρὶ τῶν πνευμάτων, καὶ ζήσομεν; Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, ἐπαιδεύον· ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος δ'.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πάσα ἡ γῆ.

Στίχ. Ὅτι ἔδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεός.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. Κ'. 1.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρῶτῷ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. Συμφωνήσας δὲ μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. Καὶ ἐξελθὼν περὶ τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους ἐσῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς· καὶ κείνοις εἶπεν· Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα· καὶ ὁ ἐὰν ἦ δίκαιον, δώσω ὑμῖν. Οἱ δὲ ἀπήλθον. Πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἐνάτην ὥραν, ἐποίησεν ὡσαύτως. Περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἐξελθὼν, εὗρεν ἄλλους ἐσῶτας ἀργούς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί ὧδε ἐστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί; Λέγουσιν αὐτῷ· Ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. Λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ ἐὰν ἦ δίκαιον, λήψεσθε. Ὁψίας δὲ γενομένης, λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· Κάλεσον τῆς ἐργάτας, καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθόν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων, ἕως τῶν πρώτων. Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, ἔλαβον ἀνά δηνάριον. Ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι, ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λήψονται· καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνά δηνάριον. Λαθόντες δὲ, ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου, λέγοντες· Ὅτι οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσως ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας, τοῖς βαστάσασι τὸ βῆρος τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν καύσωνα. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν ἐνὶ αὐτῶν· Ἐταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι; Ἄρον τὸ σόν, καὶ ὑπάγε· θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι, ὡς καὶ σοί· ἢ οὐκ ἔξεστί μοι ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς; ἢ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός ἐστιν, ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι; Οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι, καὶ οἱ πρῶτοι, ἔσχατοι· πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Καινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι.

Τῆ ΚΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ἱεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου,
καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. Ζήτει Σεπτ. ἡ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Πρὸς Ἑβραίους, Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. Β'. 11.

Αδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε· καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποισθὼς ἐπ' αὐτῷ· καὶ πάλιν· Ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδιά κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν Διάβολον· καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διαπαντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπερ Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται, καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ· ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεῖς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος α'.

Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον.

Στίχ. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Α'. 24.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ Ζαχαρίου· καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέ-

γονσα· Ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις, αἷς ἐπέιδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδος μου ἐν ἀνθρώποις. Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ, ἀπεσάλη ὁ Ἄγγελος Γαβριήλ ὑπὸ τῆ Θεῆ, εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ἣ ὄνομα Ναζαρέτ, πρὸς Παρθένον μεμνησευμένην ἀνδρὶ, ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαυὶδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου, Μαριάμ. Καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἄγγελος πρὸς αὐτήν, εἶπε· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν. Ἡ δὲ ἰδοῦσα, διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ· καὶ διελογίζετο, ποταπὸς εἶη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. Καὶ εἶπεν ὁ Ἄγγελος αὐτῇ· Μὴ φοβοῦ Μαριάμ· εὖρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ· καὶ ἰδοῦ, συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ Υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. Οὗτος ἔσται μέγας, καὶ Υἱὸς Ὑψίστου κληθήσεται· καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαυὶδ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ· καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτῆ οὐκ ἔσται τέλος. Εἶπε δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν Ἄγγελον· Πῶς ἔσται τῆτο, ἐπεὶ ἄνδρα ἢ γινώσκω; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἄγγελος, εἶπεν αὐτῇ· Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἐκ σοῦ ἅγιον, κληθήσεται· Υἱὸς Θεοῦ. Καὶ ἰδοῦ, Ἐλισάβετ ἡ συγγενὴς σου, καὶ αὐτὴ συνειληφυῖα Υἱόν ἐν γήρα αὐτῆς· καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ, τῇ καλουμένην στειρά· ὅτι οὐκ ἀδυνατήσῃ παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα. Εἶπε δὲ Μαριάμ· Ἰδοῦ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ Ἄγγελος.

Κοινωνικόν.

Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ.

Τῆ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀναγνώσμα. Κεφ. ΙΒ'. 4.

Κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ταῖς χεῖρας, κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας· ἀνεῖλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου, μαχαίρα. Καὶ ἰδὼν, ὅτι ἀρεστόν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον· (ἦσαν δὲ αἱ ἡμέραι τῶν Ἀζύμων) ὃν καὶ πιάσας, ἔθετο εἰς φυλακὴν, παραδὸς τέσσαρσι τετραδίοις σρατιωτῶν, φυλάσσειν αὐτόν· βηλόμενος μετὰ τὸ Πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτόν τῷ λαῷ. Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ἔμελλεν αὐτὸν προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μετὰ δύο σρατιωτῶν, δεδεμένος ἀλύσει δυοῖ· φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακὴν. Καὶ ἰδοῦ, Ἄγγελος Κυρίου ἐπέση, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, ἤγειρεν αὐτόν, λέγων· Ἀνάστα ἐν τάχει. Καὶ ἐξέπεσον αὐτῷ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. Εἶπε δὲ ὁ Ἄγγελος πρὸς αὐτόν· Περίζωσαι, καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου. Ἐποίησε δὲ οὕτω. Καὶ λέγει αὐτῷ· Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου, καὶ ἀκολούθει μοι. Καὶ ἐξελθὼν, ἠκολούθει αὐτῷ, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθὲς ἐστὶ τὸ γενόμενον διὰ τοῦ Ἀγγέλου· ἐδόκει δὲ ὄραμα βλέπειν. Διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν, ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν, τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἥτις αὐτο-

μάτη ἠνοιχθη αὐτοῖς· καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ῥύμην μίαν·
καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ Ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ὁ Πέτρος
γενόμενος ἐν ἑαυτῷ εἶπε· Νῦν οἶδα ἀληθῶς, ὅτι ἐξάπέσει-
λε Κύριος τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐξείλετό με ἐκ χειρὸς
Ἡρώδου, καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τῆ λαῖ τῶν Ἰουδαίων
Ἀλληλοῦϊα. Ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Περφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν.

Ζήτηι τῆς κς'. Ὁκτωβρ.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ.

Τῆς Η' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ
Θεολόγου.

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον, Ζήτηι τῆς κς'. Σεπτεμ.

Τῆς ΚΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Τῶν ἁγίων, Μεγάλων Βασιλέων καὶ Ἰσακαστόλων, Κωνσταντίνου
καὶ Ἑλένης.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων, τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Κς'. 1.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς πρὸς
τὸν Παῦλον ἔφη· Ἐπιτρέπεται σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέ-
γειν. Τότε ὁ Παῦλος ἀπελογεῖτο, ἐκτείνας τὴν χεῖρα.

κεκ. 12. Πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας καὶ ἐπιτρο-

πῆς τῆς παρὰ τῶν Ἀρχιερέων, ἡμέρας μέσης, κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, Βασιλεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου, περιλάμπαν με φῶς, καὶ τῆς σὺν ἐμοὶ πορευομένης. Πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν, ἤκησα φωνὴν λαλοῦσαν πρὸς με, καὶ λέγουσαν τῇ Ἑβραΐδι διαλέκτῳ· Σαοῦλ, Σαοῦλ, τί με διώκεις; σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτιζειν. Ἐγὼ δὲ εἶπον· Τίς εἶ, Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς, ὃν σὺ διώκεις. Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ στῆθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο γὰρ ὤφθην σοι, προχειρίσασθαι σε ὑπνρέτην καὶ μάρτυρα ὧν τε εἶδες, ὧν τε ὀφθήσομαί σοι· ἐξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς νῦν σε ἀποστέλλω, ἀνοιῆσαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τῆ ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκοτόους εἰς φῶς, καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν Θεόν, τοῦ λαθεῖν αὐτοὺς ἀφ᾿ ἑσιν ἀμαρτιῶν, καὶ κλῆρον ἐν τοῖς ἡγιασμένοις, πίστει τῇ εἰς ἐμέ. Ὅθεν, Βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθής τῇ οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ· ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῶ πρῶτον καὶ Ἱεροσολύμοις, εἰς πᾶσάν τε τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀπήγγελλον μετανοεῖν, καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεόν, ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος α΄.

Υψωσα ἐκλεκτόν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.

Στίχ. Ἡ γὰρ χεῖρ μου συναντήληφεται αὐτῷ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. Ι΄. 1.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ καὶ ληστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμὴν ἐστὶ τῶν προβάτων. Τῆτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτῆ ἀκούει· καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτά. Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται· καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτῆ. Ἀλλοτρίῳ δὲ ἢ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτῆ· ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνὴν.

Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν, τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι πρὸ ἐμοῦ ἦλθον, κλέπται εἰσὶ καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ εἴαν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὕρησει.
Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Μ Η Ν Ι Ο Τ Ν Ι Ο Σ.

Τῆ ΚΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τὸ Γενέθλιον τοῦ τρίτου καὶ ἐνδόξου, Προφήτου, Παθρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκειμένον. Ἦχος βαρῦς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς. Κεφ. ΙΓ'. 11.

Ἀδελφοί, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία, ἢ ὅτε ἐπιστεῦσαμεν. Ἡ νύξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. Ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. Ὡς ἐν ἡμέρᾳ, εὐσχημόνως περιπατήσωμεν· μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ· ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. Ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν, λάχανα ἐσθίει. Ὁ ἐσθίων, τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενεῖτω· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἄλλο-

τριον οϊκέτην; Τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει, ἢ πίπτει· σταθῆ-
σεται δέ· δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ Θεὸς στήσαι αὐτόν.

Ἄλληλουϊα. Ἦχος α΄.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ.

Στίχ. Καὶ σὺ παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Α΄. 1.

Επειδὴ περ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν
περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων, κα-
θὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται, καὶ ὑπρέται
γενόμενοι τοῦ Λόγου· ἔδοξε καί μοι, παρηκολουθηκότε ἀνω-
θεν πᾶσιν ἀκριβῶς, καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιστε Θεόφιλε·
ἵνα ἐπιγνώσῃς περὶ ὧν κατηγήθη λόγων τὴν ἀσφάλειαν.
Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰου-
δαίας, Ἰερεὺς τις ὀνόματι Ζαχαρίας, ἐξ ἑφημερίας Ἀβιά·
καὶ ἡ γυνὴ αὐτῆ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρῶν, καὶ τὸ ὄνομα
αὐτῆς Ἐλισάβετ. Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφοτέροι ἐνώπιον τοῦ
Θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς, καὶ δικαιοῦ-
μασι τοῦ Κυρίου ἀμεμπτοί. Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον,
καθότι ἡ Ἐλισάβετ ἦν στείρα, καὶ ἀμφοτέροι προβεβηκό-
τες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερα-
τεύειν αὐτόν ἐν τῇ τάξει τῆς ἑφημερίας αὐτοῦ ἔναντι τοῦ
Θεοῦ, κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας, ἔλαχε τοῦ θυμιάσαι,
εἰσελθὼν εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Κυρίου. Καὶ πᾶν τὸ πλῆθος
τοῦ λαοῦ ἦν προσευχόμενον ἔξω τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος.
Ἐφθῆ δὲ αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, ἐστῶς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσια-
στηρίου τοῦ θυμιάματος. Καὶ ἔταράχθη Ζαχαρίας ἰδὼν, καὶ
φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἄγγελος·
Μὴ φοβοῦ Ζαχαρία· διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου, καὶ ἡ γυ-
νή σου Ἐλισάβετ γεννήσει υἱὸν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Ἰωάννην. Καὶ ἔσται χαρὰ σοι καὶ ἀγαλλίασις, καὶ
πολλοὶ ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται. Ἔσται γὰρ
μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ
πίῃ· καὶ Πνεύματος Ἁγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας
μητρὸς αὐτοῦ. Καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει
ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν. Καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώ-

πιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἡλιοῦ, ἐπιστρέψαι
 καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δι-
 καίων, ἐτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον. Καὶ εἶπε
 Ζαχαρίας πρὸς τὸν Ἄγγελον· Κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο;
 ἐγὼ γὰρ εἰμι πρεσβύτης, καὶ ἡ γυνή μου προβεβηκυῖα ἐν
 ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἄγγελος, εἶπεν αὐ-
 τῷ· Ἐγὼ εἰμι Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ·
 καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σέ, καὶ εὐαγγελίσασθαι σοι
 ταῦτα. Καὶ ἰδοῦ, ἔση σιωπῶν, καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι,
 ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα· ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας
 τοῖς λόγοις μου, οἳ τινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐ-
 τῶν. Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἐθαύ-
 μαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτὸν ἐν τῷ Ναῶ. Ἐξελθὼν δέ, ἐκ
 ἠδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς· καὶ ἐπέγνωσαν, ὅτι ὄπτασίαν
 ἑώρακεν ἐν τῷ Ναῶ· καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς· καὶ
 διέμενε κωφός. Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς
 λειτηργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Μετὰ δέ
 ταύτας τὰς ἡμέρας, συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτῆ· καὶ
 περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα· Ὅτι οὕτω μοι
 πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις, αἷς ἐπέιδεν ἀφελεῖν τὸ
 ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις. Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρό-
 νος τοῦ τεκεῖν αὐτὴν· καὶ ἐγέννησεν υἱόν. Καὶ ἤκουσαν
 οἱ περίοικοι, καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος
 τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς· καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. Καὶ
 ἐγένετο ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, ἦλθον περιτεμεῖν τὸ Παιδίον.
 Καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, Ζα-
 χαρίαν. Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, εἶπεν· Οὐχί,
 ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὴν· Ὅτι
 οὐδεὶς ἐστὶν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου, ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι
 τούτῳ. Ἐνένευον δὲ τῷ Πατρὶ αὐτοῦ, τὸ, τί ἂν θέλοι κα-
 λεῖσθαι αὐτόν. Καὶ αἰτήσας πινακίδιον, ἔγραψε, λέγων·
 Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐθαύμασαν πάντες.
 Ἀνεώχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα, καὶ ἡ γλῶσσα
 αὐτῆ· καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν Θεόν. Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάν-
 τας φόβος τοὺς περιοικηῆντας αὐτούς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὄρει-

νῆ τῆς Ἰθαδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα. Καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· Τί ἄρα τὸ Παιδίον τοῦτο ἔσται; Καὶ χεὶρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. Καὶ Ζαχαρίας ὁ Πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου, καὶ προεφῆτευσε, λέγων· Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Καὶ σὺ, Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου Διακ. 76. Ἀληθῆσθ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ. Τὸ δὲ Παιδίον ἠΰξανε, καὶ ἐκραταιοῦτο Διακ. 80. πνεύματι· καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις, ἕως ἡμέρας ἀναδειξέως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Τῆ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τῶν ἁγίων καὶ εὐδόξων Ἀποστόλων, καὶ Πρωτοκορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. ΙΑ. 21.

Αδελφοί, ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ, (ἐν ἀφροσύνῃ λέγω) τολμῶ καὶ γώ· Ἑβραῖοι εἰσὶ; καὶ γώ· Ἰσραηλῆται εἰσὶ; καὶ γώ· σπέρμα Ἀβραάμ εἰσὶ; καὶ γώ· διάκονοι Χριστοῦ εἰσὶ; (παραφρονῶν λαῷ) ὑπὲρ ἐγώ· ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν θανάτοις πολλάκις. Ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον. Τρὶς ἐρῤῥαβδίσθην, ἅπαξ ἐλιθάσθην, τρὶς ἐναυαίγησα, νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα. Ὀδοιπορίαις πολλάκις, κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις ληστῶν, κινδύνοις ἐκ γένους, κινδύνοις ἐξ ἔθνων, κινδύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνοις ἐν θαλάσῃ, κινδύνοις ἐν ψευδαδέλφοις. Ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις

πολλάκις, ἐν λιμῶ καὶ δίψει, ἐν νηθείαις πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι. Χωρὶς τῶν παρεκτός, ἢ ἐπισύστασις μου ἢ καθ' ἡμέραν, ἢ μέριμνα πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν. Τίς ἀσθενεῖ, καὶ ἐκ ἀσθενῶ; Τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχῆσομαι. Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὃ ὡν εὐλογητός εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι ἐ ψεύδομαι. Ἐν Δαμασκῶ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τῆ βασιλείως ἐφρουρεῖ τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν, πιάσαι με θέλων· καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους, καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῶ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων, (εἴτε ἐν σώματι, οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτός τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν)· ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτης οὐρανοῦ· καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον, (εἴτε ἐν σώματι, εἴτε ἐκτός τοῦ σώματος οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν)· ὅτι ἠρπάγη εἰς τὸν Παράδεισον, καὶ ἤκουσεν ἄρρήτα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. Ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου καυχῆσομαι· ὑπὲρ δὲ ἑμαυτοῦ οὐ καυχῆσομαι, εἰμὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχῆσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φείδομαι δὲ, μή τις εἰς ἐμέ λογίσσεται ὑπὲρ ὃ βλέπει με, ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγελος Σαταν, ἵνα με κολαφίζῃ, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. Ὑπὲρ τούτου τρίς τὸν Κύριον παρεκάλεσα, ἵνα ἀποστῆ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ εἰρηκέ μοι· Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἢ γὰρ δύναμις μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἥδιστα οὐν μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμέ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος α΄.

Ἐξομολογήσονται αἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἁγίων.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔλθων ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου, ἠρώτα τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι· τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; Οἱ δὲ εἶπον· Οἱ μὲν, Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν· ἄλλοι δὲ, Ἡλίαν· ἕτεροι δὲ, Ἰερεμίαν, ἢ ἓνα τῶν Προφητῶν. Λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος, εἶπε· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος εἶ Σίμων Βᾶρ Ἰωνα, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ Πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ λέγω· Ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν· καὶ πύλαι Ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς· καὶ δώσω σοὶ τὰς κλεῖς τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν· καὶ ὃ ἐὰν δήσης ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὃ ἐὰν λύσης ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Μ Η Ν Ι Ο Υ Δ Ι Ο Σ.

Τῆς Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου Ἡλίου τοῦ Θεοδίτου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος δ'.

Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου. Κεφ. Ε'. 10.

Αδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοκαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας, τοὺς Προφῆτας, οἱ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ἴδου, μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας. Τὴν

ὑπομονὴν Ἰωβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἶδετε, ὅτι πολυεύσπλαγχνός ἐστιν ὁ Κύριος, καὶ οἰκτίρμων. Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν οὐρανόν, μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλλον τινὰ ὄρκον· ἦτω δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ, ναὶ, καὶ τὸ οὐ, οὐ· ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε. Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω· ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτόν, ἀλείψαντες αὐτόν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου. Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κείμενον, καὶ ἐγερεῖ αὐτόν ὁ Κύριος· καὶ ἅμαρτίας ἢ πεποικώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε· πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη. Ἡλίας, ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι· καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς, καὶ μῆνας ἕξ· καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε, καὶ ἡ γῆ ἐβλάσθησε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Ἀδελφοί, εἰάν τις ὑμῖν πλανηθῆ ἀπὸ τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν, γινωσκέτω, ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἀμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ, σώτει ψυχὴν ἐκ θανάτου, καὶ καλύψει πλῆθος ἀμαρτιῶν.

Ἄλληλουϊα. Ἦχος δ'.

Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Δ'. 22.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς ἐμπορευομένοις ἐκ τῆς στόματος τῆς Ἰησοῦ, καὶ ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς Ἰωσήφ; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἰατρὲ θεράπευσον σεαυτόν· ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα ἐν τῇ Καπερναοῦμ, ποίησον καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι σου. Εἶπε δέ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ. Ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν, πολλαὶ γῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡλιοῦ ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ, ὡς

ἐγένετο λιμός μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἡλίας, εἰμὴ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδῶνος, πρὸς γυναῖκα χήραν. Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ Ἐλισσαίου τοῦ Προφήτου ἐν τῷ Ἰσραὴλ· καὶ εἶδεις αὐτῶν ἕκαθαρίσθη, εἰμὴ Νεεμάν ὁ Σύρος. Καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ, ἀκούοντες ταῦτα. Καὶ ἀναστάντες, ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως· καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως τῆς ὄφρους τοῦ ὄρους, ἐφ' οὗ ἡ πόλις αὐτῶν ὠκοδόμητο, εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτόν. Αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν, ἐπορεύετο.

Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Μ Η Ν Α Υ Γ Ο Υ Σ Τ Ο Σ.

Τῆς 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἡ ἀγία Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Θ'. 28.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παρέλαβεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ Ἰωάννην, καὶ Ἰακώβον, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεῦξασθαι. Καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ προσεῦχεσθαι αὐτόν, τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτερον, καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἕξαστράπτων. Καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἳ τινες ἦσαν Μωσῆς καὶ Ἡλίας· οἱ ὀφθέντες ἐν δόξῃ, ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ, ἣν ἔμελλε πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ. Ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὕπνῳ· διαγρηγορήσαντες δὲ, εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς συνεστῶτας αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ, εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Ἐπιστάτα, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· κα ποιήσωμεν σκηναὶς τρεῖς, μίαν σοί, καὶ μίαν Μωσεῖ, καὶ

μίαν Ἠλίαν· μὴ εἰδὼς ὃ λέγει. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέγοντος, ἐγένετο νεφέλη, καὶ ἐπεσκίασεν αὐτούς· ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ ἐκείνους εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέλην. Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός· αὐτοῦ ἀκούετε. Καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνὴν, εὐρέθη ὁ Ἰησοῦς μόνος· καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν, καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις οὐδὲν, ὧν ἑώρακασιν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Πῶς δ'.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Καθολικῆς Β'. Ἐπιστολῆς Πέτρου. Κεφ. Α'. 40.

Α' δελφοί, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλησιν καὶ ἐκλογὴν ποιῆσθαι· ταῦτα γὰρ ποιῶντες, εἰ μὴ πταισῆτέ ποτε. Οὕτω γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ἡμῖν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ οὐκ ἀμελήσω ὑμᾶς αἰεὶ ὑπομιμνήσκω περὶ τούτων, καί περ εἰδόντας, καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρουσίᾳ ἀληθείας. Δίκαιον δὲ ἠγοῦμαι, ἐφ' ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει· εἰδὼς, ὅτι ταχινή ἐστιν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέ μοι. Σπουδάσω δὲ καὶ ἐκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον, τὴν τούτων μνήμην ποιῆσθαι. Οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες, ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος. Λαβὼν γὰρ παρὰ Θεοῦ Πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν, φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιαῦς δε ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα. Καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθείσαν, σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ. Καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον, ὃ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες, ὡς

λύχνῳ φαίνοντι ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα διαυγά-
ση, καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

Ἑβραϊστικῶς. Ἑβραϊστικῶς πλ. δ'.

Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σήμερον ἡ γῆ.

Στίχ. Μακάριος ὁ λαός, οὗ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ΙΖ'. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον,
καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ
ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν· καὶ μετεμορ-
φώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ὡς ὁ ἥλιος· τὰ δὲ ἱμάτια αὐτῆ ἐγένετο λευκά ὡς τὸ φῶς.
Καὶ ἰδοὺ, ὠφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἡλίας, μετ' αὐτοῦ
συλλαλοῦντες. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε τῷ Ἰησοῦ·
Κύριε, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσωμεν
ὧδε τρεῖς σκηναίς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσεῖ μίαν, καὶ μίαν
Ἡλίας. Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ, νεφέλη φωτεινὴ ἐπε-
σκίασεν αὐτούς· καὶ ἰδοὺ, φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα·
Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτῆ
ἀκούετε. Καὶ ἀκούσαντες οἱ Μαθηταί, ἔπεσον ἐπὶ πρόσ-
ωπον αὐτῶν, καὶ ἐφασθήθησαν σφόδρα. Καὶ προσελθὼν
ὁ Ἰησοῦς, ἤψατο αὐτῶν, καὶ εἶπεν· Ἐγέρθητε, καὶ μὴ φο-
βεῖσθε. Ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, οὐδένα εἶ-
δον, εἰμὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον. Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἐκ
τοῦ ὄρους, ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Μηδενὶ εἴ-
πητε τὸ ὄραμα, ἕως οὗ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν
ἀναστῆ.

Κοινωνικόν.

Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύριε, πο-
ρευσόμεθα, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιασόμεθα εἰς τὸν
αἰῶνα.

Τῆ Ιε'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἡ Σεισασμία Μετάστασις τῆς Ἑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου,
καὶ αἰπαρθίνου Μαρίας.

Εἰς τὸν Ὅρθρον καὶ τὴν Λειτουργίαν, ζῆτει Ἀπόστολον
καὶ Εὐαγγέλιον, τῆ ἡ. τοῦ Σεπτεμβρίου.

Τῆ Κθ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἡ Ἀποτομή τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ ἁγίου καὶ εὐδόξου Προφήτου,
Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ΙΔ'. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ Τετράρχης τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ, καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ· Οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ. Ὁ γὰρ Ἡρώδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην, ἔδρασε αὐτὸν, καὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ, διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· Ἔλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· Οὐκ ἔξεστὶ σοὶ ἔχειν αὐτήν. Καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον. Γενεσίῳν δὲ ἀγομένων τοῦ Ἡρώδου, ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ, καὶ ἤρεσε τῷ Ἡρώδῃ· ὅθεν μεθ' ὅρκου ὠμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσῃται. Ἡ δὲ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς· Δός μοι, φησὶν, ὥδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Καὶ ἐλυπήθη ὁ Βασιλεὺς· διὰ δὲ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους, ἐκέλευσε δοθῆναι. Καὶ πέμψας, ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ. Καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ· καὶ ἠνεγκε τῇ μητρὶ αὐτῆς. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦσαν τὸ σῶμα,

καὶ ἔθαψαν αὐτό· καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ. Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν. Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι, ἠκολούθησαν αὐτῷ περὶ ἀπὸ τῶν πόλεων.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Ἐὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. Κεφ. ΙΓ'. 25.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε· Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; ἐγὼ εἰμὶ ἐγώ, ἀλλ' ἰδοὺ, ἔρχεται μετ' ἐμὲ, οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λύσαι. Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ γένους Ἀβραάμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν Προφητῶν, τὰς κατὰ πᾶν Σάββατον ἀναγνωσκομένας, κρίναντες, ἐπλήρωσαν· καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες, ἠτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. Ὁ δὲ Θεὸς ἠγείρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Ὃς ὥφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλήμ, οἱ τινες εἰσὶ μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν.

Ἄλληλουῖα. Ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Πευφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. Κεφ. 5'. 14.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκυσεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ, (φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ), καὶ ἔλεγεν· Ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη, καὶ

δια τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. "Ἄλλοι ἔλεγον ὅτι Ἡλίας ἐστίν. Ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι Προφήτης ἐστίν, ἢ ὡς εἷς τῶν Προφητῶν. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώδης, εἶπεν ὅτι ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτός ἐστιν, αὐτὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν. Αὐτὸς γάρ ὁ Ἡρώδης, ἀποστείλας ἐκράτησε τὸν Ἰωάννην, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ δια Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν. Ἐλεγε γάρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ ὅτι οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου. Ἡ δὲ Ἡρωδιάς ἐνεῖχεν αὐτῷ, καὶ ἠθέληεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, καὶ οὐκ ἠδύνατο. Ὁ γάρ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον, καὶ ἅγιον καὶ συνετὴρει αὐτόν· καὶ ἀκούσας αὐτοῦ, πολλὰ ἐποίει, καὶ ἠδέως αὐτοῦ ἤκουε. Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαιροῦ, ὅτε Ἡρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ, καὶ τοῖς χιλιάρχοις, καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας· καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδος, καὶ ὀρχησαμένης, καὶ ἀρεσάσης τῷ Ἡρώδῃ, καὶ τοῖς συνανακειμένοις, εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ· Αἰτήσον με ὃ ἐάν θέλῃς, καὶ δώσω σοι. Καὶ ὤμωσεν αὐτῇ ὅτι ὃ ἐάν μοι αἰτήσῃς, δώσω σοι, ἕως ἡμίσεος τῆς βασιλείας μου. Ἡ δὲ ἐξεληούσα, εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς· Τί αἰτήσομαι; Ἡ δὲ εἶπε· Τὴν Κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Καὶ εἰσελθούσα εὐθέως μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα, ἤτήσατο, λέγουσα· Θέλω, ἵνα μοι δῶς ἐξαυτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν Κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Καὶ περίλυπος γενόμενος ὁ βασιλεὺς, διὰ τοὺς ὄρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους, οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι. Καὶ εὐθέως ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτωρα, ἐκέλευσεν ἐνεχθῆναι τὴν Κεφαλὴν αὐτοῦ. Ὁ δὲ ἀπελθὼν, ἀπεκεφάλισεν αὐτόν ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ ἠνεγκε τὴν Κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ· καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς. Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦλθον, καὶ ἦραν τὸ πτώμα αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν τῷ μνημείῳ. Καὶ συνοίγονται οἱ Ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰη-

συν, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα, καὶ ὅσα ἐποίησαν, καὶ ὅσα ἐδίδαξαν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Εἰς γυναίκας μαρτύρας

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλαίτας Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. Γ'. 23.

Αδελφοί, πρὸ τοῦ ἔλθειν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡς ὁ Νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστὸν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν. Ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως, οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἔσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἔστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος, οὐδὲ Ἕλλην· οὐκ ἔνι δούλος, οὐδὲ ἐλεύθερος· οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἶδε ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἔστε, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν· ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπου ἐστὶ καὶ οἰκονόμου ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ Πατρὸς. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἤμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἤμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον· ἵνα τῆς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος α'.

Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν.

Ευαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ΙΕ'. 21.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνεχώρησεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ Χαναanaία ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐξελθοῦσα, ἐκραύγασεν αὐτῷ, λέγουσα· Ἐλέησόν με Κύριε, υἱὲ Δαυὶδ, ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κραζει ὀπισθεν ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐκ ἀπεστάλην, εἰμὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Ἡ δὲ ἐλθοῦσα, προσκυίνει αὐτῷ, λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. Ἡ δὲ εἶπε· Ναὶ Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιγίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Ὡς γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· γεννηθήτω σοι, ὡς θέλεις. Καὶ ἴαθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Εἰς ὄσιαν γυναῖκα.

Ὁ Ἀπόστολος.

Ὁ αὐτὸς λέγεται καὶ εἰς Ὀσιομάρτυρας Γυναῖκα.

Προκείμενον. Ἦχος β'.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις μου ὁ Κύριος.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. Θ'. 2.

Ἀδελφοί, ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ. Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν, αὕτη ἐστὶ. Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν, καὶ πιεῖν; Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν; ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ Κηφᾶς; Ἡ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι; Τίς στρατεύεται ἰδίῳ ὄφωσίῳ ποτέ; Τίς φυτεύει ἀμπελῶνα, καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ ἔσται

ἐσθίει. Ἡ τίς ποιμαίνει ποίμνην, καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποιμνης ἢ ἐσθίει; Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; Ἡ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει; Ἐν γὰρ τῷ Μωσέως νόμῳ γέγραπται· Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα. Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ; Ἡ δὲ ἡμᾶς πάντως λέγει; Δὶ ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη· ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ὀροτριῶν ἀροτριᾶν· καὶ ὁ ἀλοῶν, τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν, ἐπ' ἐλπίδι. Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικά ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικά θηρίσομεν; Εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; Ἄλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ· ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπῆν τινα δῶμεν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος α΄.

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

Στίχ. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Ζ'. 36.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτα τις τῶν Φαρισαίων τὸν Ἰησοῦν, ἵνα φάγη μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φαρισαίου, ἀνεκλίθη. Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ ἐν τῇ πόλει, ἣτις ἦν ἀμαρτωλὸς, ἐπιγνοῦσα ὅτι ἀνάκειται ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ Φαρισαίου, κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου· καὶ στάσα παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὀπίσω, κλαίουσα, ἤρξατο βρέχειν τῆς πόδας αὐτοῦ τοῖς δάκρυσι· καὶ ταῖς θριξί τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασσε, καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἤλειψε τῷ μύρῳ. Ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτόν, εἶπεν ἐν ἑαυτῷ, λέγων· Οὗτος, εἰ ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν τίς καὶ ποταπὴ ἢ γυνὴ, ἣτις ἄπτεται αὐτοῦ, ὅτι ἀμαρτωλὸς ἐστί. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σίμων, ἔχω σοί τι εἰπεῖν. Ὁ δὲ φησὶ· Διδάσκαλε, εἶπέ. Δύο χρεωφειλέται ἦσαν δανειστῇ τινι· ὁ εἷς ὠφείλε δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πεντήκοντα. Μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν ἀποδοῦναι, ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο. Τίς οὖν αὐτῶν, εἶπέ, πλεῖον αὐτόν ἀγαπήσει; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων, εἶπεν· Ὑπολαμβάνω, ὅτι ὃ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὁρθῶς ἔκρινας. Καὶ στραφείς πρὸς

τὴν γυναῖκα, τῷ Σίμωνι ἔφη· Βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδωρ ἐπὶ τοὺς πόδας μου οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέ μου τοὺς πόδας, καὶ ταῖς θριξί τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξε. Φίλημαί μοι οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ, ἀφ' ἧς εἰσῆλθον, οὐ διελίπε καταφιλοῦσά μου τοὺς πόδας. Ἐλαίω τὴν κεφαλὴν μου οὐκ ἤλειψας· αὕτη δὲ μύρω ἤλειψέ μου τῆς πόδας. Οὐ χάριν, λέγω σοι, ἀφέωνται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί, ὅτι ἠγάπησε πολὺ· ὧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ. Εἶπε δὲ αὐτῇ· Ἀφέωνται σου αἱ ἁμαρτίαι. Καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Τίς οὗτός ἐστιν, ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφίησιν; Εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα· Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην.
 Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΕΙΣ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ.

Τὸν Ἀπόστολον ζήτηε εἰς τὰς Ὁσίας.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. Ε'. 14.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου· οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη. Οὐδὲ καίουσι λύχνον, καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν, τὸν ἐν τοῖς ἔρανοῖς. Μὴ νομίσητε, ὅτι ἦλθον καταλύσαι τὸν νόμον, ἢ τοὺς Προφήτας· ἐκ ἦλθον καταλύσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ἡμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ ἔρανος, καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἐν ἡ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὅς ἐάν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τέτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ, καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ. Ἀνδρῆσαινας

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΕΘΘΙΝΑ

Α Ν Α Σ Τ Α Σ Ι Μ Α Ι Α΄

Ε Ω Θ Ι Ν Ο Ν Α΄

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ΚΗ΄. 16.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἕνδεκα Μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος, οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτόν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν, μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα, ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν. Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε Ω Θ Ι Ν Ο Ν Β΄

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. Κεφ. ΙΣ΄. 4.

Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τῆ Ἰακώβου, καὶ Σαλώμη, ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσι τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρῶτὴ τῆς μιᾶς Σαββάτων, ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι, θεωρῶσιν ὅτι ἀποκεκylισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφῶδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον Νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιῶις, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν· καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε, ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἀλλ' ὑπάγετε, εἶπατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτόν ὄψεσθε.

καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχύ, ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτάς τρόμος καὶ ἔκστασις· καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

ΕΜΘΙΝΟΝ Γ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. Κεφ. ΙΣ'. 9.

Αναστάς ὁ Ἰησοῦς, πρῶτ' ἰδὼν τὴν Σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. Ἐκείνη πορευθεῖσα, ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι. Καὶ κείνοι, ἀκούσαντες ὅτι ζῆ, καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα, δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν, ἐφανερῶθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. Καὶ κείνοι ἀπελθόντες, ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. Ὑστερον, ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκα ἐφανερῶθη, καὶ ὠνειδίσει τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν, καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον ἔκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα, κηρύξατε τὸ Εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς, σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπιστήσας, κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασιν, ταῦτα παρακολουθήσει· Ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσῃσι καιναῖς· ὄφεις ἀροῦσι· καὶ ἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψῃ· ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς, ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐκείνοι δὲ ἐξεληθότες, ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τὸ Κυρίου συνεργοῦντος, καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος, διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

ΕΜΘΙΝΟΝ Δ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ΚΔ'. 1.

Τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, ὄρθρου βαθείος, ἦλθον Γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνήμα, φέρουσαι ἅ ἡτοιμάσαν ἀρώματα· καὶ τινες σὺν αὐταῖς. Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον

ἀπὸ τοῦ μνημείου· καὶ εἰσελθοῦσαι, οὐχ εὔρον τὸ Σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐταῖς περὶ τούτου, καὶ ἰδοὺ, δύο ἄνδρες ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτουσαῖς. Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν, καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐταῖς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ἄλλο, ἀλλ' ἠγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων· Ὅτι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν, καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ. Καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου, ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς Ἐνδεκα, καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, καὶ Ἰωάννα, καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς Ἀποστόλους ταῦτα. Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν, ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουσαν αὐταῖς. Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς, ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας, βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα· καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

ΕΒΘΙΝΟΝ Ε΄.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν· Κεφ. ΚΔ'. 12.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστὰς, ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας, βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα· καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὰ γεγονόσ. Καὶ ἰδοὺ, δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην, ἀπέχεσσαν σαδίους ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἧ ὄνομα Ἐμμαούς· καὶ αὐτοὶ ὠμίλουσαν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὀμιλεῖν αὐτοῦς, καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας, συνεπορεύετο αὐτοῖς. Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκράτουσαν, τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοῦς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι, οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἐστὲ σκυθρωποὶ; Ἀποκριθεῖς

δὲ ὁ εἷς, ὃ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἔγνωσ τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης, δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, ἐναντίον τῆ Θεοῦ, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ· ὅπως τε παρέδωκαν αὐτόν οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Ἀρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα Σανάτου, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν· Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραὴλ· ἀλλάγε σὺν πᾶσι τούτοις, τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο· Ἀλλὰ καὶ Γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὄρθριαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἦλθον, λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν Ἀγγέλων ἑώρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐτόν ζῆν· Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὔρον οὕτω, καθὼς καὶ αἱ Γυναῖκες εἶπον· αὐτόν δὲ οὐκ εἶδον· Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὡ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ, τοῦ πιστεῦειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ Προφῆται· Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστόν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν Προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πασαις ταῖς Γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ· Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην ἣ ἐπορεύοντο· καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρώτερω πορεύεσθαι· Καὶ παρεδιάσαντο αὐτόν λέγοντες· Μείνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἐσπέραν ἐσθί, καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα· Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μείναι σὺν αὐτοῖς· Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτόν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας, ἐπέδιδου αὐτοῖς· Αὐτῶν δὲ διηνοιχθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν· Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς Γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέβρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὔρον συνθηροισμένους τοὺς Ἐνδεκα, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας· Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως, καὶ ὤφθη Σίμωνι· Καὶ

αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

ΕΒΘΙΝΟΝ 5.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ΚΔ'. 36.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν, ἔσθη ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι, ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐσέ, καὶ διὰ τί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; ἴδετε τὰς χεῖράς μου, καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι· ψηλαφήσατέ με, καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τῆτο εἰπὼν, ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὰς πόδας. Ἐ"τι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐχετέ τι βρώσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος, καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου. Καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι, οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὡν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως καὶ Προφήταις, καὶ Ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς Γραφαίς· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι οὕτω γέγραπται, καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν, καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρχάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Ὑμεῖς δὲ ἐστε μάρτυρες τούτων. Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ, ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτούς, διέστη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτόν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ

χαρᾶς μεγάλης. Καὶ ἦσαν διαπαντός ἐν τῷ Ἰερῷ, αἰνοῦν-
τες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ζ΄.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. Κ'. 1.

Τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται
πρῶτῃ, σκοτίας ἔτι οὔσης, εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ βλέ-
πει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. Τρέχει οὖν, καὶ
ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ πρὸς τὸν ἄλλον Μαθη-
τήν, ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦραν τὸν Κύ-
ριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν.
Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος Μαθητὴς, καὶ ἦρχον-
το εἰς τὸ μνημεῖον. Ἐτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ, καὶ ὁ ἄλλος
Μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου, καὶ ἦλθε πρῶτος
εἰς τὸ μνημεῖον. Καὶ παρακύψας, βλέπει κείμενα τὰ ὀθό-
νια, οὐ μὲν τοι εἰσῆλθεν. Ἐρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκο-
λουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ
τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ σουδαρίον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφα-
λῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς,
ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ
ἄλλος Μαθητὴς, ὃ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε,
καὶ ἐπίστευσε. Οὐδέπω γὰρ ἤδεισαν τὴν Γραφήν, ὅτι δεῖ
αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς
ἑαυτοὺς οἱ Μαθηταί.

ΕΩΘΙΝΟΝ Η΄.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. Κ. 11.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Μαρία εἰστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον,
κλαίουσα ἔξω· ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνη-
μεῖον· καὶ θεωρεῖ δύο Ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους,
ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο
τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· Γυναί-
κί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι ἦραν τὸν Κύριόν μου, καὶ

ἦν οἷδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Καὶ ταῦτα εἰπούσα, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα· καὶ οὐκ ἤδει ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη, δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστι, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι, ποῦ ἔθηκαν αὐτόν, καὶ γὰρ αὐτόν ἀρῶ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. Στραφεῖσα ἐκείνη, λέγει αὐτῷ· Ῥαββουνι, ὃ λέγεται, Διδάσκαλε. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μὴ μου ἅπτου· οὐπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν Πατέρα μου· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς Ἀδελφούς μου, καὶ εἰπέ αὐτοῖς· Ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεόν μου, καὶ Θεόν ὑμῶν. Ἐρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, ἀπαγγέλλουσα τοῖς Μαθηταῖς, ὅτι ἑώρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

ΕΩΘΙΝΟΝ Θ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. Κ'. 19.

Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπῃ ἦσαν οἱ Μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ Μαθηταί, ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον. Ἄν τινων ἀφήτε τὰς ἀμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἂν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ, εἰς ἓκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἐλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι Μαθηταί· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ'

ἡμέρας ὀκτώ, πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου, καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς, ἐστὶν ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ ἵνα πιστεύοντες, ζωνῆν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

ΕΩΘΙΝΟΝ Γ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ΚΑ'. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανερώσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριᾶδος· ἐφανερώσεν δὲ οὕτως· Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ δύο. Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω ἀλιεῦν. Λέγουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. Ἐξῆλθον, καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. Πρωίας δὲ ἦδη γενομένης, ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν, οὐ μὲν τοι ἦδεισαν οἱ Μαθηταί, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶ. Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Παιδιά, μὴ τι προσφάγιον ἔχετε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὐ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσετε. Ἐβαλον οὖν, καὶ οὐκ ἔτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πληθους τῶν ἰχθύων. Λέγει οὖν ὁ Μαθητὴς ἐκεῖνος, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ· Ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων οὖν Πέτρος ἀκούσας,

ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο (ἦν γὰρ γυμνός), καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. Οἱ δὲ ἄλλοι Μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον, (οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων), σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην, καὶ ὄψαριον ἐπικείμενον, καὶ ἄρτον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὄψαριων, ὧν ἐπιάσατε νῦν. Ἀνέβη Σίμων Πέτρος, καὶ εἴλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων, ἑκατὸν πενήκοντα τριῶν. Καὶ τοσούτων ὄντων, οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε ἀριστήσατε. Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν Μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτόν, Σὺ τίς εἶ; εἰδότες, ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν. Ἐρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον, καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὄψαριον ὁμοίως. Τοῦτο ἦδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

ΕΡΘΙΝΟΝ ΙΑ΄.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ΚΑ΄. 14.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν· καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλεῖον τούτων; Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε, σὺ οἶδας, ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκει τὰ ἄρνια μου. Λέγει αὐτῷ παλιν δεῦτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε, σὺ οἶδας, ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον· Φιλεῖς με; καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκει τὰ πρόβατά μου. Ἀμήν ἀμήν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτόν, καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις. Τοῦτο δὲ εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν.

Καὶ τοῦτο εἰπὼν, λέγει αὐτῷ· Ἀκολουθε μοι. Ἐπιστραφεῖς δὲ ὁ Πέτρος, βλέπει τὸν Μαθητὴν, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ, ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ, καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστὶν ὁ παραδιδὼς σε; Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος, λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί; Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; σὺ ἀκολουθε μοι. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, ὅτι ὁ Μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει· ἀλλ', Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὗτός ἐστιν ὁ Μαθητὴς, ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα· καὶ οἶδαμεν, ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ, ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἃ τίνα εἰς γράφεται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

ΓΡΑΜΜΑ ΣΥΣΤΑΤΙΚΟΝ

Τῷ κατὰ Πνεῦμα ἡμῶν υἱῷ κατὰ Κυρίῳ (τῷ δεῖνι), εἰς ἐνδειξίν καὶ ἀσφάλειαν.

Εἰς τὴν ἡμετέρῳ οἴκῳ τῆς ἀγίας Ἐπισκοπῆς (τῆς δε), κατὰ τὴν δοθεῖσαν τοῖς Ἀρχιερεῦσιν ἐξουσίαν ὑπὸ τῶν ἀγίων Ἀποστόλων, εἰς τὸ χειροτονεῖν Ὑποδιακόνους, Διακόνους, καὶ εἰς τὸ τοῦ Πρεσβυτέρου εἰσάγειν ἀξίωμα. Καὶ ταύτης τῆς χάριτος καὶ εἰς τὴν ἡμῶν ταπεινότητα διελευσῆς, κεχειροτόνηκα Πρεσβύτερον τὸν ἐν Ἱερομονάχοις κύριον (τὸν δεῖνα), κατὰ τὴν συμμαρτυρίαν τοῦ Πνευματικοῦ αὐτοῦ Πατρὸς, καὶ κατὰ τοὺς Κανόνας τῶν ἀγίων Ἀποστόλων. Δέδωκα δὲ αὐτῷ ἐξουσίαν ἱερουργεῖν ἀκωλύτως ἐν ταῖς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαις. Ὅθεν καὶ εἰς τοῦτο γέγονε τὸ παρὸν Συστατικὸν τῆς ἡμῶν ταπεινότητος, καὶ ἐπεδόθη τῷ διαληφθέντι Ἱερομονάχῳ κυρίῳ (τῷ δεῖνι), εἰς ἀσφάλειαν αὐτοῦ.

ΓΡΑΜΜΑ ΕΝΤΑΛΤΗΡΙΟΝ

Διδόμενον παρά τοῦ Ἀρχιερέως εἰς τὸν Πνευματικόν
τὸν ἔξομολογούντα.

Ἡ ταπεινότης ἡμῶν ἀνατίθησί σοι τῷ εὐλαβεστάτῳ Ἱε-
ρομονάχῳ (τῷ δεῖνι), τὸ λειτούργημα τῆς Πνευμα-
τικῆς Πατρότητος ὅθεν ὀφείλεις ἀναδέχεσθαι τοὺς λογι-
σμοὺς, καὶ τὰς πράξεις, καὶ τὰ ποικίλα πάθη πάντων
τῶν εἰς Ἐξομολόγησιν προσερχομένων σοι, καὶ οἰκονομεῖν
τὴν μετάνοιαν, καὶ τὴν σωτηρίαν αὐτῶν, ἀναλόγως κα-
τὰ τὴν ἐκάστου δύναμιν, καὶ τὰς τῶν ἀμαρτημάτων δια-
φοράς· δῆσεις γὰρ, ὃ δεῖ δεθῆναι, καὶ λύσεις, ὃ δεῖ λυθῆ-
ναι, ὡς συνεργὸς καὶ ὑπηρετὴς τῆς παρά Θεοῦ δοθείσης
ἡμῖν Πνευματικῆς καὶ Ἀποστολικῆς χάριτος, ἐπὶ σωτηρία
τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν. Δεῖ εὐσεβῶς καὶ Μοναχοὺς ἀπο-
κείρειν τοὺς εἰς τοῦτο προσκαλημένους σε, μετὰ τῆς ὀφει-
λομένης κανονικῆς παρατηρήσεως, τῆς τε ἄλλης, καὶ τοῦ
μέλλοντος πνευματικῶς ἀναδέχεσθαι τὸν ἀποκειρόμενον.
Τοὺς δὲ πρὸς τὸ τῆς Ἱερωσύνης ἀξίωμα ἀναγομένους, οὕ-
τως ἐξετάζειν ὀφείλεις, καὶ τὰ κατ' αὐτοὺς διερευνᾶσθαι
πάντα ἀκριβῶς, ὡς ὁ Ἀποστολικὸς καὶ Κανονικὸς ἀπαι-
τεῖ λόγος ἵνα μὴ διὰ ῥαθυμίαν, ἢ συναρπαγὴν τινα, λάθης
σεαυτὸν, ἀλλοτριᾷς κοινωνῶν ἀμαρτίαις, κατὰ τὸν θεῖον
εἰπεῖν Ἀπόστολον. Ἐπὶ τούτῳ καὶ τὸ παρὸν Ἐνταλτή-
ριον Γράμμα, γεγονὸς παρά τῆς ἡμῶν ταπεινότητος, ἐπε-
δόθη σοι δι' ἀσφάλειαν. Ἐν Μηνί (τῷ δε), ἔτει (τῷ δε),
καὶ τὰ ἐξῆς.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ,

Πῶς χρή δεχέσθαι τὸν ἐξ Ἰουδαίων προσερχόμενον τῇ πίστει
τῶν Χριστιανῶν.

Χρή τὸν ἐξ Ἰουδαίων προσερχόμενον χριστιανίσαι, πρότερον θριαμβεύειν πᾶν νόμιμον Ἰουδαϊκὸν ἐπιτηδεύμα, καὶ κεῦθεν δεικνύειν, ὡς ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας, καὶ πίστεως εἰλικρινοῦς χριστιανίσαι ἠθέλησε, καὶ ἀποτάσσεσθαι μὲν φανερώς ἐπ' Ἐκκλησίας πάσῃ τῇ Ἰουδαϊκῇ θρησκείᾳ, καὶ τοῖς παλαιοῖς νομίμοις ἅπασιν· ἀναθεματίζειν δὲ τὰ ὑπερβόρην ἐπινοηθέντα παρὰ γνώμην Θεοῦ ἐπιτηδεύματα καὶ ἔθη· καὶ οὕτω συντάσσεσθαι Χριστῷ τῷ Θεῷ καὶ τῇ Πίστει τῶν Χριστιανῶν· τοῦ Ἰερέως πρότερον λέγοντος, καὶ ἐκείνου ἀποκρινομένου, ἢ τοῦ Ἀναδόχου αὐτοῦ, εἴπερ ἐστὶ παιδίον, ἢ ἀλλόγλωσσος ὁ βαπτιζόμενος.

Εγὼ (ὁ δεῖνα), ὁ ἐξ Ἑβραίων σήμερον προσιών τῇ Πίστει τῶν Χριστιανῶν, ἐξ ἀνάγκης, ἢ ἀνάγκης, ἢ φόβου, ἢ ἐπήρειαν, ἢ πεινίαν, ἢ χρέος, ἢ ἔγκλημα κατ' ἐμοῦ κινούμενον, ἢ διὰ τιμὴν κοσμικὴν, ἢ δι' εὐεργεσίας τινὰς, ἢ κτήματα, ἢ χρήματα παρὰ τινος ὑπίσχυόμενα, ἢ διὰ οἰανδήποτε ὠφέλειαν, ἢ προστασίαν ἀνθρωπίνην, ἢ δι' ἔριν, ἢ φιλονεικίαν πρὸς τινὰ τῶν ὁμοφύλων καὶ ὁμοπίστων μου, ἢ ὡς βουλόμενος ἐντεῦθεν ἀμύνασθαι Χριστιανοῖς, ὡς δῆθεν ζηλωτῆς τοῦ νόμου· ἀλλ' ὡς ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, καὶ τὴν αὐτοῦ Πίστιν, ἀποτάσσομαι πάσῃ τῇ Ἑβραϊκῇ θρησκείᾳ, καὶ τοῖς νομίμοις πᾶσι, καὶ περιτομῇ, καὶ ἀζύμοις, καὶ τῷ Ἰουδαϊκῷ Πάσχα, καὶ τῇ θυσίᾳ τοῦ ἀμνοῦ, καὶ τῇ τῶν Ἑβδομάδων ἡμερῶν ἑορτῇ, καὶ τῷ ἐκείνων Ἰοθηλαίῳ, καὶ ταῖς πλάστιγξι, καὶ τῷ ἰλασμῷ, καὶ ταῖς σκηνοπηγίαις, καὶ ταῖς λοιπαῖς ἀπάσαις ἑορταῖς τῶν Ἑβραίων σὺν ταῖς θυσίαις αὐτῶν, καὶ ταῖς προσευχαῖς, καὶ τοῖς ῥαντισμοῖς, καὶ καθαρισμοῖς, καὶ ἀγνισμοῖς, καὶ ταῖς νη-

στειαίς αὐτῶν, καὶ τοῖς σάββασι, καὶ ταῖς νεομηνίαις, καὶ τοῖς βρώμασιν αὐτῶν, καὶ τοῖς πόμασι· καὶ ἀπλῶς ἀποτάσσομαι παντὶ Ἰουδαϊκῷ νομίμῳ, καὶ ἔθει, καὶ ἐπιτηδεύματι. Καὶ ἐπὶ τοῖτοις ἀναθεματίζω τὰς παρ' Ἰουδαίων αἵρέσεις, καὶ τοὺς αἰρετικούς Σαδδουκαίους, οἳ τινες τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον βλασφημοῦσι, καὶ τὴν τῶν νεκρῶν ἀνάστασιν ἀθετοῦσι· καὶ τοὺς ἄλλους ἀποβάλλομαι, Φαρισαίους, τοὺς ἀφωρισμένους, οἳ κατὰ Δευτέραν καὶ Πέμπτην νηστεύουσι, καὶ παρθενίαν ἐπὶ καιροῦ ὑποκρινόμενοι, μετὰ δὲ ταῦτα λύουσι πᾶσαν ἐγκράτειαν ἀσώτως καὶ ἀκορέστως· δοξάζουσι δὲ καὶ εἰμαρμένην, καὶ τῇ ἀστρολογίᾳ σχολάζουσι· Νασσαραίους, τοὺς ἀφανιστάς, οἳ τὸν περὶ θύσιων οὐ παραδέχονται Μωσέως νόμον, καὶ διὰ τοῦτο ἐμψύχων ἀπέχονται, καὶ ὅλως οὐ θύουσι· Χορσαίους, τοὺς ἰταμωτάτους, οἳ γραφαῖς ἐτέραις παρά τὸν Νόμον χρώμενοι, τοὺς πλείους τῶν Προφητῶν ἀποβάλλουσι, διδάσκαλον δὲ αὐτῶν ἔχουσιν ἄνθρωπὸν τινά, Ἀλλεξάνην καλούμενον (εἴτ' οὖν, δύναμιν κεκαλυμμένην), καὶ τὴν Μαρθῶ καὶ Μαρθάνην, τὰς ἀπὸ τοῦ γένους αὐτῶν καταγομένας, ἅς καὶ ὡς θεαῖς τιμῶσιν οἱ Ἑρῳδιανοί· οἳ τινες καὶ τὸν ἀλλόφυλον βασιλέα τῶν Ἰουδαίων Ἑρῳδὴν, τὸν σκωληκόβρωτον ὡς Χριστὸν δοξάζουσιν· Ἡμεροβαπτισταίς, οἳ τὰ αὐτὰ φρονοῦσι τοῖς Φαρισαίοις, καὶ ἔτι κατὰ προσθήκην δογματίζουσι τὸ, μὴ δύνασθαι ἄνθρωπον σωθῆναι, εἰμὴ καθ' ἑκάστην ἡμέραν βαπτίζεται Ῥωματοῖς, καὶ οὐ θέλουσι κατὰ νόμον ζῆν, ἀλλὰ περισσεύειν αὐτῆς ξηστῶν καὶ ποτηρίων, καὶ πινακίων, καὶ ἄλλων σκευῶν τοῖς βαπτισμοῖς ἀρμοδίων, καὶ πυγμῇ τὰς χεῖρας νίπτειν, καὶ κατασκευὴν πλύνειν ἐννοοῦσι, καὶ ἀπλῶς ἰδίας παραδόσεις πολλὰς τῷ νόμῳ προστιθέντες, δευτερώσεις αὐτὰς καλοῦσιν, οἷον δευτέρας Θεοῦ νομοθεσίας. Καὶ τὴν μὲν πρώτην ψευδῶς ἀναφέρουσι (παρεξηγοῦντες) εἰς τὸν Μωσέα· τὴν δὲ δευτέραν εἰς τὸν Ῥαββὶ Ἀκικάν· καὶ τὴν τρίτην (ὡς λέγουσιν) εἰς Ἄγγαν καὶ Ἰούδαν· τὴν δὲ τετάρτην εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Νασσαμοναίου, οἳ τινες καὶ τὸ

Σάββατον ἐν τοῖς πολέμοις ἠθέτησαν. Ταύτας οὖν τὰς Ἰουδαϊκὰς αἱρέσεις πάσας ἀναθεματίζω, καὶ τοὺς Αἰρεσιάρχας αὐτῶν, καὶ τοὺς δευτερωτάς, καὶ τὰς δευτερώσεις τοῦ Ταλμουθ. Σὺν τούτοις δὲ ἀναθεματίζω καὶ τοὺς τὴν ἑορτὴν ἐπιτελοῦντας τοῦ λεγομένου Μαρδοχαίου, κατὰ τὸ πρῶτον Σάββατον τῶν Χριστιανικῶν Νηστειῶν· ἔξω γὰρ δῆθεν τὸν ἀμνὸν προσηλαῦντες, εἶτα μιγνύντες αὐτῷ τῷ τοῦ Σταυροῦ σημείῳ, κατακαίουσιν, ἐπιλέγοντες καὶ τινὰς ἐπωδαί· τὴν δὲ σταίκτην ἐκείνου κατέχουσιν εἰς ἀποτροπὴν (ὡς οἴονται) ρίγους, καὶ πάσης ἄλλης ὀρρώστιας. "Ἐτι ἀναθεματίζω καὶ τοὺς κατὰ τὸν Ἰούλιον Μῆνα τὴν ἀνάμνησιν ἑορτάζοντας τῶν λεγομένων παρ' αὐτοῖς λυπηρῶν, εἴτ' οὖν τῆς ἀλώσεως Ἱερουσαλήμ ὑπὸ τοῦ Τίτου, κόνιν ταῖς κεφαλαῖς αὐτῶν ἐπιθάλλοντας, καὶ νήστεις διατελοῦντας ἐφ' ὄλον τὸ νυχθήμερον ἐκεῖνο, καὶ μετὰ μυριάων ὀδυρμῶν ἐπιφωνοῦντας ἑαυτοῖς τὸ, Οὐαὶ ἑαί." Ἐτι ἀναθεματίζω πάντας τοὺς τὴν τοῦ Ἠλιμμένου (μᾶλλον δὲ τὴν τοῦ Ἀντιχρίστου) προσδοκῶντας ἔλευσιν, ὃν καὶ τράπεζαν αὐτοῖς ἐτοιμάσειν μεγίστην ἐλπίζουσι, καὶ προσθήσειν εἰς ἐξίασιν τὸν τε Ζιζ, καὶ, καὶ τὸν Μεγχεμῶθ, καὶ τὸν Λευϊαθάν· εἶναι δὲ λέγουσι, τὸν μὲν Ζιζ πτηνόν τι ζῶον, τὸν δὲ Μεγχεμῶθ τετράπουν, καὶ τὸν Λευϊαθάν λέγουσιν ἐνάλιον· οὕτω μέγιστα καὶ πλήθοντα ταῖς σαρκίν, ὥστε ἀρκεῖν ἕκαστον εἰς τροφὴν μυριάσιν ἀνθρώπων ἀπείροις. "Ἐτι ἀναθεματίζω πᾶν Ἑβραϊκὸν ἔθος καὶ ἐπιτηδεύμα, μὴ παραδεδομένον παρὰ Μωσέως, καὶ πᾶσαν αὐτῶν γοητείαν, καὶ ἐπωδὴν, καὶ κληδωνισμόν, καὶ τελετάς, καὶ τὰ περιάμματα καὶ φυλακτῆρια. "Ἐτι ἀναθεματίζω πάντα Ῥεμπί (ἢ Ῥαμπί) παρὰ τὸν Μωσαϊκὸν Νόμον διδάξαντα, ἢ διδάσκοντα, καὶ πάντας τοὺς λεγομένους παρ' αὐτῶν Ἀρχιφερειτάς, (ἢ Ἀρχираμπίτας, καὶ Διδασκάλους), ὧν τὰς διδασχὰς πατρικὰ καλοῦσιν. Ἀναθεματίζω πρὸς τοῖς παλαιοῖς, Ἀρχираμπίτας τοὺς παρὰ τὸν νόμον διδάξαντας, καὶ τοὺς νέους τῶν Ἰουδαίων διδασκάλους, Δαίζαρον φημί, τὸν τὴν ἄθεσμον ἑορτὴν ἐξευρόντα, τὴν λε-

γομένην παρ' αὐτοῦ Μονοποδάριαν, καὶ Ἡλίαν, τὸν ἐκείνου, κατὰ τὴν ἀσέβειαν, οὐκ ἐλάττονα, Βενιαμίν τε καὶ Ζεβεδαιῶν, Ἀβράμιον καὶ Συμπλίκιον καὶ τοὺς λοιπούς. Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀναθεματίζω, καὶ καταναθεματίζω τὸν παρὰ Ἰουδαίων προσδοκώμενον, ὡς Χριστὸν ἐλεύσεσθαι Μεσσίαν, εἴτ' ἔν Ἡλιμμένον· μᾶλλον δὲ Ἀντίχριστον ἐκεῖνον εἶναι ὁμολογῶ, καὶ ἀποτάσσομαι αὐτῷ. Ἀποτασσόμενος δὲ τὰ Ἰουδαϊκὰ πάντα τὰ σκιώδη καὶ πεπερασμένα, συντάσσομαι τῷ ἀληθινῷ Θεῷ καὶ μόνῳ Χριστῷ, καὶ πιστεύω εἰς Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἀγίαν ὁμοούσιον καὶ ἀδιαιρέτον Τριάδα· καὶ τὴν ἕνσαρκον Οἰκονομίαν, καὶ τὴν πρὸς ἀνθρώπους ἐπιδημίαν ὁμολογῶ τοῦ τῆς ἀγίας Τριάδος ἐνὸς μονογενοῦς Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ πάντων τῶν αἰώνων γεννηθέντος, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Αὐτὸν ὑπάρχειν πιστεύω τὸν παρὰ τοῦ νόμου καὶ τῶν Προφητῶν προκηρυχθέντα Μεσσίαν· ὃν καὶ ἤδη ἐλθόντα ἐπὶ γῆς πληροφοροῦμαι διὰ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους τὴν σωτηρίαν, καὶ γενέσθαι κατὰ ἀλήθειαν ἄνθρωπον, μὴ ἐκστάντα τῆς οἰκείας Θεότητος, καὶ εἶναι αὐτὸν Θεὸν ἀληθῶς, καὶ ἄνθρωπον ἀληθῶς, ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, καὶ ἀναλλοιώτως, ἐν ὑποστάσει μιᾷ καὶ δυοῖ φύσεσιν· ἐκουσίως τὰ πάντα παθεῖν, καὶ σταυρωθῆναι σαρκί, τῆς Θεότητος ἀπαθοῦς μεινάσης, καὶ ταφῆναι, καὶ τριήμερον ἀναστῆναι, καὶ εἰς οὐρανοὺς ἀναληφθῆναι· ὅς καὶ ἤξει ἐν δόξῃ κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Καὶ τὴν κατὰ σάρκα τοῦτον τεκοῦσαν ἀγίαν Παρθένον Μαρίαν, καὶ μείναςαν μετὰ τόκον παρθένον, κυρίως καὶ ἀληθῶς Θεοτόκον πιστεύω καὶ λέγω, ὡς κατὰ ἀλήθειαν Μητέρα Θεοῦ ἐνανθρωπήσαντος, καὶ διὰ τοῦτο Κυρίαν καὶ Δέσποιναν γεγενημένην πάσης τῆς κτίσεως. Προσκυνῶ καὶ τιμῶ καὶ τὸν παρὰ Χριστιανοῖς ἱερουργούμενον Ἄρτον καὶ Οἶνον, ὃν ἐν ταῖς θείαις τελεταῖς μεταλαμβάνουσι· πείθομαι καὶ ὁμολογῶ καὶ πιστεύω Σάρκα καὶ Αἷμα κατὰ ἀλήθειαν εἶναι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεταβαλλόμενον, τῇ ἐκείνου Θεϊκῇ δυνάμει, ὑπὲρ πᾶσαν φυ-

σικὴν ἔννοϊαν, ὡς οἶδε μόνος αὐτός· καὶ οὕτω καὶ γὰρ μεταλήψεσθαι τήτων τῶν Μυστηρίων συντίθεμαι, εἰς ἀγιασμόν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον, καὶ Βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν, ἣν χαρίζεται τοῖς ἐξ αὐτῶν τῶν Μυστηρίων ἐν πίστει τελείᾳ μετέχουσι καὶ μεταλαμβάνουσι. Καὶ τὸ ἅγιον τοῦ Χριστοῦ Βάπτισμα, μετὰ καθαρᾶς καὶ ἀδόλου ψυχῆς καὶ καρδίας, καὶ πίστεως εἰλικρινοῦς, ἐπιζητῶ δέξασθαι, πληροφροῦμενος ἀληθῶς καθαρῶς αὐτὸ νοητὴν εἶναι, καὶ ἐξάλειψιν τοῦ προπατορικῆς ἀμαρτήματος, καὶ ἀναγέννησιν ψυχῆς τε καὶ σώματος. Καὶ τὸν σεβάσιμον δὲ Σταυρὸν τοῦ αὐτοῦ ἀληθινοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, ὡς οὐκέτι φθορᾶς ὄργανον καὶ ἀρᾶς, ἀλλ' ἐλευθερίας καὶ ζωῆς αἰωνίου, καὶ σημεῖον τῆς κατὰ θανάτου καὶ τοῦ Διαβόλου νίκης· ἔτι δὲ καὶ ταῖς σεβασμίας Εἰκόνας τῆς τε μετὰ σαρκὸς πρὸς ἀνθρώπους ἐπιφανείας τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ τῆς ἀφράστως αὐτὸν τεκύσσης ἀγνῆς Παρθένου καὶ Θεοτόκου, καὶ τῶν Θεοειδῶν Ἀγγέλων, καὶ τῶν Ἁγίων πάντων, ὡς σύμβολα τῶν πρωτοτύπων, καὶ δέχομαι, καὶ τιμῶ, καὶ σχετικῶς προσκυνῶ καὶ ἀσπάζομαι· αὐτοὺς δὲ τοὺς ἱεροὺς Ἀγγέλους, καὶ τοὺς Ἁγίους πάντας, οὐ μόνον Προπάτορας, καὶ Προφήτας, ἀλλὰ καὶ Ἀποστόλους, καὶ Μάρτυρας, καὶ Ὁμολογητὰς, καὶ Διδασκάλους, καὶ Ὁσίους, καὶ πάντας ἀπλῶς τοὺς τῷ ἤδη ἐλθόντι Χριστῷ εὐαρεστήσαντας, ὡς δούλους ἐκείνου καὶ πιστοὺς Δεράποντας, τιμῶ καὶ σεβάζομαι, διὰ τὴν πρὸς ἐκεῖνον τιμὴν· καὶ ἔντως ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας καὶ προαιρέσεως ἀληθοῦς, προσέρχομαι ἀναγεννηθῆναι διὰ τῆς χάριτος τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος· καὶ χριστιανίσαι θέλω μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης πολλῆς, ἀποθέμενος τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν φθειρόμενον, καὶ ἐνδυσάμενος τὸν νέον, τὸν ἀνακαινούμενον διὰ λητροῦ παλιγγενεσίας. Εἰ δὲ μεθ' ὑποκρίσεως καὶ δόλου ταῦτα φημί, καὶ οὐκ ἐκ πίστεως εἰλικρινοῦς καὶ ὀλοψύχου καρδίας, τὸν ἤδη ἐλθόντα Χριστὸν ἀγαπώσης, ἀλλ' ὡς βουλόμενος ἀμύνασθαι Χριστιανοῖς, ἐντεῦθεν ὡς ζηλωτῆς τοῦ παλαιοῦ νόμου, ἄρτι μὲν σχηματί-

ζομαι Χριστιανός, ὕστερον δὲ θελήσω ἀρνήσασθαι, καὶ πρὸς τὴν Ἰουδαϊκὴν ἐπιστρέψαι πάλιν θρησκείαν, ἢ εὐρεθῶ συνεσθίων τοῖς Ἰουδαίοις, ἢ συνορτάζων, ἢ συνομιλῶν αὐτοῖς λάθρα, καὶ τὸν Χριστιανισμόν καταβάλλων, ἢ πρὸς τὰς Συναγωγὰς αὐτῶν καὶ προσευχὰς ἀπίων, ἢ ἀνανεῶν, ἢ περιποιούμενος ταύτας, καὶ οὐχὶ μᾶλλον φανερῶς ἐλέγχων τούτους, καὶ τὰς τούτων πράξεις, καὶ ἀθετῶν τὴν ματαίαν πίστιν αὐτῶν καὶ θρησκείαν· νῦν ἔλθοιεν ἐπ' ἐμὲ πᾶσαι αἱ κατάραι, ἃς ἐν τῷ Δευτερονομίῳ Μωσῆς ἔγραψε, καὶ ὁ τρόμος τοῦ Καῖν, καὶ ἡ λέπρα τοῦ Γιεζῆ· πρὸς δὲ, καὶ τὸ ταῖς ποιναῖς τῶν πολιτικῶν νόμων εἶναί με ὑπεύθυνον ἀπαραιτήτως· κατὰ δὲ τὸν μέλλοντα αἰῶνα εἶη μοι τὸ ἀνάθεμα, καὶ ἡ ψυχὴ μου ταχθεῖ μετὰ τοῦ Σατανᾶ καὶ τῶν πονηρῶν δαιμόνων ἐν πυρὶ ἀσβέστῳ καὶ σκότει ἐξωτέρῳ.

Μετὰ δὲ τὴν ὀλοψύχως ὁμολογίαν ταύτην, βαπτίζεται ὁ ἐξ Ἰουδαίων.

ΑΙ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ.

Λεγόμεναι εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰς τὸν Ὁρθρον,
καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν, κατὰ τάξιν.

Εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ Γέννησιν.

Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς, καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Περιτομὴν.

Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια.

Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν.

Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ, Ἑσπέρας,
μέχρι τῆς Μεγάλης Τετάρτης.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον Πάθος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ.

Ὁ δι' ὑπερβάλλουσιν ἀγαθότητα, ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπεινώσιν ὑποδείξας, ἐν τῷ νίψαι τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, καὶ μέχρι Σταυροῦ καὶ Ταφῆς συγκαταβαὶς ἡμῖν.

Εἰς τὴν Ἀπόλυσιν τῶν ἁγίων Παθῶν.

Ὁ ἐμπτυσμὸς, καὶ μάστιγας, καὶ κολαφισμὸς, καὶ σταυρόν, καὶ θάνατον ὑπομείνας, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ.

Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τὰ φρικτὰ Πάθη, καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυρόν, καὶ τὴν ἐκούσιον Ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος.

Τῆ ἀγία καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, καὶ πάσαις ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Χρόνου.

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς, ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν.
Τῆ Ε'. Τῆς Αναλήψεως.

Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς.

Τῆ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ὁ ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμφας τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἀγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους.

Τῆ αὐτῇ Κυριακῇ, Ἑσπέρας.

Ὁ ἐκ τῶν Πατρικῶν καὶ Θεϊκῶν κόλπων κενώσας ἑαυτὸν, καὶ ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς κατελθὼν, καὶ τὴν ἡμετέραν ὄλην ἀναλαθόμενος φύσιν, καὶ θρώσας αὐτὴν μετὰ δὲ ταῦτα εἰς οὐρανοὺς αὐθις ἀνελθὼν, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, τό, τε Θεῖον, καὶ ἅγιον, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ὁμοδύναμον, καὶ ὁμόδοξον, καὶ συναῖδιον Πνεῦμα καταπέμφας ἐπὶ τῆς ἀγίας αὐτῆ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, καὶ διὰ τήτου φωτίσας μὲν αὐτῆς, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου, καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτῆ Μητρὸς τῶν ἀγίων, ἐνδόξων, πανευφήμων, Θεοκηρύκων, καὶ Πνευματοφόρων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνηθρωπος.

Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

Ὁ ἐν τῷ Ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ, ἐνώπιον τῶν ἀγίων αὐτοῦ Μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΟΦΦΙΚΙΩΝ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, Α ΔΙΗΡΜΗΝΕΥΤΗΣΙΑΝ
ΚΑΤΑ ΤΑΞΙΝ.

ΧΟΡΟΣ ΔΕΞΙΟΣ.

Πεντάς πρώτη.

- α'. Ὁ Μέγας Οἰκονόμος.
β'. Ὁ Μέγας Σακελλάριος.
γ'. Ὁ Μέγας Σκευοφύλαξ.
δ'. Ὁ Χαρτοφύλαξ.
ε'. Ὁ Σακελλίου.

Πεντάς δευτέρα.

- α'. Ὁ Πρωτονοτάριος.
β'. Ὁ Καστρήνσιος.
γ'. Ὁ Ρεφερενδάριος.
δ'. Ὁ Λογοθέτης.
ε'. Ὁ Ὑπομνηματογράφος.

Πεντάς τρίτη.

- α'. Ὁ Πρωτέδικος.
β'. Ὁ Ἱερομνήμων.
γ'. Ὁ ἐπὶ τῶν γονάτων.
δ'. Ὁ Ὑπομιμνήσκων.
ε'. Ὁ Διδάσκαλος.

ΧΟΡΟΣ ΕΥΩΝΥΜΟΣ.

- Ὁ Πρωτοπαπᾶς.
Ὁ Δευτερεύων.
Ὁ Ἄρχων τῶν Ἐκκλησιῶν.
Ὁ Ἐξαρχος.
Ὁ Κατηχητής.
Ὁ Περιδευτής.
Ὁ Βουτιστής.
Οἱ δύο Ἐκδικοί.
Οἱ δύο Δομῆστικοί.
Οἱ δύο Λαοσυναίται.
Οἱ δύο Πριμικήριοι.
Ὁ Πρωτοψάλτης.
Ὁ Πρώξιμος.
Ὁ Δεπουτάτος.
Οἱ Θεώριοι.
Οἱ ἐπὶ τῆς Εὐταξίας.
Ὁ Κατηγοριάρης.
Ὁ Δεκανός.
Ὁ Κουβούκλης.
Οἱ Λαμπαδάριοι.
Ὁ Περιεσερχόμενος.
Ὁ Βασταγάριος.
Ὁ Μυροδότης.

Ὁ μέγας Ἀρχιδιάκονος, καὶ ὁ δεύτερος τῶν Διακόνων, οὐ τάσσονται μετὰ τῶν Ἀρχοντικίων τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας, ἀλλ' Ὀφφίκια εἰσὶ καὶ μόνα.

Γίνωσκε δὲ τοῦτο, ὅτι εἴτις ἔχει ἀπὸ τῶν τρεῖς σφραγίδας ταύτας, δύναται εἰσελθεῖν εἰς οἶον Ὀφφίκιον καὶ Κληρικᾶτον, οἶον Ἀναγνώστης, Ὑποδιάκονος, καὶ Ἱεροδιάκονος· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Ἀρχιδιάκονος, καὶ ὁ

Δευτερεύων τῶν Διακόνων· οὐκ ὀφείλει γάρ εἶναι τὸν Ἱερέα Κληρικόν· διότι τοῖς Ἱερεῦσιν ἔταξεν ὁ Κανὼν ἱερουργεῖν τὴν ἀνάιμακτον Θυσίαν, καὶ οὐκ εἰκότας τοῦ Ἀρχιερέως εἶναι. Τὰ γὰρ Ἀρχοντικά καὶ Ὀφφί- κια τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας εἰς ὑπηρεσίαν τῷ Ἀρχιερεῖ γέγονασι, καὶ εἰς κρίσιν τῶν ἐν βίῳ προσαγομένων· καὶ διερμηνεύονται κατὰ τάξιν ἐν ἑκάστῳ κατὰ τὴν αὐτῶν ἐνέργειαν καὶ ὑπηρεσίαν.

ΠΕΝΤΑΣ, Η ΠΡΩΤΗ.

Περὶ τοῦ Μεγάλου Οἰκονόμου.

Ὁ μέγας Οἰκονόμος, φορῶν τὸ Στοιχάριον αὐτοῦ, ἴστα- ται ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τῆς ἀγίας Τραπέζης, ὅταν λειτουργῇ ὁ Ἀρχιερεὺς, βασιῶν τὸ ἅγιον Ῥιπίδιον· λαμβάνων τε εἰσ- ὄδους, καὶ ἐξόδους, καὶ λογαριασμοὺς ἐν τῇ Ἐπισκοπῇ. Ἔστιν οὖν καὶ ἐπὶ πᾶν κτῆμα, κρατῶν καὶ Χαρτουλάρην, καὶ ἀναγράφει τὰ τῆς Ἐπισκοπῆς εἰσερχόμενα πράγματα, καὶ δις τοῦ ἑνιαυτοῦ ἀναφέρει τῷ Ἀρχιερεῖ· ἔστι δὲ καὶ εἰς τὰς κρίσεις· προσφέρων καὶ τὸν μέλλοντα χειροτονη- θῆναι Ἱερέα ὑποκρατῶν καὶ τὴν Ἐπισκοπὴν μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ Ἀρχιερέως, μέχρις ἐλεύσεως τοῦ ἐρχομένου. Ἔστιν οὖν καὶ ἐπὶ ψήφους τοῦ Ἐπισκόπου πρῶτος, δια- νέμων καὶ τὰ δικαιώματα τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, ἐκ τῶν εἰσερχομένων δικαίων τῆς Ἐπισκοπῆς.

Ὁ μέγας Σακελλάριος, φορῶν τὸ Στοιχάριον αὐτῆ, καὶ τὸ Ὠράριον, ἴσταται ἐν τῷ εὐωνύμῳ μέρει τῆς ἀγίας Τρα- πέζης, βασιῶν τὸ ἅγιον Ῥιπίδιον. ἔχει οὖν τὰ Μονασι- ρια τὰ ἀνδρικὰ τῆς Ἐπισκοπῆς εἰς τὴν αὐτοῦ ἐπίσκεψιν, κρατῶν καὶ Χαρτουλάριον, καὶ ἀναγυρεύει τὰς τῶν Μονα- στηρίων εἰσόδους καὶ ἐξόδους, βίους καὶ πολιτείας τῶν Μοναχῶν· καὶ τρίς τοῦ ἑνιαυτοῦ ἀναφέρει τῷ Ἀρχιερεῖ. Ἔστι δὲ καὶ εἰς τὰς κρίσεις, προσφέρων καὶ τὸν μέλλοντα χειροτονηθῆναι εἰς Ἱερέα, ἰστάμενος πλησίον τοῦ Μεγά- λου Οἰκονόμου.

Ὁ μέγας Σκευοφύλαξ ἴσταται, ὅταν λειτουργῇ ὁ Ἀρ- χιερεὺς, ἔμπροσθεν τοῦ Σκευοφυλακίου· καὶ εἴτε δ' ἂν ζητηθῇ ἐκ τοῦ Σκευοφυλακίου, ἦτοι σκευὸς, βιβλίον ἱερόν,

κηροί, καὶ ἀλλαγαί, αὐτὸς ἀποδίδωσιν, ὑποκρατῶν καὶ τὸ Σκευοφυλάκιον τῆς Ἐπισκοπῆς, καὶ πᾶν σκεῦος τῆς Ἐκκλησίας· ἔχων δὲ καὶ τὰς χηρευομένας Ἐκκλησίας εἰς τὴν αὐτοῦ ἐπίσκεψιν, καὶ τὰ ἱερά αὐτῶν πάντα. Ἔστι δὲ καὶ εἰς κρίσεις, φυλάττων καὶ τὰ δίκαια τῶν εἰσερχομένων εἰς τὴν Ἐκκλησίαν διὰ τοὺς Κληρικούς, μέχρι τοῦ διανέμειν αὐτοῖς ταῦτα.

Ὁ Χαρτοφυλαξ ἵσταται πλησίον τῶν ἀγίων Θυρῶν, καὶ ἐν τῇ ἀγίᾳ Μεταλήψει αὐτὸς λέγει· Ἱερεῖς προσέλθετε· προσφέρων καὶ τὸ, Ψῆφω κτλ. εἰς τὴν τοῦ Ἐπισκόπου Χειροτονίαν, τοῖς Ἀρχιερεῦσιν. Ἔστι δὲ καὶ ἐκ προσώπου τοῦ Ἀρχιερέως εἰς πᾶσαν κρίσιν διδόναι τὰς ἀποφάσεις. Ἔστιν οὖν καὶ εἰς τὰς μνηστείας, καὶ ἀρράβωνας, τὰ γινόμενα ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἀναγράφει περὶ τοῦ Ἱερέως τοῦ μέλλοντος εὐλογῆσαι τοὺς γάμους.

Ὁ Σακελλίς ἐστὶν οἰκίτης τῆς πρώτης Πεντάδος, κρατῶν καὶ τὴν φυλακὴν τῆς Ἐπισκοπῆς· ἔχων δὲ καὶ ἐν ἐπίσκεψι αὐτοῦ τῶν γυναικείων Μοναστηρίων τὴν σκέψιν.

Οὕτω περιέχει ἡ πρώτη Πεντὰς τῶν Ὀφφικίων.

ΠΕΝΤΑΣ Η ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΠΕΝΤΑΔΟΣ.

Ὁ Πρωτονοτάριος ἴσχεται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ δίδωσιν αὐτῷ νίψασθαι ἐν καιρῷ τῆς Λειτουργίας. Γράφει ὁ τοιοῦτος εἴτις χρήσις ἐστίν, οἶον διατάξεις, ἐλευθερίας, προστάγματα, καὶ τὰ τούτοις ὁμοια· ἀναθεωρεῖ δὲ καὶ τοὺς νομικοὺς δις τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Ὁ Καεὶνσιος ἀλλάσσει τὸν Ἀρχιερέα, καὶ κρατεῖ τὸν θυμιατόν, καὶ τὸν αἶερα· ἐν δὲ τῷ Τριαδικῷ ὕμνῳ ῥαντίζει τὸν λαὸν ἀγιάσματι. Φυλάττει τὰ τοῦ Ἀρχιερέως ἀξιώματα, καὶ κρατεῖ τὸ κιβώτιον τῶν ἀρωμάτων.

Ὁ Ρεφερενδάριος ἀποστελλόμενος εἰς ἄρχοντας, καὶ εἰς μεγάλους ἀνθρώπους παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως, μηνύματα, καὶ εἴτι ἂν βούληται, ἀναφέρει.

Ὁ Λογοθέτης ὑποκρατῶν τὴν Βούλλαν τοῦ Ἀρχιερέως, σφραγίζει πᾶσαν γραφὴν, κρατῶν καὶ τὸν δίσκον μετὰ τοῦ ἀγίου Ἀντιδώρου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, διδομένου τοῦ κατακλαστοῦ παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως .

Ὁ Ὑπομνηματογράφος, καθεζόμενος εἰς τὰς ψήφους τῶν Ἐπισκόπων γράφει εἴτι αὐτῷ ὀρίσωσιν οἱ Ἀρχιερεῖς . Ἔστι δὲ καὶ οἰκέτης τῆς δευτέρας Πεντάδος .

ΠΕΝΤΑΣ Ἡ ΤΡΙΤΗ .

Ὁ ΠΡΩΤΟΣ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΠΕΝΤΑΔΟΣ .

Ὁ Πρωτέδικος, κριτὴς ἐκ προσώπου τοῦ Ἀρχιερέως, κρίνει ὑποθέσεις μικρὰς μετὰ τῶν δύο Ἐκδίκων, τὰς εἰσερχομένας εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν .

Ὁ Ἱερομνήμων κρατεῖ ἐν τῇ φυλακῇ αὐτοῦ τὸν Κώδικα τῆς Ἐκκλησίας· καὶ εἰ μὲν οὐκ ἔστιν Ἐπίσκοπος, μέλει αὐτῷ σφραγίζειν Ἀναγνώσας, καὶ ἐγκαινίζειν Ἐκκλησίας καινὰς .

Ὁ ἐπὶ τῶν γονάτων, ὅταν ἱεουργῇ ὁ Ἀρχιερεὺς, φορεῖ αὐτῷ τὸ ἐπιγονάτιον, κρατῶν καὶ τὸν δίσκον μετὰ τοῦ ἀγίου Ἀντιδώρου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, διδομένου τοῦ κατακλαστοῦ παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως .

Ὁ Ὑπομιμνήσκων, δεχόμενος τὰς ὑπομνήσεις τῶν ὑπομνημάτων, τὰς εἰσερχομένας εἰς τὴν ἀγίαν Ἐκκλησίαν, ἀναφέρει αὐταῖς τῷ Ἀρχιερεῖ .

Ὁ Διδάσκαλος ἐρμηνεύει τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ὅταν ἱεουργῇ ὁ Ἀρχιερεὺς, ὁμοίως καὶ τὸ Ψαλτήριον· κρατῶν καὶ τὰ διδασκαλεῖα τῆς Ἐπισκοπῆς . Ἔστι καὶ οἰκέτης τῆς Τρίτης Πεντάδος .

Ἰσθι οὖν καὶ αὐτὸ, εἰς τὴν τῶν Κληρικῶν διάκρισιν, ὅτι τὸ μὲν ἅγιον Εὐαγγέλιον τῆς Βαϊοφόρου λέγει ὁ Πρωτονοτάριος· τῆς μεγάλης Δευτέρας, ὁ Ἱερομνήμων· τῆς μεγάλης Τρίτης, ὁ Καστρήσιος· τῆς μεγάλης Τετάρτης, ὁ Σακελλάριος· τῆς μεγάλης Πέμπτης, ὁ Χαρτοφύλαξ· τοῦ μεγάλου Σαββάτου, ὁ Σκευοφύλαξ· τῇ δὲ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, λέγει ὁ μέγας Οἰκονόμος .

ΧΟΡΟΣ Ο ΕΥΩΝΥΜΟΣ.

Ὁ Πρωτοπαπᾶς, ὅταν λειτουργῇ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἵσταται ἐπάνω τῶν Ἀρχόντων πάντων τῆς Ἐκκλησίας· καὶ ἐν τῇ θείᾳ Λειτουργίᾳ μεταδίδωσι τοῖς Ἱερεῦσι τὴν ἀγίαν Μεταληψίν· ὁμοίως δὲ ὁ Ἐπίσκοπος τῷ Πρωτοπαπᾶ. Ἀρχιεὶ δὲ τῶν πρωτείων τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐπέχει ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τὸν τόπον τοῦ Ἀρχιερέως.

Ὁ Δευτερεύων, ἀπόντος τοῦ Πρωτοπαπᾶ, κρατεῖ τὸν τόπον αὐτοῦ.

Ὁ Ἄρχων τῶν Ἐκκλησιῶν γράφει τὰ Ἀντιμίνισια, καὶ τὰ Σταυροπήγια.

Ὁ Ἐξαρχος ἀναθεωρεῖ τὰς κρίσεις τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας, εἰ ἐκρίθησαν δικαίως.

Ὁ Κατηχητὴς κατηχίζει τὸν λαόν, καὶ πάντας τοὺς ἐρχομένους ἐκ τῶν ἑτεροδόξων εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν, καὶ μέλλοντας βαπτισθῆναι.

Ὁ Περιοδευτὴς περιπατεῖ, καὶ ὁδηγεῖ τοὺς θείοντας εἰσελθεῖν εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν.

Οἱ δύο Ἐνδικοὶ κρίνουσι μετὰ τῷ Πρωτενδίκου μικρὰς ὑποθέσεις.

Ὁ Βουτιστὴς, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν Ἱερέα τὰς εὐχὰς τῆς Βαπτίσεως, λαμβάνει τὸ παιδίον, καὶ βαπτίζει αὐτό.

Οἱ δύο Δομέστικοὶ ἵστανται ἐν τοῖς δύο Χοροῖς, καὶ ψάλλουσι μετὰ τοῦ Πρωτοψάλτου.

Οἱ δύο Λαοσυνάκται συναγούσι τοὺς Ἄρχοντας, καὶ τὸν λαόν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Οἱ δύο Πριμικήριοι ἵστανται καὶ αὐτοὶ ἐπάνω τῶν Ὑποδιακόνων, καὶ ψάλλουσι μετὰ τοῦ Πρωτοψάλτου.

Ὁ Πρωτοψάλτης ἵσταται μέσον τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἄρχεται τῆς ψαλμωδίας, καὶ μετὰ τούτου οἱ Δομέστικοι, καὶ οἱ Πριμικήριοι.

Ὁ Πρόξimos κελεύει, ἵνα σημαίνωσιν ἐν τῇ ἀγίᾳ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ.

Ὁ Δεπουτάτος καλεῖ τῆς Ἀρχοντας εἰς τὸν Ἀρχιερέα, καὶ τὸν ὄχλον μεθίστησιν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ.

Οἱ Θεώριοι, ἵνα θεωρῶσι καὶ σκοπεύωσιν, ὅπως καθαρίζονται, καὶ εἰστήκωσιν εὐτάκτως.

Οἱ ἐπὶ τῆς Εὐταξίας, ἵνα ὀρίζωσιν, ὅπως φιλοκαλῶσι, καὶ πλύνωσι τὰς κανδήλας.

Ὁ Κατηγοριάρης, ἵνα ὑπομνήσκῃ τὰς ἐπισήμους Ἑορτὰς τῷ λαῷ, ἵνα σχολάζωσιν.

Ὁ Δεκανός, ἵνα καλῇ τῆς Ἱερεῖς εἰς τὰ αὐτῶν δικαιώματα, καὶ προσφοράς.

Ὁ Κουβούκλης, ἵνα βαστάζῃ τὸ Δεκανίκιον τοῦ Ἀρχιερέως, ὅταν περιπατῇ.

Οἱ Λαμπαδᾶριοι, ἵνα καθαρίζωσι τὰς λαμπάδας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁ Περιεισερχόμενος, ἵνα φέρῃ λαμπρὸν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁ Βασταγάριος, ἵνα βαστάξῃ τὸν τῆς Ἐκκλησίας Ἅγιον, εἰς λιτὰς καὶ ἑορτὰς ἐπισήμους.

Ὁ Μυροδότης, ἵνα ὑποκρατῇ τὸ ἅγιον Μύρον.

Ἰστέον οὖν, ὅτι ὁ Ἀρχιδιάκονος, καὶ ὁ Δεύτερος τῶν Διακόνων, ταῦτα οὐκ εἰσὶν Ἀρχοντικά, ἀλλὰ Ὀφφίκια μόνου. Καὶ ὅταν λειτουργῇ ὁ Ἀρχιερεὺς, λέγει ὁ Ἀρχιδιάκονος τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον· εἰ δὲ οὐ θέλει αὐτός, ὀρίζει ἄλλον, οἷον θέλει.

Ὁ Δεύτερος τῶν Διακόνων, ὅταν λείπη ὁ Ἀρχιδιάκονος, ὁρᾷ τὸν τόπον αὐτοῦ.

Ἰσθι δὲ καὶ τῆτο, ὅτι τὸ Συνοδικόν, καὶ τὴν ἀνάγνωσιν ἅπασαν ὁ Χαρτοφύλαξ ἀναγινώσκει. Εἰ δὲ οὐκ ἔστι Χαρτοφύλαξ, οἷος πρωτεύει τῶν ἀξιωματῶν. Καὶ διερμηνεύόμενα τὰ μηναιᾶ τῶν Κληρικῶν, ἢ πρώτη Πεντάς, τὰ διπλᾶ· ἢ δευτέρα Πεντάς, ἐν ἡμῖσι· ἢ Τρίτη Πεντάς ἐν τέταρτον. Ἀρχεται οὖν ὁ Πρωτοπαπᾶς εἰς τὰ διπλᾶ τοῦ εὐωνύμου Χοροῦ.

Αὕτη ἐστὶν ἡ διατάξις τῆς Ἁγίας τῆ Θεοῦ Ἐκκλησίας, ἣν περ ἐνομοθέτησαν οἱ ἀγιώτατοι Πατριάρχαι, καὶ Οἰκουμενικοὶ Πατέρες παρὰ τῶν ἁγίων Συνοδῶν, καὶ ἀνέθηκαν αὐτὴν τῇ Ἐκκλησίᾳ, τοῦ ποιεῖν οὕτω.

Τ Ε Λ Ο Σ .

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ανδρίτσαινας

Π Ι Ν Α Ε

ΚΑΤ' ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣ,

ΙΝΑ ΠΡΟΧΕΙΡΟΤΕΡΟΝ ΘΑΗΓΗ

ΠΡΟΣ ΕΤΡΕΣΙΝ ΠΑΝΤΟΝ ΤΟΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ.

ΕΝ Τῷ ΠΑΡΟΝ ΤΙ ΕΤΚΟΛΟΓΙῷ.

Α'κολυθία τοῦ Ἑσπερινῶ. Σελ.	13	Α'κολ. τοῦ Ἐξοδιαστικοῦ τῶν	
Α'κολουθία τοῦ Ὁρθρου . . . »	25	Μοναχῶν Σελ.	421
Α'κολ. τῶν Προηγιασμένων τῇ		Α'κολ. Νεκρώσ. εἰς Ἱερεῖς . . »	437
ἀγία Τεσσαρακοστῇ . . . »	97	Α'κολ. Νεκρώσιμος εἰς Κοσμ.	
Α'κολ. τοῦ ἀγ. Βαπτίσματος . . »	136	Ἄνδρας »	471
Α'κολ. τοῦ ἀγίου Μύρου . . »	156	Α'κολ. εἰς Ἐγκαίνια Δίσκος καὶ	
Α'κολ. εἰς Ἀρχαρίου Ῥασσοφ-		Ποτηρίου καινοῦ »	482
ρουῦτα »	188	Α'κολ. ἐτέρα ὁμοία »	483
Α'κολ. τοῦ μικροῦ Σχήματος,		Α'κολ. εἰς διαφόρους Λιτάς, καὶ	
ἦτοι τοῦ Μανδύου. . . . »	190	Ἀγρυπνίας »	506
Α'κολ. τοῦ μεγάλου καὶ Ἀγγε-		Α'κολ. ἐπὶ αὐχμῶ Ἀνομβρίας. »	516
λικοῦ Σχήματος. »	199	Α'κολ. τοῦ Παρακλ. Κανόνος εἰς	
Α'κολ. ἐπὶ προχειρίσει Πνευμα-		τὴν Θεοτόκον »	580
τικοῦ. »	220	Α'κολ. εἰς τοὺς ἀπ' ἀρνήσεως	
Α'κολ. εἰς Ἐξομολογουμένους. »	221	πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν	
Α'κολ. τοῦ Ἀρράδωνος . . . »	238	ὑποστρέφοντας »	591
Α'κολ. τῶ Στεφανώματος . . »	241	Α'κολ. εἰς Ἱερέα ἐνυπνιασθίν-	
Α'κολ. εἰς Δίγαμον »	253	τα »	597
Α'κολ. τοῦ ἀγίου Ἐλαίου. . . »	260	Α'κολ. εἰς Υἱοθεσίαν »	603
Α'κολ. τοῦ μικροῦ Ἀγιασμοῦ. »	339	Α'κολ. εἰς Κάμινον »	605
Α'κολ. τοῦ μεγάλου Ἀγιασμοῦ		Α'κολ. εἰς Παῖδας κακοσκοπῆς. »	607
τῶν ἀγίων Θεοφανείων . . »	350	Α'πολύσεις τῶν Δεσποτικ. Ἑορ-	
Α'κολ. τοῦ Νιπτήρος. . . . »	361	τῶν »	684
Α'κολ. τῆς ἀγ. Πεντηκοστῆς. »	368	Α'πόστολοι καὶ Εὐαγγέλια τῶν	
Α'κολ. εἰς ἀσθενεῖς, χειμαζομέ-		τοῦ ὅλης ἐναντιοῦ Δεσποτ. καὶ	
νους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρ-		Θεομητ. Ἑορτῶν καὶ τινων	
των καὶ ἐπηρεαζόντων. . . »	382	ἐορταζομένων Ἀγίων . . . »	613
Α'κολ. εἰς Ψυχόρραγούντα . . »	389	Α'πόστ. καὶ Εὐαγγέλ. εἰς Μάρτ.	
Α'κολ. Νεκρώσιμος εἰς Κοσμι-		Ῥσίας, καὶ Ὅσιομάρτυρας	
κούς »	393	Γυναίκας »	663

Ἀποστολοευαγ. εἰς ἀνομβρ. Σελ.	515	Εὐχὴ ἐπὶ τῶν ἐξ ἐπιτιμίων λυο- μένων Σελ.	224
Ἀποστολου. εἰς φόβον σεισμῶ. »	542	Εὐχὴ ἐπὶ Μετανοούντων . . . »	αὐτ.
Ἀποστολου. εἰς ἐπέλευσιν βαρβάρων, καὶ ἐπιδρομᾶς Ἑθνῶν. »	561	Εὐχὴ μετὰ θανάτου, Συγχωρη- τικῆ. »	225
Γράμ. Συστατικόν. »	676	Εὐχαὶ Συγχωρ. ἐπὶ πᾶσαν ἀρὰν καὶ ἀφορισμῶν, εἰς τεθνεῶτα. »	226
Γράμμα Ἐνταλτήριον . . . »	677	Εὐχὴ ἐπὶ τῶν προπετῶς ὀμνούν- των »	228
Διάταξις τῆς Ἱεροδιακονίας. »	1	Εὐχὴ ἐπὶ τῶν μιαινογησάντων. »	αὐτ.
Διάτ. τῆς θείας Λειτουργίας. »	34	Εὐχὴ ἐπὶ αἰσχροῶν λογισμῶν. »	229
Ἑρμηνεία, περὶ τοῦ, Τίνα τὰ δεξιὰ μέρη τῆς ἀγίας Ἄρτης. »	45	Εὐχαὶ εἰς πόλεμον πορνείας. »	230
Ἑρμην. εἰς τὴν θείαν Λειτουργίαν τῶν Προσηγιασμένων. »	105	Εὐχὴ πρὸ τοῦ ὑπνωθῆαι, καὶ εἰς ἐνουπιαζόμενον. »	231
Ἑρμην. καὶ Ἀκολουθία εἰς Ἑγ- καίνια Ναῶ. »	291	Εὐχὴ ἐπὶ πᾶσαν ἀρρώστιαν . . »	αὐτ.
Ἑρμην. τῶν Ὀφθικ. τῆς ἀγ. καὶ Μεγ. Ἐκκλησίας. . . »	686	Εὐχὴ ἐπὶ λύσει Στεφάνου . . »	252
Εὐχαὶ εἰς Γυναῖκα Λεγῶ, τῇ ἀ. ἡμέρᾳ τῆς γεννήσεως τοῦ Παιδίου αὐτῆς. »	449	Εὐχαὶ εἰς Ἑγκαίνια Ναοῦ, τοῦ ἀγιωτ. Πατριάρχου Καλλι- στοῦ. »	289
Εὐχὴ εἰς τὸ κατασφραγίσαι παιδίον, λαμβάνον ὄνομα, τῇ ἡ. ἡμέρᾳ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ. »	421	Εὐχὴ εἰς ψυχὴν κρινομένην. »	335
Εὐχὴ εἰς Γυναῖκα Λεγῶ, μετὰ μ. ἡμέρας· καὶ εἰς τὸ ἐκκλη- σιασάσαι Παιδίον. »	422	Εὐχὴ εἰς ψυχοβράχυντα. . . »	336
Εὐχὴ εἰς Γυναῖκα, ὅταν ἀπο- βλήται. »	425	Εὐχὴ εἰς ἀσθενῆ, καὶ μὴ ὑπνῶ- τα, ἢ ὡς λέγεται, τῶν ἀγ. ζ. Παίδων. »	387
Εὐχαὶ τῆς Ἀπολούσεως μετ' ἡ- μέρας ἑπτὰ. »	444	Εὐχὴ ἐπὶ ἀνοίξει Ἐκκλ. ὑπὸ Αἰρετικῶν βεβηλωθείσης, Τα- ρασίου Πατριάρχου. . . . »	484
Εὐχὴ εἰς τὸ ποιῆσαι Κατηγού- μενον. »	430	Εὐχὴ ἐπὶ ἀνοίξει Ναοῦ, βεβη- λωθέντος ὑπὸ Ἑθνῶν, ἀλλὰ δὴ καὶ Αἰρετικῶν. . . . »	485
Εὐχὴ εἰς Τριχοκουρίαν . . . »	446	Εὐχὴ ἐπὶ ἱστορηθ. καινὴν Εἰ- κόνα. »	486
Εὐχαί, ἦτοι Ἐξορκισμοὶ Βασι- λείου τοῦ Μεγάλου, καὶ Ι. τῆς Χρυσοστόμου, εἰς πάσχοντας ὑπὸ Δαιμόνων· καὶ εἰς ἐκά- στην ἀσθένειαν. »	447	Εὐχὴ ἐν τῇ Εἰσόδῳ πρὸ τῆς συνήθους, ἐπὶ ἀνοίξει Ναοῦ, ἐν ᾧ συνέβη θανεῖν ἀνθρω- πον βιαίως. »	487
Εὐχὴ τῷ εἰσερχομένῳ εἰς δια- κονίαν Ἐκκλησιαστικὴν. »	485	Εὐχὴ ἐπὶ σκεύεσ μιανθίντος. »	491
Εὐχὴ εἰς τὸ ἀποκκευλίσαι. »	219	Εὐχὴ ἐπὶ αἴτου μιανθίντος, ἢ ἀ- λεύρου, ἢ ἄλλου τινός εἶδος. »	αὐτ.
Εὐχὴ ἐπὶ τῶν ἐν ἐπιτιμίοις ὄν- των, καὶ ἑαυτοὺς ὀρκω δεσ- μύτων. »	223	Εὐχὴ εἰς Σεμέλιου Οἴκου. . . »	492
		Εὐχὴ, ὅταν μέλλῃ τις εἰσελθεῖν εἰς οἶκον νέον. »	αὐτ.
		Εὐχὴ εἰς οἰκίαν περιεργαζομέ- νην ὑπὸ κακῶν πνευμάτων. »	493

Εὐχή ἐπὶ Σπόρου . . . Σελ. 494	Εὐχή ἑτέρα ὁμοία . . . Σελ. 569
Εὐχή ἐπὶ Ἄλατος. . . » 495	Εὐχαὶ ἐπὶ συμφορᾷ Λαοῦ, τοῦ ἁγίου. Πατρ. Καλλίστου. » 572
Εὐχή εἰς τοὺς προσφέροντας Ἄπαρχὰς Ὀπώρας . . . » αὐτ.	Εὐχή ἑτέρα, τοῦ αὐτοῦ, ὑπὲρ τῆς Χριστιανώμου Λαοῦ . . . » 577
Εὐχή ἐπὶ Ἄλωνος. . . » 496	Εὐχή ἑτέρα εἰς Βασιλεία, καὶ τοῦ στρατὸν αὐτοῦ. . . » 578
Εὐχή ἐπὶ τῶν Κολύβων . . . » αὐτ.	Εὐχή ἐπὶ τοῖς ἀπὸ ἔχθρας εἰρηνεύουσι. . . » 602
Εὐχή εἰς φύτευμα Ἀμπελων. » 497	Εὐχή εἰς τὸ εὐλογ. τὰ Βαῖα, τῆ Κυρ. τῶν Βαίω. . . » αὐτ.
Εὐχή ἐπὶ τρυγῆς Ἀμπέλε . . » αὐτ.	Εὐχή, ὅταν ἀπέρχηται Παιδίον μαθάνειν τὰ ἱερά Γράμ. » 609
Εὐχή ἐπὶ εὐλογίαν Οἴνου . . » 498	Ἐπιθινὰ Εὐαγγέλια ΙΑ'. . . » 667
Εὐχή εἰς μεταλήψιν Σταφυλῆς, τῆς τῆ Αὐγούστου . . . » αὐτ.	Κανόνες τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ τῶν ὁσίων Πατέρων, περὶ τῆς ἁγίας Βαπτισματος. » 426
Εὐχή, ἡ βέλτιον Ἐξορκισμὸς τοῦ ἁγίου Μάρτ. Τρύφωνος εἰς Κήπους, Ἀμπελώνας καὶ Χωράφια . . . » 500	Κανὼν Παρακλητικὸς εἰς τὴν Ὑπεραγ. Θεοτόκου, ἐν ἐξομολογήσει ἁμαρτωλοῦ. . . » 232
Εὐχή εἰς τὸ εὐλογῆσαι Ποίμνην. » 503	Κανὼν ἀναπαύσιμος εἰς Νήπια τελευτήσαντα » 476
Εὐχή εἰς τὸ εὐλογ. ἐδέσματα Κρεῶν, τῆς ἁγ. καὶ μεγ. Κυρ. τοῦ Πάσχα » 504	Κανὼν ἱκετήριος πρὸς τὸν φιλάθρ. Κυρ. ἐπὶ ἀνομβρ. » 518
Εὐχή εἰς τὸ εὐλογ. Τυρὸν καὶ Ὠά » αὐτ.	Κανὼν εἰς φόβον Σεισμοῦ . . » 532
Εὐχή εἰς τὸ κατασκευάσαι Πλοῖον » 505	Κανὼν εἰς ἀπειλὴν Λοιμικῆς ἀσθενείας » 543
Εὐχή εἰς τὸ εὐλογ. Δίκτυα . . » αὐτ.	Κανὼν Παρακλητ. εἰς τὴν Ὑπεραγ. Θεοτόκου ἐπὶ προσδοκίᾳ πολέμου » 563
Εὐχή ἐπὶ ὀρύξει φριάτος. . . » 506	Κεφάλαια Νικηρ. Πατριάρχου Κωνσταντινουπ. τοῦ Ὁμολογητῆς, περὶ Διγαμῶν . . . » 253
Εὐχή Παρακλ. εἰς πᾶσαν Λιτῆν » 512	Λειτουργία (ἡ Ζεῖα) Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου . . . » 47
Εὐχαὶ ἐπὶ ἀνομβρίας. . . » 522	Λειτουργ. (ἡ Ζεῖα) Βασιλείου τοῦ Μεγάλου » 75
Εὐχή ἐπὶ ἀνομβρ. καὶ ἐξαλλαγῆς ἀνέμων. . . . » 529	Λειτουργ. (ἡ Ζεῖα) τῶν Προηγιασμένων » 408
Εὐχή ἐπὶ ἀνομβρ. καὶ προσβολῆς » 530	Λόγος Παραινετικὸς τῆς ἁγ. καὶ Μεγ. Ἐ. Ἰ. τῆς Χρυσσοστόμου. » 609
Εὐχαὶ ἐπὶ ἀπειλῇ Σεισμοῦ . . » 538	Λόγος Κατηχητ. τῆς ἁγ. καὶ Μεγ. Κυριακῆ τῆς Πάσχα, τοῦ αὐτοῦ » 611
Εὐχή εἰς Λοιμικὴν νόσον . . » 548	
Εὐχή εἰς πληγὴν Θανατικῆς. » 553	
Εὐχαὶ ἐν καιρῷ Λοιμοῦ καὶ Λιμοῦ » 557	
Εὐχή ἐπὶ ἀπειλῇ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν » 558	
Εὐχή ἐπὶ δυσκρασίας ἀνέμων, καὶ κλύδωνα θαλάσσης . . » 559	
Εὐχή εἰς ἐπιδρομὰς Ἐθνῶν, Μακαρίου Φιλαδελφείας . . » 567	

Ὅταν σταυροῖ ὁ Ἱερὺς πάθος νοσήματος μετὰ τῆς ἀγίας Λόγχης Σελ.	603	Τάξις ἐπὶ Χειροτ. Ἀναγνώστῃ, καὶ Ψάλτου Σελ.	486
Περὶ τοῦ, Πῶς δεῖ δάπτειν τοὺς νεκροὺς. Ἐκ τῶν Ἀποκρίσεων τῶ ἀγιωτ. Πατριάρ. Κ. Θεοδώρου »	393	Τάξις ἐπὶ Χειροτ. Ὑποδιακόνου »	487
Περὶ τῆς Ὑψώσ. τῆς Παναγίας, ὅταν μέλλητις ταξειδεῦσαι. »	587	Τάξις ἐπὶ καθιερώσει Ἀντιμυσίων »	326
Περὶ τῶν ἐξ Ἰουδαίων προσερχομ. τῇ Πίστει τῶν Χριστιανῶν »	678	Τάξις ἐπὶ σαλευθ. ἀγ. Τραπ. »	328
Περὶ Σταυροπηγίου »	337	Τάξις ἐπὶ Σεμελ. Ἐκκλησίας. »	331
Τάξις ἐπὶ Χειροτονία Διακόνου »	460	Τάξις τῇ ἀγ. καὶ Μεγ. Ἐ. ἐν τῇ ἐκπύσει τῆς ἀγ. Τραπέζης. »	332
Τάξις ἐπὶ Χειροτ. Πρεσβυτέρῃ. »	463	Τάξις περὶ τῆς ἀγ. Τραπ. ἢς τὰ Ἄμφια διεφθάρησαν . . . »	335
Τάξις ἐπὶ Χειροτ. Ἐπισκόπῃ. »	466	Τάξις ἐπὶ Προχειρ. Ἀρχιδιακ. ἢ Μ. Οἰκονόμου, ἢ Πρωτοπρεσβυτέρου. »	347
Τάξις ἐπὶ Χειρ. Ἐπισκ. μετὰ πλατυτέρας ἐκθέσεως . . . »	469	Τάξις γινομένη, εἰ συμβῆ τι μισρὸν ἐμπεσεῖν εἰς φρέαρ ὕδατος »	488
Τάξις ἐπὶ Χειροτ. Ἐπισκ. κατὰ τὴν ἐρμην. Μητροφάνους Νύσσης »	476	Τάξις γινομ. εἰ συμβῆ τι μισρὸν προσφάτως ἐμπεσεῖν εἰς ἀγγεῖον Οἴνου, ἢ Μέλιτος, ἢ ἄλλου τινός. »	489
Τάξις ἐπὶ Προχειρίσει Ἡγουμένου »	481	Τάξις γινομ. εἰς Χωράφ. ἢ Ἀμπελ. ἢ Κῆπον, εἰ συμβῆ βλάπτεσθαι ὑπὸ ἐρπετῶν, ἢ ἄλλων εἰδῶν »	499
Τάξις ἐπὶ Χειροτ. Ἐκκλησιαάρχου, ἢ Κελλαρίτου »	484		

Τ Ε Λ Ο Σ .

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ανδρίτσαινας

